ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

யுத்த காண்டம் - 3

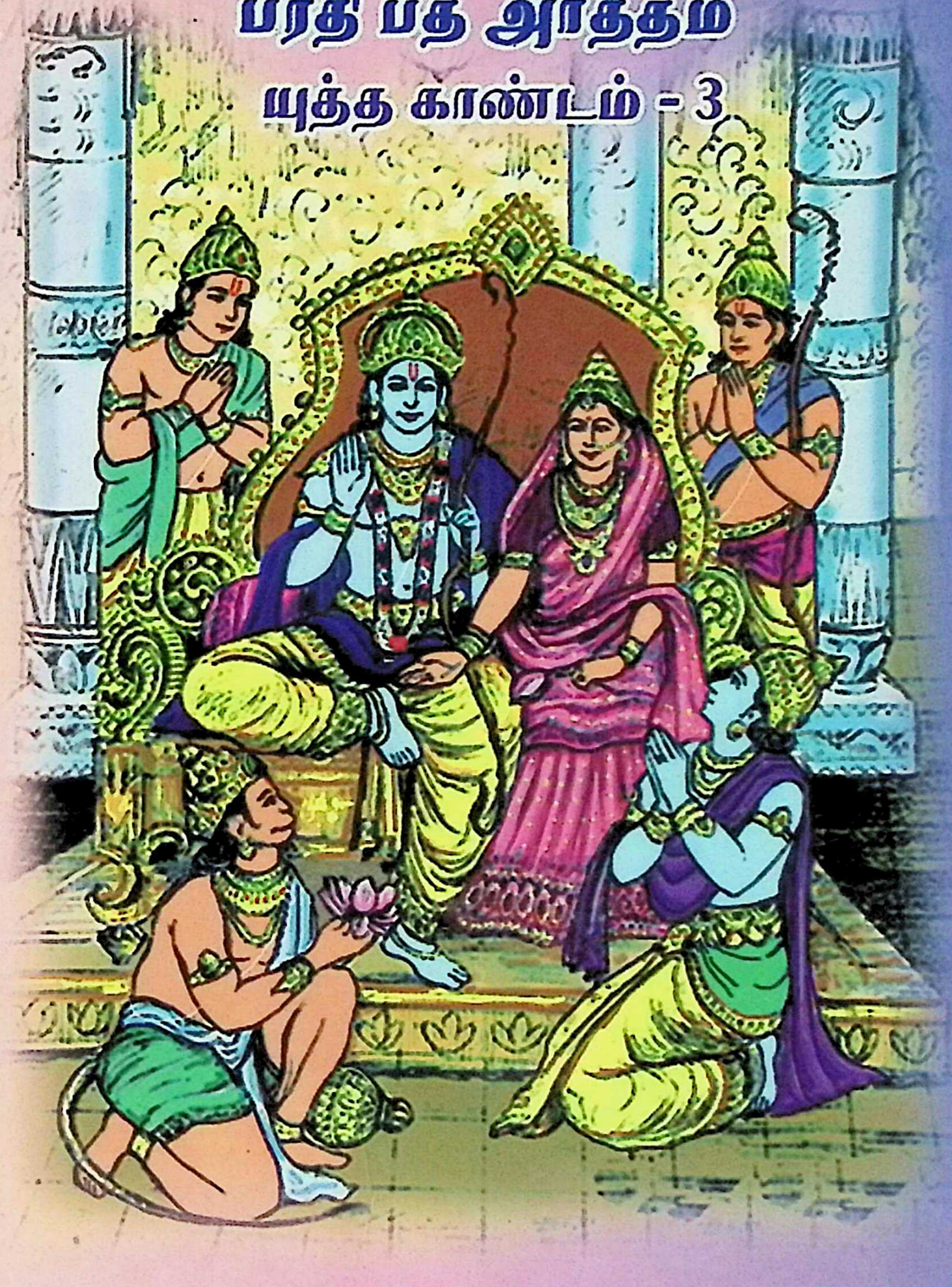

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

ராம ராம

राम राम

SIVAGAMA CHOODAMANI
SIVAGAMA CHINTHAMANI
S. GOWRI SHANKARAN
SIVACHARIYAR
SRI VAITHIYANATHA SWAMY TEMPLE
SANATORIUM, CHENNAI-600 047.
Cell No : 98845 14063

SIVAGAMA CHOODAMANI
SIVAGAMA CHINTHAMANI
S. GOWRI SHANKARAN
SIVACHARIYAR
SRI VAITHIYANATHA SWAMY TEMPLE
SANATORIUM, CHENNAI-600 047.
Cell No : 98845 14063

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

பாகம்-9

யுத்த காண்டம் -3

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி:

The Late Rao Sahib P.S. Krishnaswami Iyer
M.N. Ramaswami Iyer Memorial Edition
M.N.Narasimhan - Mumbai
(ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்)
ப்ரும்ம வித்யா வெங்கடராமன்
V. Ramachandran
V.Varalakshmy (Trustee Sri Rama Nama Bank)
H.Ganesh (Trustee Sri Rama Nama Bank)
R.Chitra, R.Santhanam, C.Venkatesh

பகவன் நாமம் எழுதுவதற்கு நோட்டுகளை வழங்கி பக்தர்கள் மூலம்
நாமா எழுதுவிக்கின்ற வேள்வியை நடத்தி வருகின்ற
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு :
ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை 600 033.
தொலைபேசி : 044- 2489 3736
E-mail : raman@ramanamabank.org
Website : www.ramanamabank.org

TITLE : Srimad Valmiki Ramayanam - Prathipatha Artham
AUTHOR : P.S. Krishnaswami Iyer
SIZE : 21.5cm x 14cm
EXTENT : 9760 Pages
PRICE : RS 2300/- Set of 11 volumes
EDITION : 2010

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

தலைப்புகள்:	179
புத்தகங்கள்:	200
விஷயங்கள்:	54,210 பக்கம்
அச்சிட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	5,55,240
விநியோகம் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	4,95,522

இதன் துணையுடன்-உதவியுடன்

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

ஈடுபட்ட தனி நபர்:	40,40,000+
பரிவர்த்தனைகள்:	77,40,000+
நாம விநியோகம்:	4870கோடி+
நாம ஸேகரம்:	4080கோடி+
நாம ப்ரதிஷ்டை:	3230கோடி+
ப்ரதிஷ்டை எண்ணிக்கை:	100
நாமயாத்திரை:	13
நாமமுகாம்:	4110+
யாத்திரை அளவு :	368 நாட்கள் 32,637Kmதூரம்

எங்களுடைய
சில புத்தகங்களைப்பற்றி சில விசேஷ குறிப்புகள்

1. ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

ஜய, பஞ்சம வேதம், ரத்தின நிதி, வியாசபாரதம் என்று புகழப்படும் 18 ப்ரதான பர்வாக்கள் 95 துணை பர்வாக்கள் 2108 அத்தியாயங்கள் 10 பாகங்கள் – 8296 பக்கங்கள் **1800/-**

2.ஸ்ரீமத் பாகவதம் ப்ரதி பத அர்த்தம்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும், பதப்பிரிப்பு அர்த்தமும் தமிழில், 7 பாகங்கள் – 6224 பக்கங்கள் **1500/-**

3. ஸ்ரீமத் பாகவதம் – வசனம்

ஸ்ரீ இஞ்சிக்கொல்லை சிவராம சாஸ்திரிகள் – 7 பாகங்கள் – பக்கம். 1908-ல் வெளியிடப்பட்ட மிக ப்ராசீனமான மொழிபெயர்ப்பு. ஸ்ரீதரீயம், வீரராகவீயம்,விஜயத் விஜியம் இவைகளின் குறிப்பை உள்ளடக்கியது. ஸப்தாஹ க்ரமமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. **600/-**

3. ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் – மூலம் – தமிழில்

24,000 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. பல்வேறு பாராயண க்ரமங்கள்,செய்முறை, நைவேத்யம் இவைகளின் பட்டியல்கள் அடங்கியது. **450/-**

4.பெரிய எழுத்தில் **700/-**

5. ஸ்ரீ துளஸீ ராமாயணம் – மூலமும் வசனமும்

ஸ்ரீமான் ஸாஹிதி வல்லப ஆத்ரேய ஸ்வாமிகள் அவர்களின் 9 ஆண்டு கால உழைப்பின் வடிவம். துளஸிதாஸரின் சரித்திரம் விஸ்தாரமாக முன்னுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மூலம் அதனுடைய அர்த்தம் இரண்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. **350/-**

6. ஸ்ரீமத். வால்மீகி ராமாயணம் – வசனம்

7 காண்டங்கள் – 7 பாகம் ஸ்ரீ ஸாம்பமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் இயற்றியது. எதையும் விஸ்தரிக்காமல்எதையும்விட்டுவிடாமல் அமைந்த சிறப்பான உரைநடை **300/-**

7. ஸ்ரீமத் பாகவதம் – மூலம் – தமிழில்

18,000 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. பாத்ம புராணம், ஸ்காந்தபுராணம் இவைகளில் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீமத் பாகவத மாஹாத்மியம் அடங்கியது. பல்வேறு அட்டவணைகள் கொண்டது. **200/-**

8.பெரிய எழுத்தில் 550/-

9. ஸ்ரீகிருஷ்ண சைதன்யர்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ப்ரேமி ஸ்வாமிகள் நியமனத்துடன் - ச்யாமளாஎழுதியது.பாகவத தர்மம் பத்திரிக்கையில் தொடராக வெளிவந்ததின் நூல் வடிவம் 200/-

10,சுதர்சிங்சக்ர அவர்களின் க்ருஷ்ணலீலைகள்

ஸ்ரீசக்ரஅவர் ஸ்ரீமத்பாகவதத்துடன் பலபுராணவிஷயங்களை ஆய்ந்து க்ருஷ்ணலீலைகளை நான்குபுத்தகங்களாக தொகுத்துள்ளார். நந்தலாவின் மொழிபெயர்ப்பு அவ்வளவு சரளமாக உள்ளது.படித்து இன்புறுங்கள்.

முதல்புத்தகம்- பகவான் வாஸுதேவன்

இதில் மதுரா லீலைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது 100/-

2-ம்புத்தகம்- நந்தநந்தன்-

இதில் ப்ருந்தாவன லீலைகள் விஸ்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. 200/-

3-ம்புத்தகம்- பார்த்தஸாரதி..

இதில் ஹஸ்தினாபுர லீலைகள் விவரிக்கப் பட்டுள்ளது. 140/-

4-ம்புத்தகம்- த்வாரகாதீசன் -

ஸ்ரீமத் பாகவதம் உத்தரார்தம் கதா பாகம். ருக்மிணிகல்யாணம் முதல் அஷ்டமஹிஷிகளின் திருமணம் மற்றும். ஏராளமான ஸம்பவங்கள் கோர்வையாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. 100/-

11. திருப்பாவை - உபன்யாஸம்

திருப்பாவை - உபன்யாஸம் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரேமிஸ்வாமிகள் அருளியது. ஒலி நாடாவிலிருந்து எழுதியவர் - ஸ்ரீமதிலதாசப்ரமண்யம் 100/-

12. ஸ்ரீ பகவன் நாம ரஸோதயம்

ஸ்ரீ பகவன் நாம போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள். தமிழில் அனுவாதம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள். கலியுகத்தில் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஸாதனை பகவன் நாம உச்சாடனமே.அதுவே அடைய வேண்டிய குறிக்கோளும். பாரத தேசத்தில் அவதரித்த மஹான்கள் அனைவரும்

மக்களுக்கு இதையே காட்டினர்.பகவன் நாமம் மட்டிலும் போதுமானது என்ற நாம மஹிமையை வேதம், உபநிஷதம், ஸஹஸ்ரநாமம், இதிஹாஸம், புராணம் இவைகளிலிருந்து பகவன் நாம நிரூபணம் செய்தவர் ஸ்ரீபகவன் நாம போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஆவர். ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள் இந்த நாம சித்தாந்தத்திற்கு தமிழி உரைவழங்கியுள்ளார். நமக்காகவும் இனிவரும் தலைமுறையினர்களுக்காகவும் ஜாதி மத பேதமின்றி ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய புத்தகம் 100/-

13.ஸ்ரீ லக்ஷ்மண் ராமச்சந்த்ர பாங்கர்கரின் நூல்கள்

கீழ்கண்ட நூல்கள் அவர்வரகளின் அபங்கங்களைக் கெண்டே எழுதப்பட்டுள்ளது விஸ்தாரமான் சரித்திரங்கள்

1 பக்த துகாராம் 100/-
2 ஞானேஸ்வர் 60/-
3 ஏகநாதர் 40/-

14. ஸ்துதி மணிகள்

தொகுப்பு - ஸ்ரீ எஸ். த்வாரகா நாதன். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் உள்ள அனைத்து ஸ்துதிகளும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவான அட்டவணை அடங்கியது. 60/-

15. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை - ப்ரதிபத அர்த்தம்

ஆசிரியர் - சோமசுந்தர தீக்ஷிதர். ப்ரதிபத அர்த்தம் வரிசையில் எங்கள் முதல் நூல்.பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில். மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும். அர்த்தம்அன்வயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது கோர்வைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. 60/-

16. தர்மசாஸ்திரம்

ஸ்ரீ மஹா பெரியவாள் நியமனத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டது வைத்யநாத திஷிதியத்தின் சுருக்கம் 50/-

17. கோவிந்தபுரம் பஜன பத்ததி

ஸ்ரீகிருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள் பஜனை ஸம்ப்ரதாய -ப்ராசீன பத்ததியின் ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ள உதவும் தொகுப்பு. ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த ப்ரவரம் கொண்டது. 40/-

18. **தக்ஷிண ஸம்ப்ரதாய கல்யாண மாலா**

கமலாபுரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பாகவதர். ஸ்ரீராதா கல்யாணம் - ஸ்ரீ சீதா கல்யாணம் - ஸ்ரீ ஆண்டாள் கல்யாணம் - ஸ்ரீ பத்மாவதி கல்யாணம் ஆகிய நான்கு கல்யாணங்கள் அடங்கியது. 35/-

19. **ஸ்ரீ ராம மாதுரீ**

ஸ்ரீஸ்வாமிநாதஆத்ரேயன்.100ஸ்லோகங்கள் வ்யாக்யானத்துடன் உள்ளது. 25/-

20. **பக்த ரத்தினங்கள்**

பல பாகவதர்களின் குறிப்புகள் 25/-

21. **ஸ்ரீ பாத ஸப்ததி**

P.R. கண்ணன் - தேவி பாத மகிமை. நாராயணீயம் இயற்றிய நாராயணபட்டத்திரி இயற்றியது. தமிழ் அர்த்தத்துடன் 20/-

22. **ஸ்ரீ யாக்ஞவல்க்யர் திவ்ய சரித்திரம்**

ஸ்ரீமத் பாகவதம் - வசனம் எழுதிய ஸ்ரீ ஆர். இஞ்சிக் கொல்லை சிவராம சாஸ்திரிகள் இயற்றியது. 20/-

23. **ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாஸர் கீர்த்தனைகள்**

100 கீர்த்தனைகள் அர்த்தத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தொகுப்பு வலங்கைமான் வெங்கடராம பாகவதர் 25/-

24. **ஸ்ரீ த்யாகராஜ ஸ்வாமிகள் திவ்ய சரித்திரம்**

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள் - ஸத்குரு த்யாகப்ரும்மத்தின் பாகவத ரூபம்முழுமையாகவெளிப்படுகிறது. ஒருவித்தியாசமான சரித்திரம். அவருடைய பாடல்களை வைத்தே எழுதப்பட்டது. 25/-

25. **பகவன் நாம ரஸயானம்**

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட நாம சித்தாந்தம். ஸ்ரீ போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் எட்டு நாம சித்தாந்த க்ரந்தங்களில் ஒன்று. ஆங்கரை ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மேற்படியார் குமாரர் விசுவநாத சாஸ்திரிகள் அவர்களால் 1942ல் வெளியிடப்பட்டதின் மறுபதிப்பு 20/-

26. பக்தை மீரா (ஸ்ரீ மீராபாய் திவ்ய சரித்திரம்)
ஸ்ரீகிருஷ்ணப்ரேமிஸ்வாமிகள்-இப்புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டு
யாரும் கண்ணீர் சிந்தாமல் இருக்க முடியாது. நெஞ்சை
உருக்கும் சரித்திரம் 25/-

27. பக்த ஸாம்ராஜ்யம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஆத்ரேயன். பாகவத தர்மத்தின் விஷயங்கள்
என்றோ எப்பொழுதோ நடந்தவை அல்ல. இன்றைக்கும்
அதனை அனுஷ்டிப்பவர் விஷயத்தில் பகவான் எப்படி அருள்
புரிகிறான் என்பதை விளக்கும் பல்வேறு சரித்திரங்களின்
தொகுப்பு 25/-

28. நாம ஸாம்ராஜ்யம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஆத்ரேயன் - இது மேலே கண்ட தொகுப்பின்
தொடர்ச்சி 25/-

29. பக்தி ஸந்தேஹத்வாந்த பாஸ்கரம்
ஸ்ரீ ஸத்குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றியகிரந்தம்,பாகவததர்மத்தில்
ஏற்படக்கூடிய சந்தேகங்களை விளக்கும் நூல் 15/-

30. ஸ்ரீ ப்ரும்மேந்திராள் கீர்த்தனைகள்
ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும் - அர்த்தம் தமிழில்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தொகுப்பு ஸ்ரீ பா. நாகராஜன் 15/-

34. ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாஸர் சரித்திரம்
வலங்கைமான் வெங்கடராம பாகவதர் - ப்ராசின பக்த
விஜயத்தை தழுவியது. மிகுந்த பாவ விஷயங்கள்
பேசப்பட்டுள்ள சரித்திரம் 15/-

35. திருமாலை
தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார் அருளிச் செய்தது. தமிழ்வசனம்
ஆழ்வை ரா. கீதாசார்யன் 15/-

36. நாமாயணம்
நாம விஷயங்களும் நாம மஹிமைகளும் அடங்கியது
சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்கள் - ஆழ்வார் பாசுரங்கள் - பஜனை
பாடங்கள் -இவற்றிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது. தொகுப்பு -
வலங்கைமான் வெங்கடராம பாகவதர் மற்றும் ஆழ்வை
ரா.கீதாசார்யன். பரிசாகக் கொடுக்க உகந்தது. 7/-

Continuction in page 8248

பொருளடக்கம்

॥ யுத்த காண்டம் III ॥

91. இந்திரஜித் வத: இந்திரஜித் வதம் 7549
92. லக்ஷ்மண ஶ்லாகனம் லக்ஷ்மணரைப் புகழ்தல் 7587
93. ராவண விலாப: ராவண விலாபம் 7599
94. மூல பல யுத்தம் மூல பல யுத்தம் 7626
95. ராக்ஷஸீ நாம் ப்ரலாப: அரக்கிகளின் ப்ரலாபம் 7641
96. ராவண நிர்யாணம் ராவணன் யுத்தத்திற்கு புறப்படுதல் 7657
97. விரூபாக்ஷ வத: விருபாக்ஷ வதம் 7676
98. மஹோதர வத: மஹோதர வதம் 7690
99. மஹாபார்ஶ்வ வத: மஹாபார்ச்வ வதம் 7706
100. ராம ராவண யுத்தாரம்ப: ராம ராவண யுத்தாரம்பம் 7716
101. ஶக்த்யா லக்ஷ்மணஸ்ய பதனம் சக்தியாயுதத்தால் லக்ஷ்மணர் விழுதல் 7736
102. லக்ஷ்மண ஸஞ்ஜீவனம் லக்ஷ்மணரை உயிர்ப்பித்தல் 7760
103. இந்த்ர ரத மாருஹ்ய ஸங்க்ராம இந்திரனது தேரிலேறிக் கொண்டு போர்புரிதல் 7779
104. ராவண ஶூல பங்க: ராவணனது சூலாயுதத்தை நாசம் செய்தல் 7793
105. யுத்தாத் ராவணரதா பவாஹணம் ராவணனது தேரை அப்புறப்படுத்துதல் 7806
106. ராவண ரத ப்ரத்யா நயனம் ராவணனது தேரை திருப்பிக் கொண்டு வருதல் 7819
107. ஆதித்ய ஹ்ருதயோபதேஶ: ஆதித்ய ஹ்ருதயோபதேசம் 7819
108. ராவண துர்நிமித்தானி ராவணனது அபசகுணங்கள் 7831
109. ராம ராவணயோ ஸம ஸமர: ராம ராவணர்களது ஸம யுத்தம் 7844
110. ராவண ஶிரச்சேத: ராவணன் தலையை அறுத்தல் 7857
111. ராவண வத: ராவண வதம் 7869
112. விபீஷண விலாப: விபீஷண விலாபம் 7884
113. ராவணாந்த: புரஸ்த்ரீ விலாப: ராவணனது அந்தப்புரஸ்திரீகளின் விலாபம் 7898
114. மண்டோதரீ விலாப: ராவண ஸம்ஸ்காராஸ் ச மண்டோதரீ விலாபமும் ராவணனது சரமக்ரியையும் 7910

115.	விபீஷணாபிஷேக:	விபீஷண பட்டாபிஷேகம்	7966
116.	ஹநுமத் ஸீதாஸம்வாத:	ஹனுமத் ஸீதா ஸம்வாதம்	7976
117.	ஸீதா நயநம்	ஸீதையை யழைத்து வருதல்	7996
118.	ஸ்ரீ ராம பருஷோக்தி	ஸ்ரீ ராமர் கடிந்து பேசுதல்	8011
119.	ஸீதாக்னி ப்ரவேஶ:	ஸீதையின் அக்னிப்ரவேசம்	8022
120.	ஸ்ரீ ராம ஸ்தவ	ஸ்ரீ ராமஸ்துதி	8036
121.	ஸீதா ஸ்வீகார:	ஸீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்	8050
122.	தஶரதானு ஸாஸனம்	தசரதரது உபதேசம்	8059
123.	வானரோஜ்ஜீ வனம்	மாண்ட வானரர்கள் உயிர் பெறுதல்	8074
124.	ஸ்ரீ ராமஸ்ய விபீஷண ஸத்கார:	ஸ்ரீ ராமரை விபீஷணர் உபசரித்தல்	8084
125.	வானர ஸேனா ஸம்மானனம்	வானர ஸேனைகளை வெகுமதித்தல்	8096
126.	ஸீதாயை தத்தத்தேஶ ப்ரதர்ஶனம்	ஸீதாதேவிக்கு அந்தந்த தேசங்களை காண்பித்தல்	8107
127.	பரத்வாஜா ஶ்ரம ப்ராப்தி	பரத்வாஜாச்ரமத்தையடைதல்	8129
128.	பரதம் ப்ரதி ஹநுமத்ப்ரேஷணம்	பரதரிடம் ஹனுமாரையனுப்புதல்	8138
129.	ஹநூமதா ஸ்ரீ ராம வ்ருத்தாந்த நிவேதனம்	ஹனுமார் ஸ்ரீ ராமரது விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுதல்	8156
130.	ஸ்ரீ ராம பரத ஸமாகம	ஸ்ரீ ராமரும் பரதரும் ஸந்தித்தல்	8178
131.	ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக:	ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகம்.	8202

॥श्रीः॥

॥विषयानुक्रमणिका ॥

युद्धकाण्डम् -३

सर्गः		श्लोकसंख्या
91	इन्द्रजिद्वधः	101
92	लक्ष्मणश्लाघनम्	32
93	रावणविलापः	70
94	मूलबलयुद्धम्	39
95	राक्षसीनां प्रलापः	44
96	रावणनिर्याणम्	52
97	विरूपाक्षवधः	35
98	महोदरवधः	46
99	महापार्श्ववधः	26
100	रामरावणयुद्धारंभः	50
101	शक्त्या लक्ष्मणस्य पतनम्	65
102	लक्ष्मणसञ्जीवनम्	54
103	इन्द्ररथमारुह्य संग्रामः	36
104	रावणशूलोद्धरणम्	37
105	युद्धाद्रावणरथापवाहनम्	33
106	रावणरथप्रत्यानयनम्	29
107	आदित्यहृदयोपदेशः	32
108	रावणदुर्निमित्तानि	39
109	रामरावणयोः समसमरः	31
110	रावणशिरश्च्छेदः	40
111	रावणवधः	34
	चतुर्विंशतितमेऽह्नि गीताः श्लोकाः 925	
112	बिभीषणविलापः	26
113	रावणान्तः पुरस्त्रीविलापः	28
114	मण्डोदरीविलापः रावणरुंस्कारश्च	127
115	बिभीषणाभिषेकः	25
116	हनुमत्सीतासंवादः	56
117	सीतानयनम्	37
118	श्रीरामपरुषोक्तिः	26
119	सीताग्निप्रवेशः	35
120	श्रीरामस्तवः	36
121	सीतास्वीकारः	23

122	दशरथानुशासनम्	37
123	वानरोज्जीवनम्	25
124	श्रीरामस्य विभीषणसत्कारः	29
125	वानरसेनासंमाननम्	28
126	सीतायैतत्तद्देशप्रदर्शनम्	58
127	भरद्वाजाश्रमप्राप्तिः	24
128	भरतं प्रति हनुमत्प्रेषणम्	46
129	हनूमता श्रीरामवृत्तान्तनिवेदनम्	57
130	श्रीरामभरतसमागमः	62
131	श्रीरामपट्टाभिषेकः	121

पञ्चविंशेऽह्नि गीताः श्लोकाः 905

ஸ்ரீ ராமசந்த்ரபாதாப்யாம் நம:

ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால்
ஸ்ரீராம ஸந்நிதியில்
அச்வமேத யாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில்
கானம் செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
24,25-வது தினத்திலும்
யுத்த காண்டத்தில்
91-வது ஸர்க்கம் முதல்
131-வது ஸர்க்கம் வரை
ஸ்லோகம் 18,895 முதல்
ஸ்லோகம் 20,724 முடிய
கானம் செய்யப்பட்ட
1830 ஸ்லோகங்கள்
இந்த பாகத்தில்
அர்த்தத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏக நவதிதம: ஸர்க: - 91

स हताश्वो महातेजा भूमौ तिष्ठन्निशाचरः ।
इन्द्रजित् परमक्रुद्धः संप्रजज्वाल तेजसा ॥

ஸ ஹதாஶ்வோ மஹாதேஜா பூமௌ திஷ்டந் நிஶாசர:।
இந்த்ரஜித் பரம க்ருத்த: ஸம்ப்ரஜஜ்வால தேஜஸா ॥ 1

மஹாதேஜா: - ஆற்றல் மிக்கவனான
ஸ: - அந்த
நிஶாசர: - அரக்கன்
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
ஹதாஶ்வ: - குதிரைகள் கொல்லப்பட்டு
பூமௌ - தரையில்
திஷ்டந் - நிற்பவனாய்
தேஜஸா - அவமதிப்பைப் பொறாத்தன்மையால்
பரம க்ருத்த: - சினம் மேலிட்டவனாய்
ஸம்ப்ர ஜஜ்வால - ஜ்வலித்தான்.

तौ धन्विनौ जिघांसन्तावन्योन्यमिषुभिर्भृशम् ।
विजयेनाभिनिष्क्रान्तौ वने गजवृषाविव ॥

தௌ தன்விநௌ ஜிகாம் ஸந்தௌ அன்யோன்ய மிஷுபிர் ப்ருஶம்।
விஜயேன அபிநிஷ்க்ராந்தௌ வனே கஜவ்ருஷாவிவ ॥ 2

தன்விநௌ - வில்லாளிகளான
தௌ - அவ்விருவர்களும்
அன்யோன்யம் - ஒருவரை ஒருவர்
விஜயேன - வெற்றி கொண்டு
ஜிகாம் ஸந்தௌ - கொல்ல விரும்பியவர்களாய்
வனே - காட்டில்
கஜவ்ருஷௌ - சிறந்த இரு யானைகள்
இவ - போன்றவராய்
இஷுபி: - பாணங்களால்
ப்ருஶம் - மிகவும்
அபிநிஷ்க்ராந்தௌ - பொருதிக் கொண்டார்கள்.

निबर्हयन्तश्चान्योन्यं ते राक्षसवनौकसः ।
भर्तारं न जहुर्युद्धे संपतन्तस्ततस्ततः ॥

நிபர்ஹயந்தஸ் ச அன்யோன்யம் தே ராக்ஷஸ வனௌகஸ:।
பர்தாரம் ந ஜஹுர் யுத்தே ஸம்பதந்த: ததஸ்தத: ॥ 3

தே - அந்த

ராக்ஷஸ வனௌகஸ:	-	அரக்கர்களும், வானரர்களும்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரை ஒருவர்
நிபர்ஹயந்த:	-	தாக்கிக் கொள்பவர்களாய்
ததஸ்தத:	-	ஆங்காங்கு
ஸம்பதந்த:	-	பாய்ந்து செல்பவர்களாய்
யுத்தே	-	போரில்
பர்தாரம்	-	தலைவரை
ஜஹு: ந	-	பிரியாதிருந்தார்கள்.

ततस्तान् राक्षसान् सर्वान् हर्षयन् रावणात्मजः ।
स्तुन्वानो हर्षमाणश्च इदं वचनमब्रवीत् ॥

ததஸ் தான் ராக்ஷஸான் ஸர்வான் ஹர்ஷயன் ராவணாத்மஜ: ।
ஸ்துந்வாநோ ஹர்ஷமாணஶ்ச இதம் வசனம் அப்ரவீத் ॥ 4

ராவணாத்மஜ:	-	ராவணன் புதல்வன் (இந்திரஜித்து)
தத:	-	அப்பொழுது
தான்	-	அந்த
ராக்ஷஸான்	-	அரக்கர்கள்
ஸர்வான்	-	யாவரையும்
ஹர்ஷயன்	-	உத்ஸாகப்படுத்தி
ஸ்துந்வாந:	-	புகழ்ந்து
ஹர்ஷமாண: ச	-	மகிழ்ச்சி கொண்டு
வசனம்	-	ஒரு மொழியை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	உரைத்தான்.

तमसा बहुलेनेमाः संसक्ताः सर्वतो दिशः ।
नेह विज्ञायते स्वो वा परो वा राक्षसोत्तमाः ॥

தமஸா பஹுலேநேமா: ஸம்ஸக்தா: ஸர்வதோ திஶ: ।
நேஹ விஞாயதே ஸ்வோவா பரோ வா ராக்ஷஸோத்தமா: ॥ 5

ராக்ஷஸோத்தமா:	-	அரக்கச்ரேஷ்டர்களே !
இமா:	-	இந்த
திஶ:	-	திசைகள்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
பஹுலேந	-	அடர்ந்த
தமஸா	-	இருளால்
ஸம்ஸக்தா:	-	சூழப்பட்டிருக்கின்றன;
இஹ	-	இப்பொழுது
ஸ்வ: வா	-	தனதினத்தானோ
பர: வா	-	சத்ருவோ
விஞாயதே ந	-	தெரியப்படவில்லை.

हृष्टा भवन्तो युध्यन्तु हरीणां मोहनाय वै ।।

ஹ்ருஷ்டா: பவந்தோ யுத்யந்து ஹரீணாம் மோஹநாய வை । 6

ஹரீணாம் - வானரர்களை
மோஹநாய - வஞ்சிப்பதின் பொருட்டு
பவந்த: - நீங்கள்
ஹ்ருஷ்டா: வை - உத்ஸாகம் கொண்டவர்களாகவே
யுத்யந்து - போரிடுங்கள்.

अहं तु रथमास्थाय आगमिष्यामि संयुगम् ।।

அஹம் து ரதம் ஆஸ்தாய ஆகமிஷ்யாமி ஸம்யுகம் ॥ 7

அஹம் து - நானும்
ரதம் - ரதமொன்றில்
ஆஸ்தாய - ஏறிக்கொண்டு
ஸம்யுகே - போரில்
ஆகமிஷ்யாமி - வந்து சேருகிறேன்.

तथा भवन्तः कुर्वन्तु यथेमे काननौकसः ।
न बुद्ध्येयुर्दुरात्मानः प्रविष्टे नगरं मयि ।।

ததா பவந்த: குர்வந்து யதேமே காநநௌகஸ: ।
ந புத்யேயு: துராத்மான: ப்ரவிஷ்டே நகரம் மயி ॥ 8

இமே - இந்த
துராத்மான: - துஷ்டர்களான
காநநௌகஸ: - வானரர்கள்
மயி - நான்
நகரம் - பட்டணத்திற்கு
ப்ரவிஷ்டே - சென்றதை
யதா - எப்படியானால்
புத்யேயு: ந - உணராதிருப்பார்களோ
ததா - அவ்வண்ணமே
பவந்த: - நீங்கள்
குர்வந்து - செய்வீர்களாக.

इत्युक्त्वा रावणसुतो वञ्चयित्वा वनौकसः ।
प्रविवेश पुरीं लङ्कां रथहेतोरमित्रहा ।।

இத்யுக்த்வா ராவணஸுதோ வஞ்சயித்வா வனௌகஸ: ।
ப்ரவிவேஶ புரீம் லங்காம் ரத ஹேதோ: அமித்ரஹா ॥ 9

அமித்ரஹா - சத்ருஸம்ஹாரகனான
ராவணஸுத: - ராவணன் புதல்வன்
இதி - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
வனௌகஸ: - வானரர்களை
வஞ்சயித்வா - ஏமாற்றி
ரத ஹேதோ: - ரதத்திற்காக
லங்காம் - இலங்கை
புரீம் - நகருக்கு
ப்ரவிவேஶ - போய்ச் சேர்ந்தான்.

स रथं भूषयित्वा तु रुचिरं हेमभूषितम् ।
प्रासासिशतसंपूर्णं युक्तं परमवाजिभिः ॥

ஸ ரதம் பூஷயித்வா து ருசிரம் ஹேமபூஷிதம் ।
ப்ராஸாஸிஶதஸம்பூர்ணம் யுக்தம் பரமவாஜிபி: ॥ 10

अधिष्ठितं हयज्ञेन सूतेनाप्तोपदेशिना ।
आरुरोह महातेजा रावणिः समितिंजयः ॥

அதிஷ்டிதம் ஹயஜ்ஞேனே ஸூதேந ஆப்தோபதேஶிநா ।
ஆருரோஹ மஹாதேஜா ராவணி: ஸமிதிஞ்ஜய: ॥ 11

மஹாதேஜா: - ஆற்றல் மிக்கவனும்
ஸமிதிஞ்ஜய: - போரில் வெற்றி பெறுபவனுமான
ஸ: ராவணி: - அந்த இந்திரஜித்து
து - அப்பொழுது
பூஷயித்வா - அலங்கரித்துக் கொண்டு
ஹேம பூஷிதம் - பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டு
ருசிரம் - அழகியதும்
ப்ராஸாஸி ஶத ஸம்பூர்ணம்-நூற்றுக்கணக்கான ஈட்டிகளாலும், வேல்களாலும் நிறைந்ததும்
பரமவாஜிபி: - சிறந்த குதிரைகளால்
யுக்தம் - பூட்டப்பெற்றதும்
ஹயஜ்ஞேனே - குதிரைகளில் நன்கு பழகியவனும்
ஆப்தோப தேஶிநா - நன்மையையுணர்ந்த வல்லவனுமான
ஸூதேந - ஸாரதியால்
அதிஷ்டிதம் - வீற்றிருக்கப்பெற்றதுமான
ரதம் - ரதமொன்றில்
ஆருரோஹ - ஏறிக்கொண்டான்.

स राक्षसगणैर्मुख्यैर्वृतो मन्दोदरीसुतः ।
निर्ययौ नगरात्तूर्णं कृतान्तबलचोदितः ॥

ஸ ராக்ஷஸகணைர் முக்யை: வ்ருதோ மந்ததோதரீஸுதா: ।
நிர்யயௌ நகராத் தூர்ணம் க்ருதாந்த பலசோதித: ॥ 12

மந்தோதரீஸுதா:	மண்டோதரீ புதல்வனான
ஸ:	அவன்
முக்யை:	சிறந்த
ராக்ஷஸ கணை:	அரக்க கணங்களால்
வ்ருத:	சூழப்பெற்றவனாய்
க்ருதாந்த பலசோதித:	யமனது சக்தியால் தூண்டப்பெற்றவனாய்
நகராத்	நகரில் நின்று
தூர்ணம்	விரைவாய்
நிர்யயௌ	வெளிக்கிளம்பினான்.

सोऽभिनिष्कम्य नगरादिन्द्रजित् परवीरहा ।
अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्लक्ष्मणं सविभीषणम् ॥

ஸோऽபிநிஷ்க்ரம்ய நகராத் இந்த்ரஜித் பர வீரஹா ।
அப்யயாத் ஜவனைரஶ்வைர் லக்ஷ்மணம் ஸவிபீஷணம் ॥ 13

பர வீரஹா	சத்ருவீரர்களை ஸம்ஹரிப்பவனான
ஸ:	அந்த
இந்த்ரஜித்	இந்திரஜித்து
நகராத்	நகரில் நின்று
அபிநிஷ்க்ரம்ய	வெளிக்கிளம்பி
ஜவனை:	வேகமமைந்த
அஶ்வை:	குதிரைகளால்
ஸவிபீஷணம்	விபீஷணருடனிருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரை
அப்யயாத்	கிட்டினான்.

ततो रथस्थमालोक्य सौमित्री रावणात्मजम् ।
वानराश्च महावीर्या राक्षसश्च विभीषणः ॥
विस्मयं परमं जग्मुर्लाघवात्तस्य धीमतः ।

ததோ ரதஸ்தம் ஆலோக்ய ஸௌமித்ரீ ராவணாத்மஜம் ।
வானராஸ் ச மஹாவீர்யா ராக்ஷஸஶ் ச விபீஷண: ॥
விஸ்மயம் பரமம் ஜக்முர் லாகவாத் தஸ்ய தீமத: ॥ 14

தத:	அப்பொழுது
ராவணாத்மஜம்	ராவணன் புதல்வனை
ரதஸ்தம்	ரதத்திலிருப்பவனாய்
ஆலோக்ய	பார்த்து,
ஸௌமித்ரி:	லக்ஷ்மணரும்
மஹாவீர்யா:	மகாவீர்யசாலிகளான
வானரா:ச	வானரர்களும்
ராக்ஷஸ:	அரக்கராகிய

விபீஷண: ச	-	விபீஷணரும்
தீமத:	-	புத்திமானான
தஸ்ய	-	அவனது
லாகவாத்	-	சாமர்த்தியத்தால்
பரமம்	-	மிகுந்த
விஸ்மயம்	-	ஆச்சர்யத்தை
ஜக்மு:	-	கொண்டார்கள்.

रावणिश्चापि संक्रुद्धो रणे वानरयूथपान् ।
पातयामास बाणौघैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥

ராவணிஸ் ச அபிஸங்க்ருத்தோ ரணே வாநரயூதபான் ।
பாதயாமாஸ பாணௌகை: ஶதஶோ அத ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 15

அத	-	அப்பொழுது
ராவணி: அபி	-	இந்திரஜித்தும்
ஸங்க்ருத்த:	-	சினம் மிகுந்தவனாய்
வாநர யூதபான்	-	வானரஸேனைத்தலைவர்களை
பாணௌகை:	-	பாண சமூகங்களால்
ஶதஶ:	-	நூற்றுக் கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரஶ: ச	-	ஆயிரக் கணக்காகவும்
ரணே	-	போரில்
பாதயாமாஸ	-	வீழ்த்தினான்.

स मण्डलीकृतधनू रावणिः समितिंजयः ।
हरीनभ्यहनत् क्रुद्धः परं लाघवमास्थितः ॥

ஸ மண்டலீக்ருததநூ ராவணி: ஸமிதிஞ்ஜய: ।
ஹரீந் அப்யஹநத் க்ருத்த: பரம் லாகவம் ஆஸ்தித: ॥ 16

ஸமிதிஞ்ஜய:	-	போரில் வெற்றி கொள்பவனான
ஸ:	-	அந்த
ராவணி:	-	இந்திரஜித்து
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்டு
மண்டலீக்ருத தநூ:	-	வில்லை வளைத்துக் கொண்டவனாய்
பரம் லாகவம்	-	பெரும் வேகத்தை
ஆஸ்தித:	-	கைக் கொண்டு
ஹரீந்	-	வானரர்களை
அப்யஹநத்	-	தாக்கினான்.

ते वध्यमाना हरयो नाराचैर्भीमविक्रमाः ।
सौमित्रि शरणं प्राप्ताः प्रजापतिमिव प्रजाः ॥

தே வத்யாமாநா ஹரயோ நாராசைர் பீமவிக்ரமா: ।
ஸௌமித்ரிம் ஶரணம் ப்ராப்தா: ப்ரஜாபதிமிவ ப்ரஜா: ॥ 17

தே	-	அந்த
பீமவிக்ரமா:	-	பயங்கரப்பிரதாபமுற்ற
ஹரய:	-	வானரர்கள்
நாராசை:	-	நாராச பாணங்களால்
வத்யமாநா:	-	தாக்கப்பட்டவர்களாய்
ப்ரஜா:	-	பிரஜைகள்
ப்ரஜாபதிம்	-	பிரம்மதேவரிடம்
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸௌமித்ரிம்	-	லக்ஷ்மணரிடம்
ஶரணம் ப்ராப்தா:	-	சரணம் புகுந்தார்கள்.

ततः समरकोपेन ज्वलितो रघुनन्दनः ।
चिच्छेद कार्मुकं तस्य दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥

தத: ஸமர கோபேன ஜ்வலிதோ ரகுநந்தன: ।
சிச்சேத கார்முகம் தஸ்ய தர்ஶயன் பாணி லாகவம் ॥ 18

தத:	-	அப்பொழுது
ரகுநந்தன:	-	லக்ஷ்மணர்
ஸமர கோபேன	-	போர் செய்யும் பொழுது உண்டான கோபத்தினால்
ஜ்வலித:	-	ஜ்வலிப்பவராய்
பாணி லாகவம்	-	கைவன்மையை
தர்ஶயன்	-	காட்டி
தஸ்ய கார்முகம்	-	அவனது வில்லை
சிச்சேத	-	துண்டித் தெறிந்தார்.

सोऽन्यत् कार्मुकमादाय सज्यं चक्रे त्वरन्निव ।
तदप्यस्य त्रिभिर्बाणैर्लक्ष्मणो निरकृन्तत ॥

ஸோSன்யத் கார்முகமாதாய ஸஜ்யம் சக்ரே த்வரன் இவ ।
ததப்யஸ்ய த்ரிபிர் பாணை: லக்ஷ்மணோ நிரக்ருந்தத ॥ 19

ஸ:	-	அவன் (இந்திரஜித்து)
அன்யத்	-	வேறு
கார்முகம்	-	வில்லொன்றை
ஆதாய	-	கைக்கொண்டு
இவ	-	முற்றும்
த்வரான்	-	துரிதமுற்று
ஸஜ்யம் சக்ரே	-	நாணேற்றினான்;
அஸ்ய	-	இவனது
தத் அபி	-	அதையும் (வில்லையும்)
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்

த்ரிபி:	மூன்று
பாணை:	பாணங்களால்
நிரக்ருந்தத	முறித்துவிட்டார்.

अथैनं छिन्नधन्वानमाशीविषविषोपमैः ।
विव्याधोरसि सौमित्री रावणिं पञ्चभिः शरैः ॥

அதைநம் சின்ன தன்வானம் ஆஶீவிஷ விஷோபமை: ।
விவ்யாத உரஸி ஸௌமித்ரீ ராவணிம் பஞ்சபி: ஶரை: ॥ 20

ஸௌமித்ரி:	லக்ஷ்மணர்
அத	பிற்பாடு
சின்ன தன்வானம்	வில்லொடித்தவனான
ஏநம்	இந்த
ராவணிம்	இந்திரஜித்தை
உரஸி	மார்பில்
ஆஶீவிஷ விஷோபமை:	ஸர்ப்பங்களின் விஷத்திற்கொப்பான
பஞ்சபி: ஶரை:	ஐந்து பாணங்களால்
விவ்யாத	எய்தார்.

ते तस्य कायं निर्भिद्य महाकार्मुकनिःसृताः ।
निपेतुर्धरणीं बाणा रक्ता इव महोरगाः ॥

தே தஸ்ய காயம் நிர்பித்ய மஹாகார்முகநி:ஸ்ருதா: ।
நிபேது: தரணீம் பாணா ரக்தா இவ மஹோரகா: ॥ 21

மஹாகார்முக நி:ஸ்ருதா:	சிறந்த கோதண்டத்தில் நின்று வெளிப்பட்டவைகளான
தே	அந்த
பாணா :	பாணங்கள்
தஸ்ய	அவனது
காயம்	உடலை
நிர்பித்ய	ஊடுருவி
ரக்தா :	சிவந்த
மஹோரகா:	பெரும் பாம்புகள்
இவ	போன்றவைகளாய்
தரணீம்	பூமியில்
நிபேது:	விழுந்தன.

स भिन्नवर्मा रुधिरं वमन् वक्त्रेण रावणिः ।
जग्राह कार्मुकश्रेष्ठं दृढज्यं बलवत्तरम् ॥

ஸ பின்னவர்மா ருதிரம் வமன் வக்த்ரேண ராவணி: ।
ஜக்ராஹ கார்முக ஶ்ரேஷ்டம் த்ருடஜ்யம் பலவத்தரம் ॥ 22

ஸ:	-	அந்த
ராவணி:	-	இந்திரஜித்து
பின்னவர்மா	-	கவசம் பிளக்கப்பட்டவனாகி
வக்த்ரேண	-	வாயால்
ருதிரம்	-	ரத்தத்தை
வமன்	-	கக்குபவனாய்
பலவத்தரம்	-	மிக உறுதியானதும்
த்ருடஜ்யம்	-	உறுதியான நாண் கொண்டதுமான
கார்முக ஶ்ரேஷ்டம்	-	சிறந்த வில்லொன்றை
ஜக்ராஹ	-	கைக்கொண்டான்.

स लक्ष्मणं समुद्दिश्य परं लाघवमास्थितः ।
ववर्ष शरवर्षाणि वर्षाणीव पुरंदरः ॥

ஸ லக்ஷ்மணம் ஸமுத்திஶ்ய பரம் லாகவம் ஆஸ்தித: ।
வவர்ஷ ஶரவர்ஷாணி வர்ஷாணீவ புரந்தர: ॥ 23

ஸ:	-	அவன்
பரம் லாகவம்	-	பெரும் வேகத்தை
ஆஸ்தித:	-	கொண்டவனாய்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
ஸமுத்திஶ்ய	-	குறித்து
ஶரவர்ஷாணி	-	பாண வர்ஷங்களை
புரந்தர:	-	இந்திரன்
வர்ஷாணி	-	மழைகளை
இவ	-	பொழிவது போல்
வவர்ஷ	-	பொழிந்தான்.

मुक्तमिन्द्रजिता तत्तु शरवर्षमरिन्दमः ।
अवारयदसंभ्रान्तो लक्ष्मणः सुदुरासदम् ॥

முக்தம் இந்த்ரஜிதா தத்து ஶரவர்ஷமரிந்தம: ।
அவாரயதஸம்ப்ராந்தோ லக்ஷ்மண: ஸுதுராஸதம் ॥ 24

அரிந்தம:	-	சத்ருஸம்ஹாரகராகிய
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
அஸம்ப்ராந்த:	-	கலவரங் கொள்ளாதவராய்
இந்த்ரஜிதா	-	இந்திரஜித்தால்
முக்தம்	-	விடப்பட்டதும்
ஸுதுராஸதம்	-	தகைக்கவொண்ணாததுமான
தத்	-	அந்த
ஶரவர்ஷம் து	-	பாணவர்ஷத்தையும்
அவாரயத	-	தகைத்து விட்டார்.

दर्शयामास च तदा रावणिं रघुनन्दनः ।
असंभ्रान्तो महातेजास्तदद्भुतमिवाभवत् ॥

தர்ஶயாமாஸ ச ததா ராவணிம் ரகுநந்தன: ।
அஸம்ப்ராந்தோ மஹாதேஜா: ததத்புதம் இவாபவத் ॥ 25

ततस्तान् राक्षसान् सर्वांस्त्रिभिरेकैकमाहवे ।
अविध्यत् परमक्रुद्धः शीघ्रास्त्रं संप्रदर्शयन् ॥

ததஸ்தான் ராக்ஷஸான் ஸர்வான் த்ரிபி: ஏகைகமாஹவே ।
அவித்யத் பரமக்ருத்த: ஶீக்ராஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதர்ஶயன் ॥ 26

மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியும்
அஸம்ப்ராந்த:	-	சிறிதும் கலங்காதவருமான
ரகுநந்தன:	-	லக்ஷ்மணர்
பரமக்ருத்த:	-	மிகச்சினந்தவராய்
ததா	-	அப்பொழுது
ஶீக்ராஸ்த்ரம்	-	அ்ஸ்திரவேகத்தை
ராவணிம்	-	இந்திரஜித்திற்கம்
ஸர்வான்	-	எல்லா
ராக்ஷஸான் ச	-	அரக்கர்களுக்கும்
ஸம்ப்ர தர்ஶயன்	-	ருஜூப்படுத்துகிறவனாய்
தர்ஶயாமாஸ	-	காண்பித்தார்;
தத்	-	அது
இவ	-	முற்றும்
அத்புதம்	-	ஆச்சர்யகரமாய்
அபவத்	-	இருந்தது,
தத:	-	அப்பொழுது
ஆஹவே	-	போரில்
தான்	-	அவர்களை
ஏகைகம்	-	ஒவ்வொருவரையும்
த்ரிபி:	-	மும்மூன்று பாணங்களால்
அவித்யத்	-	எய்தார்.

राक्षसेन्द्रसुतं चापि बाणौघैः समताडयत् ॥

ராக்ஷஸேந்த்ர ஸுதம் சாபி பாணௌகை: ஸமதாடயத் ॥ 27

ராக்ஷஸேந்த்ர ஸுதம் அபி ச		இந்திரஜித்தையும்
பாணௌகை:	-	பாண ஸமூகங்களால்
ஸமதாடயத்	-	தாக்கினார்.

सोऽतिविद्धो बलवता—शत्रुणा शत्रुघातिना ।
असक्तं प्रेषयामास लक्ष्मणाय बहूञ्शरान् ॥

ஸோSதிவித்தோ பலவதா ஶத்ருணா ஶத்ருகாதிநா ।
அஸக்தம் ப்ரேஷ்யாமாஸ லக்ஷ்மணாய பஹூஞ்ஶரான் ॥ 28

ஶத்ரு காதிநா - சத்ருஸம்ஹாரகரும்
பலவதா - பலசாலியுமான
ஶத்ருணா - சத்ருவால்
அதிவித்த: - வேகத்துடன் தாக்கப்பட்ட
ஸ: - அவன் (இந்திரஜித்து)
லக்ஷ்மணாய - லக்ஷ்மணரின் மீது
பஹூன் ஶரான் - பல பாணங்களை
அஸக்தம் - விரைவாய்
ப்ரேஷயாமாஸ - விடுத்தான்.

तानप्राप्ताञ्शितैर्बाणैश्चिच्छेद रघुनन्दनः ॥

தான் அப்ராப்தான் ஶிதைர் பாணைஶ் சிச்சேத ரகுநந்தன: । 29

ரகுநந்தன: - லக்ஷ்மணர்
ஶிதை: - கூரிய
பாணை: - பாணங்களால்
தான் - அவைகளை
அப்ராப்தான் - கிட்டிவராதவைகளாய்
சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தார்.

सारथेरस्य च रणे रथिनो रघुसत्तमः ।
शिरो जहार धर्मात्मा भल्लेनानतपर्वणा ॥

ஸாரதே: அஸ்ய ச ரணே ரதிநோ ரதஸத்தம: ।
ஶிரோ ஜஹார தர்மாத்மா பல்லேநாநத பர்வணா ॥ 30

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவும்
ரதஸத்தம: ச - ரதவீரருமாகிய அவர்
ரணே - போரில்
ஆநத பர்வணா - வளைந்தகணுக்கறுற்ற
பல்லேந - ஒரு பல்ல பாணத்தால்
ரதிந: - ரதவீரனான
அஸ்ய - இவனுடைய
ஸாரதே: - ஸாரதியின்
ஶிர: - தலையை
ஜஹார - அறுத்து விட்டார்.

असूतास्ते हयास्तत्र रथमूहुरविक्लवाः ।
मण्डलान्यभिधावन्तस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥

அஸூதாஸ்தே ஹயாஸ் தத்ர ரதமூஹூர விக்லவா: ।
மண்டலானி அபி தாவந்தஸ் ததத்புத மிவா பவத் ॥ 31

தத்ர	-	அப்பொழுது
தேஹயா:	-	அந்தக் குதிரைகள்
அஸூதா:	-	சாரதியையிழந்தும்
அவிக்லவா:	-	குழப்பமுறாதவைகளாய்
மண்டலானி	-	மண்டலாகாரமாய்
அபி தாவந்த:	-	சுற்றி ஓடுபவைகளாய்
ரதம்	-	தேரை
உஹூ:	-	வகித்தன;
தத்	-	அது
இவ	-	முற்றும்
அத்புதம்	-	ஆச்சர்யகரமாய
அபவத்	-	இருந்தது.

अमर्षवशमापन्नः सौमित्रिर्दृढविक्रमः ।
प्रत्यविध्यद्धयांस्तस्य शरैर्वित्रासयन् रणे ॥

அமர்ஷவசமாபன்ன: ஸௌமித்ரி: த்ருடவிக்ரம: ।
ப்ரத்யவித்யத் ஹயான் தஸ்ய ஶரைர் வித்ராஸயன் ரணே ॥ 32

த்ருடவிக்ரம:	-	அசையா வண்மை கொண்ட
ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
அமர்ஷவசம் ஆபன்ன:	-	கோபம் மேலிட்டவராய்
ரணே	-	போரில்
தஸ்ய	-	அவனது
ஹயான்	-	குதிரைகளை
ஶரை:	-	பாணங்களால்
வித்ராஸயன்	-	மருளச் செய்பவராய்
ப்ரத்யவித்யத்	-	எய்தார்.

अमृष्यमाणस्तत्कर्म रावणस्य सुतो बली ।
विव्याध दशभिर्बाणैः सौमित्रिं तममर्षणम् ॥

அம்ருஷ்யமாணஸ் தத்கர்ம ராவணஸ்ய ஸூதோ பலீ ।
விவ்யாத தஶபிர்பாணை: ஸௌமித்ரிம் தமமர்ஷணம் ॥ 33

பலீ	-	பலசாலியான
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
ஸூத:	-	புதல்வன் (இந்திரஜித்து)
தத்கர்ம	-	அவரது செயலை
அம்ருஷ்யமாண:	-	பொறாதவனாய்
தே	-	அந்த
அமர்ஷணம்	-	கோபங் கொண்டிருந்த
ஸௌமித்ரிம்	-	லக்ஷ்மணரை

தஶபி:	*பத்து*
பாணை:	*பாணங்களால்*
விவ்யாத	*எய்தான்.*

ते तस्य वज्रप्रतिमाः शराः सर्पविषोपमाः ।
विलयं जग्मुराहत्य कवचं काञ्चनप्रभम् ॥

தே தஸ்ய வஜ்ர ப்ரதிமா: ஶரா: ஸர்பவிஷோபமா: ।
விலயம் ஜக்முராஹத்ய கவசம் காஞ்சன ப்ரபம் ॥ 34

வஜ்ர ப்ரதிமா:	*வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்தவைகளும்*
ஸர்பவிஷோபமா:	*ஸர்ப்பவிஷத்திற்கொப்பானவைகளுமான*
தே	*அந்த*
ஶரா:	*பாணங்கள்*
தஸ்ய	*அவரது (லக்ஷ்மணரது)*
காஞ்சன ப்ரபம்	*பொன்னொளி கொண்ட*
கவசம்	*கவசத்தை*
ஆஹத்ய	*தாக்கி*
விலயம் ஜக்மு:	*உருவழிந்தன.*

अभेद्यकवचं मत्वा लक्ष्मणं रावणात्मजः ।
ललाटे लक्ष्मणं बाणैः सुपुङ्खैस्त्रिभिरिन्द्रजित् ॥
अविध्यत् परमक्रुद्धः शीघ्रास्त्रं च प्रदर्शयन् ॥

அபேத்ய கவசம் மத்வா லக்ஷ்மணம் ராவணாத்மஜ: ।
லலாடே லக்ஷ்மணம் பாணை: ஸுபுங்கைஸ் த்ரிபி: இந்த்ரஜித் ॥
அவித்யத் பரம க்ருத்த: ஶீக்ராஸ்த்ரம் ச ப்ரதர்ஶயன் ॥ 35

ராவணாத்மஜ:	*ராவணன் புதல்வனான*
இந்த்ரஜித் ச	*இந்திரஜித்தும்*
லக்ஷ்மணம்	*லக்ஷ்மணரை*
அபேத்ய கவசம்	*பிளக்கமுடியா கவசமணிந்தவராய்*
மத்வா	*அறிந்து*
பரம க்ருத்த:	*மிகச்சினங்கொண்டவனாய்*
ஶீக்ராஸ்த்ரம்	*சீக்கிராஸ்திரத்தை*
ப்ரதர்ஶயன்	*ருஜுப்படுத்துபவனாய்*
லக்ஷ்மணம்	*லக்ஷ்மணரை*
லலாடே	*நெற்றியில்*
ஸுபுங்கை:	*கூரிய முனை கொண்ட*
த்ரிபி:	*மூன்று*
பாணை:	*பாணங்களால்*
அவித்யத்	*எய்தான்.*

तैः पृषत्कैर्ललाटस्थैः शुशुभे रघुनन्दनः ।
रणाग्रे समरश्लाघी त्रिशृङ्ग इव पर्वतः ॥

தை: ப்ருஷத்கைர்லலாடஸ்தை: ஶுஶுபே ரகுநந்தன: ।
ரணாக்ரே ஸமரஶ்லாகீ த்ரிஶ்ருங்க இவ பர்வத: ॥ 36

ஸமர ஶ்லாகீ - போரில் புகழ்மிக்க
ரகுநந்தன: - லக்ஷ்மணர்
லலாடஸ்தை: - நெற்றியிலிருக்கின்ற
தை: - அந்த
ப்ருஷத்கை: - பாணங்களுடன்
ரணாக்ரே - போர் முனையில்
த்ரிஶ்ருங்க: - மூன்று கொடிமுடிகளைக் கொண்ட
பர்வத: இவ - பர்வதம் என
ஶுஶுபே - விளங்கினார்.

स तथा ह्यर्दितो बाणै राक्षसेन महामृधे ।
तमाशु प्रतिविव्याध लक्ष्मणः पञ्चभिः शरैः ॥
विकृष्येन्द्रजितो युद्धे वदने शुभकुण्डले ॥

ஸ ததா ஹி அர்தித: பாணை ராக்ஷஸேந மஹாம்ருதே ।
தமாஶு ப்ரதிவிவ்யாத லக்ஷ்மண: பஞ்சபி: ஶரை: ॥
விக்ருஷ்ய இந்த்ரஜிதோ யுத்தே வதநே ஶுப குண்டலே ॥ 37

ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: ஹி - லக்ஷ்மணரும்
மஹாம்ருதே - பெரும் போரில்
ராக்ஷஸேந - அரக்கனால்
பாணை: - பாணங்களைக் கொண்டு
ததா - அவ்விதம்
அர்தித: - துன்புறுத்தப்பட்டவராய்
யுத்தே - போரில்
தம் - அவனை
விக்ருஷ்ய - குறிவைத்து
பஞ்சபி: - ஐந்து
ஶரை: - பாணங்களால்
இந்த்ரஜித: - இந்திரஜித்தினுடைய
ஶுப குண்டலே - அழகிய குண்டலங்கணியப்பட்ட
வதநே - முகத்தில்
ஆஶு - விரைந்து
ப்ரதி விவ்யாத - பதிலடித்தார்.

लक्ष्मणेन्द्रजितौ वीरौ महाबलशरासनौ ।
अन्योन्यं जघ्नतुर्बाणैर्विशिखैर्भीमविक्रमौ ॥

லக்ஷ்மணேந்த்ரஜிதௌ வீரௌ மஹாபலஶராஸநௌ ।
அன்யோன்யம் ஜக்நதுர்பாணைர் விஶிகைர் பீம விக்ரமௌ ॥ 38

மஹாபலஶராஸநௌ-மிக உறுதியுற்ற விற் கொண்டவர்களும்
பீம விக்ரமௌ - அஞ்சத்தக்க ஆற்றலுற்ற
வீரௌ - சூரர்களுமான
லக்ஷ்மணேந்த்ர ஜிதௌ- லக்ஷ்மணனும் இந்திரஜித்தும்
பாணை: - அஸ்திரங்களாலும்
விஶிகை: - அம்புகளாலும்
அன்யோன்யம் - ஒருவர்க்கொருவர்
ஜக்நது: - தாக்கிக் கொண்டனர்.

ततः शोणितदिग्धाङ्गौ लक्ष्मणेन्द्रजितावुभौ ।
रणे तौ रेजतुर्वीरौ पुष्पिताविव किंशुकौ ॥

தத: ஶோணித திக்தாங்கௌ லக்ஷ்மணேந்த்ரஜிதாவுபௌ ।
ரணே தௌ ரேஜதுர் வீரௌ புஷ்பிதௌ இவ கிம்ஶுகௌ ॥ 39

தத: - அப்பொழுது
வீரௌ - வீரர்களாகிய
தௌ - அந்த
லக்ஷ்மணேந்த்ர ஜிதௌ-லக்ஷ்மணரும், இந்திரஜித்துமாகிய இருவரும்
ஶோணித திக் தாங்கௌ:-ரத்தம் தோய்ந்த உடலுற்றவர்களாய்
புஷ்பிதௌ - பூத்த
கிம்ஶுகௌ - இரு பலாசமரங்கள்
இவ - போல
ரணே - போரில்
ரேஜது - விளங்கினார்கள்.

तौ परस्परमभ्येत्य सर्वगात्रेषु धन्विनौ ।
घोरैर्विव्यधतुर्बाणैः कृतभावावुभौ जये ॥

தௌ பரஸ்பர மப்யேத்ய ஸர்வகாத்ரேஷு தன்விநௌ ।
கோரைர்விவ்யதது: பாணை: க்ருதபாவாவுபௌ ஜயே ॥ 40

தன்விநௌ - வில்லாளிகளான
தௌ உபௌ - அந்த இருவர்களும்
ஜயே - வெற்றியில்
க்ருத பாவௌ - ஊக்கங்கொண்டவர்களாய்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
அப்யேத்ய - எதிர்த்து
ஸர்வ காத்ரேஷு - எல்லா அவயங்களிலும்

கோரை: - கொடிய
பாணை: - பாணங்களால்
விவ்யதது: - தாக்கிக்கொண்டார்கள்.

ततः समरकोपेन संयुक्तो रावणात्मजः ।
विभीषणं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध वदने शुभे ॥

தத: ஸமரகோபேந ஸம்யுக்தோ ராவணாத்மஜ: ।
விபீஷணம் த்ரிபிர் பாணைர் விவ்யாத வதநே ஶுபே ॥ 41

தத: - அப்பொழுது
ராவணாத்மஜ: - இந்திரஜித்து
ஸமர கோபேந ஸம்யுக்த:-போரில் சினம் மூண்டவனாய்
விபீஷணம் - விபீஷணரை
ஶுபே - அழகிய
வதநே - முகத்தில்
த்ரிபி: - மூன்று
பாணை: - கணைகளால்
விவ்யாத - எய்தான்.

अयोमुखैस्त्रिभिर्विद्ध्वा राक्षसेन्द्रं विभीषणम् ।
एकैकेनाभिविव्याध तान् सर्वान् हरियूथपान् ॥

அயோமுகைஸ் த்ரிபிர் வித்வா ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் ।
ஏகைகேநாபி விவ்யாத தான் ஸர்வான் ஹரியூதபான் ॥ 42

அயோமுகை: - இருப்புமுனை கொண்ட
த்ரிபி: - மூன்றுகளால்
ராக்ஷஸேந்த்ரம் - அரக்கரிலுத்தமரான
விபீஷணம் - விபீஷணரை
வித்வா - அடித்துவிட்டு
ஏகைகேந - ஒவ்வொன்றால்
தான் - அந்த
ஹரியூதபான் - வானரஸேனைத்தலைவர்கள்
ஸர்வான் - யாவரையும்
அபிவிவ்யாத - தாக்கினார்.

तस्मै दृढतरं क्रुद्धो जघान गदया हयान् ।
विभीषणो महातेजा रावणेः स दुरात्मनः ॥

தஸ்மை த்ருடதராம் க்ருத்தோ ஜகாந கதயா ஹயான் ।
விபீஷணோ மஹாதேஜா ராவணே: ஸ துராத்மன: ॥ 43

மஹாதேஜா: - ஆற்றல் மிக்கவராகிய
ஸ: - அந்த
விபீஷண: - விபீஷணர்

தஸ்மை - அவன் மீது
த்ருடதரம் க்ருத்த: - மிகவும் சினங்கொண்டு
துராத்மன: - துஷ்டாத்மாவான
ராவணே: - இந்திரஜித்தின்
ஹயான் - குதிரைக்ளை
கதயா - கனதகொண்டு
ஜகாந - புடைத்தார்:

स हताश्वादवप्लुत्य रथान्निहतसारथेः ।
अथशक्तिं महातेजाः पितृव्याय मुमोच ह ॥

ஸ ஹதாஶ்வாதவப்லுத்ய ரதாந்நிஹத ஸாரதே: ।
அத ஶக்திம் மஹாதேஜா: பித்ருவ்யாய முமோச ஹ ॥ 44

மஹாதேஜா: - ஆற்றல் மிக்கவராகிய
ஸ: - அவன் (இந்திரஜித்து)
அத - அப்பொழுது
ஹதாஶ்வாத் - குதிரைகள் மாண்டதும்
நிஹத ஸாரதே: - ஸாரதி மாய்க்கப்பட்டதுமான
ரதாத் - ரதத்தினின்று
அவப்லுத்ய - கீழ்க்குதித்து
பித்ருவ்யாய - சிறிய தந்தையின் மீது
ஶக்திம் - வேல் ஒன்றை
முமோச ஹ - எறிந்தான்.

तामापतन्तीं संप्रेक्ष्य सुमित्रानन्दवर्धनः ।
चिच्छेद निशितैर्बाणैर्दशधा सापतद्भुवि ॥

தாமாபதந்தீம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸுமித்ராநந்த வர்தன: ।
சிச்சேத நிஶிதை: பாணைர் தஶதா ஸா அபதத் புவி ॥ 45

ஸுமித்ரா நந்த வர்தன:-லக்ஷ்மணர்
தாம் - அதை (வேலை)
ஆபதந்தீம் - எதிர்த்து வருவதாய்
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - கவனித்து
நிஶிதை: - கூரிய
பாணை: - கணைகளால்
சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தார்;
ஸா - அது
புவி - பூமியில்
தஶதா - பத்துத் துண்டுகளாய்
அபதத் - விழுந்தது.

तस्मै दृढधनुः क्रुद्धो हताश्वाय विभीषणः ।
वज्रस्पर्शसमान् पञ्च ससर्जोरसि मार्गणान् ॥

தஸ்மை த்ருடதநு: க்ருத்தோ ஹதாஸ்வாய விபீஷண: ।
வஜ்ரஸ்பர்ஶ ஸமான்பஞ்ச ஸஸர்ஜோரஸி மார்கணான் ॥ 46

த்ருடதநு:	- வில்லறம் வாய்க்கப் பெற்ற
விபீஷண:	- விபீஷணர்
ஹதாஸ்வாய	- குதிரைகளையிழந்த
தஸ்மை	- அவன் மீது
க்ருத்த:	- சினந்து
உரஸி	- மார்பில்
வஜ்ர ஸ்பர்ஶ ஸமான்-	வஜ்ராயுத வீழ்ச்சிக்கு நிகரான
பஞ்ச மார்கணான்	- ஐந்து பாணங்களை
ஸஸர்ஜ	- விடுத்தார்.

ते तस्य कायं निर्भिद्य रुक्मपुङ्खा निमित्तगाः ।
बभूवुर्लोहितादिग्धा रक्ता इव महोरगाः ॥

தே தஸ்ய காயம் நிர்பித்ய ருகம்புங்கா நிமித்தகா: ।
பபூவுர் லோஹி தா திக்தா: ரக்தா இவ மஹோரகா: ॥ 47

நிமித்தகா:	- இலக்குகளில் பாயும்
ருக்ம புங்கா:	- பொன்முனை கொண்ட
தே	- அவைகள்
தஸ்ய	- அவனது
காயம்	- உடலை
நிர்பித்ய	- பிளந்து
லோஹி தா திக்தா:	- இரத்தம் தோய்ந்தவைகளாய்
ரக்தா:	- சிவந்த
மஹோரகா:	- பெரும் ஸர்ப்பங்கள்
இவ	- போன்றவாறாய்
பபூவு:	- விளங்கின.

स पितृव्याय संक्रुद्ध इन्द्रजिच्छरमाददे ।
उत्तमं रक्षसां मध्ये यमदत्तं महाबलः ॥

ஸ பித்ருவ்யாய ஸங்க்ருத்த இந்த்ரஜித் ஶரமாததே ।
உத்தமம் ரக்ஷஸாம் மத்யே யம தத்தம் மஹாபல: ॥ 48

ரக்ஷஸாம் மத்யே	- அரக்கர்களுள்
மஹாபல:	- மிக பலசாலியான
ஸ:	- அந்த

இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
பித்ருவ்யாய - சிறிய தந்தையின் பேரில்
ஸங்க்ருத்த: - சினம் மேலிட்டு
யம தத்தம் - யமனாலளிக்கப்பட்ட
உத்தமம் ஶரம் - சிறந்த பாணத்தை
மத்யே - (அரக்கர்கள்) மத்தியில்
ஆததே - கைக்கொண்டான்.

तं समीक्ष्य महातेजा महेषुं तेन संहितम् ।
लक्ष्मणोऽप्याददे बाणमन्यं भीमपराक्रमः ॥

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாதேஜா மஹேஷும் தேந ஸம்ஹிதம் ।
லக்ஷ்மணோऽப்யாததே பாணமன்யம் பீமபராக்ரம: ॥ 49

कुबेरेण स्वयं स्वप्ने स्वस्मै दत्तं मूहात्मना ।
दुर्जयं दुर्विषह्यं च सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥

குபேரேண ஸ்வயம் ஸ்வப்நே ஸ்வஸ்மைதத்தம்மஹாத்மநா ।
துர்ஜயம் துர்விஷஹ்யம் ச ஸேந்த்ரை: அபி ஸுராஸுரை: ॥ 50

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்வியும்
பீமபராக்ரம: - பெரும் பிரதாபசாலியுமான
லக்ஷ்மண: அபி - லக்ஷ்மணரும்
தேந - அவனால்
ஸம்ஹிதம் - தொடுக்கப்பெற்ற
தம் - அந்த
மஹேஷும் - சிறந்த அஸ்திரத்தை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து
அமிதாத்மனா - அளவற்ற மகிமை வாய்ந்த
குபேரேண - குபேரனால்
ஸ்வப்நே - ஸ்வப்னத்தில்
ஸ்வயம் - நேரிலேயே
தத்தம் - அளிக்கப் பெற்றதும்
துர்ஜயம் - தகைக்கவரியதும்
ஸேந்த்ரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுராஸுரை: அபி - தேவாஸுராலும்
துர்விஷஹ்யம் ச - சகிக்கவொண்ணாததுமான
யத் - எதுவோ அந்த
அன்யம் - மற்றொரு
பாதணம் - பாணத்தை
ஆததே - கைக்கொண்டார்.

तयोस्ते धनुषी श्रेष्ठे बाहुभिः परिघोपमैः ।
विकृष्यमाणे बलवंत् क्रौञ्चाविव चुकूजतुः ॥

தயோ: தே தநுஷீ ஸ்ரேஷ்டே பாஹுபி: பரிகோபமை: ।
விக்ருக்ஷ்யமாணே பலவத் க்ரெளஞ்சாவிவ சுகூஜது: ॥ 51

தயோ: - அவ்விருவர்களின்
தே - அந்த
ஸ்ரேஷ்டே - சிறந்த
தநுஷீ - விற்களிரண்டும்
பரிகோபமை: - உழலைத்தடிகளுக்கொப்பான
பாஹுபி: - கைகளால்
பலவத் - வலுக்கொண்டு
விக்ருக்ஷ்யமாணே - இழுக்கப்படுகின்றனவாய்
க்ரெளஞ்செள இவ - இரு அன்றில்கள் போன்றவாறு
சுகூஜது: - ஒலித்தன.

ताभ्यां तौ धनुषि श्रेष्ठे संहितौ सायकोत्तमौ ।
विकृष्यमाणौ वीराभ्यां भृशं जज्वलतुः श्रिया ॥

தாப்யாம் தெள தநுஷீ ஸ்ரேஷ்டே ஸம்ஹிதெள ஸாயகோத்தமெள ।
விக்ருஷ்யமாணெள வீராப்யாம் ப்ருஸம் ஜஜ்வலது: ஸ்ரியா ॥ 52

தாப்யாம் - அந்த
வீராப்யாம் - இரு வீரர்களால்
ஸ்ரேஷ்டே தநுஷீ - சிறந்த இரு விற்களில்
தெள - அந்த
ஸாயகோத்தமெள - இரு சிறந்த பாணங்களும்
ஸம்ஹிதெள - பூட்டப் பெற்று
விக்ருஷ்ய மாணெள - தொடுக்கப்படுகின்றனவாய்
ஸ்ரியா - ஒளியால்
ப்ருஸம் - மிகவும்
ஜஜ்வலது: - திகழ்ந்தன.

तौ भासयन्तावाकाशं धनुर्भ्यां विशिखौ च्युतौ ।
मुखेन मुखमाहत्य संनिपेततुरोजसा ॥

தெள பாஸயந்தாவாகாஸம் தநுர்ப்யாம் விஸிகெள ச்யுதெள ।
முகேந முகமாஹத்ய ஸந்நிபேதது: ஓஜஸா ॥ 53

தநுர்ப்யாம் - இரு விற்களினின்றும்
ஆகாஸம் - வானத்தை
பாஸயந்தெள - மிளிரச்செய்து கொண்டு
ச்யுதெள - வெளிப்போந்த
தெள - அவ்விரு
விஸிகெள - பாணங்களும்
முகேந - நுனியால்

முகம் - நுனியை
ஓஜஸா - வலுக்கொண்டு
ஆஹத்ய - தாக்கி
ஸந்நிபேதது: - வீழ்ந்தன.

संनिपातस्तयोरासीच्छरयोर्घोररूपयो: ॥

ஸந்நிபாத: தயோராஸிச்சரயோ: கோரரூபயோ: ॥ 54
கோரரூபயோ: - கொடிய உருக் கொண்ட
தயோ: - அவ்விரு
ஶரயோ: - பாணங்களுக்கும்
ஸந்நிபாத: - வீணான அழிவு
ஆஸித் - நேர்ந்தது.

सधूमविस्फुलिङ्गश्च तज्जोऽग्निर्दारुणोऽभवत् ॥

ஸதூம விஸ்புலிங்கஶ் ச தஜ்ஜோSக்நிர் தாருணோSபவத் । 55
ஸதூம விஸ்புலிங்க: - புகையுடனும், பொறிகளுடனும்
தஜ்ஜ: - அதிலிருந்து கிளம்பிய
அக்நி: ச - நெருப்பும்
தாருண: - மிகக்கொடியதாய்
அபவத் - இருந்தது.

तौ महाग्रहसंकाशावन्योन्यं संनिपत्य च ।
संग्रामे शतधा यान्तौ मेदिन्यां विनिपेततु: ॥

தெள மஹாக்ரஹஸங்காஶாவந்யோன்யம் ஸந்நிபத்ய ச ।
ஸங்க்ராமே ஶததா யாந்தெள மேதின்யாம் விநிபேதது: ॥ 56
மஹா க்ரஹ ஸங்காஶெள-பெரிய கிரகங்களை நிகர்த்த
தெள - அவைகள்
ஸங்க்ராமே - போரில்
அன்யோன்யம் - ஒன்றையொன்று
ஸந்நிபத்ய ச - தாக்கியதால்
ஶததா யாந்தெள - பல துணுக்குகளாக ஆகி
மேதின்யாம் - தரையில்
விநிபேதது: - வீழ்ந்து விட்டன.

शरौ प्रतिहतौ दृष्ट्वा तावुभौ रणमूर्धनि ।
व्रीडितौ जातरोषौ च लक्ष्मणेन्द्रजितौ तदा ॥

ஶரெள ப்ரதிஹதெள த்ருஷ்ட்வா தாவுபெள ரணமூர்தநி ।
வ்ரீடிதெள ஜாதரோஷெள ச லக்ஷ்மணேந்த்ரஜிதெள ததா ॥ 57
ததா - அப்பொழுது
ரணமூர்தநி - போர்முகத்தில்

லக்ஷ்மணேந்த்ரஜிதௌ-லக்ஷ்மணரும் இந்திரஜித்துமாகிய

தௌ	-	அந்த
உபௌ	-	இருவர்களும்
ஶரௌ	-	பாணங்களை
ப்ரதிஹதௌ	-	அழிக்கப்பட்டனவாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
வ்ரீடிதௌ	-	வெட்கமுற்று
ஜாதரோஷௌ ச	-	சினமும் எய்தினர்.

सुसंरब्धस्तु सौमित्रिरस्त्रं वारुणमाददे ॥

ஸுஸம்ரப்தஸ் து ஸௌமித்ரி: அஸ்த்ரம் வாருணமாததே ॥ 58

ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
து	-	அப்பொழுது
ஸுஸம்ரப்த:	-	ஆவேசமுற்று
வாருணம் அஸ்த்ரம்	-	வாருணாஸ்திரத்தை
ஆததே	-	தொடுத்தார்.

रौद्रं महेन्द्रजिद्युद्धे व्यसृजद्युधि निष्ठितः ।
तेन तद्विहतं त्वस्त्रं वारुणं परमाद्भुतम् ॥

ரௌத்ரம் மஹேந்த்ரஜித் யுத்தே வ்யஸ்ருஜத் யுதி நிஷ்டித: ।
தேந தத்விஹதம் த்வஸ்த்ரம் வாருணம் பரமாத்புதம் ॥ 59

மஹேந்த்ரஜித்	-	இந்திரஜித்து
ரௌத்ரம்	-	ருத்திராஸ்திரத்தை
யுதி	-	போரில்
நிஷ்டித:	-	முனைந்தவனாய்
வ்யஸ்ருஜத்	-	விடுத்தான்;
தேந	-	அதனால் (ருத்திராஸ்திரத்தால்)
யுத்தே	-	போரில்
தத்	-	அந்த
வாருணம்	-	வாருண
அஸ்த்ரம்	-	அஸ்திரமானது
பரமாத்புதம் து	-	மிக்க ஆச்சர்யமடையத்தக்க வண்ணமாய்
விஹதம்	-	அழிக்கப்பட்டது.

ततः क्रुद्धो महातेजा इन्द्रजित् समितिंजयः ।
आग्नेयं संदधे दीप्तं स लोकं संक्षिपन्निव ॥

தத: க்ருத்தோ மஹாதேஜா இந்த்ரஜித் ஸமிதிஞ்ஜய: ।
ஆக்னேயம் ஸந்ததே தீப்தம் ஸ லோகம் ஸம்க்ஷிபந்நிவ ॥ 60

தத:	-	பிறகு

ஸமிதிஞ்ஜய: - போரில் வெற்றி கொள்ளும்
மஹாதேஜா: - மிக்க ஆற்றல் படைத்த
ஸ: - அந்த
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
க்ருத்த: - சினமூண்டு
லோகம் - உலகையே
ஸம்க்ஷிபந் இவ - அழிப்பவன் போலாகி
தீப்தம் - ஒளிமிக்க
ஆக்னேயம் - ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை
ஸந்ததே - தொடுத்தான்.

सौरेणास्त्रेण तद्वीरो लक्ष्मणः प्रत्यवारयत् ॥

ஸௌரேண அஸ்த்ரேண தத்வீரோ லக்ஷ்மண: ப்ரத்யவாரயத் । 61

தத் - அதை
வீர: - வீரரான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஸௌரேண - ஸௌர்ய
அஸ்த்ரேண - அஸ்திரத்தால்
ப்ரத்யவாரயத் - தடுத்தார்.

अस्त्रं निवारितं दृष्ट्वा रावणिः क्रोधमूर्छितः ।
आसुरं शत्रुनाशाय घोरमस्त्रं समाददे ॥

அஸ்த்ரம் நிவாரிதம் த்ருஷ்ட்வா ராவணி: க்ரோத மூர்ச்சித: ।
ஆஸுரம் ஶத்ருநாஶாய கோரமஸ்த்ரம் ஸமாததே ॥ 62

ராவணி: - இந்திரஜித்து
அஸ்த்ரம் - அஸ்திரத்தை
நிவாரிதம் - தடுக்கப்பட்டதாக
த்ருஷ்ட்வா - உணர்ந்து
க்ரோத மூர்ச்சித: - சினத்தால் மெய்மறந்தவனாகி
ஶத்ரு நாஶாய - பகைவனையழிப்பதற்காக
ஆஸுரம் - அஸுர ஸம்பந்தமான
கோரம் - கொடிய
அஸ்த்ரம் - அஸ்திரத்தை
ஸமாததே - தொடுத்தான்.

तस्माच्चापाद्विनिष्पेतुर्भास्वराः कूटमुद्गराः ।
शूलानि च भुसुण्ड्यश्च गदाः खड्गा परश्वधाः ॥

தஸ்மாத் சாபாத் விநிஷ்பேதுர் பாஸ்வரா: கூடமுத்கரா: ।
ஶூலாநி ச புஸுண்ட்யஶ்ச கதா: கட்கா: பரஶ்வதா: ॥ 63

தஸ்மாத் - அந்த

சாபாத்	வில்லினின்றும்
பாஸ்வரா:	ஒளிமிக்க
கூடமுத்கரா: ச	கூடாயுதங்களும், முத்கராயுதங்களும்
ஶூலாநி	சூலாயுதங்களும்,
புஸுண்ட்ய:	புஸுண்டியெனும் ஆயுதங்களும்,
கதா:	கதைகளும்,
கட்கா:	வாட்களும்,
பரஶ்வதா: ச	கோடாரிகளும்
விநிஷ்பேது:	வெளிப் போந்தன.

तद्दृष्ट्वा लक्ष्मणः संख्ये घोरमस्त्रमथासुरम् ।
अवार्यं सर्वभूतानां सर्वशत्रुविनाशनम् ॥
माहेश्वरेण द्युतिमांस्तदस्त्रं प्रत्यवारयत् ॥

தத் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மண: ஸங்க்யே கோரமஸ்த்ரம் அத ஆஸுரம் ।
அவார்யம் ஸர்வ பூதாநாம் ஸர்வ சத்ரு விநாசனம் ॥
மாஹேஶ்வரேண த்யுதிமான் தத் அஸ்த்ரம் ப்ரத்யவாரயத் ॥ 64

அத	அப்பொழுது
த்யுதிமான்	தேஜோவானான
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
ஸங்க்யே	போரில்
தத்	அந்த
கோரம்	பயங்கரமானதும்
ஸர்வ பூதாநாம்	எல்லாப் பிராணிகளாலும்
அவார்யம்	தடுக்கவொண்ணாததும்
ஸர்வ சத்ரு விநாசனம்	ஸர்வ சத்ருக்களையும் அழிக்கவல்லதுமான
ஆஸுரம்	ஆஸுர
அஸ்த்ரம்	அஸ்திரத்தை
த்ருஷ்ட்வா	கவனித்து
மாஹேஶ்வரேண	மாகேச்வராஸ்திரத்தால்
தத்	அந்த
அஸ்த்ரம்	அஸ்திரத்தை
ப்ரத்யவாரயத்	தகைத்து விட்டார்.

तयोः सुतुमुलं युद्धं संबभूवाद्भुतोपमम् ॥

தயோ: ஸுதுமுலம் யுத்தம் ஸம்பபூவாத்புதோபமம் । 65

தயோ:	அவ்விருவர்களுக்கும்
யுத்தம்	யுத்தமானது
ஸுதுமுலம்	மிகக்குழப்பமாயும்
அத்புதோபமம்	உவமையற்றவாறும்
ஸம்பபூவ	நிகழ்ந்தது.

गगनस्थानि भूतानि लक्ष्मणं पर्यवारयन् ॥

ககநஸ்தாநி பூதாநி லக்ஷ்மணம் பர்யவாரயன் ॥ 66

ககனஸ்தாநி	-	ஆகாயத்திலிருக்கும்
பூதாநி	-	ஜீவகோடிகள்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
பர்யவாரயன்	-	சூழ்ந்து கொண்டனர்.

भैरवाभिरुते भीमे युद्धे वानररक्षसाम् ।
भूतैर्बहुभिराकाशं विस्मितैरावृतं बभौ ॥

பைரவாபிருதே பீமே யுத்தே வாநர ரக்ஷஸாம் ।
பூதைர் பஹுபிராகாஶம் விஸ்மிதைராவ்ருதம் பபௌ ॥ 67

வாநர ரக்ஷஸாம்	-	வானரராக்ஷஸர்களின்
பீமே	-	பயங்கரமானதும்
பைரவாபிருதே	-	பயங்கரவோசை கொண்டதுமான
யுத்தே	-	போரில்
ஆகாஶம்	-	ஆகாயமானது
விஸ்மிதை:	-	ஆச்சர்யங்கொண்ட
பஹுபி: பூதை:	-	பல பூதங்களால்
ஆவ்ருதம்	-	சூழ்ப்பெற்றதாய்
பபௌ	-	இருந்தது.

ऋषयः पितरो देवा गन्धर्वा गरुडोरगाः ।
शतक्रतुं पुरस्कृत्य ररक्षुर्लक्ष्मणं रणे ॥

ரிஷய: பிதரோ தேவா கந்தர்வா கருடோரகா: ।
ஶதக்ரதும் புரஸ்க்ருத்ய ரரக்ஷுர் லக்ஷ்மணம் ரணே ॥ 68

ரிஷய:	-	ரிஷிகளும்
பிதர:	-	பித்ருக்களும்
தேவா:	-	தேவர்களும்
கந்தர்வா:	-	கந்தர்வர்களும்
கருடோரகா:	-	கருடர்களும், உரகர்களும்
ஶதக்ரதும்	-	இந்திரனை
புரஸ்க்ருத்ய	-	முன்னிட்டுக்கொண்டு
ரணே	-	போரில்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
ரரக்ஷு:	-	ஆசிர்வதித்து ரக்ஷித்தார்கள்.

अथान्यं मार्गणश्रेष्ठं संदधे राघवानुजः ।
हुताशनसमस्पर्शं रावणात्मजदारणम् ॥

அத அன்யம் மார்கணஶ்ரேஷ்டம் ஸந்ததே ராகவாநுஜ: ।
ஹுதாஶந ஸமஸ்பர்ஶம் ராவணாத்மஜ தாரணம் ॥ 69

அத	- அப்பொழுது
ராகவாநுஜ:	- லக்ஷ்மணர்

ஹுதாஶந ஸமஸ்பர்ஶம்-அக்னிக்கொப்பான ஸ்பர்சங் கொண்டதும்
ராவணாத்மஜ தாரணம்-இந்திரஜித்தை சிதைக்கவல்லதுமான

அன்யம்	- மற்றொரு
மார்கண ஶ்ரேஷ்டம்	- சிறந்த பாணத்தை
ஸந்ததே	- தொடுக்கலானார்.

सुपत्रमनुवृत्ताङ्गं सुपर्वाणं सुसंस्थितम् ।
सुवर्णविकृतं वीरः शरीरान्तकरं शरम् ॥

ஸுபத்ரம் அநுவ்ருத்தாங்கம் ஸுபர்வாணம் ஸுஸம்ஸ்திதம் ।
ஸுவர்ண விக்ருதம் வீர: ஶரீராந்தகரம் ஶரம் ॥ 70

दुरावारं दुर्विषह्यं राक्षसानां भयावहम् ।
आशीविषविषप्रख्यं देवसङ्घैः समर्चितम् ॥

துராவாரம் துர்விஷஹ்யம் ராக்ஷஸானாம் பயாவஹம் ।
ஆஶீவிஷவிஷ ப்ரக்யம் தேவஸங்கை: ஸமர்சிதம் ॥ 71

येन शक्रो महातेजा दानवानजयत् प्रभुः ।
पुरा दैवासुरे युद्धे वीर्यवान् हरिवाहनः ॥

யேந ஶக்ரோ மஹாதேஜா தானவான் அஜயத் ப்ரபு :।
புரா தைவாஸுரே யுத்தே வீர்யவான் ஹரிவாஹன: ॥ 72

तदैन्द्रमस्त्रं सौमित्रिः संयुगेष्वपराजितम् ।
शरश्रेष्ठं धनुःश्रेष्ठे नरश्रेष्ठोऽभिसंदधे ॥

தத் ஐந்த்ரமஸ்த்ரம் ஸௌமித்ரி: ஸம்யுகேஷ்வபராஜிதம் ।
ஶரஶ்ரேஷ்டம் தநு: ஶ்ரேஷ்டே நரஶ்ரேஷ்டோऽபிஸந்ததே ॥ 73

வீர:	- வீரரும்
நரஶ்ரேஷ்ட:	- புருஷோத்தமருமான
ஸௌமித்ரி:	- லக்ஷ்மணர்
மஹாதேஜா:	- மஹாதேஜஸ்வியும்
ப்ரபு:	- ஸர்வசக்தனும்
ஹரிவாஹன:	- ஹரியெனும் குதிரையை வாஹனமாய்க் கொண்டவனும்
வீர்யவான்	- வீர்யசாலியுமான
ஶக்ர:	- இந்திரன்
புரா	- முன்னொருகால்
தைவாஸுரே யுத்தே	- தேவாஸுரப் போரில்

யேந - எதைக்கொண்டு
தானவான் - அஸுரர்களை
அஜயத் - வெற்றி கொண்டானோ
தத் - அவ்விதமான
ஸுபத்ரம் - அழகிய இறகுகள் கட்டப்பெற்றதும்
அநுவ்ருத்தாங்கம் - ஒரே சீரான உருக்கொண்டதும்
ஸுபர்வாணம் - அழகிய கணுக்களுற்றதும்
ஸுஸம்ஸ்திதம் - மிக்க உறுதியானதும்
ஸுவர்ண விக்ருதம் - பொன்னாலிழைக்கப் பெற்றதும்
ஶரீராந்தகரம் - சரீரத்திற்கு நாசத்தை விளைவிக்கும்
ஶரம் - பாணமாகிறதும்
துராவாரம் - தகைக்கவொண்ணாததும்
துர்விஷஹ்யம் - சகிக்கவொண்ணாததும்
ராக்ஷஸானாம் - அரக்கர்களுக்கு
பயாவஹம் - ஆபத்தைத்தர வல்லதும்
ஆஶீவிஷ விஷ ப்ரக்யம்-ஸர்ப்பத்தின் விஷத்திற்கொப்பானதும்
தேவஸங்கை: - தேவகணங்களால்
ஸமர்சிதம் - பூஜிக்கப் பெற்றதும்
ஸம்யுகேஷு - போர்களில்
அபராஜிதம் - எவராலும் வெல்ல முடியாததும்
ஐந்த்ரம் அஸ்த்ரம் - ஐந்திர அஸ்திரமான
ஶர ஶ்ரேஷ்டம் - சிறந்த பாணத்தை
தநு: ஶ்ரேஷ்டே - சிறந்த வில்லில்
அபிஸந்ததே - பூட்டினார்.

संधायामित्रदलनं विचकर्ष शरासनम् ।
सज्यमायम्य दुर्धर्षं कालो लोकक्षये यथा ॥

ஸந்தாயாமித்ரதளனம் விசகர்ஷ ஶராஸனம் ।
ஸஜ்யமாயம்ய துர்தர்ஷம் காலோ லோகக்ஷயே யதா ॥ 74

லோகக்ஷயே - பிரளய காலத்தில்
கால: - மிருத்யு
யதா - போன்றவராய்
அமித்ர தளனம் - சத்துருக்களைச் சிதைக்கவல்லதும்
ஸஜ்யம் - நாணேற்றப்பட்டதும்
துர்தர்ஷம் - தகைக்கவரியதுமான
ஶராஸனம் - வில்லை
ஆயம்ய - வளைத்து
ஸந்தாய - தொடுத்து
விசகர்ஷ - இழுத்தார்.

संधाय धनुषि श्रेष्ठे विकर्षन्निदमब्रवीत् ।
लक्ष्मीवाँल्लक्ष्मणो वाक्यमर्थसाधकमात्मनः ॥

ஸந்தாய தநுஷி ஶ்ரேஷ்டே விகர்ஷன் இதமப்ரவீத் ।
லக்ஷ்மீவான் லக்ஷ்மணோ வாக்யம் அர்தஸாதகம் ஆத்மன: ॥ 75

லக்ஷ்மீவான்	-	ஸ்ரீஸம்பன்னரான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஶ்ரேஷ்டே	-	சிறந்த
தநுஷி	-	வில்லில்
ஸந்தாய	-	தொடுத்து
விகர்ஷன்	-	இழுப்பவராய்
ஆத்மன:	-	தனக்கு
அர்தஸாதகம்	-	காரியசித்தியை விளைவிக்கும்
வாக்யம்	-	ஒரு திருமொழியை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	சாற்றியருளினார்.

धर्मात्मा सत्यसन्धश्च रामो दाशरथिर्यदि ।
पौरुषे चाप्रतिद्वन्द्वः शरैनं जहि रावणिम् ॥

தர்மாத்மா ஸத்யஸந்தஶ்ச ராமோ தாஶரதிர்யதி ।
பௌருஷே ச அப்ரதித்வந்த்வ: ஶரைனம் ஜஹி ராவணிம் ॥ 76

பௌருஷே	-	பிரதாப விஷயத்தில்
அப்ரதித்வந்த்வ:	-	ஒப்பற்றவராகிய
தாஶரதி:	-	தசரதசக்கிரவர்த்தியாரின் திருமைந்தராகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தர்மாத்மா ச	-	தார்மாத்வும்
ஸத்ய ஸந்த: ச	-	ஸத்தியஸந்தராகவும்
யதி	-	இருக்கிறார் எனில்
ஶர	-	ஓ பாணனே !
ஏனம்	-	இந்த
ராவணிம்	-	இந்திரஜித்தை
ஜஹி	-	வதைப்பாயாக.

इत्युक्त्वा बाणमाकर्णं विकृष्य तमजिह्मगम् ।
लक्ष्मणः समरे वीरः ससर्जेन्द्रजितं प्रति ॥
ऐन्द्रास्त्रेण समायोज्य लक्ष्मणः परवीरहा ॥

இதி உக்த்வா பாணம் ஆகர்ணம் விக்ருஷ்ய தமஜிஹ்மகம் ।
லக்ஷ்மண: ஸமரே வீர: ஸஸர்ஜ இந்த்ரஜிதம் ப்ரதி ॥
ஐந்த்ராஸ்த்ரேண ஸமாயோஜ்ய லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥ 77

பரவீரஹா	சத்துருஸம்ஹாரகரும்
வீர:	வீரரும்
ஸௌமித்ரி:	சுமித்ராதேவியின் திருமைந்தருமான
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
ஸமரே	போரில்
இதி	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	சாற்றியரளி விட்டு
அஜிஹ்மகம்	குறிதப்பாது பாய வல்ல
தம்	அந்த
பாணம்	பாணத்தை
ஐந்த்ராஸ்த்ரேண	இந்திராஸ்திர மந்திரத்தால்
ஸமாயோஜ்ய	அபிமந்திரித்து
ஆகர்ணம்	காதுவரை
விக்ருஷ்ய	இழுத்து
இந்த்ரஜிதம் ப்ரதி	இந்திரஜித்தைக் குறித்து
ஸஸர்ஜ	விடுத்தார்.

स शिरः सशिरस्त्राणं श्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् ।
प्रमथ्येन्द्रजितः कायात् पातयामास भूतले ॥

ஸ ஶிர: ஸஶிரஸ்த்ராணம் ஶ்ரீமத் ஜ்வலித குண்டலம் ।
ப்ரமத்ய இந்த்ரஜித:காயாத் பாதயாமாஸ பூதலே ॥ 78

ஸ:	அது (பாணமானது0
இந்த்ரஜித:	இந்திரஜித்தினுடைய
ஶிர:	தலையை
ஸஶிரஸ்த்ராணம்	தலைப்பாகையோடு கூடவும்
ஶ்ரீமத் ஜ்வலித குண்டலம்	அழகு கொண்டு ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்களுடனும் கூட
ப்ரமத்ய	துண்டித்து
காயாத்	சரீரத்தினின்று
பூதலே	பூதலத்தில்
பாதயாமாஸ	வீழ்த்தியது.

तद्राक्षसतनूजस्य च्छिन्नस्कन्धं शिरो महत् ।
तपनीयनिभं भूमौ ददृशे रुधिरोक्षितम् ॥

தத் ராக்ஷஸதநூஜஸ்ய சின்னஸ்கந்தம் ஶிரோ மஹத் ।
தபநீய நிபம் பூமௌ தத்ருஶே ருதிரோக்ஷிதம் ॥ 79

ராக்ஷஸதநூஜஸ்ய	அரக்கமன்னனின் புதல்வனுடைய
தத்	அந்த
சின்ன ஸ்கந்தம்	கழுத்தறுபட்ட

மஹத் ஶிர: - பெரும் தலை
பூமௌ - பூமியில்
ருதிரோக்ஷிதம் - ரத்தத்தால் நனைந்து
தபநீயநிபம் - ஸ்வர்ணத்திற்கொப்பானதாய்
தத்ருஶே - காணப்பட்டது.

हतस्तु निपपाताशु धरण्यां रावणात्मजः ।
कवची सशिरस्त्राणो विध्वस्तः सशरासनः ॥

ஹதஸ்து நிபபாதாஶு தரண்யாம் ராவணாத்மஜ: ।
கவசீ ஸஶிரஸ்த்ராணோ வித்வஸ்த: ஸஶராஸன: ॥ 80

கவசீ - கவசம் புனைந்திருந்த
ராவணாத்மஜ: - இந்திரஜித்து
ஸஶிரஸ்த்ராண: - தலைப்பாகையோடு கூடவும்
ஸஶராஸன: து - வில்லோடு கூடவும்
வித்வஸ்த: - அழிக்கப்பெற்று
ஹத: - உயிரிழந்து
தரண்யாம் - பூமியில்
ஆஶு - சடக்கென
நிபபாத - சாய்ந்து விட்டான்.

चुक्रुशुस्ते ततः सर्वे वानराः सविभीषणाः ।
हृष्यन्तो निहते तस्मिन् देवा वृत्रवधे यथा ॥

சுக்ருஶுஸ்தே தத: ஸர்வே வானரா: ஸவிபீஷணா: ।
ஹ்ருஷ்யந்த: நிஹதே தஸ்மின் தேவா வ்ருத்ரவதே யதா ॥ 81

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
ஸவிபீஷணா: - விபீஷணருள்ளிட்ட
வானரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
தஸ்மின் - அவன் (இந்திரஜித்து)
நிஹதே - மாண்டவளவில்
வ்ருத்ரவதே - விருத்திராசுரன் வதையால்
தேவா: - தேவர்கள்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஹ்ருஷ்யந்த: - உற்சாகம் பூண்டவர்களாய்
சுக்ருஶு: - ஆரவாரித்தார்கள்.

अथान्तरिक्षे देवानामृषीणां च महात्मनाम् ।
अभिजज्ञे च संनादो गन्धर्वाप्सरसामपि ॥

அத அந்தரிக்ஷே தேவாநாம் ரிஷீணாம் ச மஹாத்மநாம் ।
அபிஜஜ்ஞே ச ஸந்நாதோ கந்தர்வாப்ஸரஸாம் அபி ॥ 82

அத	அப்பொழுது
அந்தரிக்ஷே	வானில்
தேவாநாம் ச	தேவர்களுடையவும்
மஹாத்மநாம்	மஹாத்மாக்களாகிய
ரிஷீணாம் ச	ரிஷிகளுடையவும்
கந்தர்வாப்ஸரஸாம் அபி	கந்தர்வர்களுடையவும், அப்ஸரஸ்களுடையவும்
ஸந்நாத:	பேராரவாரம்
அபிஜஜ்ஞே	உண்டாயிற்று.

पतितं तमभिज्ञाय राक्षसी सा महाचमूः ।
वध्यमाना दिशो भेजे हरिभिर्जितकाशिभिः ।।

பதிதம் தம்அபிஞாய ராக்ஷஸீ ஸா மஹா சமூ: ।
வத்யமாநா திஶோ பேஜே ஹரிபி: ஜிதகாஶிபி: ॥ 83

ஸா	அந்த
ராக்ஷஸீ மஹா சமூ:	அரக்கப்பெரும் படை
தம்	அவனை (இந்திரஜித்தை)
பதிதம்	கீழ்ச்சாய்ந்தவனாய்
அபிஞாய	கவனித்து
ஜிதகாஶிபி:	வெற்றிகொண்டு விளங்கும்
ஹரிபி:	வானரர்களால்
வத்யமாநா:	புடைக்கப்படுபவதாய்
திஶ:	திக்குகளில்
பேஜே	ஓடிற்று.

वानरैर्वध्यमानास्ते शस्त्राण्युत्सृज्य राक्षसाः ।
लङ्कामभिमुखाः सस्रुर्नष्टसंज्ञाः प्रधाविताः ।।

வாநரைர் வத்யமானாஸ்தே ஶஸ்த்ராணி உத்ஸ்ருஜ்ய ராக்ஷஸா: ।
லங்காம் அபிமுகா: ஸஸ்ரு: நஷ்டஸம்ஞா: ப்ரதாவிதா: ॥ 84

தே	அந்த
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
வாநரை:	வானரர்களால்
வத்யமானா:	மொத்துண்டு
ஶஸ்த்ராணி	ஆயுதங்களை
உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டெறிந்து
நஷ்டஸம்ஞா:	மெய்மறந்து
ப்ரதாவிதா:	ஓடியவர்களாய்

லங்காம் - இலங்கையை
அபிமுகா: ஸஸ்ரு: - நோக்கிச் சென்றார்கள்.

दुद्रुवुर्बहुधा भीता राक्षसाः शतशो दिशः ।
त्यक्त्वा प्रहरणान् सर्वे पट्टसासिपरश्वधान् ॥

துத்ருவுர் பஹுதா பீதா ராக்ஷஸா: ஶதஶோ திஶ: ।
த்யக்த்வா ப்ரஹரணான் ஸர்வே பட்டஸாஸி பரஶ்வதான் ॥ 85

பீதா: - வெகுண்ட
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
பட்டஸாஸி பரஶ்வதான்-பட்டிசம், வாள், கோடரி ஆகிய
ப்ரஹரணான் - ஆயுதங்களை
த்யக்த்வா - போட்டுவிட்டு
ஶதஶ: - நூற்றுக்கணக்காக
பஹுதா - பலவாறாக
திஶ: துத்ருவு: - திசைகளில் ஓடினார்கள்.

केचिल्लङ्कां परित्रस्ताः प्रविष्टा वानरार्दिताः ॥

கேசித் லங்காம் பரித்ரஸ்தா: ப்ரவிஷ்டா வானர அர்திதா: ॥ 86

வானரார்திதா: - வானரர்களால் புடைக்கப்பட்டு
பரித்ரஸ்தா: - வெகுண்டோடிய
கேசித் - சிலர்
லங்காம் - இலங்கைக்குள்
ப்ரவிஷ்டா: - புகுந்தார்கள்.

समुद्रे पतिताः केचित् केचित् पर्वतमाश्रिताः ॥

ஸமுத்ரே பதிதா: கேசித் கேசித் பார்வதமாஶ்ரிதா: । 87

கேசித் - சிலர்
ஸமுத்ரே - கடலில்
பதிதா: - விழுந்து விட்டார்கள்;
கேசித் - சிலர்
பர்வதம் - மலையில்
ஆஶ்ரிதா: - ஏறினார்கள்.

हतमिन्द्रजितं दृष्ट्वा शयानं समरक्षितौ ।
राक्षसानां सहस्रेषु न कश्चित् प्रत्यदृश्यत ॥

ஹதமிந்த்ரஜிதம் த்ருஷ்ட்வா ஶயானம் ஸமரக்ஷிதௌ ।
ராக்ஷஸானாம் ஸஹஸ்ரேஷு ந கஶ்சித் ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 88

இந்த்ரஜிதம் - இந்திரஜித்தை

ஹதம்	-	கொல்லப்பட்டு
ஸமரக்ஷிதௌ	-	போர்களத்தில்
ஶயானம்	-	சாய்ந்து கிடப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
ராக்ஷஸானாம்	-	அரக்கர்களின்
ஸஹஸ்ரேஷு	-	ஆயிரத்தவர்களில்
கஶ்சித்	-	ஒருவனையும்
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத ந	-	காணப்படவில்லை.

यथास्तं गत आदित्ये नावतिष्ठन्ति रश्मयः ।
तथा तस्मिन्निपतिते राक्षसास्ते गता दिशः ॥

யதா அஸ்தம் கத ஆதித்யே நாவதிஷ்டந்தி ரஶ்மய: ।
ததா தஸ்மின் நிபதிதே ராக்ஷஸா: தே கதா திஶ: ॥ 89

ஆதித்யே	-	கதிரவன்
அஸ்தம் கதே	-	அஸ்தமித்தவளவில்
யதா	-	ஏவ்வண்ணம்
ரஶ்மய:	-	கிரணங்கள்
அவதிஷ்டந்தி ந	-	இராதோ
ததா	-	அவ்வண்ணமே
தஸ்மின்	-	அவன்
நிபதிதே	-	சாய்ந்தவளவில்
தே	-	அந்த
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்கள்
திஶ:	-	திசைகளில்
கதா:	-	ஓடிவிட்டார்கள்.

शान्तरश्मिरिवादित्यो निर्वाण इव पावकः ।
स बभूव महातेजा व्यपास्तगतजीवितः ॥

ஶாந்தரஶ்மி: இவ ஆதித்யோ நிர்வாண இவ் பாவக: ।
ஸ பபூவ மஹாதேஜா வ்யபாஸ்தகதஜீவித: ॥ 90

மஹாதேஜா:	-	பேராற்றல் கொண்ட
ஸ:	-	அந்த (இந்திரஜித்து)
வ்யபாஸ்த கதஜீவித:	-	முற்றும் உயிரற்று
ஶாந்தரஶ்மி:	-	கிரணங்களழிந்த
ஆதித்ய: இவ	-	சூரியன் போலவும்
நிர்வாண:	-	அணைந்த
பாவக: இவ	-	அக்னி போலவும்
பபூவ	-	இருந்தான்.

प्रशान्तपीडाबहुलो नष्टारिष्टः प्रतापवान् ॥
बभूव लोकः पतिते राक्षसेन्द्रसुते तदा ।

ப்ரஶாந்த பீடா பஹுலோ நஷ்டாரிஷ்ட: ப்ரதாபவான் ।
பபூவ லோக: பதிதே ராக்ஷஸேந்த்ர ஸுதே ததா ॥ 91

ப்ரதாபவான்	-	பெருந்தாபங்கொண்டிருந்த
லோக:	-	உலகம்ானது
ததா	-	அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ர ஸுதே	-	அரக்கமன்னன் புதல்வன்
பதிதே	-	சாய்ந்தவளவில்
ப்ரஶாந்த பீடா பஹுல:	-	உபத்திரவங்கள் பலவும் நீங்கப்பெற்று
நஷ்டாரிஷ்ட:	-	கஷ்டங்கள் ஒழிந்ததாய்
பபூவ	-	ஆயிற்று.

हर्षं च शक्रो भगवान् सह सर्वैः सुरर्षभैः ।
जगाम निहते तस्मिन् राक्षसे पापकर्मणि ।।

ஹர்ஷம் ச ஶக்ரோ பகவான் ஸஹ ஸர்வை: ஸுரர்ஷபை: ।
ஜகாம நிஹதே தஸ்மின் ராக்ஷஸே பாபகர்மணி ॥ 92

தஸ்மின்	-	அந்த
பாபகர்மணி	-	பாபாத்மாவான
ராக்ஷஸே	-	அரக்கன்
நிஹதே	-	மாண்டவுடன்
ஶக்ர: பகவான் ச	-	இந்திரபகவானும்
ஸுரர்ஷபை:	-	தேவோத்தமர்கள்
ஸர்வை: ஸஹ	-	யாவருடனும் கூட
ஹர்ஷம்	-	ஆனந்தம்
ஜகாம	-	கொண்டார்.

आकाशे चापि देवानां शुश्रुवे दुन्दुभिस्वनः ।
नृत्यद्भिरप्सरोभिश्च गन्धर्वैश्च महात्मभिः ।।

ஆகாஶே சாபி தேவானாம் ஶுஶ்ருவே துந்துபிஸ்வந: ।
ந்ருத்யத்பி: அப்ஸரோபிஶ்ச கந்தர்வை: ச மஹாத்மபி: ॥ 93

ச	-	அதுமட்டுமல்ல,
ஆகாஶே	-	ஆகாயத்தில்
ந்ருத்யத்பி:	-	நாட்டியமாடும்
அப்ஸரோபி:ச	-	அப்ஸரஸ்த்ரீகளோடும்
மஹாத்மபி:	-	மகாத்மாக்களான
கந்தர்வை: ச	-	கந்தர்வர்களோடும்
தேவானாம்	-	தேவர்களுடைய
துந்துபிஸ்வந: அபி	-	துந்துபி வாத்ய முழக்கமும்
ஶுஶ்ருவே	-	கேட்கப் பெற்றது.

ववृषुः पुष्पवर्षाणि तदद्भुतमभूत्तदा ।
प्रशशंसुर्हते तस्मिन् राक्षसे क्रूरकर्मणि ॥
शुद्धा आपो दिशश्चैव जहृषुर्दैत्यदानवाः ॥

வவ்ருஷு: புஷ்பவர்ஷாணி தத் அத்புதம் அபூத்ததா ।
ப்ரஶஶம்ஸு: ஹதே தஸ்மின் ராக்ஷஸே க்ரூரகர்மணி ॥
ஶுத்தா ஆபோ திஶ: சைவ ஜஹ்ருஷு: தைத்ய தானவா: ॥ 94

தஸ்மின் - அந்த
க்ரூர கர்மணி - தீச்செயல் புரிகின்ற
ராக்ஷஸே - அரக்கன்
ஹதே - மாண்டபொழுது
புஷ்பவர்ஷாணி - பூமாரிகளை
வவ்ருஷு: - பொழிந்தனர்;
ப்ரஶஶம்ஸு: - புகழ்ந்து கொண்டாடினர்;
ததா - அப்பொழுது
தத் - அது
அத்புதம் - ஆச்சர்யகரமாகவே
அபூத் - இருந்தது;
ஆப: ச - ஜலங்களும்
திஶ: ஏவ - திசைகளும்
ஶுத்தா: - தெளிந்திருந்தன;
தைத்ய தானவா: - தேவாஸுரர்கள்
ஜஹ்ருஷு: - மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

आजग्मुः पतिते तस्मिन् सर्वलोकभयावहे ।
ऊचुश्च सहिताः सर्वे देवगन्धर्वदानवाः ॥
विज्वराः शान्तकलुषा ब्राह्मणा विचरन्त्विति ॥

ஆஜக்மு: பதிதே தஸ்மின் ஸர்வலோக பயாவஹே ।
ஊசு: ச ஸஹிதா: ஸர்வே தேவகந்தர்வ தானவா: ॥
விஜ்வரா: ஶாந்தகலுஷா ப்ராஹ்மணா விசரந்து இதி ॥ 95

ஸர்வ லோக பயாவஹே - எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆபத்தை விளைவித்த
தஸ்மின் - அவன்
பதிதே - சாய்ந்தவளவில்
தேவ கந்தர்வ தானவா: - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், அஸுரர்கள், தானவர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
ஸஹிதா: - ஒன்று சேர்ந்து
ஆஜக்மு: - வந்தார்கள்;

ப்ராஹ்மணா: - 'பிராமணர்கள்
ஶாந்த கலுஷா: - உபத்திரவங்கள் நீங்கப் பெற்று
விஜ்வரா: - மனக்கவலை இல்லாதவர்களாய்
விசரந்து - சஞ்சரிக்கட்டும்'
இதி ச ஊசு: - என்றும் சொன்னார்கள்.

ततोऽभ्यनन्दन् संहृष्टाः समरे हरियूथपाः ।
तमप्रतिबलं दृष्ट्वा हतं नैर्ऋतपुंगवम् ॥

ததோऽப்யநந்தன் ஸம்ஹ்ருஷ்டா: ஸமரே ஹரியூதபா: ।
தம் அப்ரதிபலம் த்ருஷ்ட்வா ஹதம் நைர்ரிதபுங்கவம் ॥ 96

ஹரியூதபா: - வானரஸேனைத்தலைவர்கள்
தத: - அப்பொழுது
அப்ரதிபலம் - ஒப்பற்ற பலசாலியான
தம் - அந்த
நைர்ரித புங்கவம் - ராக்ஷஸோத்தமனை
ஸமரே - போரில்
ஹதம் - மாய்க்கப்பட்டவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து
ஸம்ஹ்ருஷ்டா: - ஆனந்தங்கொண்டவர்களாய்
அப்யநந்தன் - புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

विभीषणो हनूमांश्च जाम्बवांश्चर्क्षयूथपः ।
विजयेनाभिनन्दन्तस्तुष्टुवुश्चापि लक्ष्मणम् ॥

விபீஷணோ ஹநுமான் ச ஜாம்பவான் ச ரிக்ஷயூதப: ।
விஜயேநாபிநந்தந்த: துஷ்டுவுஸ்சாபி லக்ஷ்மணம் ॥ 97

விபீஷண: ச - விபீஷணரும்
ஹநுமான் ச - ஹனுமாரும்
ரிக்ஷயூதப: - கரடிஸேனைத்தலைவரான
ஜாம்பவான் ச - ஜாம்பவானும்
விஜயேந - வெற்றியால்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
அபிநந்தந்த: - கொண்டாடுகின்றவர்களாய்
அபி துஷ்டுவு: - போற்றி துதித்தார்கள்.

क्ष्वेलन्तश्च नदन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गमाः ।
लब्धलक्षा रघुसुतं परिवार्योपतस्थिरे ॥

க்ஷ்வேலந்தஶ் ச நதந்தஶ் ச கர்ஜந்தஶ் ச ப்லவங்கமா: ।
லப்த லக்ஷா ரகுஸூதம் பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥ 98

ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்

லப்த லக்ஷா:	-	உத்தேசம் நிறைவேறியர்களாய்
க்ஷ்வேலந்த: ச	-	குதிப்பவர்களாகவும்
நதந்த: ச	-	பூசலிடுபவர்களாகவும்
கர்ஜந்த: ச	-	கர்ஜிப்பவர்களாகவும்
ரகுஸுதம் பரிவார்ய	-	லக்ஷ்மணரை சூழ்ந்து
உபத்ஸ்திரே	-	பக்கலில் நின்றார்கள்.

लाङ्गूलानि प्रविध्यन्तः स्फोटयन्तश्च वानराः ।
लक्ष्मणो जयतीत्येवं वाक्यं विश्रावयंस्तदा ॥

லாங்கூலானி ப்ரவித்யந்த: ஸ்போடயந்த: ச வானரா: ।
லக்ஷ்மணோ ஜயதீத்யேவம் வாக்யம் விஶ்ராவயன் ததா ॥ 99

வானரா:	-	வானரர்கள்
ததா	-	அப்பொழுது
லாங்கூலானி	-	வால்களை
ப்ரவித்யந்த:	-	சுழற்றி அடித்து
ஸ்போடயந்த: ச	-	கைகொட்டுகின்றவர்களாய்,
லக்ஷ்மண:	-	''லக்ஷ்மணர்
ஜயதி	-	ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக விளங்குகின்றார்,''
இதி ஏவம்	-	என்று இப்படி
வாக்யம்	-	மொழியை
விஶ்ராவயன்	-	கோஷித்தார்கள்.

अन्योन्यं च समाश्लिष्य कपयो हृष्टमानसाः ।
चक्रुरुच्चावचगुणा राघवाश्रयजाः कथाः ॥

அன்யோன்யம் ச ஸமாஶ்லிஷ்ய கபயோ ஹ்ருஷ்டமானஸா: ।
சக்ரு: உச்சாவசகுணா: ராகவாஶ்ரயஜா: கதா: ॥ 100

கபய:	-	வானரர்கள்
ஹ்ருஷ்டமானஸா:	-	மன உற்சாகங் கொண்டு
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஸமாஶ்லிஷ்ய	-	கட்டிக்கொண்டு
ராகவாஶ்ரயஜா:	-	ஸ்ரீராமரது தொண்டுகளாலுண்டான
உச்சாவசகுணா:	-	மேன்மை பொருந்திய
கதா: ச	-	பேச்சுக்களையும்

तदसुकरमथाभिवीक्ष्य हृष्टाः प्रियसुहृदो युधि लक्ष्मणस्य कर्म ।
परममुपलभन् मनःप्रहर्षं विनिहतमिन्द्ररिपुं निशम्य देवाः ॥

தத் அஸுகரம் அத அபிவீக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டா:
பரியஸுஹ்ருதோ யுதி லக்ஷ்மணஸ்ய கர்ம ।
பரமமுபலபன் மன: ப்ரஹர்ஷம்
விநிஹதமிந்த்ரரிபும் நிஶம்ய தேவா: ॥ 101

தேவா:	-	தேவர்கள்
அத	-	அப்பொழுது
யுதி	-	போரில்
ப்ரியஸுஹ்ருத:	-	உற்ற துணைவரான
லக்ஷ்மணஸ்ய	-	லக்ஷ்மணரது
தத்	-	அந்த
அஸுகரம்	-	எளிதிற்செயற்கரிய
கர்ம	-	செயலை
ஹ்ருஷ்டா:	-	சந்தோஷத்துடன்
அபிவீக்ஷ்ய	-	கவனித்து
இந்த்ராரிபும்	-	இந்திரஜித்தை
விநிஹதம் நிஶம்ய	-	மாண்டவனாய் பார்த்து
பரமம்	-	மிகுந்த
மன: ப்ரஹர்ஷம்	-	மனச்சந்துஷ்டியை
உபலபன்	-	அடைந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ரா
வணிவதோ நாம ஏகநவதிதம: ஸர்க: ॥

த்வ நவதிதம: ஸர்க: - 92

रुधिरक्लिन्नगात्रस्तु लक्ष्मणः शुभलक्षणः ।
बभूव हृष्टस्तं हत्वा शक्रजेतारमाहवे ॥

ருதிர க்லின்ன காத்ரஸ்து லக்ஷ்மண: ஶுப லக்ஷண: ।
பபூவ ஹ்ருஷ்ட: தம் ஹத்வா ஶக்ரஜேதாரம் ஆஹவே ॥ 1

ஶுப லக்ஷண:	-	நற்பிறவிக்குணங்கள் அமையப்பெற்ற
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஆஹவே	-	போரில்
ருதிர க்லின்ன காத்ர:	-	குருதி வழிந்த மேனி கொண்டவராய்
து	-	அப்பொழுது
தம் ஶக்ரஜேதாரம்	-	அந்த இந்திரஜித்தை
ஹத்வா	-	கொன்று
ஹ்ருஷ்ட:	-	ஆனந்தம் கொண்டவராய்
பபூவ	-	ஆனார்.

ततः स जाम्बवन्तं च हनुमन्तं च वीर्यवान् ।
संनिवर्त्य महातेजास्तांश्च सर्वान् वनौकसः ॥

தத: ஸ ஜாம்பவந்தம் ச ஹநுமந்தம் ச வீர்யவான் ।
ஸந்நிவர்த்ய மஹாதேஜா: தான் ச ஸர்வான் வனௌகஸ: ॥ 2

आजगाम ततस्तीव्रं यत्र सुग्रीवराघवौ ।
विभीषणमवष्टभ्य हनूमन्तं च लक्ष्मणः ॥

ஆஜகாம தத: தீவ்ரம் யத்ர ஸுக்ரீவ ராகவௌ ।
விபீஷணம் அவஷ்டப்ய ஹநூமந்தம் ச லக்ஷ்மண: ॥ 3

தத:	-	அனந்தரம்
வீர்யவான்	-	வீர்யசாலியும்
மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜஸ்வியுமான
ஸ:	-	அந்த
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஜாம்பவந்தம் ச	-	ஜாம்பவந்தரையும்
ஹநுமந்தம் ச	-	ஆஞ்ஜநேயரையும்
தான்	-	அந்த
வனௌகஸ:	-	வானரர்கள்
ஸர்வான் ச	-	யாவரையும்
ஸந்நிஹத்ய	-	கூட்டிக்கொண்டு
விபீஷணம்	-	விபீஷணரையும்
ஹநூம்ந்தம் ச	-	ஹனுமாரையும்

அவஷ்டப்ய	-	கைலாக்கு கொடுத்துக் கொண்டு
ஸுக்ரீவ ராகவௌ	-	ஸுக்ரீவனும், ஸ்ரீராமபிரானும்
யத்ர	-	எங்கோ
தத:	-	அவ்விடத்திற்கு
தீவ்ரம்	-	வேகமாய்
ஆஜகாம	-	வந்து சேர்த்தார்.

ततो राममभिक्रम्य सौमित्रिरभिवाद्य च ।
तस्थौ भ्रातृसमीपस्थः शक्रस्येन्द्रानुजो यथा ॥

ததோ ராமம் அபிக்ரம்ய ஸௌமித்ரிரபிவாத்ய ச ।
தஸ்தௌ ப்ராத்ருஸமீபஸ்த: ஶக்ரஸ்யேந்த்ராநுஜோ யதா ॥ 4

தத:	-	அப்பொழுது
ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
ராமம் அபிக்ரம்ய	-	ஸ்ரீராமரை அணுகி
அபிவாத்ய ச	-	நமஸ்கரித்து பிறகு
ப்ருஹஸ்பதி:	-	தேவகுரு
இந்த்ரஸ்ய	-	இந்திரனுக்கு ஸமீபம்
இவ	-	எப்படியோ அப்படி
ப்ராத்ருஸமீபஸ்த:	-	தமையனாரின் பக்கலிலிருப்பவராய்
தஸ்தௌ	-	காத்து நின்றார்.

निष्टनन्निव चागम्य राघवाय महात्मने ।
आचचक्षे तदा वीरो घोरमिन्द्रजितो वधम् ॥

நிஷ்டநந் இவ சாகம்ய ராகவாய மஹாத்மனே ।
ஆசசக்ஷே ததா வீரோ கோரம் இந்த்ரஜிதோ வதம் ॥ 5

ததா	-	அப்பொழுது
வீர: ச	-	வீரராகிய அவர்
ஆகம்ய	-	கிட்டி
மஹாத்மனே	-	மஹாத்மாவான
ராகவாய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
இந்த்ரஜித:	-	இந்திரஜித்தின்
கோரம் வதம்	-	பயங்கரமான வதையை
நிஷ்டநந் இவ	-	பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே
ஆசசக்ஷே	-	தெரியப்படுத்தினார்.

रावणेस्तु शिरश्छिन्नं लक्ष्मणेन महात्मना ।
न्यवेदयत रामाय तदा हृष्टो विभीषणः ॥

ராவணேஸ் து ஶிரஶ் சின்னம் லக்ஷ்மணேன மஹாத்மநா ।
ந்யவேதயத ராமாய ததா ஹ்ருஷ்ட: விபீஷண: ॥ 6

ததா - அப்பொழுது
ஹ்ருஷ்ட: - ஆனந்தம் கொண்டிருந்த
விபீஷண: து - விபீஷணரும்
ராமாய - ஸ்ரீராமரிடம்
மஹாத்மநா - மஹாத்மாவான
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்
ராவணே: - இந்திரஜித்தின்
ஶிர: - தலையை
சின்னம் - அறுக்கப்பட்டதாய்
ந்யவேதயத - தெரிவித்தார்.

श्रुत्वैतत्तु महावीर्यो लक्ष्मणेनेन्द्रजिद्वधम् ।
प्रहर्षमतुलं लेभे रामो वाक्यमुवाच ह ॥

ஶ்ருத்வா ஏதத் து மஹாவீர்யோ லக்ஷ்மணேன இந்த்ரஜித் வதம் ।
ப்ரஹர்ஷம் அதுலம் லேபே ராமோ வாக்யம் உவாச ஹ ॥ 7

மஹாவீர்ய: - மஹா பராக்ரமசாலியான
ராம: - ஸ்ரீராமரை
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால் செய்யப்பட்ட
ஏதத் - இந்த
இந்த்ரஜித் வதம் - இந்திரஜித்தின் வதையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அதுலம் - அளவில்லா
ப்ரஹர்ஷம் - ஆனந்தத்தை
லேபே - அடைந்தார்;
வாக்யம் - ஒரு சொல்லை
து - அப்பொழுது
உவாச ஹ - மொழிந்தார்.

साधु लक्ष्मण तुष्टोऽस्मि कर्मणा सुकृतम् कृतम् ।
रावणेर्हि विनाशेन जितमित्युपधारय ॥

ஸாது லக்ஷ்மண துஷ்டோऽஸ்மி கர்மணா ஸுக்ருதம் க்ருதம் ।
ராவணேர் ஹி விநாஶேன ஜிதமித்யுபதாரய ॥ 8

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா !
ஸாது - நன்று !
ஸுக்ருதம் - நற்கருமம்
க்ருதம் - புரியப் பெற்றது;
கர்மணா - அச்செயலால்
துஷ்ட: அஸ்மி - நான் ஆனந்தம் கொண்டேன்;
ராவணே: - இந்திரஜித்தின்

விநாஶேன ஹி	-	அழிவாலேயே
ஜிதம்	-	யாவும் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது
இதி	-	என்று
உபதாரய	-	தெரிந்து கொள்வாய்.

स तं शिरस्युपाघ्राय लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ।
लज्जमानं बलात्स्नेहादङ्कमारोप्य वीर्यवान् ॥

ஸ தம் ஶிரஸ்யுபாக்ராய லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ।
லஜ்ஜமானம் பலாத் ஸ்நேஹாத் அங்கமாரோப்ய வீர்யவான் ॥ 9

उपवेश्य तमुत्सङ्गे परिष्वज्यावपीडितम् ।
भ्रातरं लक्ष्मणं स्निग्धं पुनः पुनरुदैक्षत ॥

உபவேஶ்ய தமுத்ஸங்கே பரிஷ்வஜ்யாவபீடிதம் ।
ப்ராதரம் லக்ஷ்மணம் ஸ்நிக்தம் புன: புனருதைக்ஷத ॥ 10

வீர்யவான்	-	வீர்யசாலியான
ஸ:	-	அவர் (ஸ்ரீராமர்)
லக்ஷ்மிவர்தனம்	-	பேரழகு பெருகி நிற்கும்
ப்ராதரம்	-	தம்பியான
தம் லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
அங்கம்	-	மடிமீது
ஆரோப்ய	-	ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு
லஜ்ஜமானம்	-	வெட்கியிருக்கும்
தம்	-	அவனை
ஸ்நேஹாத்	-	அன்பால்
உத்ஸங்கே	-	மடியில் மார்போடு அணைத்து
உபவேஶ்ய	-	உட்கார்த்தி
பலாத்	-	இறுக
பரிஷ்வஜ்ய	-	தழுவிக் கொண்டு
ஶிரஸி	-	சிரஸில்
உபாக்ராய	-	உச்சி முகர்ந்து
அவபீடிதம்	-	துன்புற்றிருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
ஸ்நிக்தம்	-	அன்பாய்
புன: புன:	-	மீண்டும் மீண்டும்
உதைக்ஷத	-	கடாக்ஷித்தருளினார்.

शल्यसंपीडितं शस्तं निःश्वसन्तं तु लक्ष्मणम् ।
रामस्तु दुःखसंतप्तस्तदा निःश्वसितो भृशम् ॥

ஶல்ய ஸம்பீடிதம் ஶஸ்தம் நி:ஶ்வஸந்தம் து லக்ஷ்மணம் ।
ராமஸ்து துக்க ஸந்தப்தஸ் ததா நிஶ்வஸிதோ ப்ருஶம் ॥ 11

ததா	-	அப்பொழுது
ராம: து	-	ஸ்ரீராமரும்,
ஶஸ்தம்	-	தாக்கப்பட்டு
ஶல்யஸம்பீடிதம்	-	கணைமுனைகளால் துன்புற்று
நிஶ்வஸந்தம்	-	பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்கும்
லக்ஷ்மணம் து	-	லக்ஷ்மணரை உத்தேசித்து
துக்க ஸந்தப்த:	-	துக்கத்தால் தபிப்பவராய்
ப்ருஶம்	-	மிக
நிஶ்வஸித:	-	பெருமூச்செறிந்தார்.

मूर्ध्नि चैनमुपाघ्राय भूयः संस्पृश्य च त्वरन् ।

उवाच लक्ष्मणं वाक्यमाश्वास्य पुरुषर्षभः ॥

மூர்த்னி சைந முபாக்ராய பூய: ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய ச த்வரன் ।
உவாச லக்ஷ்மணம் வாக்யம் ஆஶ்வாஸ்ய புருஷர்ஷப: ॥ 12

புருஷர்ஷப:	-	புருக்ஷோத்தமராகிய அவர்
ஏநம்	-	இந்த
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
மூர்த்னி	-	சிரஸில்
உபாக்ராய ச	-	உச்சி முகர்ந்தும்
த்வரன்	-	பரபரப்புற்று
பூய:	-	மேன்மேலும்
ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய ச	-	தழுவிக்கொண்டும்
ஆஶ்வாஸ்ய	-	தேற்றரவு படுத்தி
வாக்யம்	-	சொல்லொன்றை
உவாச	-	பின்வருமாறு உரைத்தார்.

कृतं परमकल्याणं कर्म दुष्करकर्मणा ।

க்ருதம் பரமகல்யாணம் கர்ம துஷ்கர கர்மணா । 13

துஷ்கர கர்மணா	-	அரிய செயலால்
பரம கல்யாணம்	-	மிக நலனளிக்கும்
கர்ம	-	நற்கருமம்
க்ருதம்	-	செய்யப்பெற்றது.

अद्य मन्ये हते पुत्रे रावणं निहतं युधि ॥

அத்ய மன்யே ஹதே புத்ரே ராவணம் நிஹதம் யுதி ॥ 14

அத்ய	-	இப்பொழுது
யுதி	-	போரில்
புத்ரே	-	புத்திரன்
ஹதே	-	மாய்க்கப்பட்டவளவில்

ராவணம்	ராவணனையும்
நிஹதம்	மாண்டவனாய்
மன்யே	நினைக்கின்றேன்.

अद्याहं विजयी शत्रौ हते तस्मिन् दुरात्मनि ।

அத்யாஹம் விஜயீ ஶத்ரௌ ஹதே தஸ்மின் துராத்மனி । 15

தஸ்மின்	அந்த
துராத்மனி	துஷ்டாத்மாவான
ஶத்ரௌ	சத்ரு
ஹதே	மாண்டவளவில்
அஹம்	நான்
அத்ய	இப்பொழுது
விஜயீ	வெற்றி பெற்றவனாயிருக்கிறேன்.

रावणस्य नृशंसस्य दिष्ट्या वीर त्वया रणे ।

छिन्नो हि दक्षिणो बाहुः स हि तस्य व्यपाश्रयः ॥

ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய திஷ்டயா வீர த்வயா ரணே ।
சின்னோ ஹி தக்ஷிணோ பாஹு: ஸ ஹி தஸ்ய வ்யபாஶ்ரய: ॥ 16

வீர	வீரனே !
த்வயா	உன்னால்
ரணே	போரில்
ந்ருஶம்ஸஸ்ய	கொடியனான
ராவணஸ்ய	ராவணனது
தக்ஷிண:	வலது
பாஹு: ஹி	புஜமே
சின்ன:	அறுக்கப்பட்டு விட்டது
திஷ்ட்யா-	பெருநலன் விளைந்தது;
ஸ:	அவன் (இந்திரஜித்து)
தஸ்ய	அவனுக்கு (ராவணனுக்கு)
வ்யபாஶ்ரய: ஹி	நற்றுணையன்றோ ?

विभीषणहनूमद्भ्यां कृतं कर्म महद्रणे ॥

விபீஷண ஹநூமத்ப்யாம் க்ருதம் கர்ம மஹத்ரணே ॥ 17

ரணே	போரில்

விபீஷண ஹநூமத்ப்யாம்-விபீஷணராலும், ஹனுமாராலும்

மஹத்	சிறந்த
கர்ம	செயல்
க்ருதம்	முடிக்கப்பட்டது.

अहोरात्रैस्त्रिभिर्वीरः कथंचिद्विनिपातितः ॥

அஹோராத்ரைஸ்த்ரிபிர் வீர: கதம்சித் விநிபாதித: । 18

வீர: - வீரனாகுமவன் (இந்திரஜித்து)
த்ரிபி: - மூன்று
அஹோராத்ரை: - இராப்பகல்களாக
கதம்சித் - சிரமப்பட்டு
விநிபாதித: - வீழ்த்தப்பட்டான்.

निरमित्रः कृतोऽस्म्यद्य निर्यास्यति हि रावणः ।
बलव्यूहेन महता श्रुत्वा पुत्रं निपातितम् ॥

நிரமித்ர: க்ருதோऽஸ்மி அத்ய நிர்யாஸ்யதி ஹி ராவண: ।
பல வ்யூஹேன மஹதா ஶ்ருத்வா புத்ரம் நிபாதிதம் ॥ 19

அத்ய ஹி - இப்பொழுதே
நிரமித்ர: - ச்த்ருக்களொழிந்தவனாய்
க்ருத: அஸ்மி - ஆக்கப்பட்டேன்;
ராவண: - ராவ்ணன்
புத்ரம் - புதல்வனை
நிபாதிதம் ஶ்ருத்வா - வீழ்த்தப்பட்டவனாய் கேட்டு
மஹதா - பெரும்
பலவ்யூஹேன - ஸேனையணியோடு
நிர்யாஸ்யதி - புறப்பட்டு வருவான்.

तं पुत्रवधसंतप्तं निर्यान्तं राक्षसाधिपम् ।
बलेनावृत्य महता निहनिष्यामि दुर्जयम् ॥

தம் புத்ரவத ஸந்தப்தம் நிர்யாந்தம் ராக்ஷஸாதிபம் ।
பலேநாவ்ருத்ய மஹதா நிஹநிஷ்யாமி துர்ஜயம் ॥ 20

துர்ஜயம் - வெல்லற்கரியனும்
புத்ர வத ஸந்தப்தம் - புத்திரனது வதையால் தபித்திருப்பவனும்
நிர்யாந்தம் - எதிர்த்து வருபவனுமான
தம் - அந்த
ராக்ஷஸாதிபம் - அரக்க மன்னனை
மஹதா - பெரும்
பலேந - ஸைன்யத்தால்
ஆவ்ருத் - சூழ்ந்து
நிஹநிஷ்யாமி - வதைத்து விடுவேன்.

त्वया लक्ष्मण नाथेन सीता च पृथिवी च मे ।
न दुष्प्रापा हते त्वद्य शक्रजेतरि चाहवे ॥

த்வயா லக்ஷ்மண நாதேந ஸீதா ச ப்ருதிவீ ச மே ।
ந துஷ்ப்ராபா ஹதே த்வத்ய ஶக்ரஜேதரி ச ஆஹவே ॥ 21

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா !
நாதேந	- துணைவனான
த்வயா	- உன்னால்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஆஹவே	- போரில்
ஶக்ரஜேதரி ச	- இந்திரஜித்தும்
ஹதே து	- மாய்க்கப்பட்டவளவில்
மே	- எனக்கு
ஸீதா	- ஸீதையும்
துஷ்ப்ராபா ந	- அடையவரியளல்லள்;
ப்ருதிவீ ச	- பூவுலகுமே
ச	- அப்படியே அடைய அரியதல்ல.

स तं भ्रातरमाश्वास्य परिष्वज्य च राघवः ।
रामः सुषेणं मुदितः समाभाष्येदमब्रवीत् ।।

ஸ தம் ப்ராதரம் ஆஶ்வாஸ்ய பரிஷ்வஜ்ய ச ராகவ: ।
ராம: ஸுஷேணம் முதித: ஸமாபாஷ்ய இதம் அப்ரவீத் ॥ 22

ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- ரகுகுலதிலகரான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
முதித:	- களிப்புற்று
தம்	- அந்த
ப்ராதரம்	- தம்பியை
ஆஶ்வாஸ்ய	- தேற்றரவு படுத்தி
பரிஷ்வஜ்ய ச	- அணைத்துக் கொண்டும்
ஸுஷேணம்	- ஸுசேஷணனை
ஸமாபாஷ்ய	- அழைத்து
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- கட்டளையிட்டார்.

सशल्योऽयं महाप्राज्ञ सौमित्रिर्मित्रवत्सलः ।
यथा भवति सुस्वस्थस्तथा त्वं समुपाचर ।।

ஸஶல்யோ அயம் மஹாப்ராஜ்ஞ ஸௌமித்ரி: மித்ரவத்ஸல: ।
யதா பவதி ஸுஸ்வஸ்த: ததா த்வம் ஸமுபாசர ॥ 23

மஹாப்ராஜ்ஞ	- பெரும்புத்திமானே !
ஸஶல்ய.	- வேதனையோடிருக்கும்
மித்ர வத்ஸல:	- உற்றவர்களிடம் அன்புகொண்ட
அயம்	- இந்த
ஸௌமித்ரி:	- லக்ஷ்மணன்

யதா	-	எப்படியானால்
ஸுஸ்வஸ்த:	-	நல்ல நிலையிலிருப்பவனாய்
பவதி	-	ஆவானோ
ததா	-	அப்படியாய்
த்வம் ஸமுபாசர	-	நீ சிகித்ஸை செய்.

विशल्यः क्रियतां क्षिप्रं सौमित्रिः सविभीषणः ।
ऋक्षवानरसैन्यानां शूराणां द्रुमयोधिनाम् ।।

விஶல்ய: க்ரியதாம் க்ஷிப்ரம் ஸௌமித்ரி: ஸ விபீஷண: ।
ரிக்ஷவானர ஸைன்யானாம் ஶூராணாம் த்ருமயோதினாம் ॥ 24

ये चाप्यन्येऽत्र युध्यन्ति सशल्या व्रणिनस्तथा ।
तेऽपि सर्वे प्रयत्नेन क्रियन्तां सुखिनस्त्वया ।।

யேசாப்யன்யே அத்ர யுத்யந்தி ஸஶல்யா வ்ரணிநஸ் ததா ।
தே(அ)பி ஸர்வே ப்ரயத்னேன க்ரியந்தாம் ஸுகிநஸ் த்வயா ॥ 25

ஸ விபீஷண:	-	விபீஷணருடன்கூட
ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணன்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவில்
விஶல்ய:	-	வேதனையற்றவனாய்
க்ரியதாம்	-	செய்யப்படட்டும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
த்ருமயோதினாம்	-	மரங்களைக்கொண்டு போரிடும்
ஶூராணாம்	-	சூரர்களான
ரிக்ஷ வானர ஸைன்யானாம்	-	கரடிவானரஸைன்யங்களுடன்
அபி ச	-	இன்னும்
யே அன்யே	-	வேறெவர்கள்
அத்ர	-	இப்பொழுது
யுத்யந்தி	-	போரிட்டார்களோ
தே	-	அந்த
வ்ரணிந:	-	புண்பட்டு
ஸஶல்யா:	-	வேதனையோடிருக்கும்
ஸர்வே அபி	-	யாவருமே
ப்ரயத்னேன	-	முயற்சி கொண்டு
த்வயா	-	உன்னால்
ஸுகிந:	-	ஸுகமானவர்களாய்
க்ரியந்தாம்	-	செய்யப்படட்டும்.

एवमुक्तस्तु रामेण महात्मा हरियूथपः ।
लक्ष्मणाय ददौ नस्तः सुषेणः परमौषधिम् ।।

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண மஹாத்மா ஹரியூதப: ।
லக்ஷ்மணாய ததௌ நஸ்த: ஸுஷேண: பரமௌஷதிம் ॥ 26

து - அப்பொழுது
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - கட்டளையிடப் பெற்றவனும்
மஹாத்மா - பேராற்றல் கொண்டவனும்
ஹரியூதப: - வானரச்ஸேனைத்தலைவனுமான
ஸுஷேண: - ஸுசேஷணன்
லக்ஷ்மணாய - லக்ஷ்மணருக்கு
பரமௌஷதிம் - சிறந்த பச்சிலையொன்றை
நஸ்த: - மூக்கில்
ததௌ - வைத்தான்.

स तस्या गन्धमाघ्राय विशल्यः समपद्यत ।
तथा निर्वेदनश्चैव संरूढव्रण एव च ॥

ஸ தஸ்யா கந்தமாக்ராய விஶல்ய: ஸமபத்யத ।
ததா நிர்வேதநஶ்சைவச ஸம்ரூடவ்ரண ஏவச ॥ 27

ஸ: - அவர் (லக்ஷ்மணர்)
தஸ்யா: கந்தம் - அதனது மணத்தை
ஆக்ராய - முகர்ந்து
விஶல்ய: - கணைமுனைக் காயங்களற்றவராயும்
ததா - அவ்வண்ணமே
நிர்வேதந: ஏவச - வேதனையற்றவராயும்
ஸம்ரூடவ்ரண ஏவச - காயவடுக்களுதிர்ந்தவராயும்
ஸமபத்யத - ஆனார்.

विभीषणमुखानां च सुहृदां राघवाज्ञया ।
सर्ववानरमुख्यानां चिकित्सां सं तदाकरोत् ॥

விபீஷண முகானாம்ச ஸுஹ்ருதாம் ராகவாஞ்யா ।
ஸர்வ வானர முக்யானாம் சிகித்ஸாம் ஸ ததா அகரோத் ॥ 28

ஸ: - அவன்
ராகவாஞ்யா - ஸ்ரீராமரின் கட்டளையால்
விபீஷண முகானாம் - விபீஷணர் முதலான
ஸுஹ்ருதாம் - நண்பர்களுக்கும்
ஸர்வ வானர முக்யானாம் ச - எல்லா வானரோத்தமர்களுக்கும்
சிகித்ஸாம் - சிகித்ஸையை
ததா - அப்பொழுது
அகரோத் - செய்தான்.

ततः प्रकृतिमापन्नो हृतशल्यो गतव्यथः ।
सौमित्रिर्मुदितस्तत्र क्षणेन विगतज्वरः ॥

ததः ப்ரக்ருதிமாபந்நோ ஹ்ருதஶல்யோ கதவ்யத:।
ஸௌமித்ரி: முதிதஸ்தத்ர க்ஷணேன விகதஜ்வர: ॥ 29

தத: - அப்பொழுது
தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
க்ஷணேன - சிறிது நேரத்தில்
ஹ்ருத ஶல்ய: - பாணப்புண்களற்று
கதவ்யத: - வேதனையொழிந்து
விகதஜ்வர: - மனக்கிலேசம் நிங்கியவராய்
ப்ரக்ருதிம் - ஸ்வபாவநிலையை
ஆபந்ந: - அடைந்தவராய்
முதித: - உத்ஸாஹங்கொணடிருந்தார்.

तथैव रामः प्लवगाधिपस्तदा विभीषणश्चर्क्षपतिश्च जाम्बवान् ।
अवेक्ष्य सौमित्रिमरोगमुत्थितं मुदा ससैन्याः सुचिरं जहर्षिरे ॥

ததவை ராம: ப்லவகாதிபஸ் ததா
விபீஷணஶ் ச ரிக்ஷபதிஸ் ச ஜாம்பவான்।
அவேக்ஷ்ய ஸௌமித்ரிம் அரோக முத்திதம்
முதா ஸ ஸைன்யா: ருசிரம் ஜஹர்ஷிரே ॥ 30

ததா - அப்பொழுது
ராம: ஏவ - ஸ்ரீராமரும்
ப்லவகாதிப: ததா - வானரமன்னனும்
விபீஷண: ச - விபீஷணரும்
ரிக்ஷபதி: - கரடிமன்னரான
ஜாம்பவான் ச - ஜாம்பவானும்
ஸ ஸைன்யா: - ஸேனைகளுடன் கூட
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரை
அரோகம் - நோயற்று
உத்திதம் - எழுந்தவராய்
அவேக்ஷ்ய - கவனித்து
முதா - ஸந்தோஷத்தால்
ஸுசிரம் - மிக
ஜஹர்ஷிரே - மனத்திருப்தி கொண்டார்கள்.

अपूजयत्कर्म स लक्ष्मणस्य सुदुष्करं दाशरथिर्महात्मा ॥

ஆபூஜயந் கர்ம ஸ லக்ஷ்மணஸ்ய ஸுதுஷ்கரம்
தாஶரதிர் மஹாத்மா। 31

ஸ: மஹாத்மா - அந்த மகாத்மாவான
தாஶரதி: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரின்
ஸுதுஷ்கரம் - செயற்கரிய
கர்ம - செயலை
ஆபூஜயத் - கொண்டாடினார்.

हृष्टा बभूवुर्युधि यूथपेन्द्रा निपातितं शक्रजितं निशम्य ॥

ஹ்ருஷ்டா பபூவு: யுதி யூதபேந்த்ரா நிபாதிதம்
ஶக்ரஜிதம் நிஶம்ய ॥ 32

யூதபேந்த்ரா:	-	வானரஸேனைத்தலைவர்கள்
ஶக்ரஜிதம்	-	இந்திரஜித்தை
யுதி	-	போரில்
நிபாதிதம்	-	வீழ்த்தப்பட்டவனாய்
நிஶம்ய	-	கேட்டு
ஹ்ருஷ்டா:	-	ஆனந்தங்கொண்டவர்களாய்
பபூவு:	-	ஆனார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவணிஶஸ்த்ரஹத சிகித்ஸா நாம த்விநவதிதம: ஸர்க: ॥

த்ரிநவதிதம: ஸர்க: - 93

तत: पौलस्त्यसचिवा: श्रुत्वा चेन्द्रजितं हतम् ।
आचचक्षुरभिज्ञाय दशग्रीवाय सव्यथा: ॥

தத: பௌலஸ்த்ய ஸசிவா: ஶ்ருத்வா ச இந்த்ரஜிதம் ஹதம் ।
ஆசசக்ஷு ரபிஞாய தஶக்ரீவாய ஸவ்யதா: ॥ 1

தத: - அப்பொழுது
பௌலஸ்த்ய ஸசிவா:-ராவணன் மந்திரிகள்
இந்த்ரஜிதம் ச - இந்திரஜித்தையும்
ஹதம் ஶ்ருத்வா - மாண்டவனாய் கேட்டு,
ஸவ்யதா: - துயரங்கொண்டவர்களாய்
அபிஞாய - ஸர்வத்தையும் விசாரித்தறிந்து கொண்டு
தஶக்ரீவாய - ராவணனிடம்
ஆசசக்ஷு: - பின்வருமாறு தெரிவித்தார்கள்.

युद्धे हतो महाराज लक्ष्मणेन तवात्मज: ।
विभीषणसहायेन मिषतां नो महाद्युति: ॥

யுத்தே ஹதோ மஹாராஜ லக்ஷ்மணேன தவ ஆத்மஜ: ।
விபீஷண ஸஹாயேன மிஷதாம் நோ மஹாத்யுதி: ॥ 2

மஹாராஜ - மன்னவரே !
ந: - நாம்
மிஷதாம் - விழித்துக்கொண்டிருக்கையில்
தவ - தேவரீரது
மஹாத்யுதி: - மகாமகிமை கொண்ட
ஆத்மஜ: - புதல்வர்
யுத்தே - போரில்
விபீஷண ஸஹாயேன-விபீஷணனை துணையாய்க் கொண்ட
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனால்
ஹத: - கொல்லப்பட்டார்.

शूर: शूरेण संगम्य संयुगेष्वपराजित: ।
लक्ष्मणेन हत: शूर: पुत्रस्ते विबुधेन्द्रजित् ॥
गत: स परमाँल्लोकाञ्शरै: संताप्य लक्ष्मणम् ॥

ஶூர: ஶூரேண ஸங்கம்ய ஸம்யுகேஷ்வபராஜித: ।
லக்ஷ்மணேன ஹத: ஶூர: புத்ரஸ்தே விபுதேந்த்ரஜித் ॥
கத: ஸ பரமான் லோகான் ஶரை: ஸந்தாப்ய லக்ஷ்மணம் ॥ 3

விபுதேந்த்ரஜித் - தேவேந்திரசத்ருவும்

புத்ர:	-	புதல்வரும்
ஸம்யுகேஷு	-	போர்களில்
அபராஜித:	-	தோல்வி பெறாத
ஶூர: து	-	ஶூரருமான
ஸ:	-	அவர்
ஶூரேண	-	ஶூரனான
லக்ஷ்மணேன	-	லக்ஷ்மணனுடன்
ஸங்கம்ய	-	எதிர்த்து
ஹத:	-	கொல்லப்பட்டார்;
ஶூர:	-	ஶூரரான அவர்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணனை
ஶரை:	-	பாணங்களால்
ஸந்தாப்ய	-	வருத்திவிட்டு
பரமான்	-	உத்தமமான
லோகான்	-	உலகங்களுக்கு
கத:	-	சென்று விட்டார்.

स तं प्रतिभयं श्रुत्वा वधं पुत्रस्य दारुणम् ।
घोरमिन्द्रजितः संख्ये कश्मलं चाविशन्महत् ॥

ஸ தம் ப்ரதிபயம் ஶ்ருத்வா வதம் புத்ரஸ்ய தாருணம் ।
கோரம் இந்த்ரஜித: ஸங்க்யே கஶ்மலம் ச ஆவிஶந் மஹத் ॥ 4

ஸ:	-	அவன் (ராவணன்)
ஸங்க்யே	-	போரில்
புத்ரஸ்ய	-	புதல்வனான
இந்த்ரஜித:	-	இந்திரஜித்தினுடைய
ப்ரதிபயம்	-	பயத்தை விளைவிக்கத்தக்கதும்
தாருணம்	-	மனவேதனையை விளைவிப்பதும்
கோரம்	-	கொடியதுமான
தம்	-	அந்த
வதம்	-	வதையை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
ச	-	அதனால்
மஹத்	-	பெரும்
கஶ்மலம்	-	மூர்ச்சையை

उपलभ्य चिरात् संज्ञां राजा राक्षसपुंगवः ।
पुत्रशोकार्दितो दीनो विललापाकुलेन्द्रियः ॥

உபலப்ய சிராத் ஸம்ஞாம் ராஜா ராக்ஷஸபுங்கவ: ।
புத்ர ஶோகார்திதோ தீனோ விலலாபாகுலேந்த்ரிய: ॥ 5

ராஜா	மன்னனான
ராக்ஷஸ புங்கவ:	ராக்ஷஸோத்தமன்
சிராத்	வெகுநேரஞ் சென்று
ஸம்ஞாம் உபலப்ய	உணர்வை அடைந்து
புத்ர ஶோகார்தித:	புத்திர சோத்தால் பீடிக்கப்பட்டு
தீன:	ஏக்கமுற்று
ஆகுலேந்த்ரிய:	பொறிகள் கலங்கியவனாய்
விலலாப	பின்வருமாறு புலம்பினான்.

हा राक्षसचमूमुख्य मम वत्स महारथ ।
जित्वेन्द्रं कथमद्य त्वं लक्ष्मणस्य वशं गतः ॥

ஹா ராக்ஷஸ சமூ முக்ய மம வத்ஸ மஹாரத ।
ஜித்வேந்த்ரம் கதமத்ய த்வம் லக்ஷ்மணஸ்ய வஶம் கத: ॥ 6

ஹா	ஆ !
ராக்ஷஸ சமூ முக்ய	ராக்ஷஸேனைத்தலைவ !
மம	எனது
வத்ஸ	குழந்தாய் !
மஹாரத	மகாரதவீர !
த்வம்	நீ
இந்த்ரம்	இந்திரனை
ஜித்வா	ஜயித்து விட்டு
அத்ய	இப்பொழுது
கதம்	எங்ஙனம்
லக்ஷ்மணஸ்ய	லக்ஷ்மணனது
வஶம்	வசத்தில்
கத:	சிக்கிக்கொண்டனை ?

ननु त्वमिषुभिः क्रुद्धो भिन्द्याः कालान्तकावपि ।
मन्दरस्यापि शृङ्गाणि कि पुनर्लक्ष्मणं युधि ॥

நநு த்வம் இஷுபி: க்ருத்தோ பிந்த்யா: காலாந்தகௌ அபி ।
மந்தரஸ்ய அபி ஶ்ருங்காணி கிம் புன: லக்ஷ்மணம் யுதி ॥ 7

த்வம்	நீ
க்ருத்த: நநு	கோபங்கொண்டனையாகில்
இஷுபி:	பாணங்களால்
காலாந்தகௌ அபி	சிவனையும் யமனையும்
மந்தரஸ்ய	மந்தரமலையின்
ஶ்ருங்காணி அபி	சிகரங்களையும்
பிந்த்யா:	பிளந்துவிடுவாயே;
யுதி	போரில்

லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணனை
கிம் புன:	-	ஏனோ பிளந்தாயில்லை ?

अद्य वैवस्वतो राजा भूयो बहुमतो मम ।
येनाद्य त्वं महाबाहो संयुक्तः कालधर्मणा ।।

அத்ய வைவஸ்வதோ ராஜா பூயோ பஹுமதோ மம ।
யேந அத்ய த்வம் மஹாபாஹோ ஸம்யுக்த: கால தர்மணா ॥ 8

மஹாபாஹோ	-	மகாபாகுவே !
அத்ய த்வம்	-	இப்பொழுது நீ
யேந	-	எவனால்
கால தர்மணா	-	எமனது கார்யமாகிய மரணத்தால்
ஸம்யுக்த:	-	பிணைக்கப்பட்டனையோ அந்த
வைவஸ்வத: ராஜா	-	எமதர்மராஜன்
அத்ய	-	இப்பொழுது
மம	-	எனக்கு
பூய:	-	மிகவும்
பஹுமத:	-	வெகுமதிக்கத்தக்கவனானான்.

एष पन्थाः सुयोधानां सर्वामरगणेष्वपि ।
यः कृते हन्यते भर्तुः स पुमान् स्वर्गमृच्छति ।।

ஏஷ பந்தா: ஸுயோதானாம் ஸர்வாமரகணேஷ்பி ।
ய: க்ருதே ஹன்யதே பர்து: ஸ புமான் ஸ்வர்கம்ருச்சதி ॥ 9

ஸர்வாமர கணேஷு அபி-எல்லா தேவகணங்களிலுங்கூட

ஏஷ:	-	இது
ஸுயோதானாம்	-	வீரர்களின்
பந்தா:	-	மார்க்கமாகும்;
ய:	-	எவன்
பர்து: க்ருதே	-	எஜமானனுக்கா
ஹன்யதே	-	மரண மெய்துகின்றானோ
ஸ:	-	அந்த
புமான்	-	புருஷன்
ஸ்வர்கம்	-	ஸ்வர்க்கத்தை
ருச்சதி	-	அடைகிறான்.

अद्य देवगणाः सर्वे लोकपालास्तथर्षयः ।
हतमिन्द्रजितं श्रुत्वा सुखं स्वप्स्यन्ति निर्भयाः।।

அத்ய தேவகணா: ஸர்வே லோகபாலா: ததர்ஷய: ॥
ஹதம் இந்த்ரஜிதம் ஶ்ருத்வா ஸுகம் ஸ்வப்ஸ்யந்திநிர்பயா: । 10

அத்ய	-	இன்று

ஸர்வே	-	எல்லா
தேவகணா:	-	தேவகணங்களும்
லோகபாலா:	-	லோகபாலகர்களும்
ருஷய: ததா	-	ரிஷிகளும்
இந்த்ரஜிதம்	-	இந்திரஜித்தை
ஹதம்	-	மாண்டவனாக
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
நிர்பயா:	-	பயமற்றவர்களாய்
ஸுகம்	-	நிம்மதியாய்
ஸ்வப்ஸ்யந்கி	-	காங்குவார்கள்.

अद्य लोकास्त्रयः कृत्स्ना पृथिवी च सकानना ।
एकेनेन्द्रजिता हीना शून्येव प्रतिभाति मे ॥

அத்ய லோகஸ்த்ரய: க்ருத்ஸ்நா ப்ருதிவீ ச ஸகானனா ।
ஏகேன இந்த்ரஜிதா ஹீநா ஶூன்யேவ ப்ரதி பாதி மே ॥ 11

அத்ய	-	இப்பொழுது
மே	-	எனக்கு
ஸகானனா	-	வனங்களுள்ளிட்ட
ப்ருதிவீ க்ருத்ஸ்நா	-	பூமி முழுமையும்
இந்த்ரஜிதா	-	இந்திரஜித்து
ஏகேன	-	ஒருவனால்
ஹீநா	-	இருக்கப்பெறாததாய்
ஶூன்ய இவ	-	சூன்யமாய்
ப்ரதி பாதி	-	தோன்றுகிற
த்ரய: லோக:	-	மூன்று லோகங்களும்
ச	-	அப்படியே தோன்றுகின்றன.

अद्य नैर्ऋतकन्यानां श्रोष्याम्यन्तःपुरे रवम् ।
करेणुसङ्घस्य यथा निनादं गिरिगह्वरे ॥

அத்ய நைர்ருதகன்யானாம் ஶ்ரோஷ்யாம்யந்த:புரே ரவம் ।
கரேணு ஸங்கஸ்ய யதா நிநாதம் கிரிகஹ்வரே ॥ 12

அத்ய	-	இப்பொழுது
கிரிகஹ்வரே	-	மலைக்குகையில்
கரேணு ஸங்கஸ்ய	-	பெண்யானைக் கூட்டத்தின்
நிநாதம் யதா	-	சத்தம் போன்றதான,
நைர்ருத கன்யானாம்	-	அரக்கமகளிரின்
ரவம்	-	அழுகுரலை
அந்த: புரே	-	அந்தப்புரத்தில்
ஶ்ரோஷ்யாமி	-	கேட்கப் போகிறேன்.

यौवराज्यं च लङ्कां च रक्षांसि च परंतप ।
मातरं मां च भार्यां च क्व गतोऽसि विहाय नः ॥

யௌவராஜ்யம் ச லங்காம் ச ரக்ஷாம்ஸி ச பரந்தப ।
மாதரம் மாம் ச பார்யாம் ச க்வகதோSஸி விஹாய ந: ॥ 13

பரந்தப	சத்ருக்களைக்கதற அடிப்பவனே !
யௌவராஜ்யம் ச	இளவரசையும்
லங்காம் ச	இலங்கையையும்
ரக்ஷாம்ஸி ச	அரக்கர்களையும்
மாதரம்	தாயையும்
மாம் ச	என்னையும்
பார்யாம் ச	மனைவியையும்
ந: ச	எங்களையெல்லோரையும்
விஹாய	துறந்துவிட்டு
க்வ கத : அஸி	நீ எங்கு சென்றனை ?

मम नाम त्वया वीर गतस्य यमसादनम् ।
प्रेतकार्याणि कार्याणि विपरीते हि वर्तसे ॥

மம நாம த்வயா வீர கதஸ்ய யமஸாதனம் ।
ப்ரேத கார்யாணி கார்யாணி விபரீதே ஹி வர்தஸே ॥ 14

வீர	வீர !
யமஸாதனம்	எமனுலகை
கதஸ்ய	அடைந்த
மம	எனக்கு
த்வயா	உன்னால்
ப்ரேத கார்யாணி	பிரேதகர்மாக்கள்
கார்யாணி	செய்யத்தக்கவை ;
நாம	அப்படியிருக்க
விபரீதே ஹி	மாறு வழியிலன்றோ
வர்தஸே	நீயிருக்கின்றனை.

स त्वं जीवति सुग्रीवे लक्ष्मणे च सराघवे ।
मम शल्यमनुद्धृत्य क्व गतोऽसि विहाय नः ॥

ஸ த்வம் ஜீவதி ஸுக்ரீவே லக்ஷ்மணே ச ஸராகவே ।
மம ஶல்யமநுத்ருத்ய க்வ கதோSஸி விஹாய ந: ॥ 15

ஸ: த்வம்	அந்த நீ
ஸுக்ரீவே	ஸுக்ரீவன்
ஜீவதி	பிழைத்திருக்கவும்,
ஸ ராகவே	ராமனுடன் கூடிய

லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணன்
ச - அப்படியே பிழைத்திருக்கவும்,
மம - எனது
ஶல்யம் - மனவேதனையை
அநுத்ருத்ய - அகற்றாது
ந: - எங்களை
விஹாய - துறந்துவிட்டு
க்வ - எங்கு
கத: அஸி - சென்றனை ?

एवमादिविलापार्तं रावणं राक्षसाधिपम् ।
आविवेश महान् कोपः पुत्रव्यसनसंभवः ।।

ஏவம் ஆதி விலாபார்தம் ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ।
ஆவிவேஶ மஹான் கோப: புத்ரவ்யஸன ஸம்பவ: ॥ 16

ஏவமாதி விலாபார்தம்-மேற்கண்டது முதலான புலம்பல்களால் பீடையுற்ற
ராக்ஷஸாதிபம் - ராக்ஷஸமன்னனான
ராவணம் - ராவணனிடம்
புத்ரவ்யஸன ஸம்பவ:-புத்திரசோகத்தாலுண்டான
மஹான் - பெரும்
கோப: - கோபமானது
ஆவிவேஶ - மூண்டது.

प्रकृत्या कोपनं ह्येनं पुत्रस्य पुनराधयः ।
दीप्तं संदीपयामासुर्घर्मेऽर्कमिव रश्मयः ।।

ப்ரக்ருத்யா கோபனம் ஹ்யேனம் புத்ரஸ்ய புனராதய:।
தீப்தம் ஸந்தீபயாமாஸுர் கர்மே அர்கமிவ ரஶ்மய: ॥ 17

ப்ரக்ருத்யா ஹி - ஸ்வபாவத்திலேயே
கோபனம் ஏனம் - கோபசீலனான இவனை
புத்ரஸ்ய - புத்திரனது
ஆதய: புன: - சோகங்களும்
கர்மே - கோடை காலத்தில்
தீப்தம் - ஜ்வலிக்கும்
அர்கம் - சூரியனை
ரஶ்மய: - கிரணங்கள்
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸந்தீபயாமாஸு: - தபிக்கச் செய்தன.

ललाटे भ्रुकुटीभिश्च संगताभिर्व्यरोचत ।
युगान्ते सह नक्रैस्तु महोर्मिभिरिवोदधिः ।।

லலாடே ப்ருகுடீபிஶ் ச ஸங்கதாபி: வ்யரோசத ।
யுகாந்தே ஸஹ நக்ரைஸ் து மஹோர்மிபிரிவ உததி: ॥ 18

லலாடே	நெற்றியில்
ஸங்கதாபி:	நெறியுண்ட
ப்ருகுடீபி: ச	புருவ நெறியல்களால்
யுகாந்தே	பிரளய காலத்தில்
நக்ரை:	முதலைகளோடும்
மஹோர்மிபி: து	பெரிய அலைகளோடும்
ஸஹ	கூட
உததி:	சமுத்திரம்
இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
வ்யரோசத	அவன் விளங்கினான்.

कोपाद्विजृम्भमाणस्य वक्त्राद्व्यक्तमभिज्वलन् ।
उत्पपात सधूमोऽग्निर्वृत्रस्य वदनादिव ॥

கோபாத் விஜ்ரும்பமாணஸ்ய வக்த்ராத்வ்யக்தமபி ஜ்வலன் ।
உத்பபாத ஸதூமோ அக்நிர் வ்ருத்ரஸ்ய வதநாதிவ ॥ 19

கோபாத்	கோபத்தால்
விஜ்ரும்ப மாணஸ்ய	கொட்டாவி விடும் அவனது
வக்த்ராத்	வாயினின்று
அக்நி:	தீயானது
பூய:	மிக
வ்யக்தம்	பிரகாசமாய்
அபிஜ்வலன்	ஜ்வலிப்பதாய்
ஸ:	அது
வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராஸுரனது
வதநாத்	வாயினின்று
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
உத்பபாத	வெளிக்கிளம்பியது.

स पुत्रवधसंतप्तः शूरः क्रोधवशं गतः ।
समीक्ष्य रावणो बुद्ध्या वैदेह्या रोचयद्वधम् ॥

ஸ புத்ரவத ஸந்தப்த: ஶூர: க்ரோதவஶம் கத: ।
ஸமீக்ஷ்ய ராவணோ புத்தயா வைதேஹ்யா ரோசயத்வதம் ॥ 20

ஶூர:	சூரனான
ஸ:	அந்த
ராவண:	ராவணன்
புத்ர வத ஸந்தப்த:	புத்திரமரணத்தால் உள்ளங்கொதித்து
க்ரோதவஶம் கத:	சினம் மேலிட்டவனாகி

புத்த்யா ஸமீக்ஷ்ய	- ஆலோசித்து
வைதேஹ்யா :	- ஜானகீ தேவியின்
வதம்	- வதையை
ரோசயத்	- தீர்மானித்தான்.

तस्य प्रकृत्या रक्ते च रक्ते क्रोधाग्निनापि च ।
रावणस्य महाघोरे दीप्ते नेत्रे बभूवतुः ॥

தஸ்ய ப்ரக்ருத்யா ரக்தே ச ரக்தே க்ரோதாக்னிநா அபி ச ।
ராவணஸ்ய மஹாகோரே தீப்தே நேத்ரே பபூவது: ॥ 21

தஸ்ய	- அந்த
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
மஹாகோரே	- மிகப்பயங்கரமானவைகளும்
ப்ரக்ருத்யா	- ஸ்வபாவத்திலேயே
ரக்தே	- சிவந்தவைகளும்
அபி ச	- இன்னும்
க்ரோதாக்னிநா ச	- கோபாக்னியினாலும்
ரக்தே	- சிவந்தவைகளுமான
நேத்ரே	- இரு கண்களும்
தீப்தே	- ஜ்வலித்தனவாய்
பபூவது:	- இருந்தன.

घोरं प्रकृत्या रूपं तत्तस्य क्रोधाग्निमूर्छितम् ।
बभूव रूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्येव दुरासदम् ॥

கோரம் ப்ரக்ருத்யா ரூபம் தத் தஸ்ய க்ரோதாக்நி மூர்ச்சிதம் ।
பபூவ ரூபம் க்ருத்தஸ்ய ருத்ரஸ்யேவ துராஸதம் ॥ 22

தஸ்ய	- அவனது
ப்ரக்ருத்யா	- ஸ்வபாவத்திலேயே
கோரம்	- பயங்கரமான
தத்	- அந்த
க்ரோதாக்நி மூர்ச்சிதம்	-கோபத்தீ பொழிந்த
ரூபம்	- உருவமானது
க்ருத்தஸ்ய	- கோபங்கொண்ட
ருத்ரஸ்ய	- உருத்திரமூர்த்தியின்
துராஸதம்	- அணுகமுடியாத
ரூபம் இவ	- உருவம் எவ்வாறோ அவ்வாறே
பபூவ	- ஆயிற்று.

तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्नास्रबिन्दवः ।
दीप्ताभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहबिन्दवः ॥

தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய நேத்ராப்யாம் ப்ராபதந்அஸ்த்ர பிந்தவ: ।
தீப்தாப்யாம் இவ தீபாப்யாம் ஸார்சிஷ: ஸ்னேஹ பிந்தவ: ॥ 23

க்ருத்தஸ்ய	-	கோபங்கொண்டிருந்த
தஸ்ய	-	அவனது
தீப்தாப்யாம்	-	ஜ்வலிக்கும்
நேத்ராப்யாம்	-	இருகண்களினின்றும்
அஸ்ர பிந்தவ:	-	நீர்த்திவலைகள்,
தீபாப்யாம்	-	இரு தீபங்களிலிருந்து
ஸார்சிஷ:	-	ஜ்வாலையுடன் கூடிய
ஸ்னேஹ பிந்தவ:	-	எண்ணைச் சொட்டுகள்
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ப்ராபதந்	-	கீழ் விழுந்தன.

दन्तान् विदशतस्तस्य श्रूयते दशनस्वन: ॥
यन्त्रस्यावेष्ट्यमानस्य महतो दानवैरिव ।

தந்தான் விதஶதஸ்தஸ்ய ஶ்ரூயதே தஶனஸ்வன: ।
யந்த்ரஸ்ய ஆவேஷ்ட்யமானஸ்ய மஹதோ தானவைரிவ ॥ 24

தந்தான்	-	பற்களை
விதஶத:	-	கடிக்கும்
தஸ்ய	-	அவனது
தஶனஸ்வன:	-	பற்களோசையானது
தானவை:	-	அஸுரர்களால்
ஆவேஷ்ட்ய மானஸ்ய	-	சுழற்றப்படும்
மஹத்	-	பெரும்
யந்த்ரஸ்ய இவ	-	யந்திரத்தினுடைய ஓசைபோல்
ஶ்ரூயதே	-	கேட்கப்பட்டது.

कालाग्निरिव संक्रुद्धो यां यां दिशमवैक्षत ॥
तस्यां तस्यां भयत्रस्ता राक्षसा: संविलिल्यिरे ।

காலாக்நிரிவ ஸங்க்ருத்தோ யாம்யாம் திஶம் அவைக்ஷத ।
தஸ்யாம் தஸ்யாம் பயத்ரஸ்தா: ராக்ஷஸா: ஸம்விலில்யிரே ॥ 25

ஸங்க்ருத்த :	-	கோபங்கொண்டு
காலாக்நி: இவ	-	ஊழித்தீ போன்ற அவன்
யாம் யாம்	-	எந்தெந்த
திஶம்	-	திசையை
அவைக்ஷத	-	பார்த்தானோ
தஸ்யாம் தஸ்யாம்	-	அததில்
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்கள்
பயத்ரஸ்தா:	-	பயத்தால் நடுங்கியவர்களாய்
ஸம்விலில்யிரே	-	மறைந்து கொண்டார்கள்.

तमन्तकमिव क्रुद्धं चराचरचिखादिषुम् ।
वीक्षमाणं दिशः सर्वा राक्षसा नोपचक्रमुः ॥

தமந்தகமிவ க்ருத்தம் சராசர சிகாதிஷும் ।
வீக்ஷமாணம் திஶ: ஸர்வா ராக்ஷஸா நோபசக்ரமு: ॥ 26

அந்தகம் இவ - எமனைப் போன்று
க்ருத்தம் - சினந்து
சராசர சிகாதிஷும் - சராசரங்களையும் மென்றுதின்ன எண்ணங்கொண்டு
திஶ: - திக்குகள்
ஸர்வா: - எல்லாவற்றையும்
வீக்ஷமாணம். - விழித்து நோக்கும்
தம் - அவனை
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
உபசக்ரமு: ந - அணுகவில்லை.

ततः परमसंक्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ।
अब्रवीद्रक्षसां मध्ये संस्तम्भयिषुराहवे ॥

தத: பரம ஸங்க்ருத்தோ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।
அப்ரவீத் ரக்ஷஸாம் மத்யே ஸம்ஸ்தம்பயிஷுராஹவே ॥ 27

தத: - அப்பொழுது
பரம ஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினம் மூண்டு
ஆஹவே - போரில்
ஸம்ஸ்தம்பயிஷு: - பகைவரின் கொட்டமடக்கத் தீர்மானங்கொண்ட
ராக்ஷஸாதிப: - இராக்ஷஸமன்னனான
ராவண: - ராவணன்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்ளின்
மத்யே - மத்தியில்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

मया वर्षसहस्राणि चरित्वा दुश्चरं तपः ।
तेषु तेष्ववकाशेषु स्वयंभूः परितोषितः ॥

மயா வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி சரித்வா துஶ்சரம் தப: ।
தேஷு தேஷ்வகாஶேஷு ஸ்வயம்பூ: பரிதோஷித: ॥ 28

வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - பல வருடங்கள்
துஶ்சரம் - செயற்கரிய
தப: - தபஸ்ஸை
சரித்வா - புரிந்து
தேஷு தேஷு - அந்தந்த

அவகாஶேஷு	-	ஸமயங்களில்
மயா	-	என்னால்
ஸ்வயம்பூ:	-	பிரம்மதேவர்
பரிதோஷித:	-	சந்தோஷமடைவிக்கப் பெற்றார்.

तस्यैव तपसो व्युष्ट्या प्रसादाच्च स्वयंभुवः ।
नासुरेभ्यो न देवेभ्यो भयं मम कदाचन ।।

தஸ்யைவ தபஸோ வ்யுஷ்டயா ப்ரஸாதாச்ச ஸ்வயம்புவ: ।
ந அஸுரேப்யோ ந தேவேப்யோ பயம் மம கதாசன ॥ 29

தஸ்ய தபஸ:	-	அந்த தவத்தின்
வ்யுஷ்டயா ஏவ	-	பலத்தாலும்
ஸ்வயம்புவ:	-	பிரம்மதேவரது
ப்ரஸாதாத் ச	-	அனுக்ரஹத்தாலும்
மம	-	எனக்கு
கதாசன	-	ஒருபொழுதும்
அஸுரேப்ய:	-	அஸுரர்களிடமிருந்தும்
பயம் ந	-	ஆபத்து கிடையாது;
தேவேப்ய:	-	தேவர்களிடமிருந்தும்
ந	-	கிடையாது.

कवचं ब्रह्मदत्तं मे यदादित्यसमप्रभम् ।
देवासुरविमर्देषु न भिन्नं वज्रशक्तिभिः ।।

கவசம் ப்ரமதத்தம் மே யத் ஆதித்ய ஸமப்ரபம் ।
தேவாஸுர விமர்தேஷு நபின்னம் வஜ்ரஶக்திபி: ॥ 30

तेन मामद्य संयुक्तं रथस्थमिह संयुगे ।
प्रतीयात् कोऽद्य मामाजौ साक्षादपि पुरंदरः ।।

தேந மாம் அத்ய ஸம்யுக்தம் ரதஸ்தமிஹ ஸம்யுகே ।
ப்ரதீயாத் கோऽத்ய மாமாஜௌ ஸாக்ஷாதபி புரந்தர: ॥ 31

மே	-	எனக்கு
ப்ரம தத்தம்	-	பிரம்மதேவரால் அளிக்கப்பட்டதும்
ஆதித்ய ஸமப்ரபம்	-	சூரியனுக்கொப்பான ஒளிகொண்டதும்
தேவாஸுர விமர்தேஷு	-	தேவாஸுர யுத்தங்களில்
வஜ்ர ஶக்திபி:	-	வஜ்ராயுதத்தாலும் சக்திகளாலும்
நபின்னம்	-	பிளக்கப்படாததுமான
கவசம்	-	கவசம்
யத்	-	எதுவோ
தேந ஸம்யுக்தம்	-	அதோடு கூடிய
மாம்	-	என்னையும்

அத்ய	இன்று
ஸம்யுகே	போரில்
ரதஸ்தம்	ரதத்தில் வீற்றிருக்கும்
மாம்	என்னையும்
அத்ய	இப்பொழுது
இஹ	இந்த
ஆஜௌ	போரில்
ஸாக்ஷாத்	ஸாக்ஷாத்
புரந்தர: அபி	இந்திரனாயினும்
க:	எவன்
ப்ரதீயாத்	எதிர்த்து நிற்பான் ?

यत्तदाभिप्रसन्नेन सशरं कार्मुकं महत् ।
देवासुरविमर्देषु मम दत्तं स्वयंभुवा ।।

யத் ததா அபி ப்ரஸந்நேந ஸஶரம் கார்முகம் மஹத் ।
தேவாஸுர விமர்தேஷு மம தத்தம் ஸ்வயம்புவா ॥ 32

अद्य तूर्यशतैर्भीमं धनुरुत्थाप्यतां मम ।
रामलक्ष्मणयोरेव वधाय परमाहवे ।।

அத்ய தூர்யஶதைர் பீமம் தநுருத்தாப்யதாம் மம ।
ராமலக்ஷ்மணயோரேவ வதாய ப்ரமாஹவே ॥ 33

அபி ப்ரஸந்நேந	ஸந்துஷ்டி கொண்ட
ஸ்வயம்புவா	பிரம்ம தேவரால்
மம	எனக்கு
யத்	எந்த
ஸஶரம்	அம்புடன் கூடிய
மஹத்	சிறந்த
கார்முகம்	வில்லானது
ததா	முன்பு
தேவாஸுர விமர்தேஷு தத்தம்	தேவாஸுர யுத்தங்களில் அளிக்கப் பெற்றதோ அந்த
மம	எனது
பீமம்	பயங்கரமான
தநு:	வில்
அத்ய ஏவ	இப்பொழுதே
பரமாஹவே	கடும் போரில்
ராமலக்ஷ்மணயோ:	ராமலக்ஷ்மணர்களை
வதாய	வதைக்க
தூர்யஶதை:	தூர்யவாத்யங்களுடன்
உத்தாப்யதாம்	எடுத்துக்கொண்டு வரப்படட்டும்.

स पुत्रवधसंतप्तः शूरः क्रोधवशं गतः ॥
समीक्ष्य रावणो बुद्ध्या सीतां हन्तुं व्यवस्यत ।

ஸ புத்ர வத ஸந்தப்த: ஶூர: க்ரோத வஶம் கத: ।
ஸமீக்ஷ்ய ராவணோ புத்த்யா ஸீதாம் ஹந்தும் வ்யவஸ்யத ॥ 34

ஶூர:	- சூரனான
ஸ:	- அந்த
ராவண:	- ராவணன்
புத்ர வத ஸந்தப்த:	- புத்திரமரணத்தால் உள்ளங் கொதித்து
க்ரோத வஶம் கத:	- சினம்மேலிட்டவனாகி,
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியை
ஹந்தும்	- கொல்ல
புத்த்யா ஸமீக்ஷ்ய	- ஆலோசித்து
வ்யவஸ்யத	- உறுதி கொண்டான்.

प्रत्यवेक्ष्य तु ताम्राक्षः सुघोरो घोरदर्शनः ।
दीनो दीनंस्वरान् सर्वांस्तानुवाच निशाचरान् ॥

ப்ரத்யவேக்ஷ்ய து தாம்ராக்ஷ: ஸுகோரோ கோரதர்சன: ।
தீநோ தீனஸ்வரான் ஸர்வான் தாந் உவாச நிஶாசரான் ॥ 35

து	- அப்பொழுது
தாம்ராக்ஷ:	- சிவந்த கண்களுற்றவனும்
ஸுகோர:	- மிகக் கொடியவனும்
கோரதர்சன:	- பயங்கரத்தோற்றங் கொண்டவனும்
தீன:	- ஏக்கங்கொண்டவனுமான அவன்
தாந்	- அந்த
தீனஸ்வரான்	- தழுதழுத்த குரல் கொண்ட
நிஶாசரான்	- அரக்கர்கள்
ஸர்வான் ப்ரத்யவேக்ஷ்ய	-யாவரையும் பார்த்து
உவாச	- பின்வருமாறு புகன்றான்.

मायया मम वत्सेन वञ्चनार्थं वनौकसाम् ।
किञ्चिदेव हतं तत्र सीतेयमिति दर्शितम् ॥

மாயயா மம வத்ஸேன வஞ்சநார்தம் வனௌகஸாம் ।
கிஞ்சிதேவ ஹதம் தத்ர ஸீதேயமிதி தர்ஶிதம் ॥ 36

மம	- எனது
வத்ஸேன	- குழந்தையால்
வனௌகஸாம்	- வானரர்களை
வஞ்சநார்தம்	- ஏமாற்ற
மாயயா	- மாயையால்

தத்ர	-	அப்பொழுது
இயம்	-	இவள்
ஸீதா	-	ஸீதை
இதி	-	என்று
தர்ஶிதம்	-	காட்டப்பட்டு
ஹதம்	-	கொல்லப்பட்டது
கிஞ்சித் ஏவ	-	அற்பமாகவே ஆயிற்று.

तदिदं तथ्यमेवाहं करिष्ये प्रियमात्मनः ॥

தத் இதம் தத்யமேவாஹம் கரிஷ்யே ப்ரிய மாத்மன: ॥ 37

ஆத்மன: ப்ரியம்	-	எனக்கு பிரியமான
தத் இதம்	-	அவ்விதமான இந்த காரியத்தை
அஹம்	-	நான்
தத்யம் ஏவ	-	உண்மையாகவே
கரிஷ்யே	-	செய்து முடிப்பேன்.

वैदेहीं नाशयिष्यामि क्षत्रबन्धुमनुव्रताम् ॥

வைதேஹீம் நாஶயிஷ்யாமி க்ஷத்ரபந்தும் அநுவ்ரதாம் । 38

க்ஷத்ர பந்தும்	-	க்ஷத்திரியப்பதரை
அநுவ்ரதாம்	-	ஸர்வமுமாய்க் கொண்ட
வைதேஹீம்	-	ஸீதையை
நாஶயிஷ்யாமி	-	அழிப்பேன்.

इत्येवमुक्त्वा सचिवान् खड्गमाशु परामृशत् ॥

இத்யேவம் உக்த்வா ஸசிவான் கட்கமாஶு பராம்ருஶத் ॥ 39

இதி ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
ஸசிவான்	-	மந்திரிகளைப் பார்த்து
உக்த்வா	-	சொல்லி விட்டு
ஆஶு	-	விரைவாய்
கட்கம்	-	வாளை
பராம்ருஶத்	-	கைக்கொண்டான்.

उद्धृत्य गुणसंपन्नं विमलाम्बरवर्चसम् ।
निष्पपात स वेगेन सभार्यः सचिवैर्वृतः ॥

உத்ருத்ய குணஸம்பன்னம் விமலாம்பர வர்சஸம் ।
நிஷ்பபாத ஸ வேகேந ஸபார்ய: ஸசிவைர் வ்ருத: ॥

रावणः पुत्रशोकेन भृशमाकुलचेतनः । 40
संक्रुद्धः खड्गमादाय सहसा यत्र मैथिली ॥

ராவண: புத்ர ஶோகேந ப்ருஶம் ஆகுல சேதன: ।
ஸங்க்ருத்த: கட்கமாதாய ஸஹஸா யத்ர மைதிலீ ॥ 41

ஸ:	-	அந்த
ராவண:	-	ராவணன்
புத்ர ஶோகேந	-	புத்திர சோகத்தால்
ப்ருஶம்	-	மிகவும்
ஆகுல சேதன:	-	உள்ளம் கலங்கியவனாய்
ஸங்க்ருத்த:	-	சினங்கொண்டு
குணஸம்பன்னம்	-	மகிமை வாய்ந்ததும்
விமலாம்பர வர்சஸம்	-	நிர்மலமான ஆகாயத்தில் ஒளி கொண்டதுமான
க்ட்கம்	-	வாளை
ஆதாய	-	எடுத்து
உத்ருத்ய	-	உருவிக்கொண்டு
ஸபார்ய:	-	பத்னிகளுடனும்
ஸசிவை:	-	மந்திரிகளால்
வ்ருத:	-	சூழப்பெற்றும்
வேகேந	-	ஆத்திரத்துடன்
ஸஹஸா	-	வேகமாய்
மைதிலீ	-	ஸீதாதேவி
யத்ர	-	எங்கோ அங்கு
நிஷ்பபாத	-	புறப்பட்டுச் சென்றான்.

व्रजन्तं राक्षसं प्रेक्ष्य सिंहनादं प्रचुक्रुशुः ।
ऊचुश्चान्योन्यमाश्लिष्य संक्रुद्धं प्रेक्ष्य राक्षसाः ॥

வ்ரஜந்தம் ராக்ஷஸம் ப்ரேக்ஷ்ய
ஸிம்ஹநாதம் ப்ரசுக்ருஶு: ।
ஊசு: ச அன்யோன்யமாஶ்லிஷ்ய
ஸங்க்ருத்தம் ப்ரேக்ஷ்ய ராக்ஷஸா: ॥ 42

ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்கள்
வ்ரஜந்தம்	-	புறப்பட்டுச் செல்லும்
ராக்ஷஸம்	-	அரக்கனை
ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ஸிம்ஹ நாதம்	-	சிங்கநாதம்
ப்ரசுக்ருஶு:	-	செய்தனர்;
ஸங்க்ருத்தம் ச	-	கோபங்கொண்டிருப்பவனாய்
ப்ரேக்ஷ்ய	-	கவனித்து

அன்யோன்யம்	ஒருவரையொருவர்
ஆஶ்லிஷ்ய	கட்டிக்கொண்டு
ஊசு:	பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டார்கள்.

अद्यैनं तावुभौ दृष्ट्वा भ्रातरौ प्रव्यथिष्यतः ॥

அத்யைனம் தாவுபௌ த்ருஷ்ட்வா ப்ராதரௌ ப்ரவ்யதிஷ்யத: । 43

தௌ	அந்த
உபௌ	இரு
ப்ராதரௌ	சகோதரர்களும்
அத்ய	இப்பொழுது
ஏனம்	இவரை
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
ப்ரவ்யதிஷ்யத:	மிகவும் துக்கத்திற்காளாகப் போகிறார்கள்.

लोकपाला हि चत्वारः क्रुद्धेनानेन निर्जिताः ।

बहवः शत्रवश्चापि संयुगेषु निपातिताः ॥

லோகபாலா ஹி சத்வார: க்ருத்தேநானேன நிர்ஜிதா: ।
பஹவ: ஶத்ரவ: சாபி ஸம்யுகேஷு நிபாதிதா: ॥ 44

லோகபாலா:	லோகபாலகர்கள்
சத்வார: ஹி	நால்வருமே
க்ருத்தேந	கோபங்கொண்ட
அனேன	இவரால்
நிர்ஜிதா:	முறியடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்;
ஸம்யுகேஷு	போர்களில்
பஹவ: அபி	பல
ஶத்ரவ: ச	சத்ருக்களும்
நிபாதிதா:	வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

त्रिषु लोकेषु रत्नानि भुङ्क्ते चाहृत्य रावणः ॥

த்ரிஷு லோகேஷு ரத்நாநி புங்க்தே ச ஆஹ்ருத்ய ராவண: ॥ 45

ராவண:	ராவணன்
த்ரிஷு லோகேஷு	மூன்று உலகங்களிலுமிருக்கின்ற
ரத்நாநி ச	ச்ரேஷ்ட வஸ்துக்களையும்
ஆஹ்ருத்ய	கொணர்ந்து
புங்க்தே	அனுபவிக்கின்றார்.

विक्रमे च बले चैव नास्त्यस्य सदृशो भुवि ॥

விக்ரமே ச பலே சைவ நாஸ்த்யஸ்ய ஸத்ருஶோ புவி । 46

விக்ரமே ச	ஆண்மையிலும்

பலே ச	ஆற்றலிலும்
அஸ்ய	இவருக்கு
ஸத்ருஶ:	ஒப்பான ஒருவன்
புவி	உலகில்
அஸ்தி ந ஏவ	இல்லவே இல்லை.

तेषां संजल्पमानानामशोकवनिकां गताम् ।
अभिदुद्राव वैदेहीं रावणः क्रोधमूर्छितः ॥

தேஷாம் ஸஞ்ஜல்பமாநாநாம் அஶோகவனிகாம் கதாம் ।
அபிதுத்ராவ வைதேஹீம் ராவண: க்ரோத மூர்சித: ॥ 47

தேஷாம்	அவர்கள்
ஸஞ்ஜல்பமாநாநாம்	மேற்கண்டவாறு பேசிக்கொண்டிருக்கையில்
க்ரோத மூர்சித:	கோபம் மூண்டிருந்த
ராவண:	ராவணன்
அஶோக வனிகாம் கதாம்	அசோக வனத்திலிருக்கும்
வைதேஹீம்	ஸீதாதேவியை
அபிதுத்ராவ	நோக்கிச் சென்றான்.

वार्यमाणः सुसंक्रुद्धः सुहृद्भिर्हितबुद्धिभिः ।
अभ्यधावत संक्रुद्धः खे ग्रहो रोहिणीमिव ॥

வார்யமாண: ஸுஸங்க்ருத்த: ஸுஹ்ருத்பி: ஹித புத்திபி: ।
அப்யதாவத ஸங்க்ருத்த: கே க்ரஹோ ரோஹிணீமிவ ॥ 48

ஸுஸங்க்ருத்த:	மிகச்சினங்கொண்டிருந்த அவன்
ஹித புத்திபி:	நலத்தைக் கோரும்
ஸுஹ்ருத்பி:	நண்பர்களால்
வார்யமாண:	தடுக்கப்பட்டும்
ஸங்க்ருத்த:	சினம் மேலிட்டு
கே	வானத்தில்
க்ரஹ:	கிரகமொன்று
ரோஹிணிம்	ரோகிணீ நக்ஷத்திரத்தை
இவ	நோக்கிச் செல்வது போல்
அப்யதாவத	விரைந்து சென்றான்.

मैथिली रक्ष्यमाणा तु राक्षसीभिरनिन्दिता ।
ददर्श राक्षसं क्रुद्धं निस्त्रिंशवरधारिणम् ॥

மைதிலீ ரக்ஷயமாணா து ராக்ஷஸீபி: அநிந்திதா ।
ததர்ஶ ராக்ஷஸம் க்ருத்தம் நிஸ்த்ரிம்ஶவரதாரிணம் ॥ 49

ராக்ஷஸீபி:	அரக்கிகளால்

ரக்ஷ்யமாணா	-	ரக்ஷிக்கப்படும்
அநிந்திதா	-	நிர்தோஷையான
மைதிலீ	-	ஜானகீதேவியார்
து	-	அப்பொழுது
க்ருத்தம்	-	கோபங்கொண்டு
நிஸ்த்ரிம்ஶவரதாரிணம்	-	சிறந்த கத்தியைக் கொண்டிருக்கும்
ராக்ஷஸம்	-	அரக்கனை
ததர்ஶ	-	கண்டாள்.

तं निशाम्य सनिस्त्रिंशं व्यथिता जनकात्मजा ।
निवार्यमाणं बहुशः राक्षसीभिनुनिन्दिता ।
सीता दुःखसमाविष्टा विलपन्तीदमब्रवीत् ॥

தம் நிஶாம்ய ஸ நிஸ்திரிம்ஶம் வ்யதிதா ஜனகாத்மஜா ।
நிவார்யமாணம் பஹுஶ: ஸுஹ்ருத்பி: அநுவர்தினம் ॥
ஸீதா துக்கஸமாவிஷ்டா விலபந்தீ தமப்ரவீத் ॥ 50

ஜனகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருச்செல்வியான
ஸீதா	-	ஸீதாதேவியால்
தம்	-	அவனை
ஸநிஸ்திரிம்ஶம்	-	கத்தியைக் கொண்டவனாய்
அநுவர்தினம்	-	அருகில் வருபவனாகவும்
பஹுஶ:	-	பலவாறாய்
ஸுஹ்ருத்பி:	-	நண்பர்களால்
நிவார்யமாணம்	-	தடுக்கப்படுகிறவனாகவும்
நிஶாம்ய	-	கவனித்து
வ்யதிதா	-	கலவரமுற்று
துக்கஸமாவிஷ்டா	-	துயரம் மேலிட்டவளாய்
விலபந்தீ	-	அழுது கொண்டு
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	மொழிந்து கொண்டாள்.

यथायं मामभिक्रुद्धः समभिद्रवति स्वयम् ।
वधिष्यति सनाथां मामनाथामिव दुर्मतिः ॥

யதா(அ)யம் மாம் அபிக்ருத்த: ஸமபித்ரவதி ஸ்வயம் ।
வதிஷ்யதி ஸநாதாம் மாம் அநாதாம் இவ துர்மதி: ॥ 51

அயம்	-	இவன்
மாம்	-	என்னிடம்
அபிக்ருத்த:	-	மிக்சினந்து
ஸ்வயம்	-	தானே
ஸமபித்ரவதி	-	விரைந்து வருகின்றான்;

யதா - அப்படியிருப்பதால்
துர்மதி: - துன்மதியான இவன்
ஸநாதாம் - நாதரை அடைந்திருக்கும்
மாம் - என்னை
அநாதாம் - காப்பாற்றுபவர் இல்லாத ஒருவளை
இவ - எவ்விதமோ அவ்விதமே
வதிஷ்யதி - வதைக்கப் போகிறான்.

बहुशश्चोदयामास भर्तारं मामनुव्रताम् ।
भार्या भव रमस्वेति प्रत्याख्यातो ध्रुवं मया ॥

பஹுஶஶ்சோதயாமாஸ பர்தாரம் மாம் அநுவ்ரதாம் ।
பார்யா பவ ரமஸ்வேதி ப்ரத்யாக்யாதோ த்ருவம் மயா ॥ 52

सोऽयं ममानुपस्थाने व्यक्तं नैराश्यमागतः ।
क्रोधमोहसमाविष्टो निहन्तुं मां समुद्यतः ॥

ஸோऽயம் மமாநுபஸ்தானே வ்யக்தம் நைராஶ்ய மாகத: ।
க்ரோத மோஹ ஸமாவிஷ்டோ நிஹந்தும் மாம் ஸமுத்யத: ॥ 53

பர்தாரம் - கணவரையே
அநுவ்ரதாம் - ஸர்வமுமாய்க்கொண்ட
மாம் - என்னை
பார்யா - 'மனைவியாய்
பவ - ஆகுவாய்
ரமஸ்வ - களித்திருப்பாயாக,'
இதி - என்று
பஹுஶ: - பலமுறை
சோதயாமாஸ - வற்புறுத்தினான்;
மயா - என்னால்
த்ருவம் - கண்டிப்பாய்
ப்ரத்யாக்யாத: - நிராகரிக்கப்பட்ட
ஸ: - அந்த
அயம் - இவன்
மம - என்னை
அநுபஸ்தானே - பெறாத நிமித்தமாய்
நைராஶ்யம் - விரக்தியை
ஆகத: - அடைந்து
க்ரோத மோஹ ஸமாவிஷ்ட:- கோபத்தாலும், மடமையாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாய்
மாம் - என்னை

நிஹந்தும் - கொல்ல
ஸமுத்யத: - தலைப்பட்டான்;
வ்யக்தம் - இது நிச்சயம்.

अथवा तौ नरव्याघ्रौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
मन्निमित्तमनार्येण समरेऽद्य निपातितौ ॥

அத வா தௌ நரவ்யாக்ரௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ।
மந்நிமித்தம் அநார்யேண ஸமரே(அ)த்ய நிபாதிதௌ ॥ 54

நரவ்யாக்ரௌ - புருஷோத்தமர்களும்
ப்ராதரௌ - சகோதரர்களுமான
தௌ - அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும், லக்ஷ்மணரும்
அத்ய - இப்பொழுது
அநார்யேண - தீயனான இவனால்
மந்நிமித்தம் - எனது நிமித்தமாய்
ஸமரே - போரில்
நிபாதிதௌ அத வா - வீழ்த்தப்பட்டார்களோ என்னமோ ?

अहो धिङ्मन्निमित्तोऽयं ि राक्षसीभिरनिन्दिता ।

அஹோ திங்மந்நிமித்தோSயம் விநாஶோ ராஜபுத்ரயோ:। 55

அஹோ - ஐய்யோ !
திக் - கெட்டழிந்தேனே ;
மந்நிமித்த: - எனது காரணமாய்
ராஜபுத்ரயோ: - சக்கிரவர்த்தி திருக்குமாரர்களிருவருக்கும்
அயம் விநாஶ: - இந்த மரணம்.

अथवा पुत्रशोकेन अहत्वा रामलक्ष्मणौ ।
विधमिष्यति मां रौद्रो राक्षसः पापनिश्चयः ॥

அதவா புத்ரஶோகேந அஹத்வா ராமலக்ஷ்மணௌ।
விதமிஷ்யதி மாம் ரௌத்ரோ ராக்ஷஸ: பாபநிஶ்சய: ॥ 56

பாப நிஶ்சய: - பாபத் துணிவுகொண்டவனும்
ரௌத்ர: - கொடியவனுமான
ராக்ஷஸ: - அரக்கன்
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை
அஹத்வா - கொல்லமுடியாமல்
புத்ர ஶோகேந - புத்திரசோகத்தால்
மாம் - என்னை
விதமிஷ்யதி அதவா - அழித்து விடுவானோ என்னமோ -

हनूमतोऽपि यद्वाक्यं न कृतं क्षुद्रया मया ॥

ஹநூமதோऽபி யத்வாக்யம் ந க்ருதம் க்ஷுத்ரயா மயா ॥ 57

ஹநூமத:	-	ஹனுமாருடைய
யத்	-	எதுவோ அந்த
வாக்யம் அபி	-	சொல்லும்
க்ஷுத்ரயா	-	அற்பையாகிய
மயா	-	என்னால்
க்ருதம் ந	-	செய்யப்படவில்லை.

यद्यहं तस्य पृष्ठेन तदा यायामनिन्दिता ।

नाद्यैवमनुशोचेयं भर्तुरङ्कगता सती ॥

யத்யஹம் தஸ்ய ப்ருஷ்டேன ததா யாயாம் அநிந்திதா ।
நாத்யைவம் அநு ஶோசேயம் பர்து: அங்ககதா ஸதீ ॥ 58

அஹம்	-	நான்
ததா	-	அப்பொழுது
தஸ்ய	-	அவரது
ப்ருஷ்டேன	-	முதுகிலேறிக்கொண்டு
யாயாம் யதி	-	சென்றிருப்பேனாகில்
அநிந்திதா	-	பழிப்புக்கிடமாகாதவளாய்
பர்து:	-	பர்த்தாவின்
அங்ககதா ஸதீ	-	மடியிலிருப்பவளாய்
அத்ய	-	இப்பொழுது

ஏவம் அநு ஶோசேயம் ந-இப்படி துயருறாதிருந்திருப்பேன்.

मन्ये तु हृदयं तस्याः कौसल्यायाः फलिष्यति ।

एकपुत्रा यदा पुत्रं विनष्टं श्रोष्यते युधि ॥

மன்யேது ஹ்ருதயம் தஸ்யா: கௌஸல்யாயா: பலிஷ்யதி ।
ஏகபுத்ரா யதா புத்ரம் விநஷ்டம் ஶ்ரோஷ்யதே யுதி ॥ 59

ஏகபுத்ரா	-	ஒரே புதல்வரை ஈன்றெடுத்த அவள்
யுதி	-	போரில்
புத்ரம்	-	புதல்வரை
விநஷ்டம்	-	மாண்டவராய்
யதா ஶ்ரோஷ்யதே து-		கேட்ட மாத்திரத்திலேயே,
தஸ்யா:	-	அந்த
கௌஸல்யாயா:	-	கோசலா தேவியினுடைய
ஹ்ருதயம்	-	ஹிருதயமானது
பலிஷ்யதி	-	வெடித்து விடப்போகிறதென
மன்யே	-	நான் நினைக்கிறேன்.

सा हि जन्म च बाल्यं च यौवनं च महात्मनः ।
धर्मकार्यानुरूपं च रुदती संस्मरिष्यति ॥

ஸா ஹி ஜன்ம ச பால்யம் ச யெளவனம் ச மஹாத்மன: ।
தர்மகார்யாநுரூபம் ச ருததீ ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி ॥ 60

ஸா ஹி	அவளோ (கோசலா தேவியாரோ)
ருததீ	அழுதுகொண்டே
மஹாத்மன:	மகாத்மாவினுடை (ஸ்ரீராமருடைய)
ஜன்ம ச	பிறப்பையும்
பால்யம் ச	இளமைப்பருவத்தையும்
யெளவனம் ச	யெளவனப்பருவத்தையும்
தர்ம கார்யாநுரூபம் ச	தர்மகார்யங்களின் தொடர்பையும்
ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி	நினைந்துருகப் போகின்றாள்.

निराशा निहते पुत्रे दत्त्वा श्राद्धमचेतना ।
अग्निमारोक्ष्यते नूनमपो वापि प्रवेक्ष्यति ॥

நிராஶா நிஹதே புத்ரே தத்த்வா ஶ்ராத்தமசேதநா ।
அக்நிம் ஆரோக்ஷ்யதே நூநம் அபோ வாபிப்ரவேக்ஷ்யதி ॥ 61

புத்ரே	புதல்வர்
நிஹதே	மாண்டவளவில்
அசேதநா	பித்துப்பிடித்தவளாய்
நிராஶா	எதிலும் பற்றொழிந்த அவள்
ஶ்ராத்தம்	சிராத்தக்கிரியை
தத்த்வா	செய்துவிட்டு
அக்நிம்	அக்னியில்
ஆரோக்ஷ்யதே	குதித்து விடுவாள்;
அபி வா	அல்லது
அப:	ஜலத்தில்
ப்ரவேக்ஷ்யதி	முழுகிவிடுவாள்;
நூநம்	இது திண்ணம்.

धिगस्तु कुब्जामसतीं मन्थरां पापनिश्चयाम् ।
यन्निमित्तमिदं दुःखं कौसल्या प्रतिपत्स्यते ॥

திகஸ்து குப்ஜாமஸதீம் மந்தராம் பாபநிஶ்சயாம் ।
யந்நிமித்த மிதம் துக்கம் கெளஸல்யா ப்ரதிபத்ஸ்யதே ॥ 62

கெளஸல்யா	கோஸ்லாதேவியார்
யந்நிமித்தம்	எவள் காரணமாய்
இதம்	இந்த
துக்கம்	துக்கத்தை

ப்ரதி பத்ஸ்யதே	-	அடைப்போகிறாளோ அந்த
பாப நிஶ்சயாம்	-	தீய எண்ணமமைந்த
அஸதீம்	-	கொடும் பாபியும்
குப்ஜாம்	-	கூனியுமான
மந்தராம்	-	மந்தரையை
திக் அஸ்து	-	உலகு எப்பொழுதும் பழிக்கும்.

इत्येवं मैथिलीं दृष्ट्वा विलपन्तीं तपस्विनीम् ।
रोहिणीमिव चन्द्रेण विना ग्रहवशं गताम् ॥

இத்யேவம் மைதிலீம் த்ருஷ்ட்வா விலபந்தீம் தபஸ்விநீம் ।
ரோஹிணீமிவ சந்த்ரேண விநா க்ரஹவஶம் கதாம் ॥ 63

एतस्मिन्नन्तरे तस्य अमात्यो बुद्धिमाञ्शुचिः ।
सुपार्श्वो नाम मेधावी राक्षसो राक्षसेश्वरम् ॥
निवार्यमाणः सचिवैरिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே தஸ்ய அமாத்யோ புத்திமான் ஶுசி: ।
ஸுபார்ஶ்வோ நாம மேதாவீ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வரம் ॥
நிவார்யமாண: ஸசிவைரிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 64

ஏதஸ்மின்	-	இந்த
அந்தரே	-	ஸமயத்தில்
தஸ்ய	-	அவனுடைய (ராவணனுடைய)
அமாத்ய:	-	மந்திரியும்
புத்திமான்	-	நுண்ணறிவாளனும்
ஶுசி:	-	நற்சீலமமைந்தவனும்
மேதாவீ	-	சமயத்திற்கேற்ற ஞானம் விளங்கப் பெற்றவனுமான
ஸுபார்ஶ்வ: நாம	-	ஸுபார்ச்வனென்ற
ராக்ஷஸ:	-	அரக்கன்
இதி ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
விலபந்தீம்	-	புலம்பிக்கொண்டிருப்பவளும்
தபஸ்விநீம்	-	பரிதாபநிலையுற்றவளும்
சந்த்ரேண விநா	-	சந்திரனைவிட்டு பிரிந்து
க்ரஹவஶம்	-	கிரகமொன்றின் வசத்தில்
கதாம்	-	சிக்கிக்கொண்ட
ரோஹிணீம் இவ	-	ரோகிணீ நக்ஷத்திரம் போன்றவளுமான
மைதிலீம்	-	ஜானகீதேவியை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
ஸசிவை:	-	மந்திரிகளால்

நிவார்யமாணம்	- தடுக்கப்படும்
ராக்ஷஸேஶ்வரம்	- அரக்கமன்னனை நோக்கி
வசனம்	- சொல்லொன்றை
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- மொழிந்தான்.

कथं नाम दशग्रीव साक्षाद्वैश्रवणानुज ।
हन्तुमिच्छसि वैदेहीं क्रोधाद्धर्ममपास्य हि ॥

கதம் நாம தஶக்ரீவ ஸாக்ஷாத் வைஶ்ரவணாநுஜ ।
ஹந்துமிச்சஸி வைதேஹீம் க்ரோதாத் தர்மம் அபாஸ்ய ஹி ॥ 65

ஸாக்ஷாத்	- ஸாக்ஷாத்
வைஶ்ரவணாநுஜ	- கும்பேரன் தம்பியான
தஶக்ரீவ	- ராவணரே !
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்
தர்மம் ஹி	- தர்மத்தையும்
அபாஸ்ய	- துறந்து
வைதேஹீம்	- ஸீதையை
ஹந்தும்	- கொல்ல
கதம் நாம	- எங்ஙனம் தான்
இச்சஸி	- விரும்புகிறீர் ?

वेदविद्याव्रतस्नातः स्वकर्मनिरतः सदा ।
स्त्रियाः कस्माद्वधं वीर मन्यसे राक्षसेश्वर ॥

வேத வித்யா வ்ரதஸ்நாத: ஸ்வகர்மநிரத: ஸதா ।
ஸ்த்ரியா: கஸ்மாத் வதம் வீர மன்யஸே ராக்ஷஸேஶ்வர ॥ 66

வீர	- வீரராகிய
ராக்ஷஸேஶ்வர	- இராக்ஷஸமன்னரே,
வேத வித்யா வ்ரதஸ்நாத:	- வேதக்கலைகளை முற்றும் கற்ற விரத ஸ்நானம் செய்து
ஸதா	- எக்காலத்திலும்
ஸ்வ கர்ம நிரத:	- தன் கருமங்களில் சிறிதும் வழுவா தேவரீர்
கஸ்மாத்	- ஏனோ
ஸ்த்ரியா:	- ஸ்திரீயின்
வதம்	- வதையை
மன்யஸே	- விரும்புகிறீர் ?

मैथिलीं रूपसंपन्नां प्रत्यवेक्षस्व पार्थिव ।
त्वामेव तु सहास्माभी राघवे क्रोधमुत्सृज ॥

மைதிலீம் ரூபஸம்பந்நாம் ப்ரத்யவேக்ஷஸ்வ பார்திவ ॥
த்வமேவ து ஸஹாஸ்மாபீ ராகவே க்ரோத முத்ஸ்ருஜ । 67

பார்திவ - வேந்தரே !
ரூபஸம்பந்நாம் - எழில் மிக்கவளான்
மைதிலீம் - ஜானகிக்கு
ப்ரத்ய வேக்ஷஸ்வ - காத்திருங்கள்;
து ஏவ - இப்பொழுதே
த்வம் - தேவரீர்
அஸ்மாபி: ஸஹ - எங்களுடன் கூட
ராகவே - ராமனிடம்
க்ரோதம் - கோபத்தை
உத்ஸ்ருஜ - செலுத்துவீராக.

अभ्युत्थानं त्वमद्यैव कृष्णपक्षचतुर्दशीम् ।
कृत्वा निर्याह्यमावास्यां विजयाय बलैर्वृतः ॥

அப்யுத்தானம் த்வம் அத்யைவ க்ருஷ்ண பக்ஷ சதுர்தஶீம் ।
க்ருத்வா நிர்யாஹ்யமாவாஸ்யாம் விஜயாய பலைர்வ்ருத: ॥ 68

த்வம் - தேவரீர்
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
க்ருஷ்ண பக்ஷ சதுர்தஶீம்-கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசியில்
விஜயாய - வெற்றிகொள்ள
பலை: வ்ருத: - ஸேனைகளால் சூழப்பட்டவராய்
அப்யுத்தானம் க்ருத்வா-பிரயாணப்பட்டு
அமாவாஸ்யாம் - அமாவாஸ்யையில்
நிர்யாஹி - புறப்பட்டுச் செல்வீராக.

शूरो धीमान् रथी खड्गी रथप्रवरमास्थितः ।
हत्वा दाशरथिं रामं भवान् प्राप्स्यति मैथिलीम् ॥

ஶூரோ தீமான் ரதீ கட்கீ ரதப்ரவரமாஸ்தித: ।
ஹத்வா தாஶரதிம் ராமம் பவான் ப்ராப்ஸ்யதி மைதிலீம் ॥ 69

பவான் - தேவரீர்
கவசீ - கவசம்பூண்டு
கட்கீ - வாளேந்தி
ரதப்ரவரம் - சிறந்த தேரில்
ஆஸ்தித: - ஏறிக்கொண்டு
ஸந்நத்த: - ஸன்னத்தராகி
தாஶரதிம் - தசரதரின் மைந்தரான
ராமம் - ராமனை
ஹத்வா - கொன்று

மைதிலீம்	-	ஸீதையை
ப்ராப்ஸ்யதி	-	பெறுவீர்.

स तद् दुरात्मा सुहृदा निवेदितं वचः सुधर्म्यं प्रतिगृह्य रावणः ।
गृहं जगामाथ ततश्च वीर्यवान् पुनः सभां च प्रययौ सुहृद्वृतः ॥

ஸ தத்துராத்மா ஸுஹ்ருதா நிவேதிதம்
வச: ஸுதர்ம்யம் ப்ரதிக்ருஹ்ய ராவண:।
க்ருஹம் ஜகாமாத ததஶ் ச வீர்யவான்
புன: ஸபாம் ச ப்ரயயௌ ஸுஹ்ருத்வ்ருத:॥ 70

ஸ:	-	அந்த
துராத்மா	-	துஷ்டாத்மாவான
ராவண:	-	ராவணன்,
ஸுஹ்ருதா	-	உற்றவனால்
நிவேதிதம்	-	உரைக்கப்பட்டதும்
ஸுதர்ம்யம்	-	அறநெறி வழுவாததுமான
தத் வச:	-	அந்தச் சொல்லை
ப்ரதி க்ருஹ்ய	-	அங்கீகரித்து
அத	-	அப்பொழுது
க்ருஹம்	-	அரண்மனைக்கு
ஜகாம	-	வந்தான்;
வீர்யவான்	-	வீர்யசாலியான அவன்
புன: ச	-	திரும்பவும்
தத:	-	அவ்விடத்தினின்று
ஸபாம் ச	-	ஸபைக்கு
ஸுஹ்ருத் வ்ருத:	-	ஆப்தர்களால் சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரயயௌ	-	சென்றான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஸீதாஹனன வ்யவஸாயநிவ்ருத்திர் நாம த்ரிநவதிதம: ஸர்க:॥

சதுர் நவதிதம: ஸர்க: - 94

स प्रविश्य सभां राजा दीनः परमदुःखितः ।
निषसादासने मुख्ये सिंहः क्रुद्ध इव श्वसन् ॥

ஸ ப்ரவிஶ்ய ஸபாம் ராஜா தீன: பரமதுக்கித: ।
நிஷஸாதாஸநே முக்யே ஸிம்ஹ: க்ருத்த இவ ஶ்வஸன் ॥ 1

ஸ: ராஜா	-	அந்த அரசன்
பரம துக்கித:	-	மிகத் துயரங்கொண்டு
தீன:	-	ஏக்கங்கொண்டவனாய்
க்ருத்த:	-	சினங்கொண்ட
ஸிம்ஹ: இவ	-	ஒரு சிங்கம் போல்
ஶ்வஸன்	-	சீறிக்கொண்டு
ஸபாம்	-	ஸபையில்
ப்ரவிஶ்ய	-	புகுந்து
முக்யே ஆஸநே	-	சிறந்த ஆஸனத்தில்
நிஷஸாத	-	அமர்ந்தான்.

अब्रवीच्च स तान् सर्वान् बलमुख्यान् महाबलः ।
रावणः प्राञ्जलिर्वाक्यं पुत्रव्यसनकर्शितः ॥

அப்ரவீத் ச ஸ தான்ஸர்வான் பல முக்யான் மஹாபல: ।
ராவண: ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் புத்ர வ்யஸன கர்ஶித: ॥ 2

மஹாபல:	-	மகாபலசாலியும்
புத்ர வ்யஸன கர்ஶித:	-	புத்திரசோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனுமான
ஸ: ராவண:	-	அந்த ராவணன்
தான்	-	அந்த
பல முக்யான்	-	ஸேனைத்தலைவர்கள்
ஸர்வான் ச	-	யாவரையும் பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலி:	-	கைகூப்பிக் கொண்டு
வாக்யம்	-	ஒரு சொல்லை
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.

सर्वे भवन्तः सर्वेण हस्त्यश्वेन समावृताः ।
निर्यान्तु रथसङ्घैश्च पादातैश्चोपशोभिताः ॥

ஸர்வே பவந்த: ஸர்வேண ஹஸ்த்யஶ்வேன ஸமாவ்ருதா: ।
நிர்யாந்து ரதஸங்கைஶ்ச பாதாதைஸ் ச உப ஶோபிதா: ॥ 3

பவந்த:	-	நீங்கள்
ஸர்வே	-	யாவரும்
ஸர்வேண	-	எல்லா

ஹஸ்த்யஶ்வேன	-	யானைகள், குதிரைகள் இவைகளின் கூட்டத்தால்
ஸமாவ்ருதா:	-	சூழப்பட்டவர்களாய்
ரதஸங்கை: ச	-	தேர்வரிசைகளாலும்
பாதாதை: ச	-	காலாட்படைக்கூட்டங்களாலும்
உப ஶோபிதா:	-	விளங்கப்பெற்றவர்களாய்
நிர்யாந்து	-	புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள்.

एकं रामं परिक्षिप्य समरे हन्तुमर्हथ ।
वर्षन्तः शरवर्षेण प्रावृट्कालं इवाम्बुदाः ॥

ஏகம் ராமம் பரிக்ஷிப்ய ஸமரே ஹந்தும் அர்ஹத ।
வர்ஷந்த: ஶரவர்ஷேண ப்ராவ்ருட்கால இவாம்புதா: ॥ 4

ஸமரே	-	போரில்
ஏகம் ராமம்	-	தனித்த ராமனை
பரிக்ஷிப்ய	-	சூழ்ந்து
ப்ராவ்ருட்காலே	-	வர்ஷகாலத்தில்
அம்புதா:	-	மேகங்கள்
இவ	-	போன்றவாறாய்
ஶரவர்ஷேண	-	பாணவர்ஷத்தால்
வர்ஷந்த:	-	வர்ஷிக்கின்றவர்களாய்
ஹந்தும் அர்ஹத	-	கொல்லக்கடவீர்.

अथवाऽहं शरैस्तीक्ष्णैर्भिन्नगात्रं महारणे ।
भवद्भिः श्वो निहन्तास्मि रामं लोकस्य पश्यतः ॥

அத வா அஹம் ஶரைஸ் தீக்ஷணைஸ் பின்ன காத்ரம் மஹாரணே ।
பவத்பி: ஶ்வோ நிஹந்தாஸ்மி ராமம் லோகஸ்ய பஶ்யத: ॥ 5

அதவா	-	இல்லாவிடில்
அஹம்	-	நான்
ஶ்வ:	-	நாளைய் தினம்
மஹாரணே	-	பெரும்போரில்
பவத்பி:	-	உங்களுடன்
லோகஸ்ய	-	உலகம்
பஶ்யத:	-	பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
ராமம்	-	ராமனை
தீக்ஷணை: ஶரை:	-	கூரிய பாணங்களால்
பின்ன காத்ரம்	-	சரீரம் பிளவுண்டவனாக்கி
நிஹந்தாஸ்மி	-	கொல்வேன்.

इत्येतद्राक्षसेन्द्रस्य वाक्यमादाय राक्षसाः ।
निर्ययुस्ते रथैः शीघ्रैर्नानानीकैः सुसंवृताः ॥

இதி ஏதத் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வாக்ய மாதாய ராக்ஷஸா: ।
நிர்யயுஸ்தே ரதை: ஶீக்ரை: நாநாநீகை: ஸுஸம்வ்ருதா: ॥ 6

தே ராக்ஷஸா:	அந்த அரக்கர்கள்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	அரக்கமன்னனின்
இதி	மேற்கண்ட
ஏதத்	இந்த
வாக்யம்	சொல்லை
ஆதாய	சிரமேற்கொண்டு
ஶீக்ரை:	வேகமுற்ற
ரதை:	ரதங்களோடும்
நாநாநீகை:	பலபடைகளால்
ஸுஸம் வ்ருதா:	சூழப்பட்டவர்களாய்
நிர்யயு:	புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

परिघान् पट्टसांश्चैव शरखड्गपरस्वधान् ।
शरीरान्तकरान् सर्वे चिक्षिपुर्वानरान् प्रति ॥

பரிகான் பட்டஸாம்ஶ்சைவ ஶர கட்க பரஶ்வதான் ।
ஶரீராந்தகரான் ஸர்வே சிக்ஷிபுர் வாநரான் ப்ரதி ॥ 7

ஸர்வே	யாவரும்
ஶரீராந்தகரான்	சரீரத்திற்கு நாசத்தை விளைவிக்கும்
பரிகான்	உழலைத்தடிகளையும்,
பட்டஸாம்ஶ்ச ஏவ	பட்டிசங்களையும்,
ஶர கட்க பரஶ்வதான் ச	பாணங்களையும், வாள்களையும், கோடரிகளையும்
வாநரான் ப்ரதி	வானரர்களின் மீது
சிக்ஷிபு:	பிரயோகித்தார்கள்.

वानराश्च द्रुमाञ्शैलान् राक्षसान् प्रति चिक्षिपुः ॥

வானராஸ் ச த்ருமான் சைலான் ராக்ஷஸான் ப்ரதி சிக்ஷிபு: । 8

வானரா: ச	வானர்களும்
த்ருமான்	மரங்களையும்,
சைலான்	மலைகளையும்
ராக்ஷஸான் ப்ரதி	அரக்கர்கள் மீது
சிக்ஷிபு:	எறிந்தார்கள்.

स संग्रामो महान् भीमः सूर्यस्योदयनं प्रति ।
रक्षसां वानराणां च तुमुलः समपद्यत ॥

ஸ ஸங்க்ராமோ மஹான்பீம: ஸூர்யஸ்ய உதயனம் ப்ரதி ।
ரக்ஷஸாம் வானராணாம் ச துமுல: ஸமபத்யத ॥ 9

ஸூர்யஸ்ய	-	ஸூர்யனுடைய
உதயனம் ப்ரதி	-	உதயம் முதல்
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுடையவும்
வானராணாம் ச	-	வானரர்களுடையவும்
ஸ: ஸங்க்ராம:	-	அந்தப் போரானது
மஹான் பீம:	-	மிக பயங்கரமாயும்
துமுல:	-	மிகக் குழப்பமாயும்
ஸமபத்யத	-	நிகழ்ந்தது.

ते गदाभिर्विचित्राभिः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ।
अन्योन्यं समरे जघ्नुस्तदा वानरराक्षसाः ॥

தே கதாபிர் விசித்ராபி: ப்ராஸை: கட்கை: பரஶ்வதை: ।
அன்யோன்யம் ஸமரே ஜக்நு: ததா வானர ராக்ஷஸா: ॥ 10

ததா	-	அப்பொழுது
தே	-	அந்த
வானர ராக்ஷஸா:	-	வானரர்களும், அரக்கர்களும்
ஸமரே	-	போரில்
விசித்ராபி:	-	ஆச்சர்யமான
கதாபி:	-	கதைகளாலும்
ப்ராஸை:	-	ஈட்டிகளாலும்
கட்கை:	-	வாட்களாலும்
பரஶ்வதை:	-	கோடரிகளாலும்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஜக்நு:	-	தாக்கிக் கொண்டார்கள்.

एवं प्रवृत्ते संग्रामे ह्युद्भूतं सुमहद्रजः ।
रक्षसां वानराणां च शान्तं शोणितविस्रवैः ॥

ஏவம் ப்ரவ்ருத்தே ஸங்க்ராமே ஹ்யுத்பூதம் ஸுமஹத்ரஜ: ।
ரக்ஷஸாம் வானராணாம் ச ஶாந்தம் ஶோணிதவிஸ்ரவை: ॥ 11

ஸங்க்ராமே	-	போர்
ஏவம்	-	மேற்கண்ட வண்ணம்
ப்ரவ்ருத்தே	-	நடைபெறுகையில்
ஸுமஹத்ரஜ:	-	பெரும் புழுதி
உத்பூதம்	-	கிளம்பீ
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுடையவும்
வானராணாம் ச	-	வானரர்களுடையவும்
ஶோணித விஸ்ரவை:	-	இரத்தப் பெருக்குகளால்
ஶாந்தம் ஹி	-	அடங்கியும் விட்டது.

मातङ्गरथकूलाश्च वाजिमत्स्या ध्वजद्रुमाः ।
शरीरसङ्घाटवहाः प्रसस्रुः शोणितापगाः ॥

மாதங்க ரத கூலாஶ் ச வாஜிமத்ஸ்யா த்வஜத்ருமா: ।
ஶரீர ஸங்காடவஹா: ப்ரஸஸ்ரு: ஶோணிதாபகா: ॥ 12

மாதங்க ரத கூலா: - யானைகளையும், தேர்களையும், கரைகளாகவுடையதாயும்
வாஜிமத்ஸ்யா: - குதிரைகளாகிற மத்ஸ்யங்களையுடையதாயும்
த்வஜத்ருமா: - த்வஜங்களாகிற மரங்களையுடையதாயும்
ஶரீர ஸங்காடவஹா: ச-உடல்களாகிற ஓடங்களையுடையதாயும்
ஶோணிதா பகா: - ரத்த நதிகள்
ப்ரஸஸ்ரு: - பெருகின.

ततस्ते वानराः सर्वे शोणितौघपरिप्लुताः ।
ध्वजवर्मरथानश्वान्नानाप्रहरणानि च ॥
आप्लुत्याप्लुत्य समरे राक्षसानां बभञ्जिरे ॥

ததஸ் தே வானரா: ஸர்வே ஶோணிதௌக பரிப்லுதா: ।
த்வஜவர்மரதான் அஶ்வான் நானா ப்ரஹரணானி ச ॥
ஆப்லுத்யாப்லுத்ய ஸமரே ராக்ஷஸாநாம் பபஞ்ஜிரே ॥ 13

தத: - அப்பொழுது
ஶோணிதௌக பரிப்லுதா:-ரத்த வெள்ளத்தில் நனைந்தவர்களான
தே வானரா: - அந்த வானரர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
ஸமரே - போரில்
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களின்
த்வஜ வர்ம ரதான் - த்வஜங்களையும், கவசங்களையும், ரதங்களையும்,
அஶ்வான் - குதிரைகளையும்,
நானா ப்ரஹரணானி ச -பல ஆயுதங்களையும்
ஆப்லுத்ய ஆப்லுத்ய- பாய்ந்து பாய்ந்து
பபஞ்ஜிரே - முறித்துவிட்டார்கள்.

केशान् कर्णललाटांश्च नासिकांश्च प्लवङ्गमाः ।
रक्षसां दशनैस्तीक्ष्णैर्नखैश्चापि न्यकर्तयन् ॥

கேஶான் கர்ண லலாடான் ச நாஸிகாஸ் ச ப்லவங்கமா: ।
ரக்ஷஸாம் தஶனை: தீக்ஷ்ணைர் நகை: சாபி ந்யகர்தயன் ॥ 14

ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
தீக்ஷ்ணை: தஶனை: ச-கூரிய பற்களாலும்
நகை: அபி - நகங்களாலும்

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
கேஶான் - கேசங்களையும்
கர்ண லலாடான் ச - காதுகளையும் நெற்றிகளையும்
நாஸிகா: ச - மூக்குகளையும்
ந்யகர்தயன் - துண்டித்துவிட்டார்கள்.

एकैकं राक्षसं संख्ये शतं वानरपुंगवाः ।
अभ्यधावन्त फलिनं वृक्षं शकुनयो यथा ॥
ஏகைகம் ராக்ஷஸம் ஸங்க்யே ஶதம் வானர புங்கவா: ।
அப்யதாவந்த பலினம் வ்ருக்ஷம் ஶகுநயோ யதா ॥ 15

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸங்க்யே - போரில்
ராக்ஷஸம் - அரக்கனது
ஏகைகம் - ஒவ்வொரு
ஶதம் - நூறையும்
பலினம் - பழங்கள் செறிந்த
வ்ருக்ஷம் - மரமொன்றை
ஶகுநய: - பக்ஷிகள்
யதா - எவ்வாறோ அவ்வாறே
அப்யதாவந்த - எதிர்த்தோடினார்கள்.

तथा गदाभिर्गुर्वीभिः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ।
निजघ्नुर्वानरान् घोरान् राक्षसाः पर्वतोपमाः ॥
ததா கதாபி: குர்வீபி: ப்ராஸை: கட்கை: பரஶ்வதை: ।
நிஜக்நுர் வாநரான் கோரான் ராக்ஷஸா: பர்வதோபமா: ॥ 16

பர்வதோபமா: - பர்வதங்களை நிகர்த்த
ராக்ஷஸா: - ராக்ஷஸர்கள்
ததா - அங்ஙனமே
குர்வீபி: - பெரிய
கதாபி: - கதைகளாலும்
ப்ராஸை: - ஈட்டிகளாலும்
கட்கை: - வாட்களாலும்
பரஶ்வதை: - கோடாரிகளாலும்
கோரான் - கொடிய
வாநரான் - வானரர்களை
நிஜக்நு: - புடைத்தார்கள்.

राक्षसैर्युध्यमानानां वानराणां महाचमूः ।
शरण्यं शरणं याता रामं दशरथात्मजम् ॥

ராக்ஷஸைர் யுத்யமானானாம் வானராணாம் மஹாசமூ: ।
ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா ராமம் தஶரதாத்மஜம் ॥ 17

ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
யுத்ய மானானாம்	- தாக்கப்படும்
வானராணாம்	- வானரர்களின்
மஹாசமூ:	- பெருஞ்சேனை
தஶரதாத்மஜம்	- தசரதசக்கிரவர்த்தியின் திருக்குமாரரும்
ஶரண்யம்	- ரக்ஷகருமான
ராமம்:	- ஸ்ரீராமரிடம்
ஶரணம் யாதா	- சரண் புகுந்தது.

ततो रामो महातेजा धनुरादाय वीर्यवान् ।
प्रविश्य राक्षसं सैन्यं शरवर्षं ववर्ष ह ॥

ததோ ராமோ மஹாதேஜா தநுராதாய வீர்யவான் ।
ப்ரவிஶ்ய ராக்ஷஸம் ஸைன்யம் ஶரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ ॥ 18

தத:	- அப்பொழுது
மஹாதேஜா:	- மகாதேஜஸ்வியும்
வீர்யவான்	- வீர்யசாலியுமான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
தநு:	- வில்லை
ஆதாய	- கைக்கொண்டு
ராக்ஷஸம் ஸைன்யம்	- அரக்கஸேனையில்
ப்ரவிஶ்ய	- புகுந்து
ஶரவர்ஷம்	- பாணவர்ஷத்தை
வவர்ஷ ஹ	- வரிஷித்தார்.

प्रविष्टं तु तदा रामं मेघाः सूर्यमिवाम्बरे ।
नाभिजग्मुर्महाघोरं निर्दहन्तं शराग्निना ॥

ப்ரவிஷ்டம் து ததா ராமம் மேகா: ஸூர்யம் இவ அம்பரே ।
நாபிஜக்முர் மஹா கோரம் நிர்தஹந்தம் ஶராக்நிநா ॥ 19

ததா	- அப்பொழுது
ஶராக்நிநா	- பாணாக்கினியால்
மஹாகோரம்	- மிக்க பயங்கரமாய
நிர்தஹந்தம்	- தகிப்பவராய்
ப்ரவிஷ்டம்	- புகுந்த
ராமம் து	- ஸ்ரீராமரையும்
அம்பரே	- ஆகாயத்தில்
ஸூர்யம்	- ஸூர்யனை
மேகா:	- மேகங்கள்

இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அபிஜக்மு: ந	அணுகவில்லை.

कृतान्येव सुघोराणि रामेण रजनीचराः ।
रणे रामस्य ददृशुः कर्माण्यसुकराणि च ॥

க்ருதான்யேவ ஸுகோராணி ராமேண ரஜநீசரா: ।
ரணே ராமஸ்ய தத்ருஶு: கர்மாண்யஸுகராணி ச ॥ 20

ராமேண	ஸ்ரீராமரால்
ஸுகோராணி	மிகப்பயங்கரமான சாதனைகள்
க்ருதானி	புரியப்பட்டன;
ரஜநீசரா: ச	அரக்கர்களும்
ரணே	போரில்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரின்
அஸுகராணி	செயற்கரிய
கர்மாணி ஏவ	செயல்களை மட்டும்
தத்ருஶு:	கண்டார்கள்.

चालयन्तं महानीकं विधमन्तं महारथान् ।
ददृशुस्ते न वै रामं वातं वनगतं यथा ॥

சாலயந்தம் மஹா நீகம் விதமந்தம் மஹாரதான் ।
தத்ருஶுஸ்தே ந வை ராமம் வாதம் வனகதம் யதா ॥ 21

தே	அவர்கள்
மஹாநீகம்	பெரும்படையை
சாலயந்தம்	அல்லாடச் செய்கிறவரும்
மஹாரதான்	மகாரதவீரர்களையும்
விதமந்தம்	ஊதிவிடுகிறவருமான
ராமம் வை	ஸ்ரீராமரையோ,
வனகதம்	காட்டில் திரியும்
வாதம்	காற்றை
யதா	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தத்ருஶு: ந	காணவில்லை.

छिन्नं भिन्नं शरैर्दग्धं प्रभग्नं शस्त्रपीडितम् ।
बलं रामेण ददृशुर्न रामं शीघ्रकारिणम् ॥

சின்னம் பின்னம் ஶரைர் தக்தம் ப்ரபக்நம் ஶஸ்த்ர பீடிதம் ।
பலம் ராமேண தத்ருஶு: ந ராமம் ஶீக்ரகாரிணம் ॥ 22

ராமேண	ஸ்ரீராமரது
ஶரை:	பாணங்களால்
தக்தம்	பொசுக்கப்பட்டதும்

சின்னம்	துண்டிக்கப்பட்டதும்
பின்னம்	பிளக்கப்பட்டதும்
ஶஸ்த்ர பீடிதம்	ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டு
ப்ரபக்நம்	முறிவுண்டதுமான
பலம்	ஸேனையை
தத்ருஶு:	கண்டார்கள்;
ஶீக்ர காரிணம்	விரைந்து புரியும்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ந	கண்டார்களில்லை.

प्रहरन्तं शरीरेषु न ते पश्यन्ति राघवम् ।
इन्द्रियार्थेषु तिष्ठन्तं भूतात्मानमिव प्रजाः ॥

ப்ரஹரந்தம் ஶரீரேஷு ந தே பஶ்யந்தி ராகவம் ।
இந்த்ரியார்தேஷு திஷ்டந்தம் பூதாத்மாநமிவ ப்ரஜா: ॥ 23

தே	அவர்கள்
ஶரீரேஷு	சரீரங்களில்
ப்ரஹரந்தம்	புடைக்கும்
ராகவம்	ஸ்ரீராமரை,
ப்ரஜா:	ஜனங்கள்
இந்த்ரியார்தேஷு	இந்திரியவ்யாபாரங்களில்
திஷ்டந்தம்	ஈடுபட்டிருக்கும்
பூதாத்மாநம்	ஜீவாத்மாவை
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பஶ்யந்தி ந	காணாதிருந்தார்கள்.

एष हन्ति गजानीकमेष हन्ति महारथान् ।
एष हन्ति शरैस्तीक्ष्णैः पदातीन् वाजिभिः सह ॥

ஏஷ ஹந்தி கஜாநீகமேஷ ஹந்தி மஹாரதான் ।
ஏஷ ஹந்தி ஶரைஸ் தீக்ஷ்ணை: பதாதீன் வாஜிபி: ஸஹ ॥ 24

इति ते राक्षसाः सर्वे रामस्य सदृशान् रणे ।
अन्योन्यं कुपिता जघ्नुः सादृश्याद्राघवस्य ते ॥

இதி தே ராக்ஷஸா: ஸர்வே ராமஸ்ய ஸத்ருஶான் ரணே ।
அன்யோன்யம் குபிதா ஜக்நு: ஸாத்ருஶ்யாத் ராகவஸ்ய தே ॥ 25

தே	அந்த
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
ஸர்வே	யாவரும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
ஸாத்ருஶ்யாத்	ஸாதிருச்யத்தால்

ஏஷ:	'இதோ
கஜாநீகம்	யானைப்படையை
ஹந்தி	மாய்க்கின்றான்;
ஏஷ:	இதோ
மஹாரதான்	மகாரதவீரர்களை
ஹந்தி	கொல்லுகின்றான்;
ஏஷ:	இதோ
வாஜிபி: ஸஹ	குதிரைகளோடு கூட
பதாதீன்	காலாட்படைகளை
தீக்ஷ்ணை: ஶரை:	கூரிய பாணங்களால்
ஹந்தி	வதைக்கிறான்,'
இதி	என்று சொல்லி
ரணே	போரில்
குபிதா:	கோபங்கொண்ட
தே	அவர்கள்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு
ஸத்ருஶான்	ஒத்தவர்களான தங்களை
அன்யோன்யம்	ஒருவரையொருவர்
ஜக்நு:	தாக்கிக்கொண்டார்கள்.

न ते ददृशिरे रामं दहन्तमरिवाहिनीम् ।
मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥

ந தே தத்ருஶிரே ராமம் தஹந்தம் அரிவாஹினீம் ।
மோஹிதா: பரமாஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மநா ॥ 26

தே	அவர்கள்
அரிவாஹிநீம்	சத்ருஸேனையை
தஹந்தம்	தகிப்பிக்கும்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
தத்ருஶிரே ந	கண்டார்களில்லை;
மஹாத்மநா	மகாத்மாவான அவரால்
காந்தர்வேண	காந்தர்வமெனும்
பரமாஸ்த்ரேண	சிறந்த அஸ்திரத்தால்
மோஹிதா:	மதிமயக்கம் கொண்டார்கள்.

ते तु रामसहस्राणि रणे पश्यन्ति राक्षसाः ।
पुनः पश्यन्ति काकुत्स्थमेकमेव महाहवे ॥

தே து ராம ஸஹஸ்ராணி ரணே பஶ்யந்தி ராக்ஷஸா: ।
புன: பஶ்யந்தி காகுத்ஸ்தம் ஏகம் ஏவ மஹாஹவே ॥ 27

தே	அந்த

ராக்ஷஸா: து	- அரக்கர்களோவெனில்
ரணே	- போரில்
ராம ஸஹஸ்ராணி	- ஸ்ரீராமர்களின் பலரை
பஶ்யந்தி	- பார்க்கின்றார்கள்;
புன:	- மீளவும்
மஹாஹவே	- பெரும்போரில்
ஏகம் ஏவ	- ஒரே ஒரு
காகுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரை
பஶ்யந்தி	- பார்க்கின்றார்கள்.

भ्रमन्तीं काञ्चनीं कोटिं कार्मुकस्य महात्मनः ।
अलातचक्रप्रतिमां ददृशुस्ते न राघवम् ॥

ப்ரமந்தீம் காஞ்சனீம் கோடிம் கார்முகஸ்ய மஹாத்மன: ।
அலாத சக்ர ப்ரதிமாம் தத்ருஶூஸ் தே ந ராகவம் ॥ 28

தே	- அவர்கள்
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவினுடைய (ஸ்ரீராமருடைய)
கார்முகஸ்ய	- வில்லின்
அலாதசக்ர ப்ரதிமாம்	- கொள்ளிச்சக்கிரத்தை நிகர்த்து
காஞ்சனீம்	- பொன்னாலானதும்
ப்ரமந்தீம்	- சுழலுவதுமான
கோடிம்	- நுனியை
தத்ருஶு:	- கண்டார்கள்;
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரை
ந	- கண்டார்களில்லை.

शरीरनाभि सत्त्वार्चिः शरारं नेमिकार्मुकम् ।
ज्याघोषतलनिर्घोषं तेजोबुद्धिगुणप्रभम् ॥

ஶரீர நாபி: ஸத்த்வார்சி: ஶராரம் நேமிகார்முகம் ।
ஜ்யாகோஷ தலநிர் கோஷம் தேஜோபுத்திகுண ப்ரபம் ॥ 29

दिव्यास्त्रगुणपर्यन्तं निघ्नन्तं युधि राक्षसान् ।
ददृशू रामचक्रं तत् कालचक्रमिव प्रजाः ॥

திவ்யாஸ்த்ர குணபர்யந்தம் நிக்நந்தம் யுதி ராக்ஷஸான் ।
தத்ருஶூ ராம சக்ரம் தத் கால சக்ரமிவ ப்ரஜா: ॥ 30

ஶரீர நாபி	- சரீரமாகிற குடத்தையுடையதும்
ஸத்த்வ வார்சி:	- பராக்ரமமாகிற ஜ்வாலையையுடையதும்
ஶராரம்	- பாணங்களாகிய ஆரங்களையுடையதும்
நேமிகார்முகம்	- வில்லாகிற வட்டையையுடையதும்
ஜ்யா கோஷ தலநிர் கோஷம்	- நாண் தலவோசையாகிற சத்தத்தையுடையதும்

தேஜோ புத்திகுண ப்ரபம்-தேஜஸ், புத்தி, குணங்களிவைகளாகிய
ஒளியைக்கொண்டதும்
திவ்யாஸ்த்ர குணபர்யந்தம்-சிறந்த அஸ்திரங்களும் நாணுமாகிற
தாரைகளையுடையதுமாகிய
தத் - அந்த
ராம சக்ரம் - ஸ்ரீராமராகிய சக்கிரத்தை
ப்ரஜா: - பிரஜைகள்
கால சக்ரம் - காலசக்கிரத்தை
இவ - போன்றவாறு
யுதி - போரில்
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை
நிக்நந்தம் - மாயக்கின்றதாய்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

अनीकं दशसाहस्रं रथानां वातरंहसाम् ।
अष्टादश सहस्राणि कुञ्जराणां तरस्विनाम् ॥
அநீகம் தஶ ஸாஹஸ்ரம் ரதாநாம் வாதரம்ஹஸாம் ।
அஷ்டாதஶ ஸஹஸ்ராணி குஞ்ஜராணாம் தரஸ்விநாம் ॥ 31

चतुर्दश सहस्राणि सारोहाणां च वाजिनाम् ।
पूर्णे शतसहस्रे द्वे राक्षसानां पदातिनाम् ॥
சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி ஸாரோஹாணாம் ச வாஜிநாம் ।
பூர்ணே ஶதஸஹஸ்ரே த்வே ராக்ஷஸாநாம் பதாதிநாம் ॥ 32

दिवसस्याष्टमे भागे शरैरग्निशिखोपमैः ।
हतान्येकेन रामेण रक्षसां कामरूपिणाम् ॥
திவஸஸ்ய அஷ்டமே பாகே ஶரை: அக்நி ஶிகோபமை: ।
ஹதான்யேகேந ராமேண ரக்ஷஸாம் காமரூபிணாம் ॥ 33
வாதரம்ஹஸாம் - வாயுவேகங்கொண்ட
ரதாநாம் - தேர்களின்
தஶ ஸாஹஸ்ரம் - பதினாயிரமும்
தரஸ்விநாம் - பலங்கொண்ட
குஞ்ஜராணாம் - யானைகளின்
அஷ்டாதஶ ஸஹஸ்ராணி-பதினெண்ணாயிரமும்
ஸாரோஹாணாம் - வீரர்கள் வீற்றிருக்கும்
வாஜிநாம் - குதிரைகளின்
சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி- பதினான்காயிரமும்
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்க
பதாதிநாம் - காலாட்படைகளின்

பூர்ணே	நிறைந்த
த்வே ஶத ஸஹஸ்ரே	இருநூறாயிரமும்
காமரூபிணாம்	நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
ரக்ஷஸாம்	அரக்கர்களின்
அநீகம் ச	படையும்
ராமேண	ஸ்ரீராமர்
ஏகேந	ஒருவரால்
அக்நி ஶிகோபமை:	அக்னிஜ்வாலையை நிகர்த்த
ஶரை:	பாணங்களால்
திவஸஸ்ய அஷ்டமே பாகே	ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில்
ஹதானி	அழிக்கப்பட்டன.

ते हताश्वा हतरथाः शान्ता विमथितध्वजाः ।
अभिपेतुः पुरीं लङ्कां हतवेषा निशाचराः ॥

தே ஹதாஶ்வா: ஹதரதா: ஶாந்தா விமதிதத்வஜா: ।
அபிபேது: புரீம் லங்காம் ஹதவேஷா நிஶாசரா: ॥ 34

ஹதஶேஷா:	கொல்லப்பட்டதில் எஞ்சிய
தே	அந்த
நிஶாசரா:	அரக்கர்கள்
ஹதாஶ்வா:	குதிரைகள் மாய்க்கப்பட்டவர்களாய்,
ஹதரதா:	தேர்கள் அழிக்கப்பட்டவர்களாய்,
விமதி தத்வஜா:	கொடிகள் முறிக்கப்பட்டவர்களாய்,
ஶாந்தா:	மனங்குன்றியர்களாய்
லங்காம்	இலங்கை
புரீம்	நகருக்கு
அபிபேது:	சென்றனர்.

हतैर्गजपदात्यश्वैस्तद्बभूव रणाजिरम् ।
आक्रीडमिव रुद्रस्य क्रुद्धस्य सुमहात्मनः ॥

ஹதைர் கஜபதாத்யஶ்வைஸ் தத்பபூவ ரணாஜிரம் ।
ஆக்ரீடமிவ ருத்ரஸ்ய க்ருத்தஸ்ய ஸுமஹாத்மன: ॥ 35

ஹதை:	கொன்றுவீழ்த்தப்பட்ட
கஜ பதாத்யஶ்வை:	யானைகளாலும், காலாட்படைகளாலும், குதிரைகளாலும்
தத்	அந்த
ரணாஜிரம்	போர்க்களமானது
க்ருத்தஸ்ய ஸுமஹாத்மன:	கோபங்கொண்ட
ருத்ரஸ்ய	ருத்திரக் கடவுளின்
ஆக்ரீடம் இவ	உத்யானவனம் போல்
பபூவ	இருந்தது.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
साधु साध्विति रामस्य तत् कर्म समपूजयन् ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
ஸாது ஸாத் விதி ராமஸ்ய தத்கர்ம ஸமபூஜயன் ॥ 36

தத:	- அப்பொழுது
ஸ கந்தர்வா:	- கந்தர்வகளுள்ளிட்ட
தேவா:	- தேவர்களும்
ஸித்தா:	- சித்தர்களும்
பரமர்ஷய: ச	- மகரிஷிகளும்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரின்
தத்	- அந்த
கர்ம	- செயலை
ஸாது ஸாது	- ‘நன்று, நன்று’
இதி	- என்று
ஸமபூஜயத்	- புகழ்ந்த கொண்டாடினார்கள்.

अब्रवीच्च तदा रामः सुग्रीवं प्रत्यनन्तरम् ।
विभीषणं च धर्मात्मा हनूमन्तं च वानरम् ॥

அப்ரவீச்ச ததா ராம: ஸுக்ரீவம் ப்ரத்யநந்தரம் ।
விபீஷணம் ச தர்மாத்மா ஹநூமந்தம் ச வானரம் ॥ 37

जाम्बवन्तं हरिश्रेष्ठं मैन्दं द्विविदमेव च ।
एतदस्त्रबलं दिव्यं मम वा त्र्यम्बकस्य वा ॥

ஜாம்பவந்தம் ஹரிஸ்ரேஷ்டம் மைந்தம் த்விவிதமேவ ச ।
ஏதத் அஸ்த்ரபலம் திவ்யம் மம வா த்ரயம்பகஸ்ய வா ॥ 38

ததா	- அப்பொழுது
தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ப்ரத்ய நந்தரம்	- பக்கலிலிருக்கும்
ஸுக்ரீவம் ச	- ஸுக்ரீவனையும்
விபீஷணம் ச	- விபீஷணரையும்
வானரம்	- வானரனான
ஹநூமந்தம்	- ஹனுமாரையும்
ஜாம்பவந்தம்	- ஜாம்பவானையும்
ஹரிஸ்ரேஷ்டம்	- வானரோத்தமரான
மைந்தம் ஏவ	- மைந்தனையும்
த்விவிதம் ச	- த்விவிதனையும் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு புகன்றார்;

ஏதத்	"இந்த
திவ்யம்	சிறந்த
அஸ்த்ர பலம்	அஸ்திரசக்தியானது
மம வா	எனக்கும்
த்ரயம்பகஸ்ய வா	முக்கண்ணரக்குமே உள்ளது."

निहत्य तां राक्षसवाहिनीं तु रामस्तदा शक्रसमो महात्मा ।
अस्त्रेषु शस्त्रेषु जितक्लमश्च संस्तूयते देवगणैः प्रहृष्टैः ॥

நிஹத்ய தாம் ராக்ஷஸவாஹிநீம் து
ராமஸ் ததா ஶக்ரஸமோ மஹாத்மா ।
அஸ்த்ரேஷு ஶஸ்த்ரேஷு ஜிதக்லமஶ் ச
ஸம்ஸ்தூயதே தேவகணை: ப்ரஹ்ருஷ்டை: ॥ 39

ததா	அப்பொழுது
மஹாத்மா	மகாத்மாவும்
ஶக்ரஸம:	இந்திரனுக்கொப்பானவரும்
ஶஸ்த்ரேஷு	சஸ்திரங்களிலும்
அஸ்த்ரேஷு	அஸ்திரங்களிலும்
ஜிதக்லம:	சிரமம் சிறிதுமில்லாதவருமான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
தாம்	அந்த
ராக்ஷஸ வாஹிநீம்	அரக்கஸேனையை
நிஹத்ய	கொன்று
து	அப்பொழுது
ப்ரஹ்ருஷ்டை:	ஆனந்தங்கொண்டவர்களான
தேவ கணை:	தேவகணங்களால்
ஸம்ஸ்தூயதே	புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயேண வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே காந்தர்வாஸ்த்ர மோஹனம் நாம சதுர்நவதிதம: ஸர்க: ॥

பஞ்சநவதிதம: ஸர்க: - 95

तानि तानि सहस्राणि सारोहाणां च वाजिनाम् ।
रथानां त्वग्निवर्णानां सध्वजानां सहस्रशः ॥

தானி தானி ஸஹஸ்ராணி ஸாரோஹாணாம் ச வாஜிநாம் ।
ரதானாம்த்வக்நிவர்ணானாம் ஸத்வஜாநாம் ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 1

राक्षसानां सहस्राणि गदापरिघयोधिनाम् ।
काञ्चनध्वजचित्राणां शूराणां कामरूपिणाम् ॥

ராக்ஷஸாநாம் ஸஹஸ்ராணி கதா பரிக யோதிநாம் ।
காஞ்சன த்வஜ சித்ராணாம் ஶூராணாம் காமரூபிணாம் ॥ 2

निहतानि शरैस्तीक्ष्णैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः ।
रावणेन प्रयुक्तानि रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥

நிஹதானி ஶரை: தீக்ஷணை: தப்தகாஞ்சன பூஷணை: ।
ராவணேன ப்ரயுக்தானி ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥ 3

दृष्ट्वा श्रुत्वा च संभ्रान्ता हतशेषा निशाचराः ।
राक्षसीश्च समागम्य दीनाश्चिन्तापरिप्लुताः ॥

த்ருஷ்ட்வா ஶ்ருத்வா ச ஸம்ப்ராந்தா ஹதஶேஷா நிஶாசரா: ।
ராக்ஷஸ்யஸ் ச ஸமாகம்ய தீநாஶ் சிந்தா பரிப்லுதா: ॥ 4

ஹதஶேஷா:	கொல்லப்பட்டதில் எஞ்சிய
நிஶாசரா:	அரக்கர்கள்,
ராவணேன	ராவணனால்
ப்ரயுக்தாணி	அனுப்பப்பட்ட
ஸாரோஹாணாம்	வீரர்களேறிய
ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிரக்கணக்கான
வாஜிநாம் ச	குதிரைகளையுடையவும்
ஸத்வஜாநாம்	கொடிகளுடன் கூடிய
அக்நிவர்ணானாம்	நெருப்பொளி கொண்ட
ரதானாம் து	ரதங்களுடையவும்
தானி தானி	அந்தந்த
ஸஹஸ்ரர்ணி	ஆயிரங்களையும்
கதா பரிக யோதிநாம்	கதைகளாலும், உழைகளாலும் போர் புரிய
ஶூராணாம்	சூரர்களும்
காமரூபிணாம்	நினைத்த உருவமெடுக்கவல்லவர்களும்
காஞ்சன த்வஜ சித்ராணாம்	அழகிய பொற்கொடிகளைக் கொண்டவர்களுமான

ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கர்களின்
ஸஹஸ்ராணி	பலர்களையும்
அக்லிஷ்ட கர்மணா	எதையும் அனாயசமாய்ச்செய்யவல்ல
ராமேண	ஸ்ரீராமரால்
தீக்ஷ்ணை:	கூரியவைகளும்
தப்த காஞ்சன பூஷணை:	பொன்னலங்காரங்கள் பூட்டப் பெற்றவைகளுமான
ஶரை:	பாணங்களைக்கொண்டு
நிஹதானி	கொல்லப்பட்டவர்களாய்
ஶ்ருத்வா ச	கேட்டும்
த்ருஷ்ட்வா ச	பார்த்தும்
ஸம்ப்ராந்தா:	மனங்கலங்கி
ராக்ஷஸீ:	அரக்கிகளை
ஸமாகம்ய	கிட்டி
தீநா:	ஏக்கங்கொண்டவர்களாய்
சிந்தா பரிப்லுதா:	மதிமயக்கங்கொண்டார்கள்.

विधवा हतपुत्राश्च क्रोशन्त्यो हतबान्धवाः ।
राक्षस्यः सह संगम्य दुःखार्ताः पर्यदेवयन् ॥

விதவா ஹத புத்ராஶ் ச க்ரோஶந்த்யோ ஹதபாந்தவா: ।
ராக்ஷஸ்ய: ஸஹ ஸங்கம்ய துக்கார்தா: பர்யதேவயன் ॥ 5

ராக்ஷஸ்ய:	அரக்கிகள்
விதவா:	பதிகளிழந்தவர்களாய்,
ஹத புத்ரா:	புத்திரர்களைப் பறிகொடுத்தவர்களாய்,
ஹத பாந்தவா:	உறவினர்கள் மாண்டவர்களாய்,
துக்கார்தா: ச	துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்
ஸஹ ஸங்கம்ய	ஒன்றுகூடி
க்ரோஶந்த்ய:	கதறுபவர்வர்களாய்
பர்யதேவயன்	பின்வருமாறு புலம்பினார்கள்.

कथं शूर्पणखा वृद्धा कराला निर्णतोदरी ।
आससाद वने रामं कन्दर्पमिव रूपिणम् ॥
राक्षसीश्च महासत्त्वं सर्वभूतहिते रतम् ।

கதம் ஶூர்பணகா வ்ருத்தா கராலா நிர்ணதோதரீ।
ஆஸஸாத வனே ராமம் கந்தர்பமிவ ரூபிணம் ॥
ஸுகுமாரம் மஹாஸத்த்வம் ஸர்வபூதஹிதே ரதம் ॥ 6

வ்ருத்தா	கிழவியும்
கராலா	பயங்கரமானவளும்
நிர்ணதோதரீ	வயிறுசரிந்தவளுமான

ஶூர்பணகா	-	சூர்ப்பனகை
வீனே	-	காட்டில்
ரூபிணம்	-	உருவெடுத்து வந்த
கந்தர்பம் இவ	-	மன்மதன் போன்றவனாய்
ஸுகுமாரம்	-	மிக்க அழகியவனும்
மஹாஸத்த்வம்	-	பேராற்றல் கொண்டவனும்
ஸர்வபூதஹிதே	-	எல்லாப்பிராணிகளின் நன்மையில்
ரதம்	-	அசஞ்சலப்பற்றுடையவனுமான
ராமம்	-	ராமனை
கதம்	-	ஏனோ
ஆஸஸாத	-	கிட்டினாள் ?

तं दृष्ट्वा लोकवध्या सा हीनरूपा प्रकामिता ।
कथं सर्वगुणैर्हीना गुणवन्तं महौजसम् ॥
सुमुखं दुर्मुखी रामं कामयामास राक्षसी ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா லோகவத்யா ஸா ஹீனரூபா ப்ரகாமிதா ।
கதம் ஸர்வகுணை: ஹீநா குணவந்தம் மஹௌஜஸம் ॥
ஸுமுகம் துர்முகீ ராமம் காமயாமாஸ ராக்ஷஸீ ॥ 7

லோகநிந்த்யா	-	உலகத்தார் நிந்தனைக்காளானவளும்
ஹீனரூபா	-	அழகற்றவளும்
ப்ரகாமிதா	-	காமப்பித்துற்றவளும்
ஸர்வகுணை: ஹீநா	-	நற்குணங்களெதுவுமில்லாதவளும்
துர்முகீ	-	விகார முகங்கொண்டவளுமான
ஸா	-	அந்த
ராக்ஷஸீ	-	அரக்கி,
குணவந்தம்	-	நற்குணங்களன்மையப் பெற்றவனும்
மஹௌஜஸம்	-	பேராற்றல் கொண்டவனும்
ஸுமுகம்	-	அழகிய முகம் படைத்தவனுமான
தம்	-	அந்த
ராமம்	-	ராமனை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
கதம்	-	ஏனோ
காமயாமாஸ	-	ஆசைகொண்டாள் ?

जनस्यास्याल्पभाग्यत्वाद्वलिनी श्वेतमूर्धजा ।
अकार्यमपहास्यं च सर्वलोकविगर्हितम् ॥

ஜனஸ்ய அஸ்ய அல்பபாக்யத்வாத் வலிநீ ஶ்வேத மூர்தஜா ।
அகார்யம் அபஹாஸ்யம் ச ஸர்வலோக விகர்ஹிதம் ॥ 8

राक्षसानां विनाशाय दूषणस्य खरस्य च ।
चकाराप्रतिरूपा सा राघवस्य प्रधर्षणम् ॥

ராக்ஷஸானாம் விநாஶாய தூஷணஸ்ய கரஸ்ய ச।
சகாராப்ரதிரூபா ஸா ராகவஸ்ய ப்ரதர்ஷணம் ॥ 9

வலிநீ	ஜரையுற்றவளும்
ஶ்வேத மூர்தஜா	நரைத்த கேசமுற்றவளும்
அப்ரதிரூபா	அடாதவளுமான
ஸா	அவள்
அஸ்ய	இந்த
ஜனஸ்ய	ஜனத்தின் (ஸ்த்ரீகளின்)
அல்ப பாக்யத்வாத்	பாக்கியக் குறைவாலும்
ராக்ஷஸானாம்	அரக்கர்களுடையவும்
தூஷணஸ்ய	தூஷணனுடையவும்
கரஸ்ய	கரனுடையவும்
விநாஶாய ச	அழிவின் பொருட்டுமே
அகார்யம்	அடாததுமே
அபஹாஸ்யம்	பரிகசிக்கத்தக்கதும்
ஸர்வ லோக விகர்ஹிதம் ச	எல்லா உலகங்களாலும் நிந்திக்கப்பட்டதுமான
ப்ரதர்ஷணம்	அவமதிப்பை
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு
சகார	புரிந்தனள்.

तन्निमित्तमिदं वैरं रावणेन कृतं महत् ॥

தன் நிமித்தம் இதம் வைரம் ராவணேன க்ருதம் மஹத்। 10

ராவணேன	ராவணனால்
இதம்	இந்த
மஹத்	பெரும்
வைரம்	வைரமானது (விரோதமானது)
தன் நிமித்தம்	அவள் நிமித்தமாய்
க்ருதம்	கொள்ளப்பட்டது.

वधाय सीता सानीता दशग्रीवेण रक्षसा ॥

வதாய ஸீதா ஸாநீதா தஶக்ரீவேண ரக்ஷஸா। 11

ரக்ஷஸா	அரக்கனான
தஶக்ரீவேண	தசகண்டனால்
ஸா	அந்த
ஸீதா	ஸீதை

வதாய - அழிவிற்காகவே
ஆநீதா - தூக்கிவரப்பட்டாள்.

न च सीतां दशग्रीवः प्राप्नोति जनकात्मजाम् ॥

ந ச ஸீதாம் தஶக்ரீவ: ப்ராப்நோதி ஜனகாத்மஜாம் । 12

தஶக்ரீவ: - தசகண்டன
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகன் மகளான
ஸீதாம் ச - ஸீதையை
ப்ராப்நோதி ந - அடையப் போவதில்லை.

बद्धं बलवता वैरमक्षयं राघवेण च ॥

பத்தம் பலவதா வைரம் அக்ஷயம் ராகவேண ச ॥ 13

பலவதா - சக்தி மிக்கவரான
ராகவேண - ராமனுடன்
அக்ஷயம் - என்றும் அழியாத
வைரம் ச - விரோதமும்
பத்தம் - கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

वैदेहीं प्रार्थयानं तं विराधं प्रेक्ष्य राक्षसम् ।
हतमेकेन रामेण पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

வைதேஹீம் ப்ரார்தயானம் தம் விராதம் ப்ரேக்ஷ்ய ராக்ஷஸம் ।
ஹதமேகேந ராமேண பர்யாப்தம் தன் நிதர்ஶனம் ॥ 14

வைதேஹீம் - ஸீதையை
ப்ரார்தயானம் - விரும்பிய
தம் - அந்த
ராக்ஷஸம் - அரக்கனான
விராதம் ப்ரேக்ஷ்ய - விராதனைப் பார்த்து
ராமேண ஏகேந - ராமன் ஒருவனால்
ஹதம் - கொல்லப்பட்டது;
தத் - அந்த செய்கையே
பர்யாப்தம் - போதுமான
நிதர்ஶனம் - சான்றாகும்.

चतुर्दश सहस्त्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ।
निहतानि जनस्थाने शरैरग्निशिखोपमैः ॥

சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ।
நிஹதானி ஜனஸ்தானே ஶரைரக்நி ஶிகோபமை: ॥ 15

ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
பீமகர்மணாம் - பயங்கரமான செயல் கொண்ட

ரக்ஷஸாம் சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி	-	அரக்கர்களின் பதினான்காயிரத்தவர்களும்
அக்நி ஶிகோபமை:	-	அக்னிஜ்வாலிகளை நிகர்த்த
ஶரை:	-	பாணங்களால்
நிஹதானி	-	கொல்லப்பட்டார்கள்.

खरश्च निहतः संख्ये दूषणस्त्रिशिरास्तथा ।
शरैरादित्यसंकाशैः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

கரஶ் ச நிஹத: ஸங்க்யே தூஷணஸ் த்ரிஶிராஸ் ததா ।
ஶரை: ஆதித்யஸங்காஶை: பர்யாப்தம் தந்நிதர்ஶனம் ॥ 16

ஸங்க்யே	-	போரில்
கர:	-	கரனும்
ஆதித்ய ஸங்காஶை:	-	சூரியனை நிகர்த்த
ஶரை:	-	பாணங்களால்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டான்;
தூஷண:	-	தூஷணனும்
த்ரிஶிரா: ச	-	திரிசிஸும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே கொல்லப்பட்டார்கள்;
தத்	-	அதுவும்
பர்யாப்தம்	-	போதுமான
நிதர்ஶனம்	-	சான்றாகும்.

हतो योजनबाहुश्च कबन्धो रुधिराशनः ।
क्रोधान्नादं नदन् सोऽथ पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

ஹதோ யோஜன பாஹு: ச கபந்தோ ருதிராஶன: ।
க்ரோதாந்நாதம் நதன் ஸோऽத பர்யாப்தம் தந் நிதர்ஶனம் ॥ 17

யோஜன பாஹு:	-	யோஜன பாஹுவும் (நீண்ட கைகள் கொண்டவனும்
ருதிராஶன:	-	ரத்தத்தையே உணவாய்க்கொண்டவனும்
க்ரோதாத்	-	கோபத்தால்
நாதம்	-	கர்ஜனை
நதன்	-	செய்பவனுமான
ஸ:	-	அந்த
கபந்த: ச	-	கபந்தனும்
ஹத:'	-	கொல்லப்பட்டான்;
தத் அத	-	அதுவும்
பர்யாப்தம்	-	போதுமான
நிதர்ஶனம்	-	சான்றாகும்.

जघान बलिनं रामः सहस्रनयनात्मजम् ।
वालिनं मेरुसंकाशं पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

ஜகான பலினம் ராம: ஸஹஸ்ரநயநாத்மஜம் ।
வாலினம் மேருஸங்காஶம் பர்யாப்தம் தந்நிதர்ஶனம் ॥ 18

ராம:	ராமன்
பலினம்	பலசாலியும்
மேருஸங்காஶம்	மேருவை நிகர்த்தவனும்
ஸஹஸ்ர நயநாத்மஜம்	இந்திரபுத்திரனுமான
வாலினம்	வாலியை
ஜகான	கொன்றுவிட்டார்;
தத்	அதுவும்
பர்யாப்தம்	போதுமான
நிதர்சனம்	சான்றாகும்.

ऋष्यमूके वसञ्शैले दीनो भग्नमनोरथः ।
सुग्रीवः स्थापितो राज्ये पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

ரிஶ்யமூகே வஸன் ஶைலே தீநோ பக்நமனோரத: ।
ஸுக்ரீவ: ஸ்தாபிதோ ராஜ்யே பர்யாப்தம் தந் நிதர்சனம் ॥ 19

பக்ன மனோரத:	மனோரதம் நிறைவேறப்பெறாது
தீந:	ஏக்கங்கொண்டவனாய்
ரிஶ்யமூகே	ரிச்யமூக
ஶைலே	பர்வதத்தில்
வஸன்	வஸித்தவனான
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவன்
ராஜ்யே	ராஜ்யத்தில்
ஸ்தாபித:	முடிசூட்டுவிக்கப் பெற்றான்;
தத்	அதுவும்
பர்யாப்தம்	போதுமான
நிதர்ஶனம்	சான்றாகும்.

धर्मार्थसहितं वाक्यं सर्वेषां रक्षसां हितम् ।
युक्तं विभीषणेनोक्तं मोहात्तस्य न रोचते ॥

தர்மார்த்த ஸஹிதம் வாக்யம் ஸர்வேஷாம் ரக்ஷஸாம் ஹிதம் ।
யுக்தம் விபீஷணேநோக்தம் மோஹாத் தஸ்ய ந ரோசதே ॥ 20

விபீஷணேந	விபீஷணரால்
யுக்தம்	நியாயமாய்
உக்தம்	எடுத்துரைக்கப்பட்டதும்
ஸர்வேஷாம்	எல்லா

SIVAGAMA CHOODAMANI
SIVAGAMA CHINTHAMANI
S. GOWRI SHANKARAN
SIVACHARIYAR
SRI VAITHIYANATHASWAMY TEMPLE
SANATORIUM, CHENNAI 600 047
Cell No. : 98845 14053

ரக்ஷஸாம்	அரக்கர்களுக்கும்
ஹிதம்	நன்மை விளைவிப்பதும்
தர்மார்த்த ஸஹிதம்	அறநெறி வழுவாப் பொருளுற்றதுமான
வாக்யம்	சொல்லானது
மோஹாத்	மதிமயக்கத்தால்
தஸ்ய	அவனுக்கு (ராவணனுக்கு)
ரோசதே ந	பிடிக்கவில்லை.

विभीषणवचः कुर्याद्यदि स्म धनदानुजः ।
श्मशानभूता दुःखार्ता नेयं लङ्कापुरी भवेत् ॥

விபீஷணவச: குர்யாத்யதி ஸ்ம தநதாநுஜ: ।
ஶ்மஶானபூதா துக்கார்தா நேயம் லங்கா புரீ பவேத் ॥ 21

தநதாநுஜ:	குபேரன் தம்பி (ராவணன்)
விபீஷணவச:	விபீஷணரது சொல்லை
குர்யாத் ஸ்ம யதி	மேற்கொண்டிருப்பானேயானால்
இயம்	இந்த
லங்கா புரீ	இலங்கை நகர்
ஶ்மஶான பூதா	சுடுகாடானதாய்
துக்கார்தா	துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டதாய்
பவேத் ந	ஆயிராது.

कुम्भकर्णं हतं श्रुत्वा राघवेण महाबलम् ।
अतिकायं च दुर्धर्षं लक्ष्मणेन हतं पुनः ॥
प्रियं चेन्द्रजितं पुत्रं रावणो नावबुध्यते ॥

கும்பகர்ணம் ஹதம் ஶ்ருத்வா ராகவேண மஹாபலம் ।
அதிகாயம் ச துர்தர்ஷம் லக்ஷ்மணேன ஹதம் புன: ॥
ப்ரியம் சேந்த்ரஜிதம் புத்ரம் ராவணோ நாவபுத்யதே ॥ 22

ராவண:	ராவணன்
மஹாபலம்	மகாபலசாலியான
கும்பகர்ணம்	கும்பகர்ணனை
ராகவேண	ராமனால்
ஹதம்	மாண்டவனாகவும்,
துர்தர்ஷம்	வெல்லற்கரிய
அதிகாயம்	அதிகாயனையும்
ச	அப்படியே மாண்டவனாகவும்,
ப்ரியம்	பிரிய
புத்ரம்	மைந்தனான
இந்த்ரஜிதம் ச	இந்திரஜித்தையும்
லக்ஷ்மணேன்	லக்ஷ்மணனால்

ஹதம்	-	மாண்டவனாகவும்
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
புன:	-	பின்னும்
அவபுத்யதே ந	-	நல்லுணர்வு பெறாதிருக்கின்றான்.

मम पुत्रो मम भ्राता मम भर्ता रणे हतः ।
इत्येवं श्रूयते शब्दो राक्षसानां कुले कुले ॥

மம புத்ரோ மம ப்ராதா மம பர்தா ரணே ஹத: ।
இத்யேவம் ஶ்ரூயதே ஶப்தோ ராக்ஷஸாநாம் குலேகுலே ॥ 23

ராக்ஷஸாநாம்	-	அரக்கர்களின்
குலே குலே	-	ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
ரணே	-	போரில்
ஹத:	-	கொல்லப்பட்டவன்
மம புத்ர:	-	எனது புதல்வன்,
மம ப்ராதா	-	எனது தம்பி,
மம பர்தா	-	எனது கணவன்,
இதி ஏவம்	-	என்றிப்படியாய்
ஶப்த:	-	அழுகுரல்
ஶ்ரூயதே	-	கேட்கப்படுகிறது.

रथाश्चाश्वाश्च नागाश्च हताः शतसहस्रशः ।
रणे रामेण शूरेण राक्षसाश्च पदातयः ॥

ரதாஶ்சாஶ்வாஶ் ச நாகாஶ் ச ஹதா: ஶதஸஹஸ்ரஶ: ।
ரணே ராமேண ஶூரேண ராக்ஷஸாஶ் ச பதாதய: ॥ 24

ரணே	-	போரில்
ஶூரேண ராமேண	-	சூரனான ராமனால்
ரதா: ச	-	ரதங்களும்
அஶ்வா: ச	-	குதிரைகளும்
நாகா: ச	-	யானைகளும்
ராக்ஷஸா:	-	அரக்க
பதாதய: ச	-	காலாட்படைகளும்
ஶத ஸஹஸ்ரஶ:	-	நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும்
ஹதா:	-	மாய்க்கப்பட்டன.

रुद्रो वा यदि वा विष्णुर्महेन्द्रो वा शतक्रतुः ।
हन्ति नो रामरूपेण यदि वा स्वयमन्तकः ॥

ருத்ரோவா யதிவா விஷ்ணுர் மஹேந்த்ரோ வா ஶதக்ரது: ।
ஹந்தி நோ ராமரூபேண யதி வா ஸ்வயம் அந்தக: ॥ 25

ருத்ர: வா	-	ருத்திரனோ

விஷ்ணு: யதி வா	-	விஷ்ணுவோ
ஶதக்ரது:	-	நூறு யாகங்களைச் செய்த
ஸ்வயம்	-	இந்திரனோ
அந்தக: யதி வா	-	ஸாக்ஷாத் எமனோ
ராம ரூபேண	-	ராம உருவங்கொண்டு
ந: ஹந்தி	-	நம்மை வதைக்கின்றார்.

हतप्रवीरा रामेण निराशा जीविते वयम् ।
अपश्यन्तो भयस्यान्तमनाथा विलपामहे ।।

ஹதப்ரவீரா ராமேண நிராஶா ஜீவிதே வயம் ।
அபஶ்யந்தோ பயஸ்யாந்தம் அநாதா விலபாமஹே ॥ 26

வயம்	-	நாங்கள்
ராமேண	-	ராமனால்
ஹதப்ரவீரா:	-	வீரர்களைப் பறிகொடுத்தவர்களாய்
பயஸ்ய	-	ஆபத்தின்
அந்தம்	-	முடிவை
அபஶ்யந்த:	-	காணாதவர்களாய்
ஜீவிதே	-	உயிரில்
நிராஶா:	-	ஆசையற்றவர்களாய்
அநாதா:	-	நாதனற்றவர்களாய்
விலபாமஹே	-	புலம்புகின்றோம்.

रामहस्ताद्दशग्रीवः शूरो दत्तमहावरः ।
इदं भयं महाघोरमुत्पन्नं नावबुध्यते ।।

ராம ஹஸ்தாத் தஶக்ரீவ: ஶூரோ தத்தமஹாவர: ।
இதம் பயம் மஹா கோரம் உத்பன்னம் நாவ புத்யதே ॥ 27

தத்தமஹாவர:	-	சிறந்த வரங்கள் பெற்ற
ஶூர:	-	சூரனான
தஶக்ரீவ:	-	ராவணன்
ராம ஹஸ்தாத்	-	ராமன் கரத்தினின்று
உத்பன்னம்	-	விளைந்திருக்கும்
இதம்	-	இந்த
மஹாகோரம்	-	அதிபயங்கரமான
பயம்	-	ஆபத்தை
அவ புத்யதே ந	-	சிறிதும் உணராதிருக்கிறான்.

न देवा न च गन्धर्वा न पिशाचा न राक्षसाः ।।
उपसृष्टं परित्रातुं शक्ता रामेण संयुगे ।

நதேவா ந ச கந்தர்வா ந பிஶாசா ந ராக்ஷஸா: ।
உபஸ்ருஷ்டம் பரித்ராதும் ஶக்தா ராமேண ஸம்யுகே ॥ 28

ஸம்யுகே - போரில்
ராமேண - ராமனால்
உபஸ்ருஷ்டம் - எதிர்க்கப்பட்ட ஒருவனை
பரித்ராதும் - ரக்ஷிக்க
தேவா: - தேவர்களும்
ஶக்தா: ந - சக்தரல்லர்;
கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களும்
ந - சக்தரல்லர்;
பிஶாசா: - பிசாசர்களும்
ந - சக்தரல்லர்;
ராக்ஷஸா ச - அரக்கர்களும்
ந - சக்தரல்லர்.

उत्पाताश्चापि दृश्यन्ते रावणस्य निवेशने ।।

உத்பாதாஶ் ச அபி த்ருஶ்யந்தே ராவணஸ்ய நிவேஶனே ॥ 29

ராவணஸ்ய - ராவணனது
நிவேஶனே - மாளிகையில்
உத்பாதா: அபி ச - துச்சகுணங்களும்
த்ருஶ்யந்தே - தோன்றுகின்றன.

कथयिष्यन्ति रामेण रावणस्य निबर्हणम् ॥

கதயிஷ்யந்தி ராமேண ராவணஸ்ய நிபர்ஹணம் । 30

ராமேண - ராமனால்
ராவணஸ்ய - ராவணனுக்கு
நிபர்ஹணம் - நாசத்தை
கதயிஷ்யந்தி - அவைகள் தெரிவிக்கின்றன.

पितामहेन प्रीतेन देवदानवराक्षसैः ।
रावणस्याभयं दत्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥

பிதாமஹேன ப்ரீதேந தேவதாநவ ராக்ஷஸை: ।
ராவணஸ்யாபயம் தத்தம் மானுஷேப்யோ ந யாசிதம் ॥ 31

ப்ரீதேந - அனுக்கிரகங்கொண்ட
பிதாமஹேன - பிரம்மதேவரால்
ராவணஸ்ய - ராவணனுக்கு
தேவ தாநவ ராக்ஷஸை:-தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும்,
அரக்கர்களாலும்
அபயம் - ஆபத்தின்மை

தத்தம்	-	அளிக்கப்பட்டது;
மானுஷேப்ய:	-	மானிடர்களிடமிருந்து
யாசிதம் ந	-	அது பிரார்த்திக்கப்படவில்லை.

तदिदं मानुषं मन्ये प्राप्तं निःसंशयं भयम् ।
जीवितान्तकरं घोरं रक्षसां रावणस्य च ॥

ததிதம் மானுஷம் மன்யே ப்ராப்தம் நி:ஸம்ஶயம் பயம் ।
ஜீவிதாந்தகரம் கோரம் ரக்ஷஸாம் ராவணஸ்ய ச ॥ 32

இதம்	-	இப்பொழுது
ப்ராப்தம்	-	ஸம்பவித்திருக்கும்
மானுஷம்	-	மானிடசம்பந்தமான
கோரம்	-	பயங்கரமான
தத் பயம்	-	அந்த ஆபத்தை
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுடையவும்
ராவணஸ்ய ச	-	ராவணனுடையவும்
ஜீவிதாந்த கரம்	-	உயிரை மாய்க்கவல்லதாய்
நி:ஸம்ஶயம்	-	சந்தேகமற்றே
மன்யே	-	நான் நினைக்கின்றேன்.

पीड्यमानास्तु बलिना वरदानेन रक्षसा ।
दीप्तैस्तपोभिर्विबुधाः पितामहमपूजयन् ॥

பீட்யமாநாஸ் து பலிநா வரதானேன ரக்ஷஸா ।
தீப்தை: தபோபிர் விபுதா: பிதாமஹமபூஜயன் ॥ 33

வரதானேன	-	வரம்பெற்றதால்
பலிநா	-	பலம் மிக்கவனான
ரக்ஷஸா	-	அரக்கனால்
பீட்யமாநா:	-	துன்புறுத்தப்பட்ட
விபுதா: து	-	தேவர்களும்
தீப்தை: தபோபி:	-	கொடும் தவங்களால்
பிதாமஹம்	-	பிரம்மதேவரை
அபூஜயன்	-	ஆராதித்தார்கள்.

देवतानां हितार्थाय महात्मा वै पितामहः ।
उवाच देवताः सर्वा इदं तुष्टो महद्वचः ॥

தேவதாநாம் ஹிதார்தாய மஹாத்மா வை பிதாமஹ: ।
உவாச தேவதா: ஸர்வா இதம் துஷ்டோ மஹத்வச: ॥ 34

மஹாத்மா	-	மகாத்மாவான
பிதாமஹ: வை	-	பிரம்மதேவரும்
தேவதாநாம்	-	தேவர்களின்

ஹிதார்தாய	க்ஷேமத்திற்காக
தேவதா:	தேவர்கள்
ஸர்வா:	யாவரையும் பார்த்து
துஷ்ட:	அருள்கொண்டு
மஹத்	சிறந்த
இதம் வச:	இந்த வாக்கியத்தை
உவாச	மொழிந்தார்.

अद्यप्रभृति लोकांस्त्रीन् सर्वे दानवराक्षसा: ।
भयेन प्रावृता नित्यं विचरिष्यन्ति शाश्वतम् ॥

அத்ய ப்ரப்ருதி லோகான்ஸ்த்ரீன் ஸர்வே தானவராக்ஷஸா: ।
பயேன ப்ராவ்ருதா நித்யம் விசரிஷ்யந்தி ஶாஶ்வதம் ॥ 35

அத்ய ப்ரப்ருதி	இன்று முதற்கொண்டு
ஸர்வே தானவ ராக்ஷஸா:	எல்லா அஸுரர்களும், அரக்கர்களும்
நித்யம்	எப்பொழுதும்
ஶாஶ்வதம்	விட்டகலாத
பயேன	பயத்தால்
ப்ராவ்ருதா:	சூழப்பட்டவர்களாய்
த்ரீன் லோகான்	மூன்று லோகங்களிலும்
விசரிஷ்யந்தி	சஞ்சரிக்கப் போகின்றார்கள்.

दैवतैस्तु समागम्य सर्वैश्चेन्द्रपुरोगमै: ।
वृषध्वजस्त्रिपुरहा महादेव: प्रसादित: ॥

தைவதைஸ் து ஸமாகம்ய ஸர்வைஸ் ச இந்த்ர புரோகமை: ।
வ்ருஷத்வஜ: த்ரிபுரஹா மஹாதேவ: ப்ரஸாதித: ॥ 36

து	அப்பொழுது
இந்த்ர புரோகமை:	இந்திரனை முன்னிட்ட
தைவதை:	தேவர்கள்
ஸர்வை: ச	யாவராலும்
ஸமாகம்ய	ஒன்று கூடி
த்ரிபுரஹா	முப்புரமெரித்தவரும்
வ்ருஷத்வஜ:	இடபக்கொடிகொண்டவருமான
மஹாதேவ:	சிவபெருமான்
ப்ரஸாதித:	ஆராதிக்கப்பட்டார்.

प्रसन्नस्तु महादेवो देवानेतद्वचोऽब्रवीत् ॥

ப்ரஸன்னஸ்து மஹாதேவோ தேவாநேதத்வசோSப்ரவீத் ॥ 37

து	அப்பொழுது
ப்ரஸன்ன:	திருவருள் கொண்ட

மஹாதேவா:	சங்கரக்கடவுளும்
தேவாந்	தேவர்களைப்பார்த்து
ஏதத்	பின்வரும்
வச:	திருமொழியை
அப்ரவீத்	திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

उत्पत्स्यति हितार्थं वो नारी रक्षःक्षयावहा ॥

உத்பத்ஸ்யதி ஹிதார்தம் வோ நாரீ ரக்ஷ:க்ஷயாவஹா । 38

வ:	'உங்களுடைய
ஹிதார்தம்	ஷேமத்திற்காக
ரக்ஷ: க்ஷயாவஹா	அரக்கர்களுக்கு நாசத்தை விளைவிக்கும்
நாரீ	பெண்ணொருவள்
உத்பத்ஸ்யதி	அவதரிக்கப்போகின்றாள்.

एषा देवैः प्रयुक्ता तु क्षुद्यथा दानवान् पुरा ।

भक्षयिष्यति नः सीता राक्षसघ्नी सरावणान् ॥

ஏஷா தேவை: பரயுகதா து க்ஷுத்யதா தானவான புரா ।
பக்ஷயிஷ்யதி ந: ஸீதா ராக்ஷஸக்னீ ஸராவணான் ॥ 39

ராக்ஷஸக்னீ	அரக்கர்களைக் கொல்பவளாய்
தேவை:	தேவர்களால்
ப்ரயுக்தா	அனுப்பப்பட்ட
ஏஷா	இந்த
ஸீதா து	ஸீதையோ
புரா	முன்னொருகால்
தானவான்	அஸுரர்களை
க்ஷுத்	பசிப்பிணி
யதா	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸ ராவணான்	ராவணனுள்ளிட்ட
ந:	நம்மை
பக்ஷயிஷ்யதி	அழித்துவிடப் போகிறாள்.

रावणस्यापनीतेन दुर्विनीतस्य दुर्मतेः ।

अयं निष्ठानको घोरः शोकेन समभिप्लुतः ॥

ராவணஸ்யாபநீதேன துர்விநீதஸ்ய துர்மதே: ।
அயம் நிஷ்டானாக: கோர: ஶோகேன ஸமபிப்லுத: ॥ 40

துர்விநீதஸ்ய	தீச்செயலமைந்தவனும்
துர்மதே:	துர்ப்புத்தி கொண்டவனுமான
ராவணஸ்ய	ராவணனது
அபநீதேன	கொடுமையால்

அயம்	இந்த
ஶோகேன	துயரத்துடன்
கோர:	கொடிய
நிஷ்டானாக:	நாசமானது
ஸமபிப்லுத:	விளைந்தது.

तं न पश्यामहे लोके यो नः शरणदो भवेत् ।
राघवेणोपसृष्टानां कालेनेव युगक्षये ।।

தம் ந பஶ்யாமஹே லோகே யோ ந: ஶரணதோ பவேத் ।
ராகவேணோபஸ்ருஷ்டானாம் காலேன இவ யுகக்ஷயே ॥ 41

யுகக்ஷயே	பிரளயகாலத்தில்
காலேன	எமனால்
இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ராகவேண	ராமனால்
உபஸ்ருஷ்டானாம்	எதிர்க்கப்பட்ட
ந:	நமக்கு
ய:	எவன்
ஶரணத:	ரக்ஷகனாய்
பவேத்	ஆகுவானோ
தம்	அப்பேர்ப்பட்டவனை
லோகே	உலகில்
பஶ்யாமஹே ந	கண்டிலோம்.

नास्ति नः शरणं कश्चिद्भये महति तिष्ठताम् ।
दवाग्निवेष्टितानां हि करेणूनां यथा वने ।।

நாஸ்தி ந: ஶரணம் கஶ்சித் பயே மஹதி திஷ்டதாம் ।
தவாக்நி வேஷ்டிதானாம் ஹி கரேணூனாம் யதா வனே ॥ 42

வனே	காட்டில்
தவாக்நி வேஷ்டிதானாம்	காட்டுத்தீயால் சூழப்பெற்ற
கரேணூனாம்	பெண் யானைகளுக்கு
யதா	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஹதி பயே	பெரும் ஆபத்தில்
திஷ்டதாம்	சிக்கிக்கொண்ட
ந:	நமக்கு
ஶரணம்	ரக்ஷகன்
கஶ்சித் ஹி	ஒருவனும்
அஸ்தி ந	இல்லை.

प्राप्तकालं कृतं तेन पौलस्त्येन महात्मना ।
यत एव भयं दृष्टं तमेव शरणं गतः ।।

ப்ராப்த காலம் க்ருதம் தேந பௌலஸ்த்யேன மஹாத்மநா ।
யத ஏவ பயம் த்ருஷ்டம் தமேவ ஶரணம் கத: ॥ 43

மஹாத்மநா	-	மகாத்மாவான
தேந	-	அந்த
பௌலஸ்த்யேன	-	புலஸ்தியவம்சத்தவரால் (விபீஷணரால்)
ப்ராப்த காலம்	-	காலத்திற்கு ஏற்றது
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது;
யத: ஏவ	-	எவனிடமிருந்து
பயம் த்ருஷ்டம்	-	ஆபத்து உண்டாகுமென்று அறியப்பட்டதோ
தம் ஏவ	-	அவனை
ஶரணம் கத:	-	சரணமடைந்து விட்டார்.

इतीव सर्वा रजनीचरस्त्रियः परस्परं संपरिरभ्य बाहुभिः ।
विषेदुरार्ता भयभारपीडिता विनेदुरुच्चैश्च तदा सुदारुणम् ॥

இதீவ ஸர்வா ரஜநீசர ஸ்த்ரிய:
பரஸ்பரம் ஸம்பரிரப்ய பாஹுபி: ।
விஷேதுரார்தா பயபாரபீடிதா
விநேது: உச்சைஶ் ச ததா ஸுதாருணம் ॥ 44

ரஜநீசர ஸ்த்ரிய:	-	அரக்கிகள்
ஸர்வா:	-	யாவரும்
பாஹுபி:	-	கைகளால்
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஸம்பரிரப்ய	-	கட்டிக்கொண்டு
பய பாரபீடிதா:	-	மிக்க பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு
ஆர்தா:	-	மனம் நொந்து
விஷேது:	-	பரிதபித்தார்கள்;
உச்சை:	-	உரக்க
ஸுதாருணம்	-	மிகக்கொடுமையாய்
இதி ஏவ	-	மேற்கண்டவாறு
ததா	-	அப்பொழுது
விநேது: ச	-	புலம்பியழுதனர்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ரா
க்ஷஸீவிலாபோ நாம பஞ்சநவதிதம: ஸர்க: ॥

ஷன்னவதி தம: ஸர்க: - 96

आर्तानां राक्षसीनां तु लङ्कायां वै कुले कुले
रावणः करुणं शब्दं शुश्राव परिदेवितम् ।।

ஆர்தாநாம் ராக்ஷஸீநாம் து லங்காயாம் வை குலேகுலே ।
ராவண: கருணம் ஶப்தம் ஶுஶ்ராவ பரிதேவிதம் ॥ 1

ராவண:	-	ராவணன்
லங்காயாம்	-	இலங்கையில்
து	-	அப்பொழுது
குலேகுலே வை	-	ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
ஆர்தாநாம்	-	துயருற்ற
ராக்ஷஸீநாம்	-	அரக்கிகளின்
கருணம்	-	பரிதாபமான
பரிதேவிதம்	-	அழுகை
ஶப்தம்	-	சத்தத்தை
ஶுஶ்ராவ	-	கேட்டான்.

स तु दीर्घं विनिश्वस्य मुहूर्तं ध्यानमास्थितः ।
बभूव परमक्रुद्धो रावणो भीमदर्शनः ।।

ஸ து தீர்கம் விநிஶ்வஶ்ய முஹூர்தம் த்யானம் ஆஸ்தித: ।
பபூவ பரம க்ருத்தோ ராவணோ பீமதர்ஶன: ॥ 2

பீமதர்ஶன:	-	பயங்கரத்தோற்றமுற்ற
ஸ: ராவண:	-	அந்த ராவணன்
பரம க்ருத்த:	-	சினம்மிகுந்து
து	-	அப்பொழுது
தீர்கம்	-	மிக
விநிஶ்வஶ்ய	-	பெருமூச்செறிந்து
முஹூர்தம்	-	சிறிது நேரம்
த்யானம்	-	சிந்தையில்
ஆஸ்தித:	-	ஆழ்ந்தவனாய்
பபூவ:	-	இருந்தான்.

संदश्य दशनैरोष्ठं क्रोधसंरक्तलोचनः ।
राक्षसैरपि दुर्दर्शः कालाग्निरिव मूर्छितः ।।

ஸந்தஶ்ய தஶனைரோஷ்டம் க்ரோத ஸம்ரக்த லோசன: ।
ராக்ஷஸைரபி துர்தர்ஶ: காலாக்னிரிவ மூர்ச்சித: ॥ 3

க்ரோத ஸம்ரக்த லோசன:-சினத்தால் கண்கள் சிவந்த அவன்

தஶனை:	-	பற்களால்

ஓஷ்டம்	-	உதட்டை
ஸந்தஶ்ய	-	கடித்துக்கொண்டு
ராக்ஷஸை அபி	-	அரக்கர்களாலுங்கூட
துர்தர்ஶ:	-	பார்க்கவொண்ணாதவனாய்
காலாக்னி:	-	பிரளயாக்னி
இவ	-	போன்றவாறு
மூர்ச்சித:	-	மூண்டனன்.

उवाच च समीपस्थान् राक्षसान् राक्षसेश्वरः ।
भयाव्यक्तकथस्तत्र निर्दहन्निव चक्षुषा ॥

உவாச ச ஸமீபஸ்தான் ராக்ஷஸான் ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
பயாவ்யக்தகத: தத்ர நிர்தஹன் இவ சக்ஷுஷா ॥ 4

ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	அரக்கமன்னன்
சக்ஷுஷா	-	கண்ணால்
நிர்தஹன் இவ	-	எரிப்பவன் போல்
தத்ர	-	அப்பொழுது
ஸமீபஸ்தான்	-	அருகிலிருக்கும்
ராக்ஷஸான்	-	அரக்கர்களைப்பார்த்து
பயாவ்யக்தகத:	-	பயத்தால் வாய்குழற
உவாச ச	-	பின்வருமாறு புகன்றான்.

महोदरमहापार्श्वौ विरूपाक्षं च राक्षसम् ।
शीघ्रं वदत सैन्यानि निर्यातेति ममाज्ञया ॥

மஹோதர மஹாபார்ஶ்வௌ விரூபாக்ஷம் ச ராக்ஷஸம் ।
ஶீக்ரம் வதத ஸைன்யானி நிர்யாதேதி மம ஆஞயா ॥ 5

மம	-	எனது
ஆஞயா	-	கட்டளையால்
மஹோதர மஹாபார்ஶ்வௌ	-	மகோதரனையும், மகாபார்ச்வனையும்
ராக்ஷஸம்	-	அரக்கனான
விரூபாக்ஷம்	-	விரூபாக்ஷனையும்
ஸைன்யானி ச	-	ஸைன்யங்களையும் பார்த்து
நிர்யாத	-	'புறப்படுங்கள்'
இதி	-	என்று
ஶீக்ரம்	-	விரைவாய்
வதத	-	தெரிவியுங்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसास्ते भयार्दिताः ।
चोदयामासुरव्यग्रान् राक्षसांस्तान्नृपाज्ञया ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸாஸ் தே பயார்திதா: ।
சோதயாமாஸு: அவ்யக்ரான் ராக்ஷஸான் தான் ந்ருபாஞயா ॥ 6

தே ராக்ஷஸா:	அந்த அரக்கர்கள்
தஸ்ய	அவனது
தத் வசனம்	அந்தக் கட்டளையை
ஶ்ருத்வா	சிரமேற்கொண்டு
பயார்திதா:	அச்சத்தால் நடுங்கியவர்களாய்
அவ்யக்ரான்	ஆயத்தமாயிருந்த
தான்	அந்த
ராக்ஷஸான்	அரக்கர்களை
ந்ருபாஞயா	அரசனாணையை கொண்டு
சோதயாமாஸு:	தூண்டினார்கள்.

ते तु सर्वे तथेत्युक्त्वा राक्षसा घोरदर्शनाः ।
कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे रणायाभिमुखा ययुः ॥

தே து ஸர்வே ததேத்யுக்த்வா ராக்ஷஸா கோரதர்ஶநா: ।
க்ருத ஸ்வஸ்த்யயனா: ஸர்வே ரணாயாபிமுகா யயு: ॥ 7

தே	அந்த
கோரதர்ஶநா:	பயங்கர உருவங்கொண்ட
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
ஸர்வே	யாவரும்
து	அப்பொழுது
ததா	'அவ்வண்ணமே செய்கின்றோம்'
இதி	என்று
உக்த்வா	சொல்லிவிட்டு
ஸர்வே	யாவரும்
க்ருத ஸ்வஸ்த்யயனா:	க்ஷேமத்திற்கான ஆசிமொழியை ஓதுபவர்களாய்
ரணாய	போரை
அபிமுகா:	உத்தேசித்து
யயு:	வெளிப்போந்தனர்.

प्रतिपूज्य यथान्यायं रावणं ते निशाचराः ।
तस्थुः प्राञ्जलयः सर्वे भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणः ॥

ப்ரதிபூஜ்ய யதான்யாயம் ராவணம் தே நிஶாசரா: ।
தஸ்து: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே பர்துர் விஜயகாங்க்ஷிண: ॥ 8

பர்து:	எஜமானனின்
விஜயகாங்க்ஷிண:	வெற்றியை விரும்பும்
தே	அந்த
நிஶாசரா:	அரக்கர்கள்
ஸர்வே	யாவரும்

ராவணம் - ராவணனை
யதான்யாயம் - முறைப்படி
ப்ரதிபூஜ்ய - மரியாதை செய்து
ப்ராஞ்ஜலய: - கைகூப்பியவர்களாய்
தஸ்து: - (காத்து) நின்றார்கள்.

अथोवाच प्रहस्यैतान् रावणः क्रोधमूर्छितः ।
महोदरमहापार्श्वौ विरूपाक्षं च राक्षसम् ॥

அதோவாச ப்ரஹஸ்ய ஏதான் ராவண: க்ரோதமூர்ச்சித: ।
மஹோதர மஹாபார்ஸ்வௌ விரூபாக்ஷம் ச ராக்ஷஸம் ॥ 9

அத - அப்பொழுது
க்ரோத மூர்ச்சித: - சினம் மிகுந்திருத்த
ராவண: - ராவணன்
ஏதான் - இந்த
மஹோதர மஹா பார்ஸ்வௌ-மகோதரனையும், மகாபார்ச்வனையும்
ராக்ஷஸம் - அரக்கனான
விரூபாக்ஷம் ச - விரூபாஷனையும் பார்த்து
ப்ரஹஸ்ய - சிரித்துக் கொண்டு
உவாச - பின்வருமாறு புகன்றான்.

अद्य बाणैर्धनुर्मुक्तैर्युगान्तादित्यसंनिभैः ।
राघवं लक्ष्मणं चैव नेष्यामि यमसादनम् ॥

அத்ய பாணைர் தநுர்முக்தைர் யுகாந்தாதித்ய ஸந்நிபை: ।
ராகவம் லக்ஷ்மணம் சைவ நேஷ்யாமி யமஸாதனம் ॥ 10

அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
தநுர்முக்தை: - வில்லினின்று விடுக்கப்பட்டவைகளும்
யுகாந்தாதித்ய ஸந்நிபை:-ஊழிக்கதிரவனையொத்தவைகளுமான
பாணை: - கணைகளால்
ராகவம் - ராமனையும்
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணனையும்
யமஸாதனம் - யமனுலகத்திற்கு
நேஷ்யாமி - அனுப்புவேன்.

खरस्य कुम्भकर्णस्य प्रहस्तेन्द्रजितोस्तथा ।
करिष्यामि प्रतीकारमद्य शत्रुवधादहम् ॥

கரஸ்ய கும்பகர்ணஸ்ய ப்ரஹஸ்த இந்த்ரஜிதோ ஸ்ததா ।
கரிஷ்யாமி ப்ரதீகாரம்அத்ய ஶத்ருவதாத் அஹம் ॥ 11

அத்ய - இப்பொழுது
அஹம் - நான்

ஶத்ருவதாத் - சத்ருக்களின் வதையால்
கரஸ்ய - கரனுடையவும்
கும்பகர்ணஸ்ய - கும்பகர்ணனுடையவும்
ப்ரஹஸ்த இந்த்ரஜிதோ: ததா-பிரகஸ்தனுடையவும்
இந்திரஜித்தினுடையவும்
ப்ரதீகாரம் - பழி வாங்குதலை
கரிஷ்யாமி - புரிவேன்.

नैवान्तरिक्षं न दिशो न नद्यो नापि सागराः ।
प्रकाशत्वं गमिष्यन्ति मद्बाणजलदावृताः ॥

நைவ அந்தரிக்ஷம் ந திஶோ ந நத்யோ நாபி ஸாகரா: ।
ப்ரகாஶத்வம் கமிஷ்யந்தி மத்பாண ஜலதா வ்ருதா: ॥ 12

மத்பாண ஜலதா வ்ருதா:-எனது பாணங்களாகிற மேகங்களால்
சூழப்பட்டவைகளாய்
திஶ: - திசைகள்
ப்ரகாஶத்வம் கமிஷ்யந்தி ந-விளங்காதிருக்கப் போகின்றன;
அந்தரிக்ஷம் ஏவ - ஆகாயமும்
ந - விளங்காதிருக்கப் போகிறது;
நத்ய - நதிகளும்
ந - விளங்காதிருக்கப் போகின்றன;
ஸாகரா: அபி - கடல்களும்
ந - விளங்காதிருக்கப் போகின்றன.

अद्य वानरमुख्यानां तानि यूथानि भागशः ।
धनुषा शरजालेन विधमिष्यामि पत्रिणा ॥

அத்ய வானர முக்யானாம் தாநி யூதானி பாகஶ: ।
தநுஷா ஶரஜாலேன விதமிஷ்யாமி பத்ரிணா ॥ 13

அத்ய - இப்பொழுது
தநுஷா - வில்லைக்கொண்டு
பத்ரிணா - இறகுகள் கட்டப் பெற்ற
ஶரஜாலேன - சரஜாலத்தால்
வானர முக்யானாம் - வானரோத்தமர்களின்
தாநி அந்த
யூதானி - ஸேனைகளை
பாகஶ: - கூட்டங்கூட்டமாக
விதமிஷ்யாமி - அழித்து விடுவேன்.

अद्य वानरसैन्यानि रथेन पवनौजसा ।
धनुः समुद्रादुद्धूतैर्मथिष्यामि शरोर्मिभिः ॥

அத்ய வானர ஸைன்யாநி ரதேந பவனௌஜஸா ।
தநு: ஸமுத்ராத் உத்பூதை: மதிஷ்யாமி ஶரோர்மிபி: ॥ 14

அத்ய	இப்பொழுது
பவனௌ ஜஸா	வாயுவேகம் கொண்ட
ரதேந	ரதத்துடன்
வானர ஸைன்யாநி	வானரச்ஸேனைகளை
தநு: ஸமுத்ராத்	வில்லாகிய சமுத்திரத்தினின்று
உத்பூதை:	உயர்ந்து வருகின்ற
ஶரோர்மிபி:	பாண அலைகளால்
மதிஷ்யாமி	த்வம்ஸம் செய்வேன்.

व्याकोशपद्मवक्त्राणि पद्मकेसरवर्चसाम् ।
अद्य यूथतटाकानि गजवत् प्रमथाम्यहम् ॥

வ்யாகோஶ பத்ம வக்த்ராணி பத்மகேஸர வர்சஸாம் ।
அத்ய யூததடாகானி கஜவத் ப்ரமதாம்யஹம் ॥ 15

வ்யாகோஶ பத்ம வக்த்ராணி	மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற முகங்களுற்றவைகளும்
பத்ம கேஸர வர்சஸாம்	தாமரை தாதுக்களையொத்த ஒளி கொண்டவைகளுமான
யூத தடாகானி	ஸேனைகளான தடாகங்களை
அஹம்	நான்
அத்ய	இப்பொழுது
கஜவத்	ஓர் யானை போல்
ப்ரமதாமி	கலக்கி விடுகின்றேன்.

सशरैरद्य वदनैः संख्ये वानरयूथपाः ।
मण्डयिष्यन्ति वसुधां सनालैरिव पङ्कजैः ॥

ஸஶரை: அத்ய வதனை: ஸங்க்யே வானர யூதபா: ।
மண்டயிஷ்யந்தி வஸூதாம் ஸநாலைரிவ பங்கஜை: ॥ 16

அத்ய	இப்பொழுது
ஸங்க்யே	போரில்
வானர யூதபா:	வானரஸேனைத்தலைவர்கள்
ஸஶரை:	பாணங்களோடு கூடிய
வதனை:	முகங்களால்
ஸநாலை:	தண்டுகளுடன் கூடிய
பங்கஜை:	தாமரைமலர்களால்
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வஸூதாம்	பூமியை.
மண்டயிஷ்யந்தி	அலங்கரிக்கப் போகின்றார்கள்.

अद्य युथप्रचण्डानां हरीणां द्रुमयोधिनाम् ।
मुक्तेनैकेषुणा युद्धे भेत्स्यामि च शतं शतम् ॥

அத்ய யூதப்ரசண்டாநாம் ஹரீணாம் த்ருமயோதிநாம் ।
முக்தேநைகேஷுணா யுத்தே பேத்ஸ்யாமி ச ஶதம் ஶதம் ॥ 17

யுத்தே - போரில்
அத்ய - இப்பொழுது
முக்தேந - விடுக்கப்பட்ட
ஏகேஷுணா - ஒரே பாணத்தால்
த்ருமயோதிநாம் - மரங்களால் போர்புரியும்
யூத ப்ரசண்டாநாம் - ஸேனாவீரர்களான
ஹரீணாம் - வானரர்களின்
ஶதம் ஶதம் ச - ஒவ்வொறு நூறையும்
பேத்ஸ்யாமி - பிளந்து விடுகிறேன்.

हतो भर्ता हतो भ्राता यासां च तनया हताः ।
वधेनाद्य रिपोस्तासां करोम्यस्त्रप्रमार्जनम् ॥

ஹதோ பர்தா ஹதோ ப்ராதா யாஸாம் ச தனயா ஹதா: ।
வதேநாத்ய ரிபோ: தாஸாம் கரோமி அஸ்ரப்ரமார்ஜனம் ॥ 18

யாஸாம் - எவர்களுடைய
பர்தா - கணவன்
ஹத: - கொல்லப்பட்டானோ,
ப்ராதா - சகோதரன்
ஹத: - கொல்லப்பட்டானோ,
தனயா: ச - புத்திரர்களும்
ஹதா: - கொல்லப்பட்டார்களோ
தாஸாம் - அவர்களுடைய
ரிபோ: வதேந - சத்ருவின் வதையால்
அத்ய - இப்பொழுது
அஸ்ர ப்ரமார்ஜனம் கரோமி-கண்ணீரைத்துடைக்கின்றேன்.

अद्य मद्बाणनिर्भिन्नैः प्रकीर्णैर्गतचेतनैः ।
करोमि वानरैर्युद्धे यत्नावेक्ष्यतलां महीम् ॥

அத்ய மத்பாண நிர்பின்னை: ப்ரகீர்ணைர் கத சேதனை: ।
கரோமி வானரை: யுத்தே யத்நாவேக்ஷ்ய தலாம் மஹீம் ॥ 19

அத்ய - இப்பொழுது
யுத்தே - போரில்
மத்பாண நிர்பின்னை:-எனது பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு
கத சேதனை: - உயிரிழந்து

ப்ரகீர்ணை:	-	சிதறிக்கிடக்கும்
வானரை:	-	வானரர்களால்
மஹீம்	-	பூமியை
யத்நா வேக்ஷ்ய தலாம்	-	பார்க்கமுடியாதபடி
கரோமி	-	செய்கிறேன்.

अद्य गोमायवो गृध्रा ये च मांसाशिनोऽपरे ।

सर्वांस्तांस्तर्पयिष्यामि शत्रुमांसैः शरार्पितैः ॥

அத்ய கோமாயவோ க்ருத்ரா: யே ச மாம்ஸாஶிநோऽபரே ।
ஸர்வான் தான் தர்பயிஷ்யாமி ஶத்ரு மாம்ஸை: ஶரார்பிதை: ॥ 20

கோமாயவ:	-	நரிகள்,
க்ருத்ரா:	-	கழுகுகள்
அபரே	-	மற்றுமுள்ள
மாம்ஸா ஶிந:	-	மாமிசத்தை உண்பவைகள்
யே	-	எவைகளோ,
தான்	-	அவைகள்
ஸர்வான் ச	-	எல்லாவற்றையும்
அத்ய	-	இப்பொழுது
ஶரார்பிதை:	-	பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட
ஶத்ரு மாம்ஸை:	-	சத்ருமாம்சங்களைக் கொண்டு
தர்பயிஷ்யாமி	-	களிப்பிக்கின்றேன்.

कल्प्यतां मे रथः शीघ्रं क्षिप्रमानीयतां धनुः ।

अनुप्रयान्तु मां सर्वे येऽवशिष्टा निशाचराः ॥

கல்ப்யதாம் மே ரத: ஶீக்ரம் க்ஷிப்ரம் ஆனீயதாம் தநு: ।
அநுப்ரயாந்து மாம் ஸர்வே யே(அ)வஶிஷ்டா நிஶாசரா: ॥ 21

மே ரத:	-	எனது ரதம்
ஶீக்ரம்	-	விரைவாய்
கல்ப்யதாம்	-	தயாராக்கப்படட்டும்;
தநு:	-	வில்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவாய்
ஆனீயதாம்	-	கொண்டுவரப்படட்டும்;
அவஶிஷ்டா:	-	எஞ்சிய
நிஶாசரா:	-	அரக்கர்கள்
யே	-	எவர்களோ அவர்கள்
ஸர்வே	-	யாவரும்
மாம்	-	என்னை
அநுப்ரயாந்து	-	தொடர்ந்து வரட்டும்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा महापार्श्वोऽब्रवीद्वचः ।
बलाध्यक्षान् स्थितांस्तत्र बलं संत्वर्यतामिति ॥

தஸ்ய தத் வசனம் ஶ்ருத்வா மஹா பார்ஶ்வோऽப்ரவீத் வச: ।
பலாத்யக்ஷான் ஸ்திதான் தத்ர பலம் ஸந்த்வர்யதாம் இதி ॥ 22

மஹா பார்ஶ்வ:	-	மகாபார்ச்வன்
தஸ்ய	-	அவனது
தத்	-	அந்த
வசனம்	-	கட்டளையை
ஶ்ருத்வா	-	சிரமேற்கொண்டு,
தத்ர	-	அங்கு
ஸ்திதான்	-	இருக்கும்
பலாத்யக்ஷான்	-	ஸேனாபதிகளைப் பார்த்து
பலம்	-	ஸேனை
ஸந்த்வர்யதாம்	-	துரிதப்படுத்தப்படட்டும்
இதி	-	என்று
வச:	-	கட்டளையை
அப்ரவீத்	-	இட்டான்.

बलाध्यक्षास्तु संरब्धा राक्षसांस्तान् गृहाद्गृहात् ।
चोदयन्तः परिययुर्लङ्कां लघुपराक्रमाः ॥

பலாத்யக்ஷாஸ்து ஸம்ரப்தா ராக்ஷஸான் தான் க்ருஹாத் க்ருஹாத் ।
சோதயந்த: பரியயுர்லங்காம் லகுபராக்ரமா: ॥ 23

லகு பராக்ரமா:	-	விரைந்த ஆற்றல் கொண்ட
பலாத்யக்ஷா: து	-	ஸேனைத்தலைவர்களும்
ஸம்ரப்தா:	-	பரபரப்புற்றவர்களாய்
க்ருஹாத் க்ருஹாத்	-	ஒவ்வொரு வீட்டினின்றும்
தான்	-	அந்த
ராக்ஷஸான்	-	அரக்கர்களை
சோதயந்த:	-	ஏவுகின்றவர்களாய்
லங்காம்	-	இலங்கையில்
பரியயு:	-	முழுதும் சுற்றி வந்தார்கள்.

ततो मुहूर्तान्निष्पेतू राक्षसा भीमदर्शनाः ।
नर्दन्तो भीमवदना नानाप्रहरणैर्भुजैः ॥

ததோ முஹூர்தான் நிஷ்பேதூ ராக்ஷஸா பீமதர்ஶநா: ।
நர்தந்தோ பீமவதநா நாநா ப்ரஹரணைர் புஜை: ॥ 24

असिभिः पट्टिशैः शूलैर्गदाभिर्मुसलैश्शरैः ।
शक्तिभिस्तीक्ष्णधाराभिर्महद्भिः कूटमुद्गरैः ॥

அஸிபி: பட்டஸை: ஶூலைர் கதாபி: முஸலைர் ஶரை: ।
ஶக்திபி: தீக்ஷ்ணதாராபி: மஹத்பி: கூடமுத்கரை: ॥ 25

यष्टिभिर्विमलैश्चक्रैर्निशितैश्च परश्वधैः ।
भिण्डिपालैः शतघ्नीभिरन्यैश्चापि वरायुधैः ॥

யஷ்டிபி: விமலை: சக்ரை: நிஶிதைஶ் ச பரஶ்வதை: ।
பிண்டிபாலை: ஶதக்நீபி: அன்யைஶ் சஅபி வராயுதை: ॥ 26

தத:	அப்பொழுது
பீமதர்ஶநா:	பயங்கரமான தோற்றங்கொண்டவர்களும்
பீமவதநா:	பயங்கரமான முகங்கொண்டவர்களுமான
ராக்ஷஸா:	ராக்ஷஸர்கள்
நாநா ப்ரஹரணை:	பல ஆயுதங்களைக் கொண்ட
புஜை:	புஜங்களோடும்
அஸிபி:	வாட்களோடும்
பட்டஸை:	பட்டயக்கத்திகளோடும்
ஶூலை:	சூலங்களோடும்
கதாபி:	கதைகளோடும்
முஸலை:	உலக்கைகளோடும்
ஶரை:	பாணங்களோடும்
தீக்ஷ்ணதாராபி:	கூரிய முனைகளுற்ற
ஶக்திபி:	வேல்களோடும்
மஹத்பி:	பெரும்
கூடமுத்கரை:	கூடாயுதங்களோடும் முத்கராயுதங்களோடும்
யஷ்டிபி:	தடிகளோடும்
விமலை:	நிர்மலமான
சக்ரை:	சக்ராயுதங்களோடும்
நிஶிதை:	கூரிய
பரஶ்வதை: ச	கோடரிகளோடும்
பிண்டிபாலை:	பிண்டிபாலாயுதங்களோடும்
ஶதக்நீபி: அபி	சதக்னி ஆயுதங்களோடும்
அன்யை:	மற்றைய
வராயுதை: ச	சிறந்த ஆயுதங்களோடும்
நர்தந்த:	கர்ஜிப்பவர்களாய்
முஹூர்தாத்	சிறிது நேரத்திலேயே
நிஷ்பேது:	வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.

अथानयद्बलाध्यक्षः सत्वरो रावणाज्ञया ।
रथानां नियुतं साग्रं नागानां नियुतत्रयम् ॥

அதாநயந் பலாத்யக்ஷ: ஸத்வரோ ராவணாஞயா ।
ரதாநாம் நியுதம் ஸாக்ரம் நாகாநாம் நியுதத்ரயம் ॥ 27

அத	அப்பொழுது
பலாத்யக்ஷ:	ஸேனைத்தலைவன்
ராவணாஞயா	ராவணனுடைய கட்டளையால்
ஸத்வர:	துரிதமுற்றவனாய்
ஸாக்ரம் ரதாநாம்	சிறந்த ரதங்களுடைய
நியுதம்	பத்து லக்ஷத்தையும்
நாகாநாம்	யானைகளின்
நியுதத்ரயம்	முப்பது லக்ஷத்தையும்
ஆநயத்	கொண்டுவந்தான்.

अश्वानां षष्टिकोट्यस्तु खरोष्ट्राणां तथैव च ।
पदातयस्त्वसंख्याता जग्मुस्ते राजशासनात् ॥
बलाध्यक्षास्तु संस्थाप्य राज्ञः सेनां पुरःस्थिताम् ॥

அஶ்வானாம் ஷஷ்டி கோட்ய: ஸ்து கரோஷ்ட்ராணாம் ததைவ ச ।
பதாதயஸ்த்வஸங்க்யாதா ஜக்முஸ் தே ராஜாஶாஸநாத் ॥
பலாத் யக்ஷா: ஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய ராஞ: ஸேநாம் புர: ஸ்திதாம்: ॥ 28

ராஜாஶாஸநாத்	அரசன் கட்டளைப்படி
அஶ்வானாம்	குதிரைகளின்
ஷஷ்டி கோட்ய: து	அறுபது கோடிகளும்
கரோஷ்ட்ராணாம்	கோவேறு கழுதைகளிலும் ஒட்டகைகளிலும்
ததா ஏவ	அவ்வண்ணமே (அறுபது கோடிகளும்)
அஸங்க்யாதா:	கணக்கிடமுடியாத
பதாதய: ச	காலாட்படைகளும்
தே	அந்த
பலாத் யக்ஷா: ச	ஸேனாதிபதிகளும்
து	அப்பொழுது
ராஞ:	அரசனது
ஸேநாம்	ஸேனையை
புர: ஸ்திதாம்	முன்னிருப்பதாய்
ஸம்ஸ்தாப்ய	அணிவகுத்து
ஜக்மு:	புறப்பட்டார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे सूतः स्थापयामास तं रथम् ।
दिव्यास्त्रवरसंपन्नं नानालङ्कारभूषितम् ॥
ஏதஸ்மின் அந்தரே ஸூத: ஸ்தாபயாமாஸ தம் ரதம் ॥
திவ்யாஸ்த்ரவர ஸம்பன்னம் நாநாலங்கார பூஷிதம் । 29
नानायुधसमाकीर्णं किङ्किणीजालसंयुतम् ।
नानारत्नपरिक्षिप्तं रत्नस्तम्भैर्विराजितम् ॥

சநாநாயுத ஸமாகீர்ணம் கிங்கிணீ ஜால ஸம்யுதம் ।
நாநாரத்ன பரிக்ஷிப்தம் ரத்நஸ்தம்பைர் விராஜிதம் ॥ 30

जाम्बूनदमयैश्चैव सहस्रकलशैर्युतम् ।
तं दृष्ट्वा राक्षसाः सर्वे विस्मयं परमं ययुः ॥

ஜாம்பூநத மயைஶ் சைவ ஸஹஸ்ரகலஶைர்யுதம் ।
தம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸா: ஸர்வே விஸ்மயம் பரமம் யயு: ॥ 31

ஏதஸ்மின் அந்தரே	இச்சமயத்தில்
ஸூத:	ஸாரதியொருவன்
திவ்யாஸ்த்ர வர ஸம்பன்னம்	தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிறந்த அஸ்திரங்களால் நிறைந்ததும்,
நாநாலங்கார பூஷிதம்	பலவித அணிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும்,
நாநாயுத ஸமாகீர்ணம்	பல ஆயுதங்களால் நிறைந்ததும்,
கிங்கிணீ ஜால ஸம்யுதம்	சதங்கைச்சரங்களால் கட்டப்பெற்றதும்,
நாநாரத்ன பரிக்ஷிப்தம்	பல ரத்னங்களிழைக்கப்பெற்றதும்,
ரத்நஸ்தம்பை:	ரத்னத்தூண்களால்
விராஜிதம்	அழகுற்று விளங்குகிறதும்,
ஜாம்பூநத மயை:	பொன்மயமான
ஸஹஸ்ரகலஶை:	ஆயிரம் கலசங்களால்
வ்ருதம் ஏவ ச	நிறைந்ததுமான
தம்	அந்த
ரதம்	ரதத்தை
ஸ்தாபயாமாஸ	கொண்டுவந்து நிறுத்தினான்;
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
ஸர்வே	யாவரும்
தம் த்ருஷ்ட்வா	அதைப் பார்த்து
பரமம்	மிகுந்த
விஸ்மயம்	ஆச்சர்யம்
கதா:	கொண்டார்கள்.

तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय रावणो राक्षसेश्वरः ।
कोटिसूर्यप्रतीकाशं ज्वलन्तमिव पावकम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
கோடி ஸூர்ய ப்ரதீகாஶம் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம் ॥ 32

द्रुतं सूतसमायुक्तं युक्ताष्टतुरगं रथम् ।
आरुरोह रथं भीमो दीप्यमानं स्वतेजसा ॥

த்ருதம் ஸூதஸமாயுக்தம் யுக்த அஷ்ட துரகம் ரதம் ।
ஆருரோஹ ரதம் பீமோ தீப்யமானம் ஸ்வதேஜஸா ॥ 33

ராக்ஷஸேஶ்வர:	- அரக்கமன்னனும்
பீம:	- பயங்கரத் தோற்றமுடையவனுமான
ஸ: ராவண:	- அந்த ராவணன்
தம் த்ருஷ்ட்வா	- அதைப் பார்த்து
ஸஹஸா	- விரைவாய்
உத்தாய	- எழுந்து
யுக்தாஷ்ட துரகம்	- எட்டு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதும்
ஸூதஸமாயுக்தம்	- ஸாரதியுடன் கூடியதும்
த்ருதும்	- வேகமுற்றதும்
கோடி ஸூர்ய ப்ரதீகாஶம்	-கோடிஸூர்யர்களை நிகர்த்ததும்
ஜ்வலந்தம்	- ஜ்வலிக்கும்
பாவகம் இவ	- அக்னிபோன்றதும்
ஸ்வதேஜஸா	- தனது ஒளியால்
தீப்யமானம்	- பிரகாசிக்கின்றதுமான
தம்	- அந்த
ரதம்	- ரதத்தில்
ஆருரோஹ	- ஏறிக்கொண்டான்.

ततः प्रयातः सहसा राक्षसैर्बहुभिर्वृतः ।
रावणः सत्त्वगाम्भीर्याद्दारयन्निव मेदिनीम् ॥

தத: ப்ரயாத: ஸஹஸா ராக்ஷஸைர் பஹுபிர் வ்ருத: ।
ராவண: ஸத்த்வ காம்பீர்யாத் தாரயன் இவ மேதிநீம் ॥ 34

தத:	- அப்பொழுது
ராவண:	- ராவணன்
பஹுபி:	- பல
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
வ்ருத:	- சூழப்பெற்றவனாய்
ஸத்த்வ காம்பீர்யாத்	- ஆற்றலாலும் திண்மையாலும்
மேதிநீம்	- பூமியை
தாரயன் இவ	- பிளப்பவன் போலாய்
ஸஹஸா	- விரைவாய்
ப்ரயாத:	- புறப்பட்டான்.

रावणेनाभ्यनुज्ञातौ महापार्श्वमहोदरौ ।
विरूपाक्षश्च दुर्धर्षो रथानारुरुहुस्तदा ॥

ராவணேன அப்யநுஞாதௌ மஹாபார்ஶ்வ மஹோதரௌ ।
விரூபாக்ஷஶ் ச துர்தர்ஷோ ரதாந் ஆருருஹுஸ் ததா ॥ 35

ததா	- அப்பொழுது
ராவணேன	- ராவணனால்

அப்யநுஞாதெள - கட்டளையிடப்பட்ட
மஹாபார்ஶ்வ மஹோதரெள-மஹோபார்ச்வனும் மஹோதரனும்
துர்தர்ஷ: - தகைக்கவொண்ணாத
விரூபாக்ஷ: ச - விருபாக்ஷனும்
ரதாந் - ரதங்களில்
ஆருருஹு: - ஏறினார்கள்.

ते तु हृष्टा विनर्दन्तो भिन्दन्त इव मेदिनीम् ।
नादं घोरं विमुञ्चन्तो निर्ययुर्जयकाङ्क्षिणः ॥

தே து ஹ்ருஷ்டா விநர்தந்தோ பிந்தந்த இவ மேதிநீம் ।
நாதம் கோரம் விமுஞ்சந்தோ நிர்யயுர் ஜயகாங்க்ஷிண: ॥ 36

தே து - அவர்களும்
ஜயகாங்க்ஷிண: - ஜயத்தைக் கோரியவர்களாய்
ஹ்ருஷ்டா : - உற்சாகங்கொண்டு
மேதிநீம் பிந்தந்த: இவ-பூமியைப் பிளக்கின்றவர்கள் போலாய்
விநர்தந்த: - கர்ஜித்துக் கொண்டு
கோரம் - பயங்கரமான
நாதம் - இரைச்சல்
விமுஞ்சந்த: - இட்டுக்கொண்டு
நிர்யயு: - புறப்பட்டார்கள்.

ततो युद्धाय तेजस्वी रक्षोगणबलैर्वृतः ।
निर्ययावुद्यतधनुः कालान्तकयमोपमः ॥

ததோ யுத்தாய தேஜஸ்வீ ரக்ஷோகண பலைர்வ்ருத: ।
நிர்யயெள உத்யத தநு: காலாந்தகயமோபம: ॥ 37

காலாந்தகயமோபம:- பிரளயகாலயமனுக்கொப்பானவனும்
தேஜஸ்வீ - ஆற்றல் மிக்கவனுமான ராவணன்
உத்யத தநு: - வில்லைக்கொண்டவனாய்
ரக்ஷோ கண பலை: - . ராக்ஷஸஸேனைக்கூட்டங்களால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
யுத்தாய - போரிட
தத: - அவ்விடத்தினின்று
நிர்யயெள - வெளிப்புறப்பட்டான்.

ततः प्रजविताश्वेन रथेन स महारथः ।
द्वारेण निर्ययौ तेन यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥

தத: ப்ரஜவிதாஶ்வேன ரதேந ஸ மஹாரத: ।
த்வாரேண நிர்யயெள தேந யத்ர தெள ராமலக்ஷ்மணெள ॥ 38

மஹாரத: - மஹாரதவீரனான

ஸ:	- அவன்
தத:	- அப்பொழுது
ப்ரஜவிதாஶ்வேன	- மிக்க வேகங்கொண்ட குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற
ரதேந	- தேரில் ஏறிக்கொண்டு
தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ	-அந்த ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
யத்ர	- எங்கிருக்கின்றார்களோ
தேந	- அந்த
த்வாரேண	- வாயில் வழியாக
நிர்யயௌ	- வெளிவந்தான்.

ततो नष्टप्रभः सूर्यो दिशश्च तिमिरावृताः ।
द्विजाश्च नेदुर्घोराश्च संचचालेव मेदिनी ॥

ததோ நஷ்ட ப்ரப: ஸூர்யோ திசஶ் ச திமிராவ்ருதா: ।
த்விஜாஶ் ச நேது: கோராஶ் ச ஸஞ்சசால இவ மேதிநீ ॥ 39

தத:	- அப்பொழுது
ஸூர்ய:	- கதிரவன்
நஷ்ட ப்ரப:	- ஒளிகுன்றினான்;
திச: ச	- திக்குகளும்
திமிராவ்ருதா:	- இருளால் சூழப்பெற்றன;
த்விஜா: ச	- பறவைகளும்
கோரா:	- கொடியவைகளாய்
நேது:	- ஒலித்தன;
மேதிநீ	- பூமியும்
இவ	- முற்றும்
ஸஞ்சசால	- அசைந்தது.

ववर्ष रुधिरं देवश्चस्खलुस्तुरगाः पथि ।

வவர்ஷ ருதிரம் தேவஶ்சஸ்கலுஸ் துரகா: பதி । 40

தேவ:	- இந்திரன்
ருதிரம்	- ரத்தத்தை
வவர்ஷ	- வர்ஷித்தான்;
பதி	- வழியில்
துரகா:	- குதிரைகள்
சஸ்கலு:	- இடறி விழுந்தன.

ध्वजाग्रे न्यपतद्‌गृध्रो विनेदुश्चाशिवं शिवाः ॥

த்வஜாக்ரே ந்யபதத் க்ருத்ரோ விநேதுஶ்ச அஶிவம் ஶிவா: ॥ 41

த்வஜாக்ரே	- கொடியின் நுனியில்
க்ருத்ர:	- ஒரு கழுகு

ந்யபதத்	-	உட்கார்ந்தது;
ஶிவா: ச	-	நரிகளும்
அஶிவம்	-	அமங்களமாக
விநேது:	-	ஊளையிட்டன.

नयनं चास्फुरद्वामं सव्यो बाहुरकम्पत ।

நயனம் ச அஸ்புரத் வாமம் ஸவ்யோ பாஹுரகம்பத । 42

வாமம்	-	இடது
நயனம்	-	கண்
அஸ்புரத்	-	துடித்தது;
ஸவ்ய:	-	இடது
பாஹு:	-	கையும்
அகம்பத	-	துடித்தது.

विवर्णं वदनं चासीत् किञ्चिदभ्रश्यत स्वरः ॥

விவர்ணம் வதனம் ச ஆஸீத் கிஞ்சித் அப்ரஶ்யத ஸ்வர: ॥ 43

வதனம்	-	முகம்
விவர்ணம்	-	களை குன்றியதாய்
ஆஸீத்	-	இருந்தது;
ஸ்வர: ச	-	குரலும்
கிஞ்சித்	-	கொஞ்சம்
அப்ரஶ்யத	-	கம்மியது.

ततो निष्पततो युद्धे दशग्रीवस्य रक्षसः ।
रणे निधनशंसीनि रूपाण्येतानि जज्ञिरे ॥

ததோ நிஷ்பததோ யுத்தே தஶக்ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
ரணே நிதநஶம்ஸீநி ரூபாண்யேதானி ஜஜ்ஞிரே ॥ 44

தத:	-	அவ்விடத்தினின்று
யுத்தே	-	போர் நிமித்தமாய்
ரக்ஷஸ:	-	அரக்கனான
தஶக்ரீவஸ்ய	-	ராவணன்
நிஷ்பதத:	-	புறப்பட்டுச் செல்லும் பொழுது
ரணே	-	போரில்
நிதநஶம்ஸீநி	-	மரணத்தைத் தெரிவிக்கும்
ஏதானி	-	இப்படிப்பட்ட
ரூபாணி	-	சகுனங்கள்
ஜஜ்ஞிரே	-	தோன்றின.

अन्तरिक्षात् पपातोल्का निर्घातसमनिःस्वना ।
विनेदुरशिवा गृध्रा वायसैरनुनादिताः ॥

அந்தரிக்ஷாத் பபாதோல்கா நிர்காதஸமநிஸ்ஸ்வநா।
விநேது: அஶிவா: க்ருத்ரா வாயஸை: அநுநாதிதா: ॥ 45

அந்தரிக்ஷாத்	-	ஆகயாத்தினின்று
உல்கா	-	கொள்ளியானது
நிர்காதஸமம்நிஸ்ஸ்வநா	-	இடிக்கொப்பான ஓசையுடன்
பபாத	-	கீழே விழுந்தது;
க்ருத்ரா:	-	கழுகுகள்
வாயஸை:	-	காகங்களால்
அநுநாதிதா:	-	கூட ஒலிக்கப்பெற்று
அஶிவா:	-	அமங்களமாக
விநேது:	-	கூவின.

एतानचिन्तयन् घोरानुत्पातान् समुपस्थितान् ।
निर्ययौ रावणो मोहाद्वधार्थी कालचोदित: ॥

ஏதான் அசிந்தயன் கோரான் உத்பாதான் ஸமுபஸ்திதான்।
நிர்யயௌ ராவணோ மோஹாத் வதார்தீ காலசோதித: ॥ 46

காலசோதித:	-	மரணகாலம் நெருங்கிய
ராவண:	-	ராவணன்
ஏதான்	-	இந்த
ஸமுபஸ்திதான்	-	முன்தோன்றிய
கோரான்	-	கொடிய
உத்பாதான்	-	துச்சகுனங்களை
மோஹாத்	-	மதிமயக்கத்தால்
அசிந்தயன்	-	பொருட்படுத்தாது
வதார்தீ	-	மரணத்தை விரும்பியவனாக
நிர்யயௌ	-	சென்றான்.

तेषां तु रथघोषेण राक्षसानां महात्मनाम् ।
वानराणामपि चमूर्युद्धायैवाभ्यवर्तत ॥

தேஷாம் து ரதகோஷேண ராக்ஷஸாநாம் மஹாத்மனாம்।
வானராணாம் அபி சமூ: யுத்தாயைவாப்யவர்தத ॥ 47

து	-	அப்பொழுது
தேஷாம் மஹாத்மனாம்	-	அந்த ஆற்றல் மிக்கவர்களான
ராக்ஷஸாநாம்	-	அரக்கர்களின்
ரதகோஷேண	-	தேர்களினோசையால்
வானராணாம்	-	வானரர்களின்
சமூ: அபி	-	ஸேனையும்
யுத்தாயஏவ	-	போரிடவே
அப்யவர்தத	-	எதிர்த்துச்சென்றது.

तेषां तु तुमुलं युद्धं बभूव कपिरक्षसाम् ।
अन्योन्यमाह्वयानानां क्रुद्धानां जयमिच्छताम् ॥

தேஷாம் து துமுலம் யுத்தம் பபூவ கபிரக்ஷஸாம் ।
அன்யோன்யம் ஆஹ்வயானானாம் க்ருத்தானாம் ஜயமிச்சதாம் ॥ 48

து	-	அப்பொழுது
ஜயம் இச்சதாம்	-	வெற்றியை விரும்பி
க்ருத்தானாம்	-	கோபங்கொண்டு
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஆஹ்வ யானானாம்	-	அறை கூவுகின்றவர்களான
தேஷாம்	-	அந்த
கபி ரக்ஷஸாம்	-	வானரர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும்
துமுலம்	-	மிக்க குழப்பமான
யுத்தம் பபூவ	-	போர் மூண்டது.

ततः क्रुद्धो दशग्रीवः शरैः काञ्चनभूषणैः ।
वानराणामनीकेषु चकार कदनं महत् ॥

தத: க்ருத்தோ தஶக்ரீவ: ஶரை: காஞ்சன பூஷணை: ।
வானராணாம் அநீகேஷு சகார கதனம் மஹத் ॥ 49

தத:	-	அப்பொழுது
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்ட
தஶக்ரீவ:	-	தசகண்டன்
காஞ்சன பூஷணை:	-	பொன்னணி கொண்ட
ஶரை:	-	பாணங்களால்
வானராணாம்	-	வானரர்களின்
அநீகேஷு	-	ஸேனைகளில்
மஹத்	-	பெரும்
கதனம்	-	நாசத்தை
சகார	-	விளைவித்தான்.

निकृत्तशिरसः केचिद्रावणेन वलीमुखाः ।
केचिद्विच्छिन्नहृदयाः केचिच्छ्रोत्रविवर्जिताः ॥

நிக்ருத்தஶிரஸ: கேசித் ராவணேந வலீமுகா: ।
கேசித் விச்சிந்ந ஹ்ருதயா: கேசித் ஶ்ரோத்ர விவர்ஜிதா: ॥ 50

ராவணேந	-	ராவணனால்
கேசித்	-	சில
வலீமுகா:	-	வானரர்கள்
நிக்ருத்த ஶிரஸ:	-	தலையறுக்கப்பட்டார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்

விச்சிந்ந ஹ்ருதயா: - மார்பு பிளவுண்டார்கள்;
கேசித் - சிலர்
ஶ்ரோத்ர விவர்ஜிதா:- காதுகளிழந்தார்கள்.

निरुच्छ्वासा हताः केचित् केचित् पार्श्वेषु दारिताः ।
केचिद्विभिन्नशिरसः केचिच्चक्षुर्विवर्जिताः ।।

நிருச்ச்வாஸா: ஹதா: கேசித் கேசித் பார்ஶ்வேஷு தாரிதா: ।
கேசித் விபின்னஶிரஸ: கேசிச்சக்ஷுர் விவர்ஜிதா: ॥ 51

கேசித் - சிலர்
நிருச்ச்வாஸா: - மூச்சற்று
ஹதா: - மாண்டார்கள்;
கேசித் - சிலர்
பார்ஶ்வேஷு - விலாப்புறங்களில்
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டார்கள்;
கேசித் - சிலர்
விபின்னஶிரஸ: - மண்டையுடைக்கப்பட்டார்கள்;
கேசித் - சிலர்
சக்ஷுர் விவர்ஜிதா: - கண்களையிழந்தார்கள்.

दशाननः क्रोधविवृत्तनेत्रो यतो यतोऽभ्येति रथेन संख्ये ।
ततस्ततस्तस्य शरप्रवेगं सोढुं न शेकुर्हरिपुंगवास्ते ।।

தஶாநந: க்ரோதவிவ்ருத்த நேத்ரோ
யதோ யதோ(அ)ப்யேதி ரதேந ஸங்க்யே ।
தத: தத: தஸ்ய ஶரப்ரவேகம்
ஸோடும் ந ஶேகு: ஹரிபுங்கவாஸ் தே ॥ 52

க்ரோத விவ்ருத்தநேத்ர:-கோபத்தால் கண்கள் சுழலும்
தஶாநந: - ராவணன்
ஸங்க்யே - போரில்
ரதேந - ரதத்துடன்
யத: யத: - எங்கெங்கு
அப்யேதி - எதிர்த்துச் செல்கின்றானோ
தத: தத: - அங்கங்கு
தே - அந்த
ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
தஸ்ய - அவனது
ஶரப்ரவேகம் - பாண வேகத்தை
ஸோடும் ஶேகு: ந - தாங்க சக்தியற்றவர்களானார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவணாபிஷேணநம் நாம
ஷண்ணவதிதம: ஸர்க: ॥

ஸப்த நவதிதம: ஸர்க: - 97

तथा तैः कृत्तगात्रैस्तु दशग्रीवेण मार्गणैः ।
बभूव वसुधा तत्र प्रकीर्णा हरिभिस्तदा ॥

ததா தை: க்ருத்த காத்ரைஸ்து தஶக்ரீவேண மார்கணை: ।
பபூவ வஸுதா தத்ர ப்ரகீர்ணா ஹரிபிஸ் ததா ॥ 1

தஶக்ரீவேண	-	ராவணனால்
மார்கணை:	-	பாணங்களைக்கொண்டு
ததா து	-	அவ்வண்ணமாய்
க்ருத்த காத்ரை:	-	சரீரம் பிளக்கப்பட்ட
தை: ஹரிபி:	-	அந்த வானரர்களால்
ததா	-	அப்பொழுது
தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
வஸுதா	-	பூமியானது
ப்ரகீர்ணா	-	நிரம்பியதாய்
பபூவ	-	இருந்தது.

रावणस्याप्रसह्यं तं शरसंपातमेकतः ।
न शेकुः सहितुं दीप्तं पतङ्गा ज्वलनं यथा ॥

ராவணஸ்ய அப்ரஸஹ்யம் தம் ஶரஸம்பாதமேகத: ।
ந ஶேகு: ஸஹிதும் தீப்தம் பதங்கா ஜ்வலனம் யதா ॥ 2

தீப்தம்	-	ஜ்வலிக்கும்
ஜ்வலனம்	-	அக்னியை
பதங்கா:	-	விட்டில்கள்
யதா	-	அணுகமுடியாதது போல்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
தம்	-	அந்த
அப்ரஸஹ்யம்	-	தகைக்கவரிய
ஶர ஸம்பாதம்	-	பாணவீழ்ச்சியை
ஏகத:	-	சிறிதும்
ஸஹிதும் ஶேகு: ந	-	தாங்க முடியாதிருந்தார்கள்.

तेऽर्दिता निशितैर्बाणैः क्रोशन्तो विप्रदुद्रुवुः ।
पावकार्चिःसमाविष्टा दह्यमाना यथा गजाः ॥

தே(அ)ர்திதா: நிஶிதைர் பாணை: க்ரோஶந்தோ விப்ரதுத்ருவு: ।
பாவகார்சி: ஸமாவிஷ்டா தஹ்யமானா யதா கஜா: ॥ 3

தே	-	அவர்கள்
நிஶிதை:	-	கூரிய
பாணை:	-	பாணங்களால்

அர்திதா: - துன்புறுத்தப்பட்டு
க்ரோஶந்த : - கதறுகின்றவர்களாய்
பாவகார்சி: ஸமாவிஷ்டா:-அக்னிஜ்வாலைகள்ால் சூழப்பெற்று
தஹ்யமானா: - பொசுக்கப்படும்
கஜா: யதா - யானைகள் போல
விப்ர்துத்ருவு: - ஓடினார்கள்.

प्लवङ्गानामनीकानि महाभ्राणीव मारुतः ।
स ययौ समरे तस्मिन् विधमन् रावणः शरैः ॥

ப்லவங்காமாநாம் அநீகாநி மஹாப்ராணீவ மாருத: ।
ஸ யயௌ ஸமரே தஸ்மின் விதமன் ராவண: ஶரை: ॥ 4

ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
தஸ்மின் ஸமரே - அந்தப் போரில்
ஶரை: - பாணங்களால்
ப்லவங்காநாம் - வானரர்களின்
அநீகானி - ஸேனைகளை
மஹாப்ராணி - பெரும் மேகங்களை
மாருத: இவ - வன்காற்று சிதற அடிப்பது போல்
விதமன் - அழிப்பவனாய்
யயௌ - திரிந்தான்.

कदनं तरसा कृत्वा राक्षसेन्द्रो वनौकसाम् ।
आससाद ततो युद्धे राघवं त्वरितस्तदा ॥

கதனம் தரஸா க்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரோ வனௌகஸாம் ।
ஆஸஸாத ததோ யுத்தே ராகவம் த்வரிதஸ் ததா ॥ 5

ராக்ஷஸேந்த்ர: - அரக்கமன்னன்
ததா - அப்பொழுது
யுத்தே - போரில்
தரஸா - விரைவாய்
வனௌகஸாம் - வானரர்களுக்கு
கதனம் க்ருத்வா - நாசத்தைச் செய்துவிட்டு,
தத: - பின்னர்
த்வாரித: - வேகமுற்றவனாய்
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
ஆஸஸாத - எதிர்த்தான்.

सुग्रीवस्तान् कपीन् दृष्ट्वा भग्नान् विद्रवतो रणे ।
गुल्मे सुषेणं निक्षिप्य चक्रे युद्धेऽद्भुतं मनः ॥

ஸுக்ரீவஸ் தான் கபீன் த்ருஷ்ட்வா பக்னான் வித்ரவதோ ரணே ।
குல்மே ஸுஷேணம் நிக்ஷிப்ய சக்ரே யுத்தே(அ)த்புதம் மன: ॥ 6

ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவன்
தான் கபீன்	அந்த வானரர்களை
ரணே	போரில்
பக்னான்	முறிக்கப்பட்டு
வித்ரவத:	ஓடுகின்றவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
குல்மே	அணிவகுப்பில்
ஸுஷேணம்	ஸுசேஷணனை
நிக்ஷிப்ய	நிறுத்திவிட்டு
த்ருதம்	விரைவாய்
யுத்தே	போரில்
மன: சக்ரே	மனத்தைச் செலுத்தினான்.

आत्मनः सदृशं वीरः स तं निक्षिप्य वानरम् ।
सुग्रीवोऽभिमुखः शत्रुं प्रतस्थे पादपायुधः ॥

ஆத்மன: ஸத்ருஶம் வீர: ஸ தம் நிக்ஷிப்ய வானரம் ।
ஸுக்ரீவோऽபிமுக: ஶத்ரும் ப்ரதஸ்தே பாதபாயுத: ॥ 7

வீர:	வீரனான
ஸ: ஸுக்ரீவ:	அந்த ஸுக்ரீவன்
ஆத்மன:	தனக்கு
ஸத்ருஶம்	நிகரானவனான
தம் வானரம்	அந்த வானரனை (ஸுஷேணனை)
நிக்ஷிப்ய	நியமித்து விட்டு
பாதபாயுத:	மரங்களை ஆயுதமாய்க் கொண்டவனாய்
ஶத்ரும்	சத்துருவை
அபிமுக: ப்ரதஸ்தே	எதிர்த்துச் சென்றான்.

पार्श्वतः पृष्ठतश्चास्य सर्वे यूथाधिपाः स्वयम् ।
अनुजह्रुर्महाशैलान् विविधांश्च महाद्रुमान् ॥

பார்ஶ்வத: ப்ருஷ்டதஶ் ச அஸ்ய ஸர்வே யூதாதிபா: ஸ்வயம் ।
அநுஜஹ்ருர் மஹாஶைலான் விவிதான் ச மஹாத்ருமான் ॥ 8

தஸ்ய	இவனது
பார்ஶ்வத:	பக்கங்களிலும்
ப்ருஷ்டத: ச	பின்பக்கத்திலும்
யூதாதிபா:	ஸேனைத்தலைவர்கள்
ஸர்வே	யாவரும்
ஸ்வயம்	தாங்கள் பறித்த
மஹாஶைலான்	பெரும் மலைகளையும்
விவிதான்	பலவகை

மஹாத்ருமான் ச	-	பெரும் மரங்களையும்
அநு ஜஹ்ரு:	-	கொணர்ந்தார்கள்.

स नर्दन् युधि सुग्रीवः स्वरेण महता महान् ।
पातयन् विविधांश्चान्याञ्जगामोत्तमराक्षसान् ॥

ஸ நர்தன் யுதி ஸுக்ரீவ: ஸ்வரேண மஹதா மஹான் ।
பாதயன் விவிதான் ச அன்யான் ஜகாம உத்தம ராக்ஷஸான் ॥ 9

மஹான்	-	மகிமை வாய்ந்த
ஸ ஸுக்ரீவ:	-	அந்த ஸுக்ரீவன்
யுதி	-	போரில்
மஹதா ஸ்வரேண	-	பெரும் குரல் கொண்டு
நர்தன்	-	கர்ஜிப்பவனாய்
விவிதான்	-	பல
உத்தம ராக்ஷஸான்	-	சிறந்த அரக்கர்களையும்
அன்யான் ச	-	மற்றவர்களையும்
பாதயன்	-	வீழ்த்திக்கொண்டு
ஜகாம	-	சென்றான்.

ममन्थ च महाकायो राक्षसान् वानरेश्वरः ।
युगान्तसमये वायुः प्रवृद्धानगमानिव ॥

மமந்த ச மஹாகாயோ ராக்ஷஸான் வானரேஶ்வர: ।
யுகாந்த ஸமயே வாயு: ப்ரவ்ருத்தான் அகமான் இவ ॥ 10

மஹாகாய:	-	பேருடலமைந்த
வானரேஶ்வர:	-	வானரமன்னன்
யுகாந்த ஸமயே	-	பிரளயகாலத்தில்
வாயு:	-	காற்று
ப்ரவ்ருத்தான்	-	மிகவளர்ந்த
அகமான்	-	விருக்ஷங்களை
இவ	-	தகர்ப்பது போல்
ராக்ஷஸான் ச	-	அரக்கர்களனைவரையும்
மமந்த	-	துவம்சம் செய்தான்.

राक्षसानामनीकेषु शैलवर्षं ववर्ष ह ।
अश्मवर्षं यथा मेघः पक्षिसङ्घेषु कानने ॥

ராக்ஷஸாநா மநீகேஷு ஶைலவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ ।
அஶ்மவர்ஷம் யதா மேக: பக்ஷிஸங்கேஷு கானனே ॥ 11

கானனே மேக:	-	காட்டில் மேகம்
பக்ஷிஸங்கேஷு	-	பறவைக்கூட்டங்களில்
அஶ்ம வர்ஷம் யதா	-	கல்மாரி பொழிவது போல

ராக்ஷஸானாம்	அரக்கர்களின்
அநீகேஷு	ஸேனைகளில்
ஶைல வர்ஷம்	மலைமாரி
வவர்ஷ	பொழிந்தான்.

कपिराजविमुक्तैस्तैः शैलवर्षैस्तु राक्षसाः ।
विकीर्णशिरसः पेतुर्निकृत्ता इव पर्वताः ॥

கபிராஜவிமுக்தைஸ் தை: ஶைலவர்ஷைஸ் து ராக்ஷஸா: ।
விகீர்ண ஶிரஸ: பேது: நிக்ருத்தா இவ பர்வதா: ॥ 12

து	அப்பொழுது
கபிராஜ விமுக்தை:	வானரமன்னனால் எறியப்பட்ட
தை:	அந்த
ஶைல வர்ஷை:	மலை மாரியால்
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
விகீர்ண ஶிரஸ:	மண்டை சிதறியவர்களாய்
நிக்ருத்தா:	பிளப்புண்ட
பர்வதா: இவ	மலைகள் போல
பேது:	கீழே விழுந்தார்கள்.

अथ संक्षीयमाणेषु राक्षसेषु समन्ततः ।
सुग्रीवेण प्रभग्नेषु पतत्सु विनदत्सु च ॥

அதஸம்க்ஷீயமாணேஷு ராக்ஷஸேஷு ஸமந்தத: ।
ஸுக்ரீவேண ப்ரபக்நேஷு பதத்ஸு விநதத்ஸு ச ॥ 13

विरूपाक्षः स्वकं नाम धन्वी विश्राव्य राक्षसः ।
रथादाप्लुत्य दुर्धर्षो गजस्कन्धमुपारुहत् ॥

விரூபாக்ஷ: ஸ்வகம் நாம தன்வீ விஶ்ராவ்ய ராக்ஷஸ: ।
ரதாத் ஆப்லுத்ய துர்தர்ஷோ கஜஸ்கந்தமுபாருஹத் ॥ 14

அத	அப்பொழுது
ஸமந்தத:	நாற்புறமும்
ராக்ஷஸேஷு	அரக்கர்கள்
ஸுக்ரீவேண	ஸுக்ரீவனால்
ப்ரபக்நேஷு	தாக்கப்பட்டு
பதத்ஸு	கீழே சாய்ந்து
ஸம்க்ஷீயமாணேஷு	ச-துன்புற்றவர்களாய்
நிதந்ஸு	கதறுகையில்,
துர்தர்ஷ:	தகைக்கவரிய
தன்வீ	வில்லாளியும்
ராக்ஷஸ:	அரக்கனுமான

விரூபாக்ஷ: - விரூபாக்ஷன்
ஸ்வகம் நாம - தனது பெயரை
விஶ்ராவ்ய - வெளியிட்டுக் கொண்டு
ரதாத் ஆப்லுத்ய - ரதத்தினின்று குதித்து
கஜஸ்கந்தம் - ஓர் யானையின் மீது
உபாருஹத் - ஏறிக் கொண்டான்.

स तं द्विरदमारुह्य विरूपाक्षो महारथः ।
विनदन् भीमनिर्ह्रादं वानरानभ्यधावत ॥

ஸ தம் த்விரதம் ஆருஹ்ய விரூபாக்ஷோ மஹாரத: ।
விநதன் பீம நிர்ஹ்ராதம் வானரான் அப்யதாவத ॥ 15

ஸ: மஹாரத: - அந்த மகாரதனான
விரூபாக்ஷ: - விருபாஷன்
தம் த்விரதம் - அந்த யானை மீது
ஆருஹ்ய - ஏறிக்கொண்டு
பீம நிர்ஹ்ராதம் - பயங்கர ஓசையாய்
விநதன் - கர்ஜித்துக்கொண்டு
வானரான் - வானரர்களை
அப்யதாவத - எதிர்த்தான்.

सुग्रीवे स शरान् घोरान् विससर्ज चमूमुखे ।
स्थापयामास चोद्विग्नान् राक्षसान् संप्रहर्षयन् ॥

ஸுக்ரீவே ஸ ஶரான் கோரான் விஸஸர்ஜ சமூமுகே ।
ஸ்தாபயாமாஸ சோத்விக்நாந் ராக்ஷஸாந் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥ 16

ஸ: - அவன்
சமூமுகே - படைமுகத்தில்
ஸுக்ரீவே - ஸுக்ரீவன் மீது
கோரான் ஶரான் - கொடிய கணைகளை
விஸஸர்ஜ - விடுத்தான்;
உத்விக்நாந் - கவலையில் ஆழ்ந்த
ராக்ஷஸாந் ச - அரக்கர்களையும்
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - உத்ஸாஹப்படுத்திக் கொண்டு
ஸ்தாபயாமாஸ - நிலைநிறுத்தினான்.

स तु विद्धः शितैर्बाणैः कपीन्द्रस्तेन रक्षसा ।
चुक्रोध स महाक्रोधो वधे चास्य मनो दधे ॥

ஸ து வித்த: ஶிதைர் பாணை: கபீந்த்ரஸ் தேந ரக்ஷஸா ।
சுக்ரோத ஸ மஹாக்ரோதோ வதே ச அஸ்ய மனோ ததே ॥ 17

ஸ: கபீந்த்ர: - அந்த வானரமன்னன்

து	-	அப்பொழுது
தேந ரக்ஷஸா	-	அந்த அரக்கனால்
ஶிதை: பாணை:	-	கூரிய பாணங்களால்
வித்த:	-	தாக்கப்பட்டவனாய்
சுக்ரோத	-	சினங்கொண்டான்;
மஹாக்ரோத:	-	பெரும் கோபம் கொண்ட
ஸ:	-	அவன்
அஸ்ய	-	இவனது
வதே ச	-	வதையிலும்
மன:	-	மனத்தை
ததே	-	நாட்டினான்.

ततः पादपमुद्धृत्य शूरः संप्रधनो हरिः ।
अभिपत्य जघानास्य प्रमुखे तु महागजम् ॥

தத: பாதபமுத்த்ருத்ய ஶூர: ஸம்ப்ரதநோ ஹரி: ।
அபிபத்ய ஜகாநாஸ்ய ப்ரமுகே து மஹாகஜம் ॥ 18

ஸம்ப்ரதந:	-	நன்கு போர் புரியவல்ல
ஶூர: ஹரி:	-	சூரனான வானரன்
தத:	-	அப்பொழுது
பாதபம்	-	மரமொன்றை
உத்த்ருத்ய	-	பிடுங்கி
அபிபத்ய	-	கிட்டி
அஸ்ய	-	இவனது
ப்ரமுகே து	-	முன்னிலையிலேயே
மஹாகஜம்	-	சிறந்த யானையை
ஜகாந	-	தாக்கினான்.

स तु प्रहाराभिहतः सुग्रीवेण महागजः ।
अपासर्पद्धनुर्मात्रं निषसाद ननाद च ॥

ஸ து ப்ரஹாராபிஹத: ஸுக்ரீவேண மஹாகஜ: ।
அபாஸர்பத்தநுர் மாத்ரம் நிஷஸாத நநாத ச ॥ 19

ஸ து	-	அந்த
மஹாகஜ: து	-	சிறந்த யானையும்
ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவனால்
ப்ரஹாராபிஹத:	-	அடிக்கப்பட்டு
தநுர் மாத்ரம்	-	ஒரு வில்லளவு
அபாஸர்பத்	-	பின்சென்றது;
நநாத	-	வீறிட்டுக்கதறியது;
நிஷஸாத ச	-	கீழே சாய்ந்தது.

गजात्तु मथितात्तूर्णमपक्रम्य स वीर्यवान् ।
राक्षसोऽभिमुखः शत्रुं प्रत्युद्गम्य ततः कपिम् ॥

கஜாத்து மதிதாத் தூர்ணம் அபக்ரம்ய ஸ வீர்யவான் ।
ராக்ஷஸோऽபிமுக: ஶத்ரும் ப்ரத்யுத்கம்ய தத: கபிம் ॥ 20

आर्षभं चर्म खड्गं च प्रगृह्य लघुविक्रमः ।
भर्त्सयन्निव सुग्रीवमाससाद व्यवस्थितम् ॥

ஆர்ஷபம் சர்ம கட்கம் ச ப்ரக்ருஹ்ய லகுவிக்ரம: ।
பர்த்ஸயன்நிவ ஸுக்ரீவம் ஆஸஸாத வ்யவஸ்திதம் ॥ 21

வீர்யவான்	-	வீர்யவானும்
லகுவிக்ரம:	-	விரைந்த பராக்கிரமங்கொண்டவனுமான
ஸ: ராக்ஷஸ:	-	அந்த அரக்கன்
து	-	அப்பொழுது
மதிதாத்	-	மாய்க்கப்பட்ட
கஜாத்து	-	யானையினின்று
தூர்ணம் அபக்ரம்ய	-	விரைவாய் கீழிறங்கி,
ஶத்ரும்	-	சத்ருவான
கபி	-	வானரனை
அபிமுக:	-	எதிர்த்த்வனாய்
தத:	-	அப்பொழுது
ப்ரத்யுத்கம்ய	-	கிட்டி,
ஆர்ஷபம்	-	எருதுத்தோலாலான
சர்ம	-	கேடயத்தையும்
கட்கம் ச	-	கத்தியையும்
ப்ரக்ருஹ்ய	-	கைக்கொண்டு
இவ	-	மிக
பர்த்ஸயன்	-	அதட்டுகின்றவனாய்
வ்யவஸ்திதம்	-	ஆயத்தமாயிருக்கின்ற
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனை
ஆஸஸாத	-	பொருதினான்.

स हि तस्याभिसंक्रुद्धः प्रगृह्य विपुलां शिलाम् ।
विरूपाक्षाय चिक्षेप सुग्रीवो जलदोपमाम् ॥

ஸ ஹி தஸ்யாபிஸங்க்ருத்த: ப்ரக்ருஹ்ய விபுலாம் ஶிலாம் ।
விரூபாக்ஷாய சிக்ஷேப ஸுக்ரீவோ ஜலதோபமாம் ॥ 22

ஸ:	-	அந்த
ஸுக்ரீவ: ஹி	-	ஸுக்ரீவனும்
தஸ்ய	-	அவனிடம்

அபிஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டு
ஜலதோபமாம் - மேகத்தை நிகர்த்து
விபுலாம் - பெரிதான
ஶிலாம் - பாறையொன்றை
ப்ரக்ருஹ்ய - கைக்கொண்டு
விரூபாக்ஷாய - விரூபாக்ஷன்மீது
சிக்ஷேப - வீசினான்.

स तां शिलामापतन्तीं दृष्ट्वा राक्षसपुंगवः ।
अपक्रम्य सुविक्रान्तः खड्गेन प्राहरत्तदा ॥

ஸ தாம் ஶிலாம் ஆபதந்தீம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸபுங்கவ: ।
அபக்ரம்ய ஸுவிக்ராந்த: கட்கேந ப்ராஹரத் ததா ॥ 23

ஸ: - அந்த
ஸுவிக்ராந்த: - மிகபராக்கிரமசாலியான
ராக்ஷஸ புங்கவ: - ராக்ஷஸச்ரேஷ்டன்
தாம் ஶிலாம் - அந்தப் பாறையை
ஆபதந்தீம் - மேல்விழவருவதாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
அபக்ரம்ய - விலகிக்கொண்டு
ததா - அப்பொழுது
கட்கேந ப்ராஹரத் - வாளால் தாக்கினான்.

तेन खड्गप्रहारेण रक्षसा बलिना हतः ।
मुहूर्तमभवद्वीरो विसंज्ञ इव वानरः ॥

தேந கட்கப்ரஹாரேண ரக்ஷஸா பலிநா ஹத: ।
முஹூர்தம் அபவத் வீரோ விஸம்ஞ: இவ வானர: ॥ 24

வீர: - வீரனான
வானர: - வானரன்
பலிநா - பலசாலியான
ரக்ஷஸா - அரக்கனின்
தேந கட்கப்ரஹாரேண-அந்த வாள் வீச்சால்
ஹத: - தாக்கப்பட்டவனாய்
முஹூர்தம் - சிறிது நேரம்
இவ - முற்றும்
விஸம்ஞ: - மெய்மறந்தவனாய்
அபவத் - ஆனான்.

स तदा सहसोत्पत्य राक्षसस्य महाहवे ।
मुष्टिं संवर्त्य वेगेन पातयामास वक्षसि ॥

ஸ ததா ஸஹஸோத்பத்ய ராக்ஷஸஸ்ய மஹாஹவே ।
முஷ்டிம் ஸம்வர்த்ய வேகேன பாதயாமாஸ வக்ஷஸி ॥ 25

ஸ:	- அவன்
ததா	- அப்பொழுது
ஸஹஸா	- சடக்கென
உத்பத்ய	- எழுந்து நின்று
வேகேன	- விரைவாய்
முஷ்டிம் ஸம்வர்த்ய	- முஷ்டியை உயர்த்தி
மஹாஹவே	- பெரும் போரில்
ராக்ஷஸஸ்ய	- அரக்கனது
வக்ஷஸி	- மார்பில்
பாதயாமாஸ	- தாக்கினான்.

मुष्टिप्रहाराभिहतो विरूपाक्षो निशाचरः ।
तेन खड्गेन संक्रुद्धः सुग्रीवस्य चमूमुखे ॥
कवचं पातयामास पद्भ्यामभिहतोऽपतत् ॥

முஷ்டி ப்ரஹாராபிஹதோ விரூபாக்ஷோ நிஶாசர: ।
தேன கட்கேன ஸங்க்ருத்த: ஸுக்ரீவஸ்ய சமூமுகே ॥
கவசம் பாதாயமாஸ பத்ப்யாம் அபிஹதோऽபதத் ॥ 26

முஷ்டிப்ரஹாராபிஹத:	-முஷ்டிக்குத்தால் தாக்கப்பட்ட
நிஶாசர:	- அரக்கனான
விரூபாக்ஷ:	- விரூபாக்ஷன்
ஸங்க்ருத்த:	- சினங்கொண்டவனாய்
சமூமுகே	- படைமுகத்தில்
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனது
கவசம்	- கவசத்தை
தேன கட்கேன	- அந்த வாளால்
பாதயமாஸ	- வெட்டி வீழ்த்தினான்;
பத்ப்யாம்	- கால்களால்
அபிஹத:	- உதைக்கப்பட்ட அவன் (ஸுக்ரீவன்)
அபதத்	- கீழே விழுந்தான்.

स समुत्थाय पतितः कपिस्तस्य व्यसर्जयत् ।
तलप्रहारमशनेः समानं भीमनिःस्वनम् ॥

ஸ ஸமுத்தாய பதித: கபிஸ் தஸ்ய வ்யஸர்ஜயத் ।
தல ப்ரஹாரம் அஶனே: ஸமானம் பீமநிஸ்ஸ்வனம் ॥ 27

பதித:	- கீழ் வீழ்ந்த
ஸ:	- அந்த
கபி:	- வானரன்

ஸமுத்தாய	- எழுந்து
அஶனே:	- இடிக்கு
ஸமானம்	- ஒப்பானதும்
பீமநிஸ்ஸ்வனம்	- பயங்கரமான ஓசை கொண்டதுமான
தல ப்ரஹாரம்	- உள்ளங்கை அறையொன்றை
தஸ்ய	- அவனுக்கு
வ்யஸர்ஜயத்	- கொடுத்தான்.

तलप्रहारं तद्रक्षः सुग्रीवेण समुद्यतम् ।
नैपुण्यान्मोचयित्वैनं मुष्टिनोरस्यताडयत् ।।

தல ப்ரஹாரம் தத்ரக்ஷ: ஸுக்ரீவேண ஸமுத்யதம் ।
நைபுண்யான் மோசயித்வைனம் முஷ்டிநோரஸ்யதாடயத் ॥ 28

தத்ரக்ஷ:	- அந்த அரக்கன்
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவனால்
ஸமுத்யதம்	- கொடுக்கப்பட்ட
தல ப்ரஹாரம்	- கை அறைக்கு
நைபுண்யாத்	- சாமர்த்தியத்தால்
மோசயித்வா	- தப்பித்துக்கொண்டு
ஏனம்	- இவனை
முஷ்டிநா	- முஷ்டியால்
உரஸி	- மார்பில்
அதாடயத்	- குத்தினான்.

ततस्तु संक्रुद्धतरः सुग्रीवो वानरेश्वरः ।
मोक्षितं चात्मनो दृष्ट्वा प्रहारं तेन रक्षसा ।।
स ददर्शान्तरं तस्य विरूपाक्षस्य वानरः ।।

ததஸ் து ஸங்க்ருத்த தர: ஸுக்ரீவோ வானரேஶ்வர: ।
மோக்ஷிதம் ச ஆத்மனோ த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹாரம் தேன ரக்ஷஸா ॥
ஸ ததர்ஶாந்தரம் தஸ்ய விருபாக்ஷஸ்ய வானர: ॥ 29

ஸ:	- அப்பொழுது
வானரேஶ்வர:	- வானரமன்னனான
ஸுக்ரீவ: ச	- ஸுக்ரீவனும்
தேன ரக்ஷஸா	- அந்த அரக்கனால்
ஆத்மன:	- தனக்கு
மோக்ஷிதம்	- கொடுக்கப்பெற்ற
ப்ரஹாரம்	- குத்தை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
ஸங்க்ருத்த தர:	- மிக்க கோங்கொண்டவனாய்
ஸ:	- அந்த

வானர:	வானரன்
து	அப்பொழுது
தஸ்ய	அந்த
விரூபாக்ஷஸ்ய	விரூபாக்ஷனுடைய
அந்தரம்	ஏற்ற காலத்தை
ததர்ஶ	கவனித்திருந்தான்.

ततो न्यपातयत् क्रोधाच्छङ्खदेशे महत्तलम् ॥

ததோ ந்யபாதயத் க்ரோதாத் ஶங்கதேஶே மஹத்தலம் । 30

தத:	அப்பொழுது
க்ரோதாத்	கோபத்தால்
ஶங்கதேஶே	நெற்றிப்பிரதேசத்தில்
மஹத்	பெரும்
தலம்	உள்ளங்கையை
ந்யபாதயத்	வீழ்த்தினான்.

महेन्द्राशनिकल्पेन तलेनाभिहतः क्षितौ ।
पपात रुधिरक्लिन्नः शोणितं च समुद्वमन् ॥
स्त्रोतोभ्यस्तु विरूपाक्षो जलं प्रस्त्रवणादिव ॥

மஹேந்த்ராஶனி கல்பேன தலேநாபிஹத: க்ஷிதௌ ।
பபாத ருதிர க்லின்ன: ஶோணிதம் ச ஸமுத்வமன் ॥
ஸ்ரோதோப்யஸ்து விரூபாக்ஷோ ஜலம் ப்ரஸ்ரவணாத் இவ ॥ 31

விரூபாக்ஷ:	விரூபாக்ஷன்
மஹேந்த்ராஶனி கல்பேன	தேவேந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமான
தலேன	உள்ளங்கையால்
அபிஹத:	அறையப்பட்டவனாய்
து	அப்பொழுது
ருதிர க்லின்ன:	ரத்தம் தோய்ந்தவனாய்,
ப்ரஸ்ரவணாத்	அருவியினின்று
ஜலம் இவ	நீர் பெருகுவது போல
ஸ்ரோதோப்ய:	(ரத்தக்) குழாய்களினின்று
ஶோணிதம்	ரத்தத்தை
ஸமுத்வமன் ச	பெருக்கிக்கொண்டே
க்ஷிதௌ	பூமியில்
பபாத	சாய்ந்து விட்டான்.

विवृत्तनयनं क्रोधात् सफेनं रुधिराप्लुतम् ।
ददृशुस्ते विरूपाक्षं विरूपाक्षतरं कृतम् ॥

விவ்ருத்தநயனம் க்ரோதாத் ஸபேனம் ருதிராப்லுதம் ।
தத்ருஶுஸ்தே விரூபாக்ஷம் விரூபாக்ஷதரம் க்ருதம் ॥ 32

தே	-	அங்கு இருந்தவர்கள்,
க்ரோதாத்	-	கோபத்தால்
விவ்ருத்த நயனம்	-	கண்கள் சுழன்றிருந்த
விரூபாக்ஷம்	-	விரூபாக்ஷனை
விரூபாக்ஷதரம்	-	மிக்க விகாரமான கண்களுற்றவனாய்
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டவனாகவும்
ஸபேனம்	-	நுரையுடன் கூடிய
ருதிராப்லுதம்	-	ரத்தம் வழிந்தவனாகயும்
தத்ருஶு:	-	கண்டார்கள்.

स्फुरन्तं परिवर्तन्तं पार्श्वेन रुधिरोक्षितम् ।
करुणं च विनर्दन्तं ददृशुः कपयो रिपुम् ॥

ஸ்புரந்தம் பரிவர்தந்தம் பார்ஶ்வேன ருதிரோக்ஷிதம் ।
கருணம் ச விநர்தந்தம் தத்ருஶு: கபயோ ரிபும் ॥ 33

கபய:	-	வானரர்கள்
ரிபும்	-	மாற்றானை
ஸ்புரந்தம்	-	தத்தளித்து
பரிவர்தந்தம்	-	புரண்டு கொண்டிருப்பவனாகவும்
பார்ஶ்வேன	-	விலாப்புறத்தில்
ருதிரோக்ஷிதம்	-	குருதி வழிந்தவனாகவும்
கருணம்	-	பரிதாபமாக
விநர்தந்தம் ச	-	அழுபவனாகவும்
தத்ருஶு:	-	கவனித்தார்கள்.

तथा तु तौ संयति संप्रयुक्तौ तरस्विनौ वानरराक्षसानाम् ।
बलार्णवौ सस्वनतुः सुभीमं महार्णवौ द्वाविव भिन्नवेलौ ॥

ததா து தௌ ஸம்யதி ஸம்ப்ரயுக்தௌ
    தரஸ்விநௌ வானர ராக்ஷஸாநாம் ।
பலார்ணவௌ ஸஸ்வனது: ஸுபீமம்
    மஹார்ணவௌ த்வாவிவ பின்ன வேலௌ ॥ 34

ததா து	-	அவ்வண்ணமே
ஸம்யதி	-	போரில்
ஸம்ப்ரயுக்தௌ	-	பொருதுபவர்களும்
தரஸ்விநௌ	-	ஆற்றல் மிக்கவர்களுமான
தௌ	-	அந்த
வானர ராக்ஷஸாநாம்	-	வானர இராட்சதர்களுடைய
பலார்ண	-	ஸேனைக் கடல்கள் இரண்டும்

பின்ன வேலெள - கரைபுரண்ட
த்வெள மஹார்ணவெள இவ-இரு பெரும் கடல்கள் போல்
ஸுபீமம் - மிகப் பயங்கரமாய்
ஸஸ்வனது: - ஆரவாரித்தன.

विनाशितं प्रेक्ष्य विरूपनेत्रं महाबलं तं हरिपार्थिवेन ।
बलं समस्तं कपिराक्षसानामुद्वृत्तगङ्गाप्रतिमं बभूव ॥

விநாஶிதம் ப்ரேக்ஷ்ய விரூபநேத்ரம்
மஹாபலம் தம் ஹரி பார்திவேன ।
பலம் ஸமஸ்தம் கபிராக்ஷஸாநா
முத்வ்ருத்த கங்காப்ரதிமம் பபூவ ॥ 35

தம் - அந்த
மஹாபலம் - மகா பலசாலியான
விருபநேத்ரம் - விருபாஷனை
ஹரி பார்திவேன - வானரமன்னனால்
விநாஶிதம் - கொல்லப்பட்டவனாய்
ப்ரேக்ஷ்ய - கவனித்து
கபிராக்ஷஸாநாம் - வானர ராட்சதர்களின்
ஸமஸ்தம் - எல்லா
பலம் - ஸேனையும்
உத்வ்ருத்தகங்கா ப்ரதிமம்-கரைக்டங்கா கங்கையை நிகர்த்ததாய்
பபூவ - ஆயிற்று.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
விரூபாக்ஷவதோ நாம ஸப்தநவதிதம: ஸர்க: ॥

அஷ்டநவதிதம: ஸர்க: - 98

हन्यमाने बले तूर्णमन्योन्यं ते महामृधे ।
सरसीव महाघर्मे सूपक्षीणे बभूवतुः ॥
ஹன்யமானே பலே தூர்ணம் அன்யோன்யம் தே மஹாம்ருதே ।
ஸரஸீவ மஹாகர்மே ஸூபக்ஷீணே பபூவது: ॥

மஹாம்ருதே	பெரும் போரில்
தே	அந்த
பலே	ஸேனைகளிரண்டும்
அன்யோன்யம்	ஒன்றோடொன்று
தூர்ணம் ஹன்யமானே	விரைவாய் தாக்குண்டு
மஹாகர்மே	பெருங்கோடையில்
ஸரஸி	இரு ஓடைகளில்
இவ	தண்ணீர் குறைவதுபோல்
ஸூபக்ஷீணே	குறைந்து வர
பபூவது:	ஆரம்பித்தது.

स्वबलस्य विघातेन विरूपाक्षवधेन च ।
बभूव द्विगुणं क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥
ஸ்வபலஸ்ய விகாதேன விருபாக்ஷ வதேந ச ।
பபூவ த்விகுணம் க்ருத்தோ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥ 2

ராக்ஷஸாதிப:	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண:	ராவணன்
ஸ்வபலஸ்ய	தனது ஸேனையின்
விகாதேன	அழிவாலும்
விருபாக்ஷ வதேந ச	விருபாக்ஷனின் வதையாலும்
த்விகுணம்	இருமடங்கு
க்ருத்த: பபூவ	கோபங்கொண்டவனானான்.

प्रक्षीणं तु बलं दृष्ट्वा वध्यमानं वलीमुखैः ।
बभूवास्य व्यथा युद्धे प्रेक्ष्य दैवविपर्ययम् ॥
ப்ரக்ஷீணம் து பலம் த்ருஷ்ட்வா வத்யமானம் வலீமுகை: ।
பபூவாஸ்ய வ்யதா யுத்தே ப்ரேக்ஷய தைவவிபர்யயம் ॥ 3

து	அப்பொழுது
வலீமுகை:	வானரர்களால்
வத்யமானம்	கொல்லப்பட்டு
ப்ரக்ஷீணம்	குறைந்துவரும்
பலம் த்ருஷ்ட்வா	ஸேனையைக் கண்டும்

யுத்தே	-	போரில்
தைவவிபர்யயம்	-	தெய்வஸகாயம் மாறுபட்டிருப்பதையும்
ப்ரேக்ஷ்ய	-	கவனித்து
அஸ்ய	-	இவனுக்கு
வ்யதா	-	துயரம்
பபூவ	-	உண்டாயிற்று.

उवाच च समीपस्थं महोदरमरिन्दमम् ।

உவாச ச ஸமீபஸ்தம் மஹோதரம் அரிந்தமம் । 4

ஸமீபஸ்தம்	-	பக்கலிலிருக்கும்
அரிந்தமம்	-	சத்ருஸம்ஹாரகனான
மஹோதரம் ச	-	மஹோதரனைப் பார்த்து
உவாச	-	இவ்வாறு புகன்றான்.

अस्मिन् काले महाबाहो जयाशा त्वयि मे स्थिता ॥

அஸ்மின்காலே மஹாபாஹோ ஜயாஶா த்வயி மே ஸ்திதா ॥ 5

மஹாபாஹோ	-	மஹாபாகுவே !
அஸ்மின் காலே	-	இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
மே	-	எனக்கு
ஜயாஶா	-	வெற்றியின் ஆவல்
த்வயி	-	உன்னிடத்தில்
ஸ்திதா	-	பற்றியிருக்கிறது.

जहि शत्रुचमूं वीर दर्शयाद्य पराक्रमम् ।

ஜஹி ஶத்ருசமூம் வீர தர்ஶயாத்ய பராக்ரமம் । 6

வீர	-	வீரனே !
அத்ய	-	இப்பொழுதே
பராக்ரமம்	-	உன் பிரதாபத்தை
தர்ஶய	-	நீ காட்டுவாயாக;
ஶத்ரு சமூம்	-	மாற்றான் படையை
ஜஹி	-	வெற்றி கொள்வாயாக.

भर्तृपिण्डस्य कालोऽयं निर्देष्टुं साधु युध्यताम् ॥

பர்த்ரு பிண்டஸ்ய காலோऽயம் நிர்தேஷ்டும் ஸாது யுத்யதாம் ॥ 7

பர்த்ரு பிண்டஸ்ய	-	எஜமானனது அன்னத்திற்கு
நிர்தேஷ்டும்	-	கைம்மாறு செய்ய
அயம் கால:	-	இதுவே ஏற்ற காலம்;
ஸாது	-	மெச்சத்தக்கவாறு
யுத்யதாம்	-	போரிடப்படட்டும்.

एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रो महोदरः ।
प्रविवेशारिसेनां तां पतङ्ग इव पावकम् ॥

ஏவமுக்தஸ் ததா இதி உக்த்வா ராக்ஷஸேந்த்ரோ மஹோதர: ।
ப்ரவிவேஶ அரிஸேநாம் தாம் பதங்க இவ பாவகம் ॥ 8

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
ராக்ஷஸேந்த்ர: - அரக்கத்தலைவனான
மஹோதர: - மகோதரன்
ததா இதி - அங்ஙனமே செய்கின்றேன் என்று
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
தாம் - அந்த
அரிஸேநாம் - சத்ருசேனைக்குள்
பாவகம் - அக்னியில்
பதங்க: இவ - விட்டில் பூச்சி விழுவது போல்
ப்ரவிவேஶ - புகுந்தான்.

ततः स कदनं चक्रे वानराणां महाबलः ।
भर्तृवाक्येन तेजस्वी स्वेन वीर्येण चोदितः ॥

தத: ஸ கதனம் சக்ரே வாநராணாம் மஹாபல: ।
பர்த்ருவாக்யேன தேஜஸ்வீ ஸ்வேன வீர்யேண சோதித: ॥ 9

தத: - அப்பொழுது
தேஜஸ்வீ - ஆண்மைமிக்கவனும்
மஹாபல: - மகாபலசாலியான
ஸ: - அவன்
பர்த்ரு வாக்யேன - எஜமானனது கட்டளையாலும்
ஸ்வேன - தனது
வீர்யேண - வீரத்தன்மையாலும்
சோதித: - தூண்டப்பட்டவனாய்
வாநராணாம் - வானரர்களுக்கு
கதனம் - நாசத்தை
சக்ரே - விளைவித்தான்.

वानराश्च महासत्त्वाः प्रगृह्य विपुलाः शिलाः ।
प्रविश्यारिबलं भीमं जघ्नुस्ते रजनीचरान् ॥

வானராஶ்ச மஹாஸத்த்வா: ப்ரக்ருஹ்ய விபுலா: ஶிலா: ।
ப்ரவிஶ்ய அரிபலம் பீமம் ஜக்நுஸ் தே ரஜநீசரான் ॥ 10

தே - அந்த
மஹா ஸத்த்வா: - ஆற்றல் மிக்கவர்களான

வானரா: ச	-	வானரர்களும்
விபுலா: ஶிலா:	-	பெருத்த பாறைகளை
ப்ரக்ருஹ்ய	-	கைக்கொண்டு
பீமம்	-	பயங்கரமான
அரிபலம்	-	சத்ரு ஸேனைக்குள்
ப்ரவிஶ்ய	-	புகுந்து
ரஜநீசரான்	-	அரக்கர்களை
ஜக்நு:	-	தாக்கினார்கள்.

महोदरस्तु संक्रुद्धः शरैः काञ्चनभूषणैः ।

चिच्छेद पाणिपादोरून् वानराणां महाहवे ॥

மஹோதரஸ்து ஸங்க்ருத்த: ஶரை: காஞ்சன பூஷணை: ।
சிச்சேத பாணிபாதோரூன் வானராணாம் மஹாஹவே ॥ 11

தே	-	அப்பொழுது
மஹாஹவே	-	கடும் போரில்
மஹோதர:	-	மகோதரன்
ஸங்க்ருத்த:	-	மிகச்சினந்து
காஞ்சன பூஷணை:	-	பொன்னணிகளுடைய
ஶரை:	-	பாணங்களால்
வானராணாம்	-	வானரர்களின்
பாணிபாதோரூன்	-	கரங்களையும், கால்களையும், தொடைகளையும்
சிச்சேத	-	வெட்டித்தள்ளினான்.

ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसैरर्दिता भृशम् ।

दिशो दश द्रुताः केचित्केचित्सुग्रीवमाश्रिताः ॥

ததஸ் தே வானரா: ஸர்வே ராக்ஷஸை: அர்திதா ப்ருஶம் ।
திஶோ தஶ த்ருதா: கேசித் கேசித் ஸுக்ரீவம் ஆஶ்ரிதா: ॥ 12

தத:	-	அப்பொழுது
தே வானரா:	-	அந்த வானரர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ராக்ஷஸை:	-	அரக்கர்களால்
ப்ருஶம்	-	மிகவும்
அர்திதா:	-	துன்புறுத்தப்பட்டு
கேசித்	-	சிலர்
தஶ: திஶ:	-	பத்து திசைகளிலும்
த்ருதா:	-	ஓடிவிட்டார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனை
ஆஶ்ரிதா:	-	சரணடைந்தார்கள்.

प्रभग्नां समरे दृष्ट्वा वानराणां महाचमूम् ।
अभिदुद्राव सुग्रीवो महोदरमनन्तरम् ॥

ப்ரபக்னாம் ஸமரே த்ருஷ்ட்வா வானராணாம் மஹாசமூம் ।
அபிதுத்ராவ ஸுக்ரீவோ மஹோதரம் அனந்தரம் ॥ 13

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
ஸமரே	-	போரில்
வானராணாம்	-	வானரர்களின்
மஹாசமூம்	-	பெரும்படையை
ப்ரபக்னாம்	-	முறியடிக்கப்பட்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
அனந்தரம்	-	உடனே
மஹோதரம்	-	மகோதரனை
அபிதுத்ராவ	-	எதிர்த்தான்.

प्रगृह्य विपुलां घोरां महीधरसमां शिलाम् ।
चिक्षेप च महातेजास्तद्वधाय हरीश्वरः ॥

ப்ரக்ருஹ்ய விபுலாம் கோராம் மஹீதரஸமாம் ஶிலாம் ।
சிக்ஷேப ச மஹாதேஜா: தத் வதாய ஹரீஶ்வர: ॥ 14

மஹாதேஜா:	-	பேராற்றல் படைக்கப்பட்ட
ஹரீஶ்வர:	-	வானரமன்னன்
விபுலாம்	-	பெருத்ததும்
மஹீதரஸமாம் ச	-	பர்வதம் போன்றதும்
கோராம்	-	பயங்கரமானதுமான
ஶிலாம்	-	பாறையொன்றை
ப்ரக்ருஹ்ய	-	கைக்கொண்டு
தத் வதாய	-	அவனை கொல்வதற்காக
சிக்ஷேப	-	வீசியெறிந்தான்.

तामापतन्तीं सहसा शिलां दृष्ट्वा महोदरः ।
असंभ्रान्तस्ततो बाणैर्निर्बिभेद दुरासदाम् ॥

தாமாபதந்தீம் ஸஹஸா ஶிலாம் த்ருஷ்ட்வா மஹோதர:।
அஸம்ப்ராந்த: ததோ பாணை: நிர்பிபேத துராஸதாம் ॥ 15

மஹோதர:	-	மகோதரன்
தத:	-	அப்பொழுது
ஸஹஸா	-	விரைந்து
ஆபதந்தீம்	-	மேல்விழ வரும்
தாம்	-	அந்த
ஶிலாம் த்ருஷ்ட்வா	-	பாறையைப் பார்த்து

அஸம்ப்ர்ராந்த:	- கலவரமுறாதவனாய்
துராஸ்தாம்	- தகைக்கவரிய அதை
ப்'ாணை:	- பாணங்களால்
நிர்பிபேத	- பிளந்தெறிந்தான்.

रक्षसा तेन बाणौघैर्निकृत्ता सा सहस्रधा ।
निपपात शिला भूमौ गृध्रचक्रमिवाकुलम् ॥

ரக்ஷஸா தேந பாணௌகை: நிக்ருத்தா ஸா ஸஹஸ்ரதா ।
நிபபாத ஶிலா பூமௌ க்ருத்ரசக்ரம் இவ ஆகுலம் ॥ 16

தேந ரக்ஷஸா	- அந்த அரக்கனால்
பாணௌகை:	- சரஜாலங்களால்
ஸஹஸ்ரதா	- அனேகம் துண்டுகளாய்
நிக்ருத்தா	- சிதைவுண்ட
ஸா ஶிலா	- அந்த பாறை
ஆகுலம்	- சிதறுண்ட
க்ருத்ர சக்ரம் இவ	- கழுகுக்கூட்டம் போல
பூமௌ	- பூமியில்
நிபபாத	- விழுந்தது.

तां तु भिन्नां शिलां दृष्ट्वा सुग्रीवः क्रोधमूर्छितः ।
सालमुत्पाट्य चिक्षेप राक्षसे रणमूर्धनि ॥

தாம் து பின்னாம் ஶிலாம் த்ருஷ்ட்வா ஸுக்ரீவ: க்ரோத மூர்ச்சித: ।
ஸாலம் உத்பாட்ய சிக்ஷேப ராக்ஷஸே ரணமூர்தனி ॥ 17

து	- அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
தாம்	- அந்த
ஶிலாம்	- பாறையை
பின்னாம்	- பிளவுண்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
க்ரோத மூர்ச்சித:	- கோபம் மூண்டவனாய்
ஸாலம்	- ஆச்சாமரமொன்றை
உத்பாட்ய	- பெயர்த்தெடுத்து
ரண மூர்தனி	- போர் முனையில்
ராக்ஷஸே	- அரக்கன் மீது
சிக்ஷேப	- வீசியெறிந்தான்.

शरैश्च विददारैनं शूरः परपुरंजयः ।

ஶரைஶ் ச விததாரைநம் ஶூர: பரபுரஞ்ஜய: । 18

பரபுரஞ்ஜய:	- சத்ரு நகரை வெற்றி கொள்ளும்
ஶூர: ச	- சூரனான அவன்

ஶரை:	-	பாணங்களால்
ஏநம் விததார	-	இதை (ஆச்சாமரத்தை) பிளந்தான்.

स ददर्श ततः क्रुद्धः परिघं पतितं भुवि ॥

ஸ ததர்ஶ தத: க்ருத்த: பரிகம் பதிதம் புவி ॥ 19

க்ருத்த:	-	சினங்கொண்ட
ஸ:	-	அவன் (ஸுக்ரீவன்)
தத:	-	அப்பொழுது
புவி:	-	பூமியில்
பதிதம்	-	விழுந்து கிடக்கும்
பரிகம்	-	உழலைத் தடியொன்றை
ததர்ஶ	-	கண்டான்.

आविध्य तु स तं दीप्तं परिघं तस्य दर्शयन् ।
परिघाग्रेण वेगेन जघानास्य हयोत्तमान् ॥

ஆவித்ய து ஸ தம் தீப்தம் பரிகம் தஸ்ய தர்ஶயன் ।
பரிகாக்ரேண வேகேன ஜகாநாஸ்ய ஹயோத்தமான் ॥ 20

து	-	அப்பொழுது
ஸ:	-	அவன் (ஸுக்ரீவன்)
தீப்தம்	-	ஜ்வலிக்கும்
தம் பரிகம்	-	அந்த உழலைத்தடியை
தஸ்ய	-	அவனுக்கு
தர்ஶயன்	-	காட்டிக்கொண்டே
ஆவித்ய	-	சுழற்றி
பரிகாக்ரேண	-	உழலை முனையால்
அஸ்ய	-	இவனது
ஹயோத்தமான்	-	சிறந்த குதிரைகளை
வேகேன	-	வலுக்கொண்டு
ஜகாந	-	புடைத்தான்.

तस्माद्धतहयाद्वीरः सोऽवप्लुत्य महारथात् ।
गदां जग्राह संक्रुद्धो राक्षसोऽथ महोदरः ॥

தஸ்மாத் ஹத ஹயாத் வீர: ஸோऽவப்லுத்ய மஹாரதாத் ।
கதாம் ஜக்ராஹ ஸங்க்ருத்தோ ராக்ஷஸோऽதமஹோதர: ॥ 21

அத	-	அப்பொழுது
ஸ: வீர:	-	அந்த வீரனும்
ராக்ஷஸ:	-	அரக்கனுமான
மஹோதர:	-	மகோதரன்
ஹத ஹயாத்	-	குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதான

தஸ்மாத்	அந்த
மஹாரதாத்	சிறந்த தேரிலிருந்து
அவப்லுத்ய	கீழே குதித்து
ஸங்க்ருத்த:	சினம் மூண்டவனாய்
கதாம்	கதையை
ஜக்ராஹ	கைக்கொண்டான்.

गदापरिघहस्तौ तौ युधि वीरौ समीयतुः ।
नर्दन्तौ गोवृषप्रख्यौ घनाविव सविद्युतौ ॥

கதாபரிக ஹஸ்தௌ தௌ யுதி வீரௌ ஸமீயது: ।
நர்தந்தௌ கோவ்ருஷ ப்ரக்யௌ கநாவிவ ஸவித்யுதௌ ॥ 22

யுதி	போரில்
கதா பரிக ஹஸ்தௌ	கதையையும், உழலைத்தடியையும் கைக்கொண்டவர்களும்
கோ வ்ருஷ ப்ரக்யௌ	சிறந்த ஏறு போன்றவர்களுமான
தௌ	அந்த
வீரௌ	வீரர்களிருவரும்
ஸவித்யுதௌ	மின்னலுடன் கூடிய
கநௌ இவ	மேகங்கள் போல
நர்தந்தௌ	கர்ஜிப்பவர்களாய்
ஸமீயது:	பொருதிக்கொண்டார்கள்.

ततः क्रुद्धो गदां तस्मै चिक्षेप रजनीचरः ।
ज्वलन्तीं भास्कराभासां सुग्रीवाय महोदरः ॥

தத: க்ருத்தோ கதாம் தஸ்மை சிக்ஷேப ரஜனீசர: ।
ஜ்வலந்தீம் பாஸ்கராபாஸாம் ஸுக்ரீவாய மஹோதர: ॥ 23

ரஜனீசர:	அரக்கனான
மஹோதர:	மகோதரன்
தத:	அப்பொழுது
க்ருத்த:	கோபங்கொண்டு
தஸ்மை	அந்த
ஸுக்ரீவாய	ஸுக்ரீவன் மீது
பாஸ்கரா பாஸாம்	சூரியவொளி கொண்டு
ஜ்வலந்தீம்	ஜ்வலிக்கும்
கதாம்	கதையை
சிக்ஷேப	வீசியெறிந்தான்.

गदां तां सुमहाघोरामापतन्तीं महाबलः ।
सुग्रीवो रोषताम्राक्षः समुद्यम्य महाहवे ॥
आजघान गदां तस्य परिघेण हरीश्वरः ॥

கதாம் தாம் ஸுமஹாகோராம் ஆபதந்தீம் மஹாபல: ।
ஸுக்ரீவோ ரோஷதாம்ராக்ஷ: ஸமுத்யம்ய மஹாஹவே ॥
ஆஜகான கதாம் தஸ்ய பரிகேண ஹரீஸ்வர: ॥ 24

மஹாபல:	- மகாபலசாலியும்
ஹரீஸ்வர:	- வானரமன்னனுமான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ரோஷ தாம்ராக்ஷ:	- கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனாகி
மஹாஹவே	- பெரும் போரில்
ஆபதந்தீம்	- மேல் விழவரும்
தாம்	- அந்த
ஸுமஹாகோராம்	- அதிபயங்கரமான
கதாம்	- கதையை
ஸமுத்யம்ய	- எதிர்த்து
பரிகேண	- உழலைத்தடியால்
தஸ்ய	- அவனது
கதாம்	- கதையை
ஆஜகான	- தாக்கினான்.

पपात स गदोद्भिन्नः परिघस्तस्य भूतले ।।

பபாத ஸ கதோத்பின்ன: பரிகஸ் தஸ்ய பூதலே ॥ 25

தஸ்ய:	- அவனது
ஸ:	- அந்த
பரிக:	- உழலைத்தடி
கதோத்பின்ன:	- கதையால் பிளவுண்டு
பூதலே	- தரையில்
பபாத	- வீழ்ந்தது.

ततो जग्राह तेजस्वी सुग्रीवो वसुधातलात् ।
आयसं मुसलं घोरं सर्वतो हेमभूषितम् ।।

ததோ ஜக்ராஹ தேஜஸ்வீ ஸுக்ரீவோ வஸுதாதலாத் ।
ஆயஸம் முஸலம் கோரம் ஸர்வதோ ஹேம பூஷிதம் ॥ 26

தத:	- அதன் மேல்
தேஜஸ்வீ	- பராக்கிரமம் மிகுந்த
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
வஸுதாதலாத்	- பூமியினின்று
ஆயஸம்	- இரும்பாலானதும்
ஸர்வத:	- எம்மருங்கினும்
ஹேம பூஷிதம்	- பொன்னாலலங்கரிக்கப் பெற்றதும்
கோரம்	- பயங்கரமானதுமான

முஸலம் - உலக்கையொன்றை
ஜக்ராஹ - எடுத்துக் கொண்டான்.

स तमुद्यम्य चिक्षेप सोऽप्यन्यां व्याक्षिपद्गदाम् ।।

ஸ தமுத்யம்ய சிக்ஷேப ஸோऽப்யன்யாம் வ்யாக்ஷிபத் கதாம் । 27

ஸ - அவன் (ஸுக்ரீவன்)
தம் - அதை
உத்யம்ய - ஓங்கி
சிக்ஷேப - எறிந்தான்;
ஸ: அபி - அவனும் (மகோதரனும்,)
அன்யாம் - மற்றொரு
கதாம் - கதையை
வ்யாக்ஷிபத் - சுழற்றியெறிந்தான்.

भिन्नावन्योन्यमासाद्य पेततुर्धरणीतले ।।

பின்னாவன்யோன்யமாஸாத்ய பேததுர் தரணீதலே ॥ 28

அன்யோன்யம் - ஒன்றோடொன்று
ஆஸாத்ய - மோதிக்கொண்டு
பின்னௌ - பிளவுண்ட்வைகளாய்
தரணீதலே பேதது: - பூமியில் விழுந்தன.

ततो भग्नप्रहरणौ मुष्टिभ्यां तौ समीयतुः ।

तेजोबलसमाविष्टौ दीप्ताविव हुताशनौ ।।

ததோ பக்ன ப்ரஹரணௌ முஷ்டிப்யாம் தௌ ஸமீயது: ।
தேஜோ பல ஸமாவிஷ்டௌ தீப்தாவிவ ஹுதாஶனௌ ॥ 29

தத: - அப்பொழுது
தேஜோ பல ஸமாவிஷ்டௌ-ஆற்றலுமாண்மையும் மிக்கவர்களும்
தீப்தௌ - ஜ்வலிக்கும்
ஹுதாஶனௌ - அக்னிகள்
இவ - போன்றவர்களுமான
தௌ - அவ்விருவர்களும்
பக்ன ப்ரஹரணௌ - ஆயுதமொடிந்தவர்களாய்
முஷ்டிப்யாம் - முஷ்டிகளால்
ஸமீயது: - பொருதிக்கொண்டார்கள்.

जघ्नतुस्तौ तदान्योन्यं नेदतुश्च पुनः पुनः ।।

ஜக்நதுஸ் தௌ ததா அன்யோன்யம் நேதது: ச புன: புன: । 30

தௌ - அவ்விருவர்களும்
ததா - அப்பொழுது

அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஜக்நது:	-	தாக்கிக்கொண்டார்கள்;
புன: புன: ச	-	மேன்மேலும்
நேதது:	-	கர்ஜித்தனர்.

तलैश्चान्योन्यमाहत्य पेततुर्धरणीतले ॥

தலைஶ்ச அன்யோன்யம் ஆஹத்ய பேததுர் தரணீதலே ॥ 31

தலை:	-	கைத்தலங்களால்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஆஹத்ய ச	-	அறைந்த கொண்டு
தரணீதலே	-	பூதலத்தில்
பேதது:	-	விழுந்தனர்.

उत्पेततुस्ततस्तूर्णं जघ्नतुश्च परस्परम् ॥

உத்பேததுஸ் ததஸ் தூர்ணம் ஜக்நதுஶ் ச பரஸ்பரம் । 32

தத:	-	அவ்விடத்தினின்று
தூர்ணம்	-	விரைவாய்
உத்பேதது:	-	துள்ளியெழுந்து
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரையொருவர்
ஜக்நது: ச	-	உதைத்துக் கொண்டார்கள்.

भुजैश्चिक्षिपतुर्वीरावन्योन्यमपराजितौ ॥

புஜை: சிக்ஷிபது: வீராவன்யோன்யமபராஜிதௌ ॥ 33

வீரௌ	-	வீரர்களிருவர்களும்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவருக்கொருவர்
அபராஜிதௌ	-	சளைக்காமல்
புஜை:	-	கைகளால்
சிக்ஷிபது:	-	தள்ளிக் கொண்டார்கள்.

जग्मतुस्तौ श्रमं वीरौ बाहुयुद्धे परंतपौ ॥

ஜக்மதுஸ் தௌ ஶ்ரமம் வீரௌ பாஹுயுத்தே பரந்தபௌ । 34

பரந்தபௌ	-	சத்ருக்களை தபிக்க அடிக்கும்
தௌ	-	அந்த
வீரௌ	-	வீரர்களிருவர்களும்
பாஹுயுத்தே	-	மற்போரில்
ஶ்ரமம்	-	களைப்பை
ஜக்மது:	-	எய்தினார்கள்.

आजहार ततः खड्गमदूरपरिवर्तिनम् ।
राक्षसश्चर्मणा सार्धं महावेगो महोदरः ॥

ஆஜஹார தத: கட்கம் அதூரபரிவர்த்தினம் ।
ராக்ஷஸ: சர்மணா ஸார்தம் மஹாவேகோ மஹோதர: ॥ 35

மஹாவேக: - மகா சக்திகொண்ட
ராக்ஷஸ: - அரக்கனான
மஹோதர: - மகோதரன்
தத: - அனந்தரம்
சர்மணா ஸார்தம் - கேடயத்துடன்
அதூர பரிவர்தினம் - அருகிலிருக்கும்
கட்கம் - கத்தியை
ஆஜஹார - கைக்கொண்டான்.

तथैव च महाखड्गं चर्मणा पतितं सह ।
जग्राह वानर श्रेष्ठः सुग्रीवो वेगवत्तरः ॥

ததைவ ச மஹாகட்கம் சர்மணா பதிதம் ஸஹ ।
ஜக்ராஹ வானரஶ்ரேஷ்ட: ஸுக்ரீவோ வேகவத்தர: ॥ 36

வானர ஶ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமனும்
வேக வத்தர: - சக்திமான்களில் ச்ரேஷ்டனுமான
ஸுக்ரீவ: ச - ஸுக்ரீவனும்
சர்மணா ஸஹ - கேடயத்தோடு கூட
பதிதம் - விழுந்து கிடந்த
மஹாகட்கம் - சிறந்த கத்தியொன்றை
ததா ஏவ - அவ்வண்ணமே
ஜக்ராஹ - கைக்கொண்டான்.

तौ तु रोषपरीताङ्गौ नर्दन्तावभ्यधावताम् ।
उद्यतासी रणे हृष्टौ युधि शस्त्रविशारदौ ॥

தௌ து ரோஷ பரீதாங்கௌ நர்தந்தாவப்யதாவதாம் ।
உத்யதாஸீ ரணே ஹ்ருஷ்டௌ யுதி ஶஸ்த்ர விஶாரதௌ ॥ 37

ரணே - போரில்
ஶஸ்த்ர விஶாரதௌ - சஸ்திரப் பயிற்சி பெற்றவர்களும்
உத்யதாஸீ - கத்திகளை கைக்கொண்டவர்களுமான
தௌ து - அவ்விருவர்களும்
யுதி - போரில்
ஹ்ருஷ்டௌ - உத்ஸாஹங்கொண்டவர்களாய்
ரோஷ பரீதாங்கௌ - கோபத்தால் பற்றப்பட்ட மனத்தினர்களாய்
நர்தந்தௌ - கர்ஜித்துக்கொண்டே
அப்யதாவதாம் - எதிர்த்துக்கொண்டார்கள்.

दक्षिणं मण्डलं चोभौ सुतूर्णं संपरीयतुः ।
अन्योन्यमभिसंक्रुद्धौ जये प्रणिहितावुभौ ।।

தக்ஷிணம் மண்டலம் சோபௌ ஸுதூர்ணம் ஸம்பரீயது: ।
அன்யோன்யம் அபிஸங்க்ருத்தௌ ஜயே ப்ரணிஹிதாவுபௌ ॥ 38

உபௌ ச	-	அவ்விருவர்களும்
தக்ஷிணம்	-	வலமாய்
மண்டலம்	-	மண்டலாகாரமாய்
ஸுதூர்ணம்	-	மிகவிரைவாய்
ஸம்பரீயது:	-	சுற்றிக்கொண்டார்கள்;
உபௌ	-	அவ்விருவர்களும்
ஜயே	-	வெற்றியில்
ப்ரணிஹிதௌ	-	ஊக்கங்கொண்டவர்களாய்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
அபிஸங்க்ருத்தௌ	-	மிகக்கடிந்து கொண்டார்கள்.

स तु शूरो महावेगो वीर्यश्लाघी महोदरः ।
महाचर्मणि तं खड्गं पातयामास दुर्मतिः ।।

ஸ து ஶூரோ மஹாவேகோ வீர்யஶ்லாகீ மஹோதர: ।
மஹா சர்மணி தம் கட்கம் பாதயாமாஸ துர்மதி: ॥ 3

மஹாவேக:	-	மிகச் சக்திமானும்
ஶூர:	-	சூரனும்
வீர்யஶ்லாகீ	-	வீர்ய அகந்தையுற்றவனும்
துர்மதி:	-	துர்ப்புத்தி கொண்டவனுமான
ஸ:	-	அந்த
மஹோதர:	-	மகோதரன்
து	-	அப்பொழுது
தம்	-	அந்த
கட்கம்	-	கத்தியை
மஹா சர்மணி	-	பெரும் கேடயத்தில்
பாதயாமாஸ	-	வீழ்த்தினான்.

लग्नमुत्कर्षतः खड्गं खड्गेन कपिकुञ्जरः ।
जहार सशिरस्त्राणं कुण्डलोपहितं शिरः ।।

லக்னமுத்கர்ஷத: கட்கம் கட்கேன கபி குஞ்ஜர: ।
ஜஹார ஸஶிரஸ்த்ராணம் குண்டலோபஹிதம் ஶிர: ॥ 4

கபி குஞ்ஜர:	-	வானரோத்தமன்
லக்னம்	-	பதிந்த
கட்கம்	-	கத்தியை

உத்கர்ஷத:	- பிடித்திழுக்கும் மகோதரனுடைய
ஶிர:	- தலையை
ஸஶிரஸ்த்ராணம்	- தலைப்பாகையுடன் கூடவும்
குண்டலோப ஹிதம்	- குண்டலங்களுடன் கூடவும்
கட்கேன	- கத்தியால்
ஜஹார	- வெட்டியெறிந்தான்.

निकृत्तशिरसस्तस्य पतितस्य महीतले ।
तद्वलं राक्षसेन्द्रस्य दृष्ट्वा तत्र न तिष्ठते ॥

நிக்ருத்த ஶிரஸஸ் தஸ்ய பதிதஸ்ய மஹீதலே ।
தத்பலம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய த்ருஷ்ட்வா தத்ர ந திஷ்டதே ॥ 41

தஸ்ய	- அவன்
நிக்ருத்த ஶிரஸ:	- தலைவெட்டுண்டவனாய்
மஹீதலே	- பூதலத்தில்
பதிதஸ்ய	- சாய்ந்தவுடன்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	- ராக்ஷஸமன்னனது
பலம்	- ஸைன்யம்
தத்	- அதை
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து
தத்ர	- அங்கு
திஷ்டதே ந	- நிலைத்திருக்கவில்லை.

हत्वा तं वानरैः सार्धं ननाद मुदितो हरिः ॥

ஹத்வா தம் வானரை: ஸார்தம் நநாத முதிதோ ஹரி: ॥ 42

ஹரி:	- வானரனான ஸுக்ரீவன்
தம்	- அவனை
ஹத்வா	- கொன்று
முதித:	- களிப்புற்றவனாய்
வானரை: ஸார்தம்	- வானரர்களோடுகூட
நநாத	- கர்ஜித்தான்:

चुक्रोध च दशग्रीवो बभौ हृष्टश्च राघवः ॥

சுக்ரோத ச தஶக்ரீவோ பபௌ ஹ்ருஷ்டஶ் ச ராகவ: । 43

தஶக்ரீவ:	- தசகண்டனும்
சுக்ரோத	- சினந்தான்;
ராகவ: ச	- ஶ்ரீராமரோ
ஹ்ருஷ்ட: பபௌ	- களிப்புற்று விளங்கினார்.

विषण्णवदनाः सर्वे राक्षसा दीनचेतसः ।
विद्रवन्ति ततः सर्वे भयवित्रस्तचेतसः ॥

விஷண்ணவதநா: ஸர்வே ராக்ஷஸா தீன சேதஸ: ।
வித்ரவந்தி தத: ஸர்வே பயவி:த்ரஸ்த சேதஸ: ॥ 44

ஸர்வே	-	எல்லா
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்களும்
விஷண்ண வதநா:	-	முகம் வாடியவர்களாய்
தீன சேதஸ:	-	ஏக்கம் பிடித்த மனத்தினராய்
பய வித்ரஸ்த சேதஸ:	-	பயத்தால் உள்ளம் நடுங்கியவர்களாய்
தத:	-	அவ்விடத்திலிருந்து
ஸர்வே	-	யாவரும்
வித்ரவந்தி	-	ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

महोदरं तं विनिपात्य भूमौ महागिरेः कीर्णमिवैकदेशम् ।
सूर्यात्मजस्तत्र रराज लक्ष्म्या सूर्यः स्वतेजोभिरिवाप्रधृष्यः ॥

மஹோதரம் தம் விநிபாத்ய பூமௌ
மஹாகிரே: கீர்ணமிவைக தேஶம் ।
ஸூர்யாத்மஜ: தத்ர ரராஜ லக்ஷ்ம்யா
ஸூர்ய: ஸ்வதேஜோபி: இவ அப்ரத்ருஷ்ய: ॥ 45

தத்ர	-	அப்பொழுது
ஸூர்யாத்மஜ:	-	ஸுக்ரீவன்
மஹாகிரே:	-	பெரும் பர்வதத்தின்
கீர்ணம்	-	முறிந்திருந்த
ஏக தேஶம் இவ	-	ஒரு புறம்போன்றிருக்கும்
தம்	-	அந்த
மஹோதரம்	-	மகோதரனை
பூமௌ	-	தரையில்
விநிபாத்ய	-	சாய்த்துவிட்டு,
அப்ரத்ருஷ்ய:	-	அணுகமுடியாத
ஸூர்ய:	-	ஸூர்யன்
ஸ்வதேஜோபி:	-	தனது சுடர்களால்
இவ	-	ஜொலிப்பது போல்
லக்ஷ்ம்யா	-	திருவினால்
ரராஜ	-	விளங்கினான்.

अथ विजयमवाप्य वानरेन्द्रः समरमुखे सुरयक्षसिद्धसङ्घैः ।
अवनितलगतैश्च भूतसङ्घैर्हरुषसमाकुलितैः स्तुतो महात्मा ॥

அத விஜயம் அவாப்ய வானரேந்த்ர:
ஸமரமுகே ஸுரயக்ஷ ஸித்தஸங்கை: ।
அவநிதலகதைஶ் ச பூதஸங்கைர்
ஹருஷ ஸமாகுலிதை: ஸ்துதோ மஹாத்மா ॥ 46

அத	- அப்பொழுது
மஹாத்மா	- மகாத்மவான
வானரேந்த்ர:	- வானரமன்னன்
ஸமரமுகே	- அமர் முனையில்
விஜயம்	- வெற்றியை
அவாப்ய	- அடைந்து
ஹருஷ ஸமாகுலிதை:	-சந்தோஷம் நிறைந்தவர்களான
ஸுரயக்ஷ ஸித்தஸங்கை:	-தேவ, யக்ஷ, சித்த கணங்களாலும்
அவநிதலகதை:	- பூதலத்திலிருக்கின்ற
பூதஸங்கை: ச	- பிராணிகணங்களாலும்
ஸ்துத:	- புகழப் பெற்றான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
மஹோதரவதோ நாம அஷ்டநவதிதம: ஸர்க: ॥

ஏகோநஶததம: ஸர்க: - 99

महोदरे तु निहते महापार्श्वो महाबलः ।
सुग्रीवेण समीक्ष्याथ क्रोधात् संरक्तलोचनः ॥
अङ्गदस्य चमूं भीमां क्षोभयामास सायकैः ॥

மஹோதரே து நிஹதே மஹாபார்ஶ்வோ மஹாபல: ।
ஸுக்ரீவேண ஸமீக்ஷ்யாத க்ரோதாத் ஸம்ரக்த லோசன: ॥
அங்கதஸ்ய சமூம் பீமாம் க்ஷோபயாமாஸ ஸாயகை: ॥ 1

மஹோதரே	-	மகோதரன்
ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவனால்
நிஹதே	-	மாய்க்கப்பட்டதும்
மஹாபல:	-	மகாபலசாலியான
மஹாபார்ஶ்வ:	-	மகாபார்ச்வன்
ஸமீக்ஷ்ய	-	கவனித்து
து	-	அப்பொழுது
க்ரோதாத்	-	கோபத்தால்
ஸம்ரக்த லோசன:	-	கண்கள் மிக சிவந்தவனாய்
அத	-	அப்பொழுது
அங்கதஸ்ய	-	அங்கதனது
பீமாம்	-	பயங்கரமான
சமூம்	-	ஸேனையை
ஸாயகை:	-	பாணங்களால்
க்ஷோபயாமாஸ	-	கலக்கினான்.

स वानराणां मुख्यानामुत्तमाङ्गानि सर्वशः ।
पातयामास कायेभ्यः फलं वृन्तादिवानिलः ॥

ஸ வாநராணாம் முக்யாநாம் உத்தமாங்காநி ஸர்வஶ: ।
பாதயமாஸ காயேப்ய: பலம் வ்ருந்தாதிவாநில: ॥ 2

ஸ:	-	அவன் (மகாபார்ச்வன்)
முக்யாநாம்	-	சிறந்த
ஸர்வஶ:	-	எல்லா
வாநராணாம்	-	வானரர்களின்
உத்தமாங்காநி	-	தலைகளை
காயேப்ய:	-	உடல்களினின்று,
அநில:	-	காற்று
வ்ருந்தாத்	-	காம்பினின்று
பலம்	-	பழத்தை
இவ	-	(வீழ்த்துவது) போல்,
பாதயமாஸ	-	கீழே வீழ்த்தினான்.

केषांचिदिषुभिर्बाहून् स्कन्धांश्चिच्छेद राक्षसः ।
वानराणां सुसंक्रुद्धः पार्श्वं केषां व्यदारयत् ॥

கேஷாம்சித் இஷுபி: பாஹூன் ஸ்கந்தான் சிச்சேத ராக்ஷஸ: ।
வானராணாம் ஸுஸங்க்ருத்த: பார்ஶ்வம் கேஷாம் வ்யதாரயத் ॥ 3

ராக்ஷஸ: - அரக்கன்
ஸுஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டு
இஷுபி: - பாணங்களால்
கேஷாம்சித் - சில
வானராணாம் - வானரர்களின்
பாஹூன் - கைகளையும்
ஸ்கந்தான் - தோள்பட்டைகளையும்
சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தான்;
கேஷாம் பார்ஶ்வம் - சிலரின் விலாப்புறத்தையும்
வ்யதாரயத் - பிளந்தான்.

तेऽर्दिता बाणवर्षेण महापार्श्वेन वानराः ।
विषादविमुखाः सर्वे बभूवुर्गतचेतसः ॥

தே(அ)ர்திதா பாணவர்ஷேண மஹாபார்ஶ்வேன வானரா: ।
விஷாத விமுகா: ஸர்வே பபூவு: கத சேதஸ: ॥ 4

தே - அந்த
வானரா: ஸர்வே - வானரர்கள் யாவரும்
மஹா பார்ஶ்வேன - மகாபார்ச்வனால்
பாணவர்ஷேண - பாணவர்ஷத்தால்
அர்திதா: - துன்புறுத்தப்பட்டு
கத சேதஸ: - உணர்விழந்து
விஷாத விமுகா: - துக்கத்தையுமறியாதவர்களாய்
பபூவு: - ஆனார்கள்.

निरीक्ष्य बलमुद्विग्नमङ्गदो राक्षसार्दितम् ।
वेगं चक्रे महाबाहुः समुद्र इव पर्वणि ॥

நிரீக்ஷ்ய பலமுத்விக்நம் அங்கதோ ராக்ஷஸார்திதம் ।
வேகம் சக்ரே மஹாபாஹு: ஸமுத்ர இவ பர்வணி ॥ 5

மஹாபாஹு: - மகாபாகுவாகிய
அங்கத: - அங்கதன்
பலம் - ஸேனையை
ராக்ஷஸார்திதம் - அரக்கனால் துன்புறுத்தப்பட்டு
உத்விக்நம் - கலக்கமுற்றதாய்
நிரீக்ஷ்ய - பார்த்து

பர்வணி	பர்வகாலத்து
ஸமுத்ர: இவ	சமுத்திரம் போல்
வேகம் சக்ரே	ஆக்கிரமித்தான்.

आयसं परिघं गृह्य सूर्यरश्मिसमप्रभम् ।
समरे वानरश्रेष्ठो महापार्श्वे न्यपातयत् ॥

ஆயஸம் பரிகம் க்ருஹ்ய ஸூர்யரஶ்மி ஸமப்ரபம் ।
ஸமரே வானர ஶ்ரேஷ்டோ மஹாபார்ஶ்வே ந்யபாதயத் ॥ 6

வானர ஶ்ரேஷ்ட:	வானரோத்தமன்
ஆயஸம்	இரும்பாலானதும்
ஸூர்யரஶ்மி ஸமப்ரபம்	ஸூர்ய கிரணங்களை நிகர்த்த ஒளிகொண்டதுமான
பரிகம்	உழலைத்தடியை
க்ருஹ்ய	கைக்கொண்டு
ஸமரே	போரில்
மஹாபார்ஶ்வே	மகாபார்ச்வனை
ந்யபாதயத்	தாக்கினான்.

स तु तेन प्रहारेण महापार्श्वो विचेतनः ।
ससूतः स्यन्दनात्तस्माद्विसंज्ञः प्रापतद्भुवि ॥

ஸ து தேந ப்ரஹாரேண மஹாபார்ஶ்வோ விசேதன: ॥
ஸஸூத: ஸ்யந்தநாத் தஸ்மாத் விஸம்ஜ்ஞ: ப்ராபதத்புவி । 7

ஸ:	அந்த
விசேதன:	துன்மதியான
மஹாபார்ஶ்வ: து	மகாபார்ச்வனும்
தேந ப்ரஹாரேண	அந்த உதையால்
விஸம்ஜ்ஞ:	உணர்வற்றவனாய்
ஸஸூத:	சாரதியுடன் கூட
தஸ்மாத்	அந்த
ஸ்யந்தநாத்	ரதத்தினின்று
புவி	தரையில்
ப்ராபதத்	வீழ்ந்தான்.

सर्क्षराजस्तु तेजस्वी नीलाञ्जनचयोपमः ।
निष्पत्य सुमहावीर्यः स्वाद्व्यूहान्मेघसंनिभात् ॥

ஸர்க்ஷராஜ: து தேஜஸ்வீ நீலாஞ்ஜன சயோபம: ।
நிஷ்பத்ய ஸுமஹாவீர்ய: ஸ்வாத்வ்யூஹாத் மேக ஸந்நிபாத் ॥ 8

प्रगृह्य गिरिशृङ्गाभां क्रुद्धः सुविपुलां शिलाम् ।
अश्वाञ्जघान तरसा स्यन्दनं च बभञ्ज तम् ॥

ப்ரக்ருஹ்ய கிரிஶ்ருங்காபாம் க்ருத்த: ஸுவிபுலாம் ஶிலாம் ।
அஸ்வான் ஜகான தரஸா ஸ்யந்தனம் ச பபஞ்ஜ தம் ॥ 9

தேஜஸ்வீ	ஆண்மைமிக்கவரும்
ஸுமஹாவீர்ய:	ஆற்றல் மேம்பட்டவரும்
நீலாஞ்ஜன சயோபம:	கரியமலை நிகர்த்தவருமான
ஸ:	அந்த
ரிக்ஷராஜ: து	கரடிமன்னரும்
மேக ஸந்நிபாத்	மேகத்தை நிகர்த்த
ஸ்வாத்	தனது
வ்யூஹாத்	அணிவகுப்பிலிருந்து
நிஷ்பத்ய	வெளிவந்து
கிரி ஶ்ருங்காபாம்	மலைச் சிகரத்தை நிகர்த்த
ஸுவிபுலாம்	மிகப்பெரிய
ஶிலாம்	பாறையொன்றை
ப்ரக்ருஹ்ய	கைக்கொண்டு
க்ருத்த:	கோபங்கொண்டவராய்
தரஸா	வலுக்கொண்டு
அஸ்வான்	குதிரைகளை
ஜகான	கொன்றார்;
தம் ஸ்யந்தனம் ச	அந்தத் தேரையும்
பபஞ்ஜ	சின்னாபின்னமாக்கினார்.

मुहूर्ताल्लब्धसंज्ञस्तु महापार्श्वो महाबलः ।
अङ्गदं बहुभिर्बाणैर्भूयस्तं प्रत्यविध्यत ॥

முஹூர்தாத் லப்தஸம்ஞஸ்து மஹாபார்ஶ்வோ மஹாபல: ।
அங்கதம் பஹுபிர் பாணைர் பூயஸ்தம் ப்ரத்யவித்யத ॥ 10

மஹாபல:	மகாபலசாலியான
மஹாபார்ஶ்வ:	மகாபார்ச்வன்
து	அப்பொழுது
முஹூர்தாத்	சிறிது நேரத்தில்
லப்த ஸம்ஞ:	பிரஜ்ஞையுற்றவனாய்
தம் அங்கதம்	அந்த அங்கதனை
பூய:	மீண்டும்
பஹுபி: பாணை:	அநேக பாணங்களால்
ப்ரத்ய வித்யத	தாக்கினான்.

जाम्बवन्तं त्रिभिर्बाणैः आजघान स्तनान्तरे ।
ऋक्षराजं गवाक्षं च जघान बहुभिः शरैः ॥

ஜாம்பவந்தம் த்ரிபிர்பாணைர் ஆஜகான ஸ்தநாந்தரே ।
ரிக்ஷராஜம் கவாக்ஷம் ச ஜகான பஹுபி: ஶரை: ॥ 11

த்ரிபி:	மூன்று

பாணை:	-	பாணங்களால்
ஜாம்பவந்தம்	-	ஜாம்பவானை
ஸ்தநாந்தரே	-	மார்பில்
ஆஜகான	-	தாக்கினான்;
ரிக்ஷராஜம்	-	கரடிமன்னனையும்
கவாக்ஷம் ச	-	கவாக்ஷனையும்
பஹுபி:	-	அநேக
ஶரை:	-	பாணங்களால்
ஜகான	-	தாக்கினான்.

जांम्बवन्तं गवाक्षं च स दृष्ट्वा शरपीडितौ ।
जग्राह परिघं घोरमङ्गदः क्रोधमूर्छितः ॥

ஜாம்பவந்தம் கவாக்ஷம் ச ஸ த்ருஷ்ட்வா ஶரபீடிதௌ ।
ஜக்ராஹ பரிகம் கோரமங்கத: க்ரோத மூர்சித: ॥ 12

ஸ:	-	அந்த
அங்கத:	-	அங்கதன்
ஜாம்பவந்தம்	-	ஜாம்பவானையும்
கவாக்ஷம் ச	-	கவாக்ஷனையும்
ஶரபீடிதௌ	-	பாணங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
க்ரோத மூர்சித:	-	கோபம் மேலிட்டவனாய்
கோரம்	-	பயங்கரமான
பரிகம்	-	உழலைத்தடியொன்றை
ஜக்ராஹ	-	கைக்கொண்டான்.

तस्याङ्गदः प्रकुपितो राक्षसस्य तमायसम् ।
दूरस्थितस्य परिघं रविरश्मिसमप्रभम् ॥

தஸ்ய அங்கத: ப்ரகுபிதோ ராக்ஷஸஸ்ய தம் ஆயஸம் ।
தூரஸ்திதஸ்ய பரிகம் ரவிரஶ்மி ஸமப்ரபம் ॥ 13

द्वाभ्यां भुजाभ्यां संगृह्य भ्रामयित्वा च वेगवान् ।
महापार्श्वस्य चिक्षेप वधार्थं वालिनः सुतः ॥

த்வாப்யாம் புஜாப்யாம் ஸங்க்ருஹ்ய ப்ராமயித்வா ச வேகவான் ।
மஹாபார்ஶ்வஸ்ய சிக்ஷேப வதார்தம் வாலின: ஸுத: ॥ 14

வாலின:	-	வாலியின்
ஸுத:	-	மைந்தனான
அங்கத:	-	அங்கதன்
ப்ரகுபித:	-	கோபங்கொண்டவனாய்
ஆயஸம்	-	இரும்பாலானதும்

ரவிரஶ்மி ஸமப்ரபம் ச	ஸூர்ய கிரணங்களுக்கொப்பானதுமான
தம்	அந்த
பரிகம்	உழலைத்தடியை
த்வாப்யாம்	இரு
புஜாப்யாம்	கைகளாலும்
ஸங்க்ருஹ்ய	சேர்த்துப்பிடித்து
ப்ராமயித்வா	சுழற்றி
தூரஸ்திதஸ்ய	தூரத்திலிருக்கும்
தஸ்ய	அந்த
ராக்ஷஸஸ்ய	அரக்கனான
மஹாபார்ஶ்வஸ்ய	மகாபார்ச்வனுடைய
வதார்தம்	வதைக்காக
வேகவான்	ஆத்திரங்கொண்டவனாய்
சிக்ஷேப	வீசியெறிந்தான்.

स तु क्षिप्तो बलवता परिघस्तस्य रक्षसः ।
धनुश्च सशरं हस्ताच्छिरस्त्रं चाप्यपातयत् ॥

ஸ து க்ஷிப்தோ பலவதா பரிக: தஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
தநுஶ்ச ஸஶரம் ஹஸ்தாச் சிரஸ்த்ரம் ச அபி அபாதயத் ॥ 15

பலவதா	பலவானாகிய அவனால்
க்ஷிப்த:	எறியப்பட்ட
ஸ: பரிக: து	அந்த உழலைத்தடியும்
தஸ்ய	அந்த
ரக்ஷஸ:	அரக்கனுடைய
ஹஸ்தாத் ச	கையினின்று
ஸஶரம்	பாணத்தோடு கூடிய
தநு: ச	வில்லையும்
சிரஸ்த்ரம் அபி	தலைப்பாகையையும்
அபாதயத்	கீழே வீழ்த்தியது.

तं समासाद्य वेगेन वालिपुत्रः प्रतापवान् ।
तलेनाभ्यहनत् क्रुद्धः कर्णमूले सकुण्डले ॥

தம் ஸமாஸாத்ய வேகேந வாலிபுத்ர: ப்ரதாபவான் ।
தலேந அப்யஹனத் க்ருத்த: கர்ணமூலே ஸ குண்டலே ॥ 16

ப்ரதாபவான்	பிரதாபசாலியான
வாலிபுத்ர:	அங்கதன்
வேகேந	விரைவாய்
தம் ஸமாஸாத்ய	அவனை கிட்டி
க்ருத்த:	கோபங்கொண்டு

ஸ குண்டலே	-	குண்டலங்களுடன் கூடிய
கர்ணமூலே	-	காதுகளின் அடியில்
தலேந	-	உள்ளங்கையால்
அப்யஹனத்	-	அறைந்தான்.

स तु क्रुद्धो महावेगो महापार्श्वो महाद्युतिः ।
करेणैकेन जग्राह सुमहान्तं परश्वधम् ॥

ஸ து க்ருத்தோ மஹா வேகோ மஹாபார்ஶ்வோ மஹாத்யுதி: ।
கரேணைகேன ஜக்ராஹ ஸுமஹாந்தம் பரஶ்வதம் ॥ 17

மஹா வேக:	-	பெருஞ்சக்தி கொண்டவனும்
மஹாத்யுதி: து	-	பேரொளி கொண்டவனுமான
ஸ: மஹாபார்ஶ்வ:	-	அந்த மகாபார்ச்வன்
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்டு
ஏகேன கரேண	-	ஒரு கையால்
ஸுமஹாந்தம்	-	பெரும்
பரஶ்வதம்	-	கோடரியொன்றை
ஜக்ராஹ	-	கைக்கொண்டான்.

तं तैलधौतं विमलं शैलसारमयं दृढम् ।
राक्षसः परमक्रुद्धो वालिपुत्रे न्यपातयत् ॥

தம் தைலதௌதம் விமலம் ஶைலஸாரமயம் த்ருடம் ।
ராக்ஷஸ: பரமக்ருத்தோ வாலிபுத்ரே ந்யபாதயத் ॥ 18

பரமக்ருத்த:	-	மிகச்சினங்கொண்ட
ராக்ஷஸ:	-	அரக்கன்
தைல தௌதம்	-	எண்ணெய் தடவப்பட்டு
விமலம்	-	நிர்மலமானதும்
ஶைல ஸார மயம்	-	மலையை நிகர்த்த உறுதி கொண்டதும்
த்ருடம்	-	ஒடிக்க முடியாததுமான
தம்	-	அதை (கோடரியை)
வாலிபுத்ரே	-	அங்கதன் மேல்
ந்யபாதயத்	-	வீழ்த்தினான்.

तेन वामांसफलके भृशं प्रत्यवपातितम् ।
अङ्गदो मोक्षयामास सरोषः स परश्वधम् ॥

தேந வாமாம்ஸ பலகே ப்ருஶம் ப்ரத்யவபாதிதம் ।
அங்கதோ மோக்ஷயாமாஸ ஸரோஷ: ஸ பரஶ்வதம் ॥ 19

தேந	-	அதனால்
வாமாம்ஸ பலகே	-	இடது தோள்பட்டையில்
ப்ருஶம்	-	மிக

ப்ரத்யவ பாதிதம் - காயப்படுத்தப்பட்ட
பரஶ்வதம் - கோடரியை
ஸ: அங்கத: - அந்த அங்கதன்
ஸரோஷ: - கோபத்துடன்
மோக்ஷயாமாஸ - எடுத்தெறிந்தான்.

स वीरो वज्रसंकाशमङ्गदो मुष्टिमात्मनः ॥।
संवर्तयत् सुसंक्रुद्धः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥

ஸ வீரோ வஜ்ரஸங்காஶம் அங்கதோ முஷ்டிம் ஆத்மன: ।
ஸம்வர்தயத் ஸுஸங்க்ருத்த: பிது: துல்யபராக்ரம: ॥ 20

பிது: - தந்தைக்கு
துல்ய பராக்ரம: - நிகரான பிரதாபங்கொண்ட
வீர: - வீரனான
ஸ: அங்கத: - அந்த அங்கதன்
ஸுஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டு
ஆத்மன: - தனது
வஜ்ர ஸங்காஶம் - வஜ்ராயுதத்தை ஒத்த
முஷ்டிம் - முஷ்டியை
ஸம்வர்தயத் - திரட்டினான்.

राक्षसस्य स्तनाभ्याशे मर्मज्ञो हृदयं प्रति ।
इन्द्राशनिसमस्पर्शं स मुष्टिं विन्यपातयत् ॥

ராக்ஷஸஸ்ய ஸ்தநாப்யாஶே மர்மஞோ ஹ்ருதயம் ப்ரதி ।
இந்த்ராஶநி ஸமஸ்பர்ஶம் ஸ முஷ்டிம் வின்யபாதயத் ॥ 21

மர்மஞ: - மர்மறிந்தவனான
ஸ: - அவன்
ஹ்ருதயம் ப்ரதி - இருதயத்தைக்குறி வைத்து
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனுடைய
ஸ்தநாப்யாஶே - மார்பில்
இந்த்ராஶநி ஸமஸ்பர்ஶம்-வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த உறுதி கொண்ட
முஷ்டிம் - முஷ்டியை
வின்யபாதயத் - வீழ்த்தினான்.

तेन तस्य निपातेन राक्षसस्य महामृधे ।
पफाल हृदयं चाशु स पपात हतो भुवि ॥

தேந தஸ்ய நிபாதேன ராக்ஷஸஸ்ய மஹாம்ருதே ।
பபால ஹ்ருதயம் சாஶு ஸ பபாத ஹதோ புவி ॥ 22

மஹாம்ருதே - பெரும்போரில்
தஸ்ய - அவனுடைய

தேந நிபாதேன	- அந்த குத்தால்
ராக்ஷஸஸ்ய	- அரக்கனுடைய
ஹ்ருதயம் ச	- ஹிருதயமும்
ஆ ஶு	- சடக்கென
பபால	- வெடித்தது;
ஸ:	- அந்த (அரக்கன்)
ஹத:	- மாண்டவனாய்
புவி பபால	- பூமியில் சாய்ந்தான்.

तस्मिन्निपतिते भूमौ तत्सैन्यं संप्रचुक्षुभे ॥

தஸ்மின் நிபதிதே பூமௌ தத்ஸைன்யம் ஸம்ப்ரசுக்ஷுபே ॥ 23

தஸ்மின்	- அவன்
பூமௌ நிபதிதே	- பூமியில் சாய்ந்தவுடன்
தத் ஸைன்யம்	- அவனது ஸைன்யம்
ஸம்ப்ரசுக்ஷுபே	- மிகக்கலக்கமுற்றது.

अभवच्च महान् क्रोधः समरे रावणस्य तु ॥

அபவச்ச மஹான் க்ரோத: ஸமரே ராவணஸ்ய து । 24

து	- அப்பொழுது
ராவணஸ்ய து	- ராவணனுக்கும்
ஸமரே	- போரில்
க்ரோத:	- கோபமானது
மஹான்	- பெரிதாய்
அபவத்	- மூண்டது.

वानराणां च हृष्टानां सिंहनादश्च पुष्कलः ।
स्फोटयन्निव शब्देन लङ्कां साट्टालगोपुराम् ॥
महेन्द्रेणेव देवानां नादः समभवन्महान् ॥

வானராணாம் ச ஹ்ருஷ்டானாம் ஸிம்ஹநாதஶ்ச புஷ்கல: ।
ஸ்போடயன்நிவ ஶப்தேந லங்காம் ஸாட்டால கோபுராம் ॥
மஹேந்த்ரேணேவ தேவனாம் நாத: ஸமபவன் மஹான் ॥ 25

மஹேந்த்ரேண	- தேவேந்திரனோடுகூட
தேவனாம்	- தேவர்களுடைய
நாத: இவ	- முழக்கம்போலவே
ஹ்ருஷ்டானாம்	- சந்தோஷங்கொண்ட
வானராணாம்	- வானரர்களின்
புஷ்கல:	- பெரும்
ஸிம்ஹநாத: ச	- சிம்மநாதமும்

ஶப்தேந - ஓசையால்
லங்காம் ச - இலங்கையையும்
ஸாட்டால கோபுராம்-கோட்டைகளுடனும், கோபுரங்களுடனும்
ஸ்போடயன் இவ - பிளந்து விடுவது போல்
மஹான் - பெரியதாய்

अथेन्द्रशत्रुस्त्रिदिवालयानां वनौकसां चैव महाप्रणादम् ।
श्रुत्वा सरोषं युधि राक्षसेन्द्रः पुनश्च युद्धाभिमुखोऽवतस्थे ॥

அதேந்த்ர சத்ருஸ்த்ரிதிவாலயாநாம்
வனௌகஸாம் சைவ மஹா ப்ரணாதம்।
ஶ்ருத்வா ஸரோஷம் யுதி ராக்ஷஸேந்த்ர:
புனஶ் ச யுத்தாபிமுகோऽவதஸ்தே ॥ 26

அத: - அப்பொழுது
இந்த்ர சத்ரு: - தேவேந்திர சத்ருவான
ராக்ஷஸேந்த்ர: - அரக்கமன்னன்
யுதி - போரில்
த்ரிதிவாலயாநாம் ச - வானுலுகத்தவருடையவும்
வனௌகஸாம் ஏவ - வானரர்களுடையவும்
மஹா ப்ரணாதம் - பேரோசையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ஸரோஷம் - மிக்க கோபத்துடன்
புன: ச - மீளவும்
யுத்தாபிமுக: - யுத்தத்திற்கு ஆயத்தனாய்
அவதஸ்தே - இருந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
மஹாபார்ஶ்வ வதோ நாம ஏகோநஶததம: ஸர்க: ॥

ஶததம: ஸர்க: - 100

महोदरमहापार्श्वौ हतौ दृष्ट्वा तु राक्षसौ ।
तस्मिश्च निहते वीरे विरूपाक्षे महाबले ॥
आविवेश महान् क्रोधो रावणं तं महामृधे ॥

மஹோதர மஹாபார்ஶ்வௌ ஹதௌ த்ருஷ்ட்வா து ராக்ஷஸௌ।
தஸ்மின் ச நிஹதே வீரே விருபாக்ஷே மஹாபலே ॥
ஆவிவேஶ மஹான் க்ரோதோ ராவணம் தம் மஹாம்ருதே । 1

மஹாம்ருதே	பெரும்போரில்
ராக்ஷஸௌ	அரக்கர்களாகிய
மஹோதர பார்ஶ்வௌ	மகோதரனையும், மகா பார்ச்வனையும்
ஹதௌ	மாய்க்கப்பட்டவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	அறிந்தும்
மஹாபலே	மகாபலசாலியான
வீரே	வீரனான
தஸ்மின்	அந்த
விருபாக்ஷே	விருபாக்ஷன்
நிஹதே ச	வதைக்கப்பட்டதாலும்
து	அப்பொழுது
தம்ராவணம்	அந்த ராவணனுக்கு
மஹார்ன்	பெரும்
க்ரோத:	கோபம்
ஆவிவேஶ	பொங்கியது.

सूतं संचोदयामास वाक्यं चेदमुवाच ह ॥

ஸூதம் ஸஞ்சோதயாமாஸ வாக்யம் சேதமுவாச ஹ ॥ 2

ஸூதம்	சாரதியை
ஸஞ்சோதயாமாஸ	தூண்டினான்;
வாக்யம் ச	ஒரு சொல்லையும்
இதம் உவாச ஹ	இவ்வாறு புகன்றான்.

निहतानाममात्यानां रुद्धस्य नगरस्य च ।
दु:खमेषोऽपनेष्यामि हत्वा तौ रामलक्ष्मणौ ॥

நிஹதாநாமமாத்யாநாம் ருத்தஸ்ய நகரஸ்ய ச। 3
துக்கமேஷோऽபனேஷ்யாமி ஹத்வா தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ஏஷ:	இந்த நான்
தௌ	அந்த

ராமலக்ஷ்மணௌ	ராமனையும், லக்ஷ்மணனையும்
ஹத்வா	கொன்று,
நிஹதாநாம்	கொல்லப்பட்ட
அமாத்யாநாம்	மந்திரிகளுடையவும்
ருத்தஸ்ய	தகைக்கப்பட்ட
நகரஸ்ய ச	நகரத்தினுடையவும்
துக்கம்	துக்கத்தை
அனேஷ்யாமி	போக்குவேன்.

रामवृक्षं रणे हन्मि सीतापुष्पफलप्रदम् ।
प्रशाखा यस्य सुग्रीवो जाम्बवान् कुमुदो नलः ॥

ராமவ்ருக்ஷம் ரணே ஹன்மி ஸீதா புஷ்ப பலப்ரதம் ।
ப்ரஶாகா யஸ்ய ஸுக்ரீவோ ஜாம்பவான் குமுதோ நல: ॥ 4

मैन्दश्च द्विविदश्चैव ह्यङ्गदो गन्धमादनः ।
हनूमांश्च सुषेणश्च सर्वे च हरियूथपाः ॥

மைந்தஶ்ச த்விவிதஶ்சைவ ஹ்யங்கதோ கந்தமாதன: ।
ஹனுமான் ச ஸுஷேணஶ் ச ஸர்வே ச ஹரியூதபா: ॥ 5

யஸ்ய	எதற்கு
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவனும்
ஜாம்பவான்	ஜாம்பவானும்
குமுத:	குமுதனும்
நள: ஏவ	நளனும்
மைந்த: ச	மைந்தனும்
த்விவித: ச	த்விவிதனும்
அங்கத: ஹி	அங்கதனும்
கந்த மாதன:	கந்தமாதனனும்
ஹனுமான் ச	ஹனுமானும்
ஸுஷேண: ச	ஸுஷேணனும்
ஹரியூதபா:	வானரச்ஸேனைத்தலைவர்கள்
ஸர்வே ச	எல்லோரும்
ப்ரஶாகா:	கிளைகளோ அந்த
ஸீதா புஷ்ப பல ப்ரதம்	ஸீதையாகிற புஷ்பத்தையும் பழத்தையும் அளிக்கும்
ராம வ்ருக்ஷம்	ராமனாகிற மரத்தை
ரணே	போரில்
ஹன்மி	வெட்டி எறிகின்றேன்.

स दिशो दश घोषेण रथस्यातिरथो महान् ।
नादयन् प्रययौ तूर्णं राघवं चाभ्यवर्तत ॥

ஸ திஶோ தஶ கோஷேண ரதஸ்ய அதிரதோ மஹான் ।
நாதயன் ப்ரயயௌ தூர்ணம் ராகவம் ச அப்யவர்தத ॥ 6

மஹான்	-	சிறந்த
அதிரத:	-	அதிரதவீரனான
ஸ:	-	அவன்
ரதஸ்ய	-	ரதத்தின்
கோஷேண	-	சத்தத்தால்
தஶ:	-	பத்து
திஶ:	-	திக்குகளையும்
நாதயன்	-	ஒலிக்கச்செய்து கொண்டு
தூர்ணம்	-	விரைவாய்
ப்ரயயௌ	-	சென்றான்;
ராகவம் ச	-	ஸ்ரீராமரையும்
அப்யவர்தத	-	எதிர்த்தான்.

पूरिता तेन शब्देन सनदीगिरिकानना ।
संचचाल मही सर्वा सवराहमृगद्विपा ॥

பூரிதா தேன ஶப்தேன ஸநதீகிரிகானனா ।
ஸஞ்சசால மஹீ ஸர்வா ஸவராஹம்ருகத்விபா ॥ 7

ஸநதீகிரிகானனா	-	நதிகளோடும், மலைகளோடும், வனங்களோடும் கூடியதும்
ஸவராஹம்ருகத்விபா	-	பன்றிகளோடும், மான்களோடும், யானைகளோடும் கூடியதுமான
மஹீ	-	பூமி
ஸர்வா	-	முழுவதும்
தேன	-	அந்த
ஶப்தேன	-	சத்தத்தால்
பூரிதா	-	நிரப்பப்பட்டு
ஸஞ்சசால	-	அதிர்ந்தது.

तामसं स महाघोरं चकारास्त्रं सुदारुणम् ।
निर्ददाह कपीन् सर्वांस्ते प्रपेतुः समन्ततः ॥

தாமஸம் ஸ மஹாகோரம் சகார அஸ்த்ரம் ஸுதாருணம் ।
நிர்ததாஹ கபீன் ஸர்வான் தே ப்ரபேது: ஸமந்தத: ॥ 8

தாமஸம்	-	தாமஸமென்ற
மஹாகோரம்	-	மகாபயங்கரமான
ஸுதாருணம் ச	-	மிகக்கொடிய
அஸ்த்ரம்	-	அஸ்திரமொன்றை
சகார	-	விடுத்தான்;

கபீன்	வானரர்கள்
ஸர்வான்	எல்லோரையும்
நிர்ததாஹ	பொசுக்கினான்;
தே	அவர்கள்
ஸமந்தத:	நாலா பக்கங்களிலும்
ப்ரபேது:	ஓடினார்கள்.

उत्पपात रजो घोरं तैर्भग्नैः संप्रधावितैः ।

உத்பபாத ரஜோ கோரம் தைர் பக்னை: ஸம்ப்ரதாவிதை: । 9

பக்னை:	முறியடிக்கப்பட்டு
ஸம்ப்ரதாவிதை:	விரட்டப்பட்டவர்களான
தை:	அவர்களால்
கோரம்	பயங்கரமான
ரஜ:	புழுதி
உத்பபாத	உயரக்கிளம்பியது.

न हि तत् सहितुं शेकुर्ब्रह्मणा निर्मितं स्वयम् ॥

ந ஹி தத் ஸஹிதும் சேகுர் ப்ரஹ்மணா நிர்மிதம் ஸ்வயம் ॥ 10

ஸ்வயம் ஹி	ஸாக்ஷாத்
ப்ரஹ்மணா	பிரம்மதேவரால்
நிர்மிதம்	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
தத்	அதை (அஸ்திரத்தை)
ஸஹிதும்	தாங்க
சேகு: ந	முடியாதிருந்தார்கள்.

तान्यनीकान्यनेकानि रावणस्य शरोत्तमैः ।
दृष्ट्वा भग्नानि शतशो राघवः पर्यवस्थितः ॥

தான்யநீகானி அனேகாநி ராவணஸ்ய ஶரோத்தமை: ।
த்ருஷ்ட்வா பக்நாநி ஶதஶோ ராகவ: பர்யவஸ்தித: ॥ 11

ராகவ:	ஸ்ரீராமர்
தானி	அந்த
நேகானி	கணக்கிலடங்காப் பெருவாரியான
அநீகாநி	ஸேனைகளை
ராவணஸ்ய	ராவணனது
ஶரோத்தமை:	சிறந்த பாணங்களால்
ஶதஶ:	நூற்றுக்கணக்காக
பக்நாநி	முறியடிக்கப்பட்டு
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
பர்யவஸ்தித:	எதிர்த்து நின்றார்.

ततो राक्षसशार्दूलो विद्राव्य हरिवाहिनीम् ।
स ददर्श ततो रामं तिष्ठन्तमपराजितम् ॥
ததோ ராக்ஷஸ ஶார்தூலோ வித்ராவ்ய ஹரிவாஹநீம் ।
ஸ ததர்ஶ ததோ ராமம் திஷ்டந்தம் அபராஜிதம் ॥ 12

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विष्णुना वासवं यथा ।
आलिखन्तमिवाकाशमवष्टभ्य महद्धनुः ॥
पद्मपत्रविशालाक्षं दीर्घबाहुमरिन्दमम् ॥
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா விஷ்ணுநா வாஸவம் யதா ।
ஆலிகந்தம் இவஆகாஶம் அவஷ்டப்ய மஹத்தநு: ॥
பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷம் தீர்கபாஹும் அரிந்தமம் ॥ 13

தத:	அப்பொழுது
ராக்ஷஸ ஶார்தூல:	ராக்ஷஸப்புலியான
ஸ:	அவன் (ராவணன்)
ஹரிவாஹிநீம்	வானரஸேனையை
வித்ராவ்ய	வெருட்டிவிட்டு
தத:	அவ்விடத்தில்
அபராஜிதம்	வெற்றிசூடி,
விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவோடு
வாஸவம் யதா	இந்திரனைப் போன்றவாறு
ப்ராத்ரா	தம்பி
லக்ஷ்மணேன ஸஹ	லக்ஷ்மணரோடு கூட
திஷ்டந்தம்	நின்று கொண்டிருப்பவரும்,
மஹத்	சிறந்த
தநு:	கோதண்டத்தை
அவஷ்டப்ய	ஊன்றிக்கொண்டு
ஆகாஶம்	ஆகாயத்தையும் .
ஆலிகந்தம் இவ	உராய்பவர் போலிருப்பவரும்
பத்ம பத்ர விஶாலாக்ஷம்	நளின இதழ்களொத்த நிறைந்த திருநயனங்களமைந்தவரும்
தீர்க பாஹும்	நீண்ட திருக்கரங்கள் பொருந்தியவரும்
அரிந்தமம்	சத்ருஸம்ஹாரகருமான
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ததர்ஶ	பார்த்தான்.

ततो रामो महातेजाः सौमित्रिसहितो बली ।
वानरांश्च रणे भग्नानापतन्तं च रावणम् ॥
समीक्ष्य राघवो हृष्टो मध्ये जग्राह कार्मुकम् ॥

தத்தோ ராமோ மஹாதேஜா: ஸௌமித்ரி ஸஹிதோ பலீ।
வானராம்ஶ் ச ரணே பக்நாந் ஆபதந்தம் ச ராவணம் ॥
ஸமீக்ஷ்ய ராகவோ ஹ்ருஷ்டோ மத்யே ஜக்ராஹ கார்முகம் ॥ 14

தத: - அப்பொழுது
மஹாதேஜா: - திவ்ய ஆண்மை படைக்கப் பெற்றவரும்
பலீ - ஆற்றல் மிகுந்தவரும்
ராகவ: - ரகுகுல திலகருமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரி ஸஹித: - லக்ஷ்மணருடன் கூடியவராய்,
ரணே - போரில்
வானரான் - வானரர்களை
பக்நாந் ச - முறியடிக்கப்பட்டவர்களாகவும்
ராவணம் - ராவணனை
ஆபதந்தம் ச - எதிர்த்து வருகிறவனாகவும்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து
ஹ்ருஷ்ட: - சந்தோஷங்கொண்டவராய்
கார்முகம் - கோதண்டத்தை
மத்யே - மத்தியில்
ஜக்ராஹ - பற்றினார்.

विस्फारयितुमारेभे ततः स धनुस्त्तमम् ।
महावेगं महानादं निर्भिन्दन्निव मेदिनीम् ॥

விஸ்பாரயிதும் ஆரேபே தத: ஸ தநுருத்தமம் ।
மஹாவேகம் மஹாநாதம் நிர்பிந்தன் இவ மேதினீம் ॥ 15

தத: - அப்பொழுது
ஸ: - அவர்
மேதினீம் - பூமியை
நிர்பிந்தன் இவ - பிளிப்பவர் போல்
மஹாவேகம் - திவ்யசக்திகொண்டதும்
மஹாநாதம் - பெருமுழக்கமுற்றதுமான
உத்தமம் - சிறந்த
தநு: - கோதண்டத்தை
விஸ்பாரயிதும் - நாணேற்ற
ஆரேபே - தலைப்பட்டார்.

रावणस्य च बाणौघे: रामविस्फारितेन च ।
शब्देन राक्षसास्ते च पेतुश्च शतशस्तदा ॥

ராவணஸ்ய ச பாணௌகை ராமவிஸ்பாரிதேந ச।
ஶப்தேந ராக்ஷஸாஸ் தேச பேதுஶ்ச ஶதஶஸ் ததா ॥ 16

ததா	- அப்பொழுது
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
பாணௌகை: ச	- சரஜாலங்களாலும்
ராம விஸ்பாரிதேந	- ஸ்ரீராமரால் டங்காரஞ் செய்யப்பட்ட
ஶப்தேந	- ஓசையாலும்
தே ச	- அவர்களும் (வானரர்களும்)
ராக்ஷஸா: ச	- அரக்கர்களும்
ஶதஶ:	- நூற்றுக்கணக்காக
பேது:	- ஓடினார்கள்.

तयोः शरपथं प्राप्तो रावणो राजपुत्रयोः ।
स बभौ च यथा राहुः समीपे शशिसूर्ययोः ॥

தயோ: ஶரபதம் ப்ராப்தோ ராவணோ ராஜபுத்ரயோ: ।
ஸ பபௌ ச யதா ராஹு: ஸமீபே ஶஶிஸூர்யயோ: ॥ 17

ராஜ புத்ரயோ:	- சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரர்களான
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடைய
ஶரபதம்	- பாணமார்க்கத்தில்
ப்ராப்த:	- இலக்காகிய
ஸ: ராவண: ச	- அந்த ராவணனும்
ஶஶி ஸூர்யயோ:	- சந்திரசூர்யர்களின்
ஸமீபே	- சமீபத்திலிருக்கும்
ராஹு: யதா	- ராகுவைப் போல
பபௌ	- விளங்கினான்.

तमिच्छन् प्रथमं योद्धुं लक्ष्मणो निशितैः शरैः ।
मुमोच धनुरायम्य शरानग्निशिखोपमान् ॥

தம் இச்சன் ப்ரதமம் யோத்தும் லக்ஷ்மணோ நிஶிதை: ஶரை: ।
முமோச தநுராயம்ய ஶரான் அக்நிஶிகோபமான் ॥ 18

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
ப்ரதமம்	- முதலில்
தம்	- அவனிடம்
நிஶிதை: ஶரை:	- கூரிய பாணங்களால்
யோத்தும்	- போரிட
இச்சன்	- ஆவல் கொண்டு
தநு: ஆயம்ய	- வில்லை வளைத்து
அக்நிஶிகோபமான்	- அக்னிஜ்வாலைகளை நிகர்த்த
ஶரான்	- சரங்களை
முமோச	- விடுத்தார்.

तान् मुक्तमात्रानाकाशे लक्ष्मणेन धनुष्मता ।
बाणान् बाणैर्महातेजा रावणः प्रत्यवारयत् ॥

தான் முக்தமாத்ரான் ஆகாஶே லக்ஷ்மணேன தநுஷ்மதா।
பாணான் பாணை: மஹாதேஜா ராவண: ப்ரத்யவாரயத் ॥ 19

மஹாதேஜா:	மிகப்பிரதாபசாலியான
ராவண:	ராவணன்
தநுஷ்மதா	வில்லாளியாகிய
லக்ஷ்மணேன	லக்ஷ்மணரால்
முக்த மாத்ரான்	விடுக்கப்பட்டகணமே
தான்	அந்த
பாணான்	பாணங்களை
ஆகாஶே	ஆகாயத்தில்
பாணை:	பாணங்களால்
ப்ரத்ய வாரயத்	தகைத்தான்.

एकमेकेन बाणेन त्रिभिस्त्रीन् दशभिर्दश ।
लक्ष्मणस्य प्रचिच्छेद दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥

ஏகம் ஏகேந பாணேன த்ரிபிஸ் த்ரீன் தஶபி:ர் தஶ ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரசிச்சேத தர்ஶயன் பாணி லாகவம் ॥ 20

லக்ஷ்மணஸ்ய	லக்ஷ்மணரது
ஏகம்	ஒரு பாணத்தை
ஏகேந பாணேன	ஒரு பாணத்தாலும்
த்ரீன்	மூன்றுகளை
த்ரிபி:	மூன்றுகளாலும்
தஶ:	பத்துகளை
தஶபி:	பத்துகளாலும்
பாணி லாகவம்	கைவன்மையை
தர்ஶயன்	காட்டுபவனாய்
ப்ரசிச்சேத	துண்டித்தெறிந்தான்.

अभ्यतिक्रम्य सौमित्रिं रावणः समितिञ्जयः ।
आससाद ततो रामं स्थितं शैलमिवाचलम् ॥

அப்யதிக்ரம்ய ஸௌமித்ரிம் ராவண: ஸமிதிஞ்ஜய:।
ஆஸஸாத ததோ ராமம் ஸ்திதம் ஶைலம் இவாசலம் ॥ 21

ஸமிதிஞ்ஜய:	போரில் வெற்றியே சூடும்
ராவண:	ராவணன்
ஸௌமித்ரிம்	லக்ஷ்மணரை
அப்யதிக்ரம்ய	கடந்து சென்று

தத:	அங்கு
ஶைலம் இவ	மலையைப் போன்று
அசலம்	சலிக்காது
ஸ்திதம்	நிற்கும்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ஆஸஸாத	கிட்டினான்.

स संख्ये राममासाद्य क्रोधसंरक्तलोचनः ।
व्यसृजच्छरवर्षाणि रावणो राघवोपरि ॥

ஸ ஸங்க்யே ராமம் ஆஸாத்ய க்ரோத ஸம்ரக்த லோசன: ।
வ்யஸ்ருஜச் சரவர்ஷாணி-ராவணோ ராகவோபரி ॥ 22

ஸ:	அந்த
ராவண:	ராவணன்
க்ரோத ஸம்ரக்த லோசன:	கோபத்தால் கண்கள் மிகச்சிவந்தவனாய்
ஸங்க்யே	போரில்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ஆஸாத்ய	எதிர்த்து
ஶரவர்ஷாணி	சரவர்ஷங்களை
ராகவோபரி	ஸ்ரீராமரின் மீது
வ்யஸ்ருஜத்	பொழிந்தான்.

शरधारास्ततो रामो रावणस्य धनुश्च्युताः ।
दृष्ट्वैवापततः शीघ्रं भल्लाञ्जग्राह सत्वरम् ॥

ஶரதாராஸ் ததோ ராமோ ராவணஸ்ய தநுஶ்ச்யுதா: ।
த்ருஷ்ட்வா ஏவ ஆபதத: ஶீக்ரம் பல்லான் ஜக்ராஹ ஸத்வரம் ॥ 23

தத:	அப்பொழுது
ராம:	ஸ்ரீராமர்
ராவணஸ்ய	ராவணனது
தநுஶ்ச்யுதா:	வில்லினின்று விடுக்கப்பட்ட
ஶர தாரா:	பாணவெள்ளங்களை
ஶீக்ரம்	விரைந்து
ஆபதத:	எதிர்த்து வருபவனவாய்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ	பார்த்தவுடனே
ஸத்வரம்	விரைவாய்
பல்லான்	பல்லபாணங்களை
ஜக்ராஹ	கைக்கொண்டார்.

तान्शरौघांस्ततो भल्लैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद राघवः ।
दीप्यमानान् महाघोरान् क्रुद्धानाशीविषानिव ॥

தான் ஶரௌகான் ததோ பல்லைஸ் தீக்ஷ்ணைஶ் சிச்சேத ராகவ: ।
தீப்யமானான் மஹா கோரான் க்ருத்தான் ஆசீவிஷான் இவ ॥ 24

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தத:	- அப்பொழுது
தீப்யமானாத்	- ஜ்வலிக்கின்றவைகளும்
க்ருத்தான்	- சினந்த
ஆசீவிஷான்	- சர்ப்பங்கள் போல்
மஹா கோரான்	- மிகக் கொடியவைகளுமான
தான்	- அந்த
ஶரௌகான்	- சரஜாலங்களை
தீக்ஷ்ணை:	- கூரிய
பல்லை:	- பல்லபாணங்களால்
சிச்சேத	- துண்டித்தெறிந்தார்.

राघवो रावणं तूर्णं रावणो राघवं तदा ।
अन्योन्यं विविधैस्तीक्ष्णैः शरैरभिववर्षतुः ॥

ராகவோ ராவணம் தூர்ணம் ராவணோ ராகவம் ததா ।
அன்யோன்யம் விவிதைஸ் தீக்ஷ்ணை: ஶரைரபிவவர்ஷது: ॥ 25

ததா	- அப்பொழுது
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
ராவணம்	- ராவணனையும்,
ராவண:	- ராவணன்
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரையும்
அன்யோன்யம்	- ஒருவரையொருவர்
தூர்ணம்	- விரைவாய்
தீக்ஷ்ணை:	- கூரிய
விவிதை:	- பல
ஶரை:	- பாணங்களால்
அபிவவர்ஷது:	- வர்ஷித்துக் கொண்டார்கள்.

चेरतुश्च चिरं चित्रं मण्डलं सव्यदक्षिणम् ।
बाणवेगात् समुत्क्षिप्तावन्योन्यमपराजितौ ॥

சேரதுஶ்ச சிரம் சித்ரம் மண்டலம் ஸவ்யதக்ஷிணம் ।
பாண வேகாத் ஸமுத் க்ஷிப்தௌ அன்யோன்யம் அபராஜிதௌ ॥ 26

அன்யோன்யம்	- ஒருவருக்கொருவர்
அபராஜிதௌ	- சளைக்காதவர்களாய்
பாண வேகாத்	- பாணவேகத்தால்
ஸமுத் க்ஷிப்தௌ	- தாக்கப்பெற்றவர்களாய்
சித்ரம்	- பலவிதமான

ஸவ்ய தக்ஷிணம் - இடவலமான
மண்டலம் ச - மண்டலாகாரமாய்
சிரம் - வெகுநேரம்
சேரது: - சஞ்சரித்தார்கள்.

तयोर्भूतानि वित्रेसुर्युगपत् संप्रयुध्यतोः ।
रौद्रयोः सायकमुचोर्यमान्तकनिकाशयोः ॥

தயோர் பூதாநி வித்ரேஸுர் யுகபத் ஸம்ப்ரயுத்யதோ: ।
ரௌத்ரயோ: ஸாயகமுசோர் யமாந்தகநிகாஶயோ: ॥ 27

யமாந்தக நிகாஶயோ:-சிவபிரானை நிகர்த்து
ரௌத்ரயோ: - பயங்கரமானவர்களாய்
ஸாயகமுசோ: - பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவர்களாய்
தயோ: - அவரிருவர்கள்
ஸம்ப்ரயுத்யதோ: - போரிடுகையில்
பூதானி - பிராணிகள்
யுகபத் - எல்லாம்
வித்ரேஸு: - நடுநடுங்கின.

संततं विविधैर्बाणैर्बभूव गगनं तदा ।
घनैरिवातपापाये विद्युन्मालासमाकुलैः ॥

ஸந்ததம் விவிதைர் பாணை: பபூவ ககனம் ததா ।
கனை: இவ ஆதபாபாயே வித்யுன் மாலாஸமாகுலை: ॥ 28

ததா: - அப்பொழுது
ககனம் - ஆகாயமானது
ஆதபாபாயே - வர்ஷகாலத்தில்
வித்யுன் மாலா ஸமாகுலை:-மின்னற்கொடிகள் நிறைந்த
கனை: இவ - மேகங்கள் போல்
விவிதை: - பல
பாணை: - பாணங்களால்
ஸந்ததம் - நிறைந்ததாய்
பபூவ - இருந்தது.

गवाक्षितमिवाकाशं बभूव शरवृष्टिभिः ॥

கவாக்ஷிதம் இவ ஆகாஶம் பபூவ ஶரவ்ருஷ்டிபி: । 29

ஆகாஶம் - ஆகாயமானது
ஶரவ்ருஷ்டிபி: - பாணவர்ஷங்களால்
கவாக்ஷிதம் இவ - ஜன்னல்களமைக்கப் பெற்றது போல்
பபூவ - ஆயிற்று.

महावेगैः सुतीक्ष्णाग्रैर्गृध्रपत्रैः सुवाजितैः ।
शरान्धकारमाकाशं चक्रतुः परमं तदा ॥
गतेऽस्तं तपने चापि महामेघाविवोत्थितौ ॥

மஹா வேகை: ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரைர் க்ருத்ரபத்ரை: ஸுவாஜிதை: ।
ஶராந்தகாரமாகாஶம் சக்ரது: பரமம் ததா ॥
கதே(அ)ஸ்தம் தபனே சாபி மஹாமேகௌ இவ உத்திதௌ ॥ 30

ததா - அப்பொழுது
தபேன அஸ்தம் கதே - சூரியன் அஸ்தமித்த பொழுது
உத்திதௌ - கிளம்பினவைகளான
மஹாமேகௌ - இரு பெரு மேகங்கள்
இவ - போன்றவர்களாய்
தௌ ச - அவ்விருவர்களும்
மஹா வேகை: - சக்திமிக்கவைகளும்
ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரை: - மிகக் கூரிய முனைகளுற்றவைகளும்
க்ருத்ர பத்ரை: - கழுகின் இறகுகள் கட்டப்பட்டவைகளும்
ஸுவாஜிதை: அபி - மிகவேகங் கொண்டவைகளுமான
ஶராந்தகாரம் - பாணங்களால் இருளமைந்த
பீமம் - பயங்கரமான
ஸமரம் - போரை
சக்ரது: - செய்தார்கள்.

बभूव तुमुलं युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः ।
अनासाद्यमचिन्त्यं च वृत्रवासवयोरिव ॥

பபூவ துமுலம் யுத்தம் அன்யோன்ய வத காங்க்ஷிணோ: ।
அநாஸாத்யம் அசிந்த்யம் ச வ்ருத்ரவாஸவயோரிவ ॥ 31

வ்ருத்ரவாஸவயோ: - விருத்ராஸுரனுக்கும், இந்திரனுக்கும்
இவ - (போர் நிகழ்ந்தது) போல
அன்யோன்ய வத காங்க்ஷிணோ:- ஒருவரையொருவர் வதைக்க விரும்பிய அவ்விருவர்களும்
அநாஸாத்யம் - தகைக்கவொண்ணாததும்
அசிந்த்யம் ச - எண்ணறக்கரியதும்
துமுலம் - மிகக்குழப்பமானதுமான
யுத்தம் - போர்
பபூவ - நிகழ்ந்தது.

उभौ हि परमेष्वासावुभौ शस्त्रविशारदौ ।
उभावस्त्रविदां मुख्यावुभौ युद्धे विचेरतुः ॥

உபௌ ஹி பரமேஷ்வாஸாவுபௌ ஶஸ்த்ர விஶாரதௌ ।
உபௌ அஸ்த்ரவிதாம் முக்யௌ உபௌ யுத்தே விசேரது: ॥ 32

உபௌ ஹி	- இருவர்களும்
பரமேஷ்வாஸௌ	- சிறந்த வில்லாலிகள்;
உபௌ	- இருவர்களும்
ஶஸ்த்ர விஶாரதௌ	- ஆயுதப்பயிற்சி பெற்றவர்கள்;
உபௌ	- இருவர்களும்
அஸ்த்ர விதாம்	- அஸ்திரமந்திர முணர்ந்தவர்களுள்
முக்யௌ	- சிறந்தவர்கள்;
உபௌ	- அவ்விருவர்களும்
யுத்தே விசேரது:	- போரில் பொருதிக் கொண்டார்கள்.

उभौ हि येन व्रजतस्तेन तेन शरोर्मयः ।
ऊर्मयो वायुना विद्धा जग्मुः सागरयोरिव ॥

உபௌ ஹி யேன வ்ரஜதஸ்: தேந தேந ஶரோர்மய: ।
ஊர்மயோ வாயுநா வித்தா ஜக்மு: ஸாகரயோரிவ ॥ 33

உபௌ ஹி	- இருவர்களும்
யேன	- எவ்வழியாய்
வ்ரஜத:	- சென்றார்களோ
தேந தேந	- அங்கங்கே
ஶரோர்மய:	- பாண அலைகள்
ஸாகரயோ:	- இருகடல்களில்
வாயுநா	- காற்றால்
வித்தா:	- வீசப்பட்ட
ஊர்மய: இவ	- அலைகள் போலவே
ஜக்மு:	- சென்றன.

ततः संसक्तहस्तस्तु रावणो लोकरावणः ।
नाराचमालां रामस्य ललाटे प्रत्यमुञ्चत ॥

தத: ஸம்ஸக்தஹஸ்தஸ்து ராவணோ லோகராவண: ।
நாராசமாலாம் ராமஸ்ய லலாடே ப்ரத்யமுஞ்சத ॥ 34

லோக ராவண:	- உலகத்தைக் கதறவடிக்கும்
ராவண:	- ராவணன்
தத:	- அப்பொழுது
ஸம்ஸக்த ஹஸ்த:	- பரபரத்த கைகளுற்றவனாய்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
லலாடே	- நெற்றியில்
நாராசமாலாம்	- நாராசபாண வரிசையை
து	- அப்பொழுது
ப்ரத்யமுஞ்சத	- விடுத்தான்.

रौद्रचापप्रयुक्तां तां नीलोत्पलदलप्रभाम् ।
शिरसा धारयन् रामो न व्यथां प्रत्यपद्यत ॥

ரௌத்ர சாப ப்ரயுக்தாம் தாம் நீலோத்பலதளப்ரபாம் ।
ஶிரஸா தாரயன்ராமோ ந வ்யதாம் ப்ரத்யபத்யத ॥ 35

ராம:	ஸ்ரீராமர்
ரௌத்ர சாப ப்ரயுக்தாம்	பயங்கரமான வில்லினின்று விடுக்கப்பட்டதும்
நீலோத்பல தளப்ரபாம்	கருநெய்தல் தளங்களை நிகர்த்த ஒளி கொண்டதுமான
தாம்	அதை (பாண மாலையை)
ஶிரஸா	முடியால்
தாரயன்	வகித்தவராய்
வ்யதாம்	துன்பத்தை
ப்ரத்ய பத்யத ந	அடையவில்லை.

अथ मन्त्रानभिजपन् रौद्रमस्त्रमुदीरयन् ।
शरान् भूयः समादाय रामः क्रोधसमन्वितः ॥
मुमोच च महातेजाश्चापमायम्य वीर्यवान् ॥

அத மந்த்ரான் அபி ஜபன் ரௌத்ரமஸ்த்ரம் உதீரயன் ।
ஶரான்பூய: ஸமாதாய ராம: க்ரோத ஸமன் வித: ॥
முமோச ச மஹாதேஜாஶ் சாபம் ஆயம்ய வீர்யவான் । 36

மஹாதேஜ:	மகாதேஜஸ்வியும்
வீர்யவான்	வீர்யசாலியுமான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
க்ரோத ஸமன்வித:	சினம் மிகுந்தவராய்
சாபம்	வில்லை
ஆயம்ய	வளைத்து
மந்த்ரான்	மந்திரங்களை
அபி ஜபன்	ஜபித்துக் கொண்டு
ரௌத்ரம் அஸ்த்ரம்	ருத்திராஸ்திரத்தை
உதீரயன்	அபிமந்திரித்து
பூய: ஶரான்	பல பாணங்களை
ஸமாதாய	தொடுத்து
அத ச	அப்பொழுது
முமோச	விடுத்தார்.

ते महामेघसंकाशे कवचे पतिताः शराः ।
अवध्ये राक्षसेन्द्रस्य न व्यथां जनयंस्तदा ॥

தே மஹாமேக ஸங்காஶே கவசே பதிதா ஶரா: ।
அவத்யே ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ந வ்யதாம் ஜநயன் ததா ॥ 37

தே ஶரா:	-	அந்த பாணங்கள்
ததா	-	அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	இராக்ஷஸ வேந்தனின்
மஹா மேக ஸங்காஶே	-	பெரும்மேகத்தை நிகர்த்த
அவத்யே	-	அழிவடையா
கவசே	-	கவசத்தில்
பதிதா:	-	பாய்ந்தவைகளாய்
வ்யதாம்	-	துன்பத்தை
அஜநயன் ந	-	உண்டாக்கவில்லை.

पुनरेवाथ तं रामो रथस्थं राक्षसाधिपम् ।
ललाटे परमास्त्रेण सर्वास्त्रकुशलोऽभिनत् ।।

புனரேவாத தம் ராமோ ரதஸ்தம் ராக்ஷஸாதிபம் ।
லலாடே பரமாஸ்த்ரேண ஸர்வாஸ்த்ர குஶலோऽபிநத் ॥ 38

ஸர்வாஸ்த்ரகுஶல:	-	எல்லா அஸ்திரங்களிலும் நிபுணரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
அத	-	அப்பொழுது
தம் ரதஸ்தம்	-	அந்த ரதத்திலிருக்கும்
ராக்ஷஸாதிபம்	-	ராக்ஷஸமன்னனை
லலாடே	-	நெற்றியில்
பரமாஸ்த்ரேண	-	திவ்யாஸ்திரத்தினால்
புன: ஏவ அபிந்த	-	மீளவும் எய்தார்.

ते भित्त्वा बाणरूपाणि पञ्चशीर्षा इवोरगाः ।
श्वसन्तो विविशुर्भूमिं रावणप्रतिकूलिताः ।।

தே பித்த்வா பாணரூபாணி பஞ்ச ஶீர்ஷா இவோரகா: ।
ஶ்வஸந்தோ விவிஶுர்பூமிம் ராவணப்ரதிகூலிதா: ॥ 39

தே	-	அவைகள் (சரங்கள்)
பஞ்ச ஶீர்ஷா:	-	ஐந்து தலைகளையுடைய
உரகா: இவ	-	பாம்புகள் போல
ஶ்வஸந்த:	-	சீறுகின்றவைகளாய்
பாண ரூபாணி	-	பாணவுருவங்களை
பித்த்வா	-	பிளந்துவிட்டு
ராவணப்ரதிகூலிதா:	-	ராவணனால் தகையப்பட்டு
பூமிம்	-	பூமிக்குள்
விவிஶு:	-	பாய்ந்தன.

निहत्य राघवस्यास्त्रं रावणः क्रोधमूर्छितः ।
आसुरं सुमहाघोरमस्त्रं प्रादुश्चकार ह ।।

நிஹத்ய ராகவஸ்யாஸ்த்ரம் ராவண: க்ரோத மூர்சித:।
ஆஸுரம் ஸுமஹாகோரம் அஸ்த்ரம் ப்ராதுஶ்சகார ஹ ॥ 40

ராவண: - ராவணன்
க்ரோத மூர்சித: - கோபத்தில் மதிகலங்கியவனாய்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
அஸ்த்ரம் நிஹத்ய - அஸ்திரத்தைத் தாக்கி
ஸுமஹாகோரம் - மிக்க பயங்கரமான
ஆஸுரம் அஸ்த்ரம் - அஸுர அஸ்திரத்தை
ப்ராதுஶ்சகார - பிரயோகிக்கலானான்.

सिंहव्याघ्रमुखांश्चान्यान् कङ्ककाकमुखानपि ।
गृध्रश्येनमुखांश्चापि शृगालवदनास्तथा ॥

ஸிம்ஹவ்யாக்ரமுகான் ச அன்யான் கங்க காக முகான் அபி।
க்ருத்ரஶ்யேனமுகாம்ஶ்சாபி ஶ்ருகால வதநாந் ததா ॥ 41

ईहामृगमुखांश्चान्यान् व्यादितास्यान् भयानकान् ।
पञ्चास्याँल्लेलिहानांश्च ससर्ज निशिताञ्शरान् ॥

ஈஹாம்ருக முகாம்ஶ்சான்யான் வ்யாதிதாஸ்யான் பயானகான்।
பஞ்சாஸ்யான் லேலிஹாநாம்ஶ்ச ஸஸர்ஜ நிஶிதான் ஶரான் ॥ 42

शरान् खरमुखांश्चान्यान् वराहमुखसंस्थितान् ।
श्वानकुक्कुटवक्त्रांश्च मकराशीविषाननान् ॥

ஶரான் கரமுகான் ச அன்யான் வராஹமுக ஸம்ஸ்திதான்।
ஶ்வான குக்குட வக்த்ராம்ஶ்ச மகராஶீவிஷாநநாந் ॥ 43

ஸிம்ஹ வ்யாக்ரமுகான்-சிங்கம், புலி இவைகளின் முகங்களுற்ற
அன்யான் - சில
ஶரான் ச - பாணங்களையும்,
கங்க காக முகான் அபி-கழுகு, காக்கை இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்
க்ருத்ரஶ்யேனமுகான் அபி ச-பருந்து, கழுகு இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்
ஶ்ருகால வதநாந் ததா-நரிமுகமுற்றவைகளையும்
ஈஹாம்ருக முகான் - ஓநாயின்முகமுற்றவைகளையும்
வ்யாதிதாஸ்யான் - திறந்த வாயையுடையவைகளும்
பயானகான் - பயங்கரமானவைகளும்
பஞ்சாஸ்யான் - ஐந்து முகங்களுடைய
லேலிஹாநான் - நாகங்களானவைகளும்
நிஶிதான் ச - கூரியவைகளுமான
அன்யான் ச - சிலவற்றையும்,

கரமுகான்	-	கழுதை முகங்கொண்ட
அன்யான் ச	-	வேறு சிலதுகளையும்,

வராஹமுக ஸம்ஸ்திதான் -பன்றிமுகங்கொண்டவைகளையும்
ஶ்வான குக்குட வக்த்ரான் ச-நாய், கோழி இவைகளின் முகமுற்றவைகளையும்

மகராஶீவிஷாநநாந்	-	முதலை, சர்ப்பம் இவைகளின் முகங்கொண்ட
ஶரான்	-	பாணங்களையும்
ஸஸர்ஜ	-	விடுத்தான்.

एतानन्यांश्च मायावी ससर्ज निशिताञ्शरान् ।
रामं प्रति महातेजाः क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥

ஏதான் அன்யான்ஶ்ச மாயாவீ ஸஸர்ஜ நிஶிதான் ஶரான் ।
ராமம் ப்ரதி மஹா தேஜா: க்ருத்த: ஸர்ப இவ ஶ்வஸன் ॥ 44

மஹாதேஜா:	-	பெரும் ஆற்றல் கொண்டவனும்
மாயாவீ	-	மாயாவியுமான அவன்
க்ருத்த:	-	சினங்கொண்ட
ஸர்ப: இவ	-	பாம்பு என
ஶ்வஸன்	-	சீறுகின்றவனாய்
ஏதான்	-	மேற்கண்ட
நிஶிதான்	-	கூரிய
ஶரான்	-	பாணங்களையும்
அன்யான் ச	-	மற்றவைகளையும்
ராமம் ப்ரதி	-	ஸ்ரீராமரின் மீது
ஸஸர்ஜ	-	விடுத்தான்.

आसुरेण समाविष्टः सोऽस्त्रेण रघुनन्दनः ।
ससर्जास्त्रं महोत्साहः पावकं पावकोपमः ॥

ஆஸுரேண ஸமாவிஷ்ட: ஸோऽஸ்த்ரேண ரகுநந்தன: ।
ஸஸர்ஜ அஸ்த்ரம் மஹோத்ஸாஹ: பவகம் பாவகோபம: ॥ 45

மஹோத்ஸாஹ:	-	உற்சாகம் மேலிட்டவரும்
பாவகோபம:	-	அக்னியை நிகர்த்தவருமான
ஸ: ரகுநந்தன:	-	அந்த ஸ்ரீராகவர்,

ஆஸுரேண அஸ்த்ரேண-அஸுர அஸ்திரத்தால்

ஸமாவிஷ்ட:	-	தாக்கப்பட்டவராய்
பாவகம்	-	ஆக்னேய
அஸ்த்ரம்	-	அஸ்திரத்தை
ஸஸர்ஜ	-	விடுத்தார்.

अग्निदीप्तमुखान् बाणांस्तथा सूर्यमुखानपि ।
चन्द्रार्धचन्द्रवक्त्रांश्च धूमकेतुमुखानपि ॥

அக்நீதீப்த முகான் பாணான் ததா ஸூர்யமுகானபி ।
சந்த்ரார்த சந்த்ரவக்த்ரான் ச தூமகேதுமுகாநபி ॥ 46

ग्रहनक्षत्रवक्त्रांश्च महोल्कामुखसंस्थितान् ।
विद्युज्जिह्वोपमांश्चान्यान् ससर्ज निशिताञ्शरान् ॥

க்ரஹ நக்ஷத்ர வக்த்ரான் ச மஹோல்காமுக ஸம்ஸ்திதான் ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வோபமான் ச அன்யான் ஸஸர்ஜ நிஶிதான் ஶரான் ॥ 47

அக்நீ தீப்த முகான் - அக்னியால் ஜ்வலிக்கும் முகங்களுற்ற
பாணான் ததா - பாணங்களையும்
ஸூர்யமுகான் அபி - சூரியமுக பாணங்களையும்
சந்த்ரார்த சந்த்ரவக்த்ரான் ச-அர்த்தசந்திர பூர்ணசந்திர முகபாணங்களையும்
தூமகேதுமுகாந் அபி- தூமகேது முகபாணங்களையும்
க்ரஹ நக்ஷத்ர வக்த்ரான் ச-க்ரக முகநக்ஷத்திர முகபாணங்களையும்
மஹோல்காமுக ஸம்ஸ்திதான்- சிறந்த கொள்ளிமுக பாணங்களையும்
வித்யுஜ் ஜிஹ்வோபமான்-விதயுஜ்ஜிஹ்வோபம பாணங்களையும்
அன்யான் - வேறுசில
நிஶிதான் - கூரிய
ஶரான் ச - பாணங்களையும்
ஸஸர்ஜ - விடுத்தார்.

ते रावणशरा घोरा राघवास्त्रसमाहताः ।
विलयं जग्मुराकाशे जग्मुश्चैव सहस्रशः ॥

தே ராவண ஶரா கோரா ராகவாஸ்த்ர ஸமாஹதா: ।
விலயம் ஜக்மு: ஆகாஶே ஜக்முஶ்சைவ ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 48

தே - அந்த
கோரா: - பயங்கரமான
ராவண ஶரா: - ராவணனது பாணங்கள்
ர்ாகவாஸ்த்ர ஸமாஹதா:-ஸ்ரீராமரது அஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்டவைகளாய்
விலயம் - நாசத்தை
ஜக்மு: - அடைந்தன;
ஆகாஶே ச ஏவ - ஆகாயத்திலேயே

ஸஹஸ்ரஶ:	-	ஆயிரக்கணக்காக
ஜக்மு:	-	நொறுங்கி விட்டன.

तदस्त्रं निहतं दृष्ट्वा रामेणाक्लिष्टकर्मणा ।
हृष्टा नेदुस्ततः सर्वे कपयः कामरूपिणः ॥
सुग्रीवप्रमुखा वीराः परिवार्य तु राघवम् ॥

தத் அஸ்த்ரம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ।
ஹ்ருஷ்டா நேதுஸ் தத: ஸர்வே கபய: காமரூபிண: ॥
ஸுக்ரீவ ப்ரமுகா வீரா: பரிவார்ய து ராகவம் ॥ 49

தத:	-	அப்பொழுது
காமரூபிண:	-	நினைந்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்
வீரா:	-	வீரர்களுமான
ஸுக்ரீவ ப்ரமுகா:	-	சுக்ரீவனைத் தலைமையாகக் கொண்ட
கபய: ஸர்வே	-	வானரர்கள் யாவரும்
தத் அஸ்த்ரம்	-	அந்த அஸ்திரத்தை
அக்லிஷ்ட கர்மணா	-	எதையுமனாயாசமாய் செய்யவல்ல
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
நிஹதம்	-	தாக்கப்பட்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
து	-	அப்பொழுது
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமரை
பரிவார்ய	-	சூழ்ந்து கொண்டு
ஹ்ருஷ்டா:	-	உற்சாகங் கொண்டவர்களாய்
நேது:	-	ஆரவாரித்தனர்.

ततस्तदस्त्रं विनिहत्य राघवः प्रसह्य तद्रावणबाहुनिःसृतम् ।
मुदान्वितो दाशरथिर्महाहवे विनेदुरुच्चैर्मुदिताः कपीश्वराः ॥

ததஸ்ததஸ்த்ரம் விநிஹத்ய ராகவ:
ப்ரஸஹ்ய தத் ராவண பாஹு நிஸ்ஸ்ருதம் ।
முதான்விதோ தாஶரதிர் மஹாஹவே
விநேதுருச்சைர் முதிதா: கபீஸ்வரா: ॥ 50

தத:	-	அப்பொழுது
தாஶரதி:	-	தசரதமைந்தரான
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
மஹாஹவே	-	பெரும்போரில்

ராவண பாஹு நிஸ்ஸ்ருதம்-ராவணனது கைகளால் விடுக்கப்பெற்ற

தத் ததஸ்த்ரம் - அந்தந்த அவனது அஸ்திரத்தை
ப்ரஸஹ்ய - தாக்கி
விநிஹத்ய - அழித்து
முதா அன்வித: - சந்தோஷங்கொண்டார்;
கபீஸ்வரா: - வானரத்தலைவர்கள்
முதிதா: - சந்தோஷங்கொண்டு
உச்சை: - உரக்க
விநேது: - பூசலிட்டனர்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயேண வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ராமராவணாஸ்த்ரபரம்பரா நாம ஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகோத்தர சததம: ஸர்க: - 101

तस्मिन् प्रतिहतेऽस्त्रे तु रावणो राक्षसाधिपः ।
क्रोधं च द्विगुणं चक्रे क्रोधाच्चास्त्रमनन्तरम्।।

தஸ்மின் ப்ரதிஹதே(அ)ஸ்த்ரே து ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।
க்ரோதம் ச த்விகுணம் சக்ரே க்ரோதாத் ச அஸ்த்ரம் அநந்தரம் ॥ 1

ராக்ஷஸாதிப:	-	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண:	-	ராவணன்
து	-	அப்பொழுது
தஸ்மின்	-	அந்த
அஸ்த்ரே	-	அஸ்திரம்
ப்ரதிஹதே	-	அழிந்தவளவில்
க்ரோதம் ச	-	கோபத்தையும்
க்ரோதாத்	-	கோபத்தால்
அநந்தரம்	-	அடுத்த
அஸ்த்ரம் ச	-	அஸ்திரத்தையும்
த்விகுணம் சக்ரே	-	அதிகரிக்கச் செய்தான்.

मयेन विहितं रौद्रमन्यदस्त्रं महाद्युतिः ।
उत्स्रष्टुं रावणो घोरं राघवाय प्रचक्रमे ॥

மயேன விஹிதம் ரௌத்ரம் அன்யத் அஸ்த்ரம் மஹாத்யுதி: ।
உத்ஸ்ரஷ்டும் ராவணோ கோரம் ராகவாய ப்ரசக்ரமே ॥ 2

மஹாத்யுதி:	-	பெரும்பெருவையுற்ற
ராவண:	-	ராவணன்
மயேன விஹிதம்	-	மயனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ரௌத்ரம்	-	கொடிய
கோரம்	-	பயங்கரமான
அன்யத்	-	வேறொரு
அஸ்த்ரம்	-	அஸ்திரத்தை
ராகவாய	-	ஸ்ரீராமனின் மீது
உத்ஸ்ரஷ்டும்	-	பிரயோகிக்க
ப்ரசக்ரமே	-	தலைப்பட்டான்.

ततः शूलानि निश्चेरुर्गदाश्च मुसलानि च ।
कार्मुकाद्दीप्यमानानि वज्रसाराणि सर्वशः ॥

தத: ஶூலானி நிஶ்சேருர்: கதாஶ் ச முஸலானி ச ।
கார்முகாத தீப்யமானானி வஜ்ர ஸாராணி ஸர்வஶ: ॥ 3

தத: கார்முகாத்	-	அந்த வில்லினின்றும்

தீப்யமானானி	- ஜ்வலிப்பவைகளும்
வஜ்ர ஸாராணி	- வஜ்ராயுதத்தின் உறுதி கொண்டவைகளுமான
ஶூலானி	- சூலங்களும்
கதா: ச	- கதைகளும்
முஸலானி ச	- உலக்கைகளும்
ஸர்வஶ:	- எல்லா திசைகளினின்றும்
நிஶ்சேரு:	- வெளிப்புறப்பட்டன.

मुद्गराः कूटपाशाश्च दीप्ताश्चाशनयस्तथा ।
निष्पेतुर्विविधास्तीक्ष्णा वाता इव युगक्षये ॥

முத்கரா: கூட பாஶா:ஶ்ச தீப்தா:ஶ்ச அஶனய: ஸ்ததா ।
நிஷ்பேது: விவிதா: தீக்ஷ்ணா வாதா இவ யுகக்ஷயே ॥ 4

யுகக்ஷயே	- ஊழிக்காலத்தில்
வாதா: இவ	- பெரும் காற்றுகள் எவ்வாறோ அவ்வாறே
தீக்ஷ்ணா:	- கோரமான
விவிதா:	- பல
முத்கரா:	- முத்கராயுதங்களும்
கூடபாஶா: ச	- கூடபாசங்களும்
தீப்தா:	- ஜ்வலிக்கும்
அஶனய: ச	- இடிகளும்
ததா	- அவ்வண்ணமே
நிஷ்பேது:	- வெளிப்புறப்பட்டன.

तदस्त्रं राघवः श्रीमानुत्तमास्त्रविदां वरः ।
जघान परमास्त्रेण गान्धर्वेण महाद्युतिः ॥

தத் அஸ்த்ரம் ராகவ: ஸ்ரீமான் உத்தமாஸ்த்ரவிதாம் வர: ।
ஜகான பரம அஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்யுதி: ॥ 5

ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீஸம்பன்னரும்,
மஹாத்யுதி:	- பரமதேஜஸ்வியும்
உத்தமாஸ்த்ரவிதாம் வர:	- சிறந்த அஸ்திரக்ஞர்களுள் உத்தமருமான
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தத்	- அந்த
அஸ்த்ரம்	- அஸ்திரத்தை
காந்தர்வேண	- காந்தருவமெனும்
பரமாஸ்த்ரேண	- சிறந்த அஸ்திரத்தால்
ஜகான	- அழித்தார்.

तस्मिन् प्रतिहतेऽस्त्रे तु राघवेण महात्मना ।
रावणः क्रोधताम्राक्षः सौरमस्त्रमुदैरयत् ॥

தஸ்மின் ப்ரதிஹதே(அ)ஸ்த்ரே து ராகவேண மஹாத்மநா।
ராவண: க்ரோததாம்ராக்ஷ: ஸௌரம் அஸ்த்ரம் உதைரயத் ॥ 6

ராவண:	ராவணன்
மஹாத்மநா	மகாத்மாவான
ராகவேண	ஸ்ரீராமரால்
தஸ்மின்	அந்த
அஸ்த்ரே	அஸ்திரம்
ப்ரதிஹதே து	அழிக்கப்பட்டதும்
க்ரோததாம்ராக்ஷ:	கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனாய்
ஸௌரம்	சூரிய
அஸ்த்ரம்	ஆஸ்திரத்தை
உதைரயத்	ஜபித்தான்.

ततश्चक्राणि निष्पेतुर्भास्वराणि महान्ति च ।
कार्मुकाद्भीमवेगस्य दशग्रीवस्य धीमतः ॥

ததஶ் சக்ராணி நிஷ்பேது: பாஸ்வராணி மஹாந்தி ச।
கார்முகாத் பீமவேகஸ்ய தஶக்ரீவஸ்ய தீமத: ॥ 7

தத:	அப்பொழுது
பீமவேகஸ்ய	பயங்கர சக்திகொண்டவனும்
தீமத:	புத்திமானுமான
தஶக்ரீவஸ்ய	ராவணனது
கார்முகாத்	வில்லினின்று
பாஸ்வராணி	ஜ்வலிக்கும்
மஹாந்தி	பெரும்
சக்ராணி ச.	சக்ராயுதங்கள்
நிஷ்பேது:	வெளிப்புறப்பட்டன.

तैरासीद्गगनं दीप्तं संपतद्भिरितस्ततः ।
पतद्भिश्च दिशो दीप्ताश्चन्द्रसूर्यग्रहैरिव ॥

தைராஸீத் ககனம் தீப்தம் ஸம்பதத்பி: இதஸ்தத:।
பதத்பிஶ்ச திஶோ தீப்தா: சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹைரிவ ॥ 8

சந்த்ர ஸூர்யக்ரஹை: இவ-சந்திரன், சூரியன் முதலிய க்ரகம் போன்றவைகளான

இதஸ்தத:	இங்குமங்கும்
ஸம்பதத்பி:	சஞ்சரிக்கும்
தை:	அவைகளால்
ககனம்	ஆகாயமானது
தீப்தம்	ஒளிபெற்றதாய்
ஆஸீத்	இருந்தது;

பதத்பி: - பறந்து செல்லுமவைகளால்
திஶ: ச - திக்குகளும்
தீப்தா: - ஒளிபெற்றிருந்தன.

तानि चिच्छेद बाणौघैश्चक्राणि स तु राघवः ।
आयुधानि च चित्राणि रावणस्य चमूमुखे ॥

தானி சிச்சேத பாணௌகை: சக்ராணி ஸ து ராகவ: ।
ஆயுதானி ச சித்ராணி ராவணஸ்ய சமூமுகே ॥ 9

ஸ: ராகவ: - அந்த ஸ்ரீராமர்
து - அப்பொழுது
சமூமுகே - படைமுகத்தில்
ராவணஸ்ய - ராவணனது
தானி - அந்த
சக்ராணி - சக்ராயுதங்களையும்
சித்ராணி - பலவித
ஆயுதானி ச - ஆயுதங்களையும்
பாணௌகை: - பாணசமூகங்களால்
சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தார்.

तदस्त्रं तु हतं दृष्ट्वा रावणो राक्षसाधिपः ।
विव्याध दशभिर्बाणै रामं सर्वेषु मर्मसु ॥

தத் அஸ்த்ரம் து ஹதம் த்ருஷ்ட்வா ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।
விவ்யாத தஶபி: பாணை ராமம் ஸர்வேஷு மர்மஸு ॥ 10

ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண: - ராவணன்
தத் - அந்த
அஸ்த்ரம் து - அஸ்திரத்தையும்
ஹதம் - அழிந்ததாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
தஶபி: - பத்து
பாணை: - பாணங்களால்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸர்வேஷு - எல்லா
மர்மஸு - மர்மஸ்தானங்களிலும்
விவ்யாத - தாக்கினான்.

स विद्धो दशभिर्बाणैर्महाकार्मुकनिःसृतैः ।
रावणेन महातेजा न प्राकम्पत राघवः ॥

ஸ வித்தோ தஶபி: பாணைர் மஹாகார்முக நி: ஸ்ருதை: ।
ராவணேன மஹாதேஜா ந ப்ராகம்பத ராகவ: ॥ 11

மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜஸ்வியான
ஸ: ராகவ:	-	அந்த ஸ்ரீராமர்,
ராவணேன	-	ராவணனால்
மஹா கார்முக நிஸ்ஸ்ருதை:	-	சிறந்த வில்லிலிருந்து கிளம்பிய
தஶபி:	-	பத்து
பாணை:	-	பாணங்களால்
வித்த:	-	அடிக்கப்பட்டவராய்,
ந ப்ராகம்பத	-	சலிக்கவில்லை.

ततो विव्याध गात्रेषु सर्वेषु समितिञ्जयः ।
राघवस्तु सुसंक्रुद्धो रावणं बहुभिः शरैः ॥

ததோ விவ்யாத காத்ரேஷு ஸர்வேஷு ஸமிதிஞ்ஜய: ।
ராகவஸ்து ஸுஸங்க்ருத்தோ ராவணம் பஹுபி: ஶரை: ॥ 12

ஸமிதிஞ்ஜய:	-	போரில் வெற்றி சூடும்
ராகவ: து	-	ஸ்ரீராமரும்
ஸுஸங்க்ருத்த:	-	மிகச்சினங்கொண்டு
தத:	-	அப்பொழுது
பஹுபி:	-	பல
ஶரை:	-	பாணங்களால்
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸர்வேஷு	-	எல்லா
காத்ரேஷு	-	அவயவங்களிலும்
விவ்யாத	-	தாக்கினார்.

एतस्मिन्नन्तरे क्रुद्धो राघवस्यानुजो बली ।
लक्ष्मणः सायकान् सप्त जग्राह परवीरहा ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே க்ருத்தோ ராகவஸ்ய அநுஜோ பலீ ।
லக்ஷ்மண: ஸாயகான் ஸப்த ஜக்ராஹ பரவீரஹா ॥ 13

ஏதஸ்மின்	-	இந்த
அந்தரே	-	சந்தர்ப்பத்தில்
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்டவரும்
பலீ	-	பலசாலியும்
பரவீரஹா	-	சத்ருவீரர்களை சம்ஹரிப்பவரும்
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
அநுஜ:	-	தம்பியுமான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஸப்த	-	ஏழு
ஸாயகான்	-	பாணங்களை
ஜக்ராஹ	-	கைக்கொண்டார்.

तैः सायकैर्महावेगैः रावणस्य महाद्युतिः ।
ध्वजं मनुष्यशीर्षं तु तस्य चिच्छेद नैकधा ॥

தை: ஸாயகைர் மஹாவேகை: ராவணஸ்ய மஹாத்யுதி: ।
த்வஜம் மநுஷ்யஶீர்ஷம் து தஸ்ய சிச்சேத நைகதா ॥ 14

மஹாத்யுதி:	-	பெரும் மகிமை கொண்ட அவர்
மஹாவேகை:	-	சக்தி மிகுந்த
தை: ஸாயகை:	-	அந்த பாணங்களால்
தஸ்ய	-	அந்த
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
த்வஜம்	-	த்வஜமான
மநுஷ்யஶீர்ஷம்	-	மானிடசிரஸை
து	-	அப்பொழுது
நைகதா	-	பலவாறாக
சிச்சேத	-	துண்டித்து வீழ்த்தினார்.

सारथेश्चापि बाणेन शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।
जहार लक्ष्मणः श्रीमान्नैर्ऋतस्य महाबलः ॥

ஸாரதேஶ்ச அபி பாணேன ஶிரோ ஜ்வலிதகுண்டலம் ।
ஜஹார லக்ஷ்மண: ஶ்ரீமான் நைர்ருதஸ்ய மஹாபல: ॥ 15

மஹாபல:	-	மகாபலசாலியும்
ஶ்ரீமான்	-	ஶ்ரீமானுமான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
பாணேன	-	ஒரு பாணத்தால்
நைர்ருதஸ்ய	-	அரக்கனின்
ஸாரதே:	-	சாரதியினுடைய
ஜ்வலித குண்டலம்	-	பிரகாசிக்கும் குண்டலங்களையுடைய
ஶிர: அபி ச	-	தலையையும்
ஜஹார	-	கொய்தார்.

तस्य बाणैश्च चिच्छेद धनुर्गजकरोपमम् ।
लक्ष्मणो राक्षसेन्द्रस्य पञ्चभिर्निशितैः शरैः ॥

தஸ்ய பாணைஶ்ச சிச்சேத தநுர் கஜகரோபமம் ।
லக்ஷ்மணோ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பஞ்சபி: நிஶிதை: ஶரை: ॥ 16

லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
நிஶிதை:	-	கூறிய
பஞ்சபி:	-	ஐந்து
ஶரை:	-	பாணங்களால்
தஸ்ய	-	அந்த

ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	அரக்கமன்னனின்
பாணை:	பாணங்களுடன்
கஜகரோபமம்	யானைத்துதிக்கையை நிகர்த்த
தநு: ச	வில்லையும்
சிச்சேத	துண்டித்தெறிந்தார்.

नीलमेघनिभांश्चास्य सदश्वान् पर्वतोपमान् ।
जघानाप्लुत्य गदया रावणस्य विभीषणः ॥

நீலமேக நிபான் ச அஸ்ய ஸதஶ்வான் பர்வதோபமான்।
ஜகான ஆப்லுத்ய கதயா ராவணஸ்ய விபீஷண: ॥ 17

விபீஷண:	விபீஷணர்
அஸ்ய	இந்த
ராவணஸ்ய	ராவணனது
நீலமேக நிபான்	கரியமேகத்தை நிகர்த்தவைகளும்
பர்வதோபமான்	மலையை நிகர்த்தவைகளுமான
ஸதஶ்வான்ச	சிறந்த குதிரைகளையும்
ஆப்லுத்ய	பாய்ந்து சென்று
கதயா ஜகான	கதையால் கொன்றார்.

हताश्वाद्वेगवान् वेगादवप्लुत्य महारथात् ।
क्रोधमाहारयत्तीव्रं भ्रातरं प्रति रावणः ॥

ஹதாஶ்வாத் வேகவான் வேகாதவப்லுத்ய மஹாரதாந்।
க்ரோதமாஹாரயத் தீவ்ரம் ப்ராதரம் ப்ரதி ராவண: ॥ 18

வேகவான்	சக்திமிக்க
ராவண:	ராவணன்
ஹதாஶ்வாத்	குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதான
மஹாரதாத்	பெரும் ரதத்தினின்று
வேகாத்	வேகமாய்
அவப்லுத்ய	கீழே குதித்து
ப்ராதரம் ப்ரதி	தம்பியின் மீது
தீவ்ரம் க்ரோதம்	கொடும் கோபத்தை
ஆஹாரயத்	கொண்டான்.

ततः शक्तिं महाशक्तिर्दीप्तां दीप्ताशनीमिव ।
विभीषणाय चिक्षेप राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥

தத: ஶக்திம் மஹாஶக்தி: தீப்தாம் தீப்தாஶனீமிவ।
விபீஷணாய சிக்ஷேப ராக்ஷஸேந்த்ர: ப்ரதாபவான் ॥ 19

மஹாஶக்தி:	சிறந்த சக்தியுற்றவனும்
ப்ரதாபவான்	பிரதாபசாலியுமான

ராக்ஷஸேந்த்ர: - ராக்ஷஸமன்னன்
தத: - அப்பொழுது
தீப்தாஶனீம் இவ - ஜ்வலிக்கும் இடிபோல்
தீப்தாம் - ஜ்வலிப்பதான
ஶக்திம் - சக்தி ஆயுதத்தை
விபீஷணாய - விபீஷணர் மீது
சிக்ஷேப - பிரயோகித்தான்.

अप्राप्तामेव तां बाणैस्त्रिभिश्चिच्छेद लक्ष्मणः ।

அப்ராப்தாமேவ தாம் பாணை: த்ரிபி: சிச்சேத லக்ஷ்மண: । 20

லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணர்
த்ரிபி: - மூன்று
பாணை: - பாணங்களால்
தாம் - அதை (சக்தியை)
அப்ராப்தம் ஏவ - கிட்டிவரும் முன்னே
சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தார்.

अथोदतिष्ठत् संनादो वानराणां तदा रणे ॥

அதோததிஷ்டத் ஸந்நாதோ வானராணாம் ததா ரணே ॥ 21

ததா ரணே - போரில் அப்பொழுது
வானராணாம் - வானரர்களின்
ஸந்நாத: அத - பெரும் ஆரவாரமும்
உததிஷ்டத் - உண்டாயிற்று.

सा पपात त्रिधा छिन्ना शक्तिः काञ्चनमालिनी ।

सविस्फुलिङ्गा ज्वलिता महोल्केव दिवश्च्युता ॥

ஸா பபாத த்ரிதா சின்னா ஶக்தி: காஞ்சன மாலினீ।
ஸவிஸ்புலிங்கா ஜ்வலிதா மஹோல்கா இவ திவ: ஶ்ச்யுதா ॥ 22

ஸா - அந்த
காஞ்சன மாலினீ - பொன்மாலை பூண்ட
ஶக்தி: - சக்தியானது
த்ரிதா - மூன்றாக
சின்னா - துண்டிக்கப்பட்டதாய்
ஜ்வலிதா - ஜ்வலிப்பதாயும்
ஸவிஸ்புலிங்கா - தீப்பொறிகளுடன் கூடியதாயும்
திவ: - வானத்தினின்று
ச்யுதா - விழும்
மஹோல்கா இவ - பெருங்கொள்ளி போல
பபாத - கீழே விழுந்தது.

ततः संभाविततरां कालेनापि दुरासदाम् ।
जग्राह विपुलां शक्तिं दीप्यमानां स्वतेजसा ॥

தத: ஸம்பாவிததராம் காலேநாபி துராஸதாம் ।
ஜக்ராஹ விபுலாம் ஶக்திம் தீப்யமானாம் ஸ்வதேஜஸா ॥ 23

தத:	அப்பொழுது
ஸம்பாவிததராம்	மிக பூஜிக்கப்பெற்றதும்
காலேன அபி	எமனாலும்
துராஸதாம்	தகைக்க முடியாததும்
ஸ்வதேஜஸா	அதனது ஒளியால்
தீப்யமானாம்	ஜ்வலிப்பதுமான
விபுலாம்	பெரும்
ஶக்திம்	சக்தியை
ஜக்ராஹ	அவன் (ராவணன்) கைக்கொண்டான்.

सा वेगिता बलवता रावणेन दुरासदा ।
जज्वाल सुमहाघोरा शक्राशनिसमप्रभा ॥

ஸா வேகிதா பலவதா ராவணேன துராஸதா ।
ஜஜ்வால ஸுமஹா கோரா ஶக்ராஶநிஸமப்ரபா ॥ 24

ஸா	அது (சக்தி)
பலவதா	பலம் மிகுந்த
ராவணேன	ராவணனால்
வேகிதா	சுற்றப்பட்டு
துராஸதா	அணுகமுடியாததாய்
ஶக்ராஶநி ஸமப்ரபா	இந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான ஒளிகொண்டதாய்
ஸுமஹா கோரா	மிக்க பயங்கரமாய்
ஜஜ்வால	ஜ்வலித்தது.

एतस्मिन्नन्तरे वीरो लक्ष्मणस्तं विभीषणम् ।
प्राणसंशयमापन्नं तूर्णमभ्यवपद्यत ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே வீரோ லக்ஷ்மணஸ் தம் விபீஷணம் ।
ப்ராண ஸம்ஶயம் ஆபன்னம் தூர்ணம் அப்யவபத்யத ॥ 2

வீர:	வீரராகிய
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
ஏதஸ்மின்	இந்த
அந்தரே	சமயத்தில்
ப்ராண ஸம்ஶயம்	பிராணாபத்தை
ஆபன்னம்	அடைந்திருக்கும்

தம்	அந்த
விபீஷணம்	விபீஷணரை
தூர்ணம்	விரைவாய்
அப்யவபத்யத	மறைந்து நின்றார்.

तं विमोक्षयितुं वीरश्चापमायम्य लक्ष्मणः ।
रावणं शक्तिहस्तं वै शरवर्षैरवाकिरत् ॥

தம் விமோக்ஷயிதும் வீர: சாபமாயம்ய லக்ஷ்மண: ।
ராவணம் ஶக்தி ஹஸ்தம் வை ஶரவர்ஷை: அவா கிரத் ॥ 26

வீர:	வீரராகிய
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
தம்	அவரை (விபீஷணரை)
விமோக்ஷயிதும்	தப்புவிக்க
சாபம் ஆயம்ய	வில்லை வளைத்து
ஶக்தி ஹஸ்தம்	சக்தியைக்கையில் கொண்ட
ராவணம் வை	ராவணனை
ஶர வர்ஷை:	பாண வருஷங்களால்
அவா கிரத்	பொழிந்தார்.

कीर्यमाणः शरौघेण विसृष्टेन महात्मना ।
स प्रहर्तुं मनश्चक्रे विमुखीकृतविक्रमः ॥

கீர்யமாண: ஶரௌகேண விஸ்ருஷ்டேன மஹாத்மநா ।
ஸ ப்ரஹர்தும் மனஸ் சக்ரே விமுகீக்ருத விக்ரம: ॥ 27

ஸ:	அவன்
மஹாத்மநா	மகாத்மாவான லக்ஷ்மணரால்
விஸ்ருஷ்டேன	விடப்பட்ட
ஶரௌகேண	வாணவர்ஷத்தால்
கீர்யமாண:	மூடப்பட்டு
விமுகீக்ருத விக்ரம:	பராக்கிரமம் குன்றப்பெற்றவனாய்
ப்ரஹர்தும்	(லக்ஷ்மணரை) கொல்ல
மன: சக்ரே	தீர்மானங் கொண்டான்.

मोक्षितं भ्रातरं दृष्ट्वा लक्ष्मणेन स रावणः ।
लक्ष्मणाभिमुखस्तिष्ठन्निदं वचनमब्रवीत् ॥

மோக்ஷிதம் ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணேன ஸ ராவண: ।
லக்ஷ்மணாபிமுக: திஷ்டந்நிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 28

ஸ: ராவண:	அந்த ராவணன்
லக்ஷ்மணேன	லக்ஷ்மணரால்
ப்ராதரம்	தம்பியை

மோக்ஷிதம்	-	தப்புவிக்கப்பட்டவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
லக்ஷ்மணாபிமுக:	-	லக்ஷ்மணருக்கு எதிராய்
திஷ்டந்	-	நின்று கொண்டு
வசனம்	-	சொல்லொன்றை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	புகன்றான்.

मोक्षितस्ते बलश्लाघिन् यस्मादेवं विभीषणः ।
विमुच्य राक्षसं शक्तिस्त्वयीयं विनिपात्यते ॥

மோக்ஷிதஸ்தே பலஶ்லாகின் யஸ்மாத் ஏவம் விபீஷண: ।
விமுச்ய ராக்ஷஸம் ஶக்திஸ் த்வயீயம் விநிபாத்யதே ॥ 29

பலஶ்லாகின்	-	பலபுகழ்ச்சி கொண்டவனே !
தே	-	உன்னால்
ஏவம்	-	இவ்விதம்
விபீஷண:	-	விபீஷணன்
மோக்ஷித:	-	விடுக்கப்பட்டான் என்ற
யஸ்மாத்	-	அக்காரணத்தால்
இயம்	-	இந்த
ஶக்தி:	-	சக்தியானது
ராக்ஷஸம்	-	அரக்கனை
விமுச்ய	-	விடுத்து
த்வயி	-	உன்னிடத்தில்
விநிபாத்யதே	-	இதோ வீழ்த்தப்படப்போகிறது.

एषा ते हृदयं भित्त्वा शक्तिर्लोहितलक्षणा ।
मद्बाहुपरिघोत्सृष्टा प्राणानादाय यास्यति ॥

ஏஷா தே ஹ்ருதயம் பித்வா ஶக்திர் லோஹித லக்ஷணா ।
மத்பாஹு பரிகோத்ஸ்ருஷ்டா ப்ராணாநாதாய யாஸ்யதி ॥ 30

மத்பாஹு பரிகோத்ஸ்ருஷ்டா-எனது உழலைத்தடி போன்ற கைகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட

ஏஷா	-	இந்த
லோஹித லக்ஷணா	-	குருதிதோய்ந்த
ஶக்தி:	-	சக்தியானது
தே	-	உனது
ஹ்ருதயம்	-	மார்பை
பித்வா	-	பிளந்து
ப்ராணாந்	-	பிராணனை
ஆதாய	-	வாங்கிவிட்டு
யாஸ்யதி	-	செல்லப்போகிறது.

इत्येवमुक्त्वा तां शक्तिमष्टघण्टां महास्वनाम् ।
मयेन मायाविहिताममोघां शत्रुघातिनीम् ।।

இத்யேவமுக்த்வா தாம் ஶக்திம் அஷ்ட கண்டாம் மஹாஸ்வனாம் ।
மயேன மாயாவிஹிதாம் அமோகாம் ஶத்ருகாதிநீம் ॥ 31

लक्ष्मणाय समुद्दिश्य ज्वलन्तीमिव तेजसा ।
रावणः परमक्रुद्धश्चिक्षेप च ननाद च ।।

லக்ஷ்மணாய ஸமுத்திஶ்ய ஜ்வலந்தீம் இவ தேஜஸா ।
ராவண: பரமக்ருத்தஶ் சிக்ஷேப ச நநாத ச ॥ 32

பரமக்ருத்த:	மிகச்சினம் கொண்ட
ராவண:	ராவணன்
இதி ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	சொல்லிவிட்டு
லக்ஷ்மணாய	லக்ஷ்மணரின் மீது
ஸமுத்திஶ்ய	குறிவைத்து
மயேன,	மயனால்
மாயாவிஹிதம்	மாயையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
அமோகாம்	வீண்போகாததும்
ஶத்ரு காதிநீம்	சத்ருக்களை வதைப்பதும்
அஷ்ட கண்டாம்	எட்டுமணிகள் கட்டப்பட்டு
மஹாஸ்வனாம்	பேரோசை கொண்டதும்
தேஜஸா இவ	ஒளியால் முற்றும்
ஜ்வலந்தீம் இவ	ஜ்வலிக்கின்றதுமான
தாம் ஶக்திம்	அந்த சக்தியை
சிக்ஷேப	விடுத்தான்;
நநாத ச	கர்ஜனையுமிட்டான்.

सा क्षिप्ता भीमवेगेन शक्राशनिसमस्वना ।
शक्तिरभ्यपतद्वेगाल्लक्ष्मणं रणमूर्धनि ।।

ஸ க்ஷிப்தா பீமவேகேந ஶக்ராஶனி ஸமஸ்வநா ।
ஶக்தி: அப்யபதத் வேகால்லக்ஷ்மணம் ரணமூர்தநி ॥ 33

பீமவேகேந	அஞ்சத்தக்க சக்தி கொண்ட அவனால்
ரணமூர்தநி	போர்முனையில்
க்ஷிப்தா	பிரயோகிக்கப்பட்ட
ஸா	அந்த
ஶக்தி:	சக்தியானது
ஶக்ராஶனி ஸமஸ்வநா	இந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான ஒலிகொண்டு

லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரிடம்
வேகாத்	-	விரைவாய்
அப்யபதத்	-	எதிர்த்து வந்தது.

तामनुव्याहरच्छक्तिमापतन्तीं स राघवः ।
स्वस्त्यस्तु लक्ष्मणायेति मोघा भव हतोद्यमा ॥

தாமநுவ்யாஹரத் ஶக்திம் ஆபதந்தீம் ஸ ராகவ: ।
ஸ்வஸ்த்யஸ்து லக்ஷ்மணாயேதி மோகா பவ ஹதோத்யமா ॥

ஸ: ராகவ:	-	அந்த ஸ்ரீராமர்
தாம்	-	அந்த
ஆபதந்தீம்	-	எதிர்த்து வரும்
ஶக்திம்	-	சக்தியைப்பார்த்து,
ஹதோத்யமா	-	‘சக்தி குன்றி
மோகா	-	வீணானதாய்
பவ	-	ஆகுவாய்;
லக்ஷ்மணாய	-	லக்ஷ்மணனுக்கு
ஸ்வஸ்த்	-	க்ஷேமம்
அஸ்து	-	உண்டாகட்டும்’;
இதி	-	என்று
அநுவ்யாஹரத்	-	வேண்டினார்.

रावणेन रणे शक्तिः क्रुद्धेनाशीविषोपमा ।
मुक्ताऽऽशूरस्यभीतस्य लक्ष्मणस्य ममज्ज सा ॥

ராவணேன ரணே ஶக்தி: க்ருத்தேன ஆஶீவிஷோபமா ।
முக்தாSS ஶூரஸ்ய பீதஸ்ய லக்ஷமணஸ்ய மமஜ்ஜ ஸா ॥

க்ருத்தேன	-	கோபங்கொண்ட
ராவணேன	-	ராவணனால்
ரணே	-	போரில்
முக்தா	-	பிரயோகிக்கப்பட்ட
ஸா	-	அந்த
ஆஶீவிஷோபமா	-	ஸர்ப்பத்தை நிகர்த்த
ஶக்தி:	-	வேல்
அபீதஸ்ய	-	அச்சமில்லா
லக்ஷ்மணஸ்ய	-	லக்ஷ்மணரது
உரஸீ	-	மார்பில்
ஆ ஶு	-	விரைவாய்
மமஜ்ஜ	-	பாய்ந்தது.

न्यपतत् सा महावेगा लक्ष्मणस्य महोरसि ।
जिह्वेवोरगराजस्य दीप्यमाना महाकृतिः ॥

ந்யபதத் ஸா மஹாவேகா லக்ஷ்மணஸ்ய மஹோரஸி ।
ஜிஹ்வாஇவ உரகராஜஸ்ய தீப்யமாநா மஹாத்யுதி: ॥ 36

மஹாவேகா - பெரும் வேகங்கொண்டதும்
மஹாத்யுதி: - மிக மகிமை வாய்ந்து
உரக ராஜஸ்ய - சர்ப்பராஜனது
ஜிஹ்வா இவ - நாக்கு போன்றதாய்
தீப்யமாநா - ஜ்வலிக்கின்றதுமான
ஸா - அது (சக்தி)
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
மஹோரஸி - அகன்ற மார்பில்
ந்யபதத் - தாக்கியது.

ततो रावणवेगेन सुदूरमवगाढया ।
शक्त्या निर्भिन्नहृदयः पपात भुवि लक्ष्मणः ॥

ததோ ராவண வேகேந ஸுதூரமவகாடயா ।
ஶக்த்யா நிர்பின்ன ஹ்ருதய: பபாத புவி லக்ஷ்மண: ॥ 37

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தத: - அப்பொழுது
ராவண வேகேந - ராவணனது வேகத்தால்
ஸுதூரம் - மிக ஆழமாய்
அவகாடயா - பாய்ந்த
ஶக்த்யா - சக்தியால்
நிர்பின்ன ஹ்ருதய: - மார்பு பிளவுண்டவராய்
புவி - பூமியில்
பபாத - வீழ்ந்து விட்டார்.

तदवस्थं समीपस्थो लक्ष्मणं प्रेक्ष्य राघवः ।
भ्रातृस्नेहान्महातेजा विषण्णहृदयोऽभवत् ॥

தத் அவஸ்தம் ஸமீபஸ்த: லக்ஷ்மணம் ப்ரேக்ஷ்ய ராகவ: ।
ப்ராத்ரு ஸ்நேஹான் மஹாதேஜா விஷண்ண ஹ்ருதயோऽபவத் ॥ 38

மஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வியான
ஸமீபஸ்த: - பக்கலிலிருக்கும்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தத் அவஸ்தம் - அப்பேர்ப்பட்ட நிலையிலிருக்கும்
லக்ஷ்மணம் ப்ரேக்ஷ்ய - லக்ஷ்மணரை பார்த்து
ப்ராத்ரு ஸ்நேஹாத் - அசஞ்சலாசகோதர வாஞ்சையால்
விஷண்ண ஹ்ருதய: - உள்ளம் பதறியவராய்
அபவத் - ஆனார்.

स मुहूर्तमनुध्याय बाष्पव्याकुललोचनः ।
बभूव संरब्धतरो युगान्त इव पावकः ॥

ஸ முஹூர்தம் அநுத்யாய பாஷ்ப வ்யாகுல லோசன: ।
பபூவ ஸம்ரப்ததரோ யுகாந்த இவ பாவக: ॥

ஸ:	- அவர்
முஹூர்தம்	- சிறிது நேரம்
அநுத்யாய	- சிந்தையிலாழ்ந்து
பாஷ்ப வ்யாகுல லோசன:	-கண்களில் கண்ணீர் பெருகியவராய்
யுகாந்தே	- ஊழிகாலத்தில்
பாவக:	- அக்னி
இவ	- எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸம்ரப்ததர:	- மிக ஆவேசங்கொண்டவராய்
பபூவ	- ஆனார்.

न विषादस्य कालोऽयमिति संचिन्त्य राघवः ।
चक्रे सुतुमुलं युद्धं रावणस्य वधे धृतः ॥
सर्वयत्नेन महता लक्ष्मणं संनिरीक्ष्य च ।

ந விஷாதஸ்ய காலோऽயமிதி ஸஞ்சிந்த்ய ராகவ: ।
சக்ரே ஸுதுமுலம் யுத்தம் ராவணஸ்ய வதே த்ருத: ॥
ஸர்வ யத்நேந மஹதா லக்ஷ்மணம் ஸந்நிரீக்ஷ்ய ச ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
விஷாதஸ்ய	- துக்கத்திற்கு
அயம்	- இது
கால: ந	- தகுந்த காலமன்று
இதி ஸஞ்சிந்த்ய	- என்று தீர்மானித்து,
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
வதே	- வதையில்
த்ருத:	- உறுதிகொண்டவராய்
மஹதா	- பெரும்
ஸர்வ யத்நேந	- முழுமுயற்சி கொண்டு
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரை
ஸந்நிரீக்ஷ்ய ச	- கவனித்துக் கொண்டும்
ஸுதுமுலம்	- மிகக்கலவரமான
யுத்தம் சக்ரே	- போர் செய்யலுற்றார்.

स ददर्श ततो रामः शक्त्या भिन्नं महाहवे ॥
लक्ष्मणं रुधिरादिग्धं सपन्नगमिवाचलम् ।

ஸ ததர்ஶ ததோ ராம: ஶக்த்யா பின்னம் மஹாஹவே ।
லக்ஷ்மணம் ருதிராதிக்தம் ஸபன்னகமிவாசலம் ॥

ஸ:	- அந்த

ராம:	ஸ்ரீராமர்
தத:	அப்பொழுது
மஹாஹவே	பெரும்போரில்
லக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரை
ஶக்த்யா	சக்தியால்
பின்னம்	பிளக்கப்பட்டு
ருதிராதிக்தம்	குருதி தோய்ந்து
ஸபன்னகம்	ஸர்ப்பத்துடன் கூடிய
அசலம் இவ	ஒரு மலையைப் போலிருப்பவராய்
ததர்ஶ	கவனித்தார்.

तामपि प्रहितां शक्तिं रावणेन बलीयसा ।।
यत्नतस्ते हरिश्रेष्ठा न शेकुरवमर्दितुम् ।
अर्दिताश्चैव बाणौघैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा ।।

தாம் அபிப்ரஹிதாம் ஶக்திம் ராவணேன பலீயஸா ।
யத்நதஸ் தே ஹரிஶ்ரேஷ்டா ந ஶேகு: அவமர்திதும் ॥
அர்திதாஶ்சைவ பாணௌகை: க்ஷிப்ரஹஸ்தேந ரக்ஷஸா ॥ 42

தே ஹரிஶ்ரேஷ்டா: ச-அந்த வானரர்களும்

பலீயஸா	பலசாலியும்
க்ஷிப்ரஹஸ்தேந	கைவேகங்கொண்டவனுமான
ரக்ஷஸா	அரக்கனான
ராவணேன	ராவணனால்
ப்ரஹிதாம்	பிரயோகிக்கப்பட்ட
தாம்	அந்த
ஶக்திம் அபி	சக்தியையோ
யத்நத:	சிரமப்பட்டும்
அவமர்திதும்	தகைக்க
ஶேகு: ந	முடியாதிருந்தார்கள்;
ச	மேலும்
பாணௌகை: ஏவ	சரஜாலங்களாலும்
அர்திதா:	துன்புறுத்தப்பட்டார்கள்.

सौमित्रिं सा विनिर्भिद्य प्रविष्टा धरणीतलम् ।

ஸௌமித்ரிம் ஸா விநிர்பித்ய ப்ரவிஷ்டா தரணீதலம் । 43

ஸா	அது (சக்தி)
ஸௌமித்ரிம்	லக்ஷ்மணரை
விநிர்பித்ய	ஊடுருவிப்பாய்ந்து
தரணீதலம்	பூமிக்குள்
ப்ரவிஷ்டா	புகுந்து விட்டது.

तां कराभ्यां परामृश्य रामः शक्तिं भयावहाम् ॥
बभञ्ज समरे क्रुद्धो बलचान् विचकर्ष च ।

தாம் கராப்யாம் பராம்ருஶ்ய ராம: ஶக்திம் பயாவஹாம் ।
பபஞ்ஜ ஸமரே க்ருத்தோ பலவான் விசகர்ஷ ச ॥ 44

ஸமரே	-	போரில்
பலவான்	-	பலாசாலியான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
க்ருத்த:	-	சினங்கொண்டவராய்
தாம்	-	அந்த
பயாவஹம்	-	பயத்தை விளைவிப்பதான
ஶக்திம்	-	சக்தியை
கராப்யாம்	-	இரு கரங்களாலும்
பராம்ருஶ்ய	-	பற்றி
விசகர்ஷ	-	இழுத்தார்
பபஞ்ஜ ச	-	முறித்தும் விட்டார்.

तस्य निष्कर्षतः शक्तिं रावणेन बलीयसा ॥
शराः सर्वेषु गात्रेषु पातिता मर्मभेदिनः ।

தஸ்ய நிஷ்கர்ஷத: ஶக்திம் ராவணேன பலீயஸா ।
ஶரா: ஸர்வேஷு காத்ரேஷு பாதிதா மர்மபேதின: ॥ 45

ஶக்திம்	-	சக்தியை
நிஷ்கர்ஷத:	-	பிடித்திழுக்கும்
தஸ்ய	-	அவரது
ஸர்வேஷு	-	எல்லா
காத்ரேஷு	-	அவயவங்களிலும்
பலீயஸா	-	பலசாலியான
ராவணேன	-	ராவணனால்
மர்மபேதின:	-	மர்மத்தை பிளக்க வல்ல
ஶரா:	-	பாணங்கள்
பாதிதா:	-	வீழ்த்தப்பட்டன.

अचिन्तयित्वा तान् बाणान् समाश्लिष्य च लक्ष्मणम् ॥
अब्रवीच्च हनूमन्तं सुग्रीवं चैव राघवः ।

அசிந்தயித்வா தான் பாணான் ஸமாஶ்லிஷ்ய ச லக்ஷ்மணம் ।
அப்ரவீத் ச ஹநூமந்தம் ஸுக்ரீவம் சைவ ராகவ: ॥ 46

ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
தான்	-	அந்த
பாணான்	-	பாணங்களை

அசிந்தயித்வா	- பொருட்படுத்தாது
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணரையும்
ஸமாஶ்லிஷ்ய	- இறுகத் தழுவிக்கொண்டு
ஹநூமந்தம் ச	- ஹனுமாரையும்
ஸுக்ரீவம் ச ஏவ	- ஸுக்ரீவனையும் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தார்.

लक्ष्मणं परिवार्येह तिष्ठध्वं वानरोत्तमाः ।।

லக்ஷ்மணம் பரிவார்யேஹ திஷ்டத்வம் வானரோத்தமா: ॥ 47

வானரோத்தமா:	- வானரோத்தமர்களே !
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணனை
பரிவார்ய	- சூழ்ந்து
இஹ திஷ்டத்வம்	- இங்கே நில்லுங்கள்.

पापात्मायं दशग्रीवो वध्यतां पापनिश्चयः ।।

பாபாத்மாயம் தஶக்ரீவோ வத்யதாம் பாபநிஶ்சய: ॥ 48

பாப நிஶ்சய:	- தீய நினைவுகளுற்று
பாபாத்மா	- பாபமே உருவெடுத்து வந்தவனான
அயம் தஶக்ரீவ:	- இந்த ராவணன்
வத்யதாம்	- கொல்லப்பட வேண்டும்.

पराक्रमस्य कालोऽयं संप्राप्तो मे चिरेप्सितः ।
काङ्क्षतश्चातकस्येव घर्मान्ते मेघदर्शनम् ॥

பராக்ரமஸ்ய காலோऽயம் ஸம்ப்ராப்தோ மே சிரேப்ஸித: ।
காங்க்ஷத: சாதகஸ்ய இவ கர்மாந்தே மேகதர்ஶனம் ॥ 49

காங்க்ஷத:	- எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
சாதகஸ்ய	- சாதகப்பறவைக்கு
கர்மாந்தே	- மழைக்காலத்தில்
மேகதர்ஶனம்	- மேகத்தின் தோற்றம்
இவ	- எவ்வாறோ அவ்வாறே
மே	- எனக்கு
சிரேப்ஸித:	- நெடுநாளாய் விரும்பப்பட்ட
பராக்ரமஸ்ய	- பராக்கிரமத்திற்கு
கால:	- ஏற்ற காலம்
அயம் ஸம்ப்ராப்த:	- இதோ கிட்டிவிட்டது.

अस्मिन् मुहूर्ते न चिरात् सत्यं प्रतिशृणोमि वः ।।
अरावणमरामं वा जगद्द्रक्ष्यथ वानराः ।

அஸ்மின் முஹூர்தே ந சிராத் ஸத்யம் ப்ரதிஶ்ருணோமி வ: । 50
அராவணம் அராமம் வா ஜகத்த்ரக்ஷ்யத வானரா: ॥ 51

வானரா:	வானரர்களே !
வ:	உங்களுக்கு
ஸத்யம்	உண்மையாய் ஒன்றை
ப்ரதிஶ்ருணோமி	உறுதி கூறுகின்றேன்;
அஸ்மின் முஹூர்தே	இவ்வேளையில்
ந சிராத்	சீக்கிரத்தில்
ஜகத்	உலகை
அராவணம்	ராவணனற்றதாகவோ
அராமம் வா	ராமனற்றதாகவோ
த்ரக்ஷ்யத	காண்பீர்கள்.

राज्यनाशं वने वासं दण्डके परिधावनम् ॥
वैदेह्याश्च परामर्शं रक्षोभिश्च समागमम् ।

ராஜ்ய நாஶம் வனே வாஸம் தண்டகே பரிதாவனம் ।
வைதேஹ்யாஶ்ச பராமர்ஶம் ரக்ஷோபிஶ்ச ஸமாகமம் ॥ 52

प्राप्तं दुःखं महद्घोरं क्लेशं च निरयोपमम् ॥
अद्य सर्वमहं त्यक्ष्ये निहत्वा रावणं रणे ।

ப்ராப்தம் துக்கம் மஹத்கோரம் க்லேஶம்ச நிரயோபமம் ।
அத்ய ஸர்வமஹம் த்யக்ஷ்யே நிஹத்வா ராவணம் ரணே ॥ 53

அஹம்	நான்
ரணே	போரில்
ராவணம் நிஹத்வா	ராவணனைக் கொன்று,
ராஜ்ய நாஶம்	ராஜ்யமிழந்ததையும்
வனே	காட்டில்
வாஸம்	வஸித்ததையும்
தண்டகே.	தண்டகாரண்யத்தில்
பரிதாவனம்	அலைந்ததையும்
வைதேஹ்ய:	ஜானகிக்குற்ற
பரா மர்ஶம் ச	தீண்டுதலையும்
ரக்ஷோபி:	அரக்கர்களுடன்
ஸமாகமம் ச	எதிர்த்தலையும்
அத்ய	இப்பொழுது
கோரம்	பயங்கரமாய்
ப்ராப்தம்	கிட்டியிருக்கும்
மஹத்	மஹத்தான
துக்கம்	துக்கத்தையும்
நிரயோபமம்	நரகத்திற்குச் சமமான
க்லேஶம் ச	மனவேதனையையும்

ஸர்வே - எல்லாவற்றையுமே
த்யக்ஷ்யே - போக்கிக் கொள்வேன்.

यदर्थं वानरं सैन्यं समानीतमिदं मया ॥
सुग्रीवश्च कृतो राज्ये निहत्वा वालिनं रणे ।

யதர்தம் வானரம் ஸைன்யம் ஸமாநீதமிதம் மயா ।
ஸுக்ரீவஶ்ச க்ருதோ ராஜ்யே நிஹத்வா வாலினம் ரணே ॥ 54

यदर्थं सागरः क्रान्तः सेतुर्बद्धश्च सागरे ॥
सोऽयमद्य रणे पापश्चक्षुर्विषयमागतः ।

யதர்தம் ஸாகர: க்ராந்த: ஸேதுர் பத்தஶ்ச ஸாகரே ।
ஸோऽயம் அத்ய ரணே பாப: சக்ஷுர்விஷயமாகத: ॥ 55

யதர்தம் - எவன் காரணமாய்
மயா - என்னால்
இதம் - இந்த
வானரம் ஸைன்யம் - வானர ஸேனையானது
ஸமாநீதம் - அழைத்துவரப்பட்டதோ,
ரணே - போரில்
வாலினம் - வாலியை
நிஹத்வா - கொன்று
ஸுக்ரீவ: ச - ஸுக்ரீவனும்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
க்ருத: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டானோ,
யதர்தம் - எவன் காரணமாய்
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
ஸேது: பத்த: - அணை கட்டப்பட்டு
ஸாகர: ச - சமுத்திரமும்
க்ராந்த: - தாண்டப்பட்டதோ
ஸ: - அப்படிப்பட்ட
அயம் பாப: - இந்த பாபி
அத்ய - இப்பொழுது
ரணே - போரில்
சக்ஷுர் விஷயம் - கண்ணெதிரில்
ஆகத: - வந்திருக்கிறான்.

चक्षुर्विषयमागम्य नायं जीवितुमर्हति ॥
दृष्टिं दृष्टिविषस्येव सर्पस्य मम रावणः ।

சக்ஷுர் விஷயமாகம்ய நாயம் ஜீவிதும் அர்ஹதி ।
த்ருஷ்டிம் த்ருஷ்டிவிஷஸ்யேவ ஸர்பஸ்ய மம ராவண: ॥ 56

த்ருஷ்டிவிஷஸ்ய	கண்களில் விஷத்தைக் கொண்டிருக்கும்
ஸர்பஸ்ய	ஒரு பாம்பினுடைய
த்ருஷ்டிம் இவ	பார்வையில் படுவதுப் போல்
அயம் ராவண:	இந்த ராவணன்
மம	எனது
சக்ஷுர் விஷயம்	க்ண்முன்
ஆகம்ய	வந்தபிறது
ஜீவிதும்	உயிரோடிருக்க
அர்ஹதி ந	மாட்டான்.

स्वस्थाः पश्यत दुर्धर्षा युद्धं वानरपुंगवाः ॥

आसीनाः पर्वताग्रेषु ममेदं रावणस्य च ।

ஸ்வஸ்தா: பஶ்யத துர்தர்ஷா யுத்தம் வானர புங்கவா: ।
ஆஸீநா: பர்வதாக்ரேஷு மமேதம் ராவணஸ்ய ச ॥ 57

துர்தர்ஷா:	வெல்லற்கரிய
வானர புங்கவா:	வானரோத்தமர்களே !
பர்வதாக்ரேஷு	மலைகளினுச்சிகளில்
ஸ்வஸ்தா: ஆஸீநா:	ஸுகமாய் இருந்து கொண்டு
இதம்	இப்பொழுது
மம	எனக்கும்
ராவணஸ்ய ச	ராவணனுக்குமான
யுத்தம் பஶ்யத	போரை கண்கூடாகப் பாருங்கள்.

अद्य रामस्य रामत्वं पश्यन्तु मम संयुगे ॥

त्रयो लोकाः सगन्धर्वाः सदेवाः सर्षिचारणाः ।

அத்ய ராமஸ்ய ராமத்வம் பஶ்யந்து மம ஸம்யுகே ।
த்ரயோ லோகா: ஸகந்தர்வா: ஸதேவா: ஸர்ஷிசாரணா: ॥ 58

ஸ கந்தர்வா:	கந்தவர்களுள்ளிட்டவைகளும்
ஸ தேவா:	தேவர்கள் உள்ளிட்ட
ஸரிஷி சாரணா:	ரிஷிகளும் சாரணர்களும்
த்ரய:	மூன்று
லோகா:	உலங்களும்
அத்ய	இப்பொழுது
மம	எனது
ஸம்யுகே	போரில்
ராமஸ்ய	ராமனது
ராமத்வம்	ராமத்தன்மையை
பஶ்யந்து	கண்கூடாய்க் காணக் கடவது.

अद्य कर्म करिष्यामि यल्लोकाः सचराचराः ॥

सदेवाः कथयिष्यन्ति यावद्भूमिर्धरिष्यति ।

समागम्य सदा लोके यथा युद्धं प्रवर्तितम् ॥

அத்ய கர்ம கரிஷ்யாமி யல்லோகா: ஸசராசரா: ।
ஸதேவா: கதயிஷ்யந்தி யாவத்பூமிர் தரிஷ்யதி ॥
ஸமாகம்ய ஸதா லோகே யதா யுத்தம் ப்ரவர்திதம் ॥ 59

ஸசராசரா:	-	சராசரங்களுடன்
ஸ தேவா:	-	தேவர்களுள்ளிட்டனவுமான
லோகா:	-	உலகங்கள்
ஸமாகம்ய	-	ஒன்றுகூடி
பூமி:	-	பூமியானது
தரிஷ்யதி யாவத்	-	நிலைத்திருக்கும் வரை
ஸதா	-	எப்பொழுதும்
யத்	-	எதை
லோகே	-	உலகில்
கதயிஷ்யந்தி	-	சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்களோ,
யதா	-	அப்படியாய்
ப்ரவர்திதம்	-	ஆரம்பிக்கப்பட்ட
யுத்தம்	-	போர்
கர்ம	-	செயலை
அத்ய	-	இப்பொழுது
கரிஷ்யாமி	-	செய்து முடிப்பேன்.

एवमुक्त्वा शितैर्बाणैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः ।
आजघान दशग्रीवं रणे रामः समाहितः ॥

ஏவம் உக்த்வா ஶிதைர்பாணை: தப்தகாஞ்சன பூஷணை: ।
ஆஜகான தஶக்ரீவம் ரணே ராம: ஸமாஹித: ॥ 60

ராம:	-	ஶ்ரீராமர்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
உக்த்வா	-	கூறிவிட்டு
ரணே ஸமாஹித:	-	போரில் ஊக்கங்கொண்டவராண்
ஶிதை:	-	கூரியவைகளும்
தப்தகாஞ்சன பூஷணை:	-	சுத்தப் பொன்பூஷணங் கொண்டவைகளுமான
பாணை:	-	பாணங்களால்
தஶக்ரீவம்	-	ராவணனை
ஆஜகான	-	தாக்கினார்.

अथ प्रदीप्तैर्नाराचैर्मुसलैश्चापि रावणः ।
अभ्यवर्षत्तदा रामं धाराभिरिव तोयदः ॥

அத ப்ரதீப்தை: நாராசை: முஸலைஶ் ச அபி ராவண: ।
அப்யவர்ஷத் ததா ராமம் தாராபிரிவ தோயத: ॥ 61

அத	பின்னர்
ராவண: அபி	ராவணனும்
ததா	அப்பொழுது
ப்ரதீப்தை:	ஜ்வலிக்கும்
நாராசை:	நாராசங்களாலும்
முஸலை: ச	மஸலங்களாலும்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
தாராபி:	மழைத்தாரைகளால்
தோயத: ஏவ	மேகம் பொழிவது போல்
அப்யவர்ஷத	வர்ஷித்தான்.

रामरावणमुक्तानामन्योन्यमभिनिघ्नताम् ।
शराणां च शराणां च बभूव तुमुलः स्वनः ॥

ராம ராவண முக்தாநாம் அன்யோன்யம் அபிநிக்நதாம் ।
ஶராணாம் ச ஶராணாம் ச பபூவ துமுல: ஸ்வன: ॥ 62

ராம ராவண முக்தாநாம்	ஸ்ரீராமராலும், ராவணனாலும் விடுக்கப்பட்டவைகளும்
அன்யோன்யம்	ஒன்றையொன்று
அபிநிக்நதாம் ச	தாக்கிக் கொண்டவைகளுமான
வராணாம்	சிறந்த
ஶராணாம் ச	கணைகளின்
துமுல:	மிகக்குழப்பமான
ஸ்வன:	ஓசை
பபூவ	உண்டாயிற்று.

ते भिन्नाश्च विकीर्णाश्च रामरावणयोः शराः ।
अन्तरिक्षात्प्रदीप्ताग्रा निपेतुर्धरणीतले ॥

தே பின்னாஶ்ச விகீர்ணாஶ்ச ராமராவணயோ: ஶரா: ।
அந்தரிக்ஷாத் ப்ரதீப்தாக்ரா நிபேது: தரணீதலே ॥ 63

ராமராவணயோ:	ஸ்ரீராமராவணர்களின்
ப்ரதீப்தாக்ரா	ஜ்வலிக்கும் முனைகளுற்ற
தே	அந்த
ஶரா: ச	பாணங்கள்
பின்னா:	முறிவுண்டு
விகீர்ணா: ச	சிதறியவைகளாய்
அந்தரிக்ஷாத்	ஆகாயத்திினின்று
தரணீதலே	பூமியில்
நிபேது:	விழுந்தன.

तयोर्ज्यातलनिर्घोषो रामरावणयोर्महान् ।
त्रासनः सर्वभूतानां संबभूवाद्भुतोपमः ॥

தயோர் ஜ்யாதல நிர்கோஷோ ராமராவணோயோர் மஹான் ।
த்ராஸன: ஸர்வ பூதாநாம் ஸம்பபூவாத்புதோபம: ॥ 64

தயோ: - அந்த
ராமராவணயோ: - ஸ்ரீராமராவணர்களின்
மஹான் - பெரும்
ஜ்யாதல நிர்கோஷா:- நாண் ஓசையானது
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
த்ராஸன: - பயத்தை விளைவிப்பதாய்
அத்புதோபம: - அற்புதமயய் (இதற்கு முன் இப்படி இருந்திராததாய்)
ஸம்பபூவ - உண்டாகியது.

स कीर्यमाणः शरजालवृष्टिभिर्महात्मना दीप्तधनुष्मतार्दितः ।
भयात् प्रदुद्राव समेत्य रावणो यथानिलेनाभिहतो बलाहकः ॥

ஸ கீர்யமாண: ஶரஜால வருஷ்டிபிர்
மஹாத்மநா தீப்த தநுஷ்மதார்தித: ।
பயாத் ப்ரதுத்ராவ ஸமேத்ய ராவணோ
யதாநிலேந அபிஹதோ பலாஹக: ॥ 65

தீப்த தநுஷ்மதா - ஜ்வலிக்கும் கோதண்டங்கொண்ட
மஹாத்மநா - மகாத்மாவால்
ஸமேத்ய - பொருதி
ஶரஜால வ்ருஷ்டிபி:- சரமாரிகளால்
கீர்யமாண: - பொழியப்பெற்று
அர்தித: - துன்புறுத்தப்பட்ட
ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
அநிலேந அபிஹத: - காற்றால் தாக்கப்பட்ட
பலாஹக: யதா - மேகம் போல்
பயாத் - பயத்தால்
ப்ரதுத்ராவ - ஓடலுற்றான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
லக்ஷ்மணஶக்திக்ஷேபோ நாம ஏகோநஶததம: ஸர்க: ॥

த்வ்ய்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 102

शक्त्या विनिहतं दृष्ट्वा रावणेन बलीयसा ।
लक्ष्मणं समरे शूरं रुधिरौघपरिप्लुतम् ॥
ஶக்த்யா விநிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ராவணேன பலீயஸா ।
லக்ஷ்மணம் ஸமரே ஶூரம் ருதிரௌக பரிப்லுதம் ॥ 1

स दत्त्वा तुमुलं युद्धं रावणस्य दुरात्मनः ।
विसृजन्नेव बाणौघान् सुषेणं वाक्यमब्रवीत् ॥
ஸ தத்த்வா துமுலம் யுத்தம் ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
விஸ்ருஜன் ஏவ பாணௌகான் ஸுஷேணம் வாக்யமப்ரவீத் ॥ 2

ஸ: - அவர் (ஸ்ரீராமர்)
பாணௌகான் - பாணவரிசைகளை
விஸ்ருஜன் ஏவ - விட்டுக்கொண்டே
துராத்மன: - துராத்மாவான
ராவணஸ்ய - ராவணனுக்கு
துமுலம் - மிகக்கலவரமான
யுத்தம் - போரை
தத்த்வா - கொடுத்துவிட்டு
ஸமரே - போரில்
பலீயஸா - பலசாலியான
ராவணேன - ராவணனால்
ஶக்த்யா - வேல் கொண்டு
விநிஹதம் - தாக்கப்பட்டு
ருதிரௌக பரிப்லுதம்-ரத்தப்பெருக்கால் நனைந்தவரும்
ஶூரம் - சூரருமான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து
ஸுஷேணம் - ஸுஷேணனைப் பார்த்து
வாக்யம் - ஒருமொழியை
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

एष रावणवीर्येण लक्ष्मणः पतितः क्षितौ ।
सर्पवद्वेष्टते वीरो मम शोकमुदीरयन् ॥
ஏஷ ராவண வீர்யேண லக்ஷ்மண: பதித: க்ஷிதௌ ।
ஸர்பவத் வேஷ்டதே வீரோ மம ஶோக முதீரயன் ॥ 3

வீர: - வீரனான
ஏஷ: - இந்த

லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணன்
ராவண வீர்யேண	ராவணனது வீர்யத்தால்
க்ஷிதௌ	பூமியில்
பதித:	வீழ்த்தப்பட்டு
மம	எனது
ஶோகம்	துயரத்தை
உதீரயன்	வளர்ப்பவனாய்
ஸர்பவத்	ஸர்ப்பம் போல்
வேஷ்டதே	புரண்டு துடிக்கின்றான்.

शोणितार्द्रमिमं वीरं प्राणैरिष्टतमं मम ।
पश्यतो मम का शक्तिर्योद्धुं पर्याकुलात्मनः ॥

ஶோணிதார்த்ரம் இமம் வீரம் ப்ராணை: இஷ்டதமம் மம ।
பஶ்யதோ மம கா ஶக்தி: யோத்தும்பர்யாகுலாத்மன: ॥ 4

மம:	எனக்கு
ப்ராணை:	உயிரினும்
இஷ்டதமம்	மிகப்பிரியனான
இமம் வீரம்	இந்த வீரனை
ஶோணிதார்த்ரம்	ரத்தம் தோய்ந்தவனாய்
பஶ்யத:	பார்த்து
பர்யாகுலாத்மன:	உள்ளம் சிதறிக்கிடக்கும்
மம	எனக்கு
யோத்தும்	போர்புரிய
ஶக்தி: கா	சக்தி ஏது ?

अयं स समरश्लाघी भ्राता मे शुभलक्षणः ।
यदि पञ्चत्वमापन्नः प्राणैर्मे कि सुखेन च ॥

அயம் ஸ ஸமரஶ்லாகீ ப்ராதாமே ஶுபலக்ஷண: ।
யதி பஞ்சத்வம் ஆபந்ந: ப்ராணைர் மே கிம் ஸுகேந ச ॥ 5

ஸமரஶ்லாகீ	போர்ப்புகழ் கொண்டவனும்
ஸ:	அந்த
ஶுபலக்ஷண:	நற்பிறவிக்குணங்களமைந்தவனுமான
அயம்	இந்த
மே ப்ராதா	எனது தம்பி
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
ஆபந்ந: யதி	அடைந்தானாகில்,
ப்ராணை:	உயிராலும்
ஸுகேந ச	ஸுகத்தாலும்
மே	எனக்கு
கிம்	ஆவதென்ன ?

लज्जतीव हि मे वीर्यं भ्रश्यतीव कराद्धनुः ।
सायका व्यवसीदन्ति दृष्टिर्बाष्पवशं गता ॥
अवसीदन्ति गात्राणि स्वप्नयाने नृणामिव ।

லஜ்ஜதீவ ஹி மே வீர்யம் ப்ரஶ்யதீவ கராத்தநு: ।
ஸாயகா வ்யவஸீதந்தி த்ருஷ்டி: பாஷ்பவஶம் கதா ॥
அவஸீதந்தி காத்ராணி ஸ்வப்னயானே ந்ருணாமிவ ॥ 6

மே	- எனது
வீர்யம் ஹி	- வீர்யமே
லஜ்ஜதீ இவ	- மிகவெட்கமுறுகிறது;
கராத்	- கையினின்று
தநு:	- வில்
ப்ரஶ்யதீவ இவ	- முற்றும் நழுவிவிடுகிறது;
ஸாயகா:	- பாணங்கள்
வ்யவஸீதந்தி	- சிதறி விழுகின்றன;
த்ருஷ்டி:	- கண்
பாஷ்பவஶம் கதா	- கண்ணீர் மேலிடுகின்றது;
ந்ருணாம்	- மானிடர்களுக்கு
ஸ்வப்னயானே	- ஸ்வப்னகமனத்தில்
இவ	- எவ்வாறோ அவ்வாறே
காத்ராணி	- அங்கங்கள்
அவஸீதந்தி	- தவிக்கின்றன.

चिन्ता मे वर्धते तीव्रा मुमूर्षा चोपजायते ॥
भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा रावणेन दुरात्मना ।

சிந்தா மே வர்ததே தீவ்ரா முமூர்ஷா ச உபஜாயதே ।
ப்ராதரம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ராவணேன துராத்மநா ॥ 7

துராத்மநா	- துராத்மாவான
ராவணேன	- ராவணனால்
ப்ராதரம்	- தம்பியை
நிஹதம்	- தாக்கப்பட்டவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
மே	- எனக்கு
தீவ்ரா சிந்தா	- கடும் கவலையானது
வர்ததே	- வளர்கிறது;
முமூர்ஷா ச	- சாகத்துணிவும்
உபஜாயதே	- ஊன்றிவிட்டது.

विनिष्टनन्तं दु:खार्तं मर्मण्यभिहतं भृशम् ॥
राघवो भ्रातरं दृष्ट्वा प्रियं प्राणं बहिश्चरम् ।

விநிஷ்டநந்தம் துக்கார்தம் மர்மண்யஅபிஹதம் ப்ருஶம் ।
ராகவோ ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரியம் ப்ராணம் பஹிஶ்சரம் ॥

दु:खेन महताविष्टो ध्यानशोकपरायण: ॥

துக்கேன மஹதாவிஷ்டோ த்யான ஶோக பராயண: ॥ 8

த்யான ஶோக பராயண:-சிந்தையும் துயரமும் மேலிட்டவரான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
மர்மணி - மார்மஸ்தானத்தில்
ப்ருஶம் அபிஹதம் - மிகத்தாக்குண்டு
துக்கார்தம் - துயரம் மேலிட்டு
விநிஷ்ட நந்தம் - பெருமூச்செறிபவரும்
பஹிஶ்சரம் - வெளித்திரியும்
ப்ரியம் ப்ராணம் - அருகை உயிருமான
ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா - தம்பியை பார்த்து
மஹதா துக்கேன - பெரும் துக்கத்தால்
ஆவிஷ்ட: - பரவசமானார்.

परं विषादमापन्नो विललापाकुलेन्द्रिय: ।

பரம் விஷாதம் ஆபந்நோ விலலாபாகுலேந்த்ரிய: । 9

பரம் - கொடும்
விஷாதம் - சோகத்தை
ஆபந்ந: - அடைந்தவராய்
ஆகுலேந்த்ரிய: - புலன்கள் சிதறியவராய்
விலலாப - இவ்வாறு கதறினார்.

न हि युद्धेन मे कार्यं नैव प्राणैर्न सीतया ॥
भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं रणपांसुषु ।

ந ஹி யுத்தேன மே கார்யம் நைவ ப்ராணைர் ந ஸீதயா ।
ப்ராதரம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணம் ரணபாம்ஸுஷு ॥ 10

ப்ராதரம் - தம்பியான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனை
ரணபாம்ஸுஷு - போர்ப்புழுதிகளில்
நிஹதம் - வீழ்த்தப்பட்டிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
மே - எனக்கு
யுத்தேன ஹி - போரால் தான்

கார்யம் ந - ஆவதொன்றுமில்லை;
ப்ராணை: ஏவ - உயிராலும்
ந - ஆவதொன்றுமில்லை;
ஸீதயா - ஸீதையாலும்
ந - ஆவதொன்றுமில்லை;

कि मे राज्येन कि प्राणैर्युद्धे कार्यं न विद्यते ।
यत्रायं निहतः शेते रणमूर्धनि लक्ष्मणः ॥

கிம் மே ராஜ்யேன கிம் ப்ராணைர் யுத்தே கார்யம் ந வித்யதே ।
யத்ராயம் நிஹத: ஶேதே ரணமூர்தநி லக்ஷ்மண: ॥ 11

யத்ர - எந்த
ரண மூர்தநி - போர்முனையில்
அயம் - இந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணன்
நிஹத: - தாக்கப்பட்டு
ஶேதே - சாய்ந்து கிடக்கின்றானோ
யுத்தே - அந்த போரில்
கார்யம் வித்யதே ந - ஆவதொன்றும்இல்லை
மே - எனக்கு
ராஜ்யேன - ராஜ்யத்தால்
கிம் - ஆவதென்ன ?
ப்ராணை:கிம் - உயிரால் ஆவதென்ன ?

देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च बान्धवाः ।
तं तु देशं न पश्यामि यत्र भ्राता सहोदरः ॥

தேஶே தேஶே கலத்ராணி தேஶே தேஶே ச பாந்தவா: ।
தம் து தேஶம் ந பஶ்யாமி யத்ர ப்ராதா ஸஹோதர: ॥ 12

தேஶே தேஶே - ஒவ்வொரு தேசத்திலும்
கலத்ராணி - மனைவிகளும்
தேஶே தேஶே - ஒவ்வொரு தேசத்திலும்
பாந்தவா: ச - பந்துக்களும் கிடைப்பார்கள்;
யத்ர - எங்கு
ஸஹோதர: - உடன் பிறந்தவன்
ப்ராதா - பிராதா எந்த ஆபத்திலும் கைவிடாத உற்ற துணைவனாகிறானோ
தம் தேஶம் து - அந்த தேசத்தையே
ந பஶ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

इत्येवं विलपन्तं तं शोकविह्वलितेन्द्रियम् ।
विवेष्टमानं करुणमुच्छ्वसन्तं पुनः पुनः ॥
राममाश्वासयन् वीरः सुषेणो वाक्यमब्रवीत् ॥

இத்யவேம் விலபந்தம் தம் ஶோக விஹ்வலிதேந்த்ரியம் ।
விவேஷ்டமானம் கருணம் உச்வஸந்தம் புன: புன: ॥
ராமம் ஆஶ்வாஸயந் வீர: ஸுஷேணோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 13

வீர: - வீரனான
ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
விலபந்தம் - புலம்புபவரும்,
ஶோக விஹ்வலிதேந்த்ரியம்-துயரத்தால் சோர்ந்த புலன்களுற்றவரும்
விவேஷ்டமானம் - துடிப்பவரும்
கருணம் - பரிதாப நிலையிலிருப்பவரும்
புன: புன: - மீண்டும் மீண்டும்
உச்வஸந்தம் - பெருமூச்செறிபவருமான
தம் - அந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஆஶ்வாஸயந் - தேற்றுபவனாய்
வாக்யம் - ஒரு மொழியை
அப்ரவீத் - இவ்வாறு புகன்றான்.

न मृतोऽयं महाबाहो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥

ந ம்ருதோऽயம் மஹாபாஹோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்தன: ॥ 14

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே !
லக்ஷ்மிவர்தன: - திருவைப் பெருக்கும்
அயம் லக்ஷ்மண: - இந்த லக்ஷ்மணர்
ம்ருத: ந - மாளவில்லை.

न चास्य विकृतं वक्त्रं नापि श्यावं न निष्प्रभम् ॥

ந ச அஸ்ய விக்ருதம் வக்த்ரம் ந அபி ஶ்யாவம் ந நிஷ்ப்ரபம் । 15

அஸ்ய வக்த்ரம் ச - இவரது முகமும்
விக்ருதம் ந - களை மாறவில்லை;
ஶ்யாவம் ந - இருண்டிருக்கவில்லை;
நிஷ்ப்ரபம் அபி ந - ஒளியும் குன்றவில்லை.

सुप्रभं च प्रसन्नं च मुखमस्याभिलक्ष्यते ॥

ஸுப்ரபம் ச ப்ரஸன்னம் ச முகம் அஸ்யாபிலக்ஷ்யதே ॥ 16

அஸ்ய - இவரது

முகம்	- முகமானது
ப்ரஸன்னம் ச	- தெளிவுற்றதாயும்
ஸுப்ரபம் ச	- நல்லெழில் பெற்றதாயும்
அபிலக்ஷ்யதே	- காணப்படுகிறது.

पद्मरक्ततलौ हस्तौ सुप्रसन्ने च लोचने ॥

பத்மரக்த தலௌ ஹஸ்தௌ ஸுப்ரஸன்னே ச லோசனே । 17

ஹஸ்தௌ ச	- இரு கைகளும்
பத்ம ரக்த தலௌ	- செந்தாமரை போல் செவ்வியதலங்களுற்றனவாயிருக்கின்றன;
லோசனே	- இரு கண்களும்
ஸுப்ரஸன்னே	- மிகத்தெளிந்திருக்கின்றன.

एवं न विद्यते रूपं गतासूनां विशांपते ॥

ஏவம் ந வித்யதே ரூபம் கதாஸூநாம் விஶாம்பதே ॥ 18

விஶாம்பதே	- சக்கரவர்த்தியாரே !
கதாஸூநாம்	- உயிரற்றவர்களின்
ரூபம்	- தோற்றமானது
ஏவம் வித்யதே ந	- இவ்வாறு இராது.

दीर्घायुषस्तु ये मर्त्यास्तेषां तु मुखमीदृशम् ॥

தீர்காயுஷஸ்து யே மர்த்யா: தேஷாம் து முகம் ஈத்ருஶம் । 19

யே மர்த்யா:	- எந்த மானிடர்கள்
தீர்காயுஷ: து	- நீண்ட ஆயுளைக் கொண்டிருப்பவர்களோ
தேஷாம் து	- அவர்களுக்கே தான்
முகம்	- முகமானது
ஈத்ருஶம்	- இப்படியிருக்கும்.

नायं प्रेतत्वमापन्नो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥

நாயம் ப்ரேதத்வமாபந்நோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்தன: ॥ 2

லக்ஷ்மி வர்தன:	- திருவைப் பெருக்கும்
அயம் லக்ஷ்மண:	- இந்த லக்ஷ்மணர்
ப்ரேதத்வம்	- மரணத்தை
ஆபந்ந: ந	- அடையவில்லை.

मा विषादं कृथा वीर सप्राणोऽयमरिन्दमः ॥

மா விஷாதம் க்ருதா வீர ஸப்ராணோऽயம் அரிந்தம: । 2

வீர	- வீரரே !
விஷாதம்	- மனக்கவலையை

மா க்ருதா:	கொள்ள வேண்டாம்;
அரிந்தம:	சத்ருஸம்ஹாரகரான
அயம்	இவர்
ஸப்ராண:	பிழைத்திருக்கின்றார்.

आख्यास्यते प्रसुप्तस्य स्रस्तगात्रस्य भूतले ।
सोच्छ्वासं हृदयं वीर कम्पमानं मुहुर्मुहुः ॥

ஆக்யாஸ்யதே ப்ரஸுப்தஸ்ய ஸ்ரஸ்த காத்ரஸ்ய பூதலே ।
ஸோச்ச்வாஸம் ஹ்ருதயம் வீர கம்பமானம் முஹுர் முஹு : ॥ 22

வீர	வீரரே !
ஸ்ரஸ்த காத்ரஸ்ய	மேனிதளர்ந்து
பூதலே	பூதலத்தில்
ப்ரஸுப்தஸ்ய	படுத்துக்கிடக்கும் இவருடைய
ஹ்ருதயம்	ஹ்ருதயமானது
முஹு: முஹு :	அடிக்கடி
கம்பமானம்	அசைவுறுவதாய்
ஸோச்ச்வாஸம்	பிராணனுடனிருப்பதாய்
ஆக்யாஸ்யதே	தெரிவிக்கின்றது.

एवमुक्त्वा तु वाक्यज्ञः सुषेणो राघवं वचः ।
समीपस्थमुवाचेदं हनुमन्तमभित्वरन् ॥

ஏவம் உக்த்வாது வாக்யஞ: ஸுஷேணோ ராகவம் வச: ।
ஸமீபஸ்தம் உவாசேதம் ஹநுமந்தமபித்ர: வன் ॥ 23

வாக்யஞ:	சொல்நுட்பமறிந்த
ஸுஷேண:	ஸுசேஷணன்
ராகவம்	ஸ்ரீராமரிடம்
ஏவம்	மேற்கண்ட
வச:	சொல்லை
உக்த்வா	கூறிவிட்டு
து	அப்பொழுது
ஸமீபஸ்தம்	ஸமீபத்திலிருக்கும்
மஹாகபிம்	வானரோத்தமரான
ஹநுமந்தம்	அனுமரைப் பார்த்து
இதம்	பின்வருமாறு
உவாச	மொழிந்தான்.

सौम्य शीघ्रमितो गत्वा शैलमोषधिपर्वतम् ।
पूर्वं ते कथितो योऽसौ वीर जाम्बवता शुभः ॥

ஸௌம்ய ஶீக்ரமிதோ கத்வா ஶைலமோஷதி பர்வதம் ।
பூர்வம் தே கதிதோ யோSஸௌ வீர ஜாம்பவதா ஶுப: ॥ 24

ஸௌம்ய - புண்யாத்மாவே !
வீர - வீரரே !
பூர்வம் - முன்பு
ய: - எந்த
ஶுப: - நலனைத்தருவதான
அஸௌ - அது
ஜாம்பவதா - ஜாம்பவானால்
தே கதித: - உமக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதோ அந்த
ஓஷதி பர்வதம் - ஓஷபர்வதமென்ற
ஶைலம் - பர்வதத்திற்கு
இத: - இங்கிருந்து
ஶீக்ரம் - விரைவாய்
யாஹி - சென்று வருவீராக.

दक्षिणे शिखरे तस्य जातामोषधिमानय ।
विशल्यकरणीं नाम विशल्यकरणीं शुभाम् ॥

தக்ஷிணே ஶிகரே தஸ்ய ஜாதாமோஷதி மானய ।
விஶல்யகரணீம் நாம விஶல்யகரணீம் ஶுபாம் ॥ 25

தஸ்ய - அதனது
தக்ஷிணே ஶிகரே - தென் சிகரத்தில்
ஜாதாம் - உண்டானதும்
விஶல்ய கரணீம் - புண்களையாற்றி
ஶுபாம் - நன்மையளிக்கும்
விஶல்ய கரணீம் நாம-விசல்யகரணியொன்றை
ஓஷதிம் - ஓஷதியை
ஆனய - கொண்டு வருவீராக.

सवर्णकरणीं चापि तथा संजीवनीमपि ।
संधानकरणीं चापि गत्वा शीघ्रमिहानय ॥
संजीवनार्थं वीरस्य लक्ष्मणस्य महात्मनः ॥

ஸவர்ண கரணீம் ச அபி ததா ஸஞ்ஜீவனீம் அபி ।
ஸந்தானகரணீம் சாபி கத்வா ஶீக்ரம் இஹானய ॥ 26
ஸஞ்ஜீவநார்தம் வீரஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மன: ॥

வீரஸ்ய - வீரரும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவுமான
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரை
ஸஞ்ஜீவநார்தம் - உயிர்ப்பிக்க
ஶீக்ரம் கத்வா - விரைந்து சென்று
ஸவர்ண கரணீம் ச அபி ச-ஸவர்ணகரணி என்னும் ஓஷதியையும்

ததா	அவ்வண்ணமே
ஸஞ்ஜீவனீம் அபி	ஸஞ்சீவினி எனும் ஓஷதியையும்
ஸந்தான கரணீம் அபி ச	ஸந்தானகரணி என்னும் ஓஷதியையும்
இஹ	இங்கு
ஆனய	கொண்டு வருவீராக.

इत्येवमुक्तो हनुमान् गत्वा चौषधिपर्वतम् ।
चिन्तामभ्यगमच्छ्रीमानजानंस्तां महौषधिम् ॥

இத்யேவமுக்தோ ஹநுமான் கத்வா சௌஷதிபர்வதம் ।
சிந்தாமப்யகமன் ஸ்ரீமான் அஜாநன் தாம் மஹௌஷதிம் ॥ 27

இதி ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	சொல்லப்பட்ட
ஸ்ரீமான்	ஸ்ரீமானான
ஹநுமான் ச	ஹனுமாரும்
ஔஷதி பர்வதம்	ஓஷதிபர்வதத்திற்கு
கத்வா	சென்று
தாம்	அந்த
மஹௌஷதிம்	சிறந்த ஓஷதியை
அஜாநன்	அறியாதவராய்
சிந்தாம் அப்யகமத்	கவலை அடைந்தார்.

तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना मारुतेरमितौजसः ।
इदमेव गमिष्यामि गृहीत्वा शिखरं गिरेः ॥

தஸ்ய புத்தி: ஸமுத்பன்னா மாருதே: அமிதௌஜஸ: ।
இதம் ஏவ கமிஷ்யாமி க்ருஹீத்வா ஶிகரம் கிரே: ॥ 28

அமிதௌஜஸ:	அளவற்ற ஆற்றலுடைய
தஸ்ய	அந்த
மாருதே:	மாருதிக்கு
புத்தி:	பின்வரும் ஆலோசனை
ஸமுத்பன்னா	உண்டாயிற்று;
கிரே:	பர்வதத்தின்
இதம்	இந்த
ஶிகரம் ஏவ	சிகரத்தையே
க்ருஹீத்வா	கைக்கொண்டு
கமிஷ்யாமி	செல்வேன்.

अस्मिन् हि शिखरे जातामोषधीं तां सुखावहाम् ।
प्रतर्केणावगच्छामि सुषेणोऽप्येवमब्रवीत् ॥

அஸ்மின் ஹி ஶிகரே ஜாதாம் ஓஷதீம் தாம் ஸுகாவஹாம் ।
ப்ரதர்கேண அவ கச்சாமி ஸுஷேணோऽபி ஏவமப்ரவீத் ॥ 29

தாம் ஸுகாவஹாம்	அந்த நலனையளிக்கும்
ஓஷதீம்	ஓஷதியை
அஸ்மின்	இந்த
ஶிகரே ஹி	சிகரத்தில்தான்
ஜாதாம்	இருக்கின்றதாய்
ப்ரதர்கேண	ஊகத்தால்
அவகச்சாமி	அறிகின்றேன்;
ஸுஷேண: அபி	ஸுஷேணனும்
ஏவம்	இப்படித்தான்
அப்ரவீத்	தெரிவித்தான்.

अगृह्य यदि गच्छामि विशल्यकरणीमहम् ।
कालात्ययेन दोषः स्याद्वैक्लव्यं च महद्भवेत् ॥

அக்ருஹ்ய யதி கச்சாமி விஶல்யகரணீமஹம் ।
காலாத்யயேன தோஷ: ஸ்யாத் வைக்லவ்யம் ச மஹத் பவேத் ॥ 30

விஶல்ய கரணீம்	விசல்யகரணியை
அக்ருஹ்ய	கொள்ளாது
அஹம் கச்சாமி யதி	நான் திரும்பிச் செல்வேனேயாகில்
காலாத்யயேன	காலதாமதத்தால்
தோஷ:	கெடுதல்
ஸ்யாத்	நேரலாம்;
மஹத்	பெரும்
வைக்லவ்யம் ச	ஆபத்தும்
பவேத்	விளையலாம்.

इति संचिन्त्य हनुमान् गत्वा क्षिप्रं महाबलः ।
आसाद्य पर्वतश्रेष्ठं त्रिः प्रकम्प्य गिरेः शिरः ॥

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமான் கத்வா க்ஷிப்ரம் மஹாபல: ।
ஆஸாத்ய பர்வத ஶ்ரேஷ்டம் த்ரி: ப்ரகம்பய கிரே: ஶிர: ॥ 31

फुल्लनानातरुगणं समुत्पाट्य महाबलः ।
गृहीत्वा हरिशार्दूलो हस्ताभ्यां समतोलयत् ॥

புல்லநாநாதருகணம் ஸமுத்பாட்ய மஹாபல: ।
க்ருஹீத்வா ஹரிஶார்தூலோ ஹஸ்தாப்யாம் ஸமதோலயத் ॥ 32

மஹாபல:	மகாபலசாலியும்
ஹரிஶார்தூல:	வானரோத்தமருமான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
இதி	மேற்கண்டவாறு
ஸஞ்சிந்த்ய	ஆலோசித்து

க்ஷிப்ரம் கத்வா	- விரைந்து சென்று
பர்வத ஶ்ரேஷ்டம்	- சிறந்த மலையை
ஆஸாத்ய	- கிட்டி
கிரே:	- மலையின்
புல்லநாநாதருகணம்	- பூத்த பலவித மரக்கூட்டங்களுற்ற
தடம்	- வரைத்தலத்தை
த்ரி: ப்ரகம்ப்ய	- மூன்றுதரம் அசைத்து
க்ருஹீத்வா	- பற்றி
மஹாபல:	- மகாபலசாலியாகுமவர்
ஹஸ்தாப்யாம்	- இரு கைகளாலும்
ஸமுத்பாட்ய	- பெயர்த்தெடுத்து
ஸமதோலயத்	- தூக்கிக்கொண்டார்.

स नीलमिव जीमूतं तोयपूर्णं नभःस्थलात् ।
आपपात गृहीत्वा तु हनुमाञ्शिखरं गिरेः ॥

ஸ நீலமிவ ஜீமூதம் தோயபூர்ணம் நப: ஸ்தலாத் ।
ஆபபாத க்ருஹீத்வா து ஹநுமான் ஶிகரம் கிரே: ॥ 33

து	- அப்பொழுது
ஸ: ஹநுமான்	- அந்த ஹனுமார்
தோய பூர்ணம்	- நீர்நிறைந்து
நீலம்	- கரிய
ஜீமூதம் இவ	- மேகம் போலிருக்கும்
கிரே:	- மலையில்
ஶிகரம்	- சிகரத்தை
க்ருஹீத்வா	- கைக்கொண்டு
நப: ஸ்தலாத்	- ஆகாய மார்க்கமாய்
ஆப பாத	- பறந்து சென்றார்.

समागम्य महावेगः संन्यस्य शिखरं गिरेः ।
विश्रम्य किञ्चिद्धनुमान् सुषेणमिदमब्रवीत् ॥

ஸமாகம்ய மஹாவேக : ஸந்ந்யஸ்ய ஶிகரம் கிரே: ।
விஶ்ரம்ய கிஞ்சித் ஹநுமான் ஸுஷேணம் இதம் அப்ரவீத் ॥ 34

மஹாவேக:	- சக்தி மிக்கவரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
ஸமாகம்ய	- வந்து சேர்ந்து
கிரே:	- மலையின்
ஶிகரம்	- சிகரத்தை
ஸந்ந்யஸ்ய	- கீழிறிக்கி விட்டு
கிஞ்சித்	- கொஞ்சம்

விஶ்ரம்ய - இளைப்பாறி
ஸுஷேணம் - ஸுஷேணனைப் பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

ओषधिं नावगच्छामि तामहं हरिपुंगव ।

ஓஷதிம் நாவகச்சாமி தாமஹம் ஹரிபுங்கவ । 35
ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தமா !
அஹம் - நான்
தாம் ஓஷதிம் - அந்த ஓஷதியை
அவகச்சாமி ந - அறிகிலேன்.

तदिदं शिखरं कृत्स्नं गिरेस्तस्याहृतं मया ॥

தத் இதம் ஶிகரம் க்ருத்ஸ்நம் கிரே: தஸ்ய ஆஹ்ருதம் மயா ॥ 36
தத் - ஆகையினால்
மயா - என்னால்
தஸ்ய - இந்த
கிரே: - பர்வதத்தின்
இதம் ஶிகரம் - இந்த சிகரம்
க்ருத்ஸ்நம் - முழுவதுமே
ஆஹ்ருதம் - கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

एवं कथयमानं तं प्रशस्य पवनात्मजम् ।
सुषेणो वानर श्रेष्ठो जग्राहोत्पाट्य चौषधीम् ॥

ஏவம் கதயமானம் தம் ப்ரஶஸ்ய பவநாத்மஜம் ।
ஸுஷேணோ வானரஶ்ரேஷ்டோ ஜக்ராஹ உத்பாட்ய ச ஓஷதீம் ॥ 37
வானர ஶ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமனான
ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
ஏவம் - இவ்வாறு
கதயமானம் - சொல்லும்
தம் பவநாத்மஜம் - அந்த மாருதியை
ப்ரஶஸ்ய - புகழ்ந்து
ஓஷதீம் ச - ஓஷதியையும்
உத்பாட்ய - பறித்து
ஜக்ராஹ - எடுத்துக்கொண்டான்.

विस्मितास्तु बभूवुस्ते रणे वानरराक्षसाः ।
दृष्ट्वा हनुमतः कर्म सुरैरपि सुदुष्करम् ॥

விஸ்மிதாஸ்து பபூவுஸ் தே ரணே வானர ராக்ஷஸா: ।
த்ருஷ்ட்வா ஹநுமத: கர்ம ஸுரைரபி ஸுதுஷ்கரம் ॥ 38

து	-	அப்பொழுது
ரணே	-	போரில்
தே	-	அந்த
வானர ராக்ஷஸா:	-	வானரர்களும், ராக்ஷஸர்களும்
ஹநுமத:	-	ஹனுமாருடைய
ஸுரை: அபி	-	தேவர்களாலும்
ஸுதுஷ்கரம்	-	செயற்கரிய
கர்ம	-	செயலை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
விஸ்மிதா:	-	ஆச்சர்யங்கொண்டவர்களாய்
பபூவு:	-	ஆனார்கள்.

ततः संक्षोदयित्वा तामोषधीं वानरोत्तमः ।
लक्ष्मणस्य ददौ नस्तः सुषेणः सुमहाद्युतेः ॥

தத: ஸம்க்ஷோதயித்வா தாம் ஓஷதீம் வாநரோத்தம: ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ததௌ நஸ்த: ஸுஷேண: ஸுமஹாத்யுதே: ॥ 39

வாநரோத்தம:	-	வானரோத்தமனான
ஸுஷேண:	-	ஸுஷேணன்
தத:	-	அப்பொழுது
தாம்	-	அந்த
ஓஷதீம்	-	ஓஷதியை
ஸம்க்ஷோபயித்வா	-	கசக்கி
ஸுமஹாத்யுதே:	-	மிக மகிமை வாய்ந்த
லக்ஷ்மணஸ்ய	-	லக்ஷ்மணரது
நஸ்த:	-	நாஸிகையில்
ததௌ	-	பிடித்தான்.

सशल्यस्तां समाघ्राय लक्ष्मणः परवीरहा ।
विशल्यो विरुजः शीघ्रमुदतिष्ठन्महीतलात् ॥

ஸஶல்யஸ்தாம் ஸமாக்ராய லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
விஶல்யோ விருஜ: ஶீக்ரமுததிஷ்டன் மஹீதலாத் ॥ 40

பரவீரஹா	-	சத்ருஸம்ஹாரகரும்
ஸஶல்ய:	-	வேதனை கொண்டவருமான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
தாம்	-	அதை
ஸமாக்ராய	-	முகர்ந்து
ஶீக்ரம்	-	விரைவில்
விஶல்ய:	-	புண்களற்றவராய்
விருஜ:	-	வேதனையற்றவராய்

மஹீதலாத்	-	பூமியினின்று
உததிஷ்டத்	-	எழுந்தார்.

तमुत्थितं ते हरयो भूतलात् प्रेक्ष्य लक्ष्मणम् ।
साधु साध्विति सुप्रीताः सुषेणं प्रत्यपूजयन् ॥

தம் உத்திம் தே ஹரயோ பூதலாத் ப்ரேக்ஷ்ய லக்ஷ்மணம் ।
ஸாது ஸாத்விதி ஸுப்ரீதா: ஸுஷேணம் ப்ரத்ய பூஜயன் ॥ 41

தே ஹரய:	-	அந்த வானரர்கள்
தம் லக்ஷ்மணம்	-	அந்த லக்ஷ்மணரை
பூதலாத்	-	பூதலத்தினின்று
உத்திதம்	-	எழுந்தவராய்
ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ஸுப்ரீதா:	-	ஆனந்தங்கொண்டவர்களாய்
ஸாது	-	நன்று
ஸாது இதி	-	நன்று என்று
ஸுஷேணம்	-	ஸுஷேணனை
ப்ரத்ய பூஜயன்	-	புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

एह्येहीत्यब्रवीद्रामो लक्ष्मणं परवीरहा ।

ஏஹி ஏஹி இதி அப்ரவீத் ராமோ லக்ஷ்மணம் பரவீரஹா । 42

பரவீரஹா	-	சத்ருவீரஸம்ஹாரகரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஏஹி	-	இங்கு வா,
ஏஹி	-	பக்கலில் வா,
இதி	-	என்று
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தார்.

सस्वजे स्नेहगाढं च बाष्पपर्याकुलेक्षणः ॥

ஸஸ்வஜே ஸ்நேஹகாடம் ச பாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண: ॥ 43

பாஷ்ப பர்யா குலேக்ஷண:-கண்ணீர் ததும்பிய கண்களுற்றவராய் அவர்

ஸ்நேஹகாடம் ச	-	அன்பினதிசயத்தால் இறுக
ஸஸ்வஜே	-	தழுவிக் கொண்டார்.

अब्रवीच्च परिष्वज्य सौमित्रिं राघवस्तदा ॥

அப்ரவீத் ச பரிஷ்வஜ்ய ஸௌமித்ரிம் ராகவஸ்ததா । 44

ததா	-	அப்பொழுது
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரிம்	-	லக்ஷ்மணரை

பரிஷ்வஜ்ய	தழுவிக் கொண்டு
அப்ரவீத் ச	பின்வருமாறு புகன்றார்.

दिष्ट्या त्वां वीर पश्यामि मरणात्पुनरागतम् ।।

திஷ்ட்யா த்வாம் வீர பஶ்யாமி மரணாத் புனராகதம் ॥ 45

வீர	வீர
த்வாம்	உன்னை
மரணாத்	மரணத்தினின்று
புன: ஆகதம்	மீண்டெழுந்தவனாய்
பஶ்யாமி	பார்க்கின்றேன்;
திஷ்ட்யா	எனது பாக்யமே பாக்யம்.

न हि मे जीवितेनार्थः सीतया चापि लक्ष्मण ।

को हि मे विजयेनार्थस्त्वयि पञ्चत्वमागते ।।

ந ஹி மே ஜீவிதேன அர்த: ஸீதயா சாபி லக்ஷ்மண ।
கோ ஹி மே விஜயேந அர்தஸ் த்வயி பஞ்சத்வம் ஆகதே ॥ 46

லக்ஷ்மண	லக்ஷ்மணா !
த்வயி	நீ
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
ஆகதே	அடைந்துவிடில்
மே	உனக்கு
ஜீவிதேன ஹி	உயிரினாலும்
அர்த:	பயனொன்றும்
ந	இல்லை
ஸீதயா அபி	ஸீதையாலும்
ச	அப்படியே பயன் ஒன்றும் இல்லை;
மே	எனக்கு
விஜயேந ஹி	வெற்றியால்தான்
அர்த: க:	ஆவதென்ன ?

इत्येवं वदतस्तस्य राघवस्य महात्मनः ।

खिन्नः शिथिलया वाचा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ।।

இத்யேவம் வதத: தஸ்ய ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ।
கின்ன: ஶிதிலயா வாசா லக்ஷ்மணோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 47

மஹாத்மன:	மகாத்மாவான
தஸ்ய	அந்த
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமர்
இதி ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
வதத:	மொழிகையில்

லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
கின்ன:	-	சோர்ந்திருந்தவராய்
ஶிதிலயா	-	தழதழத்த
வாசா	-	சொற்கொண்டு
வாக்யம்	-	ஒரு சொல்லை
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

तां प्रतिज्ञां प्रतिज्ञाय पुरा सत्यपराक्रम ।
लघुः कश्चिदिवासत्त्वो नैवं वक्तुमिहार्हसि ॥

தாம் ப்ரதிஞாம் ப்ரதிஞாய புரா ஸத்ய பராக்ரம ।
லகு: கஶ்சித் இவ அஸத்யோ நைவம் வக்துமிஹார்ஹஸி ॥ 48

ஸத்ய பராக்ரம	-	ஸத்யத்தையே ஸர்வசக்தியாயிக்கொண்டவ
புரா	-	முன்பு
தாம்	-	அந்த
ப்ரதிஞாம்	-	பிரதிஜ்ஜையை
ப்ரதிஞாய	-	உறுதி கூறிவிட்டு
அஸத்வ:	-	ஆற்றலற்றவனும்
லகு:	-	ஸாமான்யனுமான
கஶ்சித் இவ	-	ஒருவனைப் போல்
ஏவம்	-	இப்படி
இஹ	-	இப்பொழுது
வக்தும் அர்ஹஸி ந	-	தேவரீர் பேசக்கூடாது.

न हि प्रतिज्ञां कुर्वन्ति वितथां साधवोऽनघ ।
लक्षणं हि महत्त्वस्य प्रतिज्ञापरिपालनम् ॥

ந ஹி ப்ரதிஞாம் குர்வந்தி விததாம் ஸாதவோऽநக ।
லக்ஷணம் ஹி மஹத்த்வஸ்ய ப்ரதிஞா பரிபாலனம் ॥ 49

அநக	-	புண்யாத்மாவே
ஸாதவ: ஹி	-	ஸாதுக்களோ
ப்ரதிஞாம்	-	உறுதி மொழியை
விததாம்	-	வீணாகியதாய்
குர்வந்தி ந	-	செய்யமாட்டார்கள்;
மஹத்த்வஸ்ய	-	மகான்களின் மகிமைக்கு
ப்ரதிஞா பரிபாலனம் ஹி	-	உறுதிமொழியை கடைப்பிடித்தொழுகுவதே
லக்ஷணம்	-	சர்வமுமாயுள்ளது.

नैराश्यमुपगन्तुं ते तदलं मत्कृतेऽनघ ।

நைராஶ்யம் உபகந்தும் தே ததலம் மத்க்ருதே(அ)நக । 50

அநக	-	குற்றஞ்சிறிதுமற்ற குணவாளனே !
தத்	-	ஆகையால்
மத்க்ருதே	-	என் காரணமாய்
நைராஶ்யம் வை	-	விரக்தியை
உபகந்தும் அலம்	-	அடைந்தது போதும்.

वधेन रावणस्याद्य प्रतिज्ञामनुपालय ॥

வதேன ராவணஸ்ய அத்ய ப்ரதிஞாம் அநுபாலய ॥ 51

அத்ய	-	இப்பொழுது
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
வதேன	-	வதையால்
ப்ரதிஞாம்	-	பிரதிஜ்ஞையை
அநுபாலய	-	பரிபாலிப்பீராக.

न जीवन् यास्यते शत्रुस्तव बाणपथं गतः ।
नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य सिंहस्येव महागजः ॥

ந ஜீவன் யாஸ்யதே ஶத்ருஸ்தவ பாணபதம் கத: ।
நர்தத: தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரஸ்ய ஸிம்ஹஸ்யேவ மஹாகஜ: ॥ 52

மஹாகஜ:	-	ஒரு பெருயானை
நர்தத:	-	கர்ஜிப்பதும்
தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரஸ்ய	-	கூரிய பற்களுற்றதுமான
ஸிம்ஹஸ்ய	-	ஒரு சிங்கத்தின் முன்
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
தவ	-	தேவரீரது
பாணபதம்	-	பாணமார்கத்தில்
கத:	-	வந்த
ஶத்ரு:	-	மாற்றான்
ஜீவன்	-	பிழைத்து
யாஸ்யதே ந	-	செல்ல மாட்டான்.

अहं तु वधमिच्छामि शीघ्रमस्य दुरात्मनः ।
यावदस्तं न यात्येष कृतकर्मा दिवाकरः ॥

அஹம் து வதமிச்சாமி ஶீக்ரமஸ்ய துராத்மன: ।
யாவதஸ்தம் ந யாதி ஏஷ க்ருத்கர்மா திவாகர: ॥ 53

அஹம்	-	நான்
க்ருத கர்மா	-	ஸர்வசக்திமானாகிய
ஏஷ: திவாகர:	-	இந்த பகலவன்
அஸ்தம்	-	அஸ்தமனத்தை

யாதி ந யாவத் து	அடையாதிருக்கும் பொழுதே
ஶீக்ரம்	விரைவில்
அஸ்ய	இந்த
துராத்மன:	துராத்மாவின்
வதம்	வதையை
இச்சாமி	கோருகிறேன்.

यदि वधमिच्छसि रावणस्य संख्ये यदि च कृतां त्वमिहेच्छसि प्रतिज्ञाम् ।
यदि तव राजवरात्मजाभिलाषः कुरु च वचो मम शीघ्रमद्य वीर ॥

யதி வதமிச்சஸி ராவணஸ்ய ஸங்க்யே
யதி ச க்ருதாம் த்வம் இஹேச்சஸி ப்ரதிஞாம் ।
யதிதவ ராஜவராத்மஜாபிலாஷ:
குரு ச வசோ மம ஶீக்ரமத்ய வீர ॥ 54

ஸங்க்யே	போரில்
த்வம்	தேவரீர்
ராவணஸ்ய	ராவணனது
வதம்	வதையை
இச்சஸி யதி	விரும்புகின்றீர் எனில்
இஹ	இப்பொழுது
ப்ரதிஞாம் ச	பிரதிஜ்ஞையையும்
க்ருதாம்	செய்து முடிக்கப்பட்டதாய்
இச்சஸி யதி	விரும்புகின்றீர் எனில்
தவ	தேவரீருக்கு
ராஜவராத்ம ஜாபிலாஷ:	ராஜகுமாரியிடம் அதிசய அன்பு
யதி	உண்டெனில்
வீர	வீரரே !
அத்ய ச	இப்பொழுதே
மம	எனது
வச:	விண்ணப்பத்தை
ஶீக்ரம்	விரைவாய்
குரு	செய்தருள்வீராக.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே லக்ஷ்மணஸஞ்ஜீவனம் நாம த்வ்ய்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

த்ரய்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 103

लक्ष्मणेन तु तद्वाक्यमुक्तं श्रुत्वा स राघवः ।
संदधे परवीरघ्नो धनुरादाय वीर्यवान् ॥
रावणाय शरान् घोरान् विससर्ज चमूमुखे ॥

லக்ஷ்மணேன து தத்வாக்யம் உக்தம் ஶ்ருத்வா ஸ ராகவ: ।
ஸந்ததே பரவீரக்னோ தநுராதாய வீர்யவான் ॥ 1
ராவணாய ஶரான் கோரான் விஸஸர்ஜ சமூமுகே ॥ 2

பர வீரக்ந:	-	சத்ருஸம்ஹாரகரும்
வீர்யவான்	-	வீர்யசாலியுமான
ஸ: ராகவ:	-	அந்த ஸ்ரீராமர்
து	-	அப்பொழுது
லக்ஷ்மணேன	-	லக்ஷ்மணரால்
உக்தம்	-	மொழியப்பெற்ற
தத் வாக்யம்	-	அந்த சொல்லை
ஶ்ருத்வா	-	அங்கீகரித்து
தநு:	-	வில்லை
ஆதாய	-	கைக்கொண்டு
கோரான்	-	பயங்கரமான
ஶரான்	-	பாணங்களை
ஸந்ததே	-	தொடுத்தார்;
சமூமுகே	-	படைமுகத்தில்
ராவணாய	-	ராவணன் மீது
விஸ்ஸர்ஜ	-	விடுக்கலானார்.

अथान्यं रथमारुह्य रावणो राक्षसाधिपः ।
अभ्यद्रवत काकुत्स्थं स्वर्भानुरिव भास्करम् ॥

அத அன்யம் ரதமாருஹ்ய ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।
அப்யத்ரவத காகுத்ஸ்தம் ஸ்வர்பாநு: இவ பாஸ்கரம் ॥ 3

ராக்ஷஸாதிப:	-	ராக்ஷஸமன்னான
ராவண:	-	ராவணன்
அத	-	அப்பொழுது
அன்யம் ரதம்	-	மற்றொரு ரதத்தில்
ஆருஹ்ய	-	ஏறிக்கொண்டு
ஸ்வர்பாநு:	-	ராகு
பாஸ்கரம்	-	சூர்யபகவானை
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
காகுத்ஸ்தம்	-	ஸ்ரீராமரை
அப்யத்ரவத	-	எதிர்த்து வந்தான்.

दशग्रीवो रथस्थस्तु रामं वज्रोपमैः शरैः ।
आजघान महाघोरैर्धाराभिरिव तोयदः ॥

தஶக்ரீவோ ரதஸ்தஸ்து ராமம் வஜ்ரோபமை: ஶரை: ।
ஆஜகான மஹாகோரை: தாராபிரிவ தோயத: ॥

ரதஸ்த:	- ரதத்திலிருக்கும்
தஶக்ரீவ:	- தசகண்டன்
து	- அப்பொழுது
வஜ்ரோபமை:	- வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
மஹாகோரை:	- மிகப் பயங்கரமான
ஶரை:	- பாணங்களால்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
தாராபி:	- மழைத்தாரைகளால்
தோயத:	- மேகம்
இவ	- எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஆஜகான	- தாக்கினான்.

दीप्तपावकसंकाशैः शरैः काञ्चनभूषणैः ।
निर्बिभेद रणे रामो दशग्रीवं समाहितम् ॥

தீப்தபாவக ஸங்காஶை: ஶரை: காஞ்சன பூஷணை: ।
நிர்பிபேத ரணே ராமோ தஶக்ரீவம் ஸமாஹிதம் ॥

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ரணே	- போரில்
ஸமாஹிதம்	- ஊக்கங்கொண்ட
தஶக்ரீவம்	- தசகண்டனை,
காஞ்சன பூஷணை:	- பொன்னாலலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும்
தீப்த பாவக ஸங்காஶை:	-ஜ்வலிக்கும் அக்னியை நிகர்த்தவைகளுமான
ஶரை:	- பாணங்களால்
நிர்பிபேத	- பிளந்தார்.

भूमौ स्थितस्य रामस्य रथस्थस्य च रक्षसः ।
न समं युद्धमित्याहुर्देवगन्धर्वदानवाः ॥

பூமௌ ஸ்திதஸ்ய ராமஸ்ய ரதஸ்தஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ।
ந ஸமம் யுத்தமிதி ஆஹு: தேவ கந்தர்வ தானவா: ॥

தேவ கந்தர்வ தானவா:	-தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், அஸுரர்கள்
பூமௌ	- பூமியில்
ஸ்திதஸ்ய	- நின்று கொண்டிருக்கும்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கும்
ரதஸ்தஸ்ய	- ரதத்தில் வீற்றிருக்கும்

ரக்ஷஸ: ச - அரக்கனுக்கும்
யுத்தம் - போரானது
ஸமம் ந - பொருத்தமில்லை
இதி ஆஹு: - என்று சொன்னார்கள்.

ततः काञ्चनचित्राङ्गः किकिणीशतभूषितः ।
तरुणादित्यसंकाशो वैदूर्यमयकूबरः ॥

தத: காஞ்சன சித்ராங்க: கிங்கிணீஶத பூஷித: ।
தருணாதித்ய ஸங்காஶோ வைடூர்ய மய கூபர: ॥ 7

सदश्वैः काञ्चनापीडैर्युक्तः श्वेतप्रकीर्णकैः ।
हरिभिः सूर्यसंकाशैर्हेमजालविभूषितैः ॥
रुक्मवेणुध्वजः श्रीमान् देवराजरथो वरः ॥

ஸதஶ்வை: காஞ்சனாபீடை: யுக்த: ஶ்வேத ப்ரகீர்ணகை: ।
ஹரிபி: ஸூர்யஸங்காஶைர் ஹேமஜால விபூஷிதை: ॥
ருக்மவேணுத்வஜ: ஶ்ரீமான் தேவராஜரதோ வர: ॥ 8

தேவராஜரத: - தேவேந்திரனது ரதமானது
காஞ்சன சித்ராங்க: - பொன்னாலிழைக்கப் பெற்ற உருக்கொண்டது;
கிங்கிணீ ஶத பூஷித: - பல சதங்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது;
தருணாதித்ய ஸங்காஶ: - பாலசூரியனை நிகர்த்தது;
வைடூர்ய மய கூபர: - வைடூர்யக்கற்களாலிழைக்கப்பெற்ற ஏற்காலுடையது;
காஞ்சனா பீடை: - பொன் தலையணியுற்றவைகளும்
ஶ்வேத ப்ரகீர்ணகை:- வெண்சாமரங்கள் பூண்டவைகளும்
ஸூர்ய ஸங்காஶை: - சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
ஹரிபி: - பசுமை நிறமுள்ளவைகளும்
ஹேம ஜால விபூஷிதை:- பொன்மாலைகள் சூடப் பெற்றவைகளுமான
ஸதஶ்வை: - சிறந்த குதிரைகளால்
யுக்த: - பூட்டப் பெற்றது;
தத: - அதனால்
ஶ்ரீமான் - மிக்க அழகுற்றது;
ருக்ம வேணுத்வஜ: - தங்கக்கம்பங்கொண்ட கொடியுடையது;
வர: - மிகச் சிறந்தது.

देवराजेन संदिष्टो रथमारुह्य मातलिः ।
अभ्यवर्तत काकुस्थमवतीर्य त्रिविष्टपात् ॥

தேவராஜனே ஸந்திஷ்டோ ரதம் ஆருஹ்ய மாதலி: ।
அப்யவர்தத காகுத்ஸ்தமவதீர்ய த்ரிவிஷ்டபாத் ॥ 9

மாதலி:	-	மாதலி
தேவராஜேன	-	தேவேந்திரனால்
ஸந்திஷ்ட:	-	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவனாய்
ரதம்	-	அந்த ரதத்தில்
ஆருஹ்ய	-	ஏறிக்கொண்டு
த்ரிவிஷ்டபாத்	-	விண்ணுலகினின்று
அவதீர்ய	-	இறங்கி
காகுத்ஸ்தம்	-	ஸ்ரீராமரை
அப்யவர்தத	-	கிட்டிவந்தான்.

अब्रवीच्च तदा रामं सप्रतोदो रथे स्थितः ।

प्राञ्जलिर्मातलिर्वाक्यं सहस्राक्षस्य सारथिः ॥

அப்ரவீத் ச ததா ராமம் ஸப்ரதோதோ ரதே ஸ்தித: ।
ப்ராஞ்ஜலிர் மாதலிர் வாக்யம் ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய ஸாரதி: ॥ 10

ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய	-	இந்திரனுடைய
ஸாரதி:	-	சாரதியான
மாதலி:	-	மாதலி
ஸப்ரதோத:	-	சவுக்கைகக்கொண்டவனாய்
ரதே	-	தேரில்
ஸ்தித: ச	-	இருந்து கொண்டு
ததா	-	அப்பொழுது
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலி:	-	அஞ்சலிஹஸ்தனாய்
வாக்யம்	-	விண்ணப்பமொன்றை
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டான்.

सहस्राक्षेण काकुत्स्थ रथोऽयं विजयाय ते ।

दत्तस्तव महासत्त्व श्रीमञ्शत्रुनिबर्हण ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷேண காகுத்ஸ்த ரதோऽயம் விஜயாய தே ।
தத்தஸ்தவ மஹாஸத்வ ஸ்ரீமன் ஶத்ருநிபர்ஹண ॥ 11

इदमैन्द्रं महच्चापं कवचं चाग्निसंनिभम् ।

शराश्चादित्यसंकाशाः शक्तिश्च विमला शिता ॥

இதமைந்த்ரம் மஹத்சாபம் கவசம் ச அக்நிஸந்நிபம் ।
ஶராஸ் ச ஆதித்ய ஸங்காஶா: ஶக்திஶ் ச விமலா ஶிதா ॥ 13

ஶத்ருநிபர்ஹண	-	சத்ருக்களை சங்கரிக்கும்
மஹாஸத்வ	-	பேராற்றல் கொண்ட
ஸ்ரீமன்	-	ஸ்ரீமிகும்
காகுத்ஸ்த	-	ஸ்ரீராம

தே	தேவரீரது
விஜயாய	வெற்றிக்காக
ஸஹஸ்ராக்ஷேண	இந்திரனால்
அயம் ரத:	இந்த ரதமான
தவ	தேவரீருக்கு
தத்த	அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது ;
மஹத்	மகிமை மிகுந்த
ஐந்த்ரம்	இந்திரனது
இதம் சாபம்	இந்த வில்லும்
அக்நி ஸந்நிபம்	அக்னியை நிகர்த்த
கவசம் ச	கவசமும்,
ஆதித்ய ஸங்காஶா:	சூரியனை நிகர்த்த
ஶரா: ச	பாணங்களும்
விமலா	நிர்மலமானதும்
ஶிதா	கூரியதுமான
ஶக்தி:	சக்தியும்
ச	அப்படியே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

आरुह्येमं रथं वीर राक्षसं जहि रावणम् ।
मया सारथिना राजन् महेन्द्र इव दानवान् ॥

ஆருஹ்யேமம் ரதம் வீர ராக்ஷஸம் ஜஹி ராவணம் ।
மயா ஸாரதிநா ராஜன் மஹேந்த்ர இவ தானவான் ॥ 13

வீர	வீரரான
ராஜன்	சக்ரவர்த்தியே !
இமம் ரதம்	இந்த ரதத்தில்
ஸாரதிநா	சாரதியான
மயா	என்னுடன்
ஆருஹ்ய	வீற்றிருந்து
மஹேந்த்ர:	தேவேந்திரர்
தானவான்	அஸுரர்களை
இவ	வெற்றி கொள்வது போல்
ராக்ஷஸம்	அரக்கனான
ராவணம்	ராவணனை
ஜஹி	வெற்றி கொள்வீராக.

इत्युक्तः संपरिक्रम्य रथं समभिवाद्य च ।
आरुरोह तदा रामो लोकाँल्लक्ष्म्या विराजयन् ॥

இதி உக்த: ஸம்பரிக்ரம்ய ரதம் ஸமபிவாத்ய ச ।
ஆருரோஹ ததா ராமோ லோகான் லக்ஷ்ம்யா விராஜயன் ॥ 14

இதி	மேற்கண்டவாறு
உக்த: ததா	தெரிவிக்கப்பட்ட பொழுது
லக்ஷ்ம்யா	திருவால்
லோகான்	உலகங்களை
விராஜயன்	விளங்கச் செய்பவரான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
ரதம்	ரதத்தை
ஸம்பரிக்ரம்ய	வலம் வந்து
ஸமபிவாத்ய ச	நமஸ்கரித்து விட்டு
ஆருரோஹ	ஏறிக்கொண்டார்.

तद्बभूवाद्भुतं युद्धं द्वैरथं रोमहर्षणम् ।
रामस्य च महाबाहो रावणस्य च रक्षसः ॥

தத் பபூவாத்புதம் யுத்தம் த்வைரதம் ரோமஹர்ஷணம் ।
ராமஸ்ய ச மஹாபாஹோ ராவணஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ 15

மஹாபாஹோ:	வீரரான
ராமஸ்ய ச	ஸ்ரீராமருக்கும்
ரக்ஷஸ:	அரக்கனான
ராவணஸ்ய ச	ராவணனனுக்கும்
த்வைரதம்	இரு ரதங்களைக் கொண்ட
தத்	அந்த
யுத்தம்	போரானது
ரோம ஹர்ஷணம்	மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதாய்
அத்புதம்	ஆச்சரியகரமாய்
பபூவ	இருந்தது.

स गान्धर्वेण गान्धर्वं दैवं दैवेन राघवः ।
अस्त्रं राक्षसराजस्य जघान परमास्त्रंवित् ॥

ஸ காந்தர்வேண காந்தர்வம் தைவம் தைவேன ராகவ: ।
அஸ்த்ரம் ராக்ஷஸ ராஜஸ்ய ஜகான பராமஸ்த்ரவித் ॥ 16

பராமஸ்த்ரவித்	சிறந்த அஸ்திரங்களையுணர்ந்தவரான
ஸ: ராகவ:	அந்த ஸ்ரீராமர்
ராக்ஷஸ ராஜஸ்ய	ராக்ஷஸமன்னனின்
காந்தர்வம் அஸ்த்ரம்	கந்தர்வாஸ்திரத்தை
காந்தர்வேண	கந்தர்வாஸ்திரத்தாலும்
தைவம்	தேவாஸ்திரத்தை
தைவேன	தேவாஸ்திரத்தாலும்
ஜகான	தடுத்தார்.

अस्त्रं तु परमं घोरं राक्षसं राक्षसाधिपः ।
ससर्ज परमक्रुद्धः पुनरेव निशाचरः ॥

அஸ்த்ரம் து பரமம் கோரம் ராக்ஷஸம் ராக்ஷஸாதிப: ।
ஸஸர்ஜ பரமக்ருத்த: புனரேவ நிசாஶர: ॥ 17

நிசாஶர:	-	அரக்கனான
ராக்ஷஸாதிப:	-	ராக்ஷஸமன்னன்
து	-	அப்பொழுது
பரமக்ருத்த:	-	மிகச்சினங்கொண்டு
பரமம் கோரம்	-	மிகக் கொடிய
ராக்ஷஸம் அஸ்த்ரம்	-	ராக்ஷஸாஸ்திரத்தை
புன: ஏவ	-	மீளவும்
ஸஸர்ஜ	-	விடுத்தான்.

ते रावणधनुर्मुक्ताः शराः काञ्चनभूषणाः ।
अभ्यवर्तन्त काकुत्स्थं सर्पा भूत्वा महाविषाः ॥

தே ராவண தநுர்முக்தா: ஶரா: காஞ்சன பூஷணா: ।
அப்யவர்தந்த காகுத்ஸ்தம் ஸர்பா பூத்வா மஹாவிஷா: ॥ 18

ராவண தநுர்முக்தா:	-	ராவணனது தனுஸினின்று விடுக்கப்பட்டவைகளும்
காஞ்சன பூஷணா:	-	பொன்பூஷணங்களுற்றவைகளுமான
தே ஶரா:	-	அந்த பாணங்கள்
மஹாவிஷா:	-	கொடுவிஷங் கொண்ட
ஸர்பா: பூத்வா	-	ஸர்ப்பங்களாகி
காகுத்ஸ்தம்	-	காகுஸ்தரை
அப்யவர்தந்த	-	எதிர்த்துச் சென்றன.

ते दीप्तवदना दीप्तं वमन्तो ज्वलनं मुखैः ।
राममेवाभ्यवर्तन्त व्यादितास्या भयानकाः ॥

தே தீப்தவதநா தீப்தம் வமந்தோ ஜ்வலனம் முகை: ।
ராமமேவாப்யவர்தந்த வ்யாதிதாஸ்யா பயானகா: ॥ 19

தீப்தவதநா:	-	ஜ்வலிக்கும் முகங்குளுற்றவைகளும்
வ்யாதிதாஸ்யா:	-	வாயை பிளந்தவைகளும்
தீப்தம்	-	ஜ்வலிக்கும்
ஜ்வலனம்	-	அழலை
முகை:	-	முகங்களால்
வமந்த:	-	கக்குபவைகளும்
பயானகா:	-	பயங்கரமானவைகளுமான
தே	-	அவைகள்
ராமம் ஏவ	-	ஸ்ரீராமரை
அப்யவர்தந்த	-	எதிர்த்துச் சென்றன.

तैर्वासुकिसमस्पर्शैर्दीप्तभोगैर्महाविषैः ।
दिशश्च संतताः सर्वाः प्रदिशश्च समावृताः ॥

தை: வாஸுகி ஸமஸ்பர்ஶை: தீப்த போகை: மஹாவிஷை: ।
திஶஶ் ச ஸந்ததா: ஸர்வா: ப்ரதிஶஶ் ச ஸமாவ்ருதா: ॥ 20

வாஸுகி ஸமஸ்பர்ஶை:	வாஸுகியை நிகர்த்த வலுக்கொண்டவைகளும்
தீப்த போகை:	ஜ்வலிக்கும் படங்களுற்றவைகளும்
மஹாவிஷை:	கொடு விஷமமைந்தவைகளுமான
தை:	அவைகளால்
திஶ:	திக்குகள்
ஸர்வா: ச	எல்லாமும்
ஸந்ததா:	நிரம்பி விட்டன;
ப்ரதிஶ: ச	விதிக்குகளும்
ஸமாவ்ருதா:	மூடுண்டன.

तान् दृष्ट्वा पन्नगान् रामः समापतत आहवे ।
अस्त्रं गारुत्मतं घोरं प्रादुश्चक्रे भयावहम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பன்னகான் ராம: ஸமாபதத ஆஹவே ।
அஸ்த்ரம் காருத்மதம் கோரம் ப்ராதுஶ்சக்ரே பயாவஹம் ॥ 21

ராம:	ஸ்ரீராமர்
தான்	அந்த
பன்னகான் த்ருஷ்ட்வா	ஸர்ப்பங்களைப் பார்த்து
ஆஹவே	போரில்
ஸமாபதத	துள்ளியெழுந்தார்;
கோரம்	கொடியதும்
பயாவஹம்	பயத்தை தருவதுமான
காருத்மதம் அஸ்த்ரம்	காருட அஸ்திரத்தை
ப்ராதுஶ்சக்ரே	பிரயோகித்தார்.

ते राघवशरा मुक्ता रुक्मपुंखाः शिखिप्रभाः ।
सुपर्णाः काञ्चना भूत्वा विचेरुः सर्पशत्रवः ॥

தே ராகவஶரா முக்தா ருக்மபுங்கா: ஶிகிப்ரபா: ।
ஸுபர்ணா: காஞ்சநா பூத்வா விசேரு: ஸர்பஶத்ரவ: ॥ 22

முக்தா:	விடுக்கப்பெற்றவைகளும்
ருக்மபுங்கா:	பொன்முனைகளுற்றவைகளும்
ஶிகிப்ரபா:	அக்னி ஒளி கொண்டவைகளுமான
தே	அந்த
ராகவஶரா:	ஸ்ரீராமபாணங்கள்

காஞ்சநா:	பொன்
ஸுபர்ணா:	கருடர்களாய்
பூத்வா	ஆகி
ஸர்ப ஶத்ரவ:	ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருக்களாகி
விசேரு:	திரிந்தன.

ते तान् सर्वाञ्शराञ्जघ्नुः सर्परूपान् महाजवान् ।
सुपर्णरूपा रामस्य विशिखाः कामरूपिणः ॥

தே தான்ஸர்வான் ஶரான் ஜக்நு: ஸர்பரூபான் மஹாஜவான் ।
ஸுபர்ணரூபா ராமஸ்ய விஶிகா: காமரூபிண: ॥ 23

ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
காமரூபிண:	நினைத்தரூபமெடுக்க வல்லவைகளும்
ஸுபர்ணரூபா:	கருட உருக் கொண்டவைகளுமான
தே விஶிகா:	அந்த பாணங்கள்
தான்	அந்த
மஹாஜவான்	சக்தி மிக்கவைகளும்
ஸர்பரூபான்	ஸர்ப்ப உருக் கொண்டவைகளுமான
ஶரான்	பாணங்கள்
ஸர்வான்	எல்லாவற்றையும்
ஜக்நு:	அழித்து விட்டன.

अस्त्रे प्रतिहते क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ।
अभ्यवर्षत्तदा रामं घोराभिः शरवृष्टिभिः ॥

அஸ்த்ரே ப்ரதிஹதே க்ருத்தோ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।
அப்யவர்ஷத்ததா ராமம் கோராபி: ஶரவ்ருஷ்டிபி: ॥ 24

ராக்ஷஸாதிப:	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண:	ராவணன்
ததா	அப்பொழுது
அஸ்த்ரே	அஸ்திரம்
ப்ரதிஹதே	அழிந்தவளவில்
க்ருத்த:	கோபங்கொண்டவனாய்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
கோராபி:	கொடியசரவர்ஷங்களால்
ஶரவ்ருஷ்டிபி:	சரவர்ஷங்களால்
அப்யவர்ஷத்	வரிஷித்தான்.

ततः शरसहस्रेण राममक्लिष्टकारिणम् ।
अर्दयित्वा शरौघेण मातलिं प्रत्यविध्यत ॥

தத: ஶரஸஹஸ்ரேண ராமம் ஆக்லிஷ்டகாரிணம் ।
அர்தயித்வா ஶரௌகேண மாதலிம் ப்ரத்யவித்யத ॥ 25

தத:	-	அப்பொழுது
ஶரஸஹஸ்ரேண	-	அநேக பாணங்களால்
அக்லிஷ்டகாரிணம்	-	எதையுமே அனாயாஸமாய்ச் செய்யவல்ல
ராமம்	-	ஶ்ரீராமரை
அர்தயித்வா	-	புடைத்துவிட்டு
ஶரௌகேண	-	சரமாரியால்
மாதலிம்	-	மாதலியை
ப்ரத்யவித்யத	-	தாக்கினான்.

चिच्छेद केतुमुद्दिश्य शरेणैकेन रावणः ॥

சிச்சேத கேதுமுத்திஶ்ய ஶரேணைகேந ராவண: । 26

ராவண:	-	ராவணன்
ஏகேந ஶரேண	-	ஒரே பாணத்தால்
இந்த்ரஸ்ய கேதும்	-	இந்திரனது கொடியை
சிச்சேத	-	துண்டித்தெறிந்தான்.

पातयित्वा रथोपस्थे रथात् केतुं च काञ्चनम् ।
ऐन्द्रानपि जघानाश्वाञ्छरजालेन रावणः ॥

பாதயித்வா ரதோபஸ்தே ரதாத்கேதும் ச காஞ்சனம் ।
ஐந்தரான் அபி ஜகான அஶ்வான் ஶரஜாலேன ராவண: ॥ 27

ராவண:	-	ராவணன்
ரதாத்	-	ரதத்திலிருந்து
ரதோபஸ்தே	-	ரதத்தின் நடுவில்
காஞ்சனம்	-	பொன்மயமான
கேதும் ச	-	கொடியையும்
பாதயித்வா	-	வீழ்த்திவிட்டு
ஶரஜாலேன	-	இடைவிடாத அம்புவீச்சால்
ஐந்தரான்	-	இந்திரனது
அஶ்வான் அபி	-	குதிரைகளையும்
ஜகான	-	தாக்கினான்.

तद्दृष्ट्वा सुमहत् कर्म रावणस्य दुरात्मनः ।
विषेदुर्देवगन्धर्वा दानवाश्चारणैः सह ॥

தத் த்ருஷ்ட்வா ஸுமஹத் கர்ம ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
விஷேதுர் தேவ கந்தர்வா தானவாஶ்சாரணை: ஸஹ ॥ 28

சாரணை: ஸஹ	-	சாரணர்களோடு கூட
தேவ கந்தர்வா:	-	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும்,
தானவா:	-	அஸுரர்களும்
துராத்மன:	-	துராத்மாவான

ராவணஸ்ய - ராவணனது
தத் - அந்த
ஸுமஹத் கர்ம - கொடும் செயலை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
விஷேது: - துயரங்கொண்டனர்.

राममार्तं तदा दृष्ट्वा सिद्धाश्च परमर्षयः ।
व्यथिता वानरेन्द्राश्च बभूवुः सविभीषणाः ॥

ராமம் ஆர்தம் ததா த்ருஷ்ட்வா ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: ।
வ்யதிதா: வாநரேந்தராஶ்ச பபூவு: ஸவிபீஷணா: ॥ 29

ததா - அப்பொழுது
ஸ விபீஷணா: - விபீஷணனுள்ளிட்ட
வாநரேந்தரா: ச - வானரோத்தமர்களும்
ஸித்தா: - சித்தர்களும்
பரமர்ஷய: ச - மஹர்ஷிகளும்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஆர்தம் - பீடிக்கப்பட்டவராய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
வ்யதிதா: பபூவு: - கொதித்தனர்.

रामचन्द्रमसं दृष्ट्वा ग्रस्तं रावणराहुणा ।
प्राजापत्यं च नक्षत्रं रोहिणीं शशिनः प्रियाम् ॥
समाक्रम्य बुधस्तस्थौ प्रजानामशुभावहः ॥

ராமசந்த்ரமஸம் த்ருஷ்ட்வா க்ரஸ்தம் ராவணராஹுணா ।
ப்ராஜாபத்யம் ச நக்ஷத்ரம் ரோஹிணீம் ஶஶின: ப்ரியாம் ॥
ஸமாக்ரம்ய புதஸ்தஸ்தௌ ப்ரஜாநாம் அஶுபாவஹ: ॥ 30

ராவணராஹுணா - ராவணனாகிற ராகுவால்
ராமசந்த்ரமஸம் - ஸ்ரீராமராகிய சந்திரனை
க்ரஸ்தம் - பீடிக்கப்பட்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
புத: - புதன்,
ப்ராஜா பத்யம் - பிராஜாபத்ய
நக்ஷத்ரம் - நக்ஷத்திரத்தையும்
ஶஶின: - சந்திரனுக்கு
ப்ரியாம் - பிரியையான
ரோஹிணீம் ச - ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தையும்
ஸமாக்ரம்ய - தீண்டி
ப்ரஜாநாம் - பிரஜைகளுக்கு
அஶுபாவஹ: - தீமையை விளைவிப்பவனாய்
தஸ்தௌ - இருந்தான்.

सधूमपरिवृत्तोर्मिः प्रज्वलन्निव सागरः ।
उत्पपात तदा क्रुद्धः स्पृशन्निव दिवाकरम् ॥

ஸதூம பரிவ்ருத்தோர்மி: ப்ரஜ்வலன் இவ ஸாகர: ।
உத்பபாத ததா க்ருத்த: ஸ்ப்ருஶன் இவ திவகாரம்॥ 31

ததா - அப்பொழுது
ஸாகர: - சமுத்திரம்
ஸதூமபரிவ்ருத்தோர்மி:-புகையுடனெழும் அலை கொண்டதாய்
இவ - முற்றும்
ப்ரஜ்வலத் - கொதிப்பாய்
க்ருத்த: - கொந்தளித்து
திவகாரம் - சூரியனை
ஸ்ப்ருஶன் இவ - தொடுவது போல
உத்பபாத - உயரக் கிளம்பியது.

शस्त्रवर्णः सुपरुषो मन्दरश्मिर्दिवाकरः ।
अदृश्यत कबन्धाङ्कः संसक्तो धूमकेतुना ॥

ஶஸ்த்ரவர்ண: ஸுபுருஷோ மந்தரஶ்மிர் திவாகர: ।
அத்ருஶ்யத கபந்தாங்க: ஸம்ஸக்தோ தூமகேதுநா ॥ 32

திவாகர: - சூரியன்
தூம கேதுநா - தூதுகேதுவால்
ஸம்ஸக்த: - பீடிக்கப்பட்டவனாய்
ஶஸ்த்ர வர்ண: - ஆயுத வர்ணம் கொண்டவனாகவும்
ஸுபருஷ: - பயங்கரனாகவும்
மந்தரஶ்மி: - ஒளிமங்கியவனாகவும்
கபந்தாங்க: - முண்டத்தைக் களங்மாகக் கொண்டவனாகவும்
அத்ருஶ்யத - காணப்பட்டான்.

कोसलानां च नक्षत्रं व्यक्तमिन्द्राग्निदैवतम् ।
आक्रम्याङ्गारकस्तस्थौ विशाखामिव चाम्बरे ॥

கோஸலானாம் ச நக்ஷத்ரம் வ்யக்தம் இந்த்ராக்நி தைவதம் ।
ஆக்ரம்யாங்காரக: தஸ்தௌ விஶாகாமபி ச அம்பரே ॥ 33

அங்காரக: ச - செவ்வாயும்
இந்த்ராக்நி தைவதம்- இந்திரயையும், அக்னியையும் தேவதையாக கொண்டதும்
வ்யக்தம் - தெளிவானதும்
கோஸலானாம் - கோசல தேசத்தவர்களுக்கு (இஷ்வாகு மன்னர்களுக்கு)

நக்ஷத்ரம் ச	-	குலநக்ஷத்திரமாகியதுமான
விஶாகாம் அபி	-	விசாக நக்ஷத்திரத்தையும்
அம்பரே	-	ஆகாயத்தில்
ஆக்ரம்ய	-	தீண்டி
தஸ்தௌ	-	நின்றான்.

दशास्यो विशतिभुजः प्रगृहीतशरासनः ।
अदृश्यत दशग्रीवो मैनाक इव पर्वतः ॥
தஶாஸ்யோ விம்ஶதிபுஜ: ப்ரக்ருஹீத ஶராஸ்ந: ।
அத்ருஶ்யத தஶக்ரீவோ மைநாக இவ பர்வத: ॥ 34

தஶக்ரீவ:	-	ராவணன்
தஶாஸ்ய:	-	பத்துத்தலைகள் கொண்டவனாய்
விம்ஶதிபுஜ:	-	இருபது கைகளுற்றவனாய்
ப்ரக்ருஹீத ஶராஸந:	-	வில்லைக்கையிலேந்தியவனாய்
மைநாக:	-	மைனாக
பர்வத:	-	பர்வதம்
இவ	-	போன்றவனாய்
அத்ருஶ்யத	-	காணப்பட்டான்.

निरस्यमानो रामस्तु दशग्रीवेण रक्षसा ।
नाशक्नोदभिसंधातुं सायकान् रणमूर्धनि ॥
நிரஶ்யமாநோ ராமஸ்து தஶக்ரீவேண ரக்ஷஸா ।
நா ஶக்நோத் அபிஸந்தாதும் ஸாயகான் ரணமூர்தனி ॥ 35

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
து	-	அப்பொழுது
ரக்ஷஸா	-	அரக்கனான
தஶக்ரீவேண	-	தசகண்டனால்
நிரஶ்யமாந:	-	எய்யப்படுபவராய்
ரணமூர்தனி	-	போர் முனையில்
ஸாயகான்	-	பாணங்களை
அபிஸந்தாதும்	-	தொடுக்க
அஶக்நோத் ந	-	முடியவில்லை.

स कृत्वा भ्रुकुटिं क्रुद्धः किञ्चित् संरक्तलोचनः ।
जगाम सुमहाक्रोधं निर्दहन्निव चक्षुषा ॥
ஸ க்ருத்வா ப்ருகுடிம் க்ருத்த: கிஞ்சித் ஸம்ரக்த லோசன: ।
ஜகாம ஸுமஹாக்ரோதம் நிர்தஹன் இவ சக்ஷுஷா ॥ 36

க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்டிருந்த
ஸ:	-	அவர் (ஸ்ரீராமர்)

கிஞ்சித் ஸம்ரக்த லோசன:-சிறிது சிவந்த கண்களுற்றவராய்

ப்ரகுடிம் க்ருத்வா	-	புருவம் நெறித்து
சக்ஷுஷா	-	பார்வையால்
நிர்தஹன் இவ	-	எரித்துவிடுபவர் போல
ஸுமஹா க்ரோதம்	-	மிகக்கடுஞ்சினம்
ஜகாம	-	கொண்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஐந்த்ரரதகேது பாதநம் நாம த்ரய்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

சதுருத்தர ஶததம: ஸர்க: - 104

तस्य क्रुद्धस्य वदनं दृष्ट्वा रामस्य धीमतः ।
सर्वभूतानि वित्रेसुः प्राकम्पत च मेदिनी ॥

தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய வதனம் த்ருஷ்ட்வா ராமஸ்ய தீமத: ।
ஸர்வபூதானி வித்ரேஸு: ப்ராகம்பத ச மேதனீ॥ 1

க்ருத்தஸ்ய	- கோபங்கொண்ட
தஸ்ய	- அந்த
தீமத:	- தீமானான
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரதுது
வதனம்	- முகத்தை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
ஸர்வபூதானி	- எல்லாப் பிராணிகளும்
வித்ரேஸு:	- மருண்டன;
மேதினீ ச	- பூமியும்
ப்ராகம்பத	- அதிர்ந்தது.

सिंहशार्दूलवाञ्शैलः संचचाल चलद्रुमः ।

ஸிம்ஹ ஶார்தூலவாஞ்ஶைல: ஸஞ்சசால சலத்ரும: । 2
ஸிம்ஹ ஶார்தூலவான்-சிம்மங்களும், வேங்கைகளும் வஸிக்கும்

ஶைல:	- மலையும்
சலத்ரும:	- அசைந்தாடும் மரங்களுற்றதாய்
ஸஞ்சசால	- அதிர்ந்தது.

बभूव चातिक्षुभितः समुद्रः सरितां पतिः ॥

பபூவ ச அதிக்ஷுபித: ஸமுத்ர: ஸரிதாம் பதி: ॥ 3

ஸரிதாம் பதி:	- நதிகளுக்கு நாயகனான
ஸமுத்ர: ச	- சமுத்திரமும்
அதிக்ஷுபித:	- மிகக்கலக்கமுற்றதாக
பபூவ	- ஆயிற்று.

खगाश्च खरनिर्घोषा गगने परुषा घनाः ।
औत्पातिकानि नर्दन्तः समन्तात् परिचक्रमुः ॥

ககாஶ் ச கரநிர்கோஷா ககனே பருஷா கநா: ।
ஔத்பாதிகானி நர்தந்த: ஸமந்தாத் பரிசக்ரமு: ॥ 4

கரநிர்கோஷா:	- கடோரமான ஒலி கொண்ட
ககா:	- பறவைகளும்
பருஷா:	- குரூரமான

கநா: ச	மேகங்களும்
ககனே	ஆகாயத்தில்
ஔத்பாதிகானி	தீயநிமித்தங்களை
நர்தந்த:	ஒலிக்கின்றனவாய்
ஸமந்தாத்	நாற்புறமும்
பரிசக்ரமு:	சஞ்சரித்தன.

रामं दृष्ट्वा सुसंक्रुद्धमुत्पातांश्च सुदारुणान् ।
वित्रेसुः सर्वभूतानि रावणस्याभवद्भयम् ॥

ராமம் த்ருஷ்ட்வா ஸுஸங்க்ருத்தம் உத்பாதாம்ஶ் ச ஸுதாருணான்।
வித்ரேஸு: ஸர்வபூதானி ராவணஸ்யாபவத் பயம் ॥ 5

ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ஸுஸங்க்ருத்தம்	கோபங்கொண்டவராகவும்
ஸுதாருணான்	மிகக்கொடிய
உத்பாதான் ச	உத்பாதங்களையும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸர்வ பூதானி	எல்லாப் பிராணிகளும்
வித்ரேஸு:	நடுக்கமுற்றன;
ராவணஸ்ய	ராவணனுக்கும்
பயம்	திகில்
அபவத்	உண்டாயிற்று.

विमानस्थास्तदा देवगन्धर्वाश्च महोरगाः ।
ऋषिदानवदैत्याश्च गरुत्मन्तश्च खेचराः ॥

விமானஸ்தாஸ் ததா தேவா கந்தர்வாஶ்ச மஹோரகா: ।
ரிஷிதானவ தைத்யாஶ்ச கருத்மந்தஶ்ச கேசரா: ॥ 6

ददृशुस्ते महायुद्धं लोकसंवर्तसंस्थितम् ।
नानाप्रहरणैर्भीमैः शूरयोः संप्रयुध्यतोः ॥

தத்ருஶுஸ் தே மஹாயுத்தம் லோக ஸம்வர்த ஸம்ஸ்திதம ।
நாநா ப்ரஹரணைர் பீமை: ஶூரயோ: ஸம்ப்ரயுத்யதோ: ॥ 7

ததா	அப்பொழுது
விமானஸ்தா:	விமானத்திலிருக்கும்
தே	அந்த
தேவா:	தேவர்களும்
கந்தர்வா: ச	கந்தவர்களும்
மஹோரகா:	மகோரகர்களும்
ரிஷிதானவ தைத்யா: ச	ரிஷிகளும், தானவர்களும், தைத்யர்களும்
கேசரா:	வானில் ஸஞ்சரிக்கும்

கருத்மந்த: ச	பறவைகளும்
ததா	அப்பொழுது
பீமை:	பயங்கரமான
நாநாப்ரஹரணை:	பலவித ஆயுதங்களைக் கொண்டு
ஸம்ப்ரயுத்யதோ:	போரிடும்
ஸுரயோ:	வீரர்களான அவ்விருவர்களுடைய
லோக ஸம்வர்த ஸம்ஸ்திதம்	பிரளயத்தை ஒத்திருக்கும்
யுத்தம்	யுத்தத்தை
தத்ருஶு:	கண்டார்கள்.

ऊचुः सुरासुराः सर्वे तदा विग्रहमागताः ।
प्रेक्षमाणा महद्युद्धं वाक्यं भक्त्या प्रहृष्टवत् ॥

ஊசு: ஸுராஸுரா: ஸர்வே ததா விக்ரஹமாகதா: ।
ப்ரேக்ஷமாணா மஹத்யுத்தம் வாக்யம் பக்த்யா ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ॥ 8

ததா	அப்பொழுது
ஸுராஸுரா: ஸர்வே	தேவர்கள், அஸுரர்கள் யாவரும்
விக்ரஹம்	போருக்கு
ஆகதா:	அணுகி நின்றவர்களாய்
மஹத்	பெரும்
யுத்தம்	யுத்தத்தை
ப்ரேக்ஷமாணா:	பார்க்கின்றவர்களாய்
பக்த்யா	பக்தியுடன்
ப்ரஹ்ருஷ்டவத்	உத்ஸாஹத்தை விளக்குவதாய்
வாக்யம்	சொல் ஒன்றை
ஊசு:	கூறினார்கள்.

दशग्रीवं जयेत्याहुरसुराः समवस्थिताः ।

தஶக்ரீவம் ஜயேத்யாஹு: அஸுரா: ஸமவஸ்திதா: । 9

அஸுரா:	அஸுரர்கள்
ஸமவஸ்திதா:	உத்ஸாஹங்கொண்டவர்களாய்
தஶக்ரீவம்	ராவணனைப் பார்த்து
ஜய	"நீ வெற்றி பெறுவாயாக"
இதி	என்று
ஆஹு:	மொழிந்தார்கள்.

देवा राममथोचुस्ते त्वं जयेति पुनः पुनः ॥

தேவா ராமம் அத ஊசுஸ்: தே த்வம் ஜயேதி புன: புன: ॥ 10

அத	அப்பொழுது
தே	அந்த

தேவா - தேவர்கள்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
த்வம் - தேவரீர்
ஜய - வெற்றி பெறுவீராக
இதி - என்று
புன: புன: - மீண்டும் மீண்டும்
ஊசு: - மொழிந்தார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे क्रोधाद्राघवस्य स रावणः ।
प्रहर्तुकामो दुष्टात्मा स्पृशन् प्रहरणं महत् ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே க்ரோதாத் ராகவஸ்ய ஸ ராவண: ।
ப்ரஹர்துகாமோ துஷ்டாத்மா ஸ்ப்ருஶன் ப்ரஹரணம் மஹத் ॥ 11

वज्रसारं महानादं सर्वशत्रुनिबर्हणम् ।
शैलशृङ्गनिभैः कूटैश्चितं दृष्टिभयावहम् ॥

வஜ்ரஸாரம் மஹாநாதம் ஸர்வஶத்ரு நிபர்ஹணம் ।
ஶைல ஶ்ருங்க நிபை: கூடைஶ்சிதம் த்ருஷ்டி பயாவஹம் ॥ 12

सधूममिव तीक्ष्णाग्रं युगान्ताग्निचयोपमम् ।
अतिरौद्रमनासाद्यं कालेनापि दुरासदम् ॥

ஸதூமம் இவ தீக்ஷ்ணாக்ரம் யுகாந்தாக்நிசயோபமம் ।
அதிரெளத்ரமநாஸாத்யம் காலேநாபி துராஸதம் ॥ 13

त्रासनं सर्वभूतानां दारणं भेदनं तदा ।
प्रदीप्तमिव रोषेण शूलं जग्राह रावणः ॥

த்ராஸனம் ஸர்வபூதானாம் தாரணம் பேதனம் ததா ।
ப்ரதீப்தம் இவ ரோஷேண ஶூலம் ஜக்ராஹ ராவண: ॥ 14

ஏதஸ்மின் - இந்த
அந்தரே - ஸமயத்தில்
துஷ்டாத்மா - துஷ்டாத்மாவான
ராவண: - யாரையும் கதற வடிக்கும்
ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமரிடம்
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
ப்ரஹர்துகாம: - புடைக்கருதியவனாய்
ததா - அப்பொழுது
வஜ்ரஸாரம் - வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான உறுதிகொண்ட
மஹத்ப்ரஹரணம் - சிறந்த ஆயுதமும்
மஹாநாதம் - பேரொலி கொண்டதும்

ஸர்வ ஶத்ரு நிபர்ஹணம்	எல்லா சத்ருக்களையும் ஒழிக்கவல்லதும்
ஶைல ஶ்ருங்க நிபை:	மலைக்கொடு முடிகளை நிகர்த்த
கூடை:	சிகரங்களால்
சிதம்	நிரம்பியதும்
த்ருஷ்டி பயாவஹம்	பார்க்க பயங்கரமானதும்
ஸதூமம் இவ	புகையுடன் கூடியது போன்றதும்
தீக்ஷ்ணாக்ரம்	கூரிய நுனியுற்றதும்
யுகாந்தாக்நிசயோபமம்	ஊழிக்காலத் தீக்குவியலை நிகர்த்ததும்
அதிரௌத்ரம்	மிகக்கொடியதும்
அநாஸாத்யம்	அணுக முடியாததும்
காலேந அபி	யமனாலும்
துராஸதம்	தகைக்கவரியதும்
ஸர்வ பூதானாம்	எல்லா பிராணிகளையும்
த்ராஸனம்	நடுங்கச்செய்வதும்
தாரணம்	பிளப்பதும்
பேதனம்	சிதைப்பதும்
ரோஷேண	கோபங்கொண்டு
ப்ரதீப்தம் இவ	ஜ்வலிப்பது போன்றிகுப்பதுமான
ஶூலம்	சூலாயுதத்தை
ஸப்ருஶன்	பற்றி
ஜக்ராஹ	எடுத்தான்.

तच्छूलं परमक्रुद्धो मध्ये जग्राह वीर्यवान् ।
अनेकैः समरे शूरै राक्षसैः परिवारितः ॥

தத் ஶூலம் பரமக்ருத்தோ மத்யே ஜக்ராஹ வீர்யவான் ।
அனேகை: ஸமரேஶூரை ராக்ஷஸை: பரிவாரித: ॥ 15

யுதி	போரில்
வீர்யவான்	வீர்யசாலியான அவன்
ஸமரே	போரில்
ஶூரை:	சூரர்களான
அனேகை:	பல
ராக்ஷஸை:	அரக்கர்களால்
பரிவாரித:	சூழப்பெற்று
பரமக்ருத்த:	மிகக் கோபங்கொண்ட
தத் ஶூலம்	அந்த சூலத்தை
ஜக்ராஹ	கைக்கொண்டான்.

समुद्यम्य महाकायो ननाद युधि भैरवम् ।
संरक्तनयनो रोषात् स्वसैन्यमभिहर्षयन् ॥

ஸமுத்யம்ய மஹாகாயோ நநாத யுதி பைரவம் ।
ஸம்ரக்தநயனோ ரோஷாத் ஸ்வஸைன்யம் அபிஹர்ஷயன் ॥ 16

மஹாகாய:	- பேருடல் பெற்ற அவன்
ஸமுத்யம்ய	- துள்ளியெழுந்து
ரோஷாத்	- கோபத்தால்
ஸம்ரக்த நயன:	- கண்கள் சிவந்தவனாகி
ஸ்வஸைன்யம்	- தனது ஸேனையை
அபிஹர்ஷயன்	- உத்ஸாகப்படுதிக் கொண்டு
யுதி	- போரில்
பைரவம்	- பயங்கரமாய்
நநாத	- கர்ஜித்தான்.

पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिशश्च प्रदिशस्तथा ।
प्राकम्पयत्तदा शब्दो राक्षसेन्द्रस्य दारुणः ॥

ப்ருதிவீம் ச அந்தரிக்ஷம் ச திஶஶ்ச ப்ரதிஶஸ் ததா ।
ப்ராகம்பயத் ததா ஶப்தோ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்:ய தாருண: ॥ 17

ததா	- அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	- ராக்ஷஸமன்னனுடைய
தாருண:	- பயங்கரமான
ஶப்த:	- சத்தமானது
ப்ருதிவீம் ச	- பூமியையும்
அந்தரிக்ஷம் ச	- ஆகாயத்தையும்
திஶ: ச	- திக்குகளையும்
ப்ரதிஶ: ததா	- விதிக்குகளையும்
ப்ராகம்பயத்	- நடுங்கச் செய்தது.

अतिनादस्य नादेन तेन तस्य दुरात्मनः ।
सर्वभूतानि वित्रेसुः सागरश्च प्रचुक्षुभे ॥

அதிநாதஸ்ய நாதேந தேந தஸ்ய துராத்மன: ।
ஸர்வபூதானி வித்ரேஸு: ஸாகரஶ்ச ப்ரசுக்ஷுபே ॥ 18

அதிநாதஸ்ய	- பேரொலி கொண்ட
துராத்மன:	- துஷ்டாத்மாவான
தஸ்ய	- அவனுனடைய
தேந நாதேந	- அந்த சத்தத்தால்
ஸர்வ பூதானி	- எல்லாப் பிராணிகளும்
வித்ரேஸு:	- நடுநடுங்கின;
ஸாகர: ச	- கடலும்
ப்ரசுக்ஷுபே	- கலக்கமுற்றது.

स गृहीत्वा महावीर्यः शूलं तद्रावणो महत् ।
विनद्य सुमहानादं रामं परुषमब्रवीत् ॥

ஸ க்ருஹீத்வா மஹாவீர்ய: ஶூலம் தத் ராவணோ மஹத் ।
விநத்ய ஸுமஹாநாதம் ராமம் பருஷம் அப்ரவீத் ॥ 19

மஹாவீர்ய: - மகாவீர்யசாலியான
ஸ: - அந்த
ராவண: - ராவணன்
தத் - அந்த
மஹத் ஶூலம் - பெரும் சூலத்தை
க்ருஹீத்வா - கைக்கொண்டு
ஸுமஹாநாதம் - பேரொலி கொண்டு
விநத்ய - கர்ஜித்து
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
பருஷம் - கொடுமையாக
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

शूलोऽयं वज्रसारस्ते राम रोषान्मयोद्यतः ।
तव भ्रातृसहायस्य सद्यः प्राणान् हरिष्यति ॥

ஶூலோऽயம் வஜ்ரஸாரஸ்தே ராம ரோஷான் மயோத்யத: ।
தவ ப்ராத்ருஸஹாயஸ்ய ஸத்ய: ப்ராணான் ஹரிஷ்யதி ॥ 20

ராம - ராம !
தே - உன்னிடம்
ரோஷாத் - கோபத்தால்
மயா - என்னால்
உத்யத: - கொள்ளப்பட்ட
வஜ்ரஸார: - வஜ்ராயுதத்தின் உறுதிகொண்ட
அயம் - இந்த
ஶூல: - சூலமானது
ப்ராத்ரு ஸஹாயஸ்ய- தம்பியைத் துணையாய் கொண்ட
தவ - உனது
ப்ராணான் - உயிரை
ஸத்ய: - இக்கணமே
ஹரிஷ்யதி - வாங்கப் போகிறது.

रक्षसामद्य शूराणां निहतानां चमूमुखे ।
त्वां निहत्य रणश्लाधिन् करोमि तरसा समम् ॥

ரக்ஷஸாம் அத்ய ஶூராணாம் நிஹதாநாம் சமூமுகே ।
த்வாம் நிஹத்ய ரணஶ்லாகின் கரோமி தரஸா ஸமம் ॥ 21

ரணஶ்லாகின்	-	''போர்ப்புகழ் கொண்டவனே !
தரஸா	-	விரைவாய்
த்வாம்	-	உன்னை
நிஹத்ய	-	கொன்று,
அத்ய	-	இப்பொழுது
சமூமுகே	-	படைமுகத்தில்
நிஹதாநாம்	-	கொல்லப்பட்ட
ஶூராணாம்	-	சூரர்களான
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
ஸமம்	-	சமானனாய்
கரோமி	-	செய்கிறேன்.

तिष्ठेदानीं निहन्मि त्वामेष शूलेन राघव ।

திஷ்டேதானீம் நிஹன்மி த்வாம் ஏஷ ஶூலேன ராகவ । 22

ராகவ	-	ராம !
இதானீம்	-	இப்பொழுது
திஷ்ட	-	சற்று நில்லு;
த்வாம்	-	உன்னை
ஏஷ:	-	இதோ
ஶூலேன	-	சூலத்தால்
நிஹன்மி	-	வதைக்கின்றேன்.

एवमुक्त्वा स चिक्षेप तच्छूलं राक्षसाधिपः ॥

ஏவம் உக்த்வா ஸ சிக்ஷேப தத் ஶூலம் ராக்ஷஸாதிப: ॥ 23

ஸ:	-	அந்த
ராக்ஷஸாதிப:	-	ராவண மன்னன்
ஏவம்	-	இங்ஙனம்
உக்த்வா	-	சொல்லிவிட்டு
தத்	-	அந்த
ஶூலம்	-	சூலத்தை
சிக்ஷேப	-	விடுத்தான்.

तद्रावणकरान्मुक्तं विद्युज्ज्वालासमाकुलम् ।
अष्टघण्टं महानादं वियद्गतमशोभत ॥

தத் ராவணகரான் முக்தம் வித்யுஜ்ஜ்வாலா ஸமாகுலம் । 24
அஷ்ட கண்டம் மஹாநாதம் வியத்கதமஶோபத ॥

ராவணகராத்	-	ராவணனது கையால்
முக்தம்	-	விடுக்கப்பட்டதும்

வித்யுத் ஜ்வாலா ஸமாகுலம்-மின்னல் போன்ற ஜ்வாலைகளால் நிறைந்ததும்

அஷ்ட கண்டம் - எட்டு மணிகள் கட்டப் பெற்று
மஹாநாதம் - பேரொலி கொண்டதுமான
தத் - அது
வியத் கதம் - ஆகாயத்தை அடைந்ததாய்
அஶோபத - விளங்கிற்று.

तच्छूलं राघवो दृष्ट्वा ज्वलन्तं घोरदर्शनम् ।
ससर्ज विशिखान् रामश्चापमायम्य वीर्यवान् ॥

தத் ஶூலம் ராகவோ த்ருஷ்ட்வா ஜ்வலந்தம் கோரதர்ஶனம் ।
ஸஸர்ஜ விஶிகாந் ராமஶ்சாபமாயம்ய வீர்யவான் ॥ 25

வீர்யவான் - வீர்யசாலியான
ராகவ: - ரகுகுலதிலகர்
ராம: - ஶ்ரீராமர்
ஜ்வலந்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதும்
கோர தர்ஶனம் - பயங்கரத் தோற்றமுற்றதுமான
தத் - அந்த
ஶூலம் - சூலத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
சாபம் - வில்லை
ஆயம்ய - வளைத்து
விஶிகாந் - பாணங்களை
ஸஸர்ஜ - விடுத்தார்.

आपतन्तं शरौघेण वारयामास राघवः ।
उत्पतन्तं युगान्ताग्निं जलौघैरिव वासवः ॥

ஆபதந்தம் ஶரௌகேண வாரயாமாஸ ராகவ: ।
உத்பதந்தம் யுகாந்தாக்நிம் ஜலௌகைரிவ வாஸவ: ॥ 26

ராகவ: - ஶ்ரீராமர்,
உத்பதந்தம் - கிளம்பிய
யுகாந்தாக்நிம் - பிரளயாக்னியை
ஜலௌகை: - ஜலவர்ஷங்களால்
வாஸவ: - இந்திரன்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
ஆபதந்தம் - எதிர்த்து வரும் அதை (சூலத்தை)
ஶரௌகேண - பாணஸமூஹத்தால்
வாரயாமாஸ - தகைத்தார்.

निर्ददाह स तान् बाणान् रामकार्मुकनिःसृतान् ।
रावणस्य महाशूलः पतङ्गानिव पावकः ॥

நிர்ததாஹ ஸ தான் பாணான் ராம கார்முக நி:ஸ்ருதான் ।
ராவணஸ்ய மஹாஶூல: பதங்காநிவ பாவக: ॥ 27

ராவணஸ்ய - ராவணனது
ஸ: - அந்த
மஹாஶூல: - சிறந்த சூலாயுதமானது
ராம கார்முக நி: ஸ்ருதான்-ஸ்ரீராமரது வில்லினின்று வெளியார்ந்த
தான் - அந்த
பாணான் - பாணங்களை
பாவக: - அக்னி
பதங்காந் - விட்டில்களை
இவ - எரிப்பது போல்
நிர்ததாஹ - பொசுக்கி விட்டது.

तान् दृष्ट्वा भस्मसाद्भूताञ्शूलसंस्पर्शचूर्णितान् ।
सायकानन्तरिक्षस्थान् राघवः क्रोधमाहरत् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா ப்ஸ்மஸாத் பூதான் ஶூலஸம்ஸ்பர்ஶ சூர்ணிதான் ।
ஸாயகாந் அந்தரிக்ஷஸ்தான் ராகவ: க்ரோதமாஹரத் ॥ 28

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
அந்தரிக்ஷஸ்தான் - ஆகாயத்தையடைந்த
தான் ஸாயகாந் - அந்த பாணங்களை
ஶூலஸம்ஸ்பர்ஶ சூர்ணிதான்-சூலாயுதத்தின் ஸபர்சத்தால் தூளாகி
பஸ்மஸாத் பூதான் - சாம்பலானவைகளாய்
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து
க்ரோதம் - கோபம்
ஆஹரத் - கொண்டார்.

स तां मातलिनाऽऽनीतां शक्तिं वासवनिर्मिताम् ।
जग्राह परमक्रुद्धो राघवो रघुनन्दनः ॥

ஸ தாம் மாதலிநா(ஆ)நீதாம் ஶக்திம் வாஸவ நிர்மிதாம் ।
ஜக்ராஹ பரமக்ருத்தோ ராகவோ ரகுநந்.தன: ॥ 29

ஸ: - அந்த
ரகுநந்தன: - ரகுகுலச்செல்வரான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
பரமக்ருத்த: - மிகக் கோபங்கொண்டவராய்
மாதலிநா - மாதலியால்
ஆநீதாம் - கொண்டு வரப்பட்டதும்
வாஸவ நிர்மிதாம் - இந்திரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுமான
தாம் ஶக்திம் - அந்தச் சக்தியை
ஜக்ராஹ - கைக்கொண்டார்.

सा तोलिता बलवता शक्तिर्घण्टाकृतस्वना ।
नभः प्रज्वालयामास युगान्तोल्केव सप्रभा ॥

ஸா தோலிதா பலவதா ஶக்திர் கண்டா க்ருதஸ்வநா ।
நப: ப்ரஜ்வாலயாமாஸ யுகாந்தோல்கா இவ ஸப்ரபா ॥ 30

பலவதா	-	பலசாலியாகிய அவரால்
தோலிதா	-	பிரயோகிக்கப்பட்ட
ஸா ஶக்தி:	-	அந்தச் சக்தி
கண்டா க்ருதஸ்வநா	-	மணியோசை கொண்டதாய்
யுகாந்தோல்கா	-	ஊழிக்கொள்ளி
இவ	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸப்ரபா	-	ஒளிகொண்டதாய்
நப:	-	வானத்தை
ப்ரஜ்வாலயாமாஸ	-	ஜ்வலிக்கச் செய்தது.

सा क्षिप्ता राक्षसेन्द्रस्य तस्मिञ्शूले पपात ह ।

ஸா க்ஷிப்தா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய தஸ்மின் ஶூலே பபாத ஹ । 31

க்ஷிப்தா	-	பிரயோகிக்கப்பட்ட
ஸா	-	அது
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸமன்னனது
தஸ்மின்	-	அந்த
ஶூலே	-	சூலத்தில்
பபாத ஹ	-	மோதியது.

भिन्नः शक्त्या महाञ्शूलो निपपात हतद्युतिः ॥

பின்ன: ஶக்த்யா மஹான் ஶூலோ நிபபாத ஹதத்யுதி: ॥ 32

மஹான்	-	சிறந்த
ஶூல:	-	சூலமானது
ஶக்த்யா	-	சக்தியால்
பின்ன:	-	பிளவுண்டதாய்
ஹதத்யுதி:	-	மகிமையற்று
நிபபாத	-	கீழ் விழுந்தது.

साधु साध्विति भूतानि प्रशशंसु रघूत्तमम् ॥

ஸாது ஸாத்விதி பூதானி ப்ரஶஶம்ஸு ரகூத்தமம் 33

பூதானி	-	பிராணிகள்
ஸாது	-	நன்று
ஸாது இதி	-	நன்று என்று
ரகூத்தமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ப்ரஶஶம்ஸு:	-	புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

निर्बिभेद ततो बाणैर्हयानस्य महाजवान् ।
रामस्तीक्ष्णैर्महावेगैर्वज्रकल्पैः शितैः शरैः ॥

நிர்பிபேத ததோ பாணைர் ஹயாநஸ்ய மஹாஜவான் ।
ராமஸ்தீக்ஷ்ணைர் மஹாவேகை: .வஜ்ரகல்பை: ஶிதை: ஶரை: ॥ 34

ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
அஸ்ய - இவனது
மஹாஜவான் - வேகங் கொண்ட
ஹயாந் - குதிரைகளை
வஜ்ரகல்பை: - வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
தீக்ஷ்ணை: - கொடியவைகளான
ஶரை: - கணைகளாலும்
மஹாவேகை: - பெருவேகங் கொண்ட
ஶிதை: - கூரிய
பாணை: - பாணங்களாலும்
நிர்பிபேத - பிளந்தார்.

निर्बिभेदोरसि ततो रावणं निशितैः शरैः ।
राघवः परमायत्तो ललाटे पत्रिभिस्त्रिभिः ॥

நிர்பிபேதோரஸி ததோ ராவணம் நிஶிதை: ஶரை: ।
ராகவ: பரமாயத்தோ லலாடே பத்ரிபிஸ்த்ரிபி: ॥ 35

தத: - அப்பொழுது
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
பரமாயத்த: - மிக ஊக்கங்கொண்டவராய்
ராவணம் - ராவணனை
உரஸி - மார்பில்
நிஶிதை: - கூரிய
ஶரை: - பாணங்களாலும்
லலாடே - நெற்றியில்
த்ரிபி: - மூன்று
பத்ரிபி: - பாணங்களாலும்
நிர்பிபேத - பிளந்தார்.

स शरैर्भिन्नसर्वाङ्गो गात्रप्रस्रुतशोणितः ।
राक्षसेन्द्रः समूहस्थः फुल्लाशोक इवाबभौ ॥

ஸ ஶரைர் பின்ன ஸர்வாங்கோ காத்ர ப்ரஸ்ருதஶோணித: ।
ராக்ஷஸேந்த்ர: ஸமூஹஸ்த: புல்லாஶோக இவாபபௌ ॥ 36

ஸமூஹஸ்த: - படையின் நடுவிலிருக்கும்

ஸ:	அந்த
ராக்ஷஸேந்த்ர:	ராக்ஷஸமன்னன்
ஶரை:	பாணங்களால்
பின்ன ஸர்வாங்க:	எல்லா அங்கங்களும் பிளவுண்டவனாய்
காத்ர ப்ரஸ்ருதஶோணித:	உடலினின்று ரத்தம் பெருக நின்றவனாய்
புல்லாஶோக:	பூத்த அசோகமரம்
இவ	போல்
ஆபெள	பிரகாசித்தான்.

स रामबाणैरभिविद्धगात्रो निशाचरेन्द्रः क्षतजार्द्रगात्रः ।

जगाम खेदं च समाजमध्ये क्रोधं च चक्रे सुभृशं तदानीम् ॥

ஸ ராம பாணை: அபிவித்த காத்ர:
நிஶாசரேந்த்ர: க்ஷதஜார்த்ரகாத்ர: ।
ஜகாம கேதம் ச ஸமாஜமத்யே
க்ரோதம் ச சக்ரே ஸுப்ருஶம் ததாநீம் ॥ 37

ஸ:	அந்த
நிஶாசரேந்த்ர:	ராக்ஷஸமன்னன்
ஸமாஜமத்யே	போர்க்களத்தின் நடுவில்
ராம பாணை:	ராமபாணங்களால்
அபி வித்த காத்ர:	அவயவங்களில் தாக்கப்பட்டவனாய்
க்ஷத ஜார்த்ர காத்ர: ச	ரத்தம் வழிந்த உடலுடையவனாய்
கேதம்	வருத்தத்தை
ஜகாம	கொண்டான்;
ததாநீம்	அப்பொழுது
ஸுப்ருஶம்	மிக
க்ரோதம் ச	கோபத்தையும்
சக்ரே	கொண்டான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவண ஶூலபங்கோ நாம
சதுருத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

பஞ்சோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 105

स तेन तु तथा क्रोधात् काकुत्स्थेनार्दितो रणे ।
रावणः समरश्लाघी महाक्रोधमुपागमत् ॥

ஸ தேந து ததா க்ரோதாத் காகுத்ஸ்தேநார்திதோ ரணே ।
ராவண: ஸமரஶ்லாகீ மஹாக்ரோதம் உபாகமத் ॥ 1

ஸமரஶ்லாகீ - போர்புகழ் கொண்டவனான
ஸ: - அந்த
ராவண: - ராவணன்
து - அப்பொழுது
ரணே - போரில்
தேந காகுத்ஸ்தேந - அந்த ஸ்ரீராமரால்
க்ரோதாத் - கோபங்கொண்டு
ததா - அவ்வாறு
அர்தித: - துன்புறுத்தப்பட்டவனாய்
மஹாக்ரோதம் - பெருஞ்சினத்தை
உபாகமத் - கொண்டான்.

स दीप्तनयनो रोषाच्चापमायम्य वीर्यवान् ।
अभ्यर्दयत् सुसंक्रुद्धो राघवं परमाहवे ॥

ஸ தீப்த நயனோ ரோஷாத் சாபம் ஆயம்ய வீர்யவான் ।
அப்யர்தயத் ஸுஸங்க்ருத்தோ ராகவம் பரமாஹவே ॥ 2

வீர்யவான் - வீர்யவானான
ஸ: - அவன்
ஸுஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டு
ரோஷாத் - கோபத்தால்
தீப்த நயன: - கண்கள் ஜ்வலிக்கின்றவனாய்
சாபம் - வில்லை
ஆயம்ய - வளைத்து
பரமாஹவே - கடும் போரில்
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
அப்யர்தயத் - தாக்கினான்.

बाणधारासहस्रैस्तैः स तोयद इवाम्बरात् ।
राघवं रावणो बाणैस्तटाकमिव पूरयत् ॥

பாணதாரா ஸஹஸ்ரைஸ்தை: ஸ தோயத இவாம் பராத் ।
ராகவம் ராவணோ பாணைஸ் தடாகம் இவ பூரயத் ॥ 3

ஸ: - அந்த

ராவண:	-	ராவணன்
அம்பராத்	-	ஆகாயத்திலிருந்து
தோயத:	-	மேகம்
தடாகம்	-	ஒரு தடாகத்தில்
இவ	-	பொழிவது போல்
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமரை
பாணதாரா ஸஹஸ்ரை:	-	அநேக சரமாரிகளான
தை: பாணை:	-	அந்த பாணங்களால்
இவ	-	முற்றும்
பூரயத்	-	நிரப்பினான்.

पूरितः शरजालेन धनुर्मुक्तेन संयुगे ।
महागिरिरिवाकम्प्यः काकुत्स्थो न प्रकम्पते ॥

பூரித: ஶரஜாலேன தநுர்முக்தேன ஸம்யுகே ।
மஹாகிரி: இவ அகம்ப்ய: காகுத்ஸ்தோ ந ப்ரகம்பதே ॥ 4

மஹாகிரி: இவ	-	மாமலைபோல்
அகம்ப்ய:	-	சலிக்காதவரான
காகுத்ஸ்த:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸம்யுகே	-	போரில்
தநுர்முக்தேன	-	வில்லினின்று விடுக்கப்பட்ட
ஶரஜாலேன	-	பாணஜாலத்தால்
பூரித:	-	நிரப்பப்பட்டவராய்
ப்ரகம்பதே ந	-	சலியாதிருந்தார்.

स शरैः शरजालानि वारयन् समरे स्थितः ।
गभस्तीनिव सूर्यस्य प्रतिजग्राह वीर्यवान् ॥

ஸ ஶரை: ஶரஜாலானி வாரயன் ஸமரே ஸ்தித: ।
கபஸ்தீன் இவ ஸூர்யஸ்ய ப்ரதிஜக்ராஹ வீர்யவான் ॥ 5

ஸமரே	-	போரில்
வீர்யவான்	-	தனி வீரராய்
ஸ்தித:	-	நிற்கும்
ஸ:	-	அவர்
ஶரை:	-	பாணங்களால்
வாரயன்	-	தகைப்பவராய்
ஸூர்யஸ்ய	-	சூரியனுடைய
கபஸ்தீன் இவ	-	கிரணங்களை நிகர்த்த
ஶரஜாலானி	-	பாணஜாலங்களை
ப்ரதிஜக்ராஹ	-	மீண்டும் கைக்கொண்டார்.

ततः शरसहस्त्राणि क्षिप्रहस्तो निशाचरः ।
निजघानोरसि क्रुद्धो राघवस्य महात्मनः ॥

தத: ஶரஸஹஸ்ராணி க்ஷிப்ரஹஸ்தோ நிஶாசர: ।
நிஜகானோரஸி க்ருத்தோ ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 6

க்ஷிப்ர ஹஸ்த:	- கரவேகமமைந்த
நிஶாசர:	- அரக்கன்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டு
தத:	- அப்பொழுது
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவாகிய
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
உரஸி	- மார்பில்
ஶரஸஹஸ்ராணி	- பல பாணங்களை
நிஜகான	- நாட்டினான்.

स शोणितसमादिग्धः समरे लक्ष्मणाग्रजः ।
दृष्टः फुल्ल इवारण्ये सुमहान् किशुकद्रुमः ॥

ஸ ஶோணித ஸமாதிக்த: ஸமரே லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
த்ருஷ்ட: புல்ல இவாரண்யே ஸுமஹான் கிம்ஶுகத்ரும: ॥ 7

ஸ:	- அந்த
லக்ஷ்மணாக்ரஜ:	- ஸ்ரீராமர்
ஸமரே	- போரில்
ஶோணித ஸமாதிக்த:	-ரத்தத்தால் பூசப்பட்டவராய்
அரண்யே	- காட்டில்
புல்ல:	- பூத்த
ஸுமஹான்	- பெரிய
கிம்ஶுகத்ரும: இவ	- பலாசமரம் போல்
த்ருஷ்ட:	- காணப்பட்டார்.

शराभिघातसंरब्धः सोऽपि जग्राह सायकान् ।
काकुत्स्थः सुमहातेजा युगान्तादित्यतेजसः ॥

ஶராபிகாதஸம்ரப்த: ஸோऽபி ஜக்ராஹ ஸாயகான் ।
காகுத்ஸ்த: ஸுமஹாதேஜா யுகாந்த ஆதித்ய தேஜஸ: ॥ 8

ஸுமஹாதேஜா:	- மிக தேஜஸ்வியாகிய
ஸ: காகுத்ஸ்த: அபி	- அந்த ஸ்ரீராமரும்
ஶராபிகாதஸம்ரப்த:	- பாணங்களின் அடியால் ஆவேசங்கொண்டவராய்
யுகாந்த ஆதித்ய தேஜஸ:	-ஊழிச்சூரியனை நிகர்த்த ஒளிகொண்டவைகளான

ஸாயகான்	-	பாணங்களை
ஜக்ராஹ	-	கைக்கொண்டார்.

तत:अन्योन्यं सुसंरब्धावुभौ तौ रामरावणौ ।
शरान्धकारे समरे नोपालक्षयतां तदा ॥

தத: அன்யோன்யம் ஸுஸம்ரப்தா் உபௌ தௌ ராம ராவணௌ ।
ஶராந்தகாரே ஸமரே ந உபாலக்ஷதாம் ததா ॥ 9

தத:	-	அப்பொழுது
ஸுஸம்ரப்தௌ	-	மிக ஆவேசங்கொண்டவர்களாய்
தௌ	-	அந்த
ராம ராவணௌ	-	ஸ்ரீராமர், ராவணன்
உபௌ	-	இருவர்களும்
ஶராந்தகாரே	-	பாணங்களால் இருண்ட
ஸமரே	-	போரில்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரையொருவர்
ததா	-	அப்பொழுது
உபாலக்ஷயதாம் ந	-	கண்டு கொள்ளாதிருந்தனர்.

ततः क्रोधसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः ।
उवाच रावणं वीरः प्रहस्य परुषं वचः ॥

தத: க்ரோத ஸமாவிஷ்டோ ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
உவாச ராவணம் வீர: ப்ரஹஸ்ய பருஷம் வச: ॥ 10

வீர:	-	வீரரும்
தஶரதாத்மஜ:	-	தசரதசக்ரவர்த்தியாரின் திருமகனாருமாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தத:	-	அப்பொழுது
க்ரோத ஸமாவிஷ்ட:	-	கோபம் மேலிட்டவராய்
ராவணம்	-	ராவணனைப் பாரத்து
ப்ரஹஸ்ய	-	நகைத்து
பருஷம்	-	கடுமையான
வச:	-	சொல்லொன்றை
உவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

मम भार्या जनस्थानादज्ञानाद्राक्षसाधम ।
हृता ते विवशा यस्मात्तस्मात्त्वं नासि वीर्यवान् ॥

மம பார்யா ஜனஸ்தாநாத் அஞாநாத் ராக்ஷஸாதம ।
ஹ்ருதா தே விவஶா யஸ்மாத் தஸ்மாத் த்வம் ந அஸி வீர்யவான் ॥ 11

ராக்ஷஸாதம	-	ராக்ஷஸப்பதரே !
தே	-	உன்னால்

விவஶா	-	பராதீனையான
மம	-	எனது
பார்யா	-	மனைவி
ஜனஸ்தாநாத்	-	ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
அஞாநாத்	-	அறியாதவனாய்
ஹ்ருதா	-	திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டனள்
யஸ்மாத் தஸ்மாத்	-	என்ற அக்காரணத்தால்
த்வம்	-	நீ
வீர்யவான்	-	வீர்யசாலி
அஸி ந	-	அல்ல.

मया विरहितां दीनां वर्तमानां महावने ।
वैदेहीं प्रसभं हृत्वा शूरोऽहमिति मन्यसे ॥

மயா விரஹிதாம் தீனாம் வர்தமானாம் மஹாவனே ।
வைதேஹீம் ப்ரஸபம் ஹ்ருத்வா ஶூரோऽஹமிதி மன்யஸே ॥ 12

மயா	-	என்னை
விரஹிதாம்	-	பிரிந்து
மஹாவனே	-	பெருங்காட்டில்
வர்தமானாம்	-	இருக்கும்
தீனாம்	-	ஏக்கங்கொண்ட
வைதேஹீம்	-	ஜானகியை
ப்ரஸபம்	-	பலாத்காரமாய்
ஹ்ருத்வா	-	திருடிவிட்டு
அஹம்ஶூர:	-	'நான் சூரன்'
இதி	-	என்று
மன்யஸே	-	நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனை.

स्त्रीषु शूर विनाथासु परदाराभिमर्शक ।
कृत्वा कापुरुषं कर्म शूरोऽहमिति मन्यसे ॥

ஸ்த்ரீஷு ஶூர விநாதாஸு பரதாராபிமர்ஶக ।
க்ருத்வா காபுருஷம் கர்ம ஶூரோऽஹம் இதி மன்யஸே ॥ 13

பரதாராபிமர்ஶக	-	பிறர்மனைவிகளை விழையும்
ஶூர	-	சூரனே !
விநாதாஸு	-	ரக்ஷகர் இல்லாத
ஸ்த்ரீஷு	-	பெண்களிடம்
காபுருஷம்	-	இழிய
கர்ம	-	தொழிலை
க்ருத்வா	-	புரிந்து
அஹம்	-	'நான்

ஶூர:	-	சூரன்'
இதி	-	என்று
மன்யஸே	-	நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனை.

भिन्नमर्याद निर्लज्ज चारित्रेष्वनवस्थित ।
दर्पान्मृत्युमुपादाय शूरोऽहमिति मन्यसे ॥

பின்னமர்யாத நிர்லஜ்ஜ சாரித்ரேஷு அனவஸ்தித ।
தர்பான் ம்ருத்யும் உபாதாய ஶூரோ஽ஹமிதி மன்யஸே ॥ 14

பின்னமர்யாத	-	நெறிகெட்டவனே !
நிர்லஜ்ஜ	-	வெட்கமற்றவனே !
சாரித்ரேஷு	-	நன்னடக்கைகளில்
அனவஸ்தித	-	நாட்டமற்றவனே !
தர்பாத்	-	செருக்கால்
ம்ருத்யும்	-	நமனை
உபாதாய	-	நாடி
அஹம்	-	'நான்
ஶூர:	-	சூரன்'
இதி	-	என்று
மன்யஸே	-	நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனை.

शूरेण धनदभ्रात्रा बलैः समुदितेन च ।
श्लाघनीयं यशस्यं च कृतं कर्म महत्त्वया ॥

ஶூரேண தனத ப்ராத்ரா பலை: ஸமுதிதேன ச ।
ஶ்லாகநீயம் யஶஸ்யம் ச க்ருதம் கர்ம மஹத் த்வயா ॥ 15

தனத ப்ராத்ரா	-	குபேரனது தம்பியும்
ஶூரேண	-	சூரனும்
பலை:	-	சேனைகளோடு
ஸமுதிதேன ச	-	கூடியவனுமான
த்வயா	-	உன்னால்
ஶ்லாகநீயம்	-	கொண்டாடத்தக்கதும்
யஶஸ்யம் ச	-	புகழுக்குப் பாத்திரமானதுமான
மஹத்	-	பெரும்
கர்ம	-	காரியம்
க்ருதம்	-	செய்து முடிக்கப்பட்டது.

उत्सेकेनाभिपन्नस्य गर्हितस्याहितस्य च ।
कर्मणः प्राप्नुहीदानीं तस्याद्य सुमहत् फलम् ॥

உத்ஸேகேந அபிபன்னஸ்ய கர்ஹிதஸ்ய அஹிதஸ்ய ச ।
கர்மண: ப்ராப்னுஹி இதாநீம் தஸ்ய அத்ய ஸுமஹத் பலம் ॥ 16

உத்ஸேகேந	செருக்கால்
அபிபன்னஸ்ய	விளைந்ததும்
கர்ஹிதஸ்ய	இழிந்ததும்
அஹிதஸ்ய ச	நன்மைக்கிடமில்லாததுமான
தஸ்ய	அந்த
கர்மண:	காரியத்தின்
ஸுமஹத்	பெரும்
பலம்	பயனை
அத்ய	இன்று
இதாநீம்	இப்பொழுது
ப்ராப்நுஹி	நீ பெறுவாய்.

शूरोऽहमिति चात्मानमवगच्छसि दुर्मते ।

ஶூரோऽஹமிதி ச ஆத்மானம் அவகச்சஸி துர்மதே । 17

துர்மதே	துர்புத்தியே !
ஆத்மானம்	உன்னை
அஹம் ச ஶூர:	'நான் தான் சூரன்'
இதி	என்று
அவகச்சஸி	எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனை.

नैव लज्जास्ति ते सीतां चोरवद्व्यपकर्षतः ॥

நைவ லஜ்ஜா(அ)ஸ்தி தே ஸீதாம் சோரவத் வ்யபகர்ஷத: ॥ 18

ஸீதாம்	ஸீதையை
சோரவத்	திருடன் போல
வ்யபகர்ஷத:	திருடிய
தே	உனக்கு
லஜ்ஜா	வெட்கம்
அஸ்தி ந ஏவ	இல்லவே இல்லை.

यदि मत्सन्निधौ सीता धर्षिता स्यात्त्वया बलात् ।
भ्रातरं तु खरं पश्येस्तदा मत्सायकैर्हतः ॥

யதி மத்ஸந்நிதௌ ஸீதா தர்ஷிதா ஸ்யாத் த்வயா பலாத் । 19
ப்ராதரம் து கரம் பஶ்யேத் ததா மத்ஸாயகைர் ஹத: ॥

த்வயா	உன்னால்
மத்ஸந்நிதௌ	என் முன்னிலையில்
ஸீதா	ஸீதை
பலாத்	பலாத்காரமாய்
தர்ஷிதா ஸ்யாத்	கிட்டப் பெற்றிருப்பாள்
யதி	ஆகில்

ததா	அப்பொழுது
மத்ஸாயகை:	எனது பாணங்களால்
ஹத:	கொல்லப்பட்ட நீ
ப்ராதரம்	தம்பியாகிய
கரம் து	கரனையும்
பஶ்யே:	கண்கூடாய் தரிசித்திருப்பாய்.

दिष्ट्यासि मम दुष्टात्मंश्चक्षुर्विषयमागतः ।

திஷ்டயா அஸி மம துஷ்டாத்மன் சக்ஷுர் விஷயம் ஆகத: । 20

துஷ்டாத்மன்	துராத்மாவே !
மம	எனது
சக்ஷுர் விஷயம்	கட்புலனை
ஆகத: அஸி	கிட்டி விட்டனை;
திஷ்டயா	எனது கொள்கை நிறைவேறியது.

अद्य त्वां सायकैस्तीक्ष्णैर्नयामि यमसादनम् ॥

அத்ய த்வாம் ஸாயகை: தீக்ஷணை: நயாமி யமஸாதனம் ॥ 21

அத்ய	இப்பொழுது
தீக்ஷணை: ஸாயகை:	கூரிய பாணங்களால்
த்வாம்	உன்னை
யமஸாதனம்	நமனுலகுக்கு
நயாமி	அனுப்பி வைக்கிறேன்.

अद्य ते मच्छरैश्छिन्नं शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।
क्रव्यादा व्यपकर्षन्तु विकीर्णं रणपांसुषु ॥

அத்ய தே மச்சரைஶ் சின்னம் ஶிரோ ஜ்வலித குண்டலம் ।
க்ரவ்யாதா வ்யபகர்ஷந்து விகீர்ணம் ரணபாம்ஸுஷு ॥ 22

அத்ய	இப்பொழுது
மச்சரை:	எனது பாணங்களால்
சின்னம்	அறுக்கப்பட்டு
ரணபாம்ஸுஷு	போர் புழுதிகளில்
விகீர்ணம்	புரளும்
ஜ்வலித குண்டலம்	ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்களுற்ற
தே	உனது
ஶிர:	தலையை
க்ரவ்யாதா:	ஊனுண்பவைகள்
வ்யபகர்ஷந்து	இங்குமங்கும் இழுக்கட்டும்.

निपत्योरसि गृध्रास्ते क्षितौ क्षिप्तस्य रावण ।
पिबन्तु रुधिरं तर्षाच्छरशल्यान्तरोत्थितम् ॥

நிபத்யோரஸி க்ருத்ரா: தே க்ஷிதௌ க்ஷிப்தஸ்ய ராவண ।
பிபந்து ருதிரம் தர்ஷாத் சரஶல்யாந்தரோத்திதம் ॥ 23

ராவண	ராவண !
க்ருத்ரா:	கழுகுகள்
க்ஷிதௌ	பூமியில்
க்ஷிப்தஸ்ய	வீழ்த்தப்பட்ட
தே உரஸி	உனது மார்பில்
நிபத்ய	உட்கார்ந்து
சரஶல்யாந்தரோத்திதம்	பாணப் புண்களினின்று வெளிவரும்
ருதிரம்	ரத்தத்தை
தர்ஷாத்	தாகத்துடன்
பிபந்து	பருகட்டும்.

अद्य मद्बाणभिन्नस्य गतासोः पतितस्य ते ।
कर्षन्त्वान्त्राणि पतगा गरुत्मन्त इवोरगान् ॥

அத்ய மத்பாண பின்னஸ்ய கதாஸோ: பதிதஸ்யதே ।
கர்ஷந்த்வான்த்ராணி பதகா கருத்மந்த இவோரகான் ॥ 24

அத்ய	இப்பொழுது
மத்பாணபின்னஸ்ய	எனது பாணங்களால் பிளவுண்டு
கதாஸோ:	உயிரிழந்து
பதிதஸ்ய	சாய்ந்த
தே	உனது
ஆன்த்ராணி	நரம்புகளை
பதகா:	பறவைகள்,
உரகான்	பாம்புகளை
கருத்மந்த:	கருடர்கள்
இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
கர்ஷந்து	இழுக்கட்டும்.

दुष्टोऽसि महतः कालाद्दिष्ट्या दृष्टिपथं गतः ।
अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि सीताहरणसंभवम् ॥

துஷ்டோSஸி மஹத: காலாத் திஷ்ட்யா த்ருஷ்டி பதம் கத: ।
அத்ய க்ரோதம் விமோக்ஷ்யாமி ஸீதாஹரண ஸம்பவம் ॥ 25

துஷ்ட:	துஷ்டனாகிய நீ
மஹத:	நீண்ட
காலாத்	காலத்திற்குப் பின்
திருஷ்டி பதம்	கட்புலனை
கத: அஸி	அடைந்திருக்கின்றாய்;
திஷ்டயா	நன்று, கோரியது கிட்டிற்று;

அத்ய - இப்பொழுது
ஸீதாஹரண ஸம்பவம்-ஸீதையைத் திருடியதாலுண்டான
க்ரோதம் - சினத்தை
விமோக்ஷ்யாமி - தணித்துக் கொள்வேன்.

इत्येवं संवदन् वीरो रामः शत्रुनिबर्हणः ।
राक्षसेन्द्रं समीपस्थं शरवर्षैरवाकिरत् ॥

இத்யேவம் ஸம்வதன் வீரோ ராம: ஶத்ரு நிபர்ஹண: ।
ராக்ஷஸேந்த்ரம் ஸமீபஸ்தம் ஶரவர்ஷை: அவாகிரத் ॥ 26

ஶத்ரு நிபர்ஹண: - சத்ருஸம்ஹாரகரும்
வீர: - வீரருருமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸம்வதன் - கூறிக்கொண்டே
ஸமீபஸ்தம் - சமீபத்திலிருக்கும்
ராக்ஷஸேந்த்ரம் - ராக்ஷஸமன்னன் மீது
ஶரவர்ஷை: - சரமாரி
அவாகிரத் - பொழிந்தார்.

बभूव द्विगुणं वीर्यं बलं हर्षश्च संयुगे ।
रामस्यास्त्रबलं चैव शत्रोर्निधनकाङ्क्षिणः ॥

பபூவ த்விகுணம் வீர்யம் பலம் ஹர்ஷஶ்ச ஸம்யுகே ।
ராமஸ்ய அஸ்த்ரபலம் சைவ ஶத்ரோ: நிதன காங்க்ஷிண: ॥ 27

ஶத்ரோ: - சத்ருவின்
நிதன காங்க்ஷிண: - வதையைக் கோரிய
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸம்யுகே - போரில்
வீர்யம் - ஆண்மை
த்விகுணம் பபூவ - இரட்டித்து விளங்கியது;
பலம் - ஆற்றலும்
ஹர்ஷ: ச - உத்ஸாஹமும்
அஸ்த்ர பலம் ஏவ - அஸ்திர சக்தியும்
ச
- அவ்வண்ணமே இரட்டித்து விளங்கியது.

प्रादुर्बभूवुरस्त्राणि सर्वाणि विदितात्मनः ।
प्रहर्षाच्च महातेजाः शीघ्रहस्ततरोऽभवत् ॥

ப்ராதுர்பபூவு: அஸ்த்ராணி ஸர்வாணி விதிதாத்மன: ।
ப்ரஹர்ஷாத் ச மஹாதேஜா ஶீக்ரஹஸ்ததரோऽபவத் ॥ 28

விதிதாத்மன: - ஸர்வமுமறிந்த அவருக்கு

ஸர்வாணி - எல்லா
அஸ்த்ராணி ச - அஸ்திரங்களும்
ப்ராதுர் பபூவு: - முன் தோன்றின;
மஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வியாகுமவர்
ப்ரஹர்ஷாத் - உத்ஸாகத்தால்
ஶீக்ர ஹஸ்த தர: - மிக விரைந்த கை வேகங்கொண்டவராக
அபவத் - ஆனார்.

शुभान्येतानि चिह्नानि विज्ञायात्मगतानि सः ।
भूय एवार्दयद्रामो रावणं राक्षसान्तकृत् ॥

ஶுபானி ஏதானி சிஹ்நாநி விஞாய ஆத்மகதாநி ஸ: ।
பூய ஏவ அர்தயத் ராமோ ராவணம் ராக்ஷஸாந்தக்ருத் ॥ 29

ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஏதானி - இந்த
ஆத்மகதாநி - தன்னிடம் தோன்றிய
ஶுபானி - நல்ல
சிஹ்நாநி - சகுனங்களை
விஞாய - கவனித்து,
ராக்ஷஸாந்தக்ருத் - அரக்கர்களுக்கு அழிவை விளைப்பவராய்
ராவணம் - ராவணனை
பூய: ஏவ - மீண்டும்
அர்தயத் - துன்புறுத்தினார்.

हरीणां चाश्मनिकरैः शरवर्षैश्च राघवात् ।
हन्यमानो दशग्रीवो विघूर्णहृदयोऽभवत् ॥

ஹரீணாம் ச அஶ்மநிகரை: ஶரவர்ஷைஶ்ச ராகவாத் ।
ஹன்யமானோ தஶக்ரீவோ விகூர்ண ஹ்ருதயோऽபவத் ॥ 30

ஹரீணாம் - வானரர்களின்
அஶ்மநிகரை: ச - கற்குவியல்களாலும்
ராகவாத் - ஸ்ரீராமரிடமிருந்து
ஶரவர்ஷை: ச - பாணவர்ஷங்களாலும்
ஹன்யமான: - புடைக்கப்படும்
தஶக்ரீவ: - ராவணன்
விகூர்ண ஹ்ருதய: - உள்ளம் ஆடியவன்
அபவத் - ஆனான்.

यदा च शस्त्रं नारेभे न व्यकर्षच्छरासनम् ।
नास्य प्रत्यकरोद्वीर्यं विक्लवेनान्तरात्मना ॥

யதா ச ஶஸ்த்ரம் ந ஆரேபே ந வ்யகர்ஷத் சராஸனம் ।
ந அஸ்ய ப்ரத்யகரோத் வீர்யம் விக்லவேன அந்தராத்மநா ॥ 31

क्षिप्ताश्चापि शरास्तेन शस्त्राणि विविधानि च ।
न रणार्थाय वर्तन्ते मृत्युकालेऽभिवर्तत: ।।

க்ஷிப்தாஶ் ச அபி ஶராஸ்தேந ஶஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ।
ந ரணார்தாய வர்தந்தே ம்ருத்யுகாலே(அ)பிவர்த்த: ॥ 32

सूतस्तु रथनेतास्य तदवस्थं समीक्ष्य तम् ।
शनैर्युद्धादसंभ्रान्तो रथं तस्यापवाहयत् ।।

ஸூத: து ரதநேதா அஸ்ய ததவஸ்தம் ஸமீக்ஷ்ய தம் ।
ஶனை: யுத்தாத் அஸம்ப்ராந்தோ ரதம் தஸ்ய அபவாஹயத் ॥ 33

யதா	-	எப்பொழுது
ஶஸ்த்ரம்	-	ஆயுதத்தை
ஆரேபே ந	-	தொடவில்லையோ;
சராஸனம் ச	-	வில்லையும்
வ்யகர்ஷத் ந	-	வளைக்கவில்லையோ;
விக்லவேன	-	கலவரமுற்ற
அந்தராத்மநா	-	உள்ளத்தால்
அஸ்ய	-	இவனது
வீர்யம்	-	பிரதாபமும்
ப்ரத்யகரோத் ந	-	செல்லாதிருந்ததோ,
யதா	-	எப்பொழுது
தேந	-	அவனால்
க்ஷிப்தா:	-	விடுக்கப்பட்ட
ஶரா: அபி ச	-	பாணங்களும்
ம்ருத்யு காலே	-	சாவு (கிட்டிய) காலத்தில்
அபிவர்த்த:	-	போருக்கு வந்திருக்கும் அவனது
விவிதாநி	-	பல
ஶஸ்த்ராணி ச	-	ஆயுதங்களும்
ரணார்தாய	-	போரில் பயனுற்றனவாய்
வர்தந்தே ந	-	ஆகவில்லையோ, அப்பொழுது
அஸ்ய	-	இவனது
ரதநேதா	-	தேரோட்டும்
ஸூத: து	-	ஸாரதியும்
ததவஸ்தம்	-	அந்நிலைமை கொண்ட
தம்	-	அவனை (ராவணனை)
ஸமீக்ஷ்ய	-	கவனித்து
அஸம்ப்ராந்த:	-	கலவரமற்றவனாய்

ஶனை:	-	மெல்ல
யுத்தாத்	-	போரினின்று
தஸ்ய	-	அவனது
ரதம்	-	தேரை
அபவாஹயத்	-	அப்புறஞ் செலுத்தினான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே தஶக்ரீரவிகூர்ணனம் நாம பஞ்சஉத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஷட்உத்தர ஶததம: ஸர்க: - 106

स तु मोहात् सुसंक्रुद्धः कृतान्तबलचोदितः ।
क्रोधसंरक्तनयनो रावणः सूतमब्रवीत् ॥

ஸ து மோஹாத் ஸுஸம்க்ருத்த: க்ருதாந்த பலசோதித: ।
க்ரோத ஸம்ரக்த நயன: ராவண: ஸூதம் அப்ரவீத் ॥ 1

க்ருதாந்த பலசோதித:-நமனது சக்திக்காட்பட்ட
ஸ: ராவண: து - அந்த ராவணனும்
மோஹாத் - மதிமயக்கத்தால்
ஸுஸம்க்ருத்த: - மிகக் கோபங்கொண்டவனாகி
க்ரோத ஸம்ரக்த நயன:-கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனாய்
ஸூதம் - சாரதியைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

हीनवीर्यमिवाशक्तं पौरुषेण विवर्जितम् ।
भीरुं लघुमिवासत्त्वं विहीनमिव तेजसा ॥

ஹீன வீர்ய மிவ அஶக்தம் பௌருஷேண விவர்ஜிதம் ।
பீரும் லகும் இவ அஸத்வம் விஹீனம் இவ தேஜஸா ॥ 2

विमुक्तमिव मायाभिरस्त्रैरिव बहिष्कृतम् ।
मामवज्ञाय दुर्बुद्धे स्वया बुद्ध्या विचेष्टसे ॥

விமுக்தம் இவ மாயாபிர்: அஸ்த்ரை இவ பஹிஷ்க்ருதம் ।
மாம் அவஞாய துர்புத்தே ஸ்வயா புத்த்யா விசேஷ்டஸே ॥ 3

துர்புத்தே - “கெட்ட புத்தியுள்ளவனே !
பௌருஷேண விவர்ஜிதம்-ஆண்மையற்று
அஶக்தம் - கையாலாகாத
ஹீன வீர்ய - வீர்யங்குறைந்தவனை
இவ - போன்றவாறும்,
அஸத்வம் - ஆற்றலற்று
பீரும் - பயங்காளியான
லகும் - அற்பனை
இவ - போன்றவாறும்,
தேஜஸா விஹீனம் - ப்ரதாபமற்றவனை
இவ - போன்றவாறும்,
மாயாபி: விமுக்தம் - மாயவித்தைகளில்லாதவனை
இவ - போன்றவாறும்,
அஸ்த்ரை: பஹிஷ்க்ருதம்-அஸ்திரமந்திரங்களுக்குஅப்
புறப்பட்டவனை

இவ	போன்றவாறும்,
மாம் அவஞாய	என்னை அவமதித்து
ஸ்வயா	உனது
புத்த்யா	புத்தியைக் கொண்டு
விசேஷ்டஸே	நடந்தாய்.

किमर्थं मामवज्ञाय मच्छन्दमनवेक्ष्य च ।
त्वया शत्रोः समक्षं मे रथोऽयमपवाहितः ॥

கிம் அர்தம் மாம் அவஞாய மச்சந்தம் அனவேக்ஷ்ய ச ।
த்வயா ஶத்ரோ: ஸமக்ஷம் மே ரதோSயம் அபவாஹித: ॥ 4

த்வாய	"உன்னால்
மாம்	எனக்கு
அவஞாய	அவமதித்தும்
மச்சந்தம்	எனதபிப்பிராயத்தை
அனவேக்ஷ்ய ச	எதிர்பாராமலும்
ஶத்ரோ:	சத்ருவுக்கு
ஸமக்ஷம்	முன்னிலையில்
மே	எனது
அயம் ரதம்	இந்த ரதமானது
கிமர்தம்	என்ன காரணமாய்
அபவாஹித:	அப்புறஞ் செலுத்தப்பட்டது ?

त्वयाद्य हि ममानार्य चिरकालसमार्जितम् ।
यशो वीर्यं च तेजश्च प्रत्ययश्च विनाशितः ॥

த்வயாத்ய ஹி மம அநார்ய சிரகால ஸமார்ஜிதம் ।
யஶோ வீர்யம் ச தேஜஸ் ச ப்ரத்யயஸ் ச விநாஶித: ॥ 5

அநார்ய	"சீலங்குலைந்தவனே !
அத்ய ஹி	இப்பொழுது
த்வயா	உன்னால்
மம	எனது
சிரகால ஸமார்ஜிதம்	வெகுகாலமாகச் சம்பாதிக்கப் பெற்ற
யஶ:	புகழும்
வீர்யம்	ஆற்றலும்
தேஜ: ச	ஆண்மையும்
ப்ரத்யய: ச	நம்பிக்கையும்
ச	ஆகிய எல்லாமும்
விநாஶித:	அழிக்கப்பட்டது.

शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य रञ्जनीयस्य विक्रमैः ।
पश्यतो युद्धलुब्धोऽहं कृतः कापुरुषस्त्वया ॥

ஶத்ரோ: ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: ।
பஶ்யதோ யுத்த லுப்தோ஽ஹம் க்ருத: காபுருஷஸ் த்வயா ॥ 6

ப்ரக்யாத வீர்யஸ்ய	-	''புகழ்படைத்து பிரதாபங்கொண்டு
விக்ரமை:	-	பராக்கிரமங்களால்
ரஞ்ஜநீயஸ்ய	-	காமுறத்தக்க
ஶத்ரோ:	-	மாற்றான்
பஶ்யத:	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில்
யுத்தலுப்த:	-	போராவல் கொண்டிருந்த
அஹம்	-	நான்
த்வயா	-	உன்னால்
காபுருஷ:	-	இழிபுருஷனாக
க்ருத:	-	செய்யப்பட்டேன்.

यस्त्वं रथमिमं मोहान्न चोद्वहसि दुर्मते ।
सत्योऽयं प्रतितर्को मे परेण त्वमुपस्कृतः ॥

ய: த்வம் ரதம் இமம் மோஹாத் ந சோத்வஹஸி துர்மதே ।
ஸத்ய: அயம் ப்ரதி தர்கோ மே பரேண த்வம் உபஸ்க்ருத: ॥ 7

துர்மதே	-	''கெடுமதியனே !
ய: த்வம்	-	எந்த நீ
மோஹாத்	-	மதிமயக்கங் கொண்டு
இமம்	-	இந்த
ரதம்	-	ரதத்தை
ச	-	இன்னும்
உத்வஹஸி ந	-	ஓட்டிச் செல்லாதிருக்கின்றனையோ,
அயம்	-	இந்த
மே ப்ரதி தர்க:	-	எனது அனுமானம்
ஸத்ய:	-	உண்மையே;
த்வம் பரேண	-	நீ சத்ருவால்
உபஸ்க்ருத:	-	தயாரிக்கப்பட்டவன்.

न हि तद्विद्यते कर्म सुहृदो हितकाङ्क्षिणः ।
रिपूणां सदृशं चैतन्न त्वयैतत् स्वनुष्ठितम् ॥

ந ஹி தத் வித்யதே கர்ம ஸுஹ்ருதோ ஹிதகாங்க்ஷிண: ।
ரிபூணாம் ஸத்ருஶம் சைதத் ந த்வயைதத் ஸ்வநுஷ்டிதம் ॥ 8

தத்	-	''அந்த
கர்ம ஹி	-	காரியமோ
ஹிதகாங்க்ஷிண:	-	நலத்தை நாடிய
ஸுஹ்ருத:	-	நண்பனிடம்

வித்யதே ந	இராது;
ஏதத்	இது
ரிபூணாம் ச	சத்ருக்களுக்கே
ஸத்ருஶம்	ஏற்றது;
ஏதத் த்வயா	இது உன்னால்
ஸ்வநுஷ்டிதம் ந	நன்மைக்காய்ச் செய்யப்படவில்லை.

निवर्तय रथं शीघ्रं यावन्नोपैति मे रिपुः ।
यदि वाऽध्युषितो वाऽसि स्मर्यन्ते यदि वा गुणाः॥

நிவர்தய ரதம் ஶீக்ரம் யாவத் ந உபைதி மே ரிபு: ।
யதி வா அத்யுஷித: வா அஸி ஸ்மர்யந்தே யதி வா குணா: ॥ 9

அத்யுஷித:	''அடுத்துப் பிழைத்தவனாக
அஸி யதி வா	இருக்கிறாயாகில்,
குணா: வா	உபகாரங்களாவது
ஸ்மர்யந்தே யதி வா	நினைக்கப்படுகின்றவானாலும்,
மே	எனது
ரிபு:	சத்ரு
உபைதி ந யாவத்	நாடி வருவதற்குள்
ஶீக்ரம்	விரைவாய்
ரதம்	ரதத்தை
நிவர்தய	திருப்புவாயாக''

एवं परुषमुक्तस्तु हितबुद्धिरबुद्धिना ।
अब्रवीद्रावणं सूतो हितं सानुनयं वचः ॥

ஏவம் பருஷம் உக்தஸ்து ஹிதபுத்திரபுத்தினா ।
அப்ரவீத் ராவணம் ஸூதோ ஹிதம் ஸாநுநயம் வச: ॥ 10

து	அப்பொழுது
அபுத்தினா	அறிவிலியாகும் அவனால்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
பருஷம்	கொடுமையாய்
உக்த:	ஏசப்பெற்ற
ஹித புத்தி:	நலத்தை நாடிநின்ற
ஸூத:	சாரதி
ராவணம்	ராவணனைப் பார்த்து
ஸாநுநயம்	தேற்றரவுடன் கூட
ஹிதம்	நன்மை பயக்கும்
வச:	சொல்லொன்றை
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

न भीतोऽस्मि न मूढोऽस्मि नोपजप्तोऽस्मि शत्रुभिः ।
न प्रमत्तो न निःस्नेहो विस्मृता न च सत्क्रिया ॥

ந பீதோSஸ்மி ந மூடோSஸ்மி ந உபஜப்தோSஸ்மி ஶத்ருபி: ।
ந ப்ரமத்தோ ந நி: ஸ்னேஹோ விஸ்ம்ருதா ந ச ஸத்க்ரியா ॥ 11

அஸ்மி	- ''நான்
பீத:	- பயந்தவன்
ந	- அல்லன்;
அஸ்மி	- நான்
மூட:	- அறிவிலி
ந	- அல்லன்;
அஸ்மி	- நான்
ஶத்ருபி:	- சத்ருக்களால்
உபஜப்த:	- தயாரிக்கப்பட்டவன்
ந	- அல்லன்;
ப்ரமத்த:	- செருக்குற்றவனும்
ந	- அல்லன்;
நி: ஸ்னேஹ:	- அன்பற்றவனும்
ந	- அல்லன்;
ஸத்க்ரியா ச	- உபகாரமும்
விஸ்ம்ருதா ந	- மறக்கப்படவில்லை.

मया तु हितकामेन यशश्च परिरक्षता ।
स्नेहप्रस्कन्नमनसा प्रियमित्यप्रियं कृतम् ॥

மயா து ஹிதகாமேன யஶ:ஶ்ச பரிரக்ஷதா ।
ஸ்நேஹ ப்ரஸ்கன்ன மனஸா ப்ரியம் இதி அப்ரியம் க்ருதம் ॥ 12

ஹித காமேன	- ''நன்மையைக் கோரியவனும்
யஶ:	- புகழை
பரிரக்ஷதா	- ரக்ஷிக்கின்றவனும்
ஸ்நேஹ ப்ரஸ்கன்ன மனஸா ச	- அன்பு ததும்பிய மனங்கொண்டவனுமான
மயா	- என்னால்
து	- இப்பொழுது
ப்ரியம்	- நன்மை
இதி	- எனக்கொண்டு
அப்ரியம்	- தேவரீர் விரும்பப்படாதது
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது.

नास्मिन्नर्थे महाराज त्वं मां प्रियहिते रतम् ।
कश्चिल्लघुरिवानार्यो दोषतो गन्तुमर्हसि ॥

ந அஸ்மின் அர்தே மஹாராஜ த்வம் மாம் ப்ரியஹிதே ரதம் ।
கஶ்சி ல்லகு: இவ அநார்யோ தோஷதோ கந்தும் அர்ஹஸி ॥ 13

மஹாராஜ	-	''மகாராஜரே !
ப்ரியஹிதே	-	நலத்திலும் க்ஷேமத்திலும்
ரதம்	-	ஈடுபட்டிருக்கும்
மாம்	-	என்னை
அஸ்மின் அர்தே	-	இந்தக் காரியத்தில்
த்வம்	-	தேவரீர்
அநார்ய:	-	சீலமில்லா
கஶ்சித்	-	ஒரு
லகு: இவ	-	சாதாரணன் போன்று
தோஷத: கந்தும்	-	குற்றங்கொள்ள
அர்ஹஸி ந	-	கூடாது.

श्रूयतां त्वभिधास्यामि यन्निमित्तं मया रथः ।
नदीवेग इवाभोगे संयुगे विनिवर्तितः ॥

ச்ரூயதாம் த்வபிதாஸ்யாமி யந்நிமித்தம் மயா ரத: ।
நதீவேக இவாபோகே: ஸம்யுகே விநிவர்தித: ॥ 14

ஆபோகே	-	'மேட்டில்
நதீவேக:	-	நதி வெள்ளம்
இவ	-	போல
ஸம்யுகே ரத:	-	போரில் ரதமானது
மயா	-	என்னால்
யந்நிமித்தம்	-	எது காரணமாய்
விநிவர்த்தித:	-	திருப்பி வரப்பட்டதோ அதை
அபிதாஸ்யாமி	-	விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்-
து	-	இப்பொழுது
ச்ரூயதாம்	-	செவி சாய்க்கப்படட்டும்.

श्रमं तवावगच्छामि महता रणकर्मणा ।
न हि ते वीर सौमुख्यं प्रहर्षं वोपधारये ॥

ஶ்ரமம் தவ அவகச்சாமி மஹதா ரணகர்மணா ।
நஹி தே வீர ஸௌமுக்யம் ப்ரஹர்ஷம் வா உபதாரயே ॥ 15

தவ	-	''தேவரீருக்கு
மஹதா	-	பெரும்
ரண கர்மணா	-	போர்த் தொழிலால்
ஶ்ரமம்	-	களைப்பை
அவகச்சாமி	-	அறிந்து கொண்டேன்;
வீர	-	சூரரே !

தே ஹி - தேவரீரிடமோ
ஸௌ முக்யம் - முகக்களையையும்
ப்ரஹர்ஷம் வா - உத்ஸாஹத்தையும்
உபதாரயே ந - நான் காணவில்லை.

रथोद्वहनखिन्नाश्च त इमे रथवाजिनः ।
दीना घर्मपरिश्रान्ता गावो वर्षहता इव ॥

ரதோத்வஹன கின்னாஶ் ச த இமே ரதவாஜின: ।
தீநா கர்ம பரிஶ்ராந்தா காவோ வர்ஷஹதா இவ । 16

தே - "அந்த
இமே - இந்த
ரதவாஜின: ச - தேர்க்குதிரைகளும்,
வர்ஷ ஹதா: - மழைகளால் தாக்குண்ட
காவ: - பசுக்கள்
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
கர்ம பரிஶ்ராந்தா: - வெய்யிலால் களைத்து
தீநா: - சோர்ந்தவைகளாய்,
ரதோத்வஹன கின்னா:-ரதத்தை இழுக்க முடியாமல் சோர்ந்தன.

निमित्तानि च भूयिष्ठं यानि प्रादुर्भवन्ति नः ।
तेषु तेष्वभिपन्नेषु लक्षयाम्यप्रदक्षिणम् ॥

நிமித்தானி ச பூயிஷ்டம் யானி ப்ராதுர் பவந்தி ந: ।
தேஷு தேஷு அபிபன்னஷேஷு லக்ஷயாமி அப்ரதக்ஷிணம் ॥ 17

ந: - "நமக்கு
பூயிஷ்டம் - பலவாய்
யானி நிமித்தானி - எந்தச் சகுனங்கள்
ப்ராதுர் பவந்தி - தோன்றினவோ
அபிபன்னஷேஷு - உண்டாகிய
தேஷு தேஷு - அவையவைகளிலும்
அப்ர தக்ஷிணம் ச - அசுபத்தையே
லக்ஷயாமி - காண்கிறேன்.

देशकालौ च विज्ञेयौ लक्षणानीङ्गितानि च ।
दैन्यं खेदश्च हर्षश्च रथिनश्च बलाबलम् ॥

தேஶ காலௌ ச விஞேயௌ லக்ஷணானி இங்கிதானி ச ।
தைன்யம் கேதஶ் ச ஹர்ஷஶ் ச ரதினஶ் ச பலாபலம் ॥ 18

स्थलनिम्नानि भूमेश्च समानि विषमाणि च ।
युद्धकालश्च विज्ञेयः परस्यान्तरदर्शनम् ॥

ஸ்தலநிம்னானி பூமேஶ் ச ஸாமானி விஷமாணி ச ।
யுத்தகாலஶ்ச விஞேய: பரஸ்ய அந்தரதர்ஶனம் ॥ 19

उपयानापयाने च स्थानं प्रत्यपसर्पणम् ।
सर्वमेतद्रथस्थेन ज्ञेयं रथकुटुम्बिना ॥

உபயானாபயானே ச ஸ்தானம் ப்ரத்யபஸர்பணம் ।
ஸர்வ மேதத் ரதஸ்தேன ஞேயம் ரதகுடும்பினா ॥ 20

ரதஸ்தேன	-	''ரதத்திலிருக்கும்
ரத குடும்பினா	-	தேரோட்டும் சாரதியால்
தேஶ காலௌ ச	-	தக்க இடமும் தக்க காலமும்
விஞேயௌ	-	கவனிக்கத்தக்கவை;
லக்ஷணானி	-	சகுனாதி லக்ஷணங்களும்
ரதின:	-	ரதத்திலிருக்கும் வீரனின்
இங்கிதானி ச	-	அங்கக் குறிப்புகளும்
தைன்யம்	-	ஏக்கமும்
கேத: ச	-	துக்கமும்
ஹர்ஷ: ச	-	உத்ஸாஹமும்
பலாபலம் ச	-	பலமும் பலமின்மையும்
பூமே:	-	பூமியின்
ஸ்தல நிம்னானி	-	பள்ள இடங்களும்
ஸமானி	-	சம இடங்களும்
விஷமாணி ச	-	தாறுமாறான விடங்களும்
பரஸ்ய	-	மாற்றானின்
அந்தர தர்ஶனம் ச	-	ரந்திரத்தை அறிதலும்
உபயானா பயானே ச	-	கிட்டிப் போவதும், எட்டிப் போவதும்
ஸ்தானம்	-	நிற்றலும்
ப்ரத்யபஸர்பணம்	-	எதிர்த்துச் செல்லுதலும் ஆகிய
ஏதத்	-	இது
ஸர்வம்	-	யாவும்
ஞேயம்	-	அறியத்தக்கது;
யுத்தகால: ச	-	போர்க்குரிய காலமும்
விஞேய:	-	கவனிக்கத்தக்கது.

तव विश्रमहेतोश्च तथैषां रथवाजिनाम् ।
रौद्रं वर्जयता खेदं क्षमं कृतमिदं मया ॥

தவ விஶ்ரமஹேதோஶ் ச ததைஷாம் ரதவாஜினாம் ।
ரௌத்ரம் வர்ஜயதா கேதம் க்ஷமம் க்ருதம் இதம் மயா ॥ 21

தவ ச	-	''தேவரீருக்கும்
ஏஷாம்	-	இந்த

ரதவாஜினாம் . ததா	-	தேர்க்குதிரைகளுக்கும்
விஶ்ரமஹேதோ:	-	களைப்பாறுவதற்காக
ரௌத்ரம் கேதம்	-	கொடிய களைப்பை
வர்ஜயதா	-	போக்குபவனாகிய
மயா	-	என்னால்
இதம்	-	இப்பொழுது
க்ஷமம்	-	தக்கதே
க்ருதம்	-	புரியப்பட்டது.

न मया स्वेच्छया वीर रथोऽयमपवाहितः ।

ந மயா ஸ்வேச்சயா வீர ரதோ(அ)யம் அபவாஹித: । 22

வீர	-	''வீரரே !
மயா	-	என்னால்
அயம்	-	இந்த
ரத:	-	தேரானது
ஸ்வேச்சயா	-	எனது மனம் போன்றவாறாய்
அபவாஹித: ந	-	திருப்பிக்கொண்டு வரப்படவில்லை.

भर्तृस्नेहपरीतेन मयेदं यत्कृतं विभो ॥

பர்த்ரு ஸ்நேஹ பரீதேந மயேதம் யத்க்ருதம் விபோ ॥ 23

விபோ	-	''பிரபுவே !
மயா	-	என்னால்
பர்த்ரு ஸ்நேஹ பரீதேந	-	எஜமானரது அன்பிற்கீடு பட்டவனாய்
யத்	-	எதுவோ
இதம்	-	இது
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது.

आज्ञापय यथा तत्त्वं वक्ष्यस्यरिनिषूदन ।

तत्करिष्याम्यहं वीर गतानृण्येन चेतसा ॥

ஆஞாபய யதா தத்வம் வக்ஷ்யஸி அரிநிஷூதன ।
தத் கரிஷ்யாமி அஹம் வீர கதாந்ருண்யேன சேதஸா ॥ 24

அரிநிஷூதன	-	''சத்ருஸம்ஹாரகராகிய
வீர	-	வீரனே !
ஆஞாபய	-	உத்திரவிட்டருளும்;
யதா தத்வம்	-	எப்படியாய்
வக்ஷ்யஸி	-	கட்டளையிடுவீரோ அவ்வண்ணமே
தத்	-	அதை
அஹம்	-	நான்
கதாந்ருண்யேன	-	கடமையாய் கொண்ட

சேதஸா - உள்ளத்துடன்
கரிஷ்யாமி - செய்து முடிப்பேன்.''

संतुष्टस्तेन वाक्येन रावणस्तस्य सारथेः ।
प्रशस्यैनं बहुविधं युद्धलुब्धोऽब्रवीदिदम् ॥

ஸந்துஷ்ட: தேன வாக்யேன ராவண: தஸ்ய ஸாரதே: ।
ப்ரஶஸ்யைனம் பஹுவிதம் யுத்த லுப்தோऽப்ரவீத் இதம் ॥ 25

ராவண: - ராவணன்
தஸ்ய ஸாரதே: - அந்த ஸாரதியின்
தேன - அந்த
வாக்யேன - சொல்லால்
ஸந்துஷ்ட: - களிப்புற்றவனாய்,
ஏனம் - இவனை
பஹுவிதம் - பலவாறாய்
ப்ரஶஸ்ய - புகழ்ந்து,
யுத்த லுப்த: - போராவல் கொண்டவனாய்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - ஆஜ்ஞாபித்தான்.

रथं शीघ्रमिमं सूत राघवाभिमुखं कुरु ।
नाहत्वा समरे शत्रून्निवर्तिष्यति रावणः ॥

ரதம் ஶீக்ரம் இமம் ஸூத ராகவாபிமுகம் குரு ।
நாஹத்வா ஸமரே ஶத்ரூன் நிவர்திஷ்யதி ராவண: ॥ 26

ஸூத - ''சாரதி !
இமம் ரதம் - இந்த ரதத்தை
ஶீக்ரம் - விரைவாய்
ராகவாபிமுகம் - ராமனுக்கெதிராய்
குரு - இருந்து;
ராவண: - ராவணன்
ஸமரே - போரில்
ஶத்ரூன் - பகைவர்களை
அஹத்வா - வதைக்காது
நிவர்திஷ்யதி ந - திரும்பான்.''

एवमुक्त्वा ततस्तुष्टो रावणो राक्षसेश्वरः ।
ददौ तस्मै शुभं ह्येकं हस्ताभरणमुत्तमम् ॥

ஏவமுக்த்வா தத: துஷ்டோ ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ததௌ தஸ்மை ஶுபம் ஹி ஏகம் ஹஸ்தாபரணம் உத்தமம் ॥ 27

ராக்ஷஸேஶ்வர: - ராக்ஷஸமன்னனாகிய

ராவண:	ராவணன்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	ஆஜ்ஞாபித்துவிட்டு
தத:	அப்பொழுது
துஷ்ட:	சந்தோஷங் கொண்டவனாய்
தஸ்மை	அவனுக்கு
ஏகம்	ஒரு
ஶுபம்	அழகியதும்
உத்தமம்	சிறந்ததுமான
ஹஸ்தாபரணம் ஹி	கரபூஷணத்தையும்
ததௌ	அளித்தான்.

श्रुत्वा रावणवाक्यं तु सारथिः. संन्यवर्तत ।।

ஶ்ருத்வா ராவண வாக்யம் து ஸாரதி: ஸந்யவர்தத ॥ 28

து	அப்பொழுது
ஸாரதி:	சாரதியும்
ராவண வாக்யம்	ராவணனது கட்டளையை
ஶ்ருத்வா	சிரமேற்கொண்டு
ஸந்ய வர்தத	திரும்பினான்.

ततो द्रुतं रावणवाक्यचोदितः प्रचोदयमास हयान् स सारथिः ।
स राक्षसेन्द्रस्य ततो महारथः क्षणेन रामस्य रणाग्रतोऽभवत् ।।

ததோ த்ருதம் ராவண வாக்ய சோதித:
ப்ரசோதயாமாஸ ஹயான் ஸ ஸாரதி: ।
ஸ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ததோ மஹாரத:
க்ஷணேன ராமஸ்ய ரணாக்ரதோSபவத் ॥ 29

ஸ:	அந்த
ஸாரதி:	சாரதி
தத:	அப்பொழுது
ராவண வாக்ய சோதித:	ராவணனது கட்டளை பெற்றவனாய்
ஹயான்	குதிரைகளை
த்ருதம்	விரைவாய்
ப்ரசோதயாமாஸ	தூண்டினான்;
தத:	அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	ராக்ஷஸமன்னனது
ஸ:	அந்த
மஹாரத:	சிறந்த தேரும்
க்ஷணேன	நொடிப் பொழுதில்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய

ரணாக்ரத:	- போர் முனையில்
அபவத்	- விளங்கிற்று.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ஸாரதி விஞ்ஞேயம் நாம ஷடுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஸப்தோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 107

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥

ததோ யுத்த பரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்திதம் ।
ராவணம் ச அக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்திதம் ॥ 1

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्याब्रवीद्राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥

தைவதைஶ்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டும் அப்யாகதோரணம் ।
உபாகம்யாப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி: ॥ 2

தைவதை:	தேவர்களோடு
ஸமாகம்ய	கூடி
ரணம்	போரை
த்ரஷ்டும்	பார்க்க
அப்யாகத:	வந்த
பகவான்	ஷாட்குண்யபரிபூர்ணராகிய
அகஸ்த்ய:	அகஸ்திய
ரிஷி: ச	முனிவரும்
தத:	அப்பொழுது
யுத்த பரிஶ்ராந்தம்	யுத்தத்தில் களைத்து
ஸமரே	போரில்
சிந்தயா	கவலையுடன்
ஸ்திதம் ச	நின்று கொண்டிருக்கும்
ராவணம்	ராவணனை
அக்ரத:	முன்னே
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு,
யுத்தாய	போருக்கு
ஸமுபஸ்திதம்	ஆயத்தராகிய
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
உபாகம்ய	அணுகி
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்

राम राम महाबांहो शृणु गुह्यं सनातनम् ।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिष्यसि ॥

ராம ராம மஹாபாஹோ ஶ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம் ।
யேன ஸர்வான் அரீன்வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி ॥ 3

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ।
जयावहं जपेन्नित्यमक्षय्यं परमं शिवम् ।।
ஆதித்ய ஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வஶத்ரு விநாஶனம் ।
ஜயாவஹம் ஜபேன்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் ॥ 4

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।
चिन्ताशोकप्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ।।
ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யம் ஸர்வ பாப ப்ரணாஶனம் ।
சிந்தா ஶோக ப்ரஶமனம் ஆயுர்வர்தனமுத்தமம் ॥ 5

வத்ஸ	"குழந்தாய !
ராம	அபிராமராகிய
ராம	ஸ்ரீராம !
மஹாபாஹோ	மஹாபாகுவே !
ஸமரே	போரில்
யேன	எதனால்
அரீன்	சத்ருக்கள்
ஸர்வான்	யாவரையும்
விஜயிஷ்யஸி	வெற்றி பெறுவாயோ அதற்கு
ஶ்ருணு	திருச்செவி சாய்ப்பாயாக;
குஹ்யம்	ரகசியமானதும்
ஸநாதனம்	அனாதியானதும்
புண்யம்	பாவனமானதும்
ஸர்வஶத்ரு விநாஶனம்	எல்லாப் பகைவளையும் அழித்து
ஜயாவஹம்	வெற்றியை அளிப்பதும்
அக்ஷய்யம்	அழிவற்றதும்
பரமம் சிவம்	மிக மங்களமானதும்
ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யம்	எல்லா மங்களங்களுக்கும் மங்களமானதும்
ஸர்வ பாப ப்ரணாஶனம்	எல்லா கவலையையும் சோகத்தையும் போக்க வல்லதும்
ஆயுர் வர்தனம்	ஆயுசை வளர்ப்பதும்
உத்தமம்	சிறந்ததுமான
ஆதித்ய ஹ்ருதயம்	'ஆதித்யஹிருதயத்தை'
நித்யம்	எப்பொழுதும்
ஜபேத்	ஜபிக்க வேண்டும்.

रश्मिमन्तं समुद्यन्तं देवासुरनमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ।।
ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுர நமஸ்க்ருதம் । 6
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவனேஶ்வரம் ॥

ரஶ்மி மந்தம் - "கிரணங்கள் கொண்டவராய்
ஸமுத்யந்தம் - உதிப்பவரும்
தேவாஸுர நமஸ்க்ருதம்-தேவர்களாலும், அசுரர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும்
பாஸ்கரம் - ஒளியைத் தருபவரும்
புவனேஶ்வரம் - லோக நாதருமாகிய
விவஸ்வந்தம் - சூரியபகவானை
பூஜயஸ்வ - பூஜிப்பாயாக.

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः ।
एष देवासुरगणाँल्लोकान् पाति गभस्तिभिः ॥

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ: தேஜஸ்வீ ரஶ்மி பாவன: ।
ஏஷ தேவாஸுரகணான் லோகான் பாதி கபஸ்திபி: ॥ 7

ஏஷ: ஹி - "இவரோ
ஸர்வ தேவாத்மக: - ஸர்வதேவஸ்வரூபி,
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வி,
ரஶ்மி பாவன: - கிரணங்களை ஆக்கியவர்,
ஏஷ: - இவர்
தேவாஸுர கணான் - தேவாசுரகணங்களையும்,
லோகான் - உலகங்களையும்,
கபஸ்திபி: - கிரணங்களால்
பாதி - ரக்ஷிக்கின்றார்.

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः ।
महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपांपतिः ॥

ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஶ் ச ஶிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி: ।
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ யம: ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: ॥ 8

ஏஷ: ஹி - "இவர் தான்
ப்ரஹ்மா ச - பிரம்மதேவர்;
விஷ்ணு: ச - விஷ்ணுபகவான்;
ஶிவ: - ருத்ரமூர்த்தி;
ஸ்கந்த: - ஷண்முகர்;
ப்ரஜாபதி: - பிரஜாபதிதேவர்;
மஹேந்த்ர: - தேவேந்திரர்;
தநத: - குபேரர்;
கால: - காலமூர்தநி;
யம: - தர்மராஜர்;
ஸோம: - சந்திரர்;
அபாம்பதி - வருணதேவர்.

पितरो वसवः साध्या ह्यश्विनो मरुतो मनुः ।
वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥

பிதரோ வஸவ: ஸாத்யா ஹ்யஶ்விநௌ மருதோ மநு :।
வாயுர் வன்ஹி: ப்ரஜா ப்ராண ருதுகர்தா ப்ரபாகர: ॥ 9

ப்ரபாகர: ஹி	-	"ஒளியைத் தருபவராகிய இவர் தான்
பிதர:	-	பிதுர்க்கள்;
வஸவ:	-	வஸுதேவதைகள்;
ஸாத்யா:	-	ஸாத்யர்கள்;
அஶ்விநௌ	-	அச்வனிதேவர்கள்;
மருத:	-	மருத்துக்கள்;
மநு:	-	மனுபகவான்;
வாயு:	-	வாயுதேவர்;
வன்ஹி:	-	அக்னிதேவர்;
ப்ரஜா ப்ராண:	-	பிரஜைகளின் உயிர்;
ருது கர்தா	-	ருதுக்களைப் படைத்தவர்.

आदित्यः सविता सूर्यः खगः पूषा गभस्तिमान् ।
सुवर्णसदृशो भानुर्हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸௌர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமான்।
ஸுவர்ண ஸத்ருஶோ பாநு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: ॥ 10

ஆதித்ய:	-	"அதிதிதேவியின் புதல்வர்;
ஸவிதா	-	சிருஷ்டிப்பவர்;
ஸௌர்ய:	-	கிரியைகளைச் செய்யுமாறு தூண்டுபவர்;
கக:	-	ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்;
பூஷா	-	மழையால் போஷிப்பவர்;
கபஸ்திமான்	-	கிரணங்களையுடையவர்;
ஸுவர்ணஸத்ஶ:	-	பொன்னிறம் கொண்டவர்;
பாநு:	-	பிரகாசிப்பவர்;
ஹிரண்யரேதா:	-	பொன்மயமான பிரம்மாண்டத்தை உண்டாக்கியவர்;
திவாகர:	-	பகலை ஆக்கியவர்.

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनः शंभुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥

ஹரிதஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமான்। 11
திமிரோன்மதன: ஶம்புஸ் த்வஷ்டா மார்தாண்ட அம்ஶுமான் ॥

ஹரிதஶ்வ:	-	"பச்சைக்குதிரைகளைக் கொண்டவர்;
ஸஹஸ்ரார்சி:	-	பல கிரணங்களையுடையவர்;

ஸப்தஸப்தி: - ஸப்த என்ற குதிரையையுடையவர்;
மரீசிமான் - ஒளிக்கதிர்களைக் கொண்டவர்;
திமிரோன்மதன: - இருளையொழிப்பவர்;
ஶம்பு: - க்ஷேமத்தைத் தருபவர்;
த்வஷ்டா - ஸர்வஸம்ஹாரகர்;
மார்தாண்ட: - ஸர்வசம்ஹாரத்தில் அழிந்தவற்றை மீண்டும் படைக்குமாறு தோன்றியவர்;
அம்ஶுமான் - பிரகாசிப்பவர்.

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः ।
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः ॥

ஹிரண்யகர்ப: ஶிஶிர: தபநோ பாஸ்கரோ ரவி: ।
அக்நிகர்போऽதிதே: புத்ர: ஶங்க: ஶிஶிரநாஶன: ॥ 12

ஹிரண்ய கர்ப: - பிரம்மாண்டத்தின் நடுவில் விளங்குபவர்;
ஶிஶிர: - (பணிந்தவர்களின் உள்ளத்தைக்) குளிரச் செய்பவர்;
தபந: - தபிக்கச் செய்பவர்;
பாஸ்கர: - ஒளியை உண்டாக்குபவர்;
ரவி: - யாவராலும் துதிக்கப்பட்டவர்;
அக்நி கர்ப: - பகலில் தம்மிடம் அக்னியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்;
அதிதே: - அதிதிதேவியின்
புத்ர: - புதல்வர்;
ஶங்க: - சாயங்காலத்தில் சுயமாகவே தணிவையடைபவர்;
ஶிஶிரநாஶன: - பனியை நாசம் பண்ணுபவர்.

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः ।
घनवृष्टिरपां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः ॥

வ்யோமநாதஸ் தமோபேதீ ரிக்யஜு: ஸாமபாரக: ।
கநவ்ருஷ்டி: அபாம்மித்ரோ விந்த்யவீதீ ப்லவங்கம: ॥ 13

வ்யோமநாத: - “ஆகாயத்திற்கு மன்னவர்;
தமோபேதீ - ராகுவைப்பிளப்பவர்;
ரிக்யஜு: ஸாமபாரக:-ரிக், யஜுஸ், ஸாமம் என்னும் வேதங்களின் கரையைக்கண்டவர்;
கநவ்ருஷ்டி: - பெரும் மழையை உண்டாக்குபவர்;
அபாம் மித்ர: - தண்ணீர்க்கு நண்பர்;
விந்த்யவீதீ - விந்தியமலையை தக்ஷிணாயனத்தில் செல்லும் வழியாகக் கொண்டவர்;
ப்லவங்கம: - புனல் போல் ஆகாயமாகிய சமுத்திரத்தில் செல்பவர்.

आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः ।
कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥

ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கள: ஸர்வதாபன: ।
கவிர் விஶ்வோ மஹாதேஜா ரக்த: ஸர்வ பவோத்பவ: ॥ 14

ஆதபீ - ''வெயிலையுடையவர்;
மண்டலீ - வட்டவடிவமானவர்;
ம்ருத்யு: - அடைந்தவரது பகைவர்களை நாசம் பண்ணுபவர்;
பிங்கள: - உதயகாலத்தில் பொன்நிறமானவர்;
ஸர்வ தாபன: - மத்தியான்னத்தில் எல்லோரையும் எரிக்கின்றவர்;
கவி: - யாவராலும் துதிக்கப்பெற்றவர்;
விஶ்வ: - இவ்வுலகத்தை நிர்வஹிக்கின்றவர்;
மஹாதேஜா: - பெருங்காந்தி பொருந்தியவர்;
ரக்த: - எல்லாரிடமும் அன்பு பாராட்டுபவர்;
ஸர்வ பவோத்பவ: - எல்லாரது ஸம்ஸாரத்துக்கும் உற்பத்தி காரணர்:

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावनः ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तु ते ॥

நக்ஷத்ர க்ரஹ தாராணாம் அதிபோ விஶ்வபாவன: । 15
தேஜஸாம் அபி தேஜஸ்வீ த்வாதஶாத்மன் நமோऽஸ்து தே ॥

நக்ஷத்ர க்ரஹ தாராணாம்-''நக்ஷத்திரங்கள், கிரஹங்கள்,- தாரைகள் இவைகளுக்கு
அதிப: - தலைவர்;
விஶ்வபாவன: - எல்லாவற்றையும் நிலை நிறுத்துபவர்;
தேஜஸாம் அபி - ஒளி பொருந்திய அக்னி முதலியவற்றுக்குள்ளும்
தேஜஸ்வீ - மிக்க ஒளிபொருந்தியவர்;
த்வாதஶாத்மன் - இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷா, மித்திரன், வருணன் அர்யமன், அர்ச்சிஸ், விவஸ்வான், த்வஷ்டா, ஸவிதா, விஷ்ணு என்ற பன்னிரண்டு மூர்த்திகளாக இருப்பவரே!
தே - தேவரீருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்
அஸ்து - விளங்கட்டும்.

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥

நம: பூர்வாய கிரயே பஶ்சிமாயத்ரயே நம: ।
ஜ்யோதிர் கணாநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: ॥ 16

பூர்வாய கிரயே - "கிழக்கு மலையை உதிக்குமிடமாக உடையவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்;
பஶ்சிமாய அத்ரயே - மேற்கு மலையை அஸ்தமிக்குமிடமாக உடையவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்;
ஜ்யோதிர் கணாநாம் - ஜோதிஸுக்களின் கூட்டங்களுக்கு
பதயே - மன்னவரான
திநாதிபதயே - பகற்காலத்தின் அதிபதிக்கு
நம: - நமஸ்காரம்.

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः ।
नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம: ।
நமோ நம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதித்யாய நமோ நம: ॥ 17

ஜயாய - "உபாஸகருக்கு வெற்றி கொடுப்பவரும்,
ஜய பத்ராய - வெற்றி, க்ஷேமம் இவைகளை அளிப்பவருமான
ஹர்யஶ்வாய - பச்சை வர்ணமுள்ள குதிரையை உடையவருக்கு
நம: நம: - விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்;
ஸஹஸ்ராம்ஶோ - ஆயிரம் கிரணங்களை உடையவரே !
நம: நம: - விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்;
ஆதித்யாய - அதிதேவியின் புதல்வருக்கு
நம: நம: - விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்.

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம: ।
நம: பத்ம ப்ரபோதாய மார்தாண்டாய நமோ நம: ॥ 18

உக்ராய - "உபாஸியாதவர்களிடம் கொடுமையை காட்டுகின்ற
வீராய - ஜனங்களை பலதொழிலில் மூட்டுகின்றவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்;
ஸாரங்காய - வெகுவேகமாக ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவருக்கு

நம: நம: - விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்;
பத்ம ப்ரபோதாய - தமாமரை மலரை எழுப்புகின்றவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்;
மார்தாண்டாய - மார்த்தாண்டருக்கு
நம: நம: - பன்முறை நமஸ்காரம்;

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥

ப்ரம்ஹேஶாநாச்யுதேஶாய ஸூர்யாய ஆதித்ய வர்சஸே ।
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரெளத்ராய வபுஷே நம: ॥ 19

ப்ரம்ஹேஶாநாச்யுதேஶாய-‘‘பிரம்மாவையும், சிவபிரானையும், விஷ்ணுவையும், எல்லா ஆபத்துக்களிலும் பாலனம் பண்ணுகிறவரும்
ஸூர்யாய - ஜனங்களைத் தொழில் செய்யுமாறு ஏவுபவரும்
ஆதித்ய வர்சஸே - ஆதித்யரூபமான
பாஸ்வதே - காந்தியையுடையவரும்
ஸர்வபக்ஷாய - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவருமான
ரெளத்ராய வபுஷே - எல்லாவற்றையும் அழிக்கையில் கடுமையான உருவத்தையுடையவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்.

तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने ।
कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥

தமோக்நாய ஹிமக்நாய ஶத்ருக்நாய அமிதாத்மனே ।
க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ॥ 20

தமோக்நாய - ‘‘இருளைப் போக்குகின்றவரும்
ஹிமக்நாய - பனியை போக்குகின்றவரும்
ஶத்ருக்நாய - (தம்மை அடைந்தவரது) பகைவரை அழிப்பவரும்
அமிதாத்மனே - அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபத்தை உடையவரும்
க்ருதக்நக்நாய - நன்றியற்றவர்களை நாசம் செய்கின்றவரும்
தேவாய - விளங்குபவருமான
ஜ்யோதிஷாம் - தேஜஸுகளின்
நம: பதயே - பதிக்கு நமஸ்காரம்.

तप्तचामीकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रवये लोकसाक्षिणे ॥

தப்தசாமீகராபாய வன்ஹயே விஶ்வகர்மணே । 21
நமஸ் தமோऽபிநிக்னாய ரவயே லோகஸாக்ஷிணே ॥

தப்தசாமீ கராபாய - ''உருக்கிவிட்ட தங்க நிறம் கொண்டவரும்
வன்ஹயே - அக்னிரூபமாக நின்று ஹவிஸை வஹிப்பவரும்
விஶ்வகர்மணே - எல்லா ஜகத்துக்கும் கர்த்தாவும்
தமோ Sபிநிக்னாய - அஜ்ஞானவிருளைப் பிளப்பவரும்
ருசயே - ஒளிவடிவமானவருமான
லோகஸாக்ஷிணே - அந்தர்யாமியாய் இருத்தலால் ஜனங்களின் புண்ய பாபங்களுக்கு சாஷியானவருக்கு
நம: - நமஸ்காரம்.

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः ।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥

நாஶயத்யேஷவை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத் யேஷ கபஸ்திபி:॥ 22

ஏஷ: வை - ''இவரே
பூதம் - ஜகத்தை
நாஶயதி - அழிக்கின்றார்;
ப்ரபு: - பிரபுவாகுமிவர்
ததேவ - அதையே
ஸ்ருஜதி - உண்டாக்குகின்றார்;
ஏஷ: - இவர்
பாயதி - எல்லாவற்றையும் வற்ற அடிக்கின்றார்;
ஏஷ: - இவர்
தபதி - எதிர்த்து விடுகின்றார்;
ஏஷ: - இவர்
கபஸ்திபி: - கிரணங்களால்
வர்ஷதி - மழையைப் பொழிக்கின்றார்.

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்டித:।
ஏஷ ஏவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவ அக்நிஹோத்ரிணாம்॥ 23

ஏஷ: - ''இவர்
பூதேஷு - பிராணிகள்
ஸுப்தேஷு - உறங்கும் பொழுது
பரிநிஷ்டித: - அந்தர்யாமியாகவிருந்து
ஜாகர்தி: - விழித்திருக்கின்றார்;
ஏஷ: - இவர்தான்
அக்நிஹோத்ரிணாம் - அக்னிஹோத்ரம் செய்பவர்களுக்கு

அக்நிஹோத்ரம் ச - அக்னிஹோத்ரமாயிருப்பவர்
பலம் ச ஏவ - பயனாகவுமிருப்பவர்;

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च ।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥

வேதாஸ்சக்ரதவஸ்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச ।
யானி க்ருத்யானி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: ॥ 24

வேதா: ச - ‘‘வேதங்களும்
க்ரதவ: ச - யாகங்களும்
க்ரதூநாம் - யாகங்களின்
பலம் ஏவ - பயனும்
லோகேஷு - உலகங்களின்
யானி - எந்த
க்ருத்யானி ச - க்ரியைகளோ அவைகளும்
ஸர்வ: - எல்லாமும்
ஏஷ: - இந்த
ப்ரபு: - ஸர்வசக்தராகிய
ரவி: ஏவ - சூர்யபகவானே.

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च ।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥

ஏனமாபத்ஸு க்ருச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச ।
கீர்தயன் புருஷ: கஸ்சித் நாவஸீததி ராகவ ॥ 25

ராகவ - ‘‘ஸ்ரீராம !
கஸ்சித் - ஒரு
புருஷ: - புருஷன்
ஆபத்ஸு - ஆபத்துக்களிலும்
க்ருச்ரேஷு - கஷ்டங்களிலும்
காந்தாரேஷு - காடுகளிலும்
பயேஷு: ச - மனக்கலவரங்களிலும்
ஏனம் - இதை (ஆதித்யஹிருதயத்தை)
கீர்தயன் - ஓதுபவனாய்
அவஸீததி ந - வருந்தாதிருக்கின்றான்’’.

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥

பூஜயஸ்வ ஏனமேகாக்ரோ தேவ தேவம் ஜகத்பதிம் ।
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி ॥ 26

ஏகாக்ர: - ‘‘ஏகாக்ரசித்தனாய்

தேவ தேவம் - தேவர்களுக்கு தேவரும்
ஜகத்பதிம் - லோகங்களுக்கு பதியுமாகிற
ஏனம் - இவரை
பூஜயஸ்வ - பூஜிப்பாயாக;
ஏதத் - இதை
த்ரிகுணிதம் - மும்முறை
ஜப்த்வா - ஜபித்து
யுத்தேஷு - போர்களில்
விஜயிஷ்யஸி - வெற்றி பெறுவாய்.

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि ।
एवमुक्त्वा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥

அஸ்மின் க்ஷணே மஹா பாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி ।
ஏவம் உக்த்வா ததா அகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் ॥ 27

மஹாபாஹோ - "மஹாபாகுவே !
அஸ்மின் - இந்த
க்ஷணே - க்ஷணமே
த்வம் - நீ
ராவணம் - ராவணனை
வதிஷ்யஸி - வதைப்பாய்."
ததா - அப்பொழுது
அகஸ்த்ய: - அகஸ்தியர்
ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த்வா - மொழிந்தருளிவிட்டு
யதாகதம் - வந்த வழியே
ஜகாம - திரும்பிச் சென்றார்.

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा ।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்ட ஶோகோऽபவத் ததா ।
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீதோ ராகவ: ப்ரயதாத்மவான் ॥ 28

மஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வியாகிய அவர்
ஏதத் - இதற்கு
ஶ்ருத்வா - திருச்செவி சாய்த்து
ததா - அப்பொழுது
நஷ்டஶோக: - கவலை நீங்கியவராய்
அபவத் - ஆனார்;
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸுப்ரீதோ - மிகக்களிப்புற்றவராய்

ப்ரயதாத்மவான்	-	பொறிகளை அடக்கியவராய்
தாரயாமாஸ	-	அதை த்யானித்தார்.

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வாது பரம் ஹர்ஷமவாப்தவான் ।
த்ரிராசம்ய ஶுசிர்பூத்வா தநுராதாய வீர்யவான் ॥ 29

வீர்யவான்	-	வீர்யசாலியாகுமவர்
திரி:	-	மும்முறை
ஆசம்ய	-	ஆசமனஞ் செய்து
ஶுசி:	-	பரிசுத்தராக
பூத்வா	-	ஆகி
தநு:	-	வில்லை
ஆதாய	-	கைக்கொண்டு
ஆதித்யம்	-	சூரியனை
ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்துக் கொண்டு
ஜப்த்வா	-	ஜபித்து
து	-	அப்பொழுது
பரம்	-	மிகுந்த
ஹர்ஷம்	-	ஆனந்தத்தை
ஆப்தவான்	-	கொண்டார்.

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத் ।
ஸர்வ யத்னேன மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோऽபவத் ॥ 30

ஹ்ருஷ்டாத்மா	-	களித்த உள்ளங் கொண்ட அவர்
ராவணம்	-	ராவணனை
ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
யுத்தாய	-	யுத்தத்திற்கு
ஸமுபாகமத்	-	நெருங்கி வந்தார்;
மஹதா	-	பெரும்
ஸர்வ யத்னேன	-	முழு யத்தனத்துடன்
தஸ்ய	-	அவனுடைய
வதே	-	வதையில்
த்ருத:	-	உறுதி கொண்டவராய்
அபவத்	-	இருந்தார்.

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।
निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥

அத ரவி: அவதன் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: ।
நிஶிசர பதி ஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகண மத்யகதோ வசஸ் த்வரேதி ॥ 31

அத	-	அப்பொழுது
ஸுரகண மத்ய கத:	-	தேவகணங்களின் நடுவிலிருக்கும்
ரவி:	-	சூரியபகவான்
பரமம்	-	மிக
முதிதமநா:	-	உள்ளங்களித்து
ப்ரஹ்ருஷ்யமாண:	-	உத்ஸாஹங்கொண்டவராய்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
நிரீக்ஷ்ய	-	பார்த்து
நிஶிசர பதி ஸம்க்ஷயம்	-	ராவணனது நாசத்தை
விதித்வா	-	அனுக்ரகித் தருளிவிட்டு
த்வர	-	''துரிதப்படுவாயாக''
இதி	-	என்று
வச:	-	திருமொழியை
அவதத்	-	திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ஆதித்யஹ்ருதயம் நாம ஸப்தோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

அஷ்டோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 108

स रथं. सारथिर्हृष्टः परसैन्यप्रधर्षणम् ।
गन्धर्वनगराकारं समुच्छ्रितपताकिनम् ॥
ஸ ரதம் ஸாரதிர் ஹ்ருஷ்ட: பரஸைன்ய ப்ரதர்ஷணம் ।
கந்தர்வ நகராகாரம் ஸமுச்ச்ரித பதாகினம் ॥ 1

युक्तं परमसंपन्नैर्वाजिभिर्हेममालिभिः ।
युद्धोपकरणैः पूर्णं पताकाध्वजमालिनम् ॥
யுக்தம் பரம ஸம்பன்னைர் வாஜிபிர் ஹேமமாலிபி: ।
யுத்தோபகரணை: பூர்ணம் பதாகாத்வஜ மாலினம் ॥ 2

ग्रसन्तमिव चाकाशं नादयन्तं वसुंधराम् ।
प्रणाशं परसैन्यानां स्वसैन्यानां प्रहर्षणम् ॥
रावणस्य रथं क्षिप्रं चोदयामास सारथिः ॥
க்ரஸந்தம் இவ ச ஆகாசம் நாதயந்தம் வஸுந்தராம் ।
ப்ரணாஶம் பரஸைன்யாநாம் ஸ்வஸைன்யாநாம் ப்ரஹர்ஷணம் ॥
ராவணஸ்ய ரதம் க்ஷிப்ரம் சோதயாமாஸ ஸாரதி: ॥ 3

ஸ:	*அந்த*
ஸாரதி:	*தேரை நடத்தும்*
ஸாரதி:	*சாரதி (தேரோட்டி)*
ஹ்ருஷ்ட:	*களிப்புற்றவனாய்*
பரஸைன்ய ப்ரதர்ஷணம்	சத்ருஸைன்யங்களையழிக்கின்ற
ரதம்	ரதமானதும்
கந்தர்வ நகராகாரம்	கந்தர்வ நகரத்தை ஒத்ததும்
ஸமுச்ச்ரித பதாகினம்	உயர்த்தப்பட்ட நிசான்களுடையதும்
பரம ஸம்பன்னகை:	மிகவேகங் கொண்டவைகளும்
ஹேமமாலிபி:	ஸ்வர்ண மாலைகள் பூட்டப் பெற்றவைகளுமான
வாஜிபி:	குதிரைகளால்
யுக்தம்	பூட்டப்பெற்றதும்
யுத்தோபகரணை:	யுத்தக் கருவிகளால்
பூர்ணம்	நிறைந்துள்ளதும்
பதாகாத்வஜ மாலினம்	நிசான்கள், கொடிகள் இவைகளின் வரிசைகளமைந்ததும்
ஆகாசம் ச	ஆகாயத்தையே
க்ரஸந்தம் இவ	விழுங்குவது போலிருக்கிறதும்
வஸுந்தராம்	பூமியை
நாதயந்தம்	சப்திக்கச் செய்கிறதும்
பரஸைன்யாநாம்	சத்ருசைன்யங்களை
ப்ராணாஶம்	அழிப்பதும்

ஸ்வஸைன்யாநாம் - தனது சைன்யங்களை
ப்ரஹர்ஷணம் - உத்ஸாஹப்படுத்துவதுமான
ராவணஸ்ய - ராவணனது
ரதம் - தேரை
க்ஷிப்ரம் - விரைவாய்
சோதயாமாஸ - செலுத்தினான்.

तमापतन्तं सहसा स्वनवन्तं महास्वनम् ।
रथं राक्षसराजस्य नरराजो ददर्श ह ॥
தம் ஆபதந்தம் ஸஹஸா ஸ்வனவந்தம் மஹாஸ்வனம் ।
ர்தம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய நர ராஜோ ததர்ஶ ஹ ॥ 4

நரராஜ: - மானிடசக்ரவர்த்தி (ஸ்ரீராமர்)
ஸஹஸா - விரைவாய்
ஆபதந்தம் - எதிர்த்து வருகிறதும்
மஹாஸ்வனம் - பேரோசையாய்
ஸ்வனவந்தம் - சப்திக்கின்றதுமான
ராக்ஷஸராஜஸ்ய - அரக்க மன்னனது
தம் - அந்த
ரதம் - ரதத்தை
ததர்ஶ ஹ - கண்டார்.

कृष्णवाजिसमायुक्तं युक्तं रौद्रेण वर्चसा ।
दीप्यमानमिवाकाशे विमानं सूर्यवर्चसम् ॥
க்ருஷ்ண வாஜி ஸமாயுக்தம் யுக்தம் ரெளத்ரேண வர்சஸா ।
தீப்யமான மிவாகாஶே விமானம் ஸூர்யவர்சஸம் ॥ 5

तडित्पताकागहनं दर्शितेन्द्रायुधायुधम् ।
शरधारा विमुञ्चन्तं धारासारमिवाम्बुदम् ॥
தடிதபதாகா கஹனம தாஶிதநதராயுத ஆயுதம ।
ஶரதாரா விமுஞ்சந்தம் தாராஸாரமிவ அம்புதம் ॥ 6

तं दृष्ट्वा मेघसंकाशमापतन्तं रथं रिपोः ।
गिरेर्वज्राभिमृष्टस्य दीर्यतः सदृशस्वनम् ॥
தம தருஷடவா மேக ஸஙகாஶம ஆபதநதம ரதம் ரிபோ: ।
கிரேர் வஜ்ராபிம்ருஷ்டஸ்ய தீர்யத: ஸத்ருஶஸ்வனம் ॥ 7

विस्फारयन् वै वेगेन बालचन्द्रनतं धनुः ।
उवाच मातलिं रामः सहस्राक्षस्य सारथिम् ॥
விஸ்பாரயன் வை வேகேந பாலசந்த்ரநதம் தநு: ।
உவாச மாதலிம் ராம: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய ஸாரதிம் ॥ 8

ராம: - ஸ்ரீராமர்

க்ருஷ்ண வாஜி ஸமாயுக்தம்	கரிய குதிரைகள் பூட்டப் பெற்றதும்
ரௌத்ரேண	உக்கிரமான
வர்சஸா	ஒளியுடன்
யுக்தம்	கூடியதும்
ஆகாஶே	ஆகாயத்தில்
விமானம் இவ	விமானம் போல்
தீப்யமானம்	பிரகாசிக்கின்றதும்
ஸூர்யவர்சஸம்	சூரிய ஒளி கொண்டதும்
தடித்பதாகா கஹனம்	மின்னல் போன்ற கொடிகளுற்றதும்
தர்ஶிதேந்த்ரா யுதாயுதம்	இந்திராயுதங்கள் போன்ற ஆயுதங்களை தோற்றுவிப்பதும்
தாராஶாரம்	மழைத்தாரையை பொழியும்
அம்புதம் இவ	மேகம் போலவே
ஶரதாரா:	சரமாரிகளை
விமுஞ்சந்தம்	பொழிகின்றதும்
மேக ஸங்காஶம்	மேகத்தை நிகர்த்ததும்
வஜ்ராபிம்ருஷ்டஸ்ய	வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்டு
தீர்யத:	வெடிக்கும்
கிரே:	மலைக்கு
ஸத்ருஶஸ்வனம்	ஒத்த ஒலிகொண்டு
ஆபதந்தம்	எதிர்த்து வருவதுமான
தம்	அந்த
ரதம்	ரதத்தை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து,
வேகேந	வேகமாய்
பாலசந்த்ர நதம்	இளம்பிறைச் சந்திரனை நிகர்த்து வளைந்த
தநு:	வில்லை (கோதண்டத்தை)
விஸ்பாரயன் வை	நாணொலி செய்கின்றவராய்
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய	இந்திரனது
ஸாரதிம்	சாரதியான
மாதலிம்	மாதலியைப் பார்த்து
உவாச	பின்வருமாறு புகன்றார்.

मातले पश्य संरब्धमापतन्तं रथं रिपो: ॥ 9

மாதலே பஶ்ய ஸம்ரப்தம் ஆபதந்தம் ரதம் ரிபோ: ।

மாதலே	"மாதலியே !
ஸம்ரப்தம்	மிகவேகமாய்
ஆபதந்தம்	எதிர்த்து வருகின்ற
ரிபோ:	சத்ருவினது
ரதம்	ரதத்தை
பஶ்ய	பார்.

यथापसव्यं पतता वेगेन महता पुनः ।
समरे हन्तुमात्मानं तथा तेन कृता मतिः ॥

யதாபஸவ்யம் பததா வேகேன மஹதா புன: ।
ஸமரே ஹந்தும் ஆத்மானம் ததா தேந க்ருதா மதி: ॥ 10

மஹதா - “பெரும்
வேகேன - வேகத்துடன்
அபஸவ்யம் ததா - அப்பிரதிக்ஷிணமாகவே
புன: - மீளவும்
பததா - வரும்
தேந - அவனால் (ராவணனால்)
ஸமரே - போரில்
ஆத்மானம் - தன்னை
ஹந்தும் - வதைத்துக் கொள்ள
மதி: - புத்தியானது
க்ருதா ததா - கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது போலும்.

तदप्रमादमातिष्ठन् प्रत्युद्गच्छ रथं रिपोः ।
विध्वंसयितुमिच्छामि वायुर्मेघमिवोत्थितम् ॥

ததப்ரமாதமாதிஷ்டன் ப்ரத்யுத்கச்ச ரதம் ரிபோ: ।
வித்வம்ஸயிதும் இச்சாமி வாயுர் மேகம் இவ உத்திதம் ॥ 11

தத் - “ஆகையால்
அப்ரமாதம் - ஜாக்கிரதையாய்
ஆதிஷ்டன் - இருப்பவனாய்
ரிபோ: - சத்ருவின்
ரதம் - ரதத்தை நோக்கி
ப்ரத்யுத்கச்ச - எதிர்த்துச் செல்;
உத்திதம் மேகம் - கிளம்பிய மேகத்தை
வாயு - காற்று
இவ - உலைப்பது போல்
வித்வம்ஸயிதும் - அவனை அழிக்க
இச்சாமி - நான் விரும்புகிறேன்.

अविक्लवमसंभ्रान्तमव्यग्रहृदयेक्षणम् ।
रश्मिसंचारनियतं प्रचोदय रथं द्रुतम् ॥

அவிக்லவமஸம்ப்ராந்தம் அவ்யக்ர ஹ்ருதயேக்ஷணம் ।
ரஶ்மி ஸஞ்சார நியதம் ப்ரசோதய ரதம் த்ருதம் ॥ 12

அவிக்லவம் - “சளைக்காமலும்
அஸம்ப்ராந்தம் - கலவரம் கொள்ளாமலும்
அவ்யக்ர ஹ்ருதயேக்ஷணம்-உள்ளமும் திருஷ்டியும் ஜாக்கிரதை கொண்டும்

ரஶ்மி ஸஞ்சார நியதம்	-லகானைக் கொள்வதில் தவறாதவனாகவும்
த்ருதம்	- வேகமாய்
ரதம்	- தேரை
ப்ரசோதய	- செலுத்துவாயாக.

कामं न त्वं समाधेयः पुरंदररथोचितः ।
युयुत्सुरहमेकाग्रः स्मारये त्वां न शिक्षये ॥

காமம் ந த்வம் ஸமாதேய: புரந்தர ரதோசித: ।
யுயுத்ஸுரஹமேகாக்ர: ஸ்மாரயே த்வாம் ந சிக்ஷயே ॥ 13

புரந்தர ரதோசித:	- "தேவேந்திரனது தேரைச் செலுத்திப் பழகிய
த்வம்	- நீ
காமம்	- அதிகமாக ஒன்றும்
ஸமாதேய: ந	- எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டியவனல்லன்;
அஹம்	- நான்
ஏகாக்ர:	- ஒப்பற்ற முயற்சி கொண்டு
யுயுத்ஸு:	- போரிட விரும்பியவனாய்
த்வாம்	- உனக்கு
ஸ்மாரயே	- ஞாபகப்படுத்துகிறேன்;
சிக்ஷயே ந	- கற்பிக்கவில்லை."

परितुष्टः स रामस्य तेन वाक्येन मातलिः ।
प्रचोदयामास रथं सुरसारथिसत्तमः ॥

பரிதுஷ்ட: ஸ ராமஸ்ய தேந வாக்யேன மாதலி: ।
ப்ரசோதயாமாஸ ரதம் ஸுரஸாரதி ஸத்தம: ॥ 14

ஸுரஸாரதி ஸத்தம:	- சிறந்த தேவஸாரதியான
ஸ:	- அந்த
மாதலி:	- மாதலி
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
தேந வாக்யேன	- அந்த வாக்யத்தால்
பரிதுஷ்ட:	- மிக ஆனந்தங்கொண்டவனாய்
ரதம்	- ரதத்தை
ப்ரசோதயாமாஸ	- செலுத்தினான்.

अपसव्यं ततः कुर्वन् रावणस्य महारथम् ।
चक्रोत्क्षिप्तेन रजसा रावणं व्यवधानयत् ॥

அபஸவ்யம் தத: குர்வன் ராவணஸ்ய மஹாரதம் ।
சக்ரோத்க்ஷிப்தேன ரஜஸா ராவணம் வ்யவதாநயத் ॥ 15

தத:	- அப்பொழுது
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
மஹாரதம்	- பெருந்தேரை
அபஸவ்யம்	- வலப்புறமாக

குர்வன் - செய்து கொண்டு
சக்ரோத்க்ஷிப்தேன - சக்கரங்களால் கிளம்பிய
ரஜஸா - தூளியால்
ராவணம் - ராவணனை
வ்யவதாநயத் - மறைத்தான்.

ततः क्रुद्धो दशग्रीवस्ताम्रविस्फारितेक्षणः ।
रथप्रतिमुखं रामं सायकैरवधूनयत् ॥

தத: க்ருத்தோ தஶக்ரீவ: தாம்ரவிஸ்பாரிதேக்ஷண: ।
ரதப்ரதிமுகம் ராமம் ஸாயகைரவதூநயத் ॥ 16

தத: - அப்பொழுது
தஶக்ரீவ: - ராவணன்
க்ருத்த: - கோபங்கொண்டு
தாம்ரவிஸ்பாரிதேக்ஷண:-சிவந்து விரிந்த கண்களுற்றவனாய்
ரதப்ரதிமுகம் - ரதத்திற்கு எதிராய் வரும்
ராமம் - ஶ்ரீராமரை
ஸாயகை: - பாணங்களால்
அவதூநயத் - தாக்கினான்.

धर्षणामर्षितो रामो धैर्यं रोषेण लम्भयन् ।
जग्राह सुमहावेगमैन्द्रं युधि शरासनम् ॥
शरांश्च सुमहातेजाः सूर्यरश्मिसमप्रभान् ॥

தர்ஷணாமர்ஷிதோ ராமோ தைர்யம் ரோஷேண லம்பயன் ।
ஜக்ராஹ ஸுமஹாவேகமைந்த்ரம் யுதி ஶராஸனம் ॥
ஶராம்ஶ் ச ஸுமஹாதேஜா: ஸூர்யரஶ்மி ஸமப்ரபான் ॥ 17

ஸுமஹாதேஜா: - மிகவும் தேஜஸ்வியான
ராம: - ராமர்
யுதி - போரில்
தர்ஷணாமர்ஷித: - எதிர்ப்பதைப் பொறாதவராய்
ரோஷேண - கோபத்தால்
தைர்யம் - ஊக்கத்தை
லம்பயத் - அதிகமாய்க் கொண்டவராய்
ஸுமஹாவேகம் - மிகச் சக்தி படைக்கப் பெற்ற
ஐந்த்ரம் - இந்திரனது
ஶராஸனம் - வில்லையும்
ஸூர்யரஶ்மி ஸமப்ரபான்-ஸூர்யனது கிரணங்களை நிகர்த்த ஒளி கொண்டவைகளான
ஶரான் ச - பாணங்களையும்
ஜக்ராஹ - கைக்கொண்டார்.

तदोपोढं महद्युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः ।
परस्पराभिमुखयोर्दृप्तयोरिव सिंहयोः ॥

ததோபோடம் மஹத் யுத்தம் அன்யோன்ய வத காங்க்ஷிணோ: ।
பரஸ்பராபிமுகயோர் த்ருப்தயோரிவ ஸிம்ஹயோ: ॥ 18

ததா	அப்பொழுது
த்ருப்தயோ:	கொழுத்த
ஸிம்ஹயோ: இவ	இரண்டு சிங்கங்கள் போன்றவர்களாய்
அன்யோன்ய வத காங்க்ஷிண:	ஒருவரையொருவர் வதைக்க விரும்பி
பரஸ்பராபிமுக யோ:	ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்த அவ்விருவர்களுக்குள்
மஹத்	பெரும்
யுத்தம்	யுத்தமானது
உபோடம்	நிகழலாயிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
समेयुर्द्वैरथं द्रष्टुं रावणक्षयकाङ्क्षिणः ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ் ச பரமர்ஷய: ।
ஸமேயுர் த்வைரதம் த்ரஷ்டும் ராவணக்ஷய காங்க்ஷிண: ॥ 19

தத:	அப்பொழுது
ராவணக்ஷய காங்க்ஷிண:	ராவணனது அழிவை இச்சிக்கும்
தேவா:	தேவர்களும்
ஸ கந்தர்வா:	கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
ஸித்தா:	சித்தர்களும்
பரமர்ஷய: ச	மகரிஷிகளும்
த்வைரதம்	இரு ரதங்களுடன் நிகழும் போரை
த்ரஷ்டும்	பார்க்க
ஸமேயு:	வந்தனர்.

समुत्पेतुरथोत्पाता दारुणा रोमहर्षणाः ।
रावणस्य विनाशाय राघवस्य जयाय च ॥

ஸமுத்பேது: அத உத்பாதா: தாருணா ரோமஹர்ஷணா: ।
ராவணஸ்ய விநாஶாய ராகவஸ்ய ஜயாய ச ॥ 20

அத	அப்பொழுது
ரோமஹர்ஷணா:	மயிர்க்கூச்செறிவிக்கின்றவைகளும்
தாருணா:	மிகப் பயங்கரமானவைகளுமான
உத்பாதா:	அபசகுனங்கள்
ராவணஸ்ய	ராவணனது
விநாஶாய	அழிவிற்கும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
ஜயாய ச	வெற்றிக்காகவும்
ஸமுத்பேது:	தோன்றலாயின.

ववर्ष रुधिरं देवो रावणस्य रथोपरि ॥

வவர்ஷ ருதிரம் தேவோ ராவணஸ்ய ரதோபரி । 21

தேவ:	- இந்திரன்
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
ரதோபரி	- ரதத்தின் மீது
ருதிரம்	- ரத்தத்தை
வவர்ஷ	- வர்ஷித்தான்.

वाता मण्डलिनस्तीक्ष्णा ह्यपसव्यं प्रचक्रमुः ॥

வாதா மண்டலினஸ் தீக்ஷ்ணா ஹ்யபஸவ்யம் ப்ரசக்ரமு: ॥ 22

வாதாஹி	- காற்றுக்களும்
மண்டலின:	- சுழன்று
தீக்ஷ்ணா:	- உக்கிரமாக
அபஸவ்யம்	- அப்பிரதக்ஷிணமாய்
ப்ரசக்ரமு:	- வீசின.

महद्गृध्रकुलं चास्य भ्रममाणं नभःस्थले ।
येन येन रथो याति तेन तेन प्रधावति ॥

மஹத் க்ருத்ர குலம்சாஸ்ய ப்ரமமாணம் நப:ஸ்தலே ।
யேன யேன ரதோ யாதி தேன தேன ப்ரதாவதி ॥ 23

மஹத்	- பெரும்
க்ருத்ர குலம் ச	- கழுகுக் கூட்டமும்
நப:ஸ்தலே	- ஆகாயத்தில்
ப்ரமமாணம்	- வட்டமிடுவதாய்
அஸ்ய	- இவனது
ரத:	- தேர்
யேன யேன	- எந்தெந்த வழியாய்
யாதி	- செல்கின்றதோ
தேன தேன	- அவ்வழியாய்
ப்ரதாவதி	- திரிந்தன.

संध्यया चावृता लङ्का जपापुष्पनिकाशया ।
दृश्यते संप्रदीप्तेव दिवसेऽपि वसुंधरा ॥

ஸந்த்யயா ச ஆவ்ருதா லங்கா ஜபா புஷ்ப நிகாஶயா ।
த்ருஶ்யதே ஸம்ப்ரதீப்தேவ திவஸேऽபி வஸுந்தரா ॥ 24

ஜபா புஷ்ப நிகாஶயா	- செம்பரத்தி மலரை நிகர்த்த
ஸந்த்யயா	- மாலையால்
திவஸே அபி	- பகலிலேயே
ஆவ்ருதா	- சூழப்பெற்ற
லங்கா ச	- இலங்கையும்
ஸம்ப்ரதீப்தா	- பற்றி எரியும்
வஸுந்தரா	- பூமிதலம்

இவ	-	போன்றவாறாய்
த்ருஶ்யதே	-	காணப்பட்டது.

सनिर्घाता महोल्काश्च संप्रचेरुर्महास्वनाः ॥

ஸநிர்காதா மஹோல்காஶ் ச ஸம்ப்ரசேருர் மஹாஸ்வநா: । 25

மஹோல்கா: ச	-	பெருங்கொள்ளிகளும்
ஸநிர்காதா:	-	இடியுடன் கூடியவைகளாய்
மஹாஸ்வநா:	-	பெருமோசை கொண்டவைகளாய்
ஸம்ப்ர சேரு:	-	விழுந்தன.

व्यषादयंस्ता रक्षांसि रावणस्य तदाऽहिताः ॥

விஷாதயம்ஸ்தே ரக்ஷாம்ஸி ராவணஸ்ய ததாஹிதா: ॥ 26

ததா	-	அப்பொழுது
அஹிதா:	-	தீயவைகளான
தா:	-	அவைகள்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனைச் சேர்ந்த
ரக்ஷாம்ஸி	-	அரக்கர்களை
வ்யஷாதயன்	-	துன்புறுத்தின.

रावणश्च यतस्तत्र संचचाल वसुंधरा ।
रक्षसां च प्रहरतां गृहीता इव बाहवः ॥

ராவணஶ் ச யதஸ் தத்ர ஸஞ்சசால வஸுந்தரா ।
ரக்ஷஸாம் ச ப்ரஹரதாம் க்ருஹீதா இவ பாஹவ: ॥ 27

ராவண:	-	ராவணன்
யத: ச	-	எங்கிருந்தானோ
தத்ர	-	அங்கு
வஸுந்தரா	-	பூதலமானது
ஸஞ்சசால	-	அசைந்தது ;
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்கள்
ப்ரஹரதாம்	-	அடிக்கும் பொழுது
பாஹவ: ச	-	கைகளும்
க்ருஹீதா: இவ	-	கட்டப்பட்டன போலிருந்தன.

ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः पतिताः सूर्यरश्मयः ।
दृश्यन्ते रावणस्याङ्गे पर्वतस्येव धातवः ॥

தாம்ரா: பீதா: ஸிதா: ஶ்வேதா: பதிதா: ஸூர்யரஶ்மய: ।
த்ருஶ்யந்தே ராவணஸ்யாங்கே பர்வதஸ்ய இவ தாதவ: ॥ 28

ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
அங்கே	-	சரீரத்தில்
தாம்ரா:	-	சிவந்தவைகளும்
பீதா:	-	மஞ்சளானவைகளும்

ஸிதா ஶ்வேதா: - வெளுத்தவைகளும், கருத்தவைகளுமான
ஸூர்ய ரஶ்மய: - சூரிய கிரணங்கள்
பதிதா: - விழுந்தவனாய்
பர்வதஸ்ய - பர்வதத்தினிடம்
தாதவ: - தாதுக்கள்
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
த்ருஶ்யதே - காணப்பட்டன.

गृध्रैरनुगताश्चास्य वमन्त्यो ज्वलनं मुखैः ।
प्रणेदुर्मुखमीक्षन्त्यः संरब्धमशिवं शिवाः ॥

க்ருத்ரை: அநுகதாஶ்சாஸ்ய வமந்த்யோ ஜ்வலனம் முகை: ।
ப்ரணேதுர் முகம் ஈக்ஷந்த்ய: ஸம்ரப்தமஶிவம் ஶிவா: ॥ 29

ஶிவா: - நரிகள்
க்ருத்ரை: - கழுகுகளால்
அநுகதா: - பின்தொடரப்பட்டனவாய்
முகை: - வாயினின்று
ஜ்வலனம் - நெருப்பை
வமந்த்ய: - கக்கிக் கொண்டு
அஸ்ய - இவனது (ராவணனது)
முகம் - முகத்தை
ஈக்ஷந்த்ய: ச - பார்க்கின்றவைகளாய்
ஸம்ரப்தம் - ஆவேசங்கொண்டு
அஶிவம் - அமங்களமாய்
ப்ரணேது: - ஊளையிட்டன.

प्रतिकूलं ययौ वायू रणे पांसून्समुत्किरन् ।
तस्य राक्षसराजस्य कुर्वन् दृष्टिविलोपनम् ॥

ப்ரதி கூலம் வவௌ வாயூ ரணே பாம்ஸூன் ஸமாகிரன் ।
தஸ்ய ராக்ஷஸராஜஸ்ய குர்வன் த்ருஷ்டி விலோபனம் ॥ 30

வாயு: - காற்று
ரணே - போரில்
பாம்ஸூன் - புழுதிகளை
ஸமுத்கிரன் - வாரியிறைத்துக் கொண்டு
தஸ்ய - அந்த
ராக்ஷஸராஜஸ்ய - ராக்ஷஸமன்னனின்
த்ருஷ்டி விலோபனம் குர்வன்-கண்களை மறைத்துக் கொண்டு
ப்ரதி கூலம் வவௌ - எதிராக வீசிற்று.

निपेतुरिन्द्राशनयः सैन्ये चास्य संमन्ततः ।
दुर्विषह्यस्वना घोरा विना जलधरस्वनम् ॥

நிபேது: இந்த்ராஶனய: ஸைன்யே சாஸ்ய ஸமந்தத: ।
துர்விஷஹ்யஸ்வனா கோரா விநா ஜலதரஸ்வனம் ॥ 31
அஸ்ய - இவனுடைய
ஸைன்யே - ஸேனையில்
ஸமந்தத: - நாற்புறமும்
இந்த்ரா ஶனய: - இடிகள்
ஜலதர ஸ்வனம் விநாச-மேகவோசையின்றியே
கோரா: - பயங்கரமாய்
துர்விஷஹ்யஸ்வனா:-அஸஹ்யமான ஓசை கொண்டு
நிபேது: - விழுந்தன.

दिशश्च प्रदिशः सर्वा बभूवुस्तिमिरावृताः ॥

திஶஶ் ச ப்ரதிஶ: ஸர்வா பபூவுஸ் திமிராவ்ருதா: । 32
திஶ: - திக்குகளும்
ப்ரதிஶ: ச - விதிக்குகளும்
ஸர்வா: - யாவும்
திமிராவ்ருதா: - இருள் சூழப்பட்டவைகளாய்
பபூவு: - ஆயின.

पांसुवर्षेण महता दुर्दर्शं च नभोऽभवत् ॥

பாம்ஸுவர்ஷேண மஹதா துர்தர்ஶம் ச நபோऽபவத் ॥ 33
மஹதா - பெரும்
பாம்ஸுவர்ஷேண - புழுதி வர்ஷத்தால்
நப: ச - ஆகாயமும்
துர்தர்ஸம் - பார்க்க முடியாததாய்
அபவத் - ஆயிற்று.

कुर्वत्यः कलहं घोरं शारिकास्तद्रथं प्रति ।

निपेतुः शतशस्तत्र दारुणं दारुणारुताः ॥

குர்வத்ய: கலஹம் கோரம் ஶாரிகாஸ் தத்ரதம் ப்ரதி ।
நிபேது: ஶதஶஸ் தத்ர தாருணம் தாருணாருதா: ॥ 34
தத்ரதம் ப்ரதி - அவனது ரதத்திற்கு மேல்
ஶாரிகா: - நாணவந்தான் பறவைகள்
கோரம் - கொடிய
கலஹம் - சண்டை"।
குர்வத்ய: - இடுகின்றவைகளாய்
தாருணாருதா: - க்ரூரமாய் ஒலித்துக் கொண்டு
தாருணம் - பயங்கரமாய்
ஶதஶ: - நூற்றுக்கணக்காக
தத்ர - அங்கு (ரதத்தில்)
நிபேது: - விழுந்தன.

जघनेभ्यः स्फुलिङ्गांश्च नेत्रेभ्योऽश्रूणि सन्ततम् ।
मुमुचुस्तस्य तुरगास्तुल्यमग्निं च वारि च ॥

ஜகநேப்ய: ஸ்புலிங்காம்ஶ்ச நேத்ரேப்யோऽஶ்ருணி ஸந்ததம் ।
முமுசுஸ் தஸ்ய துரகாஸ் துல்யம் அக்நிம் ச வாரி ச ॥ 35

தஸ்ய	-	அவனது
துரகா:	-	குதிரைகள்
ஜகநேப்ய:	-	பின் தட்டுகளினின்று
ஸ்புலிங்கான்	-	தீப்பொறிகளையும்
நேத்ரேப்ய:	-	கண்களினின்று
அஶ்ருணி ச	-	கண்ணீரையும்
அக்நிம் ச	-	நெருப்பையும்
துல்யம்	-	அதற்கொப்பான
வாரி ச	-	ஜலத்தையும்
ஸந்ததம்	-	அடிக்கடி
முமுசு:	-	விட்டன.

एवंप्रकारा बहवः समुत्पाता भयावहाः ।
रावणस्य विनाशाय दारुणाः संप्रजज्ञिरे ॥

ஏவம் ப்ரகாரா பஹவ: ஸமுத்பாதா பயாவஹா: ।
ராவணஸ்ய விநாஶாய தாருணா: ஸம்ப்ரஜஜ்ஞிரே ॥ 36

ஏவம் ப்ரகாரா:	-	இவ்விதமான
தாருணா:	-	கோரமானவைகளும்
பயாவஹா:	-	அஞ்சத்தக்கவைகளுமான
பஹவ:	-	பல
ஸமுத்பாதா:	-	அபசகுனங்கள்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
விநாஶாய	-	அழிவின் பொருட்டு
ஸம்ப்ரஜஜ்ஞிரே	-	தோன்றின.

रामस्यापि निमित्तानि सौम्यानि च शुभानि च ।
बभूवुर्जयशंसीनि प्रादुर्भूतानि सर्वशः ॥

ராமஸ்யாபி நிமித்தானி ஸௌம்யானி ச ஶுபானி ச ।
பபூவுர்ஜயஶம்ஸீநி ப்ராதுர்பூதானி ஸர்வஶ: ॥ 37

ராமஸ்ய	-	ஶ்ரீராமருக்கு
ஜயஶம்ஸீநி	-	ஜயத்தை ஸூசிப்பிக்கின்றவைகளும்
ஶுபானி ச	-	நன்மை பயக்கத்தக்கவைகளும்
ஸௌம்யானி ச	-	மங்களமானவைகளுமான
நிமித்தானி	-	சகுனங்கள்
ஸர்வஶ: அபி	-	எங்கும்
ப்ராதுர்பூதானி பபூவு:	-	தோன்றின.

निमित्तानि च सौम्यानि राघवः स्वजयाय च ।
दृष्ट्वा परमसंहृष्टो हतं मेने च रावणम् ॥

நிமித்தானி ச ஸௌம்யானி ராகவ: ஸ்வஜயாய ச।
த்ருஷ்ட்வா பரம ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹதம் மேனே ச ராவணம் ॥ 38

ராகவ: ச	-	ஸ்ரீராமரும்
ஸ்வஜயாய	-	தனது வெற்றிக்கான
ஸௌம்யானி	-	மங்கள
நிமித்தானி	-	சகுனங்களை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
பரம ஸம்ஹ்ருஷ்ட:	-	மிகவுள்ளம் பூரித்தவராய்
ராவணம் ச	-	ராவணனையும்
ஹதம் ச	-	கொல்லப்பட்டவனாகவே
மேனே	-	தீர்மானித்தார்.

ततो निरीक्ष्यात्मगतानि राघवो रणे निमित्तानि निमित्तकोविदः ।
जगाम हर्षं च परां च निर्वृतिं चकार युद्धे ह्यधिकं च विक्रमम् ॥

ததோ நிரீக்ஷ்ய ஆத்மகதானி ராகவோ
    ரணே நிமித்தானி நிமித்த கோவித: ।
ஜகாம ஹர்ஷம் ச பராம் ச நிர்வ்ருதிம்
    சகார யுத்தே ஹி அதிகம் ச விக்ரமம் ॥ 39

நிமித்த கோவித:	-	சகுனங்களை நன்குணர்ந்த
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
ரணே	-	போரில்
ஆத்மகதானி	-	தன்னிடம் தோன்றிய
நிமித்தானி	-	சகுனங்களை
தத: நிரீக்ஷ்ய	-	அப்பொழுது பார்த்து
ஹர்ஷம் ச	-	உத்ஸாஹத்தையும்
பராம்	-	மிகுந்த
நிர்வ்ருதிம் ச	-	மன நிம்மதியையும்
ஜகாம	-	கொண்டார்;
யுத்தே ஹி	-	போரிலும்
அதிகம் ச	-	மிகுந்த
விக்ரமம்	-	பிரதாபத்தையும்
சகார	-	கொண்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ஶுபாஶுபநிமித்த தர்ஶநம் நாம அஷ்டோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

நவம உத்தர ஶததம: ஸர்க: - 109

ततः प्रवृत्तं सुक्रूरं रामरावणयोस्तदा ।
सुमहद्द्वैरथं युद्धं सर्वलोकभयावहम् ॥

தத: ப்ரவ்ருத்தம் ஸுக்ரூரம் ராம ராவணயோஸ் ததா ।
ஸுமஹத் த்வைரதம் யுத்தம் ஸர்வாலோக பயாவஹம் ॥ 1

தததா - அப்பொழுது
தத: - அவ்விடத்தில்
ராம ராவணயோ: - ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும்
ஸுக்ரூரம் - மிகக்கொடியதும்
ஸர்வ லோக பயாவஹம்-எல்லா உலகங்களுக்கும் பயத்தைத் தருவதுமான
ஸுமஹத் - பெரும்
த்வைரதம் - இரு ரதங்கள் கொண்ட
யுத்தம் ப்ரவ்ருத்தம் - போர் நிகழலாயிற்று.

ततो राक्षससैन्यं च हरीणां च महद्बलम् ।
प्रगृहीतप्रहरणं निश्चेष्टं समतिष्ठत ॥

ததோ ராக்ஷஸ ஸைன்யம் ச ஹரீணாம் ச மஹத்பலம் ।
ப்ரக்ருஹீத ப்ரஹரணம் நிஶ்சேஷ்டம் ஸமதிஷ்டத ॥ 2

தத: - அப்பொழுது
ராக்ஷ ஸ ஸைன்யம் ச - அரக்கர் படையும்
ஹரீணாம் - வானரர்களின்
மஹத் - பெரும்
பலம் ச - ஸேனையும்
ப்ரக்ருஹீத ப்ரஹரணம்-ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டு
நிஶ்சேஷ்டம் - அசைவற்று
ஸமதிஷ்டத - நின்றது.

संप्रयुद्धौ ततो दृष्ट्वा बलवन्नरराक्षसौ ।
व्याक्षिप्तहृदयाः सर्वे परं विस्मयमागताः ॥

ஸம்ப்ரயுத்தௌ ததோ த்ருஷ்ட்வா பலவன் நர ராக்ஷஸௌ ।
வ்யாக்ஷிப்த ஹ்ருதயா: ஸர்வே பரம் விஸ்மயமாகதா: ॥ 3

தத: - அப்பொழுது
ஸம்ப்ர யுத்தௌ - நன்கு போரிடும்
பலவன் நர ராக்ஷஸௌ-பலசாலிகளான மானிடரையும் அரக்கனையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ஸர்வே - யாவரும்

வ்யாக்ஷிப்த ஹ்ருதய:-மனம் திகைத்தவர்களாய்

பரம்	-	மிகுந்த
விஸ்மயம்	-	ஆச்சர்யத்தை
ஆகதா:	-	அடைந்தார்கள்.

नानाप्रहरणैर्व्यग्रैर्भुजैर्विस्मितबुद्धयः ।
तस्थुः प्रेक्ष्य च संग्रामं नाभिजघ्नुः परस्परम् ॥

நாநாப்ரஹரணைர் வ்யக்ரைர் புஜைர் விஸ்மித புத்தய: ।
தஸ்து: ப்ரேக்ஷ்ய ச ஸங்க்ராமம் ந அபிஜக்நு: பரஸ்பரம் ॥ 4

விஸ்மித புத்தய:	-	ஆச்சர்யத்தைக் கொண்ட மனத்தினர்களான அவர்கள்
ஸங்க்ராமம்	-	போரை
ப்ரேக்ஷ்ய ச	-	பார்த்துக் கொண்டே
நாநா ப்ரஹரணை:	-	பல ஆயுதங்களைக் கொண்டு
வ்யக்ரை:	-	துருதுருத்த
புஜை:	-	கைகளுடன்
தஸ்து:	-	நின்றார்கள்;
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரையொருவர்
அபிஜக்நு: ந	-	பொருதாதிருந்தார்கள்.

रक्षसां रावणं चापि वानराणां च राघवम् ।
पश्यतां विस्मिताक्षाणां सैन्यं चित्रमिवाबभौ ॥

ரக்ஷஸாம் ராவணம் சாபி வானராணாம் ச ராகவம் ।
பஶ்யதாம் விஸ்மிதாக்ஷாணாம் ஸைன்யம் சித்ரம் இவாபபௌ ॥ 5

ராவணம்	-	ராவணனை
ரக்ஷஸாம் ச அபி	-	அரக்கர்களும்
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமரை
வானராணாம் ச	-	வானரர்களும்
விஸ்மிதாக்ஷாணாம்	-	திகைத்த பார்வை கொண்டவர்களாகி
பஶ்யதாம்	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது
ஸைன்யம்	-	ஸேனையானது
சித்ரம்	-	சித்திரம்
இவ	-	போன்றவாறு
ஆபபௌ	-	விளங்கிற்று.

तौ तु तत्र निमित्तानि दृष्ट्वा रावणराघवौ ।
कृतबुद्धी स्थिरामर्षौ युयुधाते ह्यभीतवत् ॥

தௌ து தத்ர நிமித்தானி த்ருஷ்ட்வா ராவண ராகவௌ । 6
க்ருத புத்தீ ஸ்திராமர்ஷௌ யுயுதாதே ஹ்யபீதவத் ॥

தௌ - அத்த
ராவண ராகவௌ து - ராவணனும், ஸ்ரீராமரும்
தத்ர - அப்பொழுது
நிமித்தானி - சகுனங்களை
த்ருஷ்ட்வா ஹி - கண்டும்
அபீதவத் - அச்சமற்றவர்களாய்,
க்ருத புத்தீ - மனவுறுதிகொண்டவர்களாய்,
ஸ்திராமர்ஷௌ - மிக்க கோபம் கொண்டவர்களாய்
யுயுதாதே - போர் புரிந்தார்கள்.

जेतव्यमिति काकुत्स्थो मर्तव्यमिति रावणः ।
धृतौ स्ववीर्यसर्वस्वं युद्धेऽदर्शयतां तदा ॥

ஜேதவ்யம் இதி காகுத்ஸ்தோ மர்தவ்யம் இதி ராவண: ।
த்ருதௌ ஸ்வவீர்ய ஸர்வஸ்வம் யுத்தே(அ)தர்ஶயதாம் ததா ॥ 7

காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
ஜேதவ்யம் - "வெற்றி கொள்ள வேண்டும்"
இதி - என்றும்
ராவண: - "ராவணன்
மர்தவ்யம் - செத்தே தீர வேண்டும்"
இதி - என்றும்
த்ருதௌ - நிச்சயங் கொண்டவர்களாய்
ததா - அப்பொழுது
யுத்தே - போரில்
ஸ்வ வீர்ய ஸர்வஸ்வம் - தங்களது முழு பலத்தையும்
அதர்ஶயதாம் - காட்டிக் கொண்டார்கள்.

ततः क्रोधाद्दशग्रीवः शरान् संधाय वीर्यवान् ।
मुमोच ध्वजमुद्दिश्य राघवस्य रथे स्थितम् ॥

தத: க்ரோதாத் தஶக்ரீவ: ஶரான் ஸந்தாய வீர்யவான் ।
முமோச த்வஜமுத்திஶ்ய ராகவஸ்ய ரதே ஸ்திதம் ॥ 8

தத: - அப்பொழுது
வீர்யவான் - வீர்யசாலியான
தஶக்ரீவ: - தசகண்டன்
க்ரோதாத் - கோபத்துடன்
ஶரான் - பாணங்களை
ஸந்தாய - தொடுத்து,
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
ரதே - ரதத்தில்
ஸ்திதம் - இருக்கின்ற

த்வஜம்	- கொடியை
உத்திஶ்ய	- குறிவைத்து
முமோச	- விடுத்தான்.

ते शरास्तमनासाद्य पुरन्दररथध्वजम् ।
रथशक्तिं परामृश्य निपेतुर्धरणीतले ॥

தே ஶராஸ் தம் அநாஸாத்ய புரந்தர ரதத்வஜம் ।
ரத ஶக்திம் பாராம்ருஶ்ய நிபேதுர் தரணீதலே ॥ 9

தே	- அந்த
ஶரா:	- பாணங்கள்
ரத ஶக்திம்	- ரதத்திலிருக்கும் சக்தியில்
பாராம்ருஶ்ய	- மோதி
தம்	- அந்த
புரந்தர ரதத்வஜம்	- இந்திரனது ரதக்கொடியை
அநாஸாத்ய	- அணுகாமலே
தரணீதலே	- பூதலத்தில்
நிபேது:	- வீழ்ந்தன.

ततो रामोऽभिसंक्रुद्धश्चापमायम्य वीर्यवान् ।
कृतप्रतिकृतं कर्तुं मनसा संप्रचक्रमे ॥

ததோ ராமோSபிஸங்க்ருத்தஶ் சாபம் ஆயம்ய வீர்யவான் ।
க்ருத ப்ரதிக்ருதம் கர்தும் மனஸா ஸம்ப்ரசக்ரமே ॥ 10

வீர்யவான்	- வீர்யசாலியான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
தத:	- அப்பொழுது
அபிஸங்க்ருத்த:	- மிகச்சினங் கொண்டு
சாபம்	- வில்லை
ஆயம்ய	- வளைத்து

க்ருத ப்ரதிக்ருதம் கர்தும்-ராவணனைத் திருப்பித் தாக்க
மனஸா ஸம்ப்ரசக்ரமே-எண்ணினார்.

रावणध्वजमुद्दिश्य मुमोच निशितं शरम् ।
महासर्पमिवासह्यं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥

ராவண த்வஜ முத்திஶ்ய முமோச நிஶிதம் ஶரம் ।
மஹாஸர்பமிவ அஸஹ்யம் ஜ்வலந்தம் ஸ்வேன தேஜஸா ॥ 11

நிஶிதம்	- கூரியதும்
மஹாஸர்பம்	- பெரும் பாம்பு
இவ	- போன்றதும்
அஸஹ்யம்	- சகிக்கவொண்ணாததும்

ஸ்வேன	தனது
தேஜஸா	ஒளியால்
ஜ்வலந்தம்	ஜ்வலிக்கின்றதுமான
ஶரம்	பாணமொன்றை
ராவண த்வஜம்	ராவணன் கொடியை
உத்திஶ்ய	குறிவைத்து
முமோச	விடுத்தார்.

जगाम स महीं छित्त्वा दशग्रीवध्वजं शरः ॥

ஜகாம ஸ மஹீம் சித்த்வா தஶக்ரீவ த்வஜம் ஶர: । 12

ஸ:	அந்த பாணமானது
ஶர:	
தஶக்ரீவ த்வஜம்	தசகண்டனது த்வஜத்தை
சித்த்வா	துண்டித்து விட்டு
மஹீம்	பூமிக்குள்
ஜகாம	சென்றது.

स निकृत्तोऽपतद्भूमौ रावणस्य रथध्वजः ॥

ஸ நிக்ருத்தோऽபதத் பூமௌ ராவணஸ்ய ரத த்வஜ: ॥ 13

ராவணஸ்ய	ராவணனது
ஸ:	அந்த
ரத த்வஜ:	ரதத்தின் த்வஜமானது
நிக்ருத்த:	அறுக்கப்பட்டு
பூமௌ	பூமியில்
அபதத்	விழுந்தது.

ध्वजस्योन्मथनं दृष्ट्वा रावणः सुमहाबलः ।
संप्रदीप्तोऽभवत् क्रोधादमर्षात् प्रदहन्निव ॥

த்வஜஸ்ய உன்மதனம் த்ருஷ்ட்வா ராவண: ஸுமஹாபல: ।
ஸம்ப்ரதீப்தோऽபவத் க்ரோதாத் அமர்ஷாத் ப்ரதஹன்னிவ ॥ 14

ஸுமஹாபல:	மிக்க பலசாலியான
ராவண:	ராவணன்
த்வஜஸ்ய	த்வஜத்தின்
உன்மதனம் த்ருஷ்ட்வா	அழிவைப் பார்த்து,
அமர்ஷாத்	பொறாத் தன்மையால்
ப்ரதஹன் இவ	பொசுக்குகின்றவன் போல
க்ரோதாத்	கோபத்தால்
ஸம்ப்ரதீப்த:	மிக்க ஜ்வலிக்கின்றவனாய்
அபவத்	ஆனான்.

स रोषवशमापन्नः शरवर्षं महद्वमन् ।
रामस्य तुरगान् दीप्तैः शरैर्विव्याध रावणः ॥

ஸ ரோஷவஶமாபன்ன: ஶரவர்ஷம் மஹத் வமன் ।
ராமஸ்ய துரகான் தீப்தை: ஶரை: விவ்யாத ராவண: ॥ 15

ஸ: - அந்த
ராவண: - ராவணன்
ரோஷவஶம் ஆபன்ன: - கோபம் மேலிட்டவனாய்
மஹத் - பெரும்
ஶரவர்ஷம் - சரமாரியாக
வமன் - பொழிந்து கொண்டு
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
துரகான் - குதிரைகளை
தீப்தை: - ஜ்வலிக்கின்ற
ஶரை: - பாணங்களால்
விவ்யாத - தாக்கினான்.

ते विद्धा हरयस्तत्र नास्खलन्नापि बभ्रमुः ।
बभूवुः स्वस्थहृदयाः पद्मनालैरिवाहताः ॥

தே வித்தா ஹரயஸ் தத்ர நாஸ்கலன்நாபிபப்ரமு: ।
பபூவு: ஸ்வஸ்த ஹ்ருதயா: பத்மநாளைரிவாஹதா: ॥ 16

தத்ர - அப்பொழுது
வித்தா: - அடிக்கப்பட்டவைகளான
தே - அந்த
ஹரய: - குதிரைகள்,
பத்மநாளை: - தாமரைத் தண்டுகளால்
ஆஹதா: இவ - அடிக்கப்பட்டவைகள் போலவே
ஸ்வஸ்த ஹ்ருதயா: - மன நிம்மதி கொண்டவைகளாய்
பபூவு: - இருந்தன;
அஸ்கலன் ந - தடுமாறவில்லை;
பப்ரமு: ந அபி - கலவரமுறாதுமிருந்தன.

तेषामसंभ्रमं दृष्ट्वा वाजिनां रावणस्तदा ।
भूय एव सुसंक्रुद्धः शरवर्षं मुमोच ह ॥

தேஷாம் அஸம்ப்ரமம் த்ருஷ்ட்வா வாஜினாம் ராவணஸ்ததா । 17
பூய ஏவ ஸுஸங்க்ருத்த: ஶரவர்ஷம் முமோச ஹ ॥

ராவண: - ராவணன்
ததா - அப்பொழுது
தேஷாம் - அந்த

வாஜினாம்	-	குதிரைகளின்
அஸம்ப்ரமம்	-	கலவரமடையாத் தன்மையை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
ஸுஸங்க்ருத்த:	-	மிகக்கோபங்கொண்டவனாய்
பூய: ஏவ	-	மீளவும்
ஶரவர்ஷம்	-	சரமாரி
முமோச ஹ	-	பொழிந்தான்.

गदाश्च परिघांश्चैव चक्राणि मुसलानि च ।
गिरिशृङ्गाणि वृक्षांश्च तथा शूलपरश्वधान् ॥
கதாஶ்ச பரிகாஶ்சைவ சக்ராணி முஸலாநி ச ।
கிரிஶ்ருங்காணி வ்ருக்ஷாம்ஶ்ச ததா ஶூலபரஶ்வதான் ॥ 18

मायाविहितमेतत्तु शस्त्रवर्षमपातयत् ।
तुमुलं त्रासजननं भीमं भीमप्रतिस्वनम् ॥
மாயாவிஹிதம் ஏதத் து ஶஸ்த்ரவர்ஷம் அபாதயத் ।
துமுலம் த்ராஸஜனனம் பீமம் பீமப்ரதிஸ்வனம் ॥ 19

கதா: ச	-	கதைகளையும்
பரிகா: ச	-	உழலைத்தடிகளையும்
சக்ராணி ஏவ	-	சக்ராயுதங்களையும்
முஸலானி ச	-	முஸலாயுதங்களையும்
கிரி ஶ்ருங்காணி	-	மலைச்சிகரங்களையும்
வ்ருக்ஷான் ச	-	விருக்ஷங்களையும்
ஶூல பரஶ்வதான் ததா	-	சூலங்களையும், கோடரிகளையும்
ஏதத்	-	இந்த
மாயாவிஹிதம்	-	மாயையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
துமுலம்	-	கலவரமுண்டாக்குவதும்
த்ராஸ ஜனனம்	-	பயத்தை விளைவிப்பதும்
பீமம்	-	க்ரூரமானதும்
பீம ப்ரதிஸ்வனம்	-	பயங்கரமான ஒலி கொண்டதுமான
ஶஸ்த்ரவர்ஷம் து	-	ஆயுத வர்ஷத்தையும்
அபாதயத்	-	பிரயோகித்தான்.

तद्वर्षमभवद्युद्धे नैकशस्त्रमयं महत् ।
विमुच्य राघवरथं समन्ताद्वानरे बले ॥
தத் வர்ஷமபவத் யுத்தே நைகஶஸ்த்ரமயம் மஹத் ।
விமுச்ய ராகவரதம் ஸமந்தாத் வானரே பலே ॥ 20

யுத்தே	-	போரில்
நைக ஶஸ்த்ர மயம்	-	பல ஆயுதங்கள் மயமான

தத்	- அந்த
மஹத்	- பெரும்
வர்ஷம்	- வர்ஷமானது
ராகவ ரதம்	- ஸ்ரீராமரது ரதத்தை
விமுச்ய	- விட்டுவிட்டு
வானரே	- வானர
பலே	- ஸைன்யத்தில்
ஸமந்தாத்	- நாற்புறமும்
அபவத்	- விழுந்தது.

सायकैरन्तरिक्षं च चकाराशु निरन्तरम् ॥

ஸாயகை: அந்தரிக்ஷம் ச சகராஶு நிரந்தரம் । 2

ஸாயகை:	- பாணங்களால்
அந்தரிக்ஷம் ச	- ஆகாயத்தையும்
ஆஶு	- விரைவில்
நிரந்தரம்	- வெளியற்றதாய்
சகார	- செய்தான்.

सहस्रशस्ततो बाणानश्रान्तहृदयोद्यमः ।
मुमोच च दशग्रीवो निःसङ्गेनान्तरात्मना ॥

ஸஹஸ்ரஶஸ் ததோ பாணான் அஶ்ராந்த ஹ்ருதயோத்யம: ।
முமோச ச தஶக்ரீவோ நிஸ்ஸங்கேன அந்தராத்மனா ॥ 2

அஶ்ராந்த ஹ்ருதயோத்யம:-சலியாமனமும் முயற்சியும் கொண்ட

தஶக்ரீவ:	- ராவணன்
நிஸ்ஸங்கேன	- ஆசையற்ற
அந்தராத்மனா ச	- உள்ளத்துடன்
தத:	- அப்பொழுது
ஸஹஸ்ரஶ:	- ஆயிரக்கணக்கான
பாணான்	- பாணங்களை
முமோச	- விடுத்தான்.

व्यायच्छमानं तं दृष्ट्वा तत्परं रावणं रणे ।
प्रहसन्निव काकुत्स्थः संदधे सायकाञ्शितान् ॥

வ்யாயச்சமானம் தம் த்ருஷ்ட்வா தத்பரம் ராவணம் ரணே । 23
ப்ரஹஸன் இவ காகுத்ஸ்த: ஸந்ததே ஸாயகான் ஶிதான் ॥

காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்
தம்	- அந்த
ராவணம்	- ராவணனை
ரணே	- போரில்

தத்பரம்	ஊக்கங்கொண்டு
வ்யாயச்சமானம்	எய்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	கவனித்து
ப்ரஹஸன் இவ	புன்னகை கொண்டு
ஶிதான்	கூரிய
ஸாயகான்	பாணங்களை
ஸந்ததே	தொடுத்தார்.

स मुमोच ततो बाणान् रणे शतसहस्रशः ।
तान् दृष्ट्वा रावणश्चक्रे स्वशरैः खं निरन्तरम् ॥

ஸ முமோச ததோ பாணான் ரணே ஶத ஸஹஸ்ரஶ: ।
தான் த்ருஷ்ட்வா ராவணஶ் சக்ரே ஸ்வஶரை: கம் நிரந்தரம் ॥ 24

ஸ:	அவர்
தத:	அப்பொழுது
ரணே	போரில்
ஶத ஸஹஸ்ரஶ:	நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்
பாணான்	பாணங்களை
முமோச	விடுத்தார்;
ராவண:	ராவணன்
தான்	அவைகளை
த்ருஷ்ட்வா	கவனித்து
ஸ்வஶரை:	தனது பாணங்களால்
கம்	ஆகாயத்தை
நிரந்தரம்	இடைவெளியற்றதாய்
சக்ரே	செய்தான்.

ततस्ताभ्यां प्रमुक्तेन शरवर्षेण भास्वता ।
शरबद्धमिवाभाति द्वितीयं भास्वदम्बरम् ॥

ததஸ் தாப்யாம் ப்ரமுக்தேன ஶரவர்ஷேண பாஸ்வதா ।
ஶரபத்தம் இவாபாதி த்விதீயம் பாஸ்வதம்பரம் ॥ 25

தத:	அப்பொழுது
தாப்யாம்	அவ்விருவர்களால்
ப்ரமுக்தேன	விடப்பட்டதும்
பாஸ்வதா	பிரகாசிக்கின்றதுமான
ஶரவர்ஷேண	பாண வர்ஷத்தால்
ஶரபத்தம்	சரங்களால் கட்டப்பட்ட
பாஸ்வத்	பிரகாசிக்கும்
த்விதீயம்	மற்றொரு
அம்பரம் இவ	ஆகாயம் போல்
ஆபாதி	விளங்குகிறது.

नानिमित्तोऽभवद्बाणो नातिभेत्ता न निष्फलः. ॥
तथा विसृजतोर्बाणान् रामरावणयोर्मृधे ॥

நாநிமித்தோऽபவத் பாணோ ந அதிபேத்தா ந நிஷ்பல: ।
ததா விஸ்ருஜதோர் பாணான் ராம ராவணயோர் ம்ருதே ॥ 26

ம்ருதே	- போரில்
ததா	- அவ்வண்ணம்
ராம ராவணயோ:	- ஸ்ரீராமரும் ராவணனும்
பாணான்	- பாணங்களை
விஸ்ருஜதோ:	- பொழிகையில்
பாண:	- பாணமானது
அநிமித்த:	- குறி தப்பினதாக
அபவத் ந	- ஆகவில்லை;
அதிபேத்தா	- வேறு குறியில் பாய்ந்ததாகவும்
ந	- ஆகவில்லை;
நிஷ்பல:	- பயனற்றதாக
ந	- ஆகவில்லை.

प्रायुध्यतामविच्छिन्नमस्यन्तौ सव्यदक्षिणम् ।
चक्रतुश्च शरौघैस्तौ निरुच्छ्वासमिवाम्बरम् ॥

ப்ராயுத்யதாம் அவிச்சின்னமஸ்யந்தௌ ஸவ்யதக்ஷிணம் ।
சக்ரதுஶ் ச ஶரௌகைஸ் தௌ நிருச்வாஸமிவாம்பரம் ॥ 27

ஸவ்ய தக்ஷிணம்	- வலமாகவும் இடமாகவும்
அவிச்சின்னம்	- இடைவிடாது
அஸ்யந்தௌ	- எய்பவர்களாய்
ப்ராயுத்யதாம்	- போரிட்டார்கள்.
தௌ	- அவர்கள்
ஶரௌகை:	- பாண ஜாலங்களால்
அம்பரம்	- ஆகாயத்தை
இவ	- முற்றும்
நிருச்வாஸம் ச	- இடைவெளியற்றதாகவே
சக்ரது:	- செய்தார்கள்.

नान्तरं ददृशे किञ्चित्पश्यद्भिरनिमेषणम् ।
भूमिष्ठैः कपिरक्षोभिः स्वस्थैर्वा देवदानवैः ।

நாந்தரம் தத்ருஶே கிஞ்சித் பஶ்யத்பிர நிமேஷணம் । 28
பூமிஷ்டை: கபிரக்ஷோபி: ஸ்வஸ்தைர்வாதேவதானவை: ॥

அநிமேஷணம்	- இமை கொட்டாது
பஶ்யத்பி:	- பார்க்கும்

பூமிஷ்டை: - பூமியிலிருக்கும்
கபிரக்ஷோபி: - வானரர்களாலும் அரக்கர்களாலும்
ஸ்வஸ்தை: - வானத்திலிருக்கின்ற
தேவதானவை: வா - தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும்
கிஞ்சித் - சிறிது
அந்தரம் - இடைவெளி கூட
தத்ருஶே ந - காணப்படவில்லை.

रावणस्य हयान् रामो हयान् रामस्य रावणः ।
जघ्नतुस्तौ तथान्योन्यं कृतानुकृतकारिणौ ॥

ராவணஸ்ய ஹயான்ராமோ ஹயான் ராமஸ்ய ராவண: ।
ஜக்நதுஸ் தௌ ததான்யோன்யம் க்ருதானுக்ருத காரிணௌ ॥ 29

ராவணஸ்ய - ராவணனது
ஹயான் - குதிரைகளை
ராம: - ஸ்ரீராமரும்,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
ஹயான் - குதிரைகளை
ராவண: - ராவணனும்,
தௌ - அவ்விருவர்களும்
ததா - அவ்வண்ணமாய்
அன்யோன்யம் - ஒருவர்க்கொருவர்
க்ருதானு க்ருத காரிணௌ-செய்யப்பட்டதற்கு மாறு செய்பவர்களாய்
ஜக்நது: - புடைத்துக் கொண்டார்கள்.

एवं तु तौ सुसंक्रुद्धौ चक्रतुर्युद्धमद्भुतम् ।
मुहूर्तमभवद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥

ஏவம்து தௌ ஸுஸங்க்ருத்தௌ சக்ரதுர் யுத்தமத்புதம் ।
முஹூர்தம் அபவத் யுத்தம் துமுலம் ரோமஹர்ஷணம் ॥ 30

ஏவம் - இவ்வண்ணமாய்
தௌ து - அவ்விருவர்களும்
ஸுஸங்க்ருத்தௌ - மிகக்கோபங்கொண்டவர்களாய்
அத்புதம் - ஆச்சர்யமான
யுத்தம் - போரை
சக்ரது: - செய்தார்கள்.
முஹூர்தம் - சிறிது காலம்
யுத்தம் - யுத்தமானது
துமுலம் - மிகக் குழப்பமாகவும்
ரோமஹர்ஷணம் - மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதாகவும்
அபவத் - இருந்தது.

प्रयुध्यमानौ समरे महाबलौ शितैः शरै रावणलक्ष्मणाग्रजौ ।
ध्वजावपातेन स राक्षसाधिपो भृशं प्रचुक्रोध तदा रघूत्तमे ॥

ப்ரயுத்யமானௌ ஸமரே மாஹபலௌ
ஶிதை: ஶரை ராவண லக்ஷ்மணாக்ரஜௌ ।
த்வஜாவபாதேன ஸ ராக்ஷஸாதிபோ
ப்ருஶம் ப்ரசுக்ரோத ததா ரகூத்தமே ॥ 31

மாஹபலௌ	-	மகாபலசாலிகளான
ராவண லக்ஷ்மணாக்ரஜௌ	-	ராவணனும், ஸ்ரீராமரும்
ஸமரே	-	போரில்
ஶிதை:	-	கூரிய
ஶரை:	-	பாணங்களால்
ப்ரயுத்யமானௌ	-	போரிட்டுக் கொண்டார்கள்;
ததா	-	அப்பொழுது
த்வஜாவபாதேன	-	த்வஜத்தின் நாசத்தால்
ஸ:	-	அந்த
ராக்ஷஸாதிப:	-	ராவண மன்னன்
ரகூத்தமே	-	ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
ப்ருஶம்	-	மிக
ப்ரசுக்ரோத	-	கோபங்கொண்டான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவணத்வஜோந்மதநம் நாம நவோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

தசோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 110

तौ तदा युध्यमानौ तु समरे रामरावणौ ।
ददृशुः सर्वभूतानि विस्मितेनान्तरात्मना ॥

தௌ ததா யுத்யமாநௌ து ஸமரே ராம ராவணௌ ।
தத்ருஶு: ஸர்வபூதானி விஸ்மிதேந அந்தராத்மநா ॥ 1

ததா	-	அப்பொழுது
ஸமரே	-	போரில்
யுத்யமாநௌ	-	போரிடும்
தௌ	-	அந்த
ராமராவணௌ து	-	ஸ்ரீராமரையும், ராவணனையும்
ஸர்வபூதானி	-	எல்லாப் பிராணிகளும்
விஸ்மிதேந	-	ஆச்சர்யமுற்ற
அந்தராத்மநா	-	உள்ளத்தோடு
தத்ருஶு:	-	பார்த்தார்கள்.

अर्दयन्तौ तु समरे तयोस्तौ स्यन्दनोत्तमौ ।
परस्परमभिक्रुद्धौ परस्परमभिद्रुतौ ॥
परस्परवधे युक्तौ घोररूपौ बभूवतुः ॥

அர்தயந்தௌ து ஸமரே தயோஸ் தௌ ஸ்யந்தநோத்தமௌ ।
பரஸ்பரமபிக்ருத்தௌ பரஸ்பரமபித்ருதௌ ॥
பரஸ்பர வதே யுக்தௌ கோரரூபௌ பபூவது: ॥ 2

து	-	அப்பொழுது
தயோ:	-	அவ்விருவர்களுடைய
தௌ	-	அந்த
ஸ்யந்தநோத்தமௌ	-	சிறந்த ரதங்களிரண்டும்
ஸமரே	-	போரில்
அர்தயந்தௌ	-	துன்புறுத்துபவைகளாய்
பரஸ்பரம்	-	ஒன்றின் மேலொன்று
அபிக்ருத்தௌ	-	சினங்கொண்டு
பரஸ்பரம்	-	ஒன்றை ஒன்று
அபித்ருதௌ	-	எதிர்த்தவைகளாய்
பரஸ்பர வதே	-	ஒன்றையொன்று வதைப்பதில்
யுக்தௌ	-	ஈடுபட்டனவாய்
கோரரூபௌ	-	பயங்கரமான தோற்றங் கொண்டவனாய்
பபூவது:	-	இருந்தன.

मण्डलानि च वीथीश्च गतप्रत्यागतानि च ।
दर्शयन्तौ बहुविधां सूतसारथ्यजां गतिम् ॥

மண்டலாநி ச வீதீஶ் ச கதப்ரத்யாகதானி ச ।
தர்ஶயந்தௌ பஹுவிதாம் ஸூதஸாரத்யஜாம் கதிம் ॥ 3

மண்டலாநி ச	- மண்டல கதிகளையும்
வீதீ: ச	- நேர் கதிகளையும்
கத ப்ரத்யா கதானி ச	- எதிர்த்து வருவதும் எதிர்த்துப் போவதும் ஆகிய
பஹுவிதாம்	- பலவிதமான
ஸூத ஸாரத்யஜாம்	- தேர்ப்பாகன் தேரோட்டும் சாமர்த்தியத்தால் விளைந்த
கதிம்	- கமனத்தை
தர்ஶயந்தௌ	- அவைகள் காண்பித்தன.

अर्दयन् रावणं रामो राघवं चापि रावणः ।
गतिवेगं समापन्नौ प्रवर्तननिवर्तने ॥

அர்தயன் ராவணம் ராமோ ராகவம் சாபி ராவண: ।
கதிவேகம் ஸமாபந்நௌ ப்ரவர்தநநிவர்தனே ॥ 4

ராவணம்	- ராவணனை
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
அர்தயன்	- தாக்கியும்
ராகவம் அபி	- ஸ்ரீராமரையும்
ராவண:	- ராவணன்
ச	- அப்படியே தாக்கியும்
ப்ரவர்தநநிவர்தனே	- முன்னேறுதலிலும் பின்வாங்குதலிலும்
கதிவேகம்	- கடுகிய கதியை
ஸமாபந்நௌ	- கொண்டார்கள்.

क्षिपतोः शरजालानि तयोस्तौ स्यन्दनोत्तमौ ।
चेरतुः संयुगमहीं सासारौ जलदौ यथा ॥

க்ஷிபதோ: ஶர ஜாலானி தயோஸ்தௌ ஸ்யந்தநோத்தமௌ ।
சேரது: ஸம்யுகமஹீம் ஸாஸாரௌ ஜலதௌ யதா ॥ 5

ஶர ஜாலானி	- பாண ஜாலங்களை
க்ஷிபதோ:	- பொழியும்
தயோ:	- அவ்விருவர்களின்
தௌ	- அந்த
ஸ்யந்தநோத்தமௌ	- இரு சிறந்த ரதங்களும்
ஸாஸாரௌ	- வர்ஷிக்கும்
ஜலதௌ	- இரு மேகங்கள்

யதா - போல்
ஸம்யுகமஹீம் - போர்க்களத்தில்
சேரது: - சஞ்சரித்தன.

दर्शयित्वा तथा तौ तु गतिं बहुविधां रणे ।
परस्परस्याभिमुखौ पुनरेवावतस्थतुः ॥

தர்ஶயித்வா ததா தௌ து கதிம் பஹுவிதாம் ரணே ।
பரஸ்பரஸ்யாபிமுகௌ புனரேவாவதஸ்தது: ॥ 6

தௌ து - அவ்விரு ரதங்களும்
ரணே - போரில்
ததா - அவ்வண்ணமே
பஹுவிதாம் - பலவிதமான
கதிம் - கதியை
தர்ஶயித்வா - காட்டி
பரஸ்பரஸ்ய - ஒன்றுக்கொன்று
அபிமுகௌ - எதிர்முகமானவைகளாய்
புன:ஏவ - மீளவும்
அவதஸ்தது: - பொருதி நின்றன.

धुरं धुरेण रथयोर्वक्त्रं वक्त्रेण वाजिनाम् ।
पताकाश्च पताकाभिः समेयुः स्थितयोस्तदा ॥

துரம் துரேண ரதயோர் வக்த்ரம் வக்த்ரேண வாஜிநாம் ।
பதாகாஶ் ச பதாகாபி: ஸமேயு: ஸ்திதயோஸ் ததா ॥ 7

ததா - அப்பொழுது
ஸ்திதயோ: - பொருதி நின்ற
ரதயோ: - ரதங்களின்
துரம் - நுகம்
துரேண - நுகத்தோடும்
வாஜிநாம் - குதிரைகளின்
வக்த்ரம் - முகம்
வக்த்ரேண - முகத்தோடும்
பதாகா: - கொடிகள்
பதாகாபி: ச - கொடிகளோடும்
ஸமேயு: - தாக்கிக் கொண்டன.

रावणस्य ततो रामो धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः ।
चतुर्भिश्चतुरो दीप्तैर्हयान् प्रत्यपसर्पयत् ॥

ராவணஸ்ய ததோ ராமோ தநுர் முக்தை: ஶிதை: ஶரை: ।
ஶதுர்பிஶ் சதுரோ தீப்தைர் ஹயான் ப்ரத்யபஸர்பயத் ॥ 8

தத	- அப்பொழுது
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
தநுர்முக்தை:	- வில்லினின்று விடுக்கப்பட்ட
தீப்தை:	- ஜ்வலிக்கும்
ஶிதை:	- கூரிய
ஶதுர்பி:	- நான்கு
ஶரை:	- பாணங்களால்
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
சதுர:	- நான்கு
ஹயான்	- குதிரைகளை
ப்ரத்யபஸர்பயத்	- திரும்பி ஓடச்செய்தார்.

स क्रोधवशमापन्नो हयानामपसर्पणे ।
मुमोच निशितान् बाणान् राघवाय निशाचरः ॥

ஸ க்ரோதவஶம்ஆபந்நோ ஹயாநாமபஸர்பணே ।
முமோச நிஶிதான் பாணான் ராகவாய நிஶாசர: ॥ 9

ஹயாநாம்	- குதிரைகள்
அபஸர்பணே	- திரும்பி ஓடினதில்
ஸ:	- அந்த
நிஶாசர:	- அரக்கன்
க்ரோத வஶம் ஆபந்ந:	- கோபம் மேலிட்டவனாய்
ராகவாய	- ஸ்ரீராமர் மீது
நிஶிதான்	- கூரிய
பாணான்	- பாணங்களை
முமோச	- விடுத்தான்.

सोऽतिविद्धो बलवता दशग्रीवेण राघवः ।
जगाम न विकारं च न चापि व्यथितोऽभवत् ॥

ஸோऽதிவித்தோ பலவதா தஶக்ரீவேண ராகவ: ।
ஜகாம ந விகாரம் ச ந சாபி வ்யதிதோऽபவத் ॥ 10

ஸ: ராகவ:	- அந்த ஸ்ரீராமர்
பலவதா	- பலசாலியாகிய
தஶக்ரீவேண	- தசகண்டனால்
அதிவித்த:	- தாக்கப்பட்டும்
விகாரம் ச	- கலவரத்தையும்
ஜகாம ந	- கொள்ளவில்லை;
வ்யதித: அபி ச	- வருத்தமுற்றவராகவும்,
அபவத் ந	- ஆகவில்லை.

चिक्षेप च पुनर्बाणान् वज्रपातसमस्वनान् ।
सारथिं वज्रहस्तस्य समुद्दिश्य निशाचरः ॥

சிக்ஷேப ச புனர்பாணான் வஜ்ரபாத ஸமஸ்வநாந் ।
ஸாரதிம் வஜ்ரஹஸ்தஸ்ய ஸமுத்திஶ்ய நிஶாசர: ॥ 11

நிஶாசர: - *அரக்கன்*
வஜ்ரஹஸ்தஸ்ய - *இந்திரனது*
ஸாரதிம் - *ஸாரதியை*
ஸமுத்திஶ்ய - *குறிவைத்து*
புன: ச - *மீளவும்*
வஜ்ர பாத ஸமஸ்வநாந்-*வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த ஒலிகொண்ட*
பாணான் - *பாணங்களை*
சிக்ஷேப - *விடுத்தான்.*

मातलेस्तु महावेगाः शरीरे पतिताः शराः ।
न सूक्ष्ममपि संमोहं व्यथां वा प्रददुर्युधि ॥

மாதலேஸ் து மஹாவேகா: ஶரீரே பதிதா: ஶரா: ।
ந ஸூக்ஷ்மம் அபி ஸம்மோஹம் வ்யதாம் வா ப்ரததுர் யுதி ॥ 12

யுதி - *போரில்*
மஹாவேகா: - *மகாவேகங் கொண்ட*
ஶரா: - *பாணங்கள்*
து - *அப்பொழுது*
மாதலே: - *மாதலியினது*
ஶரீரே - *சரீரத்தில்*
பதிதா: - *பாய்ந்தவைகளாய்*
வ்யதாம் வா - *வேதனையைத் தானாகட்டும்*
ஸம்மோஹம் - *கலவரத்தைத் தான்ஆகட்டும்*
ஸூக்ஷ்மம் அபி - *சிறிதும்*
ப்ரதது: ந - *உண்டாக்கவில்லை.*

तया धर्षणया क्रुद्धो मातलेर्न तथात्मनः ।
चकार शरजालेन राघवो विमुखं रिपुम् ॥

தயா தர்ஷணயா க்ருத்தோ மாதலேர் ந ததாத்மந: ।
சகார ஶரஜாலேன ராகவோ விமுகம் ரிபும் ॥ 13

ராகவ: - *ஸ்ரீராமர்*
மாதலே: - *மாதலிக்கு*
தயா - *அந்த*
தர்ஷணயா - *பரிபவத்தால்*
க்ருத்த: - *கோபங்கொண்டார்;*

ஆத்மந:	-	தன் விஷயத்தில்
ததா ந	-	அவ்விதம் கோபங் கொள்ளவில்லை;
ஶரஜாலேன	-	பாண ஜாலத்தால்
ரிபும்	-	சத்ருவை
விமுகம்	-	உள்ளம் உதறல் எடுக்கச்
சகார	-	செய்தார்.

विशतं त्रिशतं षष्टिं शतशोऽथ सहस्रशः ।
मुमोच राघवो वीरः सायकान् स्यन्दने रिपोः ॥

விம்ஶதம் த்ரிம்ஶதம் ஷஷ்டிம் ஶதஶோSத ஸஹஸ்ரஶ: ।
முமோச ராகவோ வீர: ஸாயகான் ஸ்யந்தனே ரிபோ: ॥ 14

வீர:	-	வீரரான
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
ரிபோ:	-	சத்ருவின்
ஸ்யந்தனே	-	ரதத்தில்
ஸாயகான்	-	பாணங்களை
விம்ஶதம்	-	இருபதாகவும்
த்ரிம்ஶதம்	-	முப்பதாகவும்
ஷஷ்டிம்	-	அறுபதாகவும்
ஶதஶ:	-	நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரஶ:	-	ஆயிரக்கணக்காகவும்
அத	-	அப்பொழுது
முமோச	-	விடுத்தார்.

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः ।
गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥

ராவணோSபி தத: க்ருத்தோ ரதஸ்தோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
கதா முஸல வர்ஷேண ராமம் ப்ரத்யர்தயத்ரணே ॥ 15

ரதஸ்த:	-	ரதத்திலிருக்கம்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண: அபி	-	ராவணனும்
தத:	-	அப்பொழுது
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்டு
ரணே	-	போரில்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
கதா முஸல வர்ஷேண	-	கதாயுதங்கள், முஸலாயுதங்கள் இவைகளின் வர்ஷத்தால்
ப்ரத்யர்தயத்	-	எதிர்த்துத் துன்புறுத்தினான்.

तत्प्रवृत्तं महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥

தத்ப்ரவ்ருத்தம் மஹத் யுத்தம் துமுலம் ரோம ஹர்ஷணம் ॥ 16

தத் - அந்த
மஹத் - பெரும்
யுத்தம் - போரானது
துமுலம் - மிகக் கலவரமாகவும்
ரோம ஹர்ஷணம் - மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதாகவும்
ப்ரவ்ருத்தம் - நிகழ்ந்தது.

गदानां मुसलानां च परिघाणां च निःस्वनैः ।
शराणां पुङ्खपातैश्च क्षुभिताः सप्त सागराः ॥
கதானாம் முஸ்லாநாம் ச பரிகாணாம் ச நிஸ்வனை: ।
ஶராணாம் புங்கபாதைஶ் ச க்ஷுபிதா: ஸப்தஸாகரா: ॥ 17

ஸப்த: - ஏழு
ஸாகரா: - சமுத்திரங்களும்
கதானாம் - கதைகளுடையவும்
முஸலாநாம் ச - முஸலாயுதங்களுடையவும்
பரிகாணாம் ச - உழலைத்தடிகளுடையவும்
நி: ஸ்வனை: - ஒலிகளாலும்
ஶராணாம் - பாணங்களின்
புங்க பாதை: ச - முனைப் பாய்ச்சல்களாலும்
க்ஷுபிதா: - கலக்கமுற்றன.

क्षुब्धानां सागराणां च पातालतलवासिनः ।
व्यथिताः पन्नगाः सर्वे दानवाश्च सहस्रशः ॥
க்ஷுப்தாநாம் ஸாகராணாம் ச பாதாளதலவாஸிந: ।
வ்யதிதா: பன்னகா: ஸர்வே தானவாஶ் ச ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 18

ஸாகராணாம் - சமுத்திரங்கள்
க்ஷுப்தாநாம் ச - கலக்கமுறுகையில்
பாதாள தல வாஸிந: - பாதாள உலகில் வஸிக்கும்
ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரக்கணக்கான
பன்னகா: - பன்னர்களும்
தானவா: - தானவர்களும்
ஸர்வே ச - யாவரும்
வ்யதிதா: - வேதனையுற்றார்கள்.

चकम्पे मेदिनी कृत्स्ना सशैलवनकानना ।
भास्करो निष्प्रभश्चासीन्न ववौ चापि मारुतः ॥
சகம்பே மேதினீ க்ருத்ஸ்நா ஸசைலவனகானனா ।
பாஸ்கரோ நிஷ்ப்ரபஶ் ச ஆஸீந் ந வவௌ ச அபி மாருத: ॥ 19

ஸ சைலவனகானனா-மலைகளும், வனங்களும், சோலைகளும் உள்ளிட்ட
மேதினீ - பூமி
க்ருத்ஸ்நா - முழுதும்
சகம்பே - அதிர்ந்தது;
பாஸ்கர: ச - சூரியனும்
நிஷ்ப்ரப: - ஒளி மங்கியவனாய்
ஆஸீத் - இருந்தான்;
மாருத: அபி ச - காற்றும்
வவௌ ந - வீசவில்லை.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
चिन्तामापेदिरे सर्वे सकिन्नरमहोरगाः ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ் ச பரமர்ஷய: ।
சிந்தாமாபேதிரே ஸர்வே ஸகின்னர மஹோரகா: ॥ 20

தத: - அப்பொழுது
தேவா: - தேவர்களும்,
ஸ கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
ஸித்தா: - சித்தர்களும்,
பரமர்ஷய: ச - மகரிஷிகளும்,
ஸகின்னர மஹோரகா:-கின்னரர்களும், மகோரகர்களுமுள்ளிட்ட
ஸர்வே - யாவரும்
சிந்தாம் - கவலையை
ஆபேதிரே - அடைந்தார்கள்.

स्वस्ति गोब्राह्मणेभ्योऽस्तु लोकास्तिष्ठन्तु शाश्वताः ।
जयतां राघवः संख्ये रावणं राक्षसेश्वरम् ॥

ஸ்வஸ்தி கோப்ராஹ்மணேப்யோऽஸ்து லோகாஸ் திஷ்டந்து ஶாஶ்வதா: ।
ஜயதாம் ராகவ: ஸங்க்யே ராவணம் ராக்ஷஸேஶ்வரம் ॥ 21

एवं जपन्तोऽपश्यंस्ते देवाः सर्षिगणास्तदा ।
रामरावणयोर्युद्धं सुघोरं रोमहर्षणम् ॥

ஏவம் ஜபந்தோऽபஶ்யம்ஸ்தே தேவா: ஸர்ஷிகணாஸ் ததா । 22
ராம ராவணயோர் யுத்தம் ஸுகோரம் ரோமஹர்ஷணம் ॥

ததா - அப்பொழுது
தே - அந்த
ஸர்ஷிகணா: - ரிஷிகணங்களோடு கூடிய
தேவா: - தேவர்கள்
கோ ப்ராஹ்மணேப்ய: து-"பசுக்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும்

ஸ்வஸ்தி	-	க்ஷேமமுண்டாகட்டும்;
லோகா:	-	லோகங்கள்
ஶாஶ்வதா:	-	அழிவற்றவைகளாய்
திஷ்டந்து	-	இருக்கட்டும்;
ராகவ:	-	ஶ்ரீராமர்
ஸங்க்யே	-	போரில்
ராக்ஷஸேஶ்வரம்	-	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவணம்	-	ராவணனை
ஜயதாம்	-	வெற்றி கொண்டு விளங்கட்டும்,''
ஏவம்	-	என்றவாறு
ஜபந்த:	-	(தெய்வங்களைப்) பிரார்த்திப்பவர்களாய்
ராம ராவணயோ:	-	ஶ்ரீராமராவணர்களுடைய
ஸுகோரம்	-	மிகப்பயங்கரமானதும்
ரோமஹர்ஷணம்	-	மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதுமான
யுத்தம்	-	யுத்தத்தை
அபஶ்யன்	-	பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்:

गन्धर्वाप्सरसां सङ्घा दृष्ट्वा युद्धमनूपमम् ।

கந்தர்வாப்ஸரஸாம் ஸங்கா த்ருஷ்ட்வா யுத்தமநூபம் । 23

கந்தர்வாப் ஸரஸாம்	-	கந்தர்வர்களுடையவும், அப்ஸரஸ்களுடையவும்
ஸங்கா:	-	கூட்டங்களும்
அத்புதம்	-	ஆச்சர்யகரமான
யுத்தம்	-	போரை
தத்ருஶு:	-	கவனித்தார்கள்.

गगनं गगनाकारं सागरः सागरोपमः ।
रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिव ।।
एवमूचुस्तदालोक्य युद्धं ते रोमहर्षणम् ।।

ககனம் ககநாகாரம் ஸாகர: ஸாகரோபம: । 24
ராம ராவணயோர் யுத்தம் ராம ராவணயோ ரிவ ।
ஏவம் ஊசு: ததாலோகய யுத்தம் தே ரோமஹர்ஷணம் ॥ 25

தே	-	அவர்கள்
தத்	-	அந்த
ரோமஹர்ஷணம்	-	மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதான
யுத்தம்	-	யுத்தத்தை
ஆலோக்ய	-	கவனித்து
ஏவம்	-	பின்வருமாறு
ஊசு:	-	மொழிந்தார்கள்;

ககனம் - "ஆகாயமானது
ககநாகாரம் - ஆகாயத்தையே நிகர்த்தது;
ஸாகர: - சமுத்திரமானது
ஸாகரோபம: - சமுத்திரத்திற்கே நிகரானது;
ராம ராவணயோ: - ஸ்ரீராமராவணர்களின்
யுத்தம் - போரானது
ராம ராவணயோ: இவ-ஸ்ரீராமராவணர்களுடையதையே நிகர்த்தது."

ततः क्रुद्धो महाबाहू रघूणां कीर्तिवर्धनम् ।
संधाय धनुषा रामः क्षुरमाशीविषोपमम् ॥

தத: க்ருத்தோ மஹாபாஹு ரகூணாம் கீர்திவர்தன: ।
ஸந்தாய தனுஷா ராம: க்ஷுரமாசிவிஷோபமம் ॥ 26

रावणस्य शिरोऽच्छिन्दच्छ्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् ।
तच्छिरः पतितं भूमौ दृष्टं लोकैस्त्रिभिस्तदा ॥

ராவணஸ்ய ஶிரோऽச்சிந்தத் ஶ்ரீமத் ஜ்வலித குண்டலம் ।
தத்சிர: பதிதம் பூமௌ த்ருஷ்டம் லோகை: ஸ்த்ரிபிஸ் ததா ॥ 27

மஹாபாஹு: - மகாபாகுவும்
ரகூணாம் - ரகுவம்சத்தவர்களுக்கு
கீர்திவர்தன: - புகழைப் பெருக்குபவருமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
க்ருத்த: - கோபங்கொண்டவராய்
ஆஶிவிஷோபமம் - ஸர்ப்பத்தை நிகர்த்த
ஶரம் - பாணத்தை
தனுஷா ஸந்தாய - வில்லில் பூட்டி
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
ஶ்ரீமத் - காந்தி கொண்டதும்
ஜ்வலித குண்டலம் - ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்களுடையதுமான
ஶிர: - தலையை
அச்சிந்தத் - அறுத்தெறிந்தார்;
ததா - அப்பொழுது
த்ரிபி: லோகை: - மூவுலகங்களாலும்
தத் ஶிர: - அந்த சிரஸானது
பூமௌ பதிதம் - பூமியில் விழுந்ததாய்
த்ருஷ்டம் - பார்க்கப்பட்டது.

तस्यैव सदृशं चान्यद्रावणस्योत्थितं शिरः ।
तत्क्षिप्रं क्षिप्रहस्तेन रामेण क्षिप्रकारिणा ॥

தஸ்யைவ ஸத்ருஶம் சான்யத் ராவணஸ்ய உத்திதம் ஶிர: ।
தத் க்ஷிப்ரம் க்ஷிப்ரஹஸ்தேந ராமேண க்ஷிப்ரகாரிணா ॥ 28

द्वितीयं रावणशिरश्छिन्नं संयति सायकैः ।
छिन्नमात्रं तु तच्छीर्षं पुनरन्यत् स्म दृश्यते ॥

த்விதீயம் ராவண ஶிரஶ் சின்னம் ஸம்யதி ஸாயகை: ।
சின்ன மாத்ரம் து தத் சீர்ஷம் புனரன்யத் ஸ்ம த்ருஶ்யதே ॥ 29

ராவணஸ்ய	-	ராவணனுக்கு
தஸ்ய	-	அதற்கு
ஸத்ருஶம்	-	சமானமான
அன்யத் ஶிர:	-	வேறு தலை
ச ஏவ	-	உடனே
உத்திதம்	-	முளைத்தது;
தத்	-	அந்த
த்விதீயம்	-	இரண்டாவதான
ராவண ஶிர:	-	ராவண சிரஸானது
க்ஷிப்ர ஹஸ்தேந	-	கைவேகங் கொண்டவரும்
க்ஷிப்ர காரிணா	-	எதையும் விரைவில் செய்பவருமான
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவில்
ஸம்யதி	-	போரில்
ஸாயகை:	-	கணைகளால்
சின்னம்	-	அறுக்கப்பட்டது;
தத் சீர்ஷம்	-	அந்தத்தலை
சின்ன மாத்ரம் து	-	அறுக்கப்பட்டவளவிலேயே
அன்யத்	-	வேறொன்று
புன: த்ருஶ்யதேஸ்ம	-	மீளவும் தோன்றியது.

तदप्यशनिसंकाशैश्छिन्नं रामेण सायकैः ।
एवमेकशतं छिन्नं शिरसां तुल्यवर्चसाम् ॥

ததப்யஶநிஸங்காஶைஶ் சின்னம் ராமேண ஸாயகை: ।
ஏவமேகஶதம் சின்னம் ஶிரஸாம் துல்யவர்சஸாம் ॥ 30

தத் அபி	-	அதுவும்
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
அஶநிஸங்காஶை:	-	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
ஸாயகை:	-	பாணங்களைக் கொண்டு
சின்னம்	-	அறுக்கப்பட்டது;
ஏவம்	-	இப்படியாய்
துல்ய வர்சஸாம்	-	ஒத்த உருக்கொண்ட

ஶிரஸாம்	-	தலைகளின்
ஏகஶதம்	-	ஒரு நூறும்
சின்னம்	-	அறுக்கப்பட்டது.

न चैव रावणस्यान्तो दृश्यते जीवितक्षये ।

ந சைவ ராவணஸ்யாந்தோ த்ருஶ்யதே ஜீவிதக்ஷயே । 31

ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
ஜீவிதக்ஷயே	-	பிராண நாச விஷயத்தில்
அந்த: ச	-	முடிவே
த்ருஶ்யதே ந ஏவ	-	காணப்படவில்லை.

ततः सर्वास्त्रविद्वीरः कौसल्यानन्दवर्धनः ।
मार्गणैर्बहुभिर्युक्तश्चिन्तयामास राघवः ॥

தத: ஸர்வாஸ்த்ரவித்வீர: கௌஸல்யா நந்தவர்தன: ।
மார்கணைர் பஹூபிர் யுக்தஶ் சிந்தயாமாஸ ராகவ: ॥ 32

கௌஸல்யா நந்த வர்தன:	-	கௌஸல்யையின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்குபவரும்
ஸர்வாஸ்த்ரவித்	-	எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவரும்
வீர:	-	வீரரும்
பஹூபி: மார்கணை:	-	பல பாணங்களோடு
யுக்த:	-	கூடினவருமான
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
தத:	-	அப்பொழுது
சிந்தயாமாஸ	-	பின்வருமாறு சிந்திக்கலானார்;

मारीचो निहतो यैस्तु खरो यैस्तु सदूषणः ।
क्रौञ्चारण्ये विराधस्तु कबन्धो दण्डकावने ॥

மாரீசோ நிஹதோ யைஸ்து கரோ யைஸ்து ஸதூஷண: ।
க்ரௌஞ்சாரண்யே விராதஸ்து கபந்தோ தண்டகாவனே ॥ 33

यैः साला गिरयो भग्ना वाली च क्षुभितोऽम्बुधिः ।
ते इमे सायकाः सर्वे युद्धे प्रात्ययिका मम ॥
किं नु तत्कारणं येन रावणे मन्दतेजसः ॥

யை: ஸாலா கிரயோ பக்நா வாலீ ச க்ஷூபிதோऽம்புதி: । 34
தேமே ஸாயகா: ஸர்வே யுத்தே ப்ராத்யயிகா மம ॥
கிம் நு தத்காரணம் யேன ராவணே மந்ததேஜஸ: ॥

யை: து	-	எவைகளாலேயே
மாரீச:	-	மாரீசன்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டானோ,

யை:	-	எவைகளாலேயே
ஸதூஷண:	-	தூஷணனோடு கூட
கர:	-	கரனும்,
க்ரௌஞ்ச அரண்யே	-	கிரௌஞ்ச காட்டில்
விராத:	-	விராதனும்,
தண்டகாவனே	-	தண்டகா வனத்தில்
கபந்த: து	-	கபந்தனும்,
து	-	அப்படியே கொல்லப்பட்டார்களோ,
யுத்தே	-	போரில்
மம	-	எனக்கு
ப்ராத்யாயிகா:	-	நம்பத்தக்கவைகளோ,
தே	-	அந்த
இமே	-	இந்த
ஸாயகா:	-	பாணங்கள்
ஸர்வே	-	எல்லாம்
யேன	-	எக்காரணத்தால்
ராவணே	-	ராவணனிடம்
மந்த தேஜஸ:	-	பிரதாபம் குன்றினவாயினவோ,
தத்	-	அந்த
காரணம்	-	காரணம்
கிம் நு	-	எதுவோ ?

इति चिन्तापरश्चासीदप्रमत्तश्च संयुगे ।
ववर्ष शरवर्षाणि राघवो रावणोरसि ॥
இதி சிந்தாபரஶ்சாஸீத் அப்ரமத்தஶ்ச ஸம்யுகே ।
வவர்ஷ ஶரவர்ஷாணி ராகவோ ராவணோரஸி ॥ 35

ராகவ: ச	-	ஸ்ரீராமரும்
இதி	-	மேற்கண்டவாறு
சிந்தாபர:	-	சிந்தையில் ஆழ்ந்தவராய்
ஆஸீத்	-	இருந்தார்;
ஸம்யுகே	-	போரில்
அப்ரமத்த: ச	-	ஜாக்கிரதையுற்றவராகவே
ஶரவர்ஷாணி	-	பாண வர்ஷங்களை
ராவணோரஸி	-	ராவணனது மார்பில்
வவர்ஷ	-	வர்ஷித்தார்.

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः ।
गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥
ராவணோSபி தத: க்ருத்தோ ரதஸ்தோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
கதாமுஸல வர்ஷேண ராமம் ப்ரத்யர்தயத் ரணே ॥ 36

தத:	அப்பொழுது
ரதஸ்த:	ரதத்திலிருக்கும்
ராக்ஷஸேஸ்வர:	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவண: அபி	ராவணனும்
க்ருத்த:	கோபங்கொண்டவனாய்
ரணே	போரில்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை

கதா முஸல வர்ஷேண-கதைகளுடையவும், முஸலாயுதங்களுடையவும் வர்ஷத்தால்

ப்ரத்யர்தயத்	எதிர்த்துத் தாக்கினான்.

तत्प्रवृत्तं महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षपम् ।
अन्तरिक्षे च भूमौ च पुनश्च गिरिमूर्धनि ॥

தத் ப்ரவ்ருத்தம் மஹத் யுத்தம் துமுலம் ரோமஹர்ஷணம் ।
அந்தரிக்ஷே ச பூமௌ ச புனஸ்ச கிரிமூர்தனி ॥ 37

தத்	அந்த
மஹத்	பெரும்
யுத்தம்	போரானது
கிரிமூர்தனி ச	மலைச்சிகரத்திலும்
அந்தரிக்ஷ ச	ஆகாயத்திலும்
பூமௌ ச	பூமியிலும்
துமுலம் புன:	மிக்க பயங்கரமாயும்
ரோமஹர்ஷணம்	மயிர்க்கூச்செறிவிப்பதாயும்
ப்ரவ்ருத்தம்	நடைபெற்றது:

देवदानवयक्षाणां पिशाचोरगरक्षसाम् ।
पश्यतां तन्महद्युद्धं सर्वरात्रमवर्तत ॥

தேவதானவ யக்ஷாணாம் பிஶாச உரக ரக்ஷஸாம் ।
பஶ்யதாம் தன்மஹத் யுத்தம் ஸர்வராத்ரமவர்தத ॥ 38

தேவ தானவ யக்ஷாணாம்-தேவர்களும், தானவர்களும், யக்ஷர்களும்
பிஶாச உரக ரக்ஷஸாம்-பிசாசர்களும், உரகர்களும், ராக்ஷஸர்களும்

பஶ்யதாம்	பார்க்கும் பொழுதே
ஸர்வராத்ரம்	இரா முழுமையும்
தத்	அந்த
மஹத்	பெரும்
யுத்தம்	போர்
அவர்தத	நிகழ்ந்தது.

नैव रात्रं न दिवसं न मुहूर्तं न च क्षणम् ।
रामरावणयोर्युद्धं विराममुपगच्छति ॥

நைவ ராத்ரம் ந திவஸம் ந முஹூர்தம் ந ச க்ஷணம் ।
ராம ராவணயோர் யுத்தம் விராமமுபகச்சதி ॥ 39

ராம ராவணயோ:	- ஸ்ரீராமராவணர்களின்
யுத்தம்	- போரானது
ராத்ரம் ஏவ	- இரவிலும்
விராமம்	- ஓய்வை
உபகச்சதி ந	- அடையவில்லை;
திவஸம்	- பகலிலும்
ந	- ஓய்வு கொள்ளவில்லை;
முஹூர்தம்	- ஒரு முகூர்த்த நேரத்திலும்
ந	- ஓய்வு கொள்ளவில்லை;
க்ஷணம் ச	- ஒரு வினாடியிலுங்கூட
ந	- ஓய்வு கொள்ளவில்லை.

दशरथसुतराक्षसेन्द्रयोर्जयमनवेक्ष्य रणे स राघवस्य ।
सुरवररथसारथिर्महान् रणगतमेनमुवाच वाक्यमाशु ॥

தஶரத ஸுத ராக்ஷஸேந்த்ரயோ:
ஜயமனவேக்ஷ்ய ரணே ஸ ராகவஸ்ய ।
ஸுரவர ரத ஸாரதிர் மஹான்
ரணகதமேனம் உவாச வாக்யமாஶு ॥ 40

ஸ:	- அந்த
மஹான்	- உத்தமனான
ஸுரவர ரத ஸாரதி:	- தேவேந்திரனின் தேர்ப்பாகன் (மாதலி)
தஶரத ஸுத ராக்ஷஸேந்த்ரயோ:	- ஸ்ரீராமருடையைவும், ராவணனுடையைவும்
ரணே	- போரில்
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ஜயம்	- வெற்றியை
அனவேக்ஷ்ய	- காணாது
ரணகதம்	- போரில் முனைந்திருக்கும்
ஏனம்	- இவரைப் பார்த்து (ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து),
ஆஶு	- தத்க்ஷணமே
வாக்யம்	- ஒரு விண்ணப்பத்தை
உவாச	- தெரிவித்துக் கொண்டான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவணைகஶத ஶிரஶ்சேதநம் நாம தசோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகோதஶோத்தரஶததம: ஸர்க: - 111

अथ संस्मारयामास राघवं मातलिस्तदा ।
अजानन्निव किं वीर त्वमेनमनुवर्तसे ॥
அத ஸம்ஸ்மாரயாமாஸ ராகவம் மாதலிஸ் ததா ।
அஜாநந்நிவ கிம் வீர த்வமேனமநுவர்தஸே ॥ 1

அத	- அனந்தரம்
மாதலி:	- மாதலி
ததா	- அப்பொழுது
ராகவம்	- ஸ்ரீராமருக்கு
ஸம்ஸ்மார்யாமாஸ	- பின்வருமாறு ஞாபகப்படுத்தினான்;
வீர	- "வீரரே !
த்வம்	- தேவரீர்
அஜாநந் இவ	- ஒன்றும் அறியாதவர் போல்
ஏனம்	- இவனை
கிம்	- ஏன்
அநுவர்தஸே	- எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்.

विसृजास्मै वधाय त्वमस्त्रं पैतामहं प्रभो ।
विनाशकालः कथितो यः सुरैः सोऽद्य वर्तते ॥
விஸ்ருஜாஸ்மை வதாய த்வமஸ்த்ரம் பைதாமஹம் ப்ரபோ ।
விநாஶகால: கதிதோ ய: ஸுரை: ஸோऽத்ய வர்ததே ॥ 2

ப்ரபோ	- "பிரபுவே !
வதாய	- வதத்தின் பொருட்டு
அஸ்மை	- இவன் மீது
பைதாமஹம்	- பிரம்ம
அஸ்த்ரம்	- அஸ்திரத்தை
த்வம்	- தேவரீர்
விஸ்ருஜ	- பிரயோகிப்பீராக;
ஸுரை:	- தேவர்களால்
ய:	- எது
விநாஶகால:	- மரணகாலமாக
கதித:	- சொல்லப்பட்டதோ
ஸ:	- அது
அத்ய	- இப்பொழுது
வர்ததே	- நேர்ந்திருக்கிறது."

ततः संस्मारितो रामस्तेन वाक्येन मातलेः ।
जग्राह स शरं दीप्तं निःश्वसन्तमिवोरगम् ॥

தத: ஸம்ஸ்மாரிதோ ராமஸ் தேந வாக்யேன மாதலே: ।
ஜக்ராஹ ஸஶரம் தீப்தம் நி:ஶ்வஸந்தம் இவோரகம் ॥ 3

यमस्मै प्रथमं प्रादादगस्त्यो भगवानृषि: ।
ब्रह्मदत्तं महाबाणममोघं युधि वीर्यवान् ॥
யமஸ்மை ப்ரதமம் ப்ராதாத் அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி: ।
ப்ரஹ்மதத்தம் மஹாபாணம் அமோகம் யுதி வீர்யவான் ॥ 4

ब्रह्मणा निर्मितं पूर्वमिन्द्रार्थममितौजसा ।
दत्तं सुरपते: पूर्वं त्रिलोकजयकाङ्क्षिण: ॥
ப்ரம்ஹணா நிர்மிதம் பூர்வம் இந்த்ரார்தமமிதௌஜஸா ।
தத்தம் ஸுரபதே: பூர்வம் த்ரிலோகஜயகாங்க்ஷிண: ॥ 5

यस्य वाजेषु पवन: फले पावकभास्करौ ।
शरीरमाकाशमयं गौरवे मेरुमन्दरौ ॥
யஸ்ய வாஜேஷு பவன: பலே பாவக பாஸ்கரௌ ।
ஶரீரம் ஆகாஶமயம் கௌரவே மேருமந்தரௌ ॥ 6

जाज्वल्यमानं वपुषा सुपुङ्खं हेमभूषितम् ।
तेजसा सर्वभूतानां कृतं भास्करवर्चसम् ॥
ஜாஜ்வல்யமானம் வபுஷா ஸுபுங்கம் ஹேம பூஷிதம் ।
தேஜஸா ஸர்வபூதாநாம் க்ருதம் பாஸ்கரவர்சஸம் ॥ 7

सधूममिव कालाग्निं दीप्तमाशीविषं यथा ।
परनागाश्ववृन्दानां भेदनं क्षिप्रकारिणम् ॥
ஸதூமமிவ காலாக்நிம் தீப்தமாஶீவிஷம் யதா ।
பரநாகாஶ்வ வ்ருந்தாநாம் பேதனம் க்ஷிப்ரகாரிணம் ॥ 8

द्वाराणां परिघाणां च गिरीणामपि भेदनम् ।
नानारुधिरसिक्ताङ्गं मेदोदिग्धं सुदारुणम् ॥
த்வாராணாம் பரிகாணாம் ச கிரீணாமபி பேதனம் ।
நாநாருதிர ஸிக்தாங்கம் மேதோதிக்தம் ஸுதாருணம் ॥ 9

वज्रसारं महानादं नानासमितिदारणम् ।
सर्ववित्रासनं भीमं श्वसन्तमिव पन्नगम् ॥
வஜ்ரஸாரம் மஹாநாதம் நாநா ஸமிதி தாரணம் ।
ஸர்வவித்ராஸநம் பீமம் ஶ்வஸந்தமிவ பன்னகம் ॥ 10

कङ्कगृध्रबकानां च गोमायुगणरक्षसाम् ।
नित्यं भक्ष्यप्रदं युद्धे यमरूपं भयावहम् ॥

கங்க க்ருத்ர பகாநாம் ச கோமாயுகண ரக்ஷஸாம் ।
நித்யம் பக்ஷ்யப்ரதம் யுத்தே யமரூபம் பயாவஹம் ॥ 11

नन्दनं वानरेन्द्राणां रक्षसामवसादनम् ।
वाजितं विविधैर्वाजैश्चारुचित्रैर्गरुत्मतः ॥

நந்தனம் வானரேந்த்ராணாம் ரக்ஷஸாம் அவஸாதனம் ।
வாஜிதம் விவிதைர் வாஜைஶ் சாருசித்ரைர் கருத்மத: ॥ 12

तमुत्तमेषुं लोकानामिक्ष्वाकुभयनाशनम् ।
द्विषतां कीर्तिहरणं प्रहर्षकरमात्मनः ॥

தம் உத்தமேஷும் லோகாநாம் இக்ஷ்வாகு பய நாஶனம் ।
த்விஷதாம் கீர்தி ஹரணம் ப்ரஹர்ஷகரமாத்மன: ॥ 13

தத:	-	அப்பொழுது
ஸ:	-	அந்த
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
மாதலே:	-	மாதலியின்
தேந	-	அந்த
வாக்யேன	-	சொல்லால்
ஸ்ம்ஸ்மாரித:	-	ஞாபகப்படுத்தப்பட்டவராய்,
ரிஷி:	-	முனிவரும்
வீர்யவான்	-	சக்திமானுமாகிய
அகஸ்த்ய:	-	அகஸ்திய
பகவான்	-	பகவான்
ப்ரதமம்	-	முதலில்
அஸ்மை	-	இவருக்கு (ஸ்ரீராமருக்கு)
யம்	-	எந்த
ப்ரஹ்ம தத்தம்	-	பிரம்மதேவரால் அளிக்கப்பட்டதும்
யுதி	-	போரில்
அமோகம்	-	வீண்போகாததுமான
மஹாபாணம்	-	உத்தயபாணத்தை
ப்ராதாத்	-	அளித்தாரோ, அதாகிறதும்
பூர்வம்	-	முன்பு
அமிதௌஜஸா	-	ஒப்பற்ற தேஜஸ்வியாகிய
ப்ரஹ்மணா	-	பிரம்மதேவரால்
இந்த்ரார்த்தம்	-	இந்திரனுக்காக
நிர்மிதம்	-	சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
பூர்வம்	-	முன்பு
த்ரிலோக ஜயகாங்க்ஷிண:	-	மூவுலகையும் வெற்றி கொள்ள விரும்பிய
ஸுரபதே:	-	தேவேந்திரனுக்கு

தத்தம்	அளிக்கப்பட்டதும்,
யஸ்ய வாஜேஷு	எதனது இறகுகளில்
பவன:	வாயுபகவானோ,
பலே	முனையில்
பாவக பாஸ்கரௌ	அக்னிபகவானும், ஸூர்யபகவானுமோ,
ஶரீரம்	சரீரமானது
ஆகாஶமயம்	ஆகாயஸ்வரூபமோ,
கௌரவே	பளுவில்
மேருமந்தரௌ	மேரு பர்வதமும் மந்தர பர்வதமுமோ, அதாகிறதும்
வபுஷா	அழகுகொண்டு
ஜாஜ்வல்யமானம்	ஜ்வலிக்கின்றதும்
ஸுபுங்கம்	நன்முனையுற்றதும்
ஹேமபூஷிதம்	பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டதும்
ஸர்வபூதாநாம்	எல்லாப்பிராணிகளுடைய
தேஜஸா	வீரியங்கொண்டு
க்ருதம்	உண்டாக்கப் பெற்றதும்
பாஸ்கர வர்சஸம்	சூரியபகவானது ஒளி கொண்டதும்
ஸதூமம்	புகையுடன் கூடிய
காலாக்நிம் இவ	ஊழித்தீ போன்றதும்
தீப்தம்	ஜ்வலிக்கும்
ஆஶீவிஷம் யதா	சர்ப்பம் போன்றதும்
பரநாகாஶ்வ வ்ருந்தாநாம்	பகைவரின் யானைக் கூட்டங்களையும், குதிரைக் கூட்டங்களையும்
பேதனம்	பிளக்கவல்லதும்
க்ஷிப்ரகாரிணம்	விரைவில் எதையும் செய்யவல்லதும்
த்வாராணாம்	கோட்டை வாயில்களையும்
பரிகாணாம் ச	அகழிகளையும்
கிரீணாம் அபி	மலைகளையும்
பேதனம்	பிளக்கவல்லதும்
நாநாருதிர ஸிக்தாங்கம்	பலபடியாய் குருதி படிந்த உருக்கொண்டதும்
மேதோதிக்தம்	கொழுப்பால் பூசப்பெற்றதும்
ஸுதாருணம்	மிக பயங்கரமானதும்
வஜ்ரஸாரம்	வஜ்ராயுதத்தின் உறுதி கொண்டதும்
மஹாநாதம்	பேரொலியுடையதும்
நாநா ஸமிதி தாரணம்	பலவகைப் போர்களையும் சிதைக்க வல்லதும்
ஸர்வ வித்ராஸநம்	யாரையும் நடுங்கச் செய்வதும்
பீமம்	பயங்கரமானதும்
ஶ்வஸந்தம்	சீறும்

பன்னகம் இவ - சர்ப்பம் போன்றதும்
கங்க க்ருத்ர பகானாம் ச-கழுகுகளுக்கும், பருந்துகளுக்கும், கூளிகளுக்கும்,
கோமாயுகண ரக்ஷஸாம்-நரிக்கூட்டங்களுக்கும், பிசாசுகளுக்கும்
யுத்தே - போரில்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
பக்ஷ்ய ப்ரதம் - உணவளிப்பதும்
யமரூபம் - யமனுக்கு நிகரான உருக்கொண்டதும்
பயாவஹம் - பயத்தை விளைவிப்பதும்
வானரேந்த்ராணாம் - வானரோத்தமர்களுக்கு
நந்தனம் - ஆனந்தத்தைத்தர வல்லதும்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களை
அவஸாதனம் - அழிக்கவல்லதும்
கருத்மத: - கருடபகவானின்
விவிதை: - பல
சாருசித்ரை: - மிகவழகிய
வாஜை: - சிறகுகளால்
வாஜிதம் - கட்டப்பெற்றதும்
லோகாநாம் - உலகங்களுள்
உத்தமேஷும் - சிறந்த பாணமாகிறதும்
இக்ஷ்வாகு பய நாஶனம்-இஷ்வாகு வம்சத்தவர்களின் ஆபத்தை ஒழிக்கவல்லதும்
த்விஷதாம் - சத்ருக்களின்
கீர்தி ஹரணம் - புகழை அழிக்கவல்லதும்
ஆத்மன: - தனக்கு
ப்ரஹர்ஷகரம் - சந்தோஷத்தை விளைவிப்பதும்
தீப்தம் - ஜ்வலிக்கின்றதும்
நிஶ்ஶ்வஸந்தம் - சீறுகின்றதும்
உரகம் இவ - சர்ப்பம் போன்றதுமான
தம் - அந்த
ஶரம் - பாணத்தை
ஜக்ராஹ - கைக்கொண்டார்.

अभिमन्त्र्य ततो रामस्तं महेषुं महाबलः ।
वेदप्रोक्तेन विधिना सन्दधे कार्मुके बली ॥

அபிமந்த்ரய ததோ ராமஸ் தம் மஹேஷும் மஹாபல: । 14
வேத ப்ரோக்தேன விதிநா ஸந்ததே கார்முகே பலீ ॥

மஹாபல: - மகாசக்திமானும்
பலீ - பலசாலியான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது

தம் - அந்த
மஹேஷும் - உத்தமபாணத்தை
வேத ப்ரோக்தேன - வேகத்தில் சாற்றப்பட்ட
விதிநா - முறைப்படி
அபிமந்த்ர்ய - அபிமந்திரித்து
கார்முகே - கோதண்டத்தில்
ஸந்ததே - தொடுத்தார்.

तस्मिन् संधीयमाने तु राघवेण शरोत्तमे ।
सर्वभूतानि वित्रेसुश्चचाल च वसुंधरा ॥

தஸ்மின் ஸந்தீயமானே து ராகவேண ஶரோத்தமே ।
ஸர்வபூதானி வித்ரேஸுஶ் சசால ச வஸுந்தரா ॥ 15

ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
து - அப்பொழுது
தஸ்மின் - அந்த
ஶரோத்தமே - சிறந்த பாணமானது
ஸந்தீயமானே - தொடுக்கப்படும் போது
ஸர்வ பூதானி - எல்லாப் பிராணிகளும்
வித்ரேஸு: - மருண்டன;
வஸுந்தரா ச - பூமியும்
சசால - அதிர்ந்தது.

स रावणाय संक्रुद्धो भृशमायम्य कार्मुकम् ।
चिक्षेप परमायत्तस्तं शरं मर्मघातिनम् ॥

ஸ ராவணாய ஸங்க்ருத்தோ ப்ருஶம் ஆயம்ய கார்முகம் ।
சிக்ஷேப பரமாயத்தஸ் தம் ஶரம் மர்மகாதினம் ॥ 16

ஸங்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்ட
ஸ: - அவர்
பரமரயத்த: - மிக ஊக்கங்கொண்டு
கார்முகம் - வில்லை
ப்ருஶம் - மிக
ஆயம்ய - இழுத்து
தம் - அந்த
மர்மகாதினம் - மர்மத்தைப் பிளக்கவல்ல
ஶரம் - பாணத்தை
ராவணாய - ராவணன் மீது
சிக்ஷேப - விடுத்தார்.

स वज्र इव दुर्धर्षो वज्रिबाहुविसर्जितः ।
कृतान्त इव चावार्यो न्यपतद्रावणोरसि ॥

ஸ வஜ்ர இவ துர்தர்ஷோ வஜ்ரிபாஹு விஸர்ஜித: ।
க்ருதாந்த இவ சாவார்யோ ந்யபதத் ராவணோரஸி ॥ 17

வஜ்ரி பாஹு விஸர்ஜித:-இந்திரனது கரத்தால் விடுக்கப்பட்ட

வஜ்ர: இவ	வஜ்ராயுதம் போன்றவாறு
துர்தர்ஷ:	அணுக முடியாததும்
க்ருதாந்த: இவ	யமன் போலவே
அவார்ய: ச	தடுக்க முடியாததுமான
ஸ:	அது (பாணமானது)
ராவணோரஸி	ராவணனது மார்பில்
ந்யபதத்	பாய்ந்தது.

स विसृष्टो महावेगः शरीरान्तकरः शरः ।
बिभेद हृदयं तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥

ஸ விஸ்ருஷ்டோ மஹாவேக: ஶரீராந்தகர:ஶர: ।
பிபேத ஹ்ருதயம் தஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மன: ॥ 18

மஹாவேக:	மிகச்சக்தி கொண்டதும்
ஶரீராந்த கர:	சரீரத்தை அழிக்கவல்லதுமான
ஸ:	அந்த
விஸ்ருஷ்ட:	விடுக்கப்பட்ட
ஶர:	பாணமானது
தஸ்ய	அந்த
துராத்மன:	துஷ்டாத்மாவான
ராவணஸ்ய	ராவணனது
ஹ்ருதயம்	ஹருதயத்தை
பிபேத	பிளந்தது.

रुधिराक्तः स वेगेन जीवितान्तकरः शरः ।
रावणस्य हरन् प्राणान् विवेश धरणीतलम् ॥

ருதிராக்த: ஸ வேகேந ஜீவிதாந்த கர: ஶர: । 19
ராவணஸ்ய ஹரன் ப்ராணான் விவேஶ தரணீதலம் ॥

ஜீவிதாந்தகர:	உயிரை மாய்க்கவல்ல
ஸ:	அந்த
ஶர:	பாணமானது
ருதிராக்த:	குருதி வழிந்ததாகி
வேகேந	விரைவாய்
ராவணஸ்ய	ராவணனது
ப்ராணான்	உயிரை
ஹரன்	அபகரித்துக் கொண்டு
தரணீதலம்	பூமிக்குள்
விவேஶ	புகுந்தது.

स शरो रावणं हत्वा रुधिरार्द्रीकृतच्छविः ।
कृतकर्मा निभृतवत् स्वतूणीं पुनरागमत् ॥

ஸ ஶரோ ராவணம் ஹத்வா ருதிரார்த்ரீக்ருதச் சவி: ।
க்ருதகர்மா நிப்ருதவத் ஸ்வதூணீம் புனராகமத் ॥ 20

ஸ: - அந்த
ஶர: - பாணமானது
ராவணம் - ராவணனை
ஹத்வா - கொன்று
ருதிரார்த்ரீ க்ருதச் சவி:-ரத்தம் வழிந்த உருக்கொண்டதாய்
நிப்ருதவத் - வேலைக்காரனைப் போல்
க்ருத கர்மா - காரியத்தை முடித்து விட்டதாய்
புன; - மீளவும்
ஸ்வதூணீம் - தனது அம்புறாத் தூணிக்கு
ஆகமத் - வந்து சேர்ந்தது.

तस्य हस्ताद्धतस्याशु कार्मुकं तत्ससायकम् ।
निपपात संह प्राणैर्भ्रश्यमानस्य जीवितात् ॥

தஸ்ய ஹஸ்தாத் ஹதஸ்யாஶு கார்முகம் தத் ஸஸாயகம் ।
நிபபாத ஸஹ ப்ராணைர் ப்ருஶ்யமானஸ்ய ஜீவிதாத் ॥ 21

ஹதஸ்ய - கொல்லப்பட்டு
ஜீவிதாத் ப்ருஶ்யமானஸ்ய-உயிரை நீத்துக் கொண்டிருக்கும்
தஸ்ய - அவனது
ஹஸ்தாத் - கையினின்று
தத் - அந்த
ஸ ஸாயகம் - பாணத்தோடு கூடிய
கார்முகம் - வில்லானது
ப்ராணை: ஸஹ - பிராணனுடன் கூட
ஆஶு நிபபாத - தத்க்ஷணமே நழுவியது.

गतासुर्भीमवेगस्तु नैर्ऋतेन्द्रो महाद्युतिः ।
पपात स्यन्दनाद्भूमौ वृत्रो वज्रहतो यथा ॥

கதாஸுர் பீமவேகஸ்து நைர்ருதேந்த்ரோ மஹாத்யுதி: ।
பபாத ஸ்யந்தநாத் பூமௌ வ்ருத்ரோ வஜ்ரஹதோ யதா ॥ 22

பீமவேக: - பயங்கரமான சக்தி கொண்ட
மஹாத்யுதி: - பெரும் பெருமை வாய்ந்தவனான
நைர்ருதேந்த்ர: - இராக்ஷஸமன்னன்
கதாஸு: - உயிரிழந்தவனாய்
வஜ்ர ஹத: - வஜ்ராயுதத்தால் மாய்க்கப்பட்ட

வ்ருத்ர:	-	விருத்ராஸுரன்
யதா	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
து	-	அப்பொழுது
ஸ்யந்தநாத்	-	ரதத்தினின்று
பூமௌ	-	பூமியில்
பபாத	-	வீழ்ந்தான்.

तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ हतशेषा निशाचराः ।
हतनाथा भयत्रस्ताः सर्वतः संप्रदुद्रुवुः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா பதிதம் பூமௌ ஹதஶேஷா நிஶாசரா: ।
ஹதநாதா பயத்ரஸ்தா: ஸர்வத: ஸம்ப்ரதுத்ருவு: ॥ 23

ஹதஶேஷா:	-	கொல்லப்பட்டு எஞ்சிய
நிஶாசரா:	-	அரக்கர்கள்
தம்	-	அவனை
பூமௌ	-	பூமியில்
பதிதம்	-	சாய்ந்தவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
ஹதநாதா:	-	தலைவனையிழந்தவர்களாய்
பயத்ரஸ்தா:	-	பயத்தால் மருண்டவர்களாய்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
ஸம்ப்ரதுத்ருவு:	-	ஓடினார்கள்.

नर्दन्तश्चाभिपेतुस्तान् वानरा द्रुमयोधिनः ॥

நர்தந்தஶ்சாபிபேதுஸ் தான் வானரா த்ருமயோதின: । 24

த்ருமயோதின:	-	மரத்தைக் கொண்டு போர்புரியும்
வானரா :	-	வானரர்கள்
நர்தந்த:	-	கர்ஜிக்கின்றவர்களாய்
தான் ச	-	அவர்களையும்
அபிபேது:	-	தொடர்ந்து தாக்கினார்கள்.

दशग्रीववधं दृष्ट्वा विजयं राघवस्य च ।
अर्दिता वानरैर्हृष्टैर्लङ्कामभ्यपतन् भयात् ॥
गताश्रयत्वात् करुणैर्बाष्पप्रस्रवणैर्मुखैः ॥

தஶக்ரீவ வதம் த்ருஷ்ட்வா விஜயம் ராகவஸ்ய ச ।
அர்திதா வாநரைர் ஹ்ருஷ்டைர் லங்காம் அப்யபதன் பயாத் ॥ 25
கதாஶ்ரயத்வாத் கருணைர் பாஷ்ப ப்ரஸ்ரவணைர் முகை: ॥

ஹ்ருஷ்டை:	-	உத்ஸாகங் கொண்ட
வாநரை:	-	வானரர்களால்

அர்திதா:	-	தாக்கப்பட்ட அவர்கள்
தஶக்ரீவ வதம்	-	ராவணனது வதத்தையும்
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
விஜயம் ச	-	வெற்றியையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
கதாஶ்ரயத்வாத்	-	ஆச்ரயமொழிந்ததால்
கருணை:	-	ஏக்கங்கொண்டு
பாஷ்பப்ரஸ்ரவணை:	-	கண்ணீரைப் பெருகவிடும்
முகை:	-	முகங்களுடன்
பயாத்	-	பயத்தால்
லங்காம்	-	இலங்கைக்கு
அப்யபதன்	-	சென்றார்கள்.

ततो विनेदुः संहृष्टा वानरा जितकाशिनः ।
वदन्तो राघवजयं रावणस्य च तद्वधम् ।।

ததோ விநேது: ஸம்ஹ்ருஷ்டா வானரா ஜிதகாஶின :।
வதந்தோ ராகவஜயம் ராவணஸ்ய ச தத் வதம் ॥ 26

ஜிதகாஶின :	-	வெற்றியால் விளங்குகின்றவர்களும்
ஸம்ஹ்ருஷ்டா:	-	உத்ஸாஹங்கொண்டவர்களுமான
வானரா:	-	வானரர்கள்
தத:	-	அப்பொழுது
ராகவஜயம்	-	ஸ்ரீராமரது வெற்றியையும்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
தம்	-	அந்த
வதம் ச	-	வதத்தையும்
வதந்த:	-	மொழிபவர்களாய்
விநேது:	-	கர்ஜித்தனர்.

अथान्तरिक्षे व्यनदद् सौम्यस्त्रिदशदुन्दुभिः ।
दिव्यगन्धवहस्तत्र मारुतः सुसुखं ववौ ।।

அத அந்தரிக்ஷே வ்யநதத் ஸௌம்யஸ் த்ரிதஶ துந்துபி: ।
திவ்ய கந்தவஹஸ் தத்ர மாருத: ஸுஸுகம் வவௌ ॥ 27

அத	-	அப்பொழுது
அந்தரிக்ஷே	-	ஆகாயத்தில்
ஸௌம்ய:	-	மங்களமான
த்ரிதஶ துந்துபி:	-	தேவ துந்துபி வாத்யம்
வ்யநதத்	-	முழங்கியது;
தத்ர	-	அப்பொழுது
மாருத:	-	காற்று

திவ்ய கந்தவஹ: - நறுமணங்கமழ்கின்றதாய்
ஸுஸுக: - ஸுகமாய்
வவௌ - வீசிற்று.

निपपातान्तरिक्षाच्च पुष्पवृष्टिस्तदा भुवि ।
किरन्ती राघवरथं दुरवापा मनोरमा ॥

நிபபாத அந்தரிக்ஷாச்ச புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ் ததா புவி ।
கிரந்தீ ராகவரதம் துரவாபா மனோரமா ॥ 28

ததா - அப்பொழுது
புவி - பூமியில்
அந்தரிக்ஷாத் - ஆகாயத்தினின்று
மனோரமா - மனோஹரமானதும்
துரவாபா ச - வேறுயாருக்குங் கிட்டாததுமான
புஷ்ப வ்ருஷ்டி: - பூமாரியானது
ராகவ ரதம் - ஸ்ரீராமரின் ரதத்தின் மீது
கிரந்தீ - இரைவதாய்
நிபபாத - வீழ்ந்தது.

राघवस्तवसंयुक्ता गगनेऽपि च शुश्रुवे ।
साधु साध्विति वागग्र्या दैवतानां महात्मनाम् ॥

ராகவஸ்தவஸம்யுக்தா ககனேऽபி ச ஶுஶ்ருவே ।
ஸாது ஸாத்விதி வாகக்ரயா தைவதாநாம் மஹாத்மநாம் ॥ 29

ககனே அபி - ஆகாயத்திலும்,
மஹாத்மநாம் - மகாத்மாக்களாகிய
தைவதாநாம் - தேவர்களுடைய,
ஸாது - 'நன்று
ஸாது - நன்று'
இதி - என்று
ராகவஸ்தவ ஸம்யுக்தா-ஸ்ரீராமரது துதியுடன் கூடிய
அக்ரயா - சிறந்த
வாக் ச - திருமொழியும்
ஶுஶ்ருவே - கேட்டது.

आविवेश महाहर्षो देवानां चारणैः सह ।
रावणे निहते रौद्रे सर्वलोकभयङ्करे ॥

ஆவிவேஶ மஹாஹர்ஷோ தேவாநாம் சாரணை: ஸஹ । 30
ராவணே நிஹதே ரௌத்ரே ஸர்வலோக பயங்கரே ॥
ஸர்வலோக பயங்கரே-எல்லா உலகுகளுக்கும் அச்சத்தைத் தந்த
ரௌத்ரே - கொடியனான

ராவணே	ராவணன்
நிஹதே	மாண்டவளவில்
சாரணை: ஸஹ	சாரணர்களுடன் கூட
தேவாநாம்	தேவர்களுக்கு
மஹான்	பெரும்
ஹர்ஷ:	சந்தோஷமானது
ஆவிவேஶ	குடிகொண்டது.

ततः सकामं सुग्रीवमङ्गदं च महाबलम् ।
चकार राघवः प्रीतो हत्वा राक्षसपुङ्गवम् ॥

தத: ஸகாமம் ஸுக்ரீவம் அங்கதம் ச மஹாபலம் ।
சகார ராகவ: ப்ரீதோ ஹத்வா ராக்ஷஸ புங்கவம் ॥ 31

தத:	அப்பொழுது
ராகவ:	ஸ்ரீராமர்
ராக்ஷஸ புங்கவம்	ராக்ஷஸோத்தமனை
ஹத்வா	கொன்று
ப்ரீத:	மனத்திருப்தி கொண்டவராய்
ஸுக்ரீவம்	ஸுக்ரீவனை
ஸகாமம்	இஷ்டம் நிறைவேறினவனாகவும்
மஹாபலம்	மகாபலசாலியான
அங்கதம்	அங்கதனை
ச	அப்படியே இஷ்டம் நிறைவேறினவனாகவும்
சகார	செய்தார்.

ततः प्रजग्मुः प्रशमं मरुद्गणा दिशः प्रसेदुर्विमलं नभोऽभवत् ।
मही चकम्पे न हि मारुतो ववौ स्थिरप्रभश्चाप्यभवद्दिवाकरः ॥

தத: ப்ரஜக்மு: ப்ரஶமம் மருத்கணா
திஶ: ப்ரஸேதுர் விமலம் நபோऽபவத் ।
மஹீ சகம்பே ந ஹி மாருதோ வவௌ
ஸ்திர ப்ரபஶ்சாப்யபவத் திவாகர: ॥ 32

தத:	அப்பொழுது
மருத்கணா:	தேவகணங்கள்
ப்ரஶமம்	நிம்மதியை
ப்ரஜக்மு:	அடைந்தார்கள்;
திஶ:	திக்குகள்
ப்ரஸேது:	நிர்மலமாயின;
நப:	ஆகாயமும்
விமலம்	நிர்மலமாக
அபவத்	இருந்தது;

மஹீ ஹி	- பூமியும்
சகம்பே ந	- அசையாதிருந்தது ;
மாருத:	- காற்றும்
வவௌ	- வீசிற்று,
திவாகர: அபி ச	- சூரியனும்
ஸ்திர ப்ரப:	- மழுங்கா ஒளிகொண்டவனாய்
அபவத்	- ஆயினான்.

ततस्तु सुग्रीवविभीषणादयः सुहृद्विशेषाः सहलक्ष्मणास्तदा ।
समेत्य **हृष्टा** विजयेन राघवं रणेऽभिरामं विधिना ह्यपूजयन् ॥

ததஸ் து ஸுக்ரீவ விபீஷணாதய:
ஸுஹ்ருத்விஶேஷா: ஸஹலக்ஷ்மணாஸ் ததா ।
ஸமேத்ய ஹ்ருஷ்டா விஜயேன ராகவம்
ரணே(அ)பிராமம் விதிநா ஹ்யபூஜயன் ॥ 33

தத: து	- அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ விபீஷணாதய:	- ஸுக்ரீவன் விபீஷணர் முதலிய
ஸுஹ்ருத் விஶேஷா:	- உற்ற நண்பர்கள்
ஸஹ லக்ஷ்மணா:	- லக்ஷ்மணரோடு கூட
ஹ்ருஷ்டா: ஹி	- ஆனந்தங் கொண்டவர்களாய்
ரணே	- போரில்
விஜயேன	- வெற்றியுடன்
அபிராமம்	- அழகாய் விளங்கும்
ராகவம் ஸமேத்ய	- ஶ்ரீராமரை அணுகி
விதிநா	- முறைப்படி
ததா	- அப்பொழுது
அபூஜயன்	- புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

स तु निहतरिपुः स्थिरप्रतिज्ञः स्वजनबलाभिवृतो रणे रराज ।
रघुकुलनृपनन्दनो महौजास्त्रिदशगणैरभिसंवृतो यथेन्द्रः ॥

ஸது நிஹதாரிபு: ஸ்திர ப்ரதிஞ:
ஸ்வஜன பலாபிவ்ருதோ ரணே ரராஜ ।
ரகு குல ந்ருபநந்தநோ மஹௌஜாஸ் 34
த்ரிதஶ கணை: அபிஸம்வ்ருதோ யதேந்த்ர: ॥

து	- அப்பொழுது
மஹௌஜா:	- மகாதேஜஸ்வியாகிய
ரகுகுல ந்ருப நந்தந:	- ரகுவம்சசக்ரவர்த்தித் திருமைந்தராகும்
ஸ:	- அவர்

ரணே - போரில்
நிஹத ரிபு: - சத்ருக்களொழிந்தவராய்
ஸ்திர ப்ரதிஞ: - பிரதிக்ஞை நிறைவேறியவராய்
ஸ்வஜன பலாபிவ்ருத:- உற்றவர்களாலும், ஸேனைகளாலும், சூழப்பெற்றவராய்
த்ரிதஶகணை: - தேவகணங்களால்
அபிஸம்வ்ருத: - சூழப்பெற்ற
இந்த்ர: - இந்திரன்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ரராஜ - விளங்கினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
பௌலஸ்த்யவதோ நாம ஏகாதஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

த்வாதஶோத்தர ஶத: ஸர்க: - 112

भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा शयानं रामनिर्जितम् ।
शोकवेगपरीतात्मा विललाप विभीषणः ॥

ப்ராதரம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ஶயானம் ராம நிர்ஜிதம் ।
ஶோகவேகபரீதாத்மா விலலாப விபீஷண: ॥ 1

விபீஷண:	- விபீஷணர்
ப்ராதரம்	- தமையனை
ராம நிர்ஜிதம்	- ஸ்ரீராமரால் ஜயிக்கப்பட்டு
நிஹதம்	- கொல்லப்பட்டவனாகி
ஶயானம்	- சாய்ந்து கிடப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
ஶோகவேக பரீதாத்மா	-மிகத்துயரம் மேலிட்ட மனத்தராகி
விலலாப	- பின்வருமாறு புலம்பினான்.

वीर विक्रान्त विख्यात विनीत नयकोविद ।
महार्हशयनोपेत किं शेषेऽद्य हतो भुवि ॥

வீர விக்ராந்த விக்யாத விநீத நயகோவித ।
மஹார்ஹ ஶயநோபேத கிம் சேஷே(அ)த்ய ஹதோ புவி ॥ 2

विक्षिप्य दीर्घौ निश्चेष्टौ भुजावङ्गदभूषितौ ।
मकुटेनापवृत्तेन भास्कराकारवर्चसा ॥

விக்ஷிப்ய தீர்கௌ நிஶ்சேஷ்டௌ புஜௌ அங்கத பூஷிதௌ ।
முகுடேந அபவ்ருத்தேந பாஸ்கராகாரவர்சஸா ॥ 3

விக்ராந்த விக்யாத	- வல்லமையிற் புகழ்பெற்ற
வீர	- சூரரே !
விநீத	- நன்கு கல்விப் பயிற்சியுற்றவரே !
நயகோவித	- அரசநீதி நிபுணரே !
மஹார்ஹ ஶயநோபேத	-விலையுயர்ந்த சயனத்திற்படுப்பவரே !
ஹத:	- கொல்லப்பட்டு
தீர்கௌ	- நீண்டவைகளும்
அங்கத பூஷிதௌ	- தோள்வளைகள் புனையப் பெற்றவைகளுமான
புஜௌ	- கைகளை
நிஶ்சேஷ்டௌ	- செயலற்றவைகளாய்
விக்ஷிப்ய	- பரப்பிக் கொண்டு
அபவ்ருத்தேந	- விழுந்து கிடக்கும்
பாஸ்கரா காரவர்சஸா	-சூரிய பிம்பத்தின் ஒளிகொண்ட

முகுடே ந - கிரீடத்துடன்
புவி - பூமியில்
அத்ய - இப்பொழுது
கிம் - ஏன்
சேஷே - சாய்ந்து கிடக்கின்றீர் ?

तदिदं वीर संप्राप्तं मया पूर्वं समीरितम् ।
काममोहपरीतस्य यत्ते न रुचितं वचः ॥

தத் இதம் வீர ஸம்ப்ராப்தம் மயா பூர்வம் ஸமீரிதம் ।
காம மோஹ பரீதஸ்ய யத்தே ந ருசிதம் வச: ॥ 4

வீர - சூரரே !
பூர்வம் - முன்பு
மயா - என்னால்
யத் - எந்த
வச: - சொல்லானது
ஸமீரிதம் - எடுத்துரைக்கப்பட்டதோ அது
காம மோஹ பரீதஸ்ய-காமத்தினாலும், மதி மயக்கத்தாலும் மேலிட்ட
தே - தேவரீருக்கு
ருசிதம் ந - பிடிக்கவில்லை;
தத் - ஆகையால்
இதம் ஸம்ப்ராப்தம் - இது கிட்டிவிட்டது.

यन्न दर्पात् प्रहस्तो वा नेन्द्रजिन्नापरे जनाः ।
न कुम्भकर्णोऽतिरथो नातिकायो नरान्तकः ॥
न स्वयं त्वममन्येथास्तस्योदर्कोऽयमागतः ॥

யன்ந தர்பாத் ப்ரஹஸ்தோ வா ந இந்த்ரஜித் ந அபரே ஜநா: ।
ந கும்பகர்ணோऽதிரதோ ந அதிகாயோ நராந்தக: ॥
ந ஸ்வயம் த்வமமன்யேதாஸ் தஸ்யோதர்கோऽயமாகத: ॥ 5

யத் - எதை (எனது சொல்லை)
த்வம் - தேவரீர்
ஸ்வயம் - ஸ்வயமாகவே
அமன்யேதா: ந - மனத்திற் கொள்ளாதிருந்தீரோ,
ப்ரஹஸ்த: வா - பிரகஸ்தனும்
தர்பாத் ந - செருக்கால் மனத்திற் கொள்ளவில்லையோ,
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்தும்
ந - மனத்திற் கொள்ளவில்லையோ,
கும்பகர்ண: - கும்பகர்ணனும்
ந - மனத்திற் கொள்ளவில்லையோ,
அதிரத : - அதிரதவீரனான

அதிகாய:	-	அதிகாயனும்
நராந்தக:	-	நராந்தகனும்
ந	-	மனத்திற் கொள்ளவில்லையோ,
அபரே	-	மற்ற
ஜநா:	-	ஜனங்களும்
ந	-	மனத்திற் கொள்ளவில்லையோ,
தஸ்ய	-	அதன்
உதர்க:	-	பயனாய்
அயம்	-	இது
ஆகத:	-	விளைந்திருக்கிறது.

गतः सेतुः सुनीतानां गतो धर्मस्य विग्रहः ।
गतः सत्त्वस्य संक्षेपः प्रस्तावानां गतिर्गता ॥

கத: ஸேது: ஸுநீதாநாம் கதோ தர்மஸ்ய விக்ரஹ: ।
க்த: ஸத்த்வஸ்ய ஸம்க்ஷேப: ப்ரஸ்தாவானாம் கதிர்கதா ॥ 6

ஸுநீதாநாம்	-	நன்னெறிகளின்
ஸேது:	-	கரை
கத:	-	அழிந்து விட்டது;
தர்மஸ்ய	-	தர்மத்தின்
விக்ரஹ:	-	உரு
கத:	-	குலைந்து விட்டது;
ஸத்த்வஸ்ய	-	பலத்தின்
ஸம்க்ஷேப:	-	குவியலும்
கத:	-	அழிந்தது;
ப்ரஸ்தாவானாம்	-	புகழ்களுக்கு
கதி:	-	இடமும்
கதா	-	அழிந்து விட்டது.

आदित्यः पतितो भूमौ मग्नस्तमसि चन्द्रमाः ।
चित्रभानुः प्रशान्तार्चिर्व्यवसायो निरुद्यमः ॥
अस्मिन्निपतिते भूमौ वीरे शस्त्रभृतां वरे ॥

ஆதித்ய: பதிதோ பூமௌ மக்நஸ் தமஸி சந்த்ரமா: ।
சித்ரபாநு: ப்ரசாந்தார்சிர் வ்யவஸாயோ நிருத்யம: ॥
அஸ்மின் நிபதிதே பூமௌ வீரே ஶஸ்த்ரப்ருதாம் வரே ॥ 7

ஶஸ்த்ர ப்ருதாம்	-	ஆயுதம் தரித்தவர்களுள்
வரே	-	உத்தமரான
அஸ்மின்	-	இந்த
வீரே	-	சூரர்
பூமௌ	-	பூமியில்

நிபதிதே	சாய்ந்தவளவில்
ஆதித்ய:	சூரியன்
பூமௌ	பூமியில்
பதித:	வீழ்ந்து விட்டான்:
சந்த்ரமா:	சந்திரன்
தமஸி	இருளில்
மக்ந:	மூழ்கி விட்டான்:
சித்ரபாநு:	அக்னியும்
ப்ரசாந்தார்சி:	ஜ்வாலையிழந்து விட்டது;
வ்யவஸாய:	முயற்சி சக்தி
நிருத்யம:	செயலற்றிருக்கின்றது.

किं शेषमिव लोकस्य हतवीरस्य सांप्रतम् ।
रणे राक्षसशार्दूले प्रसुप्त इव पांसुषु ॥

கிம் ஶேஷமிவ லோகஸ்ய ஹதவீரஸ்ய ஸாம்ப்ரதம் ।
ரணே ராக்ஷஸஶார்தூலே ப்ரஸுப்த இவ பாம்ஸுஷு ॥ 8

ராக்ஷஸ ஶார்தூலே	அரக்கப்புலியாகுமவர்
ரணே	போரில்
பாம்ஸுஷு	புழுதிகளில்
இவ	முற்றும்
ப்ரஸுப்த	வாடுந்துயில் கொண்டவளவில்
ஸாம்ப்ரதம்	இப்பொழுது
ஹதவீரஸ்ய	வீரனையிழந்த
லோகஸ்ய	உலகத்தினிடம்
கிம் இவ	எது தான்
ஶேஷம்	எஞ்சியிருக்கின்றதாயாகும் ?

धृतिप्रवालः प्रसहाग्र्यपुष्पस्तपोबलः शौर्यनिबद्धमूलः ।
रणे महान् राक्षसराजवृक्षः संमर्दितो राघवमारुतेन ॥

த்ருதி ப்ரவால: ப்ரஸஹாக்ரயபுஷ்பஸ்
தபோ பல: ஶௌர்ய நிபத்தமூல: ।
ரணே மஹான் ராக்ஷஸராஜவ்ருக்ஷ:
ஸம்மர்திதோ ராகவ மாருதேந ॥ 9

ரணே	போரில்
ராகவ மாருதேந	ஸ்ரீராமராகிய காற்றால்
த்ருதி ப்ரவால:	தைர்யத்தையே தளிராகக் கொண்டதும்
ப்ரஸஹாக்ரய புஷ்ப-	எதையுமஞ்சகித்தலையே சிறந்த புஷ்பமாகக் கொண்டதும்
தபோ பல:	தவத்தையே ஸாரமாகக் கொண்டதும்

ஶௌர்ய நிபத்தமூல:-பிரதாபமாகிற பரந்த வேருற்றதுமான
மஹான் - பெரும்
ராக்ஷஸ ராஜ வ்ருக்ஷ: - அரக்கமன்னனான விருக்ஷமானது
ஸம்மர்தித : - முறித்துத் தள்ளப்பட்டது.

तेजोविषाण: कुलवंशवंश: कोपप्रसादापरगात्रहस्त: ।
इक्ष्वाकुसिंहावगृहीतदेह: सुप्त: क्षितौ रावणगन्धहस्ती ॥

தேஜோவிஷாண: குலவம்ஶவம்ஶ:
கோபப்ரஸாதாபரகாத்ர ஹஸ்த: ।
இக்ஷ்வாகு ஸிம்ஹாவக்ருஹீத தேஹ:
ஸுப்த: க்ஷிதௌ ராவண கந்த ஹஸ்தீ ॥ 10

தேஜோவிஷாண: - பிரதாபமாகிற தந்தங்களுடையதும்
குலவம்ஶ வம்ஶ: - நற்குலப் பிறவியாகிற பின்
பாகத்தையுடையதும்
கோப ப்ரஸாதாபரகாத்ர ஹஸ்த:-கோபமும் அனுக்கிரமாகிற
முதுகையும் துதிக்கையையுமுடையதுமான
ராவண கந்த ஹஸ்தீ - ராவணனாகிற மத யானையானது
இக்ஷ்வாகு ஸிம்ஹாவக்ருஹீத தேஹ:-இக்ஷ்வாகு குலத்தவராகிய
ஸிம்ஹத்தால் தாக்கப்பட்ட சரீரமுடையதாய்
க்ஷிதௌ - பூமியில்
ஸுப்த: - சாய்ந்து விட்டது.

पराक्रमोत्साहविजृम्भितार्चिर्निश्वासधूम: स्वबलप्रताप: ।
प्रतापवान् संयति राक्षसाग्निर्निर्वापितो रामपयोधरेण ॥

பராக்ரம உத்ஸாஹ விஜ்ரும்பிதார்சிர்
நிஶ்வாஸதூம: ஸ்வபலப்ரதாப: ।
ப்ரதாபவான் ஸம்யதி ராக்ஷஸாக்நிர்
நிர்வாபிதோ ராமபயோதரேண ॥ 11

ஸம்யதி - போரில்
ராமபயோதரேண - ஸ்ரீராமராகிற மேகத்தால்
பராக்ரம உத்ஸாஹ விஜ்ரும்பிதார்சி:-பராக்கிரமம், உத்ஸாஹம்
இவைகளாகிற மூண்ட ஜ்வாலைகளுற்றதும்,
நிஶ்வாஸதூம: - பெருமூச்சாகிற புகையையுடையதும்,
ஸ்வபல ப்ரதாப: - தனது பலமாகிற வெம்மையைக் கொண்டதும்,
ப்ரதாபவான் - பிரதாபமமைந்ததுமான
ராக்ஷஸாக்நி: - அரக்கமன்னனாகிய அக்கினியானது
நிர்வாபித: - அணைக்கப் பெற்றது.

सिंहर्क्षलाङ्गूलककुद्विषाणः पराभिजिद्गन्धनगन्धहस्ती ।
रक्षोवृषश्चापलकर्णचक्षुः क्षितीश्वरव्याघ्रहतोऽवसन्नः ॥

ஸிம்ஹர்க்ஷ லாங்கூல ககுத் விஷாண:
பராபிஜித் கந்தநகந்தஹஸ்தீ ।
ரக்ஷோ வ்ருஷஶ் சாபலகர்ண சக்ஷு:
க்ஷிதீஶ்வர வ்யாக்ர ஹதோऽவஸன்ன: ॥ 12

ஸிம்ஹர்க்ஷ லாங்கூல ககுத் விஷாண:- ராக்ஷஸர்களாகிற வாலையும் திமிலையும் கொம்பையும் கொண்டதும்
பராபிஜித் கந்தநகந்தஹஸ்தீ-சத்ருக்களையடக்கும் மதத்தால் சிறந்து விளங்குகிறதும்
சாபல கர்ண சக்ஷு: - சபலத்தன்மையாகிய காதுகளையும் கண்களையும் கொண்டதுமான
ரக்ஷோ வ்ருஷ: - அரக்கனாகிய காளையானது
க்ஷிதீஶ்வர வ்யாக்ர ஹத:-சக்கிரவர்த்தியாகிய புலியால் அறையப் பெற்று
அவஸன்ன: - அழிந்தது.

वदन्तं हेतुमद्वाक्यं परिमृष्टार्थनिश्चयम् ।
रामः शोकसमाविष्टमित्युवाच विभीषणम् ॥

வதந்தம் ஹேதுமத் வாக்யம் பரிம்ருஷ்டார்த நிஶ்சயம் ।
ராம: ஶோக ஸமாவிஷ்டம் இத்யுவாச விபீஷணம் ॥ 13

ராம: - ஸ்ரீராமர்
பரிம்ருஷ்டார்த நிஶ்சயம்-நற்பொருள் நிறைந்ததும்
ஹேதுமத் - காரணங்கள் வாய்ந்ததுமான
வாக்யம் - சொல்லை
வதந்தம் - சொல்லிக் கொண்டிருப்பவரும்
ஶோக ஸமாவிஷ்டம்-சோகம் மேலிட்டவருமான
விபீஷணம் - விபீஷணரைப் பார்த்து
இதி - பின்வருமாறு
உவாச - உரைத்தார்;

नायं विनष्टो निश्चेष्टः समरे चण्डविक्रमः ।
अत्युन्नतमहोत्साहः पतितोऽयमशङ्कितः ॥

ந அயம் விநஷ்ட: நிஶ்ச்சேஷ்ட: ஸமரே சண்ட விக்ரம: ।
அத்யுன்நத மஹோத்ஸாஹ: பதிதோऽயமஶங்கித: ॥ 14

சண்ட விக்ரம: - கொடிய பராக்கிரமங்கொண்ட
அயம் - இவன்
ஸமரே - போரில்

நிஶ்சேஷ்ட:	-	செயலொன்றும் மேற்கொள்ளாது
விநஷ்ட: ந	-	மடியவில்லை;
அத்யுன்நத மஹோத்ஸாஹ:	-	மிகச்சிறந்த உத்ஸாஹத்தைக் கொண்டவனாய்
அஶங்கித:	-	அச்சமில்லாதவனாய்
அயம்	-	இவன்
பதித:	-	மடிந்தான்.

नैवं विनष्टाः शोच्यन्ते क्षत्त्रधर्ममवस्थिताः ।
वृद्धिमाशंसमाना ये निपतन्ति रणाजिरे ॥

நைவம் விநஷ்டா: ஶோச்யந்தே க்ஷத்ர தர்மமவஸ்திதா: ।
வ்ருத்திம் ஆஶம்ஸமானா யே நிபதந்தி ரணாஜிரே ॥ 15

ரணாஜிரே	-	''போர்க்களத்தில்
வ்ருத்திம்	-	ஜயத்தை
ஆஶம்ஸமானா:	-	விரும்பி
க்ஷத்ர தர்மம்	-	க்ஷத்திரிய தர்மத்தை
அவஸ்திதா:	-	கைக்கொண்டு
யே	-	எவர்கள்
விநஷ்டா:	-	மடிந்தவர்களாய்
நிபதந்தி	-	சாய்ந்து கிடக்கின்றார்களோ அவர்கள்
ஏவம்	-	இவ்வாறாய்
ஶோச்யந்தே ந	-	துக்கிக்கப் படுவதில்லை.

येन सेन्द्रास्त्रयो लोकास्त्रासिता युधि धीमता ।
तस्मिन् कालसमायुक्ते न कालः परिशोचितुम् ॥

யேன ஸேந்த்ராஸ்த்ரயோ லோகாஸ் த்ராஸிதா யுதி தீமதா ।
தஸ்மின் காலஸமாயுக்தே ந கால: பரிஶோசிதும் ॥ 16

தீமதா	-	''புத்திமானான
யேன	-	எவனால்
யுதி	-	போரில்
ஸேந்த்ரா:	-	இந்திரனுள்ளிட்ட
த்ரய: லோகா:	-	மூன்று உலகங்களும்
த்ராஸிதா:	-	பயமுறுத்தப்பட்டனவோ
தஸ்மின்	-	அவன்
கால ஸமாயுக்தே	-	மரணமுற்ற பொழுது
பரிஶோசிதும்	-	சோகிக்க
கால: ந	-	தக்க காலமன்று.

नैकान्तविजयो युद्धे भूतपूर्वः कदाचन ।
परैर्वा हन्यते वीरः परान् वा हन्ति संयुगे ॥

நைகாந்த விஜயோ யுத்தே பூதபூர்வ: கதாசன ।
பரைர்வா ஹன்யதே வீர: பரான் வா ஹந்தி ஸம்யுகே ॥ 17

யுத்தே	-	''போரில்
கதாசன	-	எப்பொழுதும்
ஏகாந்த விஜய:	-	ஒரு சார்பாகவே வெற்றி என்பது
பூத பூர்வ: ந	-	இதற்கு முன் நிகழந்ததில்லை;
வீர:	-	ஒரு வீரன்
ஸம்யுகே	-	போரில்
பரை:	-	பகைவர்களால்
ஹன்யதே	-	கொல்லப்படுகின்றான்
வா	-	அல்லது
பரான் வா	-	பகைவர்களையாவது
ஹந்தி	-	கொல்லுகின்றான்.

इयं हि पूर्वैः संदिष्टा गतिः क्षत्रियसंमता ॥

இயம் ஹி பூர்வை: ஸந்திஷ்டா கதி: க்ஷத்ரியஸம்மதா । 18

இயம் ஹி	-	''இது தான்
க்ஷத்ரிய ஸம்மதா	-	க்ஷத்திரியர்களுக்கு கந்த
கதி:	-	மார்க்கமாக
பூர்வை:	-	முன்னோர்களால்
ஸந்திஷ்டா	-	எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

क्षत्रियो निहतः संख्ये न शोच्य इति निश्चयः ॥

க்ஷத்ரியோ நிஹத: ஸங்க்யே ந ஶோச்ய இதி நிஶ்சய: ॥ 19

ஸங்க்யே	-	''போரில்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்ட
க்ஷத்ரிய:	-	க்ஷத்திரியன்
ஶோச்ய: ந	-	சோகிக்கத்தக்கவனல்லன்
இதி	-	என்று
நிஶ்சய:	-	நூன்முடிபு.

तदेवं निश्चयं दृष्ट्वा तत्त्वमास्थाय विज्वरः ।
यदिहानन्तरं कार्यं कल्प्यं तदनुचिन्तय ॥

ததேவம் நிஶ்சயம் த்ருஷ்ட்வா தத்த்வமாஸ்தாய விஜ்வர: ।
யத் இஹ அநந்தரம் கார்யம் கல்ப்யம் தததநுசிந்தய ॥ 20

தத்	-	''ஆகையால்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
நிஶ்சயம்	-	நூற்சித்தாந்தத்தை
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்தும்

தத் த்வம்	-	உண்மையை
ஆஸ்தாய	-	உள்ளத்திற் கொண்டும்
விஜ்வர:	-	மனக்கவலையற்றவனாய்
இஹ	-	இப்பொழுது
யத்	-	எந்த
அநந்தரம்	-	அடுத்தபடியாக
கார்யம்	-	காரியமானது
கல்ப்யம்	-	செய்யப்பட வேண்டியதோ
தத்	-	அதை
அநுசிந்த்ய	-	தீர்மானிப்பாயாக.''

तमुक्तवाक्यं विक्रान्तं राजपुत्रं विभीषणः ।
उवाच शोकसंतप्तो भ्रातुर्हितमनन्तरम् ॥

தம் உக்த வாக்யம் விக்ராந்தம் ராஜபுத்ரம் விபீஷண: ।
உவாச ஶோகஸந்தப்தோ ப்ராதுர் ஹிதம் அநந்தரம் ॥ 21

ஶோக்ஸந்தப்த:	-	சோகத்தால் தபிப்பவராகிய
விபீஷண:	-	விபீஷணர்
உக்த வாக்யம்	-	திருமொழியைச் சாற்றியருளியவரும்
விக்ராந்தம்	-	விக்ரமசாலியும்
ராஜபுத்ரம்	-	சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரருமாகிய
தம்	-	அவரை (ஸ்ரீராமரைப்) பார்த்து
ப்ராது	-	தமையனாருக்கு
அநந்தரம்	-	மேல் நடக்க வேண்டிய
ஹிதம்	-	நற்கருமத்தைப் பற்றி
உவாச	-	பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டார்;

योऽयं विमर्देषु न भग्नपूर्वः सुरैः समेतैः सह वासवेन ।
भवन्तमासाद्य रणे विभग्नो वेलामिवासाद्य यथा समुद्रः ॥

யோ஽யம் விமர்தேஷு ந பக்நபூர்வ:
ஸுரை: ஸமேதை: ஸஹ வாஸவேன ।
பவந்தம் ஆஸாத்ய ரணே விபக்நோ
வேலாமிவாஸாத்ய யதா ஸமுத்ர: ॥ 22

ய:	-	''எந்த
அயம்	-	இவர்
விமர்தேஷு	-	போர்களில்
ஸமேதை:	-	எல்லா
ஸுரை: ஸஹ	-	தேவர்களுடன் கூட
வாஸவேன	-	இந்திரனால்
பக்நபூர்வ: ந	-	முன்பு முறியடிக்கப்படவில்லையோ, அவர்

ரணே	போரில்
பவந்தம்	தேவரீரை
ஆஸாத்ய	எதிர்த்து
ஸமுத்ர:	கடல்
வேலாம்	கரையை
ஆஸாத்ய	தாக்கி
யதா இவ	எப்படியோ அப்படி
விபக்ந:	முறியடிக்கப்பட்டார்.

अनेन दत्तानि सुपूजितानि भुक्ताश्च भोगा निभृताश्च भृत्याः ।
धनानि मित्रेषु समर्पितानि वैराण्यमित्रेषु च यापितानि ॥

அனேன தத்தாநி ஸுபூஜிதானி
புக்தாஸ் ச போகா நிப்ருதாஸ் ச ப்ருத்யா: ।
தநாநி மித்ரேஷு ஸமர்பிதானி
வைராண்யமித்ரேஷு ச யாபிதாநி ॥ 23

அனேன	‘‘இவரால்
ஸுபூஜிதானி	மிகச்சிறந்த வஸ்துக்கள்;
தத்தாநி	தானங் கொடுக்கப்பெற்றன;
போகா: ச	போகங்களும்
புக்தா:	நுகரப்பட்டன;
ப்ருத்யா: ச	பணியாட்களும்
நிப்ருதா:	ஆதரிக்கப் பெற்றார்கள்;
தநாநி	தனங்களும்
மித்ரேஷு	உற்ற நண்பர்களிடத்தில்
ஸமர்பிதானி	அளிக்கப் பெற்றன;
அமித்ரேஷு ச	சத்ருக்களிடத்திலும்
வைராணி	பழிகள்
யாபிதாநி	தீர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

एषोहिताग्निश्च महातपाश्च वेदान्तगः कर्मसु चाग्र्यवीर्यः ।
एतस्य यत् प्रेतगतस्य कृत्यं तत्कर्तुमिच्छामि तव प्रसादात् ॥

ஏஷோऽஹிதாக்நிஸ் ச மஹாதபாஸ் ச
வேதாந்தக: கர்மஸு ச அக்ர்ய வீர்ய: ।
ஏதஸ்ய யத் ப்ரேதகதஸ்ய க்ருத்யம்
தத் கர்துமிச்சாமி தவ ப்ரஸாதாத் ॥ 24

ஏஷ:	இவர்
அஹிதாக்நி: ச	அக்கினியாதானம் செய்தவர்;
மஹாதபா:	பெருந்தவம் புரிந்தவர்;
வேதாந்தக:	வேதங்களின் கரை கண்டவர்;
கர்மஸு	கர்மங்களில்
அக்ர்ய வீர்ய:	சிறந்த வன்மை கொண்டவர்;

ப்ரேதகதஸ்ய	மரணமடைந்த
ஏதஸ்ய	இவருக்கு
க்ருத்யம்	செய்யத்தக்கது
யத்	எதுவோ
தத்	அதை
தவ	தேவரீரது
ப்ரஸாதாத்	அருள் கொண்டு
கர்தும்	செய்ய
இச்சாமி	விரும்புகின்றேன்.

स तस्य वाक्यैः करुणैर्महात्मा संबोधितः साधु विभीषणेन ।
आज्ञापयामास नरेन्द्रसूनुः स्वर्गीयमाधानमदीनसत्त्वः ॥

ஸ தஸ்ய வாக்யை: கருணைர் மஹாத்மா
ஸம்போதித: ஸாது விபீஷணேன ।
ஆஜ்ஞாபயாமாஸ நரேந்த்ர ஸூநு:
ஸ்வர்கீயமாதாநமதீன ஸத்வ: ॥ 25

ஸ:	அந்த
மஹாத்மா	மகாத்மாவும்
அதீன ஸத்வ:	சலியா ஆற்றல் படைத்தவருமான
நரேந்த்ர ஸூநு:	சக்ரவர்த்தி திருக்குமாரர்
விபீஷணேன	விபீஷணரால்
கருணை:	இரக்கமான
வாக்யை:	வாக்யங் கொண்டு
ஸாது	முறைப்படி
ஸம்போதித:	தெரிவித்துக் கொள்ளப்பட்டவராய்
தஸ்ய	அவனுக்கு (ராவனுக்கு)
ஸ்வர்கீயம்	மறுமைக்குரிய
ஆதாநம்	சடங்கிற்கு
ஆஜ்ஞாபயாமாஸ	பின்வருமாறு விடைதந்தருளினார்;

भरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् ।
क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥

மரணாந்தானி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜனம் ।
க்ரியதாம் அஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ ॥ 26

வைராணி	''பகையெல்லாம்
மரணாந்தானி	மரணபரியந்தந்தான்;
ந:	நமது
ப்ரயோஜனம்	மேற்கொண்ட கருமம்
நிர்வ்ருத்தம்	முடிவுற்றது;

ஏஷ:	- இவன்
தவ	- உனக்கு
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
மம அபி	- எனக்கும்;
அஸ்ய	- இவனுக்கு
ஸம்ஸ்கார:	- மறுமைச் சடங்கு
க்ரியதாம்	- செய்து முடிக்கப்படட்டும்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே விபீஷணவிலாபோ நாம
த்வாதஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

த்ரயோ தஶோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 113

रावणं निहतं श्रुत्वा राघवेण महात्मना ।
अन्तःपुराद्विनिष्पेतू राक्षस्यः शोककर्शिताः ॥

ராவணம் நிஹதம் ஶ்ருத்வா ராகவேண மஹாத்மநா ।
அந்த:புராத்விநிஷ் பேது: ராக்ஷஸ்ய: ஶோககர்ஶிதா: ॥ 1

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
ராகவேண - ஶ்ரீராமரால்
ராவணம் - ராவணனை
நிஹதம் - மாய்க்கப்பட்டவனாய்
ஶ்ருத்வா - அறிந்து
ராக்ஷஸ்ய: - அரக்கிகள்
ஶோக கர்ஶிதா: - துயரத்தால் வாடி
அந்த: புராத் - அந்தப்புரத்தினின்று
விநிஷ்பேது: - வெளிப்போந்தனர்.

वार्यमाणाः सुबहुशो वेष्टन्त्यः क्षितिपांसुषु ।
विमुक्तकेश्यो दुःखार्ता गावो वत्सहता इव ॥

வார்யமாணா: ஸுபஹுஶோ வேஷ்டந்த்ய: க்ஷிதிபாம்ஸுஷு ।
விமுக்த கேஶ்யோ துக்கார்தா காவோ வத்ஸஹதா இவ ॥ 2

ஸுப ஹுஶ: - பலவாறாய்
வார்யமாணா: - தடுக்கப்படுமவர்கள்
க்ஷிதிபாம்ஸுஷு - பூதலப்புழுதிகளில்
வேஷ்டந்த்ய: - புரளுகின்றவர்களாய்
விமுக்த கேஶ்ய: - கூந்தலவிழ்ந்து
வத்ஸஹதா: - கன்றிழந்த
காவ: இவ - பசுக்களென
துக்கார்தா: - துயரத்தால் தவித்தனர்.

उत्तरेण विनिष्क्रम्य द्वारेण सह राक्षसैः ।
प्रविश्यायोधनं घोरं विचिन्वत्यो हतं पतिम् ॥

உத்தரேண விநிஷ்க்ரம்ய த்வாரேண ஸஹ ராக்ஷஸை: । 3
ப்ரவிஶ்ய ஆயோதனம் கோரம் விசிந்வந்த்யோ ஹதம் பதிம் ॥

आर्यपुत्रेतिवादिन्यो हा नाथेति च सर्वशः ।
परिपेतुः कबन्धाङ्कां महीं शोणितकर्दमाम् ॥

ஆர்ய புத்ரேதி வாதின்ய: ஹா நாதேதி ச ஸர்வஶ: । 4
பரிபேது: கபந்தாங்காம் மஹீம் ஶோணித கர்தமாம் ॥

ராக்ஷஸை: ஸஹ - அரக்கருடன் கூட
உத்தரேண த்வாரண - வட வாயிலால்
விநிஷ்க்ரம்ய - வெளிப் போந்து
கோரம் - கொடிய
ஆயோதனம் - போர்க்களத்திற்கு
ப்ரவிஶ்ய - வந்து
ஹதம் - மாண்ட
பதிம் - கணவனை
ஸர்வஶ: - எங்கும்
விசிந்வந்த்ய: - தேடுகின்றவர்களாய்
ஹா நாத - 'ஆ நாதனே'
இதி ச - என்றும்
ஆர்ய புத்ர - 'ஆர்யபுத்திரரே'
இதி ச - என்றும்
வாதின்ய: - புலம்பிக் கொண்டு
ஶோணித கர்தமாம் - ரத்தச்சேறுற்றதும்
கபந்தாங்கம் - முண்டங்கள் நிறைந்ததுமான
மஹீம் - பூமியில்
பரிபேது: - விழுந்து புரண்டனர்.

ता बाष्पपरिपूर्णाक्ष्यो भर्तृशोकपराजिताः ।
करेण्व इव नर्दन्त्यो विनेदुर्हतयूथपाः ॥

தா பாஷ்பபரிபூர்ணா க்ஷயோ பர்த்ருஶோக பராஜிதா: ।
கரேண்வ இவ நர்தந்த்யோ விநேதுர் ஹதயூதபா: ॥ 5

தா: - அவர்கள்
பாஷ்பபரி பூர்ணா க்ஷய:-கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுற்று
பர்த்ரு ஶோக பராஜிதா:-கணவனைப் பற்றிய துயரத்தால் மெய் மறந்தவர்களாய்
ஹதயூதபா: - தலைவனையிழந்த
கரேண்வ: - பெண் யானைகள்
இவ - போல்
நர்தந்த்ய: - கதறுகின்றவர்களாய்
ரேஜு: ந - களையிழந்திருந்தனர்.

ददृशुस्तं महावीर्यं महाकायं महाद्युतिम् ।
रावणं निहतं भूमौ नीलाञ्जनचयोपमम् ॥

தத்ருஶுஸ் தம் மஹாவீர்யம் மஹாகாயம் மஹாத்யுதிம் ।
ராவணம் நிஹதம் பூமௌ நீலாஞ்ஜன சயோபமம் ॥ 6

மஹாவீர்யம் - மகாவீர்யசாலியும்

மஹாகாயம் - வல்லுடல் பெற்றவனும்
மஹாத்யுதிம் - பெருமை மிக்கவனுமான
தம் - அந்த
ராவணம் - ராவணனை
நீலாஞ்ஜன சயோபமம்-கரிய மைமலையை நிகர்த்து
பூமெள - தரையில்
நிஹதம் - வீழ்த்தப்பட்டுக் கிடப்பவனாய்
தத்ருஶு: - கண்டனர்.

ताः पतिं सहसा दृष्ट्वा शयानं रणपांसुषु ।
निपेतुस्तस्य गात्रेषु च्छिन्ना वनलता इव ॥

தா பதிம் ஸஹஸா த்ருஷ்ட்வா ஶயானம் ரணபாம்ஸுஷு ।
நிபேதுஸ் தஸ்ய காத்ரேஷு சின்னா வனலதா இவ ॥ 7

தா: - அவர்கள்
ரணபாம்ஸுஷு - போர்த்தலப்புழுதிகளில்
ஶயானம் - சாய்ந்து கிடக்கும்
பதிம் த்ருஷ்ட்வா - நாயகனைக் கண்டு
தஸ்ய - அவனது
காத்ரேஷு - உடலின் மீது
சின்னா: - அறுபட்ட
வ்னலதா: - காட்டுக் கொடிகள்
இவ - போல
ஸஹஸா : தத்க்ஷணமே
நிபேது: - வீழ்ந்தனர்.

बहुमानात् परिष्वज्य काचिदेनं रुरोद ह ॥

பஹுமானாத் பரிஷ்வஜ்ய காசித் ஏனம் ருரோத ஹ । 8

காசித் - ஒருத்தி
ஏனம் - இவனை
பஹுமானாத் - கெளரவத்தால்
பரிஷ்வஜ்ய - அணைத்துக் கொண்டு
ருரோத ஹ - புலம்பினாள்.

चरणौ काचिदालिङ्ग्य काचित् कण्ठेऽवलम्ब्य च ।
उद्धृत्य च भुजौ काचिद्भूमौ स्म परिवर्तते ॥ 9

சரணெள காசித் ஆலிங்க்ய காசித் கண்டே(அ)வலம்ப்ய ச । 10
உத்த்ருத்ய ச புஜெள காசித் பூமெள ஸ்ம பரிவர்ததே ॥

காசித் - ஒருத்தி
சரணெள - பாதங்களை

ஆலிங்க்ய - பிடித்துக் கொண்டு
பூமௌ - தரையில்
பரிவர்த்தே ஸ்ம - புரண்டனள்;
காசித் - ஒருத்தி
கண்டே - கழுத்தில்
அவலம்ப்ய - கட்டிக் கொண்டு
ச - அங்ஙனமே புரண்டனள்;
காசித் - ஒருத்தி
புஜௌ - இரு புஜங்கள்
உத்த்ருத்ய - உயர்த்தி
ச - அங்ஙனமே புரண்டனள்.

हतस्य वदनं दृष्ट्वा काचिन्मोहमुपागमत् ॥

ஹதஸ்ய வதனம் த்ருஷ்ட்வா காசின்மோஹம் உபாகமத் ॥ 11

காசித் - ஒருத்தி
ஹதஸ்ய - மாண்டு கிடக்கும் அவனுடைய
வதனம் - முகத்தை
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து
மோஹம் - மூர்ச்சை
உபாகமத் - அடைந்தனள்.

काचिदङ्के शिरः कृत्वा रुरोद मुखमीक्षती ।
स्नापयन्ती मुखं बाष्पैस्तुषारैरिव पङ्कजम् ॥

காசிதங்கே ஶிர: க்ருத்வா ருரோத முகம் ஈக்ஷதீ ।
ஸ்நாபயந்தீ முகம் பாஷ்பை: துஷாரைரிவ பங்கஜம் ॥ 12

காசித் - ஒருத்தி
அங்கே - மடி மீது
ஶிர: - தலையை
க்ருத்வா - வைத்துக் கொண்டு
முகம் - முகத்தை
ஈக்ஷதீ - பார்ப்பவளாய்
துஷாரை: - பனி நீர்களால்
பங்கஜம் - தாமரை மலரை
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
முகம் - முகத்தை
பாஷ்பை: - கண்ணீர்களால்
ஸ்நாபயந்தீ - நனைத்துக் கொண்டு
ருரோத - அழுதனள்.

एवमार्ताः पतिं दृष्ट्वा रावणं निहतं भुवि ।
चुक्रुशुर्बहुधा शोकाद्भूयस्ताः पर्यदेवयन् ॥

ஏவமார்தா: பதிம் த்ருஷ்ட்வா ராவணம் நிஹதம் புவி ।
சுக்ருஶுர் பஹுதா ஶோகாத் பூயஸ் தா: பர்யதேவயன் ॥ 13

ஏவம்	- இவ்வாறாய்
ஆர்தா:	- துயரத்திலாழ்ந்து கிடக்கும்
தா:	- அவர்கள்
பதிம்	- கணவனான
ராவணம்	- ராவணனை
புவி	- பூமியில்
நிஹதம்	- மாண்டு கிடப்பவனாய்
பூய:	- மீண்டும் மீண்டும்
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து
ஶோகாத்	- துயரத்தால்
பஹுதா	- பலவாறாய்
சுக்ருஶு:	- கதறியழுதார்கள்;
பர்யதேவயன்	- பின்வருமாறு புலம்பினார்கள்.

येन वित्रासितः शक्रो येन वित्रासितो यमः ।
येन वैश्रवणो राजा पुष्पकेण वियोजितः ॥

யேன வித்ராஸித: ஶக்ரோ யேன வித்ராஸிதோயம: ।
யேன வைஶ்ரவணோ ராஜா புஷ்பகேண வியோஜித: ॥ 14

गन्धर्वाणामृषीणां च सुराणां च महात्मनाम् ।
भयं येन महद्दत्तं सोऽयं शेते रणे हतः ॥

கந்தர்வாணாம் ரிஷீணாம் ச ஸுராணாம் ச மஹாத்மநாம் ।
பயம் யேன மஹத்தத்தம் ஸோऽயம் ஶேதே ரணே ஹத: ॥ 15

யேன	- ''எவரால்
ஶக்ர:	- இந்திரன்
வித்ராஸித:	- வெருட்டியடிக்கப்பட்டானோ
யேன	- எவரால்
யம:	- எமன்
வித்ராஸித:	- வெருட்டியடிக்கப்பட்டானோ
யேன	- எவரால்
வைஶ்ரவண: ராஜா	- குபேர மன்னன்
புஷ்பகேண	- புஷ்பக விமானத்தால்
வியோஜித:	- பிரிக்கப்பட்டானோ
யேன	- எவரால்

கந்தர்வாணாம்	கந்தர்வர்களுக்கும்
மஹாத்மநாம்	மகாத்மாக்களாகிய
ரிஷீணாம் ச	ரிஷிகளுக்கும்
ஸுராணாம் ச	தேவர்களுக்கும்
மஹத்பயம்	பெரும் ஆபத்து
தத்தம்	புரியப்பட்டதோ
ஸ:	அந்த
அயம்	இவர்
ரணே	போரில்
ஹத;	மாண்டவராய்
ஶேதே	சாய்ந்து கிடக்கின்றார்.

असुरेभ्यः सुरेभ्यो वा पन्नगेभ्योऽपि वा तथा ।
न भयं यो विजानाति तस्येदं मानुषाद्भयम् ॥

அஸுரேப்ய: ஸுரேப்யோ வா பன்னகேப்யோSபி வா ததா ।
ந பயம் யோ விஜாநாதி தஸ்யேதம் மாநுஷாத் பயம் ॥ 16

ய:	''எவர்
அஸுரேப்ய: வா	அஸுரரிடமிருந்தும்
ஸுரேப்ய: வா	தேவரிடமிருந்தும்
பன்னகேப்ய: அபி	பன்னகரிடமிருந்தும்
பயம் ததா	ஆபத்தென்பதையே
விஜாநாதி ந	அறியாதிருக்கின்றாரோ
தஸ்ய	அவருக்கு
இதம்	இப்பொழுது
மாநுஷாத்	மானிடனிடமிருந்து
பயம்	ஆபத்தேற்பட்டது.''

अवध्यो देवतानां यस्तथा दानवरक्षसाम् ।
हतः सोऽयं रणे शेते मानुषेण पदातिना ॥

அவத்யோ தேவதாநாம் ய: ததா தானவரக்ஷஸாம் ।
ஹத: ஸோSயம் ரணே ஶேதே மானுஷேண பதாதிநா ॥ 17

ய:	''எவர்
தேவதாநாம்	தேவர்களாலும்
ததா	அவ்வண்ணமே
தானவ ரக்ஷஸாம்	அஸுரர்களாலும், அரக்கர்களாலும்
அவத்ய:	கொல்லப்படமுடியாதவரோ
ஸ:	அந்த
அயம்	இவர்
பதாதிநா	பதாதியான

மானுஷேண	-	மானிடனொருவனால்
ரணே	-	போரில்
ஹத:	-	கொல்லப்பட்டு
ஶேதே	-	சாய்ந்து கிடக்கின்றார்.''

यो न शक्यः सुरैर्हन्तुं न यक्षैर्नासुरैस्तथा ।
सोऽयं कश्चिदिवासत्त्वो मृत्युं मर्त्येन लम्भितः ॥

யோ ந ஶக்ய: ஸுரைர் ஹந்தும் ந யக்ஷைர் நாஸுரைஸ் ததா ।
ஸோऽயம் கஶ்சித் இவ அஸத்வோ ம்ருத்யும் மர்த்யேன லம்பித: ॥ 18

ய:	-	''எவர்
ஸுரை:	-	தேவர்களால்
ஹந்தும்	-	கொல்ல
ஶக்ய: ந	-	சாத்யமாகாதவரோ,
யக்ஷை:	-	யக்ஷர்களால்
ந	-	சாத்யமாகாதவரோ,
அஸுரை: ததா	-	அஸுரர்களாலும்
ந	-	சாத்யமாகாதவரோ,
ஸ:	-	அந்த
அயம்	-	இவர்
அஸத்வ:	-	ஆற்றலற்ற
கஶ்சித்	-	எவனோ ஒருவன்
இவ	-	போன்றவராய்
மர்த்யேன	-	மானிடனொருவனால்
ம்ருத்யும்	-	மரணத்தை
லம்பித:	-	அடைவிக்கப்பட்டார்.''

एवं वदन्त्यो बहुधा रुरुदुस्तस्य ताः स्त्रियः ।
भूय एव च दुःखार्ता विलेपुश्च पुनः पुनः ॥

ஏவம் வதந்த்யோ பஹுதா ருருதுஸ் தஸ்ய தா: ஸ்த்ரிய: ।
பூய ஏவ ச துக்கார்தா விலேபுஶ்ச புன: புன: ॥ 19

தஸ்ய	-	அவனது
தா:	-	அந்த
ஸ்த்ரிய:	-	ஸ்த்ரீகள்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
பஹுதா ச	-	பலவாறாய்
வதந்த்ய:	-	புலம்பிக் கொண்டு
ருருது:	-	அழுதார்கள்;
புன: புன:	-	மீண்டும் மீண்டும்
பூய: ஏவ	-	மிக அதிகமாய்

துக்கார்தா: - துயரம் மேலிட்டவர்களாய்
விலேபு: ச - கதறினார்கள்.

अश्रृण्वता च सुहृदां सततं हितवादिनाम् ।
मरणायाहृता सीता घातिताश्च निशाचराः ।।

அஶ்ருண்வதா ச ஸுஹ்ருதாம் ஸததம் ஹித வாதிநாம் ।
மரணாயாஹ்ருதா ஸீதா காதிதாஶ் ச நிஶாசரா: ॥ 20

ஸததம் - எப்பொழுதும்
ஹித வாதிநாம் - நன்மையையே மொழியும்
ஸுஹ்ருதாம் - நண்பர்களுக்கு
அஶ்ருண்வதா - செவி சாய்க்காத அவரால்
மரணாயா ச - மரணத்திற்காகவே
ஸீதா - ஸீதை
ஆஹ்ருதா - கொண்டுவரப்பட்டாள்;
நிஶாசரா: ச - அரக்கர்களும்
காதிதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.

एताः सममिदानीं ते वयमात्मा च पातिताः ।
ब्रुवाणोऽपि हितं वाक्यमिष्टो भ्राता विभीषणः ।।
धृष्टं परुषितो मोहात्त्वयात्मवधकाङ्क्षिणा ।।

ஏதா: ஸமம் இதானீம் தே வயமாத்மா ச பாதிதா: ।
ப்ருவாணோऽபி ஹிதம் வாக்யமிஷ்டோ ப்ராதா விபீஷண: ॥
த்ருஷ்டம் பருஷிதோ மோஹாத் த்வயாத்மவத காங்க்ஷிணா ॥ 21

இதானீம் - இப்பொழுது
தே - தேவரீரது
ஆத்மா - உயிரும்
ஏதா: வயம் ச - இந்த நாங்களும்
ஸமம் - ஏககாலத்தில்
பாதிதா: - அழித்து விடப்பட்டோம்.
இஷ்ட: - அனுகூல
ப்ராதா - தம்பியாகிய
விபீஷண: - விபீஷணர்
ஹிதம் - நலன் பயக்கும்
வாக்யம் - சொல்லை
ப்ருவாண: அபி - மொழிபவராயினும்
ஆத்ம வத காங்க்ஷிணா-தனது மரணத்தைக் கோரிய
த்வயா. - தேவரீரால்
மோஹாத் - மதிமயக்கத்தால்

த்ருஷ்டம்	நிஷ்டூரமாய்
பருஷித:	வன்சொற் சொல்லப்பட்டார்.

यदि निर्यातिता ते स्यात्सीता रामाय मैथिली ।
न नः स्याद्व्यसनं घोरमिदं मूलहरं महत् ॥

யதி நிர்யாதிதா தே ஸ்யாத் ஸீதா ராமாய மைதிலீ ।
ந ந: ஸ்யாத் வ்யஸனம் கோரம் இதம் மூலஹரம் மஹத் ॥ 22

தே	''தேவரீரால்
மைதிலீ	ஜனகனின் புதல்வியான
ஸீதா	ஸீதை
ராமாய	ராமனிடம்
நிர்யாதிதா யதி ஸ்யாத்	திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பாளாகில்
இதம்	இந்த
மூலஹரம்	வேரையறுக்கும்
கோரம்	கொடிய
மஹத்	பெரும்
வ்யஸனம்	துக்கமானது
ந: ஸ்யாத் ந	எங்களுக்கு நேர்ந்திராது.

कृतकामो भवेद्भ्राता रामो मित्रकुलं भवेत् ।
वयं चाविधवाः सर्वाः सकामा न च शत्रवः ॥

வ்ருத்த காமோ பவேத் ப்ராதா ராமோ மித்ரகுலம் பவேத் ।
வயம் ச அவிதவா: ஸர்வா: ஸகாமா ந ச ஶத்ரவ: ॥ 23

ப்ராதா	''தம்பியும்
வ்ருத்த காம:	மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராய்
பவேத்	இருப்பார்;
ராம:	ராமனும்
மித்ரகுலம்	குல நண்பனாக
பவேத்	ஆவான்;
வயம்	நாங்கள்
ஸர்வா: ச	யாவரும்
அவிதவா:	பதியையிழக்காதவர்களாவோம்;
ஶத்ரவ: ச	சத்ருக்களும்
ஸகாமா:	இஷ்டம் நிறைவேறியவர்களாய்
ந	ஆகார்கள்.

त्वया पुनर्नृशंसेन सीतां संरुन्धता बलात् ।
राक्षसा वयमात्मा च त्रयं तुल्यं निपातितम् ॥

த்வயா புனர் ந்ருஶம்ஸேன ஸீதாம் ஸம்ருந்ததா பலாத் । 24
ராக்ஷஸா வயமாத்மா ச த்ரயம் துல்யம் நிபாதிதம் ॥

ந்ருஶம்ஸேன	-	''இரக்கமற்று
பலாத்	-	பலாதகாரமாய்
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஸம்ருந்ததா	-	சிறைப்படுத்திய
த்வயா புன:	-	தேவரீராலேயே
ஆத்மா	-	பிராணனும்
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்களும்
வயம்	-	நாங்களும் ஆகிய
த்ரயம் ச	-	மூன்றும்
துல்யம்	-	ஒரே மாதிரியாய்
நிபாதிதம்	-	வீழ்த்தப்பட்டது.

न कामकारः कामं वा तव राक्षसपुङ्गव ।
दैवं चेष्टयते सर्वं हतं दैवेन हन्यते ॥
ந காமகார: காமம் வா தவ ராக்ஷஸ புங்கவ ।
தைவம் சேஷ்டயதே ஸர்வம் ஹதம் தைவேன ஹன்யதே ॥ 25

ராக்ஷஸ புங்கவ	-	''ராக்ஷஸோத்தமரே !
தவ	-	தேவரீரது
காமம்	-	இஷ்டப்படி
காமகார:	-	வேண்டுமென்று செய்த செயல்
ந	-	அல்ல;
தைவம்	-	தெய்வம்
ஸர்வம்	-	யாவற்றையும்
சேஷ்டயதே	-	நடத்துகிறது;
தைவேன	-	தெய்வத்தால்
ஹதம் வா	-	அழிக்கப்பட்டது தான்
ஹன்யதே	-	அழிகின்றது.

वानराणां विनाशोऽयं रक्षसां च महाहवे ।
तव चैव महाबाहो दैवयोगादुपागतः ॥
வாநராணாம் விநாஶோ அயம் ரக்ஷஸாம் ச மஹாஹவே ।
தவ சைவ மஹாபாஹோ தைவயோகாதுபாகத: ॥ 26

மஹாபாஹோ	-	''மஹாபாகுவே !
மஹாஹவே	-	பெரும் போரில்
தவ ச	-	தேவரீருக்கும்
ரக்ஷஸாம் ச	-	அரக்கர்களுக்கும்
வாநராணாம் ஏவ	-	வானரர்களுக்கும்
அயம் விநாஶ:	-	இந்த அழிவானது
தைவ யோகாத்	-	தெய்வச் செயலால்
உபாகத:	-	சம்பவித்தது.

नैवार्थेन न कामेन विक्रमेण न चाज्ञया ।
शक्या दैवगतिर्लोके निवर्तयितुमुद्यता ॥

நைவ அர்தேந ந காமேன விக்ரமேண ந ச ஆஞயா ।
ஶக்யா தைவகதிர் லோகே நிவர்தயிதுமுத்யதா ॥ 27

லோகே - ''உலகில்
உத்யதா - சம்பவித்த
தைவ கதி: - தெய்வச் செயலானது
அர்தேந ஏவ - பொருளாலும்
நிவர்தயிதும் - தடுக்க
ஶக்யா ந - சாத்யமாகாதது;
காமேன - இச்சையாலும்
ந - தடுக்க சாத்யமாகாது;
விக்ரமேண - பிரதாபத்தாலும்
ஆஞயா ச - ஆஜ்ஞையாலும்
ந - தடுக்க சாத்யமாகாது;

विलेपुरेवं दीनास्ता राक्षसाधिपयोषितः ।
कुरर्य इव दुःखार्ता बाष्पपर्याकुलेक्षणाः ॥

விலேபுரேவம் தீநாஸ் தா ராக்ஷஸாதிபயோஷித: ।
குரர்ய இவ துக்கார்தா பாஷ்ப பர்யாகுலேக்ஷணா: ॥ 28

தா: - அந்த
ர்ாக்ஷஸாதிப பயோஷித:-ராக்ஷஸமன்னனின் மனைவிமார்கள்
தீநா: - ஏக்கங்கொண்டவர்களாய்
துக்கார்தா: - துயரத்தால் தபிப்பவர்களாய்
பாஷ்ப பர்யா குலேக்ஷணா:-கண்ணீர் நிறைந்த கண்ணுற்றவர்களாய்
குரர்ய: - அன்றிற் பறவைகள்
இவ - போல
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
விலேபு: - கதறினார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ராவணாந்த: புர பரிதேவநம் நாம த்ரயோதஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

சதுர்தஶோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 114

तासां विलपमानानां तथा राक्षसयोषिताम् ।
ज्येष्ठा पत्नी प्रिया दीना भर्तारं समुदैक्षत ॥

தாஸாம் விலபமானானாம் ததா ராக்ஷஸ யோஷிதாம் ।
ஜ்யேஷ்டா பத்நீ ப்ரியா தீனா பர்தாரம் ஸமுதைக்ஷத ॥ 1

ததா - அவ்வாறு
விலபமானானாம் - புலம்பும்
தாஸாம் - அந்த
ராக்ஷஸ யோஷிதாம் - ராக்ஷஸமன்னனின் மனைவிகளுள்
ப்ரியா - பிரியையான
ஜ்யேஷ்டா - மூத்த
பத்நீ - மனையாள்
தீனா - ஏக்கங்கொண்டவளாய்
பர்தாரம் - கணவரை
ஸமுதைக்ஷத - உற்று நோக்கினாள்.

दशग्रीवं हतं दृष्ट्वा रामेणाचिन्त्यकर्मणा ।
पतिं मन्दोदरी तत्र कृपणा पर्यदेवयत् ॥

தஶக்ரீவம் ஹதம் த்ருஷ்ட்வா ராமேணாசிந்த்ய கர்மணா ।
பதிம் மந்தோதரீ தத்ர க்ருபணா பர்யதேவயத் ॥ 2

தத்ர - அப்பொழுது
மந்தோதரீ - மண்டோதரி
பதிம் - கணவனான
தஶக்ரீவம் - தசகண்டனை
அசிந்த்ய கர்மணா - எண்ணற்கரிய செயல்கொண்ட
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
க்ருபணா - பரிதவித்தவளாய்
பர்யதேவயத் - பின்வருமாறு புலம்பலானாள்;

ननु नाम महाभाग तव वैश्रवणानुज ।
क्रुद्धस्य प्रमुखे स्थातुं त्रस्यत्यपि पुरन्दरः ॥
ऋषयश्च महीदेवा गन्धर्वाश्च यशस्विनः ॥

நநு நாம மஹாபாக தவ வைஶ்ரவணாநுஜ ।
க்ருத்தஸ்ய ப்ரமுகே ஸ்தாதும் த்ரஸ்யத்யபிபுரந்தர: ॥ 3
ரிஷயஶ்ச மஹீதேவா கந்தர்வாஶ்ச யஶஸ்விந: ॥ 4

மஹாபாக	-	''மகாபுண்யாத்மாவே !
வைஶ்ரவணாநுஜ	-	குபேரனின் தம்பியாரே !
க்ருத்தஸ்ய	-	கோபங்கொண்ட
தவ	-	தேவரீரது
ப்ரமுகே	-	முன்னிலையில்
ஸ்தாதும்	-	நிற்க
புரந்தர: அபி	-	இந்திரனும்
நநு	-	இப்பொழுது
த்ரஸ்யதி நாம	-	அஞ்சுவானன்றோ !
ரிஷய: ச	-	முனிவர்களும்
யஶஸ்விந:	-	புகழ்மிக்க
கந்தர்வா: ச	-	கந்தர்வர்களும்
த்ரஸ்யந்தி ஏவ	-	அஞ்சுவார்களே !

ननु नाम तवोद्वेगाच्चारणाश्च दिशो गताः ।
स त्वं मानुषमात्रेण रामेण युधि निर्जितः ॥

நநு நாம தவோத்வேகாச்சாரணா: ச திஶோ கதா: ।
ஸ த்வம் மானுஷமாத்ரேண ராமேண யுதி நிர்ஜித: ॥ 5

தவ	-	''தேவரீரிடம்
உத்வேகாத்	-	பயத்தால்
சாரணா: ச	-	சாரணர்களும்
திஶ:	-	திக்குகளில்
கதா: நாம	-	ஓடினார்கள்;
ஸ:	-	அந்த
த்வம் நநு	-	தேவரீரும்
யுதி	-	போரில்
மாநுஷ மாத்ரேண	-	ஒரு அற்பமானிடனான
ராமேண:	-	ராமனால்
நிர்ஜித:	-	தோல்வியுறப் பெற்றீர்.

न व्यपत्रपसे राजन् किमिदं राक्षसर्षभ ॥

ந வ்யபத்ரபஸே ராஜன் கிமிதம் ராக்ஷஸர்ஷப ॥ 6

ர்ாஜன்	-	''மன்னவரே !
ராக்ஷஸர்ஷப	-	ராக்ஷஸோத்தமரே !
இதம்	-	இதைப்பற்றி
கிம்	-	ஏனோ
வ்ய பத்ரபஸே ந	-	வெட்கமுறாதிருக்கின்றீர்''

कथं त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रिया वीर्येण चान्वितम् ।
अविषह्यं जघान त्वां मानुषो वनगोचरः ॥

கதம் த்ரைலோக்யமாக்ரம்ய ஶ்ரியா வீர்யேண ச அன்விதம் ।
அவிஷஹ்யம் ஜகாந த்வாம் மானுஷோ வன கோசர: ॥ 7

த்ரைலோக்யம்	- ''மூவுலகையும்
ஆக்ரம்ய	- ஆக்ரமித்து
ஶ்ரியா	- கீரத்தியாலும்
வீர்யேண ச	- வீர்யத்தாலும்
அன்விதம்	- விளங்குபவரும்
அவிஷஹ்யம்	- தகைக்கவொண்ணாதவருமான
த்வாம்	- தேவரீரை
வன கோசர:	- காட்டிலே திரியும்
மானுஷ:	- மானிடனொருவன்
கதம்	- எங்ஙனம்
ஜகாந	- வதைத்தான் ?''

मानुषाणामविषये चरतः कामरूपिणः ।
विनाशस्तव रामेण संयुगे नोपपद्यते ॥

மானுஷாணாமவிஷயே சரத: காமரூபிண: ।
விநாஶஸ் தவ ராமேண ஸம்யுகே நோபத்யதே ॥ 8

மானுஷாணாம்	- ''மானிடர்களுக்கு
அவிஷயே	- புலப்படாதவிடத்தில்
காமரூபிண:	- நினைத்தவுருக் கொண்டு
சரத:	- சஞ்சரிக்கும்
தவ	- தேவரீருக்கு
ஸம்யுகே	- போரில்
ராமேண	- ராமனால்
விநாஶ:	- அழிவென்பது
உபபத்யதே ந	- பொருந்தாது.''

न चैतत् कर्म रामस्य श्रद्दधामि चमूमुखे ।
सर्वतः समुपेतस्य तव तेनाभिमर्शनम् ॥

ந சைதத் கர்ம ராமஸ்ய ஶ்ரத்ததாமி சமூமுகே ।
ஸர்வத: ஸமுபேதஸ்ய தவ தேநாபிமர்ஶனம் ॥ 9

ஸர்வத:	- எவ்வாற்றலும்
ஸமுபேதஸ்ய	- மேன்மை பொருந்திய
தவ	- தேவரீருக்கு
சமூமுகே	- படை முகத்தில்
தேந	- அவனால்
அபிமர்ஶனம்	- தாக்குதலென்ற
ஏதத்	- இந்த

கர்ம - செயலை
ராமஸ்ய ச - ராமனுடையதாகவே
ஶ்ரத்ததாமி ந - நான் நம்பவில்லை.

यदैव च जनस्थाने राक्षसैर्बहुभिर्वृतः ।
खरस्तव हतो भ्राता तथैवासौ न मानुषः ॥

யதைவ ச ஜனஸ்தானே ராக்ஷஸைர் பஹுபிர்வ்ருத: ।
கரஸ்தவ ஹதோ ப்ராதா ததைவாஸௌ ந மானுஷ: ॥ 10

ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
பஹுபி: - பல
ராக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனும்
தவ - தேவரீரது
ப்ராதா - தம்பியுமான
கர: ச - கரனும்
யதா ஏவ - எப்பொழுது
ஹத: - கொல்லப்பட்டானோ
ததா ஏவ - அக்காரணத்தாலேயே
அஸௌ - இவன் (ராமன்)
மானுஷ: ந - மானிடனல்லன்.

यदैव नगरीं लङ्कां दुष्प्रवेशां सुरैरपि ।
प्रविष्टो हनुमान् वीर्यात्तदैव व्यथिता वयम् ॥

யதைவ நகரீம் லங்காம் துஷ்ப்ரவேஶாம் ஸுரைரபி ।
ப்ரவிஷ்டோ ஹநுமாந் வீர்யாத் ததைவ வ்யதிதா வயம் ॥ 11

ஸுரை: அபி - தேவர்களாலுங்கூட
துஷ்ப்ரவேஶாம் - புகமுடியாத
லங்காம் - இலங்கை.
நகரீம் - நகருள்
ஹநுமான் - ஹனுமான்
வீர்யாத் - ஆற்றல் கொண்டு
யதா ஏவ - எப்பொழுது
ப்ரவிஷ்ட: - பிரவேசித்தானோ
ததா ஏவ - அப்பொழுதே
வயம் - நாங்கள்
வ்யதிதா: - வேதனை கொண்டு விட்டோம்.

यदैव वानरैर्घोरैर्बद्धः सेतुर्महार्णवे ।
तदैव हृदयेनाहं शङ्के राममानुषम् ॥

யதைவ வானரைர் கோரைர் பத்த: ஸேதுர் மஹார்ணவே।
ததைவ ஹ்ருதயேநாஹம் ஶங்கே ராமம் அமானுஷம்॥ 12

கோரை:	-	கொடிய
வானரை:	-	வானரர்களால்
மஹார்ணவே	-	பெருங்கடலில்
யதா ஏவ	-	எப்பொழுது
ஸேது:	-	அணையானது
பத்த:	-	கட்டப்பட்டதோ
ததா ஏவ	-	அப்பொழுதே
அஹம்	-	நான்
ஹ்ருதயேந	-	மனத்தால்
ராமம்	-	ராமனை
அமானுஷம்	-	மானிடனல்லனென்று
ஶங்கே	-	நினைத்தேன்.

अथवा रामरूपेण कृतान्तः स्वयमागतः ।
मायां तव !विनाशाय विधायाप्रतितर्किताम् ॥

அதவா ராமரூபேண க்ருதாந்த: ஸ்வயமாகத:।
மாயாம் தவ விநாஶாய விதாயாப்ரதிதர்கிதாம்॥ 13

அதவா	-	அல்லது
க்ருதாந்த:	-	சிவபிரானே
தவ	-	தேவரீரின்
விநாஶாய	-	அழிவின் பொருட்டு
அப்ரதிதர்கிதாம்	-	எண்ணற்கரிய
மாயாம்	-	மாயையை (ஸீதையை)
விதாயா	-	சிருஷ்டித்து
ராமரூபேண	-	ராமவுருக் கொண்டு
ஸ்வயம்	-	நேரிலேயே
ஆகத:	-	வந்திருக்கின்றார்.

अथवा वासवेन त्वं धर्षितोऽसि महाबल ।

அதவா வாஸவேன த்வம் தர்ஷிதோSஸி மஹாபல:। 14

மஹாபல:	-	மகாபலசாலியே !
அதவா	-	அல்லது
வாஸவேன	-	இந்திரனால்
த்வம்	-	தேவரீர்
தர்ஷித: அஸி	-	தாக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்.

वासवस्य कुतः शक्तिस्त्वां द्रष्टुमपि संयुगे ॥

வாஸவஸ்ய குத: ஶக்திஸ் த்வாம் த்ரஷ்டும் அபி ஸம்யுகே ॥ 15

வாஸவஸ்ய	- இந்திரனுக்கு
த்வாம்	- தேவரீரை
ஸம்யுகே	- போரில்
த்ரஷ்டும் அபி	- பார்க்கவும் கூட
ஶக்தி:	- சக்தி
குத:	- ஏது ?

व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः ।
अनादिमध्यनिधनो महतः परमो महान् ॥

வ்யக்தமேஷ மஹா யோகீ பரமாத்மா ஸநாதன: ।
அநாதிமத்யநிதநோ மஹத: பரமோ மஹான் ॥ 16

तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः ।
श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजय्यः शाश्वतो ध्रुवः ॥

தமஸ: பரமோ தாதா ஶங்க சக்ர கதாதர: ।
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீரஜய்ய: ஶாஶ்வதோ த்ருவ: ॥ 17

मानुषं वपुरास्थाय विष्णुः सत्यपराक्रमः ।
सर्वैः परिवृतो देवैर्वानरत्वमुपागतैः ॥

மானுஷம் வபுராஸ்தாய விஷ்ணு: ஸத்ய பராக்ரம: ।
ஸர்வை: பரிவ்ருதோ தேவைர் வாநரத்வமுபாகதை: ॥ 18

सर्वलोकेश्वरः साक्षाल्लोकानां हितकाम्यया ।
सराक्षसपरीवारं हतवांस्त्वां महाद्युतिः ॥

ஸர்வ லோகேஶ்வர: ஸாக்ஷால்லோகானாம் ஹிதகாம்யயா ।
ஸ ராக்ஷஸ பரீவாரம் ஹதவான் த்வாம் மஹாத்யுதி: ॥ 19

ஏஷ:	- இவர் (ஶ்ரீராமர்)
மஹாயோகீ	- மகாயோகியும்
பரமாத்மா	- பரமாத்மாவும்
ஸநாதன:	- புராண புருஷரும்
அநாதி மத்ய நிதந:	- ஆதியும், மத்தியும், அந்தமும் இல்லாதவரும்
மஹத:	- பெரும் பொருளிலும்
பரம:	- சிறந்த
மஹான்	- பெரும் பொருளும்
தபஸ:	- இருளுக்கு (அஜ்ஞானத்திற்கு)
பரம:	- அப்பாற்பட்டவரும்
தாதா	- சிருஷ்டிப்பவரும்
ஶங்க சக்ர கதாதர:	- சங்கம், சக்ரம், கதை இவைகளை திருக்கரத்திற் கொண்டவரும்

ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா:	ஸ்ரீவத்ஸமெனும் மறுவை திருமார்பில் கொண்டவரும்
நித்ய ஸ்ரீ:	நித்யலக்ஷ்மீஸமேதரும்
அஜய்ய:	அஜேயரும்
ஶாஶ்வத:	எக்காலத்திலுமிருப்பவரும்
த்ருவ:	மாறுபடாதிருப்பவரும்
ஸர்வ லோகேஶ்வர:	ஸர்வ ஜகத்துக்களுக்கும் ஈச்வரரும்
மஹாத்யுதி:	மகிமை மிக்கவருமாகிய
ஸாக்ஷாத்	ஸாக்ஷாத்
விஷ்ணு:	விஷ்ணு பகவான்;
வ்யக்தம்	இது திண்ணம்;
ஸத்ய பராக்ரம:	ஸத்யமான பராக்ரமம் கொண்ட இவர்
லோகானாம்	உலகங்களுக்கு
ஹித காம்யயா	நன்மை புரியத் திருவுளங்கொண்டு
மானுஷம்	மானிட
ரூபம்	உருவத்தை
ஆஸ்தாய	கொண்டு
வாநரத்வம்	வானர உருவத்தை
உபாகதை:	அடைந்த
தேவை: ஸர்வை:	தேவர்கள் யாவராலும்
பரிவ்ருத:	சூழப்பெற்றவராய்
த்வாம்	தேவரீரை
ஸ ராக்ஷஸ பரீவாரம்	அரக்கப்பரிவாரங்களுடன்
ஹதவான்	கொன்று விட்டார்.

इन्द्रियाणि पुरा जित्वा जितं त्रिभुवनं त्वया ।
स्मरद्भिरिव तद्वैरमिन्द्रियैरेव निर्जितः ॥

இந்த்ரியாணி புரா ஜித்வா ஜிதம் த்ரிபுவனம் த்வயா।
ஸ்மரத்பிரிவ தத்வைரம் இந்த்ரியைரேவ நிர்ஜித: ॥ 20

த்வயா	தேவரீரால்
புரா	முன்பு
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்க்ளை
ஜித்வா	வெற்றி கொண்டு
த்ரிபுவனம்	மூவுலகமும்
ஜிதம்	ஜயிக்கப்பட்டது;
தத்	அந்த
வைரம்	வைரத்தை (விரோதத்தை)
ஸ்மரத்பி: இவ	நினைத்துக் கொண்டவைகள் போன்று
இந்த்ரியை: ஏவ	இந்திரியங்களாலேயே
நிர்ஜித:	ஜயிக்கப்பட்டு விட்டீர்.

क्रियतामविरोधश्च राघवेणेति यन्मया ।
उच्यमानो न गृह्णासि तस्येयं व्युष्टिरागता ॥

க்ரியதாம் அவிரோதஶ் ச ராகவேணேதி யன்மயா ।
உச்யமானோ ந க்ருஹ்ணாஸி தஸ்யேயம் வ்யுஷ்டி ராகதா ॥ 21

ராகவேண	-	ஶ்ரீராமரோடு
அவிரோத:	-	விரோதமின்மை
க்ரியதாம்	-	கொள்ளப்படட்டும்
இதி	-	என்று
மயா	-	என்னால்
உச்யமான: ச	-	சொல்லப்பட்டும் தேவரீர்
யத்	-	எதை
க்ருஹ்ணாஸி ந	-	மனத்திற்கொள்ளாதிருந்தீரோ
தஸ்ய	-	அதனது
வ்யுஷ்டி:	-	பயனாய்
இயம்	-	இது
ஆகதா	-	சம்பவித்தது.

अकस्माच्चाभिकामोऽसि सीतां राक्षसपुङ्गव ।
ऐश्वर्यस्य विनाशाय देहस्य स्वजनस्य च ॥

அகஸ்மாச்சாபிகாமோऽஸி ஸீதாம் ராக்ஷஸ புங்கவ ।
ஐஶ்வர்யஸ்ய விநாஶாய தேஹஸ்ய ஸ்வஜனஸ்ய ச ॥ 22

ராக்ஷஸ புங்கவ	-	ராக்ஷஸோத்ததரே !
அகஸ்மாத்	-	திடீரென
ஐஶ்வர்யஸ்ய	-	ஐச்வர்யத்திற்கும்
ஸ்வஜனஸ்ய	-	தமது ஜனத்திற்கும்
தேஹஸ்ய ச	-	சரீரத்திற்கும்
விநாஶாய	-	அழிவிற்காக
ஸீதாம் ச	-	ஸீதா தேவியிடமே
அபிகாம: அஸி	-	ஆசை கொண்டீர்.

अरुन्धत्या विशिष्टां तां रोहिण्याश्चापि दुर्मते ।
सीतां धर्षयता मान्यां त्वया ह्यसदृशं कृतम् ॥

அருந்தத்யா விஶிஷ்டாம் தாம் ரோஹிண்யாஶ்சாபி துர்மதே ।
ஸீதாம் தர்ஷயதா மான்யாம் த்வயா ஹ்யஸத்ருஶம் க்ருதம் ॥ 23

துர்மதே	-	மதிமயங்கியவரே !
அருந்தத்யா ச	-	அருந்ததீ தேவிக்கும்
ரோஹிண்யா அபி	-	ரோகிணீ தேவிக்கும்
விஶிஷ்டாம்	-	மேம்பட்டவளான

தாம் - அந்த
மான்யாம் - வெகுமதிக்கத்தக்க
ஸீதாம் - ஸீதா தேவியை
தர்ஷயதா - அவமதிக்கும்
த்வயா - தேவரீரால்
அஸத்ருஶம் ஹி - தகாததே
க்ருதம் - புரியப்பட்டது.

वसुधायाश्च वसुधां श्रियाः श्रीं भर्तृवत्सलाम् ।
सीतां सर्वानवद्याङ्गीमरण्ये विजने शुभाम् ॥

வஸூதாயாஶ் ச வஸூதாம் ஶ்ரிய: ஸ்ரீம் பர்த்ருவத்ஸலாம் ।
ஸீதாம் ஸர்வாநவத்யாங்கீம் அரண்யே விஜனே ஶூபாம் ॥ 24

आनयित्वा तु तां दीनां छद्मनात्मस्वदूषणम् ।
अप्राप्य चैव तं कामं मैथिलीसंगमे कृतम् ॥
पतिव्रतायास्तपसा नूनं दग्धोऽसि मे प्रभो ।

ஆனயித்வா து தாம் தீநாம் சத்மநாத்மஸ்வதூஷண ।
அப்ராப்ய சைவ தம் காமம் மைதிலீ ஸங்கமே க்ருதம் ॥
பதிவ்ரதாயாஸ் தபஸா நூநம் தக்தோऽஸி மே ப்ரபோ ॥ 25

வஸூதாயா: ச - பூமிக்கும்
வஸூதாம் - ஓர் இடமானவளும்
ஶ்ரிய: - அமானுஷ்ய சக்திக்கு
ஸ்ரீம் - ஓர் ஆபரணமானவளும்
பர்த்ரு வத்ஸலாம் - கணவரிடம் அசஞ்சலமான அன்புடையவளும்
ஸர்வாநவத்யாங்கீம் - எவ்வாற்றாலும் குறையற்ற திருமேனியளும்
ஶூபாம் - ஒளிகொண்டவளும்
தீநாம் து - ஏக்கங்கொண்டவளுமான
தாம் ஸீதாம் - அந்த ஸீதாதேவியை
விஜனே அரண்யே - நிர்ஜனமான காட்டில்
சத்மநா - கபடமாக
ஆனயித்வா - கொண்டு வந்து
மைதிலீ ஸங்கமே - ஸீதா ஸங்கமத்தில்
க்ருதம் - கொண்ட
தம் - அந்த
காமம் ஏவ ச - இஷ்டத்தையும்
அப்ராப்ய - அடையாது
பதிவ்ரதாயா: - பதிவிருதையின்
தபஸா - தவச்சக்தியால்
ஆத்மஸ்வதூஷண - தனக்கும் தன்னினத்தாருக்கும் கேடு விளைவித்த

மே	-	எனது
ப்ரபோ	-	நாதரே !
நூநம்	-	இப்பொழுது
தக்த: அஸி	-	பொசுக்கப்பட்டு விட்டீர் !

तदैव यन्न दग्धस्त्वं धर्षयंस्तनुमध्यमाम् ।।
देवा बिभ्यति ते सर्वे सेन्द्राः साग्निपुरोगमाः ।

ததைவ யன்ன தக்தஸ் த்வம் தர்ஷயன் தநுமத்யமாம் ।
தேவா பிப்யதி தே ஸர்வே ஸேந்த்ரா: ஸாக்நிபுரோகமா: ॥ 26

ஸேந்த்ரா:	-	இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸாக்நி புரோகமா:	-	அக்னி முதலானவர்களுடன் கூடிய
தேவா:	-	தேவர்கள்
ஸர்வே	-	யாவரும்
தே	-	தேவரீரிடம்
பிப்யதி	-	பயமுற்றிருக்கின்றார்கள்;
யத்	-	அக்காரணத்தால்
த்வம்	-	தேவரீர்
தநுமத்யமாம்	-	நுண்ணிடையாளாகுமவளை
தர்ஷயன்	-	கவர்ந்து
ததா ஏவ	-	அப்பொழுதே
தக்த: ந	-	பொசுக்கப்படாதிருந்தீர்.

अवश्यमेव लभते फलं पापस्य कर्मणः ।।
घोरं पर्यागते काले कर्ता नास्त्यत्र संशयः ।

அவஶ்யமேவ லபதே பலம் பாபஸ்ய கர்மண: ।
கோரம் பர்யாகதே காலே கர்தா நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய: ॥ 27

கர்தா	-	பாபத்தை செய்தவன்
பாபஸ்ய	-	பாப
கர்மண:	-	கர்மாவின்
கோரம் பலம்	-	கொடிய பயனை
காலே	-	ஏற்ற காலம்
பர்யாகதே	-	வந்த பொழுது
அவஶ்யம் ஏவ	-	கட்டாயமாக
லபதே	-	அனுபவிக்கின்றான்,
அத்ர	-	இதில்
ஸம்ஶய: அஸ்தி ந	-	ஐயமில்லை.

शुभकृच्छुभमाप्नोति पापकृत् पापमश्नुते ।। 28

ஶுபக்ருத் சுபமாப்நோதி பாபக்ருத் பாபமாஶ்நுதே ॥

ஶுபக்ருத்	-	நன்மை செய்தவன்

சுபம் - நன்மையை
ஆப்நோதி - அடைகிறான்,
பாபக்ருத் - பாபத்தைச் செய்தவன்
பாபம் - தீப்பயனை
அம்ஶ்நுதே - அனுபவிக்கின்றான்.

विभीषण: सुखं प्राप्तस्त्वं प्राप्त: पापमीदृशम् ।

விபீஷண: ஸுகம் ப்ராப்த: த்வம் ப்ராப்த: பாபமீத்ருஶம் । 29
விபீஷண: - விபீஷணர்
ஸுகம் - க்ஷேமத்தை
ப்ராப்த: - அடைந்தார்;
த்வம் - தேவரீர்
ஈத்ருஶம் - இவ்விதமான
பாபம் - தீங்கை
ப்ராப்த: - அடைந்துள்ளீர் !

सन्त्यन्या: प्रमदास्तुभ्यं रूपेणाभ्यधिकास्तत: ॥

ஸந்த்யன்யா: ப்ரமதாஸ் துப்யம் ரூபேணாப்ரதிமா புவி ॥ 30
புவி - உலகில்
ரூபேண - உருவத்தால்
அப்ரதிமா: - ஒப்பற்றவர்களான
அன்யா: ப்ரமதா: - வேறுபல ஸ்த்ரீகள்
துப்யம் - தேவரீருக்கு
ஸந்தி - இருக்கின்றார்கள்.

अनङ्गवशमापन्नस्त्वं तु मोहान्न बुध्यसे ।

அனங்கவஶமாபன்ன: த்வம் து மோஹான்ந புத்யஸே । 31
அனங்க வஶம்ஆபன்ன:-காமனுக்காட்பட்டவராய்
த்வம் - தேவரீர்
மோஹாத் - மதிமயக்கத்தால்
து - இவ்விஷயத்தில்
புத்யஸே ந - அறியாதிருந்து விட்டீர்.

न कुलेन न रूपेण न दाक्षिण्येन मैथिली ॥
मयाधिका वा तुल्या वा त्वं तु मोहान्न बुध्यसे ।

ந குலேன ந ரூபேண ந தாக்ஷிண்யேன மைதிலீ ।
மயாதிகா வா துல்யா வா த்வம் து மோஹாத் ந புத்யஸே ॥ 32
மைதிலீ - ஜானகி
குலேன - குலத்தால்

மயா	எனக்கு
அதிகா வா	மேம்பட்டவளோ
துல்யா வா	சமமானவளோ
ந	அல்ல;
ரூபேண	ரூபத்திலும்
ந	அல்ல;
தாக்ஷிண்யேன	அனுகூல்ய குணத்தாலும்
ந	அல்ல;
த்வம்	தேவரீர்
மோஹாத்	மதிமயக்கத்தால்
து	இவ்விஷயத்தில்
புத்யஸே ந	அறியாதிருந்து விட்டீர்.

सर्वथा सर्वभूतानां नास्ति मृत्युरलक्षण: ॥
तव तावदयं मृत्युर्मैथिलीकृतलक्षण: ।

ஸர்வதா ஸர்வபூதாநாம் ந அஸ்தி ம்ருத்யுரலக்ஷண: ।
தவ தாவதயம் ம்ருத்யுர் மைதிலீக்ருத லக்ஷண: ॥ 33

ஸர்வபூதாநாம்	எல்லாப் பிராணிகளுக்கம்
ம்ருத்யு:	மரணமானது
ஸர்வதா	எவ்வாற்றாலும்
அலக்ஷண:	காரணத்தைப் பற்றாது
அஸ்தி ந	இருக்கிறதில்லை;
தாவத்	இப்பொழுது
தவ	தேவரீருக்கு
அயம் ம்ருத்யு:	இந்த மரணமானது
மைதிலீ க்ருதலக்ஷண:	ஜானகீரூபமான காரணத்தைக் கொண்டுள்ளது.

सीतानिमित्तजो मृत्युस्त्वया दूरादुपाहृत: ॥

ஸீதா நிமித்தஜோ ம்ருத்யுஸ் த்வயா தூராத் உபாஹ்ருத: ॥ 34

த்வயா	தேவரீரால்
தூராத்	வெகுதூரத்திலிருந்தே
ஸீதா நிமித்தஜ:	ஸீதை காரணமாய் உண்டாகும்
ம்ருத்யு:	மரணமானது
உபாஹ்ருத:	கொண்டு வரப்பட்டது.

मैथिली सह रामेण विशोका विहरिष्यति । :

மைதிலீ ஸஹ ராமேண விஶோக விஹரிஷ்யதி ॥ 35

விஶோகா	சோகந்தீர்ந்தவளான
மைதிலீ	ஜானகி

ராமேண ஸஹ	ஸ்ரீராமரோடு கூட
விஹ்ரிஷ்யதி:	இன்பமாய்க் காலங்கழிப்பாள்.

अल्पपुण्या त्वहं घोरे पतिता शोकसागरे ।।

அல்ப புண்யா த்வஹம் கோரே பதிதா ஶோக ஸாகரே ॥ 36

அல்ப புண்யா	பாக்யங்குன்றிய
அஹம் து	நானோ
கோரே	கொடிய
ஶோக ஸாகரே	துயரக் கடலில்
பதிதா	மூழ்கி விட்டேன்.

कैलासे मन्दरे मेरौ तथा चैत्ररथे वने ।

देवोद्यानेषु सर्वेषु विहृत्य सहिता त्वया ।।

विमानेनानुरूपेण या याम्यतुलया श्रिया ।

கைலாஸே மந்தரே மேரௌ ததா சைத்ராதே வனே ।
தேவோத்யானேஷு ஸர்வேஷு விஹ்ருத்ய ஸஹிதா த்வயா ॥ 37
விமானேநாநுரூபேண யாமி அதுலயா ஶ்ரியா ॥

पश्यन्ती विविधान् देशांस्तांस्तांश्चित्रस्रगम्बरा ।।

भ्रंशिता कामभोगेभ्यः सास्मि वीर वधात्तव ।

பஶ்யந்தீ விவிதான் தேஶான் தான் தான் சித்ர ஸ்ரகம்பரா । 38
ப்ரம்ஶிதா காம போகேப்ய: ஸா அஸ்மி வீர வதாத்தவ ॥

யா	எந்த நான்
சித்ர ஸ்ரகம்பரா	அழகிய மாலைகளையும் வஸ்திரங்களையும் அணிந்து
த்வயா	தேவரீரோடு
ஸஹிதா	கூடியவளாய்
கைலாஸே	கைலாஸபர்வதத்திலும்
மந்தரே	மந்தரபர்வதத்திலும்
மேரௌ	மேருபர்வதத்திலும்
ததா	அவ்வண்ணமே
சைத்ர ரதே	சைத்ரத
வனே	பூங்காவனத்திலும்
ஸர்வேஷு	எல்லா
தேவோத்யானேஷு	தேவர்களது உத்யான வனங்களிலும்
விஹ்ருத்ய	விளையாடி
அதுலயா	ஒப்பற்ற
ஶ்ரியா	செல்வத்திற்கு
அநுரூபேண	ஏற்ற
விமானேந	விமானத்திலேறி

விவிதான்	-	பலவாறான
தான் தான்	-	அந்தந்த
தேஶான்	-	தேசங்களை
பஶ்யந்தீ	-	பார்த்துக் கொண்டே
யாமி	-	சென்று வந்தேனோ
ஸா	-	அந்த நான்,
வீர	-	வீரரே,
தவ	-	தேவரீரது
வதாத்	-	மரணத்தால்
காம போகேப்ய:	-	இன்பானுபவங்களினின்று
ப்ரம்ஶிதா	-	விலக்கப்பட்டவளாய்
அஸ்மி	-	இருக்கின்றேன்.

सैवान्येवास्मि संवृत्ता धिग्राज्ञां चञ्चलाः श्रियः ॥

ஸைவ அன்யேவாஸ்மி ஸம்வ்ருத்தா திக் ராஞாம் சஞ்சலா: ஶ்ரிய: ॥ 39

ஸா: ஏவ	-	அந்த நானே
அன்யா இவ	-	வேறொருத்தி போன்றவளாய்
ஸம்வ்ருத்தா அஸ்மி	-	ஆகிவிட்டேன்;
ராஞாம்	-	அரசர்களின்
சஞ்சலா:	-	நிலையற்ற
ஶ்ரிய:	-	செல்வங்களை
திக்	-	எப்படி வேண்டுமானாலும் ஏசலாம்.

हा राजन् सुकुमारं ते सुभ्रु सुत्वक् समुन्नसम् ।
कान्तिश्रीद्युतिभिस्तुल्यमिन्दुपद्मदिवाकरैः ॥

ஹா ராஜன் ஸுகுமாரம் தே ஸுப்ரு ஸுத்வக் ஸமுன்னஸம் ।
காந்தி ஸ்ரீத்யுதிபிஸ் துல்யம் இந்துபத்மதிவாகரை: ॥ 40

किरीटकूटोज्ज्वलितं ताम्रास्यं दीप्तकुण्डलम् ।
मदव्याकुललोलाक्षं भूत्वा यत्पानभूमिषु ॥

கிரீட கூடோஜ்வலிதம் தாம்ராஸ்யம் தீப்தகுண்டலம் । 41
மதவ்யாகுல லோலாக்ஷம் பூத்வா யத்பான பூமிஷு ॥

विविधस्रग्धरं चारु वल्गुस्मितकथं शुभम् ।
तदेवाद्य तवेदं हि वक्त्रं न भ्राजते प्रभो ॥

விவித ஸ்ரக்தரம் சாரு வல்குஸ்மிதகதம் ஶுபம் । 42
தத் ஏவாத்ய தவேதம் ஹி வக்த்ரம் ந ப்ராஜதே ப்ரபோ ॥

रामसायकनिर्भिन्नं सिक्तं रुधिरविस्रवैः ।
विशीर्णमेदोमस्तिष्कं रूक्षं स्यन्दनरेणुभिः ॥

ராம ஸாயக நிர்பின்னம் ஸிக்தம் ருதிர விஸ்ரவை: । 43
விஶீர்ணமேதோமஸ்திஷ்கம் ரூக்ஷம் ஸ்யந்தன ரேணுபி: ॥

ஹா - ''ஆ
ராஜன் - மன்னவரே !
தே - தேவரீரது
யத் - எந்த
தாம்ராஸ்யம் - செவ்விய முகமானது
ஸுகுமாரம் - அழகியதும்
ஸுப்ரு - அழகிய புருவங்களமைந்ததும்
ஸுத்வக் - தசைப்பற்றுள்ளதும்
ஸமுன்னஸம் - நாசிகை நிமிர்ந்துள்ளதும்
காந்தி ஶ்ரீத்யுதிபி: - காந்தியாலும் சௌந்தர்யத்தாலும் ஒளியாலும்
இந்து பத்ம திவாகரை:-சந்திரனோடும் தாமரை மலரோடும் சூர்யனோடும்
துல்யம் - ஒத்ததும்,
கிரீட கூடோஜ்வலிதம்-சிகரத்தை ஒத்த மகுடத்தால் விளங்குகின்றதும்
தீப்த குண்டலம் - ஜ்வலிக்கும் குண்டலங்கள் கொண்டதும்
பான பூமிஷு - பானபூமிகளில்
மத வ்யாகுல லோலாக்ஷம்-மதத்தால் கலங்கினயதும், சலிப்பதுமான கண்களையுடையதாகவும்
பூத்வா - ஆகி
சாரு - அழகியதும்
விவித ஸ்ரக்தரம் - பல புஷ்ப மாலையணிந்ததும்
வல்குஸ்மித கதம் - அழகிய புன்சிரிப்பையும் பேச்சுக்களையும் கொண்டதும்
ஶுபம் - மங்களமுமானதோ,
ப்ரபோ - நாத !
தத் ஏவ - அதே
இதம் - இந்த
தவ - தேவரீரது
வக்த்ரம் ஹி - முகமோ
அத்ய - இப்பொழுது
ராம ஸாயக நிர்பின்னம்-ஶ்ரீராமரது பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு
ருதிர விஸ்ரவை: - ரத்தப் பெருக்குகளால்
ஸிக்தம் - நனைந்து
விஶீர்ண மேதோமஸ்திஷ்கம்-தசையும், கொழுப்பும் சிதறி
ஸ்யந்தன ரேணுபி: - தேர்ப்புழுதிகளால்
ரூக்ஷம் - பயங்கரமானதாய்
ப்ராஜதே ந - களையிழந்தாகி விட்டதே !''

हा पश्चिमा मे संप्राप्ता दशा वैधव्यकारिणी ।
या मयासीन्न संबुद्धा कदाचिदपि मन्दया ॥

ஹா பஶ்சிமா மே ஸம்ப்ராப்தா தஶா வைதவ்ய காரிணீ।
யா மயா ஆஸீத் நஸம்புத்தா கதாசிதபி மந்தயா ॥ 44

ஹா - " ஐயோ,
மே - எனக்கு
வைதவ்ய காரிணீ - வைதவ்யத்தைக் கொடுக்கும்
பஶ்சிமா தஶா - கடைசி அவஸ்தை (மரணமானது)
ஸம்ப்ராப்தா - நேர்ந்து விட்டது;
யா - எதுவோ அது
மந்தயா - பேதையாகிய
மயா - என்னால்
கதாசித் அபி - ஒருபொழுதும்
ஸம்புத்தா ஆஸீத் ந - நினைக்கப்பட்டதில்லை !"

पिता दानवराजो मे भर्ता मे राक्षसेश्वरः ।
पुत्रो मे शक्रनिर्जेता इत्येवं गर्विता भृशम् ॥

பிதா தானவ ராஜோ மே பர்தா மே ராக்ஷஸேஶ்வர:।
புத்ரோ மே ஶக்ர நிர்ஜேதா இத்யேவம் கர்விதா ப்ருஶம் ॥ 45

மே - " எனக்கு
பிதா - தந்தையார்
தானவ ராஜ: - அஸுரவேந்தர்;
மே - எனக்கு
பர்தா - கணவனார்
ராக்ஷஸேஶ்வர: - ராக்ஷஸவேந்தர்;
மே - எனக்கு
புத்ர: - புதல்வன்
ஶக்ர நிர்ஜேதா - இந்திரனை வென்றவன்;
இதி ஏவம் - என்றிப்படியுமாய்
ப்ருஶம் - மிகவும்
கர்விதா - அகந்தையுற்றிருந்தேன்."

दृप्तारिमर्दनाः शूराः प्रख्यातबलपौरुषाः ।
अकुतश्चिद्भया नाथा ममेत्यासीन्मतिर्दृढा ॥

த்ருப்தாரிமர்தநா: ஶூரா: ப்ரக்யாத பல பௌருஷா:।
அகுதஸ்தஶ்சித்பயா நாதா: மம இதி ஆஸீந் மதிர் த்ருடா ॥ 46

த்ருப்தாரி மர்தநா: - " செருக்குற்ற பகைவரைச் சிதைப்பவர்களும்
ப்ரக்யாத பல பௌருஷா:-பிரசித்தி பெற்ற ஆற்றலும் ஆண்மையும் கொண்ட
ஶூரா: - சூரர்களும்
அகுதஸ்சித்பயா: - எவரிடத்தினின்றும் ஆபத்துறாதவர்களுமான
நாதா: - ரக்ஷகர்கள்

மம - எனக்கு இருக்கின்றார்கள்
இதி - என்று
த்ருடா - உறுதியான
மதி: - எண்ணம்
ஆஸீத் - இருந்தது''

तेषामेवंप्रभावाणां युष्माकं राक्षसर्षभ ।
कथं भयमसंबुद्धं मानुषादिदमागतम् ॥

தேஷாம் ஏவம் ப்ரபாவாணாம் யுஷ்மாகம் ராக்ஷஸர்ஷப ।
கதம் பயம் அஸம்புத்தம் மாநுஷாத் இதம் ஆகதம் ॥ 47

ராக்ஷஸர்ஷப - ''ராக்ஷஸோத்தம !
தேஷாம் - அந்த
யுஷ்மாகம் - நீங்கள்
ஏவம் ப்ரபாவாணாம்- இவ்வித மகிமை உடையவர்கள் இருக்கையில்
அஸம் புத்தம் - கருதப்படாத
இதம் பயம் - இந்த ஆபத்தானது
மாநுஷாத் - மானிடனிடமிருந்து
கதம் - எங்ஙனம்
ஆகதம் - விளைந்தது ?

स्निग्धेन्द्रनीलनीलं तु प्रांशुशैलोपमं महत् ।
केयूराङ्गदवैदूर्यमुक्तादामस्रगुज्ज्वलम् ॥

ஸ்நிக்த இந்த்ரநீல நீலம் து ப்ராம்ஶுஶைலோபமம் மஹத் ।
கேயூராங்கத வைடூர்ய முக்தா தாம ஸ்ரகுஜ்ஜ்வலம் ॥ 48

कान्तं विहारेष्वधिकं दीप्तं संग्रामभूमिषु ।
भात्याभरणभाभिर्यद्विद्युद्भिरिव तोयदः ॥

காந்தம் விஹாரேஷு அதிகம் தீப்தம் ஸங்க்ராம பூமிஷு ।
பாத்யாபரணபாபிர் யத் வித்யுத்பிரிவ தோயத: ॥ 49

तदेवाद्य शरीरं ते तीक्ष्णैर्नैकैः शरैश्चितम् ।
पुनर्दुर्लभसंस्पर्शं परिष्वक्तुं न शक्यते ॥

ததேவ அத்ய ஶரீரம்தே தீக்ஷ்ணை: நேகை: ஶரைஶ்சிதம் ।
புனர்துர்லப ஸம்ஸ்பர்ஶம் பரிஷ்வக்தும் ந ஶக்யதே ॥ 50

ஸ்நிக்த இந்த்ரநீல நீலம்-'' அழகிய இந்திர நீல நீலநிறமுற்றதும்
ப்ராம்ஶு ஶைலோபமம் -உன்னதமலையை நிகர்த்ததும்
மஹத் - பெரியதும்
கேயூராங்கதவைடூர்ய முக்தா தாம ஸ்ரகுஜ்ஜ்வலம்-வளைகளாலும், தோள்வளைகளாலும், வைடூர்ய மாலைகளாலும், முத்துமாலைகளாலும் ப்ரகாசிப்பதும்

விஹாரேஷு - விளையாட்டுக்களில்
அதிகம் - மிக
காந்தம் - அழகாய் விளங்குவதும்
ஸங்க்ராம பூமிஷு - போர்த்தலங்களில்
தீப்தம் து - ஜ்வலிப்பதுமாய்
வித்யுத்பி: - மின்னல்களால்
தோயத: - மேகம்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஆபரண பாபி: - ஆபரணவொளிகளால்
யத் பாதி - எது விளங்கிற்றோ,
தத் - அந்த
தே - தேவரீரது
ஶரீரம் ஏவ - சரீரமே
அத்ய - இப்பொழுது
நேகை: - பல
தீக்ஷ்ணை: - கூரிய
ஶரை: - பாணங்களால்
சிதம் - பொத்தலாக்கப்பட்டு
துர்லப ஸம்ஸ்பர்ஶம் புன:-தொடவும் கூடாததாய்
பரிஷ்வக்தும் - ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ள
ஶக்யதே ந - கூடாதிருக்கின்றதே !''

श्वाविदः शललैर्यद्वद्बाणैर्लग्नैर्निरन्तरम् ।
स्वर्पितैर्मर्मसु भृशं संछिन्नस्नायुबन्धनम् ॥
क्षितौ निपतितं राजञ्श्यावं रुधिरसच्छवि ।
ஶ்வாவித: ஶலலைர் யத்வத் பாணைர் லக்னைர் நிரந்தரம் ।
ஸ்வர்பிதைர் மர்மஸு ப்ருஶம் ஸஞ்சின்ன ஸ்நாயு பந்தனம் ॥ 51
க்ஷிதௌ நிபதிதம் ராஜன் ஶ்யாவம் ருதிரஸச்சவி ॥

ராஜன் - ''மன்னவரே !
ஶ்வாவித: - முள்ளம்பன்றியின்
ஶலலை: - முட்களால்
யத்வத் - எவ்வாறோ அவ்வாறே
மர்மஸு - மர்மஸ்தானங்களில்
ப்ருஶம் - நன்கு
ஸ்வர்பிதை: - குத்தப்பெற்று
நிரந்தரம் - இடைவெளியில்லாது
லக்னை: - பதிந்த
பாணை: - பாணங்களால்
ஸஞ்சின்ன ஸ்நாயு பந்தனம்-நரம்புப்பிணைப்புகளறுக்கப்பட்டு

ருதிரஸச்சவி - குருதி நிறங்கொண்டதாய்
ஶ்யாவம் - கபிச நிறங்கொண்டதாய்
க்ஷிதௌ - பூமியில்
நிபதிதம் - விழுந்து கிடக்கின்றது.''

वज्रप्रहाराभिहतो विकीर्ण इव पर्वतः ।

हा स्वप्नः सत्यमेवेदं त्वं रामेण कथं हतः ॥

வஜ்ர ப்ரஹாராபிஹதோ விகீர்ண இவ பர்வத: । 52
ஹா ஸ்வப்ன: ஸத்யமேவேதம் த்வம் ராமேண கதம் ஹத: ॥ 53

த்வம் - ''தேவரீர்
கதம் - எங்ஙனம்
ரமேண - ராமரால்
ஹத: - தாக்கப்பட்டு
வஜ்ர ப்ரஹாராபிஹத:-வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட
பர்வத: - பர்வதம்
இவ - போல
விகீர்ண: - சிதறுண்டீர் ?
ஸ்வப்ன: - இது கனவு–
ஹா - ஐயோ !
இதம் - இது
ஸத்யம் ஏவ - உண்மையே தான் !''

त्वं मृत्योरपि मृत्युः स्याः कथं मृत्युवशं गतः ॥

த்வம் ம்ருத்யோரபி ம்ருத்யு: ஸ்யா: கதம் ம்ருத்யு வஶம் கத: ॥ 54

ஸ்வம் - ''தேவரீர்
ம்ருத்யோ: அபி - காலனுக்கும்
ம்ருத்யு: - காலன்
ஸ்யா: - ஆயிற்றே,
கதம் - எங்ஙனம்
ம்ருத்யு வஶம் கத: - எமனுக்காட்பட்டீர் ?''

त्रैलोक्यवसुभोक्तारं त्रैलोक्योद्वेगदं महत् ।

जेतारं लोकपालानां क्षेप्तारं शंकरस्य च ॥

த்ரைலோக்ய வஸுபோக்தராம் த்ரைலோக்யோத்வேகதம் மஹத் ।
ஜேதாரம் லோகபாலாநாம் க்ஷேப்தாரம் ஶங்கரஸ்ய ச ॥ 55

दृप्तानां निग्रहीतारमाविष्कृतपराक्रमम् ।

लोकक्षोभयितारं च नादैर्भूतविराविणम् ॥

த்ருப்தானாம் நிக்ரஹீதாரமாவிஷ்க்ருத பராக்ரமம் ।
லோக க்ஷோபயிதாரம் ச நாதைர் பூத விராவிணம் ॥ 56

ओजसा दृप्तवाक्यानां वक्तारं रिपुसंनिधौ ।
स्वयूथभृत्यवर्गाणां गोप्तारं भीमविक्रमम् ॥

ஓஜஸா த்ருப்த வாக்யாநாம் வக்தாரம் ரிபுஸந்நிதௌ ।
ஸ்வயூத ப்ருத்ய வர்காணாம் கோப்தாரம் பீம விக்ரமம்॥ 57

हन्तारं दानवेन्द्राणां यक्षाणां च सहस्रशः ।
निवातकवचानां च संग्रहीतारमीश्वरम् ॥

ஹந்தாரம் தானவேந்த்ராணாம் யக்ஷாணாம் ச ஸஹஸ்ரஶ: ।
நிவாதகவசாநாம் ச ஸங்க்ரஹீதாரம் ஈஶ்வரம் ॥ 58

नैकयज्ञविलोप्तारं त्रातारं स्वजनस्य च ।
धर्मव्यवस्थाभेत्तारं मायास्रष्टारमाहवे ॥

நைக யஞ விலோப்தாரம் த்ராதாரம் ஸ்வஜனஸ்ய ச ।
தர்மவ்யவஸ்தா பேத்தாரம் மாயா ஶ்ருஷ்டாரம் ஆஹவே ॥ 59

देवासुरनृकन्यानामाहर्तारं ततस्ततः ।
शत्रुस्त्रीशोकदातारं नेतारं स्वजनस्य च ॥

தேவாஸுர ந்ருகன்யாநாம் ஆஹர்தாரம் ததஸ்தத: ।
ஶத்ருஸ்த்ரீஶோக தாதாரம் நேதாரம் ஸ்வஜன்ஸய ச ॥ 60

लंकाद्वीपस्य गोप्तारं कर्तारं भीमकर्मणाम् ।
अस्माकं कामभोगानां दातारं रथिनां वरम् ॥

லங்கா த்வீபஸ்ய கோப்தாரம் கர்தாரம் பீமகர்மணாம் ।
அஸ்மாகம் காமபோகானாம் தாதாரம் ரதினாம் வரம் ॥ 61

एवंप्रभावं भर्तारं दृष्ट्वा रामेण पातितम् ।
स्थिरास्मि या देहमिमं धारयामि हतप्रिया ॥

ஏவம் ப்ரபாவம் பர்தாரம் த்ருஷ்ட்வா ராமேண பாதிதம் ।
ஸ்திராஸ்மி யா தேஹமிமம் தாரயாமி ஹதப்ரியா ॥ 62

த்ரைலோக்ய வஸுபோக்தாராம்-''மூவுலகங்களின் சம்பத்தையும் அனுபவிப்பவரும்,
மஹத் த்ரைலோக்யோத் வேகதம்- மூவுலகத்திற்கும் மிக பயத்தை விளைவிப்பவரும்,
லோகபாலாநாம் - திக்பாலகர்களை
ஜேதாரம் - ஜெயித்தவரும்,
ஶங்கரஸ்ய ச - சிவபிரானையும்
க்ஷேப்தாரம் - எதிர்த்தவரும்,
த்ருப்தானாம் - செருக்குற்றவர்களை

நிக்ரஹீதாரம் - அடக்கியவரும்,
ஆவிஷ் க்ருத பராக்ரமம்-பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு
லோகக்ஷோப யிதாரம் ச -உலகத்தைக் கலக்கியவரும்,
நாதை: - கர்ஜனைகளால்
57 பூத விராவிணம் - பிராணிகளை அலற அடிப்பவரும்,
ஓஜஸா - பிரதாபத்தால்
ரிபு ஸந்நிதௌ - சத்ருக்களின் முன்னிலையில்
த்ருப்த வாக்யாநாம் - செருக்குற்ற சொற்களை
வக்தாரம் - மொழிபவரும்,
58 பீம கர்மணாம் - பயங்கரச்செயல் கொண்ட
ஸ்வயூத ப்ருத்ய வர்காணாம்-தமது போர்வீரர்களையும்
பணியாளர்களையும்
கோப்தாரம் - ரக்ஷிப்பவரும்,
ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரக்கணக்கான
59 தானவேந்த்ராணாம் - அஸுரத்தலைவர்களையும்
யக்ஷாணாம் ச - யக்ஷர்களையும்
ஹந்தாரம் - கொன்றவரும்,
நிவாத கவசாநாம் ச - நிவாத கவசர்களையும்
ஸங்க்ரஹீதாரம் - அடக்கியவரும்,
60 ஈஶ்வரம் - யாவருக்கும் நியாமகரும்,
நைக யஞ விலோப்தாரம்-அநேக யாகங்களை அழித்தவரும்,
ஸ்வஜனஸ்ய - தமது இனத்தவரை
த்ராதாரம் ச - காப்பவரும்,
தர்ம வ்யவஸ்தா பேத்தாரம்-தருமவரம் பையறுத்தவரும்,
61 ஆஹவே - போரில்
மாயா ஶ்ருஷ்டாரம் - மாயையையுண்டாக்குபவரும்,
ததஸ்தத: - ஆங்காங்கு
தேவாஸுர ந்ருகன்யாநாம்-தேவர்கள், அஸுரர்கள், மானிடர்கள்
இவர்களின் கன்னிகைகளை
62 ஆஹர்தாரம் - கொணர்ந்தவரும்,
ஶத்ருஸ்த்ரீஶோக தாதாரம்-பகைவர்களின் பரத்தையர்களுக்குத்
துயரத்தைக் கொடுப்பவரும்,
ஸ்வஜனஸ்ய - இனத்தவரை
நேதாரம் ச - பாதுகாப்பவரும்,
லங்கா த்வீபஸ்ய - இலங்கைத்தீவை
கோப்தாரம் - ரக்ஷிப்பவரும்,
பீமகர்மணாம் - பயங்கரமான செயல்களை
தாதாரம் - செய்பவரும்,
அஸ்மாகம் - எங்களுக்கு
காம போகானாம் - இன்ப போகங்களை

தாதாரம் - அளிப்பவரும்,
ரதினாம் - ரதவீரர்களுள்
வரம் - சிரேஷ்டருமாய்
ஏவம் ப்ரபாவம் - இவ்வித மகிமை கொண்ட
பர்தாரம் - கணவரை
ராமேண - ராமரால்
பாதிதம் - வீழ்த்தப்பட்டவராய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
யா - எந்த நான்
ஸ்திரா அஸ்மி - சலியாதிருக்கின்றேன்
ஹதப்ரியா - அன்பு குன்றி
இமம் - இந்த
தேஹம் - உடலை
தாரயாமி - இன்னும் கொண்டிருக்கின்றேன். !''

शयनेषु महार्हेषु शयित्वा राक्षसेश्वर ।
इह कस्मात् प्रसुप्तोऽसि धरण्यां रेणुपाटलः ॥

ஶயனேஷு மஹார்ஹேஷு ஶயித்வா ராக்ஷஸேஶ்வர ।
இஹ கஸ்மாத் ப்ரஸுப்தோऽஸி தரண்யாம் ரேணுபாடல: ॥ 63

ராக்ஷஸேஶ்வர - ''அரக்கர் வேந்தே !
மஹார்ஹேஷு - மிக்கச்சிறந்த
ஶயனேஷு - படுக்கைகளில்
ஶயித்வா - உறங்கி விட்டு,
இவ - இப்பொழுது
கஸ்மாத் - ஏனோ
தரண்யாம் - பூதலத்தில்
ரேணுபாடல: - புழுதியில் புரண்டு சிவந்து
ப்ரஸுப்த: - தூங்கியவர்
அஸி - ஆகிரீர் ?''

यदा मे तनयः शस्तो लक्ष्मणेनेन्द्रजिद्युधि ।
तदास्म्यभिहता तीव्रमद्य त्वस्मिन्निपातिता ॥

யதா மே தனய: ஶஸ்தோ லக்ஷ்மணேன இந்த்ரஜித் யுதி ।
ததாஸ்மி அபிஹதா தீவ்ரம் அத்ய த்வஸ்மின் நிபாதிதா ॥ 64

யதா - ''எப்பொழுது
யுதி - போரில்
மே - எனது
தனய: - புதல்வனான
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்
ஶஸ்த: - கொல்லப்பட்டானோ,

ததா - அப்பொழுதே
அபிஹதா அஸ்மி - நான் அழியலுற்றேன்;
அத்ய து - இப்பொழுதோ
அஸ்மின் - இவ்விஷயத்தில்
தீவ்ரம் - மிகக் கொடுமையாய்
நிபாதிதா - வீழ்த்தப்பட்டுவிட்டேன்.''

सऽहं बन्धुजनैर्हीना हीना नाथेन तु त्वया ।
विहीना कामभोगैश्च शोचिष्ये शाश्वतीः समाः ॥

ஸா அஹம் பந்துஜனைர் ஹீநா ஹீநா நாதேந து த்வயா।
விஹீநா காமபோகை: ச ஶோசிஷ்யே ஶாஶ்வதீ: ஸமா: ॥ 65

ஸா - ''அந்த
அஹம் - நான்
பந்து ஜனை: - சுற்றத்தாரை
ஹீநா - இழந்தவளாய்
நாதேந - கணவராகிய
த்வயா - தேவரீரை
ஹீநா து - இழந்தவளாயும்
காமபோகை: - இன்ப போகங்களை
விஹீநா ச - இழந்தவளாயும்
ஶாஶ்வதீ: - பல
ஸமா: - வருஷங்கள்
ஶோசிஷ்யே - துக்கமுறப் போகின்றேன்.''

प्रपन्नो दीर्घमध्वानं राजन्नद्य सुदुर्गमम् ॥

ப்ரபந்நோ தீர்கமத்வானம் ராஜன்நத்ய ஸுதுர்கமம்। 66

ராஜன் - '' மன்னவரே !
அத்ய - இப்பொழுது
துர்கமம் - செல்லற்கரிய
தீர்க மத்வானம் - ஊடுவழியை
ப்ரபந்ந: அஸி - கடந்து விட்டீர்.''

नय मामपि दुःखार्तां न जीविष्ये त्वया विना ॥

நய மாம் அபி துக்கார்தாம் ந ஜீவிஷ்யே த்வயா விநா ॥ 67

துக்கார்தாம் - ''துயரத்தால் தவிக்கும்
மாம் அபி - என்னையும்
நய - அழைத்துச் செல்வீர்;
த்யவா - தேவரீரை
விநா - விட்டுப் பிரிந்து
வரிதிஷ்யே ந - உயிருடனிரேன்.''

कस्मात्त्वं मां विहायेह कृपणां गन्तुमिच्छसि ॥

கஸ்மாத் த்வம் மாம் விஹாயேஹ க்ருபணாம் கந்துமிச்சஸி । 68

த்வம்	''தேவரீர்
கஸ்மாத்	என்ன காரணமாய்
க்ருபணாம்	பரிதவிக்கம்
மாம்	என்னை
இஹ	இவ்விடத்தில்
விஹாய	விட்டு
கந்தும்	செல்ல
இச்சஸி	துணிவு கொண்டீர் ?''

दीनां विलपितैर्मन्दां किं वा मां नाभिभाषसे ॥

தீநாம் விலபிதைர் மந்தாம் கிம் வா மாம் ந அபிபாஷஸே ॥ 69

விலபிதை:	''புலம்பல்களால்
தீநாம்	சோர்ந்திருக்கும்
மந்தாம்	பேதையாகிய
மாம்	என்னிடம்
கிம் வா	ஏனோ
அபிபாஷஸே ந	பேசாதிருக்கின்றீர் ?''

दृष्ट्वा न खल्वसि क्रुद्धो मामिहानवकुण्ठिताम् ।
निर्गतां नगरद्वारात् पद्भ्यामेवागतां प्रभो ॥

த்ருஷ்ட்வா ந கல்வஸி க்ருத்தோ மாம் இஹ அனவ குண்டிதாம் ।
நிர்கதாம் நகரத்வாராத் பத்ப்யாம் ஏவாகதாம் ப்ரபோ ॥ 70

ப்ரபோ	''பிரபுவே !
இஹ	இப்பொழுது
நகர த்வாராத்	நகரவாயினின்று
அனவ குண்டிதாம்	முக்காடிடாதவளாய்
நிர்கதாம்	வெளிப்பட்டு
பத்ப்யாம் ஏவ	கால் நடையாகவே
ஆகதாம்	வந்திருக்கும்
மாம்	என்னை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
க்ருத்த: அஸி ந கலு	(தேவரீர்) கோபங்கொண்டீரல்லவே ?''

पश्येष्टदार दारांस्ते भ्रष्टलज्जावकुण्ठितान् ।
बहिर्निष्पतितान् सर्वान् कथं दृष्ट्वा न कुप्यसि ॥

பஶ்யேஷ்டதார தாராம்ஸ்தே ப்ரஷ்டலஜ்ஜாவகுண்டிதான் । 71
பஹிர் நிஷ்பதிதான் ஸர்வான் கதம் த்ருஷ்ட்வா ந குப்யஸி ॥

இஷ்டதார	-	"மனைவிமார்களிடம் அன்புமிக்கவரே !
பஶ்ய	-	கவனிப்பீராக;
தே	-	தேவரீரது
தாரான்	-	மனையாட்டிகள்
ஸர்வான்	-	யாவரையும்
ப்ரஷ்ட லஜ்ஜாவகுண்டிதான்	-	வெட்கமும் முக்காடுமிழந்து
பஹிர் நிஷ்பதிதான்	-	வெளிப்புறப்பட்டு வந்தவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்தும்
கதம்	-	எங்ஙனம்
குப்யஸி ந	-	கோபியாதிருக்கின்றீர் ?"

अयं क्रीडासहायस्तेऽनाथो लालप्यते जनः ॥

அயம் க்ரீடாஸஹாயஸ் தே(அ)நாதோ லாலப்யதே ஜன: । 72

தே	-	"தேவரீரது
க்ரீடா ஸஹாய:	-	க்ரீடைக்குகந்த
அயம்	-	இந்த
ஜன:	-	ஸ்த்ரீ ஜனமானது
அநாத:	-	நாதரற்றதாய்
லாலப்யதே	-	தத்தளிக்கின்றது."

न चैनमाश्वासयसे किं वा न बहु मन्यसे ॥

ந சைநம் ஆஶ்வாஸயஸே கிம் வா ந பஹுமன்யஸே ॥ 73

ஏநம்	-	"ஸ்த்ரீ ஜனத்தை
கிம் வா	-	ஏனோ
ஆஶ்வாஸயஸே ந	-	தேற்றரவு படுத்தாதிருக்கின்றீர் ?
பஹுமன்யஸே ந ச	-	வெகுமதியாதுமிருக்கின்றீர் ?"

यास्त्वया विधवा राजन् कृता नैकाः कुलस्त्रियः ।
पतिव्रता धर्मपरा गुरुशुश्रूषणे रताः ॥
ताभिः शोकाभितप्ताभिः शप्तः परवशं गतः ॥

யாஸ் த்வயா விதவா ராஜன் க்ருதா நைகா: குலஸ்த்ரிய: ।
பதிவ்ரதா தர்மபரா குருஶுஶ்ரூஷணே ரதா: ॥
தாபி: ஶோகாபிதப்தாபி: ஶப்த: பரவஶம் கத: ॥ 74

ராஜன்	-	"அரசரே !
பதிவ்ரதா:	-	பதிவிரதைகளும்
தர்மபரா:	-	தர்மத்தையே ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவர்களும்
குருஶுஶ்ரூஷணே	-	பெரியோர்களை உபசரிப்பதில்
ரதா:	-	அஞ்சலப்பற்றுடையவர்களுமான
யா:	-	எந்த

நைகா:	-	அநேக
குலஸ்த்ரிய:	-	நற்குலமமைந்த ஸ்திரீகள்
த்வயா	-	தேவரீரால்
விதவா:	-	பதியிழந்தவர்களாய்
க்ருதா:	-	ஆக்கப்பட்டார்களோ
ஶோகாபிதப்தாபி:	-	சோகத்தால் பரிதவிக்கும்
தாபி:	-	அவர்களால்
ஶப்த:	-	சபிக்கப்பட்டு
பரவஶம் கத:	-	பகைவருக்காட்ப்பட்டீர்.''

त्वया विप्रकृताभिर्यत्तदा शप्तं तदागतम् ॥

த்வயா விப்ரக்ருதாபிர் யத்ததா ஶப்தம் ததாகதம் ॥ 75

த்வயா	-	''தேவரீரால்
விப்ரக்ருதாபி:	-	தீங்கிழைக்கப் பெற்றவர்களால்
யத்	-	எது
ததா	-	அப்பொழுது
ஶப்தம்	-	சபிக்கப்பட்டதோ
தத்	-	அது
ஆகதம்	-	பலித்து விட்டது.''

प्रवादः सत्य एवायं त्वां प्रति प्रायशो नृप ।
पतिव्रतानां नाकस्मात् पतन्त्यश्रूणि भूतले ॥

ப்ரவாத: ஸத்ய ஏவாயம் த்வாம் ப்ரதி ப்ராயஶோ ந்ருப ।
பதிவ்ரதானாம் நாகஸ்மாத் பதந்த்யஶ்ரூணி பூதலே ॥ 76

ந்ருப	-	''மன்னவரே !
த்வாம் ப்ரதி	-	தேவரீரைப் பற்றிய
அயம்	-	இந்த
பதிவ்ரதானாம்	-	பதிவிரதைகளின்
அஶ்ரூணி	-	கண்ணீர்கள்
அகஸ்மாத்	-	நிஷ்காரணமாய்
பூதலே	-	பூதலத்தில்
பதந்தி ந	-	விழுகிறதில்லை என்ற
ப்ரவாத:	-	வதந்தியானது
ப்ராயஶ:	-	முற்றும்
ஸத்ய: ஏவ	-	உண்மையே.''

कथं च नाम ते राजँल्लोकानाक्रम्य तेजसा ।
नारीचौर्यमिदं क्षुद्रं कृतं शौण्डीर्यमानिना ॥

கதம் ச நாம தே ராஜந் லோகாந் ஆக்ரம்ய தேஜஸா ।
நாரீசௌர்யமிதம் க்ஷுத்ரம் க்ருதம் ஶௌண்டீர்ய மானினா ॥ 77

ராஜன்	"அரசரே !
தேஜஸா	பராக்கிரமத்தால்
லோகாந்	உலகங்களை
ஆக்ரம்ய	ஆக்ரமித்து
ஶௌண்டீர்ய மானினா	வீர்யச் செருக்குற்ற
தே	தேவரீரால்
இதம் க்ஷுத்ரம்	இந்த அற்பமான
நாரீ சௌர்யம்	தையலரைக் கவருவது
கதம் ச நாம	எங்ஙனந்தான்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதோ !"

अपनीयाश्रमाद्रामं यन्मृगच्छद्मना त्वया ।
आनीता रामपत्नी सा तत्ते कातर्यलक्षणम् ॥

அபநீயாஶ்ரமாத் ராமம் யன்ம்ருகச்சத்மனா த்வயா ।
ஆநீதா ராமபத்நீ ஸா தத்தே காதர்ய லக்ஷணம் ॥ 78

த்வயா	"தேவரீரால்
ம்ருகச்சத்மனா	மான் என்ற வஞ்சனையால்
ராமம்	ராமரை
ஆஶ்ரமாத்	ஆச்ரமத்தினின்று
அபநீய	அப்புறப்படுத்தி
ஸா	அந்த
ராமபத்நீ	ராமரது பார்யை
ஆநீதா	கொண்டு வரப்பட்டாள்
ய்த்	என்றது எதுவோ
தத்	அது
தே	தேவரீரது
காதர்ய லக்ஷணம்	பயத்தைக் காட்டுகிறது."

कातर्यं न च ते युद्धे कदाचित्संस्मराम्यहम् ।
तत् तु भाग्यविपर्यासान्नूनं ते पक्वलक्षणम् ॥

காதர்யம் ச ந தே யுத்தே கதாசித் ஸம் ஸ்மராம்யஹம் ।
தத் து பாக்ய விபர்யாஸாத் நூநம் தே பக்வலக்ஷணம் ॥ 79

யுத்தே	"போரில்
தே	தேவரீருக்கு
காதர்யம்	பயத்தை
கதாசித் ச	ஒருபொழுதும்
அஹம்	நான்
ஸ்ம்ஸ்மராமி ந	நினைக்கவுமில்லை;
நூநம் து	இப்பொழுதோ

பாக்யவிபர்யாஸாத்	பாக்யமின்மையால்
தத்	அது (ராமரைத் தனிக்கச் செய்து ஸீதையைத் திருடியது)
தே	தேவரீருக்கு
பக்வ லக்ஷணம்	முடிவிற்குக்காரணமானது.''

अतीतानागतार्थज्ञो वर्तमानविचक्षणः ।
मैथिलीमाहृतां दृष्ट्वा ध्यात्वा निःश्वस्य चायतम् ॥

அதீதாநாகதார்தக்ஞோ வர்தமான விசக்ஷண: ।
மைதிலீம் ஆஹ்ருதாம் த்ருஷ்ட்வா த்யாத்வா நிஶ்வஸ்ய ச ஆயதம் ॥ 80

सत्यवाक् स महाभागो देवरो मे यदब्रवीत् ।
सोऽयं राक्षसमुख्यानां विनाशः पर्युपस्थितः ॥
कामक्रोधसमुत्थेन व्यसनेन प्रसङ्गिना ।

ஸத்யவாக் ஸ மஹாபாகோ தேவரோ மே யதப்ரவீத் ।
ஸோऽயம் ராக்ஷஸ முக்யானாம் விநாஶ: பர்யுபஸ்தித: ॥
காம க்ரோத ஸமுத்தேந வ்யஸனேன ப்ரஸங்கிநா ॥ 81

அதீதாநாகதார்தஜ்ஞ:	''சென்றதையும் வரும் பொருளையும் அறிந்தவரும்
வர்தமான விசக்ஷண:	நிகழ்வதில் நிபுணரும்
ஸத்யவாக்	உண்மையையே மொழிபவரும்
மஹாபாக:	மகா புண்யாத்மாவுமாகிய
ஸ:	அந்த
மே	எனது
தேவர:	மைத்துனர் (விபீஷணர்)
மைதிலீம்	ஜானகியை
ஆஹ்ருதாம்	கொண்டுவரப்பட்டவளாக
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
த்யாத் வா	சிந்தையுற்று
ஆயதம்	தீர்க்கமாய்
நிஶ்வஸ்ய	பெருமூச்சு விட்டு
யத்	எதை
அப்ரவீத்	எடுத்துச் சொன்னாரோ
ஸ:	அந்த
அயம்	இந்த
விநாஶ:	அழிவானது
காம க்ரோத ஸமுத்தேந	காமத்தாலும், கோபத்தாலும் உண்டாகி
ப்ரஸங்கிநா	ஊன்றிய
வ்யஸனேன	துக்கத்துடன்
ராக்ஷஸ முக்யானாம்	ராக்ஷஸோத்தமர்களுக்கு
பர்யுபஸ்தித:	கிட்டி விட்டது.''

निर्वृत्तस्त्वत्कृतेऽनर्थः सोऽयं मूलहरो महान् ॥

நிர்வ்ருத்தஸ் த்வத் க்ருதே(அ)நர்த: ஸோSயம் மூலஹரோ மஹான் ॥ 82

த்வத்க்ருதே	-	''தேவரீருக்கு
நிர்வ்ருத்த:	-	நேர்ந்த
ஸ:	-	அந்த
அயம்	-	இந்த
மஹான்	-	பெரும்
அநர்த:	-	வினாசமானது
மூலஹர:	-	மூலத்தையே களைவதாயிற்று.''

त्वया कृतमिदं सर्वमनाथं रक्षसां कुलम् ॥

த்வயா க்ருதமிதம் ஸர்வமநாதம் ரக்ஷஸாம் குலம் । 83

இதம்	-	''இந்த
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களின்
குலம்	-	குலம்
ஸர்வம்	-	எல்லாமும்
த்வயா	-	தேவரீரால்
அநாதம்	-	நாதனற்றதாய்
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது.''

न हि त्वं शोचितव्यो मे प्रख्यातबलपौरुषः ।
स्त्रीस्वभावात्तु मे बुद्धिः कारुण्ये परिवर्तते ॥

ந ஹி த்வம் ஶோசிதவ்யோ மே ப்ரக்யாத பல பௌருஷ: ।
ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவாத்து மே புத்தி: காருண்யே பரிவர்ததே ॥ 84

ப்ரக்யாத பல பௌருஷ:-''பிரசித்திபெற்ற ஆற்றலும், ஆண்மையும் கொண்ட

த்வம் ஹி	-	தேவரீரோ
மே	-	என்னால்
ஶோசிதவ்ய: ந	-	துக்கிக்கத்தக்கவரல்லர்;
து	-	ஆயினும்
ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவாத்	-	பெண் தன்மையால்
மே	-	எனது
புத்தி:	-	புத்தியானது
காருண்யே	-	எளிய தன்மையால்
பரிவர்ததே	-	அல்லாடுகின்றது.''

सुकृतं दुष्कृतं च त्वं गृहीत्वा स्वां गतिं गतः ।
आत्मानमनुशोचामि त्वद्वियोगेन दुःखिता ॥

ஸுக்ருதம் துஷ்க்ருதம் ச த்வம் க்ருஹீத்வா ஸ்வாம் கதிம் கத: ।
ஆத்மாநம் அநுஶோசாமி த்வத்வியோகேந துக்கிதா ॥ 85

த்வம் ச	- ''தேவரீரோ
ஸுக்ருதம்	- புண்யத்தையும்
துஷ்க்ருதம்	- பாபத்தையும்
க்ருஹீத்வா	- கைக்கொண்டு
ஸ்வாம் கதிம்	- தமது ஸ்தானத்திற்கு
கத:	- சென்று விட்டீர்கள் !
த்வத் வியோகேந	- தேவரீரது பிரிவால்
துக்கிதா	- துயருற்ற நான்
ஆத்மாநம்	- என்னைக்குறித்து
அநுஶோசாமி	- மென்மேலாய் துக்கித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.''

सुहृदां हितकामानां न श्रुतं वचनं त्वया ।
भ्रातॄणां चापि कार्त्स्न्येन हितमुक्तं दशानन ॥

ஸுஹ்ருதாம் ஹிதகாமானாம் ந ஶ்ருதம் வசனம் த்வயா ॥
ப்ராத்ரூணாம் சாபி கார்த்ஸ்ந்யேன ஹிதமுக்தம் த்வயாநக । 86

தஶாநந	- ''பத்து முகங்கள் படைக்கப்பெற்றவரே !
ஹித காமானாம்	- க்ஷேமத்தைக்கோரிய
ஸுஹ்ருதாம் ச	- நண்பர்களுடையவும்
ப்ராத்ரூணாம் அபி	- தம்பிமார்களுடையவும்
உக்தம்	- எடுத்துச் சொல்லப்பமட்ட
ஹிதம்	- நன்மை பயக்கத்தக்க
வசனம்	- சொல்
கார்த்ஸ்ந்யேன	- முழுமையும்
த்வயா	- தேவரீரால்
ஶ்ருதம்	- செவிக் கொள்ளப்படவில்லை.''

हेत्वर्थयुक्तं विधिवच्छ्रेयस्करमदारुणम् ।
विभीषणेनाभिहितं न कृतं हेतुमत्त्वया ॥

ஹேத்வர்தயுக்தம் விதிவத் ஶ்ரேயஸ்கரமதாருணம் । 87
விபீஷணேநாபிஹிதம் ந க்ருதம் ஹேதுமத் த்வயா ॥

விபீஷணேந	- ''விபீஷணரால்
விதிவத்	- முறை தவறாது
ஹேத்வர்த யுக்தம்	- யுக்தமான பொருளுடன் கூடியதாய்
ஶ்ரேயஸ்கரம்	- நன்மை பயப்பதாய்
அதாருணம்	- நயமாய்
ஹேதுமத்	- காரணங்களுடன் கூடியதாய்

அபிஹிதம்	சொல்லப்பட்டது
த்வயா	தேவரீரால்
க்ருதம் ந	கொள்ளப்படவில்லை.'

मारीचकुम्भकर्णाभ्यां वाक्यं मम पितुस्तदा ।
न श्रुतं वीर्यमत्तेन तस्येदं फलमीदृशम् ॥

மாரீச கும்பகர்ணாப்யாம் வாக்யம் மம பிதுஸ்ததா ।
ந ஶ்ருதம் வீர்யமத்தேந தஸ்யேதம் பல மீத்ருஶம் ॥ 88

ததா	"அப்பொழுது
மாரீச கும்பகர்ணாப்யாம்	மாரீசன், கும்பகரணன் இவர்களுடன்
மம பிது:	எனது தந்தையினது
வாக்யம்	சொல்லானது
வீர்ய மத்தே ந	வீர்யச்செருக்குற்ற தேவரீரால்
ஶ்ருதம் ந	கேட்கப்படவில்லை;
தஸ்ய	அதனது
பலம்	பலனானது
இதம்	இப்பொழுது
ஈத்ருஶம்	இப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது."

नीलजीमूतसंकाश पीताम्बर शुभाङ्गद ।
स्वगात्राणि विनिक्षिप्य किं शेषे रुधिराप्लुतः ॥

நீல ஜீமூத ஸங்காஶ பீதாம்பர ஶுபாங்கத ।
ஸ்வகாத்ராணி விநிக்ஷிப்ய கிம் ஶேஷே ருதிராப்லுத: ॥ 89

நீல ஜீமூத ஸங்காஶ	"கருமேகத்திற்கொப்பானவரே !
பீதாம்பர	மஞ்சப்பட்டாடை உடுத்தவரே !
ஶுபாங்கத	அழகிய தோள்வளைகள் புனைந்தவரே !
ருதிராப்லுத:	ரத்தம் வழிந்தவராய்
ஸ்வ காத்ராணி	தமது அங்கங்களை
விநிக்ஷிப்ய	பரப்பிக் கொண்டு
கிம்	ஏன்
ஶேஷே	படுத்துக்கிடக்கின்றீர் ?"

प्रसुप्त इव शोकार्तां किं मां न प्रतिभाषसे ॥

ப்ரஸுப்த இவ ஶோகார்தம் கிம் மாம் ந ப்ரதிபாஷஸே ॥ 90

ஶோகார்தாம்	"துயரத்தால் பரிதவிக்கும்
மாம்	என்னிடம்
ப்ரஸுப்த: இவ	தூங்கியவர் போல்
கிம்	ஏன்
ப்ரதிபாஷ ஸே ந	பதிலுரைக்காதிருக்கின்றீர் ?"

महावीर्यस्य दक्षस्य संयुगेष्वपलायिनः ।
यातुधानस्य दौहित्र किं च मां नाभ्युदीक्षसे ॥

மஹாவீர்யஸ்ய தக்ஷஸ்ய ஸம்யுகேஷ்வபலாயின: ।
யாதுதானஸ்ய தௌஹித்ர கிம் ச மாம் நாப்யுதீக்ஷஸே ॥ 91

மஹாவீர்யஸ்ய	-	"மகாவீர்யசாலியும்
ஸம்யுகேஷு	-	போர்களில்
அபலாயின:	-	புறங்கொடாத
தக்ஷஸ்ய	-	திறமை கொண்டவருமான
யாது தானஸ்ய	-	அரக்கருடைய (மால்யவானுடைய)
தௌ ஹித்ர	-	பெண் வழிப்பேரரே,
மாம்	-	என்னை
கிம் ச	-	ஏனோ
அப்யுதீக்ஷஸே ந	-	கண்ணெடுத்தும் பாராதிருக்கின்றீர் ?"

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे प्राप्ते परिभवे नवे ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ப்ராப்தே பரிபவே நவே । 92

நவே	-	"புதியதாய்
பரிபவே	-	அவமானம்
ப்ராப்தே	-	வந்திருக்கையில்
கிம்	-	ஏன்
ஶேஷே	-	உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றீர் ?
உத்திஷ்ட	-	எழுவீராக !
உத்திஷ்ட	-	எழுவீராக !"

अद्य वै निर्भया लङ्कां प्रविष्टाः सूर्यरश्मयः ॥

அத்ய வை நிர்பயா லங்காம் ப்ரவிஷ்டா: ஸூர்ய ரஶ்மய: ॥ 93

அத்ய வை	-	"இன்று தான்
ஸூர்ய ரஶ்மய:	-	ஸூர்ய கிரணங்கள்
நிர்பயா:	-	அச்சமற்றவைகளாய்
லங்காம்	-	இலங்கைக்குள்
ப்ரவிஷ்டா:	-	புகுந்தன."

येन सूदयसे शत्रून् समरे सूर्यवर्चसा ।
वज्रो वज्रधरस्येव सोऽयं ते सततार्चितः ॥

யேன ஸூதயஸே ஶத்ரூன் ஸமரே ஸூர்யவர்சஸா । 94
வஜ்ரோ வஜ்ரதரஸ்யேவ ஸோऽயம் தே ஸததார்சித: ॥

रणे शत्रुप्रहरणो हेमजालपरिष्कृतः ।
परिघो व्यवकीर्णस्ते बाणैश्छिन्नः सहस्रधा ॥

ரணே ஶத்ருப்ரஹரணோ ஹேமஜால பரிஷ்க்ருத: ।
பரிகோ வ்யவகீர்ணஸ்தே பாணைஶ்சின்ன: ஸஹஸ்ரதா ॥ 95

ஸூர்ய வர்சஸா	-	‘‘சூரியவொளி கொண்ட
யேன	-	எதனால் (உழலைத்தடியால்)
ஸமரே	-	போரில்
ஶத்ரூன்	-	சத்ருக்களை
ஸூதயஸே	-	அழித்து வந்தீரோ
ஸ:	-	அந்த
அயம்	-	இந்த
வஜ்ர தரஸ்ய	-	இந்திரனது
வஜ்ர: இவ	-	வஜ்ராயுதம்போன்றதும்
தே	-	தேவரீரால்
ஸததார்சித:	-	எப்பொழுதும் பூஜிக்கப் பெற்றதும்
ரணே	-	போரில்
ஶத்ரு ப்ரஹரண:	-	சத்ருக்களை வதைப்பதும்
ஹேம ஜால பரிஷ்க்ருத:	-	பொன் சலங்கைகளாலலங்கரிக்கப் பட்டதுமான
தே	-	தேவரீரது
பரிக:	-	உழலைத்தடியானது
பாணை:	-	பாணங்களால்
ஸஹஸ்ரதா	-	பல துண்டுகளாய்
சின்ன:	-	துண்டிக்கப்பட்டதாய்
வ்யவ கீர்ண:	-	சிதறுண்டு கிடக்கிறது.

प्रियामिवोपगूह्य त्वं शेषे समरमेदिनीम् ।

अप्रियामिव कस्माच्च मां नेच्छस्यभिभाषितुम् ॥

ப்ரியாமிவோபகூஹ்ய த்வம் சேஷே ஸமரமேதிநீம் ।
அப்ரியாம் இவ கஸ்மாத் ச மாம் நேச்சஸ்யபிபாஷிதும் ॥ 96

த்வம்	-	‘‘தேவரீர்
ஸமர மேதிநீம்	-	யுத்த பூமியை
ப்ரியாம்	-	காதலியை
இவ	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
உபகூஹ்ய	-	தழுவிக்கொண்டு
சேஷே	-	படுத்துக்கிடக்கின்றீர்;
அப்ரியாம்	-	அன்பு வைக்காதவளிடம்
இவ	-	போன்றவாறு
மாம்	-	என்னிடம்
கஸ்மாத் ச	-	எக்காரணம் பற்றியோ
அபிபாஷிதும்	-	பேச
இச்சஸி ந	-	ஆசை கொள்ளாதிருக்கின்றீர் ?

धिगस्तु हृदयं यस्या ममेदं न सहस्रधा ।
त्वयि पञ्चत्वमापन्ने फलते शोकपीडितम् ॥

திகஸ்து ஹ்ருதயம் யஸ்யா மமேதம் ந ஸஹஸ்ரதா ।
த்வயி பஞ்சத்வமாபன்னே பலதே ஶோகபீடிதம் ॥ 97

த்வயி	- "தேவரீர்
பஞ்சத்வம்	- மரணத்தை
ஆபனனே:	- அடைந்தவளவில்
யஸ்யா:	- எந்த
மம	- எனது
ஶோகபீடிதம்	- சோகத்தால் தவிக்கும்
இதம்	- இந்த
ஹ்ருதயம்	- ஹிருதயமானது
ஸஹஸ்ரதா	- பல சுக்கல்களாய்
பலதே ந	- வெடிக்கவில்லையோ,
திக் அஸ்து	- சீ இது சீரழிந்த ஜன்மமாயிற்று !

इत्येवं विलपन्त्येव बाष्पव्याकुललोचना ।
स्नेहावस्कन्नहृदया देवी मोहमुपागमत् ॥

இத்யேவம் விலபந்த்யேவ பாஷ்பவ்யாகுல லோசனா ।
ஸ்நேஹாவஸ்கந்ந ஹ்ருதயா தேவீ மோஹமுபாகமத் ॥ 98

தேவீ	- தேவி (மண்டோதரி)
இதி ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
விலபந்தீ ஏவ	- புலம்பிக்கொண்டே

ஸ்நேஹாவஸ்கந்த ஹ்ருதயா-அன்பால் உருகிய மனத்தினளாய்
பாஷ்ப வ்யாகுலலோசனா-கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுற்றவளாய்

மோஹம்	- மூர்ச்சை
உபாகமத்	- அடைத்து விட்டாள்.

कश्मलाभिहता सन्ना बभौ सा रावणोरसि ।
सन्ध्यानुरक्ते जलदे दीप्ता विद्युदिवासिते ॥

கஶ்மலாபிஹதா ஸந்நா பபௌ ஸா ராவணோரஸி ।
ஸந்த்யாநுரக்தே ஜலதே தீப்தா வித்யுதிவாஸிதே ॥ 99

ஸா	- அவள்
ராவணோரஸி	- ராவணனது மார்பில்
ஸந்நா	- சோர்ந்து
கஶ்மலா பிஹதா	- மூர்ச்சை கொண்டு விழுந்தவளாய்
ஸந்த்யாநுரக்தே	- ஸந்த்யையால் சிவந்த
அஸிதே	- கரிய

ஜலதே - மேகத்தில்
தீப்தா - ஜ்வலிக்கும்
வித் யுத் இவ - மின்னல் போல
பபௌ - விளங்கினாள்.

तथागतां समुत्पत्य सपत्न्यस्ता भृशातुराः ।
पर्यवस्थापयामासू रुदत्यो रुदतीं भृशम् ॥

ததாகதாம் ஸமுத்பத்ய ஸபத்ந்யஸ்தா ப்ருஶாதுரா: ।
பர்யவஸ்தாபயாமாஸூ ருதத்யோ ருததீம் ப்ருஶம் ॥ 100

ப்ருஶாதுரா: - மிக்க வேதனை கொண்ட
தா - அந்த
ஸபத்ந்ய: - சக்களத்திகள்
ருதந்த்ய: - அழுபவர்களாய்
ததாகதாம் - அவ்விதம் விழுந்தவளாகி
ப்ருஶம் - மிகம்
ருததீம் - அழுது கொண்டிருக்கும் அவளை
ஸமுத்பத்ய - அணுகி
பர்ய வஸ்தாபயாமாஸூ:-பின்வருமாறு தேற்றினார்கள்;

न ते सुविदिता देवि लोकानां स्थितिरध्रुवा ।
दशाविभागपर्याये राज्ञां चञ्चलया श्रिया ॥

ந தே ஸுவிதிதா தேவி லோகாநாம் ஸ்திதிரத்ருவா ।
தஶாவிபாக பர்யாயே ராஜ்ஞாம் சஞ்சலயா ஶ்ரியா ॥ 101

தேவி - தேவியே !
ராஜ்ஞாம் - மன்னர்களின்
தஶா விபாகபர்யாயே-வாழ்வு மாறுதலடையும் கால்
சஞ்சலயா - நிலையாத
ஶ்ரியா - ஸம்பத்தால்
லோகாநாம் - உலகங்களின்
ஸ்திதி: - இயல்பானது
அத்ருவா - நிலையற்றதென
தே - உம்மால்
ஸுவிதிதா ந - உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளப்படவில்லை.

इत्येवमुच्यमाना सा सशब्दं प्ररुरोद ह ।
स्नापयन्ती त्वभिमुखौ स्तनावस्राम्बुविस्रवैः ॥

இத்யேவமுச்யமானா ஸா ஸஶப்தம் ப்ரருரோத ஹ ।
ஸ்நாபயந்தீ த்வபிமுமுகௌ ஸ்தநாவஸ்ராம்பு விஸ்ரவை: ॥ 102

இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உச்ய மானா	சொல்லப்படும்
ஸா	அவள் (மண்டோதரி)
அபிமுகெள	நிமிர்ந்திருக்கும்
ஸ்தநெள	தனங்களை
அஸ்ராம்பு விஸ்ரவை:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளால்
ஸ்நாபயந்தீ து	நனைப்பவளாய்
ஸஶப்தம்	குரல் கொண்டு
ப்ரருரோத ஹ	அழுதாள்.

एतस्मिन्नन्तरे रामो विभीषणमुवाच ह ।
संस्कारः क्रियतां भ्रातुः स्त्रियश्चैता निवर्तय ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே ராமோ விபீஷணமுவாச ஹ ।
ஸம்ஸ்கார: க்ரியதாம் ப்ராது: ஸ்த்ரியஶ்சைதா நிவர்தய ॥ 103

ஏதஸ்மின்	இந்த
அந்தரே	ஸமயத்தில்
ராம: ச	ஸ்ரீராமரும்
விபீஷணம்	விபீஷணரைப் பார்த்து
உவாச ஹ	பின்வருமாறு புகன்றார்;
ஏதா:	''இந்த
ஸ்த்ரிய:	ஸ்த்ரீகளை
நிவர்தய	திருப்புவாயாக;
ப்ராது:	தமையனுக்கு
ஸம்ஸ்கார:	மறுமைச் சடங்கு
க்ரியதாம்	செய்யப்படட்டும்.

तं प्रश्रितस्ततो रामं श्रुतवाक्यो विभीषणः ।
विमृश्य बुद्ध्या धर्मज्ञो धर्मार्थसहितं वचः ॥
रामस्यैवानुवृत्त्यर्थमुत्तरं प्रत्यभाषत ॥

தம் ப்ரஶ்ரிதஸ் ததோ ராமம் ஶ்ருதவாக்யோ விபீஷண: ।
விம்ருஶ்ய புத்த்யா தர்மஜ்ஞோ தர்மார்த ஸஹிதம் வச: ॥ 104
ராமஸ்யைவாநுவ்ருத்த்யர்தமுத்தரம் ப்ரத்யபாஷத ॥

தத:	அப்பொழுது
ஶ்ருத வாக்ய:	திருமொழிக்குச் செவி சாய்த்த
தர்மஜ்ஞ:	தர்மமறிந்தவரான
விபீஷண:	விபீஷணர்
தம்	அந்த
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
ப்ரஶ்ரித:	வணங்கியவராய்
தர்மார்த் ஸஹிதம்	தர்மப் பெருள்கள் நிறைந்த

வச:	ஆக்ஞையை
புத்த்யா	புத்தியால்
விம்ருஶ்ய	தீர்மானித்துக் கொண்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரின்
அநுவ்ருத்யர்தம்	அனுமதியைப் பெறுவதற்காகவே
உத்தரம்	பதில் மொழியாக
ப்ரத்ய பாஷத	பின்வறுமாறு புகன்றார்;

त्यक्तधर्मव्रतं क्रूरं नृशंसमनृतं तथा ।
नाहमर्होऽस्मि संस्कर्तुं परदाराभिमर्शिनम् ॥

த்யக்த தர்ம வ்ரதம் க்ரூரம் ந்ருஶம்ஸம் அந்ருதம் ததா ।
நாஹமர்ஹோऽஸ்மி ஸம்ஸ்கர்தும் பரதாராபிமர்ஶிநம் ॥ 105

த்யக்த தர்ம வ்ரதம்	''அற நோன்புகளை விட்டவரும்
க்ரூரம்	கொடிய
ந்ருஶம்ஸம்	கொலைபாதகரும்
அந்ருத்ம்	பொய்யரும்
ததா	அவ்வண்ணமே
பரதாராபிமர்ஶிநம்	பிறர் மனைவிகளைக் கற்பழித்தவருமான அவருக்கு
அஹம்	நான்
ஸம்ஸ்கர்தும்	ஸம்ஸ்காரஞ் செய்ய
அர்ஹ: அஸ்மி ந	அர்ஹனல்லன்.''

भ्रातृरूपो हि मे शत्रुरेष सर्वाहिते रतः ।
रावणो नार्हते पूजां पूज्योऽपि गुरुगौरवात् ॥

ப்ராத்ரு ரூபோ ஹி மே ஶத்ருரேஷ ஸர்வாஹிதே ரத: ।
ராவணோ நார்ஹதே பூஜாம் பூஜ்யோऽபி குரு கௌரவாத் ॥ 106

குருகௌரவாத்	''தமையனென்ற கௌரவத்தால்
பூஜ்ய: அபி	பூஜிக்கத்தக்கவராயினும்
ஸர்வாஹிதே	யாவருக்கும் தீங்கிழைப்பதில்
ரத:	மனப்பற்றுடையவரும்
மே	எனக்கு
ப்ராத்ருரூப:	தமையனுருக் கொண்ட
ஶத்ரு: ஹி	சத்ருவுமான
ஏஷ:	இந்த
ராவண:	ராவணன்
பூஜாம்	பூஜைக்கு
அர்ஹதே ந	உரியரல்லர்.

नृशंस इति मां राम वक्ष्यन्ति मनुजा भुवि ।
श्रुत्वा तस्यागुणान् सर्वे वक्ष्यन्ति सुकृतं पुनः ॥

ந்ருஶம்ஸ இதி மாம் ராம வக்ஷ்யந்தி மனுஜா புவி ।
ஶ்ருத்வா தஸ்யாகுணான் ஸர்வே வக்ஷ்யந்தி ஸுக்ருதம் புன: ॥ 107

ராம	-	"ராம !
புவி	-	உலகில்
மனுஜா:	-	மனிதர்கள்
மாம்	-	என்னை
ந்ருஶம்ஸ: இதி	-	கொடியவன் என்று
வக்ஷ்யந்தி	-	பேசுவார்கள்;
ஸர்வே	-	யாவரும்
தஸ்ய	-	அவரது
அகுணான்	-	தீய குணங்களை
ஶ்ருத்வா புன:	-	கேட்டபிறகோ
ஸுக்ருதம்	-	நல்லவனாய் என்னை
வக்ஷ்யந்தி	-	சொல்வார்கள்."

तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः ।
विभीषणमुवाचेदं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥

தச்ச்ருத்வா பரம ப்ரீதோ ராமோ தர்ம ப்ருதாம் வர: ।
விபீக்ஷணமுவாசேதம் வாக்யஞோ வாக்ய கோவிதம் ॥ 108

வாக்ய யஞ:	-	பேசுவதில் நிபுணரும்
தர்ம ப்ருதாம்	-	தர்மவான்களுள்
வர:	-	உத்தமருமாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தத்	-	அதை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
பரம ப்ரீத:	-	மிகச் சந்தோஷங்கொண்டவராய்
வாக்ய கோவிதம்	-	பேசவல்லராகிய
விபீக்ஷணம்	-	விபீஷணரைப் பார்த்து
இதம் உவாச	-	பின்வருமாறு புகன்றார்.

तवापि मे प्रियं कार्यं त्वत्प्रभावाच्च मे जितम् ।
अवश्यं तु क्षमं वाच्यो मया त्वं राक्षसेश्वर ॥

தவாபி மே ப்ரியம் கார்யம் த்வத் ப்ரபாவாச் ச மே ஜிதம் । 109
அவஶ்யம் து க்ஷமம் வாச்யோ மயா த்வம் ராக்ஷஸேஶ்வர ॥

தவ அபி	-	"உனக்கும்
மே	-	என்

ப்ரியம்	-	இஷ்டமானது
கார்யம்	-	செய்யத்தக்கது;
த்வத் ப்ரபாவாத் ச	-	உனது வன்மையால் தான்
மே	-	எனக்கு
ஜிதம்	-	வெற்றியேற்பட்டது;
மயா	-	என்னால்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	அரக்கமன்னனான
த்வம்	-	நீ
அவஶ்யம்	-	கட்டாயமாய்
து	-	இப்பொழுது
க்ஷமம்	-	தக்கதை
வாச்ய:	-	எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியவன்.''

अधर्मानृतसंयुक्तः कामं त्वेष निशाचरः ।
तेजस्वी बलवाञ्शूरः संयुगेषु च नित्यशः ॥

அதர்மாந்ருத ஸம்யுக்த: காமம் த்வேஷ நிஶாசர: ।
தேஜஸ்வீ பலவான் ஶூர: ஸம்யுகேஷு ச நித்யஶ: ॥ 110

ஏஷ: நிஶாசர:	-	''இந்த அரக்கன்
அதர்மாந்ருத ஸம்யுக்த:	-	அதர்மமும் அஸத்யமும் குடிகொண்டவன்,
காமம் து	-	வாஸ்தவமே என்றாலும்
தேஜஸ்வீ	-	ஆண்மை மிக்கவன்;
பலவான்	-	ஆற்றல் மிக்கவன்;
ஸம்யுகேஷு	-	போர்களில்
நித்யஶ: ச	-	எப்பொழுதுமே
ஶூர:	-	சூரன்.''

शतक्रतुमुखैर्देवैः श्रूयते न पराजितः ।
महात्मा बलसंपन्नो रावणो लोकरावणः ॥

ஶதக்ரதுமுகைர் தேவை: ஶ்ரூயதே ந பராஜித: ।
மஹாத்மா பலஸம்பன்னோ ராவணோ லோகராவண: ॥ 111

லோக ராவண:	-	உலகத்தைக் கதறவடித்த
ராவண:	-	ராவணன்
மஹாத்மா	-	ஆண்மை மிக்கவன்;
பலஸம்பன்ன:	-	சக்தி மிகக்கொண்டவன்;
ஶதக்ரதுமுகை:	-	இந்திரனை முன்னிட்ட
தேவை:	-	தேவர்களாலும்
பராஜித:	-	தோற்கடிக்கப் பெற்றவனாய்
ஶ்ரூயதே ந	-	கேட்கப்படவில்லை.

मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् ।
क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥

மரணாந்தாநி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜனம் ।
க்ரியதாம் அஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ ॥ 112

வைராணி	- பகையெல்லாம்
மரணாந்தாநி	- மரண பர்யந்தந்தான்;
ந:	- நமது
ப்ரயோஜனம்	- மேற்கொண்ட கருமம்
நிர்வ்ருத்தம்	- முடிவுற்றது;
ஏஷ:	- இவன்
தவ	- உனக்கு
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
மம அபி	- எனக்கும்;
அஸ்ய	- இவனுக்கு
ஸம்ஸ்கார:	- மறுமைச் சடங்கு
க்ரியதாம்	- செய்து முடியட்டும்.

त्वत्सकाशाद्दशग्रीवः संस्कारं विधिपूर्वकम् ।
प्राप्तुमर्हति धर्मज्ञ त्वं यशोभाग्भविष्यसि ॥

த்வத்ஸகாஶாத் தஶக்ரீவ: ஸம்ஸ்காரம் விதி பூர்வகம் ।
ப்ராப்தும் அர்ஹதி தர்மஞ த்வம் யஶோபாக் பவிஷ்யஸி ॥ 113

தர்மஞ	- அறநெறியுணர்ந்தவனே !
தஶக்ரீவ:	- தசகண்டன்
த்வத் ஸகா ஶாத்	- உன்னிடத்தினின்று
விதி பூர்வகம்	- முறைப்படி
ஸம்ஸ்காரம்	- உத்திரக்கிரியையை
ப்ராப்தும் அர்ஹதி	- அடையக்கடவான்;
த்வம்	- நீ
யஶோபாக்	- கீர்த்தியைப் பெற்றவனாய்
பவிஷ்யஸி	- ஆகுவாய்.''

राघवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो विभीषणः ।
संस्कारेणानुरूपेण योजयामास रावणम् ॥

ராகவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா த்வரமாணோ விபீஷண: ।
ஸம்ஸ்காரேணாநுரூபேண யோஜயாமாஸ ராவணம் ॥ 114

விபீஷண:	- விபீஷணர்
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
வச:	- ஆஜ்ஞையை

ஶ்ருத்வா - சிரமேற்கொண்டு
த்வரமாண: - பரபரப்புற்றவராய்
அநுரூபேண - ஏற்ற
ஸம்ஸ்காரேண - கிரியையைக் கொண்டு
ராவணம் - ராவணனுக்கு
யோஜயாமாஸ - நடத்தலுற்றார்.

चितां चन्दनकाष्ठानां पद्मकोशीरसंवृताम् ।
ब्राह्म्या संवेशयांचक्रू राङ्कवास्तरणावृताम् ॥

சிதாம் சந்தன காஷ்டாநாம் பத்மகோஶீர ஸம்வ்ருதாம் ।
ப்ராஹ்ம்ம்யா ஸம்வேஶயாஞ்சக்ரு ராங்கவாஸ்தரணாவ்ருதாம் ॥ 115

பத்ம கோஶீர ஸம்வ்ருதாம்-பத்மமென்ற வாசனைத் திரவியங்களாலும் விலாமிச்சவேர்களாலும் பரப்பப்பெற்ற
ராங்கவாஸ்தரணாவ்ருதாம்-மான் தோல் பரப்பப்பட்டதும்
சந்தன காஷ்டாநாம் - சந்தனக் கட்டைகளின்
சிதாம் - சிதையை
ப்ராஹ்ம்யா - வேதவிதிப்படி
ஸம்வேஶயாஞ்சக்ரு:-உண்டாக்கினார்கள்.

वर्तते वेदविहितो राज्ञो वै पश्चिमः क्रतुः ।
प्रचक्रू राक्षसेन्द्रस्य पितृमेधमनुक्रमम् ॥

வர்ததே வேதவிஹிதோ ராஜ்ஞோ வை பஶ்சிம: க்ரது: ।
ப்ரசக்ரு ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பித்ருமேதமநுக்ரமம் ॥ 116

ராஜ்ஞ: வை - மன்னனது
பஶ்சிம: க்ரது: - மரணயாகமானது
வேத விஹித: - வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டபடியாக
வர்ததே - ஆரம்பமாயிற்று;
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய - ராக்ஷஸமன்னனுக்கு
பித்ருமேதம் - பிதிருமேதமென்ற ஸம்ஸ்காரத்தை
அநுக்ரமம் - கிரமமாக
ப்ரசக்ரு: - செய்யலுற்றார்கள்.

वेदिं च दक्षिणप्राच्यां यथास्थानं च पावकम् ।
पृषदाज्येन संपूर्णं स्रुवं सर्वे प्रचिक्षिपुः ॥

வேதிம் ச தக்ஷிணப்ராச்யாம் யதாஸ்தானம் ச பாவகம் ।
ப்ருஷதாஜ்யேன ஸம்பூர்ணம் ஸ்ருவம் ஸர்வே ப்ரசிக்ஷிபு: ॥ 117

ஸர்வே - யாவரும்
தக்ஷிணப்ராச்யாம் - தென்கிழக்கில்
வேதிம் - வேதியையும்

யதாஸ்தானம் - அந்தந்த ஸ்தானத்தில்
பாவகம் ச - அக்னியையும்
ப்ருஷதாஜ்யேன - தயிருடன் கலந்த நெய்யால்
ஸம்பூர்ணம் - நிறைந்த
ஸ்ருவம் ச - கரண்டியையும்
ப்ரசிக்ஷிபு: - வைத்தார்கள்.

पादयोः शकटं प्रादुरन्तरूर्वोरुलूखलम् ।
दारुपात्राणि सर्वाणि अरणिं चोत्तरारणिम् ॥

பாதயோ: ஶகடம் ப்ராதுரந்தரூர்வோருலூகலம் ।
தாருபாத்ராணி ஸர்வாணி அரணிம் சோத்தராரணிம் ॥ 118

பாதயோ: - பாதங்களில்
ஶகடம் - சகடத்தையும்
ஊரு: - தொடைகளின்
அந்த: - நடுவில்
உலூகலம் - உரலையும்
ஸர்வாணி - எல்லா
தாரு பாத்ராணி - மரப்பாத்திரங்களையும்
அரணிம் - அரணியையும்
உத்தரா ராணிம் - உத்தராரணியையும்
ப்ராது: - வைத்தார்கள்.

दत्त्वा तु मुसलं चान्यद्यथास्थानं विचक्षणाः ।
शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिविहितेन च ॥

தத்த்வா து முஸலம் ச அன்யத் யதாஸ்தானம் விசக்ஷணா: ।
ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டேன விதிநா மஹர்ஷி விஹிதேந ச ॥ 119

तत्र मेध्यं पशुं हत्वा राक्षसेन्द्रस्य राक्षसाः ।
परिस्तरणिकां राज्ञो घृताक्तां समवेशयन् ॥

தத்ர மேத்யம் பஶும் ஹத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராக்ஷஸா: ।
பரிஸ்தரணிகாம் ராஜ்ஞோ க்ருதாக்தாம் ஸமவேஶயன் ॥ 120

விசக்ஷணா: - கற்றுணர்ந்த
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
முஸலம் து - உலக்கையையும்
அன்யத் ச - மற்றதையும்
யதாஸ்தானம் - அதனதன் ஸ்தானத்தில்
தத்த்வா - வைத்துவிட்டு
தத்ர - அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய - ராக்ஷஸமன்னனுக்கு

ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டேன	சாஸ்திரங்களில் கண்ட
விதிநா	விதிப்படியும்
மஹர்ஷி விஹிதேந ச	மஹரிஷிகளால் கூறப்பட்ட விதிப்படியும்
மேத்யம்	பரிசுத்தமான
பஶூம்	பசுவொன்றை (ஆடு)
ஹத்வா	கொன்று
ராஞு:	மன்னன் மீது
க்ருதாக்தாம்	நெய்யில் நனைத்த
பரிஸ்தரணிகாம்	மூடு சீலையொன்றை
ஸமவேஶயன்	போட்டார்கள்.

गन्धैर्माल्यैरलङ्कृत्य रावणं दीनमानसाः ।
विभीषणसहायास्ते वस्त्रैश्च विविधैरपि ॥
लाजैश्चावकिरन्ति स्म बाष्पपूर्णमुखास्तदा ॥

கந்தைர் மால்யைரலங்க்ருத்ய ராவணம் தீனமானஸா: ।
விபீஷண ஸஹாயாஸ் தே வஸ்த்ரைஶ் ச விவிதைரபி ॥
லாஜைஶ்சாவகிரந்திஸ்ம பாஷ்பபூர்ண முகாஸ்ததா ॥ 121

ததா	அப்பொழுது
தீன மானஸா:	மன ஏக்கங்கொண்டவர்களாய்
பாஷ்ப பூர்ண முகா:	கண்ணீர் நிரம்பிய முகந்தவர்களாய்
விபீஷண ஸஹாயா:	விபீஷணரை சகாயமாய்க் கொண்ட
தே	அவர்கள்
ராவணம்	ராவணனை
கந்தை:	சந்தனங்களாலும்
மால்யை: ச	புஷ்பங்களாலும்
விவிதை:	பல
வஸ்த்ரை: அபி	வஸ்திரங்களாலும்
அலங்க்ருத்ய	அலங்கரித்து
லாஜை: ச	பொரிகளாலும்
அவகிரந்திஸ்ம	தூவினார்க

ददौ च पावकं तस्य विधियुक्तं विभीषणः ॥

ததௌ ச பாவகம் தஸ்ய விதியுக்தம் விபீஷண: । 122

விபீஷண: ச	விபீஷணரும்
தஸ்ய	அவனுக்கு (ராவணனுக்கு)
விதியுக்தம்	விதிப்படி
பாவகம் ததௌ	அக்னியை இட்டார்.

स्नात्वा चैवार्द्रवस्त्रेण तिलान् दूर्वाभिमिश्रितान् ।
उदकेन च संमिश्रान् प्रदाय विधिपूर्वकम् ॥

ஸ்நாத்வா சைவார்த்ரவஸ்த்ரேண திலான் தூர்வாபிமிஶ்ரிதான்।
உதகேன ச ஸம்மிஶ்ரான் ப்ரதாய விதி பூர்வகம் ॥ 123

प्रदाय चोदकं तस्मै मूर्ध्ना चैनं नमस्य च ।
ताः स्त्रियोऽनुनयामास सान्त्वमुक्त्वा पुनः पुनः ॥
गम्यतामिति ताः सर्वा विविशुर्नगरं तदा ॥

ப்ரதாய சோதகம் தஸ்மை மூர்த்நா சைனம் நமஸ்ய ச।
தா: ஸ்த்ரியோநுநயாமாஸ ஸாந்த்வமுக்த்வா புன: புன: ॥
கம்யதாமிதி தா: ஸர்வா விவிஶுர்நகரம் ததா ॥ 124

ததா	-	அப்பொழுது
ஸ்நாத்வா	-	ஸ்நானஞ் செய்து விட்டு
ஆர்த்ர வஸ்த்ரேண ச ஏவ	-	ஈரவஸ்திரத்துடனேயே
திலான்	-	எள்ளுகளை
தூர்வாபிமிஶ்ரிதான்	-	அருகம்புற்களோடு கலந்தவைகளாய்
உதகேன	-	ஜலத்தோடும்
ஸம்மிஶ்ரான் ச	-	கலந்தவைகளாய்
தஸ்மை	-	அவனுக்கு
ப்ரதாய	-	கொடுத்து,
உதகம் ச	-	உதகக்கிரியையை
விதி பூர்வகம்	-	விதிப்படி
ப்ரதாய	-	செய்து விட்டு,
ஏனம்	-	இவனை
மூர்த்நா ச	-	முடிதாழ்த்தி
நமஸ்ய ச	-	நமஸ்கரித்து விட்டு,
தா:	-	அந்த
ஸ்த்ரிய:	-	ஸ்திரீகளைப் பார்த்து
கம்யதாம்	-	'செல்லப்படட்டும்'
இதி	-	என்று
புன: புன:	-	மீண்டும் மீண்டும்
ஸாந்த்வம்	-	சமாதானமாய்
உக்த்வா	-	சொல்லி
அநுநயா மாஸ	-	தேற்றரவு படுத்தினார்;
தா:	-	அவர்கள்
ஸர்வா:	-	யாவரும்
நகரம்	-	நகருக்கு
விவிஶு:	-	சென்றனர்.

प्रविष्टासु च सर्वासु राक्षसीषु विभीषणः ।
रामपार्श्वमुपागम्य तदातिष्ठद्विनीतवत् ॥

ப்ரவிஷ்டாஸு ச ஸர்வாஸு ராக்ஷஸீஷு விபீஷண: ।
ராம பார்ஶ்வ முபாகம்ய ததா அதிஷ்டத் விநீதவத் ॥ 125

ததா	-	அப்பொழுது
ராக்ஷஸீஷு	-	ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள்
ஸர்வாஸு	-	யாவரும்
ப்ரவிஷ்டாஸு ச	-	சென்றவுடன்
விபீஷண:	-	விபீஷணர்
ராம பார்ஶ்வம்	-	ஸ்ரீராமரது பக்கலில்
உபாகம்ய	-	வந்து
விநீதவத்	-	வணக்கத்துடன்
அதிஷ்டத்	-	காத்து நின்றார்.

रामोऽपि सह सैन्येन ससुग्रीवः सलक्ष्मणः ।
हर्षं लेभे रिपुं हत्वा यथा वृत्रं शतक्रतुः ॥

ராமோऽபி ஸஹ ஸைன்யேன ஸஸுக்ரீவ: ஸலக்ஷ்மண: ।
ஹர்ஷம் லேபே ரிபும் ஹத்வா யதா வ்ருத்ரம்ஶதக்ரது: ॥ 126

ராம: அபி	-	ஸ்ரீராமரும்
ஸைன்யேன ஸஹ	-	ஸைன்யத்தோடு கூடவும்
ஸ ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவனோடும்
ஸ லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணரோடும் கூடவும்
ஶதக்ரது:	-	இந்திரன்
வ்ருத்ரம்	-	விருத்திராஸுரனை
யதா	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ரிபும் ஹத்வா	-	சத்ருவைக் கொன்ற
ஹர்ஷம்	-	ஸந்தோஷத்தை
லேபே	-	அடைந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
மந்தோதரீவிலாபோ நாம சதுர்தஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

பஞ்ச தஶோத்தரஶத தம: ஸர்க: - 115

ते रावणवधं दृष्ट्वा देवगन्धर्वदानवाः ।
जग्मुः स्वैः स्वैर्विमानैस्ते कथयन्तः शुभाः कथाः ॥

தே ராவண வதம் த்ருஷ்ட்வா தேவகந்தர்வதானவா: ।
ஜக்மு: ஸ்வை: ஸ்வைர் விமானைஸ் தே கதயந்த: ஶுபா: கதா: ॥ 1

தே - அந்த
தேவ கந்தர்வதானவா:-தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள்
ராவண வதம் - ராவண வதத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து விட்டு
தே - அவர்கள்
ஸ்வை: ஸ்வை: - அவரவர்களது
விமானை: - விமானங்களுடன்
ஶுபா: - மங்களமான
கதா: - பேச்சுக்களை
கதயந்த: - பேசிக்கொண்டே
ஜக்மு: - சென்றார்கள்.

रावणस्य वधं घोरं राघवस्य पराक्रमम् ।
सुयुद्धं वानराणां च सुग्रीवस्य च मन्त्रितम् ॥

ராவணஸ்ய வதம் கோரம் ராகவஸ்ய பராக்ரமம் ।
ஸுயுத்தம் வாநராணாம் ச ஸுக்ரீவஸ்ய ச மந்த்ரிதம் ॥ 2

अनुरागं च वीर्यं च मारुतेर्लक्ष्मणस्य च ।
कथयन्तो महाभागा जग्मुर्हृष्टा यथागतम् ॥

அநுராகம் ச வீர்யம் ச மாருதேர் லக்ஷ்மணஸ்ய ச ।
கதயந்தோ மஹாபாகா ஜக்முர்ஹ்ருஷ்டா யதா கதம் ॥ 3

ஹ்ருஷ்டா: - ஆனந்தங்கொண்ட
மஹாபாகா: - மகாத்மாக்களான தேவ, கந்தர்வ, தானவர்கள்
ராவணஸ்ய - ராவணனது
கோரம் - பயங்கரமான
வதம் - வதையையும்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
பராக்ரமம் - பராக்கிரமத்தையும்
வாநராணாம் - வானரர்களின்
ஸுயுத்தம் ச - சிறந்த போரையும்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
மந்த்ரிதம் ச - யோசனையையும்
மாருதே: - அனுமாருடையவும்

லக்ஷ்மணஸ்ய ச	-	லக்ஷ்மணருடையவும்
அநுராகம் ச	-	அசஞ்சலாபத்திமையையும்
வீர்யம் ச	-	வீர்யத்தையும்
கதயந்த:	-	சொல்லிக் கொண்டே
யதா கதம்	-	வந்த வழியே
ஜக்மு:	-	சென்றார்கள்.

राघवस्तु रथं दिव्यमिन्द्रदत्तं शिखिप्रभम् ।
अनुज्ञाय महाभागो मातलिं प्रत्यपूजयत् ।।

ராகவஸ் து ரதம் திவ்யம் இந்த்ரதத்த்ம் ஶிகிப்ரபம் ।
அநுஞாய மஹாபாகோ மாதலிம் ப்ரத்யபூஜயத் ॥ 4

மஹாபாக:	-	மகாத்மாவாகிய
ராகவ: து	-	ஸ்ரீராமரும்
மாதலிம்	-	மாதலிக்கு
அநுஞாய	-	விடைகொடுத்து
இந்த்ர தத்த்ம்	-	இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டதும்
திவ்யம்	-	சிறந்ததும்
ஶிகிப்ரபம்	-	அக்னி ஒளி கொண்டதுமான
ரதம்	-	ரதத்தை
ப்ரத்யபூஜயத்	-	பூஜித்தார்.

राघवेणाभ्यनुज्ञातो मातलिः शक्रसारथिः ।
दिव्यं तं रथमास्थाय दिवमेवारुरोह :सः ।।

ராகவேணாப்யநுஞாதோ மாதலி: ஶக்ரஸாரதி: ।
திவ்யம் தம் ரதம் ஆஸ்தாய திவமேவாருரோஹ ஸ: ॥ 5

ஸ:	-	அந்த
ஶக்ர ஸாரதி:	-	இந்திர ஸாரதியான
மாதலி:	-	மாதலி
ராகவேண	-	ஸ்ரீராமரால்
அப்யநுஞாத:	-	விடை கொடுக்கப்பட்டவனாய்
தம்	-	அந்த
திவ்யம்	-	சிறந்த
ரதம்	-	ரதத்தில்
ஆஸ்தாய	-	ஏறிக்கொண்டு
திவம் ஏவ	-	ஸ்வர்க்கத்திற்கே
ஆருரோஹ	-	சென்றான்.

तस्मिंस्तु दिवमारूढे सुरसारथिसत्तमे ।
राघवः परमप्रीतः सुग्रीवं परिषस्वजे ।।

தஸ்மின் து திவமாரூடே ஸுரஸாரதி ஸத்தமே।
ராகவ: பரமப்ரீத: ஸுக்ரீவம் பரிஷஸ்வஜே॥

ஸுர ஸாரதி ஸத்தமே-தேவஸாரதிச்ரேஷ்டனான 6
தஸ்மின் - அவன்
திவம் - ஸ்வர்க்கத்திற்கு
ஆருடே து - சென்ற உடனே
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
பரம ப்ரீத: - மிகுந்த ஆனந்தங்கொண்டவராய்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை
பரிஷஸ்வஜே - தழுவிக் கொண்டார்.

परिष्वज्य च सुग्रीवं लक्ष्मणेन प्रचोदितः ।
पूज्यमानो हरिश्रेष्ठैराजगाम बलालयम् ॥

பரிஷ்வஜ்ய ச ஸுக்ரீவம் லக்ஷ்மணேன ப்ரசோதித:।
பூஜ்யமானோ ஹரிஸ்ரேஷ்டைராஜகாம பலாலயம்॥ 7

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை
பரிஷ்வஜ்ய - ஆலிங்கனம் செய்துவிட்டு
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்
ப்ரசோதித: - விண்ணப்பிக்கப்பட்டும்
ஹரிச்ரேஷ்டை: - வானரோத்தமர்களால்
பூஜ்ய மான: ச - பூஜிக்கப்பட்டும்
பலாலயம் - ஸேனா நிலயத்திற்கு
ஆஜகாம - வந்து சேர்ந்தார்.

अब्रवीच्च तदा रामः समीपपरिवर्तिनम् ।
सौमित्रिं सत्यसंपन्नं लक्ष्मणं दीप्ततेजसम् ॥

அப்ரவீத் ச ததா ராம: ஸமீப பரிவர்தினம்।
ஸௌ மித்ரிம் ஸத்யஸம்பன்னம் லக்ஷ்மணம் தீப்த தேஜஸம்॥ 8

ராம: - ஸ்ரீராமர்
ததா - அப்பொழுது
ஸமீப பரிவர்தினம் - மிக அருகில் நிற்பவரும்
ஸத்ய ஸம்பன்னம் - ஸத்யஸம்பன்னரும்
தீப்த தேஜஸம் - ஜ்வலிக்கும் ஒளி கொண்டவரும்
ஸௌ மித்ரிம் ச - ஸுமித்திராதேவியின் புதல்வருமான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் பின்வருமாறு விதித்தருளினார்.

विभीषणमिमं सौम्य लङ्कायामभिषेचय ।
अनुरक्तं च भक्तं च मम चैवोपकारिणम् ॥

விபீஷணமிமம் ஸௌம்ய லங்காயாம் அபிஷேசய ।
அநுரக்தம் ச பக்தம் ச மம சைவ உபகாரிணம் ॥ 9

ஸௌம்ய	"அப்பா !
அநுரக்தம் ச	வழுவா அன்பு வைத்தரும்
பக்தம் ச	அசஞ்சல பக்தி கொண்டவரும்
மம	எனக்கு
உபகாரிணம் ஏவ ச	உபகாரம் புரிந்தவருமான
இமம் விபீஷணம்	இந்த விபீஷணரை
லங்காயாம்	இலங்கையில்
அபிஷேசய	பட்டாபிஷேகம் செய்து வைப்பாயாக."

एष मे परमः कामो यदीमं रावणानुजम् ।
लंकायां सौम्य पश्येयमभिषिक्तं विभीषणम् ॥

ஏஷ மே பரம: காமோ யதீமம் ராவணாநுஜம் ।
லங்காயாம் ஸௌம்ய பஶ்யேயமபிஷிக்தம் விபீஷணம் ॥ 10

ஸௌம்ய	"அப்பா !
ராவணாநுஜம்	ராவணனன் சகோதரரான
இமம்	இந்த
விபீஷணம்	விபீஷணரை
லங்காயாம்	இலங்கையில்
அபிஷிக்தம்	பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராய்
பஶ்யேயம் இதி	நான் பார்ப்பேனாகில்
மே	எனது
ஏஷ:	இந்த
காம:	மனோரதமானது
பரம:	எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டதாக இருக்கும்."

एवमुक्तस्तु सौमित्री राघवेण महात्मना ।
तथेत्युक्त्वा तु संहृष्टः सौवर्णं घटमाददे ॥

ஏவமுக்தஸ் து ஸௌமித்ரீ ராகவேண மஹாத்மநா ।
ததேத்யுக்த்வா து ஸம்ஹ்ருஷ்ட: ஸௌவர்ணம் கடமாததே ॥ 11

மஹாத்மநா	மகாத்மாவாகிய
ராகவேண	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
ஸௌமித்ரீ: து	லக்ஷ்மணரும்
ஸம் ஹ்ருஷ்ட:	ஆனந்தமுற்றவராய்
ததா	அவ்வண்ணமே செய்கின்றேன்
இதி	என்று
உக்த்வா	விண்ணப்பித்து விட்டு

து	-	அப்பொழுது
ஸௌவர்ணம் கடம்	-	தங்கக் குடத்தை
ஆததே	-	கைக்கொண்டார்.

तं घटं वानरेन्द्राणां हस्ते दत्त्वा मनोजवान् ।
आदिदेश महासत्त्वान् समुद्रसलिलानये ॥

தம் கடம் வானரேந்த்ராணாம் ஹஸ்தே தத்த்வா மனோஜவான் ।
ஆதிதேஶ மஹாஸத்த்வான் ஸமுத்ர ஸலிலாநயே ॥ 12

தம் கடம்	-	அந்தக் கலசத்தை
வானரேந்த்ராணாம்	-	வானரோத்தமர்கள்
ஹஸ்தே தத்த்வா	-	கையில் கொடுத்து
மனோ ஜவான்	-	மனோ வேகங் கொண்டவர்களும்
மஹா ஸத்த்வான்	-	மகா ஆற்றலமைந்தவர்களுமான அவர்களை
ஸமுத்ர ஸலிலாநயே	-	சமுத்திர ஜலம் கொண்டு வரும்படி
ஆதிதேஶ	-	ஆஜ்ஞாபித்தார்.

अतिशीघ्रं ततो गत्वा वानरास्तु महाबलाः ।
आगतास्तज्जलं गृह्य समुद्राद्वानरोत्तमाः ॥

அதி ஶீக்ரம் ததோ கத்வா வானராஸ்து மஹாபலா: ।
ஆகதாஸ் தஜ்ஜலம் க்ருஹ்ய ஸமுத்ராத் வானரோத்தமா: ॥ 13

வானரோத்தமா:	-	வானரர்களில் உத்தமர்களாகிய
தே	-	அந்த
மஹாபலா:	-	மகாபலசாலிகளாகிய
வானரா:	-	வானரர்கள்
இதி	-	மேற்கண்ட கட்டளைப்படி
ஶீக்ரம்	-	விரைவாய்
தத:	-	அவ்விடத்திலிருந்து
கத்வா	-	சென்று
ஸமுத்ராத்	-	சமுத்திரத்திலிருந்து
தத்	-	அந்த
ஜலம்	-	தீர்த்தத்தை
க்ருஹ்ய	-	எடுத்துக் கொண்டு
ஆகதா:	-	வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ततस्त्वेकं घटं गृह्य संस्थाप्य परमासने ।
घटेन तेन सौमित्रिरभ्यषिञ्चद्विभीषणम् ॥

ததஸ்த்வேகம் கடம் க்ருஹ்ய ஸம்ஸ்தாப்ய பரமாஸனே । 14
கடேன தேன ஸௌமித்ரிரப்யஷிஞ்சத் விபீஷணம் ॥

தத:	-	அனந்தரம்

ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
விபீஷணம் - விபீஷணரை
பரமாஸனே - சிம்மாஸனத்தில்
ஸம்ஸ்தாப்ய - வீற்றிருக்கச் செய்து
ஏகம் கடம் - ஒரு கலசத்தை
க்ருஹ்ய - கைக்கொண்டு
தேன - அந்த
கடேன - கலசத்தால்
து - அப்பொழுது
அப்யஷிஞ்சத் - அபிஷேகஞ் செய்தார்.

लङ्कायां रक्षसां मध्ये राजानं रामशासनात् ।
विधिना मन्त्रदृष्टेन सुहृद्गणसमावृतम् ॥
अभ्यषिञ्चत् स धर्मात्मा शुद्धात्मानं विभीषणम् ॥

லங்காயாம் ரக்ஷஸாம் மத்யே ராஜானம் ராம ஶாஸநாத் ।
விதிநா மந்த்ர த்ருஷ்டேன ஸுஹ்ருத்கண ஸமாவ்ருதம் ॥
அப்யஷிஞ்சத் ஸ தர்மாத்மா ஶுத்தாத்மானம் விபீஷணம் ॥ 15

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ஸ: - அவர் (லக்ஷ்மணர்)
ராம ஶாஸநாத் - ஸ்ரீராமரது ஆஜ்ஞைப்படியே
மந்த்ர த்ருஷ்டேன - வேதங்களிற் காணப்பட்ட
விதிநா - முறைப்படி
ஸுஹ்ருத்கண ஸமாவ்ருதம்-நண்பர்களால் சூழப்பட்டவரும்
ஶுத்தாத்மானம் - பரிசுத்த மூர்த்தியுமான
விபீஷணம் - விபீஷணரை
லங்காயாம் - இலங்கையில்
ராஜானம் - மன்னராய்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
மத்யே - நடுவில்
அப்யஷிஞ்சத் - பட்டாபிஷேகஞ் செய்தார்.

तस्यामात्या जहृषिरे भक्ता ये चास्य राक्षसाः ।
दृष्ट्वाभिषिक्तं लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणम् ॥

தஸ்யாமாத்யா: ஜஹ்ருஷிரே பக்தா யே சாஸ்ய ராக்ஷஸா: ।
த்ருஷ்ட்வாபிஷிக்தம் லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் ॥ 16

தஸ்ய - விபீஷணரது
அமாத்யா: - மந்திரிகளும்
யே - எவர்கள்
அஸ்ய - இவரிடம்

பக்தா:	பக்தி வைத்திருந்தார்களோ அந்த
ராக்ஷஸா: ச	அரக்கர்களும்
விபீஷணம்	விபீஷணரை
லங்காயாம்	இலங்கையில்
ராக்ஷஸேந்த்ரம்	ராக்ஷஸமன்னராய்
அபிஷிக்தம்	பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
ஜஹ்ருஷிரே	ஆனந்தங் கொண்டார்கள்.

स तद्राज्यं महत् प्राप्य रामदत्तं विभीषणः ।
प्रकृतीः सान्त्वयित्वा च ततो राममुपागमत् ॥

ஸ தத்ராஜ்யம் மஹத் ப்ராப்ய ராம தத்தம் விபீஷண: ।
ப்ரக்ருதீ: ஸாந்த்வயித்வா ச ததோ ராமம் உபாகமத் ॥ 17

ஸ: விபீஷண:	அந்த விபீஷணர்
ராம தத்தம்	ஸ்ரீராமரால் அளிக்கப்பட்ட
தத்	அந்த
மஹத் ராஜ்யம்	சிறந்த ராஜ்யத்தை
ப்ராப்ய	அடைந்து
ப்ரக்ருதீ:	பிரஜைகளை
ஸாந்த்வ யித்வா	தேற்றரவுபடுத்தி விட்டு
தத;	அனந்தரம்
ராமம் ச	ஸ்ரீராமரிடமே
உபாகமத்	வந்து சேர்ந்தார்.

अक्षतान् मोदकाँल्लाजान् दिव्याः सुमनसस्तदा ।
आजह्रुरथ संहृष्टाः पौरास्तस्मै निशाचराः ॥

அக்ஷதான் மோதகான் லாஜான் திவ்யா: ஸுமனஸஸ் ததா ।
ஆஜஹ்ருரத ஸம்ஹ்ருஷ்டா: பௌராஸ் தஸ்மை நிஶாசரா: ॥ 18

ததா	அப்பொழுது
பௌரா:	நகரவாஸிகளான
நிஶாசரா:	அரக்கர்கள்
தஸ்மை	விபீஷணருக்கு
அக்ஷதான்	அக்ஷதைகளையும்
மோதகான்	மோதகங்களையும்
லாஜான்	பொரிகளையும்
திவ்யா:	சிறந்த
ஸுமனஸ: அத	புஷ்பங்களையும்
ஸம்ஹ்ருஷ்டா:	களிகொண்டவர்களாய்
ஆஜஹ்ரு:	கொணர்ந்தார்கள்.

स तान् गृहीत्वा दुर्धर्षो राघवाय न्यवेदयत् ।
मङ्गल्यं मङ्गलं सर्वं लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ॥

ஸ தான் க்ருஹீத்வா துர்தர்ஷோ ராகவாய ந்யவேதயத் ।
மங்கல்யம் மங்களம் ஸர்வம் லக்ஷ்மணாய ச வீர்யவான் ॥ 19

துர்தர்ஷ:	- வெல்லற்கரிய
வீர்யவான் ஸ:	- வீர்யசாலியான விபீஷணர்
தான்	- அவைகளை
க்ருஹீத்வா	- வாங்கிக் கொண்டு
மங்கல்யம்	- மங்களகரமான
மங்களம்	- மங்களத்திரவ்யம்
ஸர்வம்	- யாவற்றையும்
ராகவாய	- ஸ்ரீராமரிடமும்
லக்ஷ்மணாய ச	- லக்ஷ்மணரிடமும்
ந்யவேதயத்	- ஸமர்ப்பித்தார்.

कृतकार्यं समृद्धार्थं दृष्ट्वा रामो विभीषणम् ।
प्रतिजग्राह तत्सर्वं तस्यैव प्रियकाम्यया ॥

க்ருத கார்யம் ஸம்ருத்தார்தம் த்ருஷ்ட்வா ராமோ விபீஷணம் ।
ப்ரதிஜக்ராஹ தத் ஸர்வம் தஸ்யைவ ப்ரியகாம்யயா ॥ 20

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
விபீஷணம்	- விபீஷணரை
க்ருத கார்யம்	- மேற்கொண்ட கருமம் நிறைவேறப்பெற்று
ஸமுருத்தார்தம்	- மனோரதம் நிறைவேறப்பெற்றவராய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
தஸ்ய	- அவருக்கு
ப்ரியகாம்யயா	- பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பி
தத்	- மங்கள திரவியம்
ஸர்வம் ஏவ	- யாவற்றையும்
ப்ரதிஜக்ராஹ	- பெற்றுக் கொண்டார்.

ततः शैलोपमं वीरं प्राञ्जलिं पार्श्वतः स्थितम् ।
अब्रवीद्राघवो वाक्यं हनुमन्तं प्लवङ्गमम् ॥

தத: ஶைலோபமம் வீரம் ப்ராஞ்ஜலிம் பார்ஶ்வத: ஸ்திதம் ।
அப்ரவீத் ராகவோ வாக்யம் ஹநுமந்தம் ப்லவங்கமம் ॥ 21

தத:	- அப்பொழுது
பார்ஶ்வத:	- பக்கலில்
ப்ராஞ்ஜலிம்	- அஞ்சாலிஹஸ்தராய்
ஸ்திதம்	- நிற்பவரும்

ஶைலோபமம்	பர்வதத்திற்கொப்பானவரும்
ப்லவங்கமம் வீரம்	வானரவீரருமான
ஹநுமந்தம்	ஆஞ்ஜனேயரைப் பார்த்து
ராகவ:	ஸ்ரீராமர்
வாக்யம்	கட்டளையொன்றை
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு விதித்தருளினார்;

बहुमानय राजानमिमं सौम्य विभीषणम् ।।

பஹுமானய மஹாராஜமிமம் ஸௌம்ய விபீஷணம் ॥ 22

ஸௌம்ய	"அப்பா !
ராஜானம்	மன்னராகிய
இமம்	இந்த
விபீஷணம்	விபீஷணரை
பஹுமானய	வெகு மதிப்பாயாக."

गच्छ सौम्य पुरीं लङ्कामनुज्ञाप्य यथाविधि ।
प्रविश्य रावणगृहं विजयेनाभिनन्द्य च ।।

கச்ச ஸௌம்ய புரீம் லங்காம் அநுஞாப்ய யதா விதி ।
ப்ரவிஶ்ய ராவண க்ருஹம் விஜயேன அபிநந்த்ய ச ॥ 23

वैदेह्यै मां कुशलिनं ससुग्रीवं सलक्ष्मणम् ।
आचक्ष्व वदतां श्रेष्ठ रावणं च मया हतम् ।।

வைதேஹ்யை மாம் குஶலினம் ஸஸுக்ரீவம் ஸலக்ஷ்மணம் ।
ஆசக்ஷ்வ வததாம் ஶ்ரேஷ்ட ராவணம் ச மயா ஹதம் ॥ 24

ஸௌம்ய	"புண்யசாலியே,
வததாம்	பேசுபவர்களுள்
ஶ்ரேஷ்ட	வல்லவரே !
யதா விதி	முறைப்படி
அநுஞாப்ய	விடைபெற்றுக் கொண்டு
லங்காம்	இலங்கை
புரீம்	நகருக்கு
கச்ச	செல்வாயாக;
ராவண க்ருஹம்	ராவணனது மாளிகைக்குள்
ப்ரவிஶ்ய	புகுந்து
விஜயேன	வெற்றியால்
அபிநந்த்ய	மகிழ்வித்து
வைதேஹ்யை	ஸீதாதேவியிடம்
மாம்	என்னை
ஸஸுக்ரீவம்	ஸுக்ரீவனோடு கூடவும்

ஸலக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரோடு கூடவும்
குஶலினம் ச	-	க்ஷேமமாயிருப்பவனாகவும்
ராவணம்	-	ராவணனை
மயா	-	என்னால்
ஹதம் ச	-	கொல்லப்பட்டவனாகவும்
ஆசக்ஷ்வ	-	தெரிவிப்பாயாக.

प्रियमेतदुदाहृत्य मैथिल्यास्त्वं हरीश्वर ।
प्रतिगृह्य च संदेशमुपावर्तितुमर्हसि ॥

ப்ரியமேதத் உதாஹ்ருத்ய மைதில்யாஸ் த்வம் ஹரீஶ்வர ।
ப்ரதிக்ருஹ்ய ச ஸந்தேஶம் உபாவர்திதும் அர்ஹஸி ॥ 25

ஹரீஶ்வர	-	''வானரோத்தம !
த்வம்	-	நீ
மைதில்யா:	-	ஜானகியிடம்
ஏதத்	-	இந்த
ப்ரியம்	-	பிரிய சமாசாரத்தை
உதாஹ்ருத்ய	-	தெரிவித்து விட்டு
ஸந்தேஶம் ச	-	பதிலுரையையும்
ப்ரதிக்ருஹ்ய	-	பெற்றுக் கொண்டு
உபாவர்திதும்	-	திரும்பி வர
அர்ஹஸி	-	கடவாய்.''

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
விபீஷணாபிஷேகோ நாம பஞ்சதஶோத்தரஶததம: ஸர்க:॥

इति प्रतिसमादिष्टो हनुमान् मारुतात्मजः ।
प्रविवेश पुरीं लङ्कां पूज्यमानो निशाचरैः ॥

இதி ப்ரதி ஸமாதிஷ்டோ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
ப்ரவிவேச புரீம் லங்காம் பூஜ்யமானோ நிஶாசரை: ॥ 1

இதி	-	மேற்கண்டவாறு
ப்ரதி ஸமாதிஷ்ட:	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
மாருதாத்மஜ:	-	வாயுமைந்தராகிய
ஹநுமான்	-	அனுமார்
நிஶாசரை:	-	அரக்கர்களால்
பூஜ்யமான:	-	கொண்டாடப்படுபவராய்
லங்காம்	-	இலங்கை
புரீம்	-	நகருக்குள்
ப்ரவிவேச	-	புகுந்தார்.

प्रविश्य च महातेजा रावणस्य निवेशनम् ।
ददर्श शशिना हीनां सातङ्कामिव रोहिणीम् ॥
वृक्षमूले निरानन्दां राक्षसीभिः समावृताम् ।

ப்ரவிஶ்ய ச மஹாதேஜா ராவணஸ்ய நிவேஶநம் ।
ததர்ஶ ஶஶினா ஹீநாம் ஸாதங்காமிவ ரோஹிணீம் ॥
வ்ருக்ஷமூலே நிராநந்தாம் ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதாம் । 2

மஹாதேஜா	-	மகாதேஜஸ்வியாகுமவர்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
நிவேஶநம்	-	அரண்மனைக்குள்
ப்ரவிஶ்ய	-	புகுந்து,
வ்ருக்ஷமூலே	-	மரத்தடியில்
ராக்ஷஸீபி:	-	அரக்கிகளால்
ஸமா வ்ருதாம்	-	சூழப்பட்டு
நிராநந்தாம் ச	-	சந்தோஷமற்றிருப்பவளை,
ஶஶிஸினா ஹீநாம்	-	சந்திரனை விட்டுப் பிரிந்த
ரோஹிணீம் இவ	-	ரோகிணியைப் போல
ஸாதங்காம்	-	உள்ளந்தவித்துக் கொண்டிருப்பவளாய்
ததர்ஶ	-	கவனித்தார்.

निभृतः प्रणतः प्रह्वः सोऽभिगम्याभिवाद्य च ॥

நிப்ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ: ஸோSபிகம்ய அபிவாத்ய ச ॥ 3

ப்ரணத:	- புத்திமானம்
ப்ரஹ்வ: ச	- பக்திமானுமாகிய
ஸ	- அவர்
அபிகம்ய	- அருகிற் சென்று
அபிவாத்ய	- நமஸ்கரித்து
நிப்ருத:	- வணங்கி நின்றார்.

दृष्ट्वा तमागतं देवी हनुमन्तं महाबलम् ।
तूष्णीमास्त तदा दृष्ट्वा स्मृत्वा प्रमुदिताभवत् ॥

த்ருஷ்ட்வா தமாகதம் தேவீ ஹநுமந்தம் மஹாபலம் ।
தூஷ்ணீம் ஆஸ்த ததா த்ருஷ்ட்வா ஸ்ம்ருத்வா ப்ரமுதிதாபவத் ॥ 4

தேவீ	- ஸீதாதேவி
தம்	- அந்த
மஹாபலம்	- மகாபலசாலியான
ஹநுமந்தம்	- அனுமாரை
ஆகதம்	- வந்தவராய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
ததா	- அப்பொழுது
தூஷ்ணீம் ஆஸ்த	- மெளனமாயிருந்தாள்;
ஸ்ம்ருத்வா த்ருஷ்ட்வா	- இன்னாரெனக்கண்டு கொண்டு
ப்ரமுதிதா	- ஆனந்தங்கொண்டவளாய்
அபவத்	- ஆனாள்.

सौम्यं दृष्ट्वा मुखं तस्या हनुमान् प्लवगोत्तमः ।
रामस्य वचनं सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

ஸெளம்யம் த்ருஷ்ட்வா முகம் தஸ்யா ஹநுமான் ப்லவகோத்தம: ।
ராமஸ்ய வசனம் ஸர்வம் ஆக்யாதுமுபசக்ரமே ॥ 5

ப்லவகோத்தம:	- வானரோத்தமரான
ஹநுமான்	- அனுமார்
தஸ்யா:	- அவளது
ஸெளம்யம்	- மங்களமான
முகம் த்ருஷ்ட்வா	- முகத்தை நோக்கி
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
வசனம்	- செய்தி
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
ஆக்யாதும்	- தெரிவிக்க
உபசக்ரமே	- தொடங்கினார்.

वैदेहि कुशली रामः सहसुग्रीवलक्ष्मणः ।
विभीषणसहायश्च हरीणां सहितो बलैः ॥

வைதேஹிகுசலீ ராம: ஸஹஸுக்ரீவலக்ஷ்மண: ।
விபீஷண ஸஹாயஶ்ச ஹரீணாம் ஸஹிதோ பலை: ॥ 6

வைதேஹி - "ஜானகியம்மையே !
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஹஸுக்ரீவ லக்ஷ்மண:-ஸுக்ரீவரோடும், லக்ஷ்மணரோடும் கூடவும்
விபீஷண ஸஹாய: - விபீஷணரோடு கூடவும்
ஹரீணாம் - வானர
பலை: - ஸேனைகளோடு
ஸஹித: ச - கூடவும்
குசலீ - க்ஷேமமாயிருக்கின்றார்."

कुशलं चाह सिद्धार्थो हतशत्रुररिन्दमः ॥

குசலம் சாஹ ஸித்தார்த்தோ ஹதசத்ருரிந்தம: । 7

அரிந்தம: ச - "சத்ருஸம்ஹாரகரான அவரும்
ஹத சத்ரு: - சத்ருக்களைக் கொன்று
ஸித்தார்த: - மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராய்
குசலம் - க்ஷேமத்தை
ஆஹ - வினவுகின்றார்."

विभीषणसहायेन रामेण हरिभिः सह ।
निहतो रावणो देवि लक्ष्मणस्य नयेन च ॥

விபீஷண ஸஹாயேன ராமேண ஹரிபி: ஸஹ ।
நிஹதோ ராவணோ தேவி லக்ஷ்மணஸ்ய நயேன ச ॥ 8

தேவி - "அம்மையே !
விபீஷண ஸஹாயேன-விபீஷணரை சகாயமாய்க் கொண்ட
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஹரிபி: ஸஹ - வானரர்களோடு கூடவும்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
நயேன ச - நற்செய்கையாலும்
ராவண: - ராவணன்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்."

पृष्ट्वा तु कुशलं रामो वीरस्त्वां रघुनन्दनः ।
अब्रवीत् परमप्रीतः कृतार्थेनान्तरात्मना ॥

ப்ருஷ்ட்வாது குஶலம் ராமோ வீரஸ்த்வாம் ரகுநந்தன: । 9
அப்ரவீத் பரமப்ரீத: க்ருதார்தேன அந்தராத்மனா ॥

ரகுநந்தன:	''ரகுகுலமைந்தரும்
வீர:	வீரரும்
பரமப்ரீத: து	பரமானந்தங்கொண்டவருமாகிய
ராம:	ஸ்ரீராமர்
த்வாம்	தேவியாரிடம்
குஶலம்	க்ஷேமத்தை
ப்ருஷ்ட்வா	வினவிவிட்டு,
க்ருதார்தேன	மேற்கொண்டது நிறைவேறித் திருப்தி கொண்ட
அந்தராத்மனா	உள்ளத்துடன்
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு புகன்றருளினார்;''

प्रियमाख्यामि ते देवि त्वां तु भूयः सभाजये ॥

ப்ரியமாக்யாமி தே தேவி த்வாம் து பூய: ஸபாஜயே ॥ 10

தேவி	''தேவி !
தே	உனக்கு
ப்ரியம்	பிரியத்தை
ஆக்யாமி	தெரிவிக்கின்றேன்.
த்வாம்	உன்னை
பூய:	மிகவதிகமாய்
ஸபாஜயே	பெருமைப்படுத்துகின்றேன்.''

दिष्ट्या जीवसि धर्मज्ञे जयो मे प्रतिगृह्यताम् ॥

திஷ்ட்யா ஜீவஸி தர்மஜ்ஞே ஜயோ மே ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் । 11

தர்மஜ்ஞே	''தர்மசீலையே !
திஷ்ட்யா	பாக்கியவசமாய்
ஜீவஸி	பிழைத்திருக்கின்றாய்;
மே	எனது
ஜய:	வெற்றியானது
ப்ரதி க்ருஹ்யதாம்	மனதிற் கொள்ளப்படட்டும்.''

लब्धो नो विजयः सीते स्वस्था भव गतव्यथा ॥

லப்தோ நோ விஜய: ஸீதே ஸ்வஸ்தா பவ கதவ்யதா ॥ 12

ஸீதே	''ஜானகி !
ந:	நமக்கு
விஜய:	வெற்றியானது
லப்த:	கிடைத்து விட்டது;
கதவ்யதா	துயரமற்றவளாய்
ஸ்வஸ்தா	மனநிம்மதியுற்றவளாக
பவ	இருப்பாயாக.''

रावणश्च हतः शत्रुर्लङ्का चेयं वशे स्थिता ॥

ராவணஶ் ச ஹத: ஶத்ருர் லங்கா சேயம் வஶே ஸ்திதா । 13

ஶத்ரு:	-	"சத்ருவாகிய
ராவண: ச	-	ராவணனும்
ஹத:	-	கொல்லப்பட்டு விட்டான்;
இயம்	-	இந்த
லங்கா ச	-	இலங்கையும்
வஶே ஸ்திதா	-	வசமாயிற்று."

मया ह्यलब्धनिद्रेण दृढेन तव निर्जये ।
प्रतिज्ञैषा विनिस्तीर्णा बद्ध्वा सेतुं महोदधौ ॥

மயா ஹ்யலப்தநித்ரேண த்ருடேன தவ நிர்ஜயே ।
ப்ரதிஞா ஏஷா விநிஸ்தீர்ணா பத்த்வா ஸேதும் மஹோததௌ ॥ 14

அலப்த நித்ரேண	-	"தூக்கமும் கொள்ளாதவனாய்
தவ	-	உனது
நிர்ஜயே	-	மீட்சியில்
த்ருடேன	-	உறுதிகொண்ட
மயா	-	என்னால்
மஹோததௌ	-	சமுத்திரத்தில்
ஸேதும்	-	அணையை
பத்த்வா	-	கட்டி
ஏஷா	-	இந்த
ப்ரதிஞா ஏஷா	-	பிரதிஜ்ஞையும்
விநிஸ்தீர்ணா	-	நிறைவேற்றப்பட்டது."

संभ्रमश्च न गन्तव्यो वर्तन्त्या रावणालये ॥

ஸம்ப்ரமஶ்ச ந கந்தவ்யோ வர்தந்தயா ராவணாலயே ॥ 15

ராவணாலயே	-	"ராவணனது மாளிகையில்
வர்தந்தயா	-	இருக்கும் உன்னால்
ஸம்ப்ரம: ச	-	மனக்கலவரமே
கந்தவ்ய: ந	-	கொள்ளத்தக்கதன்று."

विभीषणविधेयं हि लङ्कैश्वर्यमिदं कृतम् ॥

விபீஷண விதேயம் ஹி லங்கைஶ்வர்யம் இதம் க்ருதம் । 16

இதம்	-	"இந்த
லங்கைஶ்வர்யம்	-	இலங்கையின் சம்பத்தானது
விபீஷண விதேயம் ஹி	-	விபீஷணனுக்குரியதாகவும்
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது."

तदाश्वसिहि विश्वस्ता स्वगृहे परिवर्तसे ॥

ததாஶ்வஸிஹி விஶ்வஸ்தா ஸ்வக்ருஹே பரிவர்தஸே ॥ 17

தத் - ''ஆகையால்
விஶ்வஸ்தா - மனச்சாந்தி கொண்டவளாய்
ஆஶ்வஸிஹி - தேறுதலூறுவாயாக !
ஸ்வக்ருஹே - உனது வீட்டிலேயே
பரிவர்தஸே - வசிக்கின்றாய்.''

अयं चाभ्येति संहृष्टस्त्वद्दर्शनसमुत्सुकः ॥

அயம்சாப்யேதி ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ் த்வத்தர்ஶன ஸமுத்ஸுக:। 18

ஸம்ஹ்ருஷ்ட: - ''களிகொண்ட
அயம் ச - இவரும் (விபீஷணரும்)
த்வத் தர்ஶன ஸமுத்ஸுக:-உன்னைக்காண ஆவல் கொண்டவராய்
அப்யேதி - வருகிறார்.''

एवमुक्ता समुत्पत्य सीता शशिनिभानना ।

प्रहर्षेणावरुद्धा सा व्याजहार न किञ्चन ॥

ஏவம் உக்தா ஸமுத்பத்ய ஸீதா ஶஶிநிபாநநா।
ப்ரஹர்ஷேணாவருத்தா ஸா வ்யாஜஹார ந கிஞ்சன ॥ 19

ஸமுத்பத்ய - அருகில் வந்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்தாவா - தெரிவிக்கப்பட்ட
ஶஶிநிபாநநா - சந்திரனையொத்த திருமுகமண்டலம் படைக்கப் பெற்றவளான
ஸா - அந்த
ஸீதா - ஸீதாதேவியார்
ப்ரஹர்ஷேண - சந்தோஷம்
அவருத்தா - மேலிட்டவளாய்
கிஞ்சன - ஒன்றையும்
வ்யாஜஹார ந - மொழியாதிருந்தாள்.

अब्रवीच्च हरिश्रेष्ठः सीतामप्रतिजल्पतीम् ॥

அப்ரவீத் ச ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ஸீதாமப்ரதிஜல்பதீம் ॥ 20

ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ச - வானரோத்தமரான அவரும்
அப்ரதிஜல்பதீம் - மறுமொழி கூறாத
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு வினவினார்;

किं नु चिन्तयसे देवि किं नु मां नाभिभाषसे ॥

கிம்நு சிந்தயஸே தேவி கிம் நு மாம் நாபிபாஷஸே । 21

தேவி	- ''அம்மணி !
கிம் நு	- ஏன்
சிந்தயஸே	- சிந்தை கொள்ளுகின்றீர் ?
கிம் நு	- ஏனோ
மாம்	- என்னிடம்
அபிபாஷஸே ந	- பதிலுரைக்காதிருக்கின்றீர் ?''

एवमुक्ता हनुमता सीता धर्मे व्यवस्थिता ।
अब्रवीत् परमप्रीता हर्षगद्गदया गिरा ॥

ஏவம் உக்தா ஹநுமதா ஸீதா தர்மே வ்யவஸ்திதா ।
அப்ரவீத் பரம ப்ரீதா ஹர்ஷ கத்கதயா கிரா ॥ 22

தர்மே	- தர்மத்தில்
வ்யவஸ்திதா	- வழுவாப் பற்றுடைய
ஸீதா	- ஸீதாதேவி
ஹநுமதா	- ஹனுமாரால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்தா	- வினவப்பட்டவளாய்
பரம ப்ரீதா	- மிகச்சந்தோஷங் கொண்டவளாய்
ஹர்ஷ கத்கதயா	- சந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த
கிரா	- சொற்கொண்டு
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு கூறினாள்.

प्रियमेतदुपश्रुत्य भर्तुर्विजयसंश्रितम् ।
प्रहर्षवशमापन्ना निर्वाक्यास्मि क्षणान्तरम् ॥

ப்ரியமேதத் உபஶ்ருத்ய பர்துர் விஜயஸம்ஶ்ரிதம் । 23
ப்ரஹர்ஷ வஶமாபந்நா நிர்வாக்யாஸ்மி க்ஷணாந்தரம் ॥

பர்து:	- ''கணவரது
விஜய ஸம்ஶ்ரிதம்	- வெற்றியைச் சார்ந்த
ஏதத்	- இந்த
ப்ரியம்	- ப்ரிய சமாசாரத்தை
உபஶ்ருத்ய.	- கேட்டு,
ப்ரஹர்ஷ வஶமாபந்நா	- ஆனந்தத்திலாழ்ந்தவளாய்
க்ஷணாந்தரம்	- சிறிது காலம்
நிர்வாக்யா	- ஒரு மொழியும் கூறாதவளாய்
அஸ்மி	- இருக்கின்றேன்.''

न हि पश्यामि सदृशं चिन्तयन्ती प्लवंगम ।
मत्प्रियाख्यानकस्येह तव प्रत्यभिनन्दनम् ॥

ந ஹி பஶ்யாமி ஸத்ருஶம் சிந்தயந்தீ ப்லவங்கம ।
மத் ப்ரியாக்யானகஸ்யேஹ தவ ப்ரத்யபிநந்தனம் ॥ 24

ப்லவங்கம - "வானவரே !
இஹ - இப்பொழுது
மத் ப்ரியாக் யானகஸ்ய-எனக்குப் பிரியசமாசாரத்தைத் தெரிவித்த
தவ - உமக்கு
ஸத்ருஶம் - ஏற்ற
ப்ரத்யபி நந்தனம் - பிரதி மரியாதையை
சிந்தயந்தீ ஹி - ஆலோசித்துப் பார்த்தும்
பஶ்யாமி ந - அறிகிலேன்."

न हि पश्यामि तत् सौम्य पृथिव्यामपि वानर ।
सदृशं मत्प्रियाख्याने तव दातुं भवेत् समम् ॥

ந ஹி பஶ்யாமி தத் ஸௌம்ய ப்ருதிவ்யாம்யபி வானர ।
ஸத்ருஶம் மத்ப்ரியாக்யானே தவ தாதும் பவேத் ஸமம் ॥ 25

ஸௌம்ய - "புண்யாத்மாவான
புண்வானர - வானரரே !
மத்ப்ரியாக்யானே - எனக்குப் பிரிய சமாசாரத்தை உரைத்த விஷயத்தில்
தவ - உமக்கு
தாதும் - கொடுக்க
ஸத்ருஶம் - ஏற்றதும்
ஸமம் பவேத் தத் - நல்லதுமாகிய ஒன்றை
ப்ருதிவ்யாம் அபி ஹி-உலகிலேயே
பஶ்யாமி ந - நாண் காண்கிலேன்."

हिरण्यं वा सुवर्णं वा रत्नानि विविधानि च ।
राज्यं वा त्रिषु लोकेषु नैतदर्हति भाषितुम् ॥

ஹிரண்யம் வா ஸுவர்ணம் வா ரத்நாநி விவிதாநி ச ।
ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு நைததர்ஹதி பாஷிதும் ॥ 26

ஹிரண்யம் வா - "தங்கந்தானாகட்டும்
ஸுவர்ணம் வா - பொன்னாணயந்தானாகட்டும்
விவிதாநி - பலவகை
ரத்நாநி ச - ரத்தினங்கள் தானாகட்டும்
த்ரிஷு - மூன்று
லோகேஷு - உலகங்களில்

ராஜ்யம் வா	அரசு புரிதல் தானாகட்டும்
ஏதத்	இது ஒன்றும்
பாஷிதும்	சொல்ல
அர்ஹதி ந	தகுதியற்றது.''

एवमुक्तस्तु वैदेह्या प्रत्युवाच प्लवङ्गमः ।
गृहीतप्राञ्जलिर्वाक्यं सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥

ஏவமுக்தஸ்து வைதேஹ்யா ப்ரத்யுவாச ப்லவங்கம: ।
க்ருஹீத ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யம் ஸீதாயா: ப்ரமுகே ஸ்தித: ॥ 27

து	அப்பொழுது
வைதேஹ்யா	ஜானகீதேவியால்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	மொழியப்பட்ட
ப்லவங்கம:	ஹனுமார்
க்ருஹீத ப்ராஞ்ஜலி:	அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து கொண்டு
ஸீதாயா:	ஸீதாதேவியினது
ப்ரமுகே	முன்னிலையில்
ஸ்தித:	நிற்பவராய்
வாக்யம்	பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.
ப்ரத்யுவாச	

भर्तुः प्रियहिते युक्ते भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणि ।
स्निग्धमेवंविधं वाक्यं त्वमेवार्हसि भाषितुम् ॥

பர்து: ப்ரியஹிதே யுக்தே பர்துர் விஜயகாங்க்ஷிணி ।
ஸ்நிக்தமேவம் விதம் வாக்யம் த்வமேவார்ஹஸி பாஷிதும் ॥ 28

பர்து:	''கணவரது
ப்ரியஹிதே	நன்மையில்
யுக்தே	அசஞ்சலப்பற்றுடையவரே !
பர்து:	கணவரது
விஜய காங்க்ஷிணி	வெற்றியைக் கோரியவரே !
த்வம் ஏவ	தேவியார் தான்
ஏவம் விதம்	இவ்விதமான
ஸ்நிக்தம்	அழகிய
வாக்யம்	திருமொழியை
பாஷிதும்	மொழிய
அர்ஹஸி	உரியராகிறீர்.

तवैतद्वचनं सौम्ये सारवत् स्निग्धमेव च ।
रत्नौघाद्विविधाच्चापि देवराज्याद्विशिष्यते ॥

தவைதத் வசனம் ஸௌம்யே ஸாரவத் ஸ்நிக்தமேவ ச ।
ரத்நௌகாத் விவிதாத் சாபி தேவராஜ்யாத் விஶிஷ்யதே ॥ 29

ஸௌம்யே	-	"புண்யசீலையே !
தவ	-	தேவியாரது
ஏதத்	-	இந்த
வசனம் ச	-	திருமொழியும்
ஸாரவத்	-	ஆழ்ந்த கருத்துற்றது;
ஸ்நிக்தம் ஏவ	-	அன்பு ததும்பியது;
விவிதாத்	-	பல
ரத்நௌகாத் ச	-	இரத்தினக்குவியலைக் காட்டிலும்
தேவராஜ்யாத் அபி	-	தேவராஜ்யத்தைக் காட்டிலும்
விஶிஷ்யதே	-	மேம்பட்டிருக்கிறது."

अर्थतश्च मया प्राप्ता देवराज्यादयो गुणाः ।
हतशत्रुं विजयिनं रामं पश्यामि सुस्थितम् ॥

அர்த்தஶ் ச மயா ப்ராப்தா தேவராஜ்யாதயோ குணா: ।
ஹத ஶத்ரும் விஜயினம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்திதம் ॥ 30

ராமம்	-	"ஶ்ரீராமரை
ஹத ஶத்ரும்	-	சத்ருக்களைக் கொன்று
விஜயினம்	-	விஜயசாலியாய்
ஸுஸ்திதம்	-	ஸுகமாயிருப்பவராய
பஶ்யாமி	-	தரிசிக்கின்றேன்;
அர்த்தத: ச	-	இப்பிரயோஜனத்தாலேயே
மயா	-	என்னால்
தேவராஜ்யாதய:	-	ஸ்வர்க்கம் முதலான
குணா:	-	பயன்களும்
ப்ராப்தா:	-	அடையப்பட்டது."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिली जनकात्मजा ।
ततः शुभतरं वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ।
தத: ஶுபதரம் வாக்யம் உவாச பவனாத்மஜம் ॥ 31

ஜனகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருமகளான
மைதிலீ	-	ஸீதாதேவி
தத:	-	அப்பொழுது
தஸ்ய	-	அவரது
தத்	-	அந்த
வசனம்	-	சொல்லை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
பவனாத்மஜம்	-	மாருதியைப் பார்த்து
ஶுபதரம்	-	மிக அழகிய
வாக்யம்	-	திருமொழியொன்றை
உவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினாள்;

अतिलक्षणसंपन्नं माधुर्यगुणभूषितम् ।
बुद्ध्या ह्यष्टाङ्गया युक्तं त्वमेवार्हसि भाषितुम् ॥

அதி லக்ஷண ஸம்பந்நம் மாதுர்ய குண பூஷிதம் ।
புத்த்யா ஹ்யஷ்டாங்கயா யுக்தம் த்வமேவார்ஹஸி பாஷிதும் ॥ 32

அதி லக்ஷண ஸம்பந்நம்- ''சிறந்த சொல்லிலக்கணங்களோடு கூடியதும்
மாதுர்ய குண பூஷிதம்- இன்சுவை ததும்பியதும்
அஷ்டாங்கயா - எட்டு வகையான *
புத்த்யா - புத்தியோடு
யுக்தம் ஹி - கூடியதுமாகியதை
பாஷிதும் - பேச
த்வம் ஏவ - நீரே
அர்ஹஸி - உரியவராகிறீர்.''

(* கிரஹணம், தரணம், ஸ்மரணம், ப்ரதிபாதனம், ஊஹம், அபோஹம், அர்த்தவிஞானம், தத்வஞானம் என.)

श्लाघनीयोऽनिलस्य त्वं पुत्रः परमधार्मिकः ।
बलं शौर्यं श्रुतं सत्त्वं विक्रमो दाक्ष्यमुत्तमम् ॥

ஶ்லாகநீயோऽநிலஸ்ய த்வம் புத்ர: பரமதார்மிக: ।
பலம் ஶௌர்யம் ஶ்ருதம் ஸத்வம் விக்ரமோ தாக்ஷ்யம் உத்தமம் ॥ 33

तेजः क्षमा धृतिर्धैर्यं विनीतत्वं न संशयः ।
एते चान्ये च बहवो गुणास्त्वय्येव शोभनाः ॥

தேஜ: க்ஷமா த்ருதிர் தைர்யம் விநீதத்வம் ந ஸம்ஶய: ।
ஏதே சான்யே ச பஹவோ குணாஸ் த்வயி ஏவ ஶோபநா: ॥ 34

த்வம் - ''நீர்
அநிலஸ்ய - வாயுபகவானுக்கு
பரமதார்மிக: - பரமதர்மசீலரும்
ஶ்லாகநீய: - கொண்டாடத் தக்கவருமான
புத்ர: - புதல்வர்;
பலம் - ஆற்றல்,
ஶௌர்யம் - ஆண்மை,
ஶ்ருதம் - சாஸ்திர விஞ்ஞானம்,
ஸத்வம் - பிறவிக்குணப் பெருமை,
விக்ரம: - சத்ருக்களையடக்குதல்,
உத்தமம் - சிறந்த
தாக்ஷ்யம் - தர்மநெறி வழுவாதிருத்தல்,
தேஜ: - அமானுஷ்யசக்தி,'
க்ஷமா - பொறுமை,

த்ருதி:	-	விடாமுயற்சி,
தைர்யம்	-	எதற்கும் மனம் சலியா தன்மை,
விநீதத்வம் ச	-	இந்திரிய நிக்கிரகம், ஆகிய
ஏதே	-	இவைகளும்
அன்யே ச	-	மற்றவைகளுமான
பஹவ:	-	பல
ஶோபநா:	-	மங்களமான
குணா:	-	குணங்கள்
த்வயி ஏவ	-	உம்மிடமே தானிரக்கின்றன–
ஸம்ஶய: ந	-	இதில் ஐயமில்லை.''

अथोवाच पुनः सीतामसंभ्रान्तो विनीतवत् ।
प्रगृहीताञ्जलिर्हर्षात् सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥

அதோவாச புன: ஸீதாம் அஸம்ப்ராந்தோ விநீதவத் ।
ப்ரக்ருஹீதாஞ்ஜலிர்ஹர்ஷாத் ஸீதாயா: ப்ரமுகே ஸ்தித: ॥ 35

அத	-	அப்பொழுது
அஸம்ப்ராந்த:	-	கர்வம் சிறிதுமுறாத அவர்
ப்ரக்ருஹீதாஞ்ஜலி:	-	அஞ்சலிபந்தம் செய்தவராகி
ஸீதாயா:	-	ஸீதாதேவியின்
ப்ரமுகே	-	முன்னிலையில்
ஸ்தித:	-	நின்றவராய்
ஹர்ஷாத்	-	சந்தோஷத்துடன்
விநீதவத்	-	வணக்கமாய்
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியைப் பார்த்து
புன:	-	மீளவும்
உவாச	-	பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டார்;

इमास्तु खलु राक्षस्यो यदि त्वमनुमन्यसे ।
हन्तुमिच्छाम्यहं सर्वा याभिस्त्वं तर्जिता पुरा ॥

இமாஸ் து கலு ராக்ஷஸ்யோ யதி த்வமநுமன்யஸே ।
ஹந்தும் இச்சாம்யஹம் ஸர்வா யாபிஸ்த்வம் தர்ஜிதா புரா ॥ 36

த்வம்	-	''தேவியார்
அநுமன்யஸே யதி	-	உத்தரவளிப்பீராகில்
யாபி:	-	எவர்களால்
புரா	-	முன்பு
த்வம்	-	தேவியார்
தர்ஜிதா	-	மிரட்டப்பட்டீர்களோ
இமா:	-	இந்த
ராக்ஷஸ்ய:	-	அரக்கிகள்

ஸர்வா: கலு து	யாவரையுமே இப்பொழுது
ஹந்தும்	கொல்ல
அஹம்	நான்
இச்சாமி	விரும்புகின்றேன்.''

क्लिश्यन्तीं पतिदेवां त्वामशोकवनिकां गताम् ।
घोररूपसमाचाराः क्रूराः क्रूरतरेक्षणाः ॥

க்லிஶ்யந்தீம் பதிதேவாம் த்வாம் அஶோகவனிகாம் கதாம் ।
கோரரூப ஸமாசாரா: க்ரூரா: க்ரூரதரேக்ஷணா: ॥

राक्षस्यो दारुणकथा वरमेतत् प्रयच्छ मे ।
मुष्टिभिः पाणिभिः सर्वाश्चरणैश्चैव शोभने ॥

इच्छामि विविधैर्घातैर्हन्तुमेताः सुदारुणाः ॥

ராக்ஷஸ்யோ தாருணகதா வரமேதத் ப்ரயச்ச மே । 37
முஷ்டிபி: பாணிபி: ஸர்வாஶ் சரணைஶ்சைவ ஶோபனே ॥
இச்சாமி விவிதைர் காதைர் ஹந்துமேதா: ஸுதாருணா: ॥ 38

ஶோபனே	''புன்யவதியே !
அஶோக வனிகாம்	அசோகவனத்தை
கதாம்	அடைந்து
க்லிஶ்யந்தீம்	பரிதபிப்பவளும்
பதி தேவாம்	கணவரையே தெய்வமாகக் கொண்டாடுபவளுமான
த்வாம்	தேவியாரிடம்
தாருணகதா:	கொடுமையாய் மொழிபவர்களும்
கோரரூப ஸமாசாரா:	பயங்கரமான உருவமும் நடத்தையும் கொண்டவர்களும்
க்ரூரா:	கொடியவர்களும்
க்ரூரதரேக்ஷணா:	மிக பயங்கரமான கண்களைக் கொண்டவர்களும்
ஸுதாருணா:	மிக பயங்கரமானவர்களுமான
ஏதா:	இந்த
ராக்ஷஸ்ய:	அரக்கிகள்
ஸர்வா:	யாவரையும்
முஷ்டிபி:	முஷ்டிகளாலும்
பாணிபி:	கைகளாலும்
சரணை: ஏவ	கால்களாலும்
விவிதை:	பல
காதை: ச	அறைகளாலும்
ஹந்தும்	கொல்ல

இச்சாமி - விரும்புகின்றேன்;
மே - எனக்கு
ஏதத் - இந்த
வரம் - வரத்தை
ப்ரயச்ச - தந்தருள்வீராக !''

घातैर्जानुप्रहारैश्च दशनानां च पातनैः ।
भक्षणैः कर्णनासानां केशानां लुञ्छनैस्तथा ॥

காதைர் ஜாநு ப்ரஹாரைஶ்ச தஶநாநாம் ச பாதநை: ।
பக்ஷணை: கர்ண நாஸானாம் கேஶானாம் லுஞ்சனைஸ் ததா ॥ 39

भृशं शुष्कमुखीभिश्च दारणैर्लङ्घनैर्हतैः ।
निपात्य हन्तुमिच्छामि तव विप्रियकारिणीः ॥

ப்ருஶம் ஶுஷ்க முகீபிஶ்ச தாரணைர் லங்கநைர்ஹதை: ।
நிபாத்ய ஹந்துமிச்சாமி தவ விப்ரீய காரிணீ: ॥ 40

தவ - ''தேவியாருக்கு
விப்ரீய காரிணீ: - தீங்கு புரிந்தவர்களை
காதை: - குத்துக்களாலும்
ஜாநு ப்ரஹாரை: ச - முழங்கால் உதைகளாலும்
தஶநாநாம் - பற்களை
பாதநை: ச - உடைத்தல்களாலும்
கர்ண நாஸானாம் - காதுகளையும் மூக்குகளையும்
பக்ஷணை: - கடித்துத் தின்றல்களாலும்
கேஶானாம் - தலை மயிர்களை
லுஞ்சனை: ததா - அறுத்தல்களாலும்
ஶுஷ்க முகீபி: - கடினமான முனை கொண்ட
நகை: - நகங்களால்
தாரணை: ச - கீறுதல்களாலும்
லங்கநை: - மேல்விழுந்து தாக்குதல்களாலும்
ஹதை: - அறைகளாலும்
நிபாத்ய - தாக்கி
ஹந்தும் - கொல்ல
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.''

एवंप्रकारैर्बहुभिर्विप्रकारैर्यशस्विनि ।
हन्तुमिच्छाम्यहं देवि तवेमाः कृतकिल्बिषाः ॥

ஏவம் ப்ரகாரைர் பஹுபிர் விப்ரகாரைர் யஶஸ்வினி ।
ஹந்துமிச்சாம்யஹம் தேவி தவேமா: க்ருத கில்பிஷா: ॥ 41

யஶஸ்வினி - ''புகழ்பெற்ற
தேவி - அம்மையே !

தவ	-	தேவியாருக்கு
க்ருத கில்பிஷா:	-	தீங்கு புரிந்தவர்களான
இமா:	-	இவர்களை
ஏவம் ப்ரகாரை:	-	இவ்விதமான
பஹுபி: விப்ரகாரை:	-	பல ஹிம்ஸைகளால்
ஹந்தும்	-	கொல்ல
அஹம்	-	நான்
இச்சாமி	-	விரும்புகிறேன்.''

एवमुक्ता हनुमता वैदेही जनकात्मजा ।
उवाच धर्मसहितं हनुमन्तं यशस्विनी ॥

ஏவமுக்தா ஹநுமதா வைதேஹீ ஜனகாத்மஜா ।
உவாச தர்மஸஹிதம் ஹநுமந்தம் யஶஸ்விநீ ॥ 42

ஜனகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருமகளும்
யஶஸ்விநீ	-	புகழ்மிக்கவளுமான
வைதேஹி	-	ஜானகீதேவி
ஹநுமதா	-	ஹனுமாரால்
ஏவம்	-	இங்ஙனம்
உக்தா	-	சொல்லப்பட்டவளாய்
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
தர்ம ஸஹிதம்	-	அறநெறியுற்ற ஒன்றை
உவாச	-	புகன்றருளினார்;

राजसंश्रयवश्यानां कुर्वतीनां पराज्ञया ।
विधेयानां च दासीनां कः कुप्येद्वानरोत्तम ॥

ராஜஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம் குர்வந்தீநாம் பராஜ்ஞயா ।
விதேயாநாம் ச தாஸீநாம் க: குப்யேத் வானரோத்தம ॥ 43

வானரோத்தம	-	''வானரசிரேஷ்டரே !
ராஜ ஸம்ஶ்ரய வஶ்யாநாம்	-	அரசனாதரவிற்குட்பட்டவர்களும்
பராஜ்ஞயா	-	பிறரது ஆக்ஞைக்கு
விதே யாநாம்	-	கீழ்படிந்து
குர்வந்தீநாம் ச	-	நடப்பவர்களுமான
தாஸீநாம்	-	வேலைக்காரிகளிடம்
க:	-	எவன்
குப்யேத்	-	கோபமடைவான் ?

भाग्यवैषम्ययोगेन पुरा दुश्चरितेन च ।
मयैतत् प्राप्यते सर्वं स्वकृतं ह्युपभुज्यते ॥

பாக்யவைஷம்ய யோகேந புரா துஶ்சரிதேந ச ।
மயைதத் ப்ராப்யதே ஸர்வம் ஸ்வக்ருதம் ஹ்யுபபுஜ்யதே ॥ 44

பாக்யவைஷம்ய யோகேந-பாக்யத்தின் மாறுபாட்டினாலும்
புரா துஷ்சரிதேந ச - முன் ஜன்மத்தின் தீவினையினாலும்
மயா - என்னால்
ஏதத் ஸர்வம் - இது யாவும்
ப்ராப்யதே - அனுபவிக்கப்படுகின்றது;
ஸ்வக்ருதம் ஹி - தம் தம் வினைப்பயனல்லவோ
உபபுஜ்யதே - அனுபவிக்கப்படுகிறது ?''

प्राप्तव्यं तु दशायोगान्मयैतदिति निश्चितम् ।
दासीनां रावणस्याहं मर्षयामीह दुर्बला ॥

ப்ராப்தவ்யம் து தஶாயோகாந் மயைதத் இதி நிஶ்சிதம் ।
தாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்பலா ॥ 45

தஶாயோகாத் - ''விதிப்பயனாய்
மயா - என்னால்
து - இப்பொழுது
ஏதத் - இது
ப்ராப்தவ்யம் - அனுபவிக்க வேண்டியது
இதி - என்று
நிஶ்சிதம் - எனது கொள்கை;
துர்பலா - திடனழிந்திருக்கும்
அஹம் - நான்
இஹ - இவ்விஷயத்தில்
ராவணஸ்ய - ராவணனது
தாஸீநாம் - வேலைக்காரிகளை
மர்ஷயாமி - மன்னிக்கின்றேன்.''

आज्ञप्ता रावणेनैता राक्षस्यो मामतर्जयन् ।
हते तस्मिन्न कुर्युर्हि तर्जनं वानरोत्तम ॥

அதஆஞாப்தா ராவணேநைதா ராக்ஷஸ்யோ மாமதர்ஜயன் ।
ஹதே தஸ்மின் ந குர்யுர்ஹி தர்ஜனம் வானரோத்தம ॥ 46

வானரோத்தம - ''வானரசிரேஷ்டரே !
ஏதா: - இந்த
ராக்ஷஸ்ய: - அரக்கிகள்
ராவணேந - ராவணனால்
ஆஞாப்தா - கட்டளையிடப்பட்டவர்களாய்
மாம் - என்னை
அதர்ஜயந் - மிரட்டினார்கள்;
தஸ்மின் ஹி - அவனே
ஹதே - இறந்த பொழுது
தர்ஜனம் குர்யு: ந - மிரட்ட மாட்டார்கள்.''

अयं व्याघ्रसमीपे तु पुराणो धर्मसंहितः ।
ऋक्षेण गीतः श्लोको मे तन्निबोध प्लवङ्गम ।।

அயம் வ்யாக்ரஸமீபே து புராணோ தர்ம ஸம்ஹித: ।
ரிக்ஷேண கீத: ஶ்லோகோ மே தன்நிபோத ப்லவங்கம ॥

புராண: - ''புராதனமானதம் 47
தர்மஸம்ஸ்தித: து - அறநெறிவழுவாததுமான
அயம் - இந்த
ஶ்லோக: - ச்லோகமானது
வ்யாக்ர ஸமீபே - ஒரு புலியினருகில்
ரிக்ஷேண - ஒரு கரடியால்
கீத: - மொழியப்பட்டது;
ப்லவங்கம - வானரரே !
தத் - அதை
மே - என்னிடம்
நிபோத - கேட்பீராக;

न परः पापमादत्ते परेषां पापकर्मणाम् ।
समयो रक्षितव्यस्तु सन्तश्चारित्रभूषणाः ।।

ந பர: பாபமாதத்தே பரேஷாம் பாபகர்மணாம் ।
ஸமயோ ரக்ஷிதவ்யஸ்து ஸந்தஶ் சாரித்ர பூஷணா: ॥ 48

பர: -''ஒருவன் (நற்புருடன்)
பாப கர்மணாம் - பாபத்தைப் புரியும்
பரேஷாம் - மற்றவர்களுக்கம் (தீயவர்களுக்கும்)
பாபம் - தீங்கை
ஆதத்தே ந - புரிகிறதில்லை;
ஸமய: து - நன்னெறியே தான்
ரக்ஷிதவ்ய: - பாதுகாக்கத்தக்கது;
ஸந்த: - நல்லோர்கள்
சாரித்ர பூஷணா: - நன்னடத்தையையே ஆபரணமாகக் கொண்டவர்கள்.''

पापानां वा शुभानां वा वधार्हाणां प्लवङ्गम ।
कार्यं करुणमार्येण न कश्चिन्नापराध्यति ।।

பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம । 49
கார்யம் கருணமார்யேண ந கச்சிந் நாபராத்யதி ॥

ப்லவங்கம - ''வானரரே !
பாபாநாம் வா - பாபிகளிடந்தானாகட்டும்
ஶுபாநாம் வா - நல்லோர்களிடந்தானாகட்டும்

வதார்ஹாணாம் - வதைக்குரியவர்களிடந்தானாகட்டும்
ஆர்யேண - நல்லொழுக்கங் கொண்டவனால்
கருணம் - தயையே
கார்யம் - புரியத் தக்கது;
கச்சித் - எவனும்
ந அபராத்யதி ந - குற்றம் புரியாதிரான்.''

लोकहिंसाविहाराणां रक्षसां कामरूपिणाम् ।
कुर्वतामपि पापानि नैव कार्यमशोभनम् ।।

லோக ஹிம்ஸா விஹாராணாம் ரக்ஷஸாம் காமரூபிணாம்।
குர்வதாமபி பாபானி நைவ கார்யமஶோபனம்॥ 50

லோக ஹிம்ஸா விஹாராணாம்-லோகங்களின் ஹிம்ஸையையே பொழுது போக்காகக் கொண்டவர்களாய்
காமரூபிணாம் - நினைத்து உருவங் கொண்டு
பாபானி அபிச - தீமைகளையே
குர்வதாம் - செய்யும்
ரக்ஷஸாம் ஏவ - ராக்ஷஸர்களுக்குங் கூட
அஶோபனம் - தீங்கானது
கார்யம் ந - செய்யத்தக்கதன்று.''

एवमुक्तस्तु हनुमान् सीतया वाक्यकोविदः ।
प्रत्युवाच ततः सीतां रामपत्नीं यशस्विनीम् ।।

ஏவ முக்தஸ்து ஹநுமான் ஸீதயா வாக்ய கோவித:।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் ராம பத்நீம் யஶஸ்விநீம்॥ 51

வாக்ய கோவித: - பேசுவதில் நிபுணரான
ஹநுமான் து - ஹநுமாரும்
ஸீதயா - ஸீதாப்பிராட்டியால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டவராய்
தத: - அப்பொழுது
ராம பத்நீம் - ஸ்ரீராமரது பார்யையும்
யஶஸ்விநீம் - கீர்த்திமதியுமான
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தா;

युक्ता रामस्य भवती धर्मपत्नी यशस्विनी ।
प्रतिसंदिश मां देवि गमिष्ये यत्र राघवः ।।

யுக்தா ராமஸ்ய பவதீ தர்மபத்நீ யஶஸ்விநீ।
ப்ரதி ஸந்திஶ மாம் தேவி கமிஷ்யே யத்ர ராகவ:॥ 52

தேவி - ''அம்மணி !

ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
யுக்தா	-	ஏற்ற
யஶஸ்விநீ	-	யசஸ்வினியான
தர்மபத்நீ	-	தர்மபத்தினியான
பவதீ	-	தேவியார்
மாம்	-	எனக்கு
ப்ரதி ஸந்திஶ	-	விடை தந்தருள்வீராக;
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
யத்ர	-	எங்கோ அங்கு
கமிஷ்யே	-	செல்வேன்.''

एवमुक्ता हनुमता वैदेही जनकात्मजा ।
अब्रवीद्द्रष्टुमिच्छामि भर्तारं वानरोत्तम ॥

ஏவமுக்தாவா ஹநுமதா வைதேஹீ ஜனகாத்மஜா।
அப்ரவீத் த்ரஷ்டு மிச்சாமி பர்தாரம் வாநரோத்தம ॥ 53

ஹநுமதா	-	அனுமாரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்தா	-	மொழியப் பெற்ற
தீனவத்ஸலா	-	தீனதயாளுவான
வைதேஹீ	-	ஜானகிதேவியார்
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு புகன்றாள்;
வாநரோத்தம	-	''வானரசிரேஷ்டரே !
பர்தாரம்	-	கணவரை
த்ரஷ்டும்	-	தரிசிக்க
இச்சாமி	-	விரும்புகின்றேன்.''

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान् मारुतात्मजः ।
हर्षयन् मैथिलीं वाक्यमुवाचेदं महाद्युतिः ॥

தஸ்யாஸ் தத் வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநுமான் மாருதாத்மஜ:।
ஹர்ஷயன் மைதிலீம் வாக்யம் உவாசேதம் மஹாத்யுதி: ॥ 54

மாருதாத்மஜ:	-	வாயுமைந்தரும்
மஹாத்யுதி:	-	மகாமகிமை கொண்டவருமான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
தஸ்யா:	-	அவளது
தத்	-	அந்த
வசனம்	-	திருமொழியை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
மைதிலீம்	-	ஜானகிதேவியாரை
ஹர்ஷயன்	-	சந்தோஷப்படுத்துபவராய்
வாக்யம்	-	சொல்லொன்றை

இதம்	-	பின்வருமாறு
உவாச	-	புகன்றார்;

पूर्णचन्द्राननं रामं द्रक्ष्यस्यार्ये सलक्ष्मणम् ।
स्थिरमित्रं हतामित्रं शचीव त्रिदशेश्वरम् ॥

பூர்ண சந்த்ராநநம் ராமம் த்ரக்ஷ்யஸ்யார்யே ஸ லக்ஷ்மணம் ।
ஸ்திர மித்ரம் ஹதா மித்ரம் ஶசீவ த்ரிதஶேஶ்வரம் ॥ 55

ஆர்யே	-	''நற்குணசீலமுடைய தேவீ!
பூர்ண சந்த்ராநநம்	-	முழுமதியை நிகர்த்த திருமுகமுடையவரும்
ஸ்திர மித்ரம்	-	உற்ற நண்பர்களுற்றவரும்
ஹதா மித்ரம்	-	மாய்க்கப் பெற்ற மாற்றாரை உடையவரும்
ஸ லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரோடு கூட இருக்கப் பெற்றவருமான
ராமம்	-	ஸ்ரீராமபிரானை
ஶசீ	-	இந்திராணீதேவி
த்ரிதஶேஶ்வரம்	-	தேவேந்திரனை
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
த்ரக்ஷ்யஸி	-	தரிசிப்பீராக.''

तामेवमुक्त्वा राजन्तीं सीतां साक्षादिव श्रियम् ।
आजगाम महावेगो हनुमान् यत्र राघवः ॥

தாமேவ முக்த்வா ராஜந்தீம் ஸீதாம் ஸாக்ஷாத் இவ ஶ்ரியம் ।
ஆஜகாம மஹாவேகோ ஹநுமான் யத்ர ராகவ: ॥ 56

ஹநுமான்	-	ஆஞ்ஜனேயர்
ஸாக்ஷாத்	-	ஸாக்ஷாத்
ஶ்ரியம் இவ	-	மஹாலக்ஷ்மி போன்று
ராஜந்தீம்	-	விளங்கிய
தாம்	-	அந்த
ஸீதாம்	-	ஸீதாபிராட்டியிடம்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	-	தெரிவித்து விட்டு,
மஹாவேகா:	-	மிகக் வேகமுற்றவராய்
ராகவ:	-	ரகுகுலதிலகர்
யத்ர	-	எங்கோ அங்கு
ஆஜகாம	-	வந்து சேர்ந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே மைதிலீப்ரியநிவேதநம் நாம ஷோடஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஸப்ததஶோத்தர ஶததமம: ஸர்க: - 117

स उवाच महाप्राज्ञमभिगम्य प्लवङ्गमः ।
रामं वचनमर्थज्ञो वरं सर्वधनुष्मताम् ॥

ஸ உவாச மஹாப்ராஞுபிகம்ய ப்லவங்கம: ।
ராம் வசனமர்தஞு: வரம் ஸர்வதநுஷ்மதாம் ॥ 1

ஸ - அந்த
அர்தஞு: - பொருளறிந்த
ப்லவங்கம: - வானரர் (மாருதி)
மஹா ப்ராஞும் - பேரறிவாளரும்
ஸர்வதநுஷ்மதாம் - எல்லா வில்லாளிகளிலும்
வரம் - மேம்பட்டவருமாகிய
ராமம் - ஸ்ரீராமபிரானை
அபிகம்ய - கிட்டு அணுகி
வசனம் - ஒரு மொழியை
உவாச - மொழிந்தார்;

यन्निमित्तोऽयमारम्भः कर्मणां च फलोदयः ।
तां देवीं शोकसंतप्तां मैथिलीं द्रष्टुमर्हसि ॥

யந்நிமித்தோऽயமாரம்ப: கர்மணாம் ச பலோதய: ।
தாம் தேவீம் ஶோகஸந்தப்தாம் மைதிலீம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥ 2

அயம் - “இந்த
ஆரம்ப: - முயற்சியானது
யந்நிமித்த: - எவளை நிமித்தமாகக் கொண்டதோ,
கர்மணாம் - முயற்சிகளின்
பலோதய: - பலப்ராப்தியும்
ச - அப்படியே எவளைக் காரணமாகக் கொண்டதோ,
தாம் - அந்த
ஶோக ஸந்தப்தாம் - துயருற்றிருந்த
மைதிலீம் தேவீம் - ஜானகீதேவியை
த்ரஷ்டும் அர்ஹஸி - காணத் திருவுள்ளம் கொள்வீராக.”

सा हि शोकसमाविष्टा बाष्पपर्याकुलेक्षणा ।
मैथिली विजयं श्रुत्वा तव हर्षमुपागमत् ॥

ஸா ஹி ஶோகஸமாவிஷ்டா பாஷ்ப பர்யாகுலேக்ஷணா । 3
மைதிலீ விஜயம் ஶ்ருத்வா தவ ஹர்ஷமுபாகமத் ॥

பாஷ்ப பர்யாகுலேக்ஷணா- “கண்ணீர் ததும்பிய கண்களுற்றவளாய்

ஶோக ஸமாவிஷ்டா	துயரம் மேலிட்டிருந்த
ஸா	அந்த
மைதிலீ ஹி	வைதேஹி அம்மையும்
தவ	தேவரீரது
விஜயம்	வெற்றியை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு,
ஹர்ஷம்	ஆனந்தத்தை
உபாகமத்	அடைந்தாள்.''

पूर्वकात् प्रत्ययाच्चाहमुक्तो विश्वस्तया तया ।
भर्तारं द्रष्टुमिच्छामि कृतार्थं सहलक्ष्मणम् ॥

பூர்வகாத் ப்ரத்யயாத் சாஹமுக்தோ விஶ்வஸ்தயா தயா ।
பர்தாரம் த்ரஷ்டுமிச்சாமி க்ருதார்தம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ 4

அஹம் ச	''நானும்
பூர்வகாத் ப்ரத்யயாத்	முந்திய பரிச்சயத்தால்
விஶ்வஸ்தயா	நம்பிக்கை கொண்ட
தயா	ஸீதாப்பிராட்டியால்
உக்த:	பின்வருமாறு மொழிந்தருளப் பெற்றேன்;''
க்ருதார்தம்	'மனோரதம் நிறைவேற்றப் பெற்று
ஸஹலக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரோடு கூட இருக்கப் பெற்ற
பர்தாரம்	கணவரை
த்ரஷ்டும் இச்சாமி	தரிசிக்க ஆவல் கொண்டிருக்கின்றேன்.'

एवमुक्तो हनुमता रामो धर्मभृतां वरः ।
अगच्छत् सहसा ध्यानमीषद्बाष्पपरिप्लुतः ॥

ஏவம் உக்தோ ஹநுமதா ராமோ தர்மப்ருதாம் வர: ।
அகச்சத் ஸஹஸா த்யானமீஷத் பாஷ்ப பரிப்லுத: ॥ 5

ஹநுமதா	ஹனுமாரால்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	தெரிவிக்கப் பெற்றவரும்
தர்ம ப்ருதாம்	தர்மிஷ்டர்களுள்
வர:	உத்தமருமாகிய
ராம:	ஸ்ரீராமபிரான்
ஈஷத் பாஷ்ப பரிப்லுத:	சற்று ததும்பிய கண்ணீர் கொண்டவராய்
ஸஹஸா	தத்க்ஷணமே
த்யானம் அகச்சத்	சற்று ஆலோசிக்கலானார்.

दीर्घमुष्णं विनिःश्वस्य मेदिनीमवलोकयन् ।
उवाच मेघसंकाशं विभीषणमुपस्थितम् ॥

தீர்கமுஷ்ணம் விநிஶ்வஸ்ய மேதிநீமவலோகயன் ।
உவாச மேகஸங்காஶம் விபீஷணமுபஸ்திதம் ॥ 6

உஷ்ணம்	-	வெப்பமாக
தீர்கம் விநிஶ்வஸ்ய	-	பெருமூச்சு விட்டு
மேதிநீம்	-	பூமியை
அவலோகயன்	-	நோக்கியவராய்
உபஸ்திதம்	-	அருகில் காத்து நிற்கும்
மேக ஸங்காஶம்	-	மேகத்தை நிகர்த்த
விபீஷணம்	-	விபீஷணரைப் பார்த்து
உவாச	-	பின்வருமாறு உரைத்தருளினார்;

दिव्याङ्गरागां वैदेहीं दिव्याभरणभूषिताम् ।
इह सीतां शिरःस्नातामुपस्थापय मा चिरम् ॥

திவ்யாங்கராகாம் வைதேஹீம் திவ்யாபரண பூஷிதாம் ।
இஹ ஸீதாம் ஶிர: ஸ்நாதாம் உபஸ்தாபய மா சிரம் ॥ 7

இஹ	-	''இப்பொழுது
வைதேஹீம்	-	ஜனகர் மகளான
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஶிர: ஸ்நாதாம்	-	சிரஸ்நானம் செய்தவளாயும்
திவ்யாங்க ராகாம்	-	சிறந்த மேனிப் பூச்சு கொண்டவளாயும்
திவ்யாபரண பூஷிதாம்	-	சிறந்த ஆபரணங்கள் பூண்டவளாயும்
மா சிரம்	-	விரைவாய
உபஸ்தாபய	-	அழைவிப்பாயாக.''

एवमुक्तस्तु रामेण त्वरमाणो विभीषणः ।
प्रविश्यान्तःपुरं सीतां स्वाभिः स्त्रीभिरचोदयत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண த்வரமாணோ வீபீஷண: ।
ப்ரவிஶ்யாந்த:புரம் ஸீதாம் ஸ்வாபி: ஸ்த்ரீபிரசோதயத் ॥ 8

ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	உரைத்தருளப் பெற்ற
விபீஷண:	-	விபீஷணர்
து	-	அப்பொழுது
த்வரமாண:	-	வேகமுற்றவராய்
அந்த: புரம்	-	அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிஶ்ய	-	சென்று
ஸ்வாபி:	-	தன்னைச் சார்ந்த
ஸ்த்ரீபி:	-	ஸ்த்ரீகளைக் கொண்டு
ஸீதாம்	-	ஸீதாப்பிராட்டியிடம்
அசோதயத்	-	பின்வருமாறு கூறினார்.

दिव्याङ्गरागा वैदेही दिव्याभरणभूषिता ।
यानमारोह भद्रं ते भर्ता त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥

திவ்யாங்கராகா வைதேஹீ திவ்யாபரண பூஷிதா ।
யான மாரோஹ பத்ரம் தே பர்தா த்வாம் த்ரஷ்டுமிச்சதி ॥ 9

வைதேஹீ	-	"ஜானகி அம்மையே !
பத்ரம் தே	-	தேவியாருக்கு மங்களம் பெருகுக;
பர்தா	-	கணவனார்
த்வாம் த்ரஷ்டும்	-	தேவியாரைக் காண
இச்சதி	-	திருவுள்ளம் கொண்டிருக்கின்றார்;
திவ்யாங்கராகா	-	சிறந்த மேனிப் பூச்சு கொண்டவளாய்
திவ்யாபரண பூஷிதா	-	சிறந்த ஆபரணங்கள் பூண்டவளாள்
யானம்	-	பல்லக்கில்
ஆரோஹ	-	ஏறியருள்வீராக."

एवमुक्ता तु वैदेही प्रत्युवाच विभीषणम् ।
अस्नाता द्रष्टुमिच्छामि भर्तारं राक्षसाधिप ॥

ஏவமுக்தா து வைதேஹீ ப்ரத்யுவாச விபீஷணம் ।
அஸ்நாதா த்ரஷ்டுமிச்சாமி பர்தாரம் ராக்ஷஸாதிப ॥ 10

ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்தா	-	விண்ணப்பிக்கப் பெற்ற
வைதேஹீ	-	ஜானகீதேவியும்
து	-	அப்பொழுது
விபீஷணம்	-	விபீஷணரைப் பாரத்து
ப்ரத்யுவாச	-	பின்வருமாறு பதில் மொழிந்தருளினார்;
ராக்ஷஸாதிப	-	"ராக்ஷஸமன்ன !
பர்தாரம்	-	கணவரை
அஸ்நாதா	-	ஸ்நானம் செய்யாதவளாகவே
த்ரஷ்டும்	-	தரிசிக்க
இச்சாமி	-	விரும்புகின்றேன்."

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः ।

தஸ்யாஸ் தத் வசனம் ஶ்ருத்வா ப்ரத்யுவாச விபீஷண: । 11

விபீஷண:	-	விபீஷணர்
தஸ்யா:	-	ஸீதாதேவியினது
தத்	-	அந்த
வசனம் ஶ்ருத்வா	-	சொல்லைக் கேட்டு
ப்ரத்யுவாச	-	பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்;

यदाह राजा भर्ता ते त्तथा कर्तुमर्हसि ॥

யதாஹ ராஜா பர்தா தே தத்ததா கர்துமர்ஹஸி ॥ 12

தே	''தேவியாரது
பர்தா	கணவராகிய
ராம:	ஸ்ரீராமர்
யத்	ஏதொன்றை
ஆஹ	சாற்றியருளினாரோ,
தத்	அதை
ததா	அவ்வண்ணமாகவே
கர்தும்	செய்ய
அர்ஹஸி	திருவுளம் கொள்வீராக.''

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिली भर्तृदेवता ।
भर्तृभक्तिव्रता साध्वी तथेति प्रत्यभाषत ॥

தஸ்ய தத் வசனம் ஶ்ருத்வா மைதிலீ பர்த்ருதேவதா ।
பர்த்ருபக்தி வ்ரதா ஸாத்வீ தத்தேதி ப்ரத்யபாஷத ॥ 13

பர்த்ருதேவ்தா	கணவரையே தெய்வமாகக் கொண்டவளும்
பர்த்ரு பக்தி வ்ரதா	கணவரிடத்து பக்தியையே ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவளும்
ஸாத்வீ	சத்குணசீலையுமான
மைதிலீ	ஜானகீதேவியார்
தஸ்ய	அவரது
தத்	அந்த
வசனம்	மொழிக்கு
ஶ்ருத்வா	திருச்செவி சாய்த்து,
ததா	அவ்வண்ணமே செய்கின்றேன்
இதி	என்று
ப்ரத்ய பாஷத	மறுமொழி புகன்றரளினாள்.

ततः सीतां शिरःस्नातां युवतीभिरलङ्कृताम् ।
महार्हाभरणोपेतां महार्हाम्बरधारिणीम् ॥

தத: ஸீதாம் ஶிர:ஸ்நாதாம் யுவதீபிரலங்க்ருதாம் । 14
மஹார்ஹாபரணோ பேதாம் மஹார்ஹாம்பரதாரிணீம் ॥

आरोप्य शिबिकां दीप्तां परार्ध्याम्बरसंवृताम् ।
रक्षोभिर्बहुभिर्गुप्तामाजहार विभीषणः ॥

ஆரோப்ய ஶிபிகாம் தீப்தாம் பரார்த்யாம்பரஸம்வ்ருதாம் । 15
ரக்ஷோபிர் பஹுபிர் குப்தாம் ஆஜஹார விபீஷண: ॥

விபீஷண:	விபீஷணர்

தத: - அப்பொழுது
யுவதீபி: - மங்கையர்களால்
ஶிர: ஸ்நாதாம் - தலை நீராட்டினவளும்
மஹார்ஹா பரணோ பேதாம்-சிறந்த ஆபரணங்கள் பூண்டு
அலங்க்ருதாம் - அலங்கரிக்கப்பட்டவளும்
மஹார்ஹாம் பர தாரிணீம்-மிகச் சிறந்த ஆடையுடுத்தவளுமாய்
ஸீதாம் - ஸீதாப்பிராட்டியாரை
பரார்த்யாம் பர ஸம்வ்ருதாம்-சிறந்த வஸ்திரத்தால் மூடப்பெற்றதும்
பஹுபி: - பல
ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்
குப்தாம் - ரக்ஷிக்கப்பட்டதும்
தீப்தாம் - ஒளி பொருந்தியதுமான
ஶிபிகாம் - பல்லக்கில்
ஆரோப்ய - ஏற்றி வைத்து
ஆஜஹார - அழைத்து வந்தார்.

सोऽभिगम्य महात्मानं ज्ञात्वापि ध्यानमास्थितम् ।
प्रणतश्च प्रहृष्टश्च प्राप्तां सीतां न्यवेदयत् ।।

ஸோऽபிகம்ய மஹாத்மானம் ஞாத்வாபி த்யான மாஸ்:திதம் ।
ப்ரணதஶ்ச ப்ரஹ்ருஷ்டஶ்ச ப்ராப்தாம் ஸீதாம் ந்யவேதயத் ॥ 16

ஸ: - அவர் (விபீஷணர்)
ஞாத்வா அபி - அறிந்திருந்தும்
த்யானம் - சிந்தையை
ஆஸ்திதம் - கொண்டிருப்பவரும்
மஹாத்மானம் - மஹாத்மாவுமாகிய அவரை
அபிகம்ய - அணுகி,
ப்ரணத: ச - நமஸ்கரித்தார்;
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ச - ஆனந்தங் கொண்டவராய்
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
ப்ராப்தாம் - எழுந்தருளியவளாய்
ந்யவேதயத் - தெரிவித்துக் கொண்டார்.

तामागतामुपश्रुत्य रक्षोगृहचिरोषिताम् ।
हर्षो दैन्यं च रोषश्च त्रयं राघवमाविशत् ।।

தாமாகதாம் உபஶ்ருத்ய ரக்ஷோக்ருஹ சிரோஷிதாம் ।
ஹர்ஷோ தைன்யம் ச ரோஷஶ்ச த்ரயம் ராகவமாவிஶத் ॥ 17

ரக்ஷோ க்ருஹ சிரோஷிதாம்-அரக்கன் அரண்மனையில் நெடுங்காலமாக வசித்த
தாம் - அவளை

ஆகதாம்	-	வந்தவளாய்
உபஶ்ருத்ய	-	கேட்டு,
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஹர்ஷ:	-	சந்தோஷம்
தைன்யம் ச	-	இரக்கமும்
ரோஷ: ச	-	கோபமும் ஆகிய
த்ரயம்	-	மூன்றும்
ஆவிஶத்	-	மேலிட்டது.

ततः पार्श्वगतं दृष्ट्वा सविमर्शं विचारयन् ।
विभीषणमिदं वाक्यं प्रहृष्टो राघवोऽब्रवीत् ॥

தத: பார்ஶ்வகதம் த்ருஷ்ட்வா ஸவிமர்ஶம் விசாரயன் ।
விபீஷண மிதம் வாக்யம் ப்ரஹ்ருஷ்டோ ராகவோऽப்ரவீத் ॥ 18

ராகவ	-	ஸ்ரீராமர்
தத:	-	அப்பொழுது
ஸ விமர்ஶம்	-	கவனத்துடன்
விசாரயன்	-	கூர்ந்து ஆலோசித்தவராய்
ப்ரஹ்ருஷ்ட:	-	ஆனந்தங்கொண்டு
பார்ஶ்வகதம்	-	அருகில் வந்திருக்கும்
விபீஷணம்	-	விபீஷணரை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
வாக்யம்	-	சொல்லொன்றை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	புகன்றருளினார்;

राक्षसाधिपते सौम्य नित्यं मद्विजये रत ।
वैदेही सन्निकर्षं मे शीघ्रं समुपगच्छतु ॥

ராக்ஷஸாதிபதே ஸௌம்ய நித்யம் மத்விஜயே ரத ।
வைதேஹீ ஸந்நிகர்ஷம் மே ஶீக்ரம் ஸமுபகச்சது ॥ 19

ஸௌம்ய	-	"புன்யாத்மாவே !
நித்யம்	-	எப்பொழுதும்
மத்விஜயே	-	எனது வெற்றியில்
ரத	-	அசையாப் பற்றுடைய
ராக்ஷஸாதிபதே	-	அரக்கமன்னா !
வைதேஹீ	-	ஜானகி
மே	-	எனது
ஸந்நிகர்ஷம்	-	சமீபத்திற்கு
ஶீக்ரம்	-	விரைவாய்
ஸமுபகச்சது	-	வந்து சேரட்டும்."

स तद्वचनमाज्ञाय राघवस्य विभीषणः ।
तूर्णमुत्सारणे यत्नं कारयामास सर्वतः ॥

ஸ தத்வசனமாஞாய ராகவஸ்ய விபீஷண: ।
தூர்ணமுத்ஸாரணே யத்நம் காரயாமாஸ ஸர்வத: ॥ 20

ஸ: - அந்த
விபீஷண: - விபீஷணர்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
தத் - அந்த
வசனம் - கட்டளையை
ஆஞாய - சிரமேற்கொண்டு
தூர்ணம் - விரைவாய்
ஸர்வத: - எங்கும்
உத்ஸாரணே - ஜனங்களை விலக்குவதில்
யத்நம் - முயற்சியை
காரயாமாஸ - செய்யக் கட்டளையிட்டார்.

कञ्चुकोष्णीषिणस्तत्र वेत्रजर्जरपाणयः ।
उत्सारयन्तः पुरुषाः समन्तात् परिचक्रमुः ॥

கஞ்சுகோஷ்ணீஷிணஸ் தத்ர வேத்ர ஜர்ஜர பாணய: ।
உத்ஸாரயந்த: புருஷா: ஸமந்தாத் பரிசக்ரமு: ॥ 21

கஞ்சு கோஷ்ணீஷிண:-சட்டைகளையும், தலைப்பாகைகளையும்
அணிந்தவர்களும்
வேத்ர ஜர்ஜர பாணய:-பிரம்பை பிடித்து தழும்பு கொண்ட
கைகளுற்றவர்களுமான
புருஷா: - புருஷர்கள்
தத்ர - அப்பொழுது
ஸமந்தாத் - நாற்புறத்திலும்
உத்ஸாரயந்த: - விலக்குபவர்களாய்
பரிசக்ரமு: - ஸஞ்சரித்தார்கள்.

ऋक्षाणां वानराणां च राक्षसानां च सर्वशः ।
बृन्दान्युत्सार्यमाणानि दूरमुत्ससृजुस्तदा ॥

ரிக்ஷாணாம் வானராணாம் ச ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வஶ: ।
வ்ருந்தான் யுத் ஸார்யமாணாநி தூரமுத்ஸஸ்ருஜுஸ்ததா ॥ 22

ததா - அப்பொழுது
ஸர்வஶ: - எப்புறமும்
ரிக்ஷாணாம் - கரடிகளுடையவும்
வானராணாம் ச - வானரர்களுடையவும்
ராக்ஷஸாநாம் ச - அரக்கர்களுடையவும்

உத்ஸார்யமாணாநி - விலக்கப்படும்
வ்ருந்தானி - கூட்டங்கள்
தூரம் - தூரத்தில்
உத்ஸஸ்ருஜு: - விலகிக் கொண்டன.

तेषामुत्सार्यमाणानां सर्वेषां ध्वनिरुत्थितः ।
वायुनोद्वर्तमानस्य सागरस्येव निःस्वनः ॥

தேஷாம் உத்ஸார்யமாணாநாம் ஸர்வேஷாம் த்வநிருத்தித:।
வாயுநோத்வர்தமானஸ்ய ஸாகரஸ்யேவ நிஸ்ஸ்வன: ॥ 23

உத்ஸார்யமாணாநாம்-விலக்கி ஒதுக்கப்படும்
தேஷாம் - அவர்கள்
ஸர்வேஷாம் - யாவருடையவும்
த்வநி: - ஓசையானது
வாயுநா - காற்றால்
உத்வர்தமானஸ்ய - அலைக்கப்படும்
ஸாகரஸ்ய - சமுத்திரத்தின்
நிஸ்ஸ்வன: - ஓசை
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
உத்தித: - கிளம்பிற்று.

उत्सार्यमाणांस्तान् दृष्ट्वा समन्ताज्जातसंभ्रमान् ।
दाक्षिण्यात्तदमर्षाच्च वारयामास राघवः ॥

உத்ஸார்ய மாணான் தான் த்ருஷ்ட்வா ஸமந்தாஜ்ஜாத ஸம்ப்ரமான்।
தாக்ஷிண்யாத் ததமர்ஷாச்ச வாராயமாஸ ராகவ: ॥ 24

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸமந்தாத் - நாற்புறமும்
உத்ஸார்ய மாணான் - விலக்கப்படும்
தான் - அவர்களை
ஜாத ஸம்ப்ரமான் - பரபரப்புற்றவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
தாக்ஷிண்யாத் - பிரியத்தாலும்
ததமர்ஷாத் ச - விபீஷணரிடம் கோபத்தாலும்
வாராயமாஸ - அதைத் தடுத்தார்.

संरब्धश्चाब्रवीद्रामश्चक्षुषा प्रदहन्निव ।
विभीषणं महाप्राज्ञं सोपालम्भमिदं वचः ॥

ஸம்ரப்தஸ்சாப்ரவீத் ராமஸ் சக்ஷுஷா ப்ரதஹன்நிவ ।
விபீஷணம் மஹாப்ராஜ்ஞம் ஸோபாலம்பமிதம் வச: ॥ 25

ராம: ச - ஸ்ரீராமரும்

ஸம்ரப்த:	-	கோபமுற்றவராய்
சக்ஷுஷா	-	கண்ணால்
ப்ரதஹன் இவ	-	பொசுக்குபவர் போலாய்
மஹா ப்ராஜ்ஞும்	-	மகா நுண்ணறிவாளராகிய
விபீஷணம்	-	விபீஷணரைப் பார்த்து
ஸோபாலம்பம்	-	நிந்தனையான
வச:	-	சொல்லலொன்றை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	புகன்றார்;

किमर्थं मामनादृत्य क्लिश्यतेऽयं त्वया जनः ।
निवर्तयैनमुद्योगं जनोऽयं स्वजनो मम ॥

கிமர்தம் மாமநாத்ருத்ய க்லிஶ்யதே(அ)யம் த்வயா ஜன: ।
நிவர்தயைனமுத்யோகம் ஜனோऽயம் ஸ்வஜனோ மம ॥ 26

மாம்	-	"என்னிடம்
அநாத்ருத்ய	-	மரியாதைக் குறைவாக
அயம்	-	இந்த
ஜன:	-	ஜனமானது
கிமர்தம்	-	ஏன்
த்வயா	-	உன்னால்
க்லிஶ்யதே	-	துன்புறுத்தப்படுகிறது ?
ஏனம்	-	இந்த
உத்யோகம்	-	காரியத்தை
நிவர்தய	-	தடுப்பாயாக;
அயம்	-	இந்த
ஜன:	-	ஜனமானது
மம	-	எனது
ஸ்வஜந:	-	சொந்த ஜனம்."

न गृहाणि न वस्त्राणि न प्राकारास्तिरस्क्रियाः ।
नेदृशा राजसत्कारा वृत्तमावरणं स्त्रियाः ॥

ந க்ருஹாணி ந வஸ்த்ராணி ந ப்ராகாராஸ் திரஸ்க்ரியா: ।
நேத்ருஶா ராஜஸத்காரா வ்ருத்தமாவரணம் ஸ்த்ரியா: ॥ 27

ஸ்த்ரியா:	-	"ஒரு மங்கைக்கு
ஆவரணம்	-	காவல்
வ்ருத்தம்	-	நல்லொழுக்கமே;
க்ருஹாணி ந	-	வீடுகளல்ல;
வஸ்த்ராணி ந	-	வஸ்திரங்கள் அல்ல;
ப்ராகாரா:	-	மதில்களும்

திரஸ்க்ரியா: ந - திரைகளும் அல்ல;
ஈத்ருஶா: - இப்படிப்பட்ட
ராஜஸத்காரா: - ராஜமரியாதைகளும்
ந - அல்ல.''

व्यसनेषु न कृच्छ्रेषु न युद्धेषु स्वयंवरे ।
न क्रतौ न विवाहे च दर्शनं दुष्यति स्त्रिया: ॥

வ்யஸநேஷு ந க்ருச்ரேஷு ந யுத்தேஷு ஸ்வயம்வரே ।
ந க்ரதௌ ந விவாஹே ச தர்ஶனம் துஷ்யதி ஸ்த்ரியா: ॥ 28

ஸ்த்ரியா: - ''ஒரு ஸ்த்ரீயை
தர்ஶனம் - பார்த்தலானது
வ்யஸநேஷு - ஆபத்துக்களில்
துஷ்யதி ந - குற்றமாகாது;
க்ருச்ரேஷு - கஷ்டங்களில்
ந - குற்றமாகாது;
யுத்தேஷு - யுத்தங்களில்
ஸ்வயம்வரே - ஸ்வயம் வரத்திலும்
ந - குற்றமாகாது;
க்ரதௌ - யாகத்திலும்
ந - குற்றமாகாது;
விவாஹே ச - விவாஹத்திலும்
ந - குற்றமாகாது.''

सैषा युद्धगता चैव कृच्छ्रे च महति स्थिता ।
दर्शनेऽस्या न दोष: स्यान्मत्समीपे विशेषत: ॥

ஸைஷா யுத்தகதா சைவ க்ருச்ரே ச மஹதி ஸ்திதா ।
தர்ஶனே(அ)ஸ்யா ந தோஷ: ஸ்யாத் மத்ஸமீபே விஶேஷத: ॥ 29

ஸா: - ''அந்த
ஏஷா ச - இவளோ
யுத்தகதா - போர்த்தலத்தையடைந்தவளாய்
மஹதி - பெரும்
க்ருச்ரே ச - கஷ்டத்திலும்
ஸ்திதா - இருக்கின்றாள்;
அஸ்யா: - இவளை
விஶேஷத: - அதிலும் விசேஷமாய்
மத்ஸமீபே - எனதருகில்
தர்ஶனே - காணுவதில்
தோஷ: ஏவ - குற்றமே
ஸ்யாத் ந - ஆகாது.''

तदानय समीपं मे शीघ्रमेनां विभीषण ।
सीता पश्यतु मामेषा सुहृद्गणवृतं स्थितम् ॥

ததாநய ஸமீபம் மே ஶீக்ரமேநாம் விபீஷண ।
ஸீதா பஶ்யது மாமேஷா ஸுஹ்ருத்கணவ்ருதம் ஸ்திதம் ॥ 30

விபீஷண	- "விபீஷண !
தத்	- ஆகையால்
ஏநாம்	- இவளை
ஶீக்ரம்	- விரைவாய்
மே ஸமீபம்	- எனது ஸமீபத்திற்கு
ஆநய	- அழைத்து வருவாயாக;
ஏஷா	- இந்த
ஸீதா	- ஸீதை
ஸுஹ்ருத்கண வ்ருதம்	-நண்பர் வர்க்கத்தால் சூழப்பட்டு
ஸ்திதம்	- நிற்கும்
மாம்	- என்னை
பஶ்யது	- பார்க்கட்டும்."

एवमुक्तस्तु रामेण सविमर्शो विभीषणः ।
रामस्योपानयत् सीतां सन्निकर्षं विनीतवत् ॥

ஏவம் உக்தஸ்து ராமேண ஸவிமர்ஶோ விபீஷண: ।
ராமஸ்யோபாநயத் ஸீதாம் ஸந்நிகர்ஷம் விநீதவத் ॥ 31

து	- அப்பொழுது
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
உக்த:	- விதித்தருளப் பெற்றவராய்
விபீஷண:	- விபீஷணர்
ஸவிமர்ஶ:	- ஆலோசித்தறிந்தவராய்
விநீதவத்	- மிக வணக்கத்துடன்
ஸீதாம்	- ஸீதையை
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
ஸந்நிகர்ஷம்	- ஸமீபத்திற்கு
உபாநயத்	- அழைத்து வந்தார்.

ततो लक्ष्मणसुग्रीवौ हनुमांश्च प्लवङ्गमः ।
निशम्य वाक्यं रामस्य बभूवुर्व्यथिता भृशम् ॥

ததோ லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவௌ ஹநுமான் ச ப்லவங்கம: ।
நிஶம்ய வாக்யம் ராமஸ்ய பபூவுர் வ்யதிதா ப்ருஶம் ॥ 32

தத:	- அப்பொழுது

லக்ஷ்மண ஸுக்ரீவௌ-லக்ஷ்மணரும் ஸுக்ரீவரும்
ப்லவங்கமா: - வானரரான
ஹநுமான் ச - ஹனுமாரும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
வாக்யம் - சொல்லை
நிஶம்ய - கேட்டு
ப்ருஶம் - மிக
வ்யதிதா: - துயரங்கொண்டவர்களாய்
பபூவு: - ஆனார்கள்.

कलत्रनिरपेक्षैश्च इङ्गितैरस्य दारुणैः ।
अप्रीतमिव सीतायां तर्कयन्ति स्म राघवम् ॥

கலத்ர நிரபேக்ஷைஶ் ச இங்கிதைரஸ்ய தாருணை: ।
அப்ரீத மிவ ஸீதாயாம் தர்கயந்திஸ்ம ராகவம் ॥ 33

ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
கலத்ர நிரபேக்ஷை: - மனைவியிடம் இரக்க மற்றவைகளும்
தாருணை: ச - கடினமானவைகளுமான
அஸ்ய - இவரது
இங்கிதை: - குறிப்புக்களால்
ஸீதாயாம் - ஸீதாதேவியிடம்
அப்ரீதம் இவ - அதிருப்தியுள்ளவராக
தர்கயந்திஸ்ம - அவர்கள் ஊகித்தார்கள்.

लज्जया त्ववलीयन्ती स्वेषु गात्रेषु मैथिली ।
विभीषणेनानुगता भर्तारं साभ्यवर्तत ॥

லஜ்ஜயா த்வவலீயந்தீ ஸ்வேஷு காத்ரேஷு மைதிலீ ।
விபீஷணேநாநுகதா பர்தாரம் ஸாப்யவர்தத ॥ 34

ஸா: - அந்த
மைதிலீ து - ஜானகீதேவியும்
லஜ்ஜயா - லஜ்ஜையினால்
ஸ்வேஷு - தனது
காத்ரேஷு - அவயவங்களில்
அவலீயந்தீ - குன்றியவளாய்,
விபீஷணேந - விபீஷணரால்
அநுகதா - பின் தொடரப் பெற்றவளாய்,
பர்தாரம் - கணவரை
அப்யவர்தத - அணுகி நின்றாள்.

सा वस्त्रसंरुद्धमुखी लज्जया जनसंसदि ।
रुरोदासाद्य भर्तारमार्यपुत्रेति भाषिणी ॥

ஸா வஸ்த்ர ஸம்ருத்தமுகீ லஜ்ஜயா ஜனஸம்ஸதி ।
ருரோதாஸாத்ய பர்தாரமார்யபுத்ரேதி பாஷிணீ ॥ 35

ஸா - அவள் (ஸீதாதேவி)
ஜனஸம்ஸதி - ஜனக்கூட்டத்தில்
லஜ்ஜயா - வெட்கத்தால்
வஸ்த்ர ஸம்ருத்தமுகீ- வஸ்திரத்தால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு
பர்தாரம் - கணவரிடம்
ஆஸாத்ய - அருகிற் சென்று
ஆர்ய புத்ர - 'ஆர்ய புத்ரரே'
இதி - என்று
பாஷிணீ - சொல்லி
ருரோத - அழுதாள்.

विस्मयाच्च प्रहर्षाच्च स्नेहाच्च पतिदेवता ।
उदैक्षत मुखं भर्तुः सौम्यं सौम्यतरानना ॥

விஸ்மயாச்ச ப்ரஹர்ஷாச்ச ஸ்நேஹாச்ச பதிதேவதா ।
உதைக்ஷத முகம் பர்து: ஸௌம்யம் ஸௌம்யதராநநா ॥ 36

ஸௌம்ய தராநநா - மிக்க மங்களமான திருமுகம் படைக்கப் பெற்றவளும்
பதிதேவதா - கணவரையே தெய்வமாய்க் கொண்டவளுமான அவள்
பர்து: - கணவரது
ஸௌம்யம் - மங்களமான
முகம் - திருமுக மண்டலத்தை
விஸ்மயாத் ச - ஆச்சர்யத்தோடும்
ப்ரஹர்ஷாத் ச - ஆனந்தத்தோடும்
ஸ்நேஹாத் ச - நீங்காத அன்போடும்
உதைக்ஷத - உற்று நோக்கினாள்.

अथ समपनुदन्मनःक्लमं सा सुचिरमदृष्टमुदीक्ष्य वै प्रियस्य ।
वदनमुदितपूर्णचन्द्रकान्तं विमलशशाङ्कनिभानना तदानीम् ॥

அத ஸமபநுதந்மன: க்லமம் ஸா
ஸுசிர மத்ருஷ்டமுதீக்ஷ்ய வை ப்ரியஸ்ய ।
வதனமுதிதபூர்ணசந்த்ர காந்தம்
விமல ஶஶாங்க நிபாநாநா ததாநீம் ॥ 37

அத - அப்பொழுது
ஸா - அவள்
மன: க்லமம் - மனக்லேசத்தை
ஸமபநுதத் - விட்டொழிந்தாள்;
ததா - அப்பொழுது

ஸுசிரம்	வெகுகாலமாய்
அத்ருஷ்டம்	தரிசிக்கப் பெறாத
ப்ரியஸ்ய	காதலனது
உதித பூர்ணசந்த்ர காந்தம்	உதித்த பூர்ண சந்திரனைப் போல் மனோஹரமான
வதனம்	திருமுகமண்டலத்தை
உதீக்ஷ்ய வை	கண்டவுடனே
விமல ஶஶாங்க நிபாநநா	நிர்மலமான சந்திரனையொத்த திருமுகம் கொண்டவாள்
ஆஸீத்	ஆனாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ஸீதா பர்த்ருமுகோதீக்ஷணம் நாம ஸப்தஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

அஷ்டாதஶோத்தர ஶததம: ஸர்க: - 118

तां तु पार्श्वस्थितां प्रह्वां रामः संप्रेक्ष्य मैथिलीम् ।
हृदयान्तर्गतं भावं व्याहर्तुमुपचक्रमे ॥

தாம் து பார்ஶ்வஸ்திதாம் ப்ரஹ்வாம் ராம: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய மைதிலீம் ।
ஹ்ருதயாந்தர்கதம் பாவம் வ்யாஹர்துமுபசக்ரமே ॥ 1

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
து	-	அப்பொழுது
ப்ரஹ்வாம்	-	வணக்கமுற்று
பார்ஶ்வஸ்திதாம்	-	பக்கலில் நிற்கும்
தாம்	-	அந்த
மைதிலீம்	-	ஜானகீதேவியை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ஹ்ருதயாந்தர் கதக்ரோத:	-	ஹிருதயத்திலாழ்ந்த கோபமுற்றவராய்
வ்யாஹர்தும்	-	பின்வருமாறு சொல்ல
உபசக்ரமே	-	தலைப்பட்டார்;

एषासि निर्जिता भद्रे शत्रुं जित्वा मया रणे ।
पौरुषाद्यदनुष्ठेयं तदेतदुपपादितम् ॥

ஏஷாஸி நிர்ஜிதா பத்ரே ஶத்ரும் ஜித்வா மயா ரணே ।
பௌருஷாத் யத் அனுஷ்டேயம் ததேததுபபாதிதம் ॥ 2

பத்ரே	-	"மங்களையே !
ஏஷா	-	இந்த நீ
ரணே	-	போரில்
ஶத்ரும்	-	பகைவனை
ஜித்வா	-	வென்று
மயா	-	என்னால்
நிர்ஜிதா அஸி	-	மீட்கப் பெற்றாய்,
பௌருஷாத்	-	பிரதாபத்தால்
யத்	-	எது
அனுஷ்டேயம்	-	செய்யப்பட வேண்டியதோ
தத்	-	அந்த
ஏதத்	-	இது
உபபாதிதம்	-	செய்து முடிக்கப்பட்டது."

गतोऽस्म्यन्तममर्षस्य धर्षणा संप्रमार्जिता ।
अवमानश्च शत्रुश्च मया युगपदुद्धृतौ ॥

கதோSஸ்ம்யந்தமமர்ஷஸ்ய தர்ஷணா ஸம்ப்ரமார்ஜிதா ।
அவமானஶ்ச ஶத்ருஶ்ச மயா யுகபதுத்ருதௌ ॥ 3

அமர்ஷஸ்ய	- ''கோபத்திற்கு
அந்தம்	- முடிவை
கத: அஸ்மி	- அடைந்து விட்டேன்,
தர்ஷணா	- அபராதமும்
ஸம்ப்ரமார்ஜிதா	- தக்கபடி சிக்ஷிக்கப்பட்டது;
அவமான: ச	- அவமானமும்
ஶத்ரு: ச	- பகைவனும்
மயா	- என்னால்
யுகபத்	- ஏககாலத்தில்
உத்ருதௌ	- ஒழிக்கப்பட்டன.''

अद्य मे पौरुषं दृष्टमद्य मे सफलः श्रमः ।
अद्य तीर्णप्रतिज्ञत्वात् प्रभवामीह चात्मनः ॥

அத்ய மே பௌருஷம் த்ருஷ்டம் அத்ய மே ஸபல: ஶ்ரம:।
அத்ய தீர்ண ப்ரதிஞத்வாத் ப்ரபவாமீஹ சாத்மன:।। 4

அத்ய	- இப்பொழுது
மே	- எனது
பௌருஷம்	- பிரதாபமானது
த்ருஷ்டம்	- காணப்பட்டது;
அத்ய	- இப்பொழுது
மே ஶ்ரம:	- எனது முயற்சியும்
ஸபல:	- பயன் பெற்றது;
அத்ய	- இப்பொழுது
தீர்ண ப்ரதிஞத்வாத்	- பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக் கொண்டதா
இஹ ச	- இப்பொழுது தான்
ஆத்மன: ப்ரபவாமி	- நான் ஸ்வதந்த்ரமுடையவனாகிறேன்.

या त्वं विरहिता नीता चलचित्तेन रक्षसा
दैवसंपादितो दोषो मानुषेण मया जितः ॥

யா த்வம் விரஹிதா நீதா சலசித்தேன ரக்ஷஸா ।
தைவ ஸம்பாதிதோ தோஷோ மானுஷேண மயா ஜித: ॥ 5

யா த்வம்	- ''எந்த நீ
சல சித்தேன	- சஞ்சல சித்தனான
ரக்ஷஸா	- அரக்கனால்
விரஹிதா	- பிரிக்கப்பட்டு
நீதா	- கொண்டு போகப்பட்டாயோ அந்த
தைவ ஸம்பாதித:	- தெய்வத்தால் வருவிக்கப் பட்ட
தோஷ:	- தோஷமானது
மானுஷேண	- மானிடனாகிய

மயா - என்னால்
ஜித: - ஒழிக்கப்பட்டது.''

संप्राप्तमवमानं यस्तेजसा न प्रमार्जति ।
कस्तस्य पुरुषार्थोऽस्ति पुरुषस्याल्पतेजसः ॥

ஸம்ப்ராப்தமவமானம் ய:தேஜஸா ந ப்ரமார்ஜதி ।
கஸ்தஸ்ய புருஷார்தோऽஸ்தி புருஷஸ்யால்ப தேஜஸ: ॥ 6

ய: - ''எவன்
ஸம்ப்ராப்தம் - வந்த
அவமானம் - அவமானத்தை
தேஜஸா - ஆற்றலால்
ப்ரமார்ஜதி ந - அகற்றாதிருக்கின்றானோ
தஸ்ய - அந்த
அல்ப தேஜஸ: - ஆற்றல் குன்றிய
புருஷஸ்ய - புருஷனுக்கு
க: - எந்த
புருஷார்த: - புருஷார்த்தம்
அஸ்தி - இருக்கின்றது ?''

लङ्घनं च समुद्रस्य लङ्कायाश्चावमर्दनम् ।
सफलं तस्य तच्छ्लाघ्यं महत् कर्म हनूमतः ॥

லங்கனம் ச ஸமுத்ரஸ்ய லங்காயாஸ்சாவமர்தனம் ।
ஸபலம் தஸ்ய தத்ச் ச்லாக்யம் மஹத் கர்ம ஹநூமத: ॥ 7

ஸமுத்ரஸ்ய - ''சமுத்திரத்தை
லங்கனம் ச - தாண்டியதும்
லங்காயா: - இலங்கையை
அவமர்தனம் ச - அழித்ததுமாகிய
தஸ்ய - அந்த
ஹநூமத: - ஹனுமாருடைய
தத் - அந்த
ச்லாக்யம் - சிறந்த
மஹத் கர்ம - பெரும் செயலும்
ஸபலம் - பயனுற்றதாயிற்று.''

युद्धे विक्रमतश्चैव हितं मन्त्रयतश्च मे ।
सुग्रीवस्य ससैन्यस्य सफलोऽद्य परिश्रमः ॥

யுத்தே விக்ரமதஸ்சைவ ஹிதம் மந்த்ரயதஸ்சமே ।
ஸுக்ரீவஸ்ய ஸஸைன்யஸ்ய ஸபலோऽத்ய பரிஸ்ரம: ॥ 8

யுத்தே - ''போரில்

விக்ரமத: ச	- ப்ரபாவத்தை மேற்கொண்டவனும்
மே	- எனக்கு
ஹிதம்	- ஹிதமாய்
மந்த்ரயத: ச	- ஆலோச்னை கூறியவனுமாகிய
ஸஸைன்யஸ்ய	- ஸைன்யத்தோடு கூடிய
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவனுடைய
பரிஶ்ரம: ஏவ	- பெருமுயற்சியும்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஸபல:	- பயன் பெற்றதாயிற்று.''

निर्गुणं भ्रातरं त्यक्त्वा यो मां स्वयमुपस्थितः ।
विभीषणस्य भक्तस्य सफलोऽद्य परिश्रमः ॥

நிர்குணம் ப்ராதரம் த்யக்த்வா யோ மாம் ஸ்வயமுபஸ்தித:।
விபீஷணஸ்ய பக்தஸ்ய ஸபலோऽத்ய பரிஶ்ரம: ॥

ய:	- ''எவன்
நிர்குணம்	- நற்குணமில்லா
ப்ராதரம்	- தமையனை
த்யக்த்வா	- விட்டொழிந்து
மாம்	- என்னிடம்
ஸ்வயம்	- தானாகவே
உபஸ்தித:	- வந்து சேர்ந்தானோ
பக்தஸ்ய	- நீங்காத பற்றுக் கொண்ட
விபீஷணஸ்ய	- விபீஷணரது
பரிஶ்ரம:	- பெரு முயற்சியும்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஸபல:	- பயன் பெற்றதாயிற்று.''

इत्येवं ब्रुवतस्तस्य सीता रामस्य तद्वचः ।
मृगीवोत्फुल्लनयना बभूवाश्रुपरिप्लुता ॥

இத்யேவம் ப்ருவதஸ் தஸ்ய ஸீதா ராமஸ்ய தத்வச:।
ம்ருகீவோத்புல்ல நயநா பபூவாஶ்ரு பரிப்லுதா ॥

தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமர்
இதி ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
தத்	- அந்த
வச:	- சொல்லை
ப்ருவத:	- சொல்லுகையில்
ஸீதா	- ஸீதாதேவியும்
ம்ருகீ இவ	- ஒரு பெண்மான் போல்

உத்புல்ல நயநா - கண்களை மலங்க விழித்தவளாய்
அஶ்ரு பரிப்லுதா - கண்ணீர் பெருக்கியவளாய்
பபூவ - ஆனாள்.

पश्यतस्तां तु रामस्य भूयः क्रोधो व्यवर्धत ।
प्रभूताज्यावसिक्तस्य पावकस्येव दीप्यतः ॥

பஶ்யதஸ்தாம் து ராமஸ்ய பூய: க்ரோதோ வ்யவர்தத ।
ப்ரபூதாஜ்யாவஸிக்தஸ்ய பாவகஸ்யைவ தீப்யத: ॥ 11

ப்ரபூதாஜ்யாவஸிக்தஸ்ய-மிகுந்த நெய்வார்க்கப்பட்டு
தீப்யத: - ஜ்வலிக்கும்
பாவகஸ்ய இவ - அக்னி போல
தாம் - அவளை (ஸீதா தேவியை)
பஶ்யத: - பார்க்கும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
க்ரோத: - கோபமானது
பூய: து - முன்னிலும் அதிகமாய்
வ்யவர்தத - பொங்கியெழுந்தது.

स बद्ध्वा भ्रुकुटीं वक्त्रे तिर्यक्प्रेक्षितलोचनः ।
अब्रवीत् परुषं सीतां मध्ये वानररक्षसाम् ॥

ஸ பத்த்வா ப்ருகுடீம் வக்த்ரே திர்யக் ப்ரேக்ஷித லோசன: ।
அப்ரவீத் பருஷம் ஸீதாம் மத்யே வானர ரக்ஷஸாம் ॥ 12

ஸ: - அவர்
வக்த்ரே - முகத்தில்
ப்ருகுடீம் பத்த்வா - புருவம் நெறித்து
திர்யக் ப்ரேக்ஷித லோசன:-குறுக்காக பார்க்கும் கண்களுற்றவராய்
வானர ரக்ஷஸாம் - வானர அரக்கர்களின்
மத்யே - நடுவில்
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியிடம்
பருஷம் - கடுமையாய்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

यत् कर्तव्यं मनुष्येण धर्षणां परिमार्जता ।
तत् कृतं सकलं सीते शत्रुहस्तादमर्षणात् ॥

யத் கர்தவ்யம் மனுஷ்யேண தர்ஷாணாம் பரிமார்ஜதா ।
தத் க்ருதம் ஸகலம் ஸீதே ஶத்ருஹஸ்தாத் அமர்ஷணாத் ॥ 13

ஸீதே - "ஓ ஸீதே !
அமர்ஷணாத் - சகியாத் தன்மையால்
ஶத்ரு ஹஸ்தாத் - சத்ரு வசமிருந்து

தர்ஷாணாம்	அவமானத்தை
பரிமார்ஜதா	போக்கும்
மனுஷ்யேண	மானிடனொருவனால்
யத்	எது
கர்தவ்யம்	செய்யத்தக்கதோ
தத்	அது
ஸகலம்	முழுமையும்
க்ருதம்	செய்து முடிக்கப்பட்டது.

निर्जिता जीवलोकस्य तपसा भावितात्मना ।
अगस्त्येन दुराधर्षा मुनिना दक्षिणेव दिक् ॥

நிர்ஜிதா ஜீவலோகஸ்ய தபஸா பாவிதாத்மநா ।
அகஸ்த்யேன துராதர்ஷா முனினா தக்ஷிணேவ திக் ॥ 14

தபஸா	"தபத்தால்
பாவிதாத்மநா	ஆத்ம ஞானம் படைக்கப்பெற்றவரான
அகஸ்த்யேன	அகஸ்திய
முனினா	முனிவரால்
ஜீவலோகஸ்ய	ஜீவலோகத்தினது
துராதர்ஷா	தகைக்கவரிய
தக்ஷிணா	தென்
திக்	திசை
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிர்ஜிதா	நீ மீட்கப்பட்டாய்."

विदितश्चास्तु ते भद्रे योऽयं रणपरिश्रमः ।
स तीर्णः सुहृदां वीर्यान्न त्वदर्थं मया कृतः ॥

விதிதஶ்சாஸ்து தே பத்ரே யோऽயம் ரண பரிஶ்ரம: ।
ஸ தீர்ண: ஸுஹ்ருதாம் வீர்யாத் ந த்வதர்தம் மயா க்ருத: ॥ 15

रक्षता तु मया वृत्तमपवादं च सर्वशः ।
प्रख्यातस्यात्मवंशस्य न्यङ्गं च परिमार्जता ॥

ரக்ஷதா து மயா வ்ருத்தமபவாதம் ச ஸர்வஶ: ।
ப்ரக்யாதஸ்யாத்மவம்ஶஸ்ய ந்யங்கம் ச பரிமார்ஜதா ॥ 16

பத்ரே	"உத்தமியே !
அயம்	இது
தே ச	உனக்கும்
விதித: அஸ்து	தெரிந்திருக்கட்டும்;
ய:	எந்த
ஸ:	அந்த

ரண பரிஶ்ரம:	-	போரின் பரிச்ரமமானது
வ்ருத்தம்	-	நன்னெறியை
ரக்ஷிதா து	-	பாதுகாப்பவனும்
ஸர்வஶ:	-	பலவாறாக
அபவாதம் ச	-	அபவாதத்தையும்
ப்ரக்யாதஸ்ய	-	பிரசித்து பெற்ற
ஆத்ம வம்ஶஸ்ய	-	எனது வம்சத்திற்கு
ந்யங்கம் ச	-	இழிவையும் இகழ்ச்சியையும்
பரிமார்ஜதா	-	அகற்றும்
மயா	-	என்னால்
ஸுஹ்ருதாம்	-	நண்பர்களின்
வீர்யாத்	-	வீர்யத்தைக் கொண்டு
தீர்ண:	-	கடக்கப்பட்டது;
த்வதர்தம்	-	உனக்காக
மயா	-	என்னால்
க்ருத: ந	-	செய்யப்படவில்லை.''

प्राप्तचारित्रसंदेहा मम प्रतिमुखे स्थिता ।
दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलासि मे दृढम् ॥

ப்ராப்த சாரித்ரஸந்தேஹா மம ப்ரதிமுகே ஸ்திதா ।
தீபோ நேத்ராதுரஸ்யேவ ப்ரதிகூலாஸி மே த்ருடம் ॥ 17

மம	-	''எனது
ப்ரதிமுகே	-	முன்னிலையில்
ப்ராப்த சாரித்ர ஸந்தேஹா	-	சாரித்திர ஸம்சய மேற்பட்டவளாய்
ஸ்திதா	-	இருக்கும் நீ
நேத்ராதுரஸ்ய	-	கண்ணோயுற்றவனுக்கு
தீப:	-	விளக்கு
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
மே	-	எனக்கு
த்ருடம்	-	மிகவும்
ப்ரதிகூலா அஸி	-	வேண்டாதவளாய் இருக்கின்றனை.''

तद्गच्छ ह्यभ्यनुज्ञाता यथेष्टं जनकात्मजे ।
एता दश दिशो भद्रे कार्यमस्ति न मे त्वया ॥

தத் கச்ச ஹ்யப்யநுஞாதா யதேஷ்டம் ஜனகாத்மஜே ।
ஏதா தஶ திஶோ பத்ரே கார்யமஸ்தி ந மேத்வயா ॥ 18

பத்ரே	-	''உத்தமியான
ஜனகாத்மஜே	-	ஜானகி !
தத்	-	ஆகையால்

அப்யநுஞாதா	-	விடைபெற்றுக் கொண்டவளாய்
யதேஷ்டம்	-	இஷ்டப்படி
ஏதா:	-	இந்த
தஶ:	-	பத்து
திஶ:	-	திசைகளிலும்
கச்ச	-	செல்லுவாயாக;
த்வயா	-	உன்னால்
மே	-	எனக்கு
கார்யம் ஹி	-	ஆவதொன்றுமே
ந அஸ்தி	-	இல்லை.''

क: पुमान् हि कुले जात: स्त्रियं परगृहोषिताम् ।
तेजस्वी पुनरादद्यात् सुहृल्लेख्येन चेतसा ॥

க: புமான் ஹி குலே ஜாத: ஸ்த்ரியம் பரக்ருஹோஷிதாம் ।
தேஜஸ்வீ புனராதத்யாத் ஸுஹ்ருல்லேக்யேன சேதஸா ॥ 19

குலே	-	''நற்குலத்தில்
ஜாத:	-	பிறவி கொண்டனும்
தேஜஸ்வீ	-	பெருமை வாய்ந்தவனுமான
க:	-	எந்த
புமான் ஹி	-	புருஷன் தான்
பரக்ருஹோஷிதாம்	-	பிறர் மனையில் வசித்த
ஸ்த்ரியம்	-	மனையாளை
புன:	-	மீளவும்
ஸுஹ்ருல்லேக்யேன	-	அன்புக்குகந்த
சேதஸா	-	மனத்துடன்
ஆதத்யாத்	-	அங்கீகரிப்பான் ?''

रावणाङ्कपरिभ्रष्टां दृष्टां दुष्टेन चक्षुषा ।
कथं त्वां पुनरादद्यां कुलं व्यपदिशन् महत् ॥

ராவணாங்க பரிப்ரஷ்டாம் த்ருஷ்டாம் துஷ்டேன சக்ஷுஷா ।
கதம் த்வாம் புனராதத்யாம் குலம் வ்யபதிஶன் மஹத் ॥ 20

மஹத்	-	''பெருமை வாய்ந்த
குலம்	-	நற்குலத்தை
வ்யபதிஶன்	-	பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளும் நான்
ராவணாங்க பரிப்ரஷ்டாம்	-	ராவணனது பாபத்தால் இகழ்ச்சி அடைந்தவளும்
துஷ்டேன சக்ஷுஷா	-	தீயக்கண்ணால்
த்ருஷ்டாம்	-	பார்க்கப்பட்டவளுமான
த்வாம்	-	உன்னை

புன:	-	மீளவும்
கதம்	-	எங்ஙனம்
ஆதத்யாம்	-	ஏற்றுக் கொள்ளுவேன் ?’’

तदर्थं निर्जिता मे त्वं यशः प्रत्याहृतं मया ।

ததர்தம் நிர்ஜிதா மே த்வம் யஶ: ப்ரத்யாஹ்ருதம் மயா । 21

மயா	-	‘‘என்னால்
யஶ:	-	நற்கீர்த்தியானது
ப்ரத்யாஹ்ருதம்	-	சம்பாதிக்கப்பட்டது;
ததர்தம்	-	அதற்காகவே
மே	-	என்னால்
த்வம்	-	நீ
நிர்ஜிதா	-	மீட்கப் பெற்றாய்.’’

नास्ति मे त्वय्यभिष्वङ्गो यथेष्टं गम्यतामितः ॥

நாஸ்தி மே த்வய்யபிஷ்வங்கோ யதேஷ்டம் கம்யதாம் இத: ॥ 22

மே	-	‘‘எனக்கு
த்வயி	-	உன்னிடம்
அபிஷ்வங்க:	-	மனப்பற்று
அஸ்தி ந	-	இல்லை;
யதேஷ்டம்	-	இஷ்டப்பிரகாரம்
இத:	-	இவ்விடத்தினின்று
கம்யதாம்	-	செல்லப்படட்டும்..’’

इति प्रव्याहृतं भद्रे मयैतत् कृतबुद्धिना ।
लक्ष्मणे भरते वा त्वं कुरु बुद्धिं यथासुखम् ॥

இதி ப்ரவ்யாஹ்ருதம் பத்ரே மயைதத் க்ருதபுத்திநா ।
லக்ஷ்மணே பரதே வா த்வம் குரு புத்திம் யதாஸுகம் ॥ 23

பத்ரே	-	‘‘உத்தமியே !
க்ருத புத்திநா	-	தீர்மானங் கொண்ட
மயா	-	என்னால்
ஏதத்	-	இது
இதி	-	மேற்கண்டவாறு
ப்ரவ்யாஹ்ருதம்	-	எடுத்துரைக்கப்பட்டது;
லக்ஷ்மணே	-	லக்ஷ்மணனிடத்திலோ
பரதே வா	-	பரதனிடமோ
யதாஸுகம்	-	உன் விருப்பம் போல் இருக்க
த்வம்	-	நீ
புத்திம்	-	தீர்மானத்தை
குரு	-	செய்து கொள்.’’

सुग्रीवे वानरेन्द्रे वा राक्षसेन्द्रे विभीषणे ।
निवेशय मनः सीते यथा वा सुखमात्मनः ॥

ஸுக்ரீவே வானரேந்த்ரே வா ராக்ஷஸேந்த்ரே விபீஷணே ।
நிவேஶய மன: ஸீதே யதா வா ஸுகமாத்மன: ॥ 24

ஸீதே	-	"ஸீதே !
வானரேந்த்ரே	-	வானரமன்னனான
ஸுக்ரீவே	-	ஸுக்ரீவனிடமிருக்கவோ
ராக்ஷஸேந்த்ரே	-	அரக்கமன்னனான
விபீஷணே வா	-	விபீஷணனிடமிருக்கவோ
ஆத்மன:	-	உனக்கும்
ஸுகம்	-	விருப்பம்
யதா வா	-	எப்படியோ அப்படி
மன:	-	மனத்தை
நிவேஶய	-	திடப்படுத்திக் கொள்."

न हि त्वां रावणो दृष्ट्वा दिव्यरूपां मनोरमाम् ।
मर्षयेत चिरं सीते स्वगृहे परिवर्तिनीम् ॥

ந ஹி த்வாம் ராவணோ த்ருஷ்ட்வா திவ்யரூபாம் மனோரமாம் ।
மர்ஷயேத சிரம் ஸீதே ஸ்வக்ருஹே பரிவர்திநீம் ॥ 25

ஸீதே	-	"ஸீதே !
ராவண:	-	ராவணன்
திவ்ய ரூபாம்	-	சிறந்த வனப்புற்று
மனோரமாம்	-	மனத்தைக் கவர்ந்து
ஸ்வக்ருஹே	-	தனது வீட்டில்
பரிவர்திநீம்	-	இருந்து வரும்
த்வாம்	-	உன்னை
த்ருஷ்ட்வா ஹி	-	கண்டுவிட்டு
சிரம்	-	வெகு நாளாய்
மர்ஷயேத ந	-	மறந்திருக்க மாட்டான்."

ततः प्रियार्हश्रवणा तदप्रियं प्रियादुपश्रुत्य चिरस्य मैथिली ।
मुमोच बाष्पं सुभृशं प्रवेपिता गजेन्द्रहस्ताभिहतेव सल्लकी ॥

தத: ப்ரியார்ஹ ஶ்ரவணா ததப்ரியம்
ப்ரியாத் உபஶ்ருத்ய சிரஸ்ய மைதிலீ ।
முமோச பாஷ்பம் ஸுப்ருஶம் ப்ரவேபிதா
கஜேந்த்ர ஹஸ்தாபிஹதேவ ஸல்லகீ ॥ 26

ப்ரியார்ஹ ஶ்ரவணா	-	பிரியத்திற்குகந்தவைகளையே கேட்டிருந்த
மைதிலீ	-	ஸீதை

தத: - அப்பொழுது
தத் - அந்த
அப்ரியம் - அப்பிரியத்தை
ப்ரியாத் - காதலரிடமிருந்து
உபஸ்ருத்ய - கேட்டு,
கஜேந்த்ர ஹஸ்தாபிஹதா -சிறந்த யானையின் துதிக்கையால் அசைக்கப்பட்ட
ஸல்லகீ - யானை வணங்கிக்
இவ - கொடி போல
ப்ரவேபிதா - உடல் நடுக்கம் கொண்டவளாய்
ஸுப்ருஶம் - மிகவும்
ப்ரவேபிதா - உடல் நடுக்கமெய்தியவளாய்
சிரஸ்ய - வெகுநேரம்
பாஷ்பம் - கண்ணீரை
முமோச - பெருக்கினாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஸீதா ப்ரத்யாதேஶோ நாம அஷ்டாதஶோத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகோந விம்ஶத் யுத்தரஶததம: ஸர்க: - 119

एवमुक्ता तु वैदेही परुषं रोमहर्षणम् ।
राघवेण सरोषेण भृशं प्रव्यथिताभवत् ॥

ஏவமுக்தா து வைதேஹீ பருஷம் ரோமஹர்ஷணம் ।
ராகவேண ஸரோஷேண ப்ருஶம் ப்ரவ்யதிதாபவத் ॥ 1

வைதேஹீ	ஸீதாதேவி
து	அப்பொழுது
ஸரோஷேண	சினமுற்ற
ராகவேண	ஸ்ரீராமரால்
ரோம ஹர்ஷணம்	மயிர்க்கூச்செறியும் வண்ணம்
பருஷம்	கடுமையாக
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாய்
ப்ருஶம்	மிக்க
ப்ரவ்யதிதா	துயரத்தால் பரிதபித்தவளாய்
அபவத்	ஆனாள்.

सा तदश्रुतपूर्वं हि जने महति मैथिली ।
श्रुत्वा भर्तृवचो रूक्षं लज्जया व्रीडिताभवत् ॥

ஸா ததஶ்ருத பூர்வம் ஹி ஜனே மஹதி மைதிலீ ।
ஶ்ருத்வா பர்த்ருவசோ ரூக்ஷம் லஜ்ஜயா வ்ரீடிதாபவத் ॥ 2

ஸா	அந்த
மைதிலீ ஹி	ஜானகீதேவியும்
மஹதி	பெரும்
ஜனே	கூட்டத்தில்
அஶ்ருத பூர்வம்	இதற்கு முன் கேட்கப்பட்டேயிராத
தத்	அந்த
ரூக்ஷம்	மிகக் கொடுமையான
பர்த்ருவச:	கணவரது ஏச்சை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
லஜ்ஜயா	வெட்கத்தால்
வ்ரீடிதா	தலை குனிந்தவளாய்
அபவத்	ஆனாள்.

प्रविशन्तीव गात्राणि स्वान्येव जनकात्मजा ।
वाक्शल्यैस्तैः सशल्येव भृशमश्रूण्यवर्तयत् ॥

ப்ரவிஶந்தீவ காத்ராணி ஸ்வான்யேவ ஜனகாத்மஜா ।
வாக்ஶல்யைஸ்தை: ஸஶல்யேவ ப்ருஶம் அஶ்ரூண்யவர்தயத் ॥ 3

ஜனகாத்மஜா	ஜானகிதேவி
ஸ்வானி	தனது
காத்ராணி ஏவ	அவயவங்களிலேயே
ப்ரவிஶந்தீ இவ	முற்றும் குன்றியவளாய்
தை:	அந்த
வாக்ஶல்யை:	வசைமொழிகளாகிய அம்புமுனைகளால்
ஸஶல்யா இவ	முற்றும் புண்படுத்தப்பட்டவளாக
ப்ருஶம்	மிகவும்
அஶ்ரூணி	கண்ணீரை
அவர்தயத்	வடித்தனள்.

ततो बाष्पपरिक्लिष्टं प्रमार्जन्ती स्वमाननम् ।
शनैर्गद्गदया वाचा भर्तारमिदमब्रवीत् ॥

ததோ பாஷ்ப பரிக்லிஷ்டம் ப்ரமார்ஜந்தீ ஸ்வமானனம் ।
ஶனைர் கத்கதயா வாசா பர்தாரமிதமப்ரவீத் ॥ 4

தத:	அப்பொழுது
பாஷ்ப பரிக்லிஷ்டம்	கண்ணீர் வழிந்த
ஸ்வம்	தனது
ஆனனம்	முகத்தை
ப்ரமார்ஜந்தீ	துடைத்துக் கொண்டவளாய்
கத்கதயா	தழுதழுத்த
வாசா	சொற்கொண்டு
ஶனை:	மெள்ள
பர்தாரம்	கணவரைப் பார்த்து
இவ	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	விண்ணப்பித்துக் கொண்டாள்.

किं मामसदृशं वाक्यमीदृशं श्रोत्रदारुणम् ।
रूक्षं श्रावयसे वीर प्राकृतः प्राकृतामिव ॥

கிம் மாமஸத்ருஶம் வாக்யமீத்ருஶம் ஶ்ரோத்ர தாருணம் ।
ரூக்ஷம் ஶ்ராவயஸே வீர ப்ராக்ருத: ப்ராக்ருதாமிவ ॥ 5

வீர	"நாயகரே
ப்ராக்ருத:	ஸாதாரண மனிதன்
ப்ராக்ருதாம்	ஸாதாரண ஸ்த்ரீயினிடம்
இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
மாம்	என்னிடம்
ஈத்ருஶம்	இப்படிப்பட்ட
அஸத்ருஶம்	தகாததும்
ஶ்ரோத்ர தாருணம்	கர்ணகடோரமுமான

ரூக்ஷம்	கொடிய
வாக்யம்	சொல்லை
கிம்	ஏன்
ஶ்ராவயஸே	தேவரீர் சொல்லுகின்றீர் ?''

न तथास्मि महाबाहो यथा त्वमवगच्छसि ।
प्रत्ययं गच्छ मे येन चारित्रेणैव ते शपे ॥

ந ததாஸ்மி மஹாபாஹோ யதா த்வமவகச்சஸி ।
ப்ரத்யயம் கச்ச மே யேன சாரித்ரேணைவ தே ஶபே ॥ 6

மஹாபாஹோ	''மகாபாகுவே !
த்வம்	தேவரீர்
யதா	எவ்வாறு
அவகச்சஸி	நினைக்கின்றீரோ
ததா	அவ்வாறு
அஸ்மி ந	நான் இருக்கவில்லை,
மே	எனது
ஸ்வேன	சொந்த
சாரித்ரேண ஏவ	ஒழுக்கத்தாலேயே
ஶபே	ஆணையிடுகின்றேன்–
மே	என்னிடம்
ப்ரத்யயம்	நம்பிக்கை
கச்ச	கொண்டருள்வீராக.''

पृथक्स्त्रीणां प्रचारेण जातिं तां परिशङ्कसे ।

ப்ருதக்ஸ்த்ரீணாம் ப்ரசாரேண ஜாதிம் தாம் பரிஶங்கஸே । 7

ப்ருதக்ஸ்த்ரீணாம்	''பாமரஸ்த்ரீகளின்
ப்ரசாரேண	நடத்தையில் (செயலை முன்வைத்து)
தாம்	அந்த
ஜாதிம்	ஜாதியிடம் (ஸ்த்ரீவர்க்கத்திடமே)
பரிஶங்கஸே	சந்தேகம் கொள்கின்றீர்.''

परित्यजेमां शङ्कां तु यदि तेऽहं परीक्षिता ॥ 8

பரித்யஜேமாம் ஶங்காம் து யதி தேSஹம் பரீக்ஷிதா ॥

து	''இப்பொழுது
அஹம்	நான்
தே	தேவரீரால்
பரீக்ஷிதா யதி	பரீக்ஷிக்கப்பட்டு விடின்
இமாம்	இந்த
ஶங்காம்	சந்தேகத்தை
பரித்யஜ	அகற்றியருள்வீர்.''

यद्यहं गात्रसंस्पर्शं गतास्मि विवशा प्रभो ।
कामकारो न मे तत्र दैवं तत्रापराध्यति ॥

யத்யஹம் காத்ர ஸம்ஸ்பர்ஶம் கதாஸ்மி விவஶா ப்ரபோ ।
காமகாரோ ந மே தத்ர தைவம் தத்ராபராத்யதி ॥ 9

ப்ரபோ - ''பிரபுவே !
விவஶா - பிரஜ்ஞையற்ற
அஹம் - நான்
காத்ர ஸம்ஸ்பர்ஶம் - அங்கஸ்பரிசத்தை
கதா அஸ்மி யதி - அடைந்திருந்தேனாகில்
தத்ர - அப்பொழுது
மே - எனது
காமகார: - நினைவுடன் செய்தது
ந - அல்ல;
தத்ர - அது விஷயத்தில்
தைவம் - தெய்வமானது
அபராத்யதி - குற்றம் புரிந்ததாகின்றது.''

मदधीनं तु यत्तन्मे हृदयं त्वयि वर्तते ।
पराधीनेषु गात्रेषु किं करिष्याम्यनीश्वरा ॥

மததீனம் து யத் தன்மே ஹ்ருதயம் த்வயி வர்ததே ।
பராதீனேஷு காத்ரேஷு கிம் கரிஷ்யாம்யநீஶ்வரா ॥ 10

மததீனம் - ''என் வசமாயுள்ள
யத் - எதுவோ
தத் - அந்த
மே - எனது
ஹ்ருதயம் - உள்ளமானது
த்வயி - தேவரீரிடத்திலேயே
வர்ததே - ஆழ்ந்திருக்கின்றது;
பராதீனேஷு - பரவசமான
காத்ரேஷு து - அங்கங்களின் விஷயத்திலோ
அநீஶ்வரா - அபலையான நான்
கிம் கரிஷ்யாமி - யாது செய்வேன் ?''

सह संवृद्धभावाच्च संसर्गेण च मानद ।
यद्यहं ते न विज्ञाता हता तेनास्मि शाश्वतम् ॥

ஸஹ ஸம்வ்ருத்த பாவாச்ச ஸம்ஸர்கேண ச மானத ।
யத்யஹம் தே ந விஞாதா ஹதா தேநாஸ்மி ஶாஶ்வதம் ॥ 11

மானத - ''மானத்தைக் காத்தருள்பவரே !

அஹம்	நான்
தே	தேவரீருடைய
ஸம்ஸர்கேண ச	பரிச்சயத்தாலும்
ஸஹ ஸம் வ்ருத்த பாவாத் ச	கூடவளர்ந்த தன்மையாலும்
விஞாதா யதி ந	உள்ளபடி அறியப்படாதவளாகில்
தேந	அதனால்
ஶாஶ்வதம்	என்றும்
ஹதா அஸ்மி	அழிந்தவளாகின்றேன்.''

प्रेषितस्ते यदा वीरो हनुमानवलोककः ।
लङ्कास्थाहं त्वया वीर किं तदा न विसर्जिता ॥

ப்ரேஷிதஸ் தே யதா வீரோ ஹநுமான் அவலோககः ।
லங்காஸ்தாஹம் த்வயா வீர கிம் ததா ந விஸர்ஜிதா ॥ 12

யதா	''எப்பொழுது
தே	தேவரீரால்
வீரः	வீரராகிய
ஹநுமான்	ஹனுமார்
அவலோககः	கவனித்து வருபவராய்
ப்ரேஷிதः	அனுப்பப்பட்டாரோ,
வீர	நாதரே !
ததா	அப்பொழுதே
த்வயா	தேவரீரால்
அஹம்	நான்
லங்காஸ்தா	இலங்கையிலிருப்பவளாகவே
கிம்	ஏன்
விஸர்ஜிதா ந	துறக்கப்பட்டிருக்கவில்லை ?''

प्रत्यक्षं वानरेन्द्रस्य त्वद्वाक्यसमनन्तरम् ।
त्वया संत्यक्तया वीर त्यक्तं स्याज्जीवितं मया ॥

ப்ரத்யக்ஷம் வாநரேந்த்ரஸ்ய த்வத் வாக்யஸமனந்தரம் । 13
த்வயா ஸம்த்யக்தயா வீர த்யக்தம் ஸ்யாஜ்ஜீவிதம் மயா ॥

வீர	''நாதரே !
த்வத் வாக்ய ஸமனந்தரம்	தேவரீரது கட்டளைக்கு மறுக்ஷணமே
த்வயா	தேவரீரிடம்
ஸம்ஸக்தயா	அசையாப்பற்று வைத்திருக்கும்
மயா	என்னால்
வாநரேந்த்ரஸ்ய	வானரோத்தமரது
ப்ரத்யக்ஷம்	கண்களுக்கெதிரில்
ஜீவிதம்	உயிர்
த்யக்தம் ஸ்யாத்	துறக்கப்பட்டிருக்கும்.''

न वृथा ते श्रमोऽयं स्यात्संशये न्यस्य जीवितम् ।
सुहृज्जनपरिक्लेशो न चायं निष्फलस्तव ॥

ந வ்ருதா தே ஶ்ரமோऽயம் ஸ்யாத் ஸம்ஶயே ந்யஸ்ய ஜீவிதம் ।
ஸுஹ்ருஜ்ஜன பரிக்லேஶோ ந சாயம் நிஷ்பலஸ்தவ ॥ 14

தே	-	“தேவரீருக்கு
ஸம்ஶயே	-	ஆபத்தில்
ஜீவிதம்	-	உயிரை
ந்யஸ்ய	-	ஒருத்தி
அயம்	-	இந்த
ஶ்ரம:	-	சிரமமானது
வ்ருதா	-	நிஷ்பிரயோஜனமாய்
ஸ்யாத் ந	-	ஆகியிராது;
தவ	-	தேவரீரது
அயம்	-	இந்த
ஸுஹ்ருஜ்ஜன பரிக்லேஶ: ச	-	நண்பர் வர்க்கத்தின் பரிச்ரமமும்
நிஷ்பல: ந	-	பயனற்றதாய் ஆகியிராது.”

त्वया तु नरशार्दूल क्रोधमेवानुवर्तता ।
लघुनेव मनुष्येण स्त्रीत्वमेव पुरस्कृतम् ॥

த்வயா து நரஶார்தூல க்ரோத மேவாநுவர்ததா ।
லகுனேவ மனுஷ்யேண ஸ்த்ரீத்வமேவ புரஸ்க்ருதம் ॥ 15

நரஶார்தூல	-	“புருஷோத்தமரே !
லகுனா	-	பாமர
மனுஷ்யேன	-	மனுஷ்யனால்
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
து	-	இப்பொழுது
க்ரோதம் ஏவ	-	கோபத்தையே
அநுவர்ததா	-	மேற்கண்ட
த்வயா	-	தேவரீரால்
ஸ்த்ரீத்வம் ஏவ	-	என்னிடம் பெண் தன்மையே
புரஸ்க்ருதம்	-	மேற்கொள்ளப்பட்டது.”

अपदेशो न जनकान्नोत्पत्तिर्वसुधातलात् ।
मम वृत्तं च वृत्तज्ञ बहु ते न पुरस्कृतम् ॥

அபதேஶேந ஜனகாத் நோத்பத்திர் வஸுதாதலாத் ।
மம வ்ருத்தம் ச வ்ருத்தஜ்ஞ பஹு தேன புரஸ்க்ருதம் ॥ 16

ஜனகாத்	-	“ஜனகரிடமிருந்து
அபதேஶேந	-	கீர்த்தியோடு

வஸுதாதலாத்	பூதலத்தினின்று
உத்பத்தி:	உத்பத்தி;
வ்ருத்தஞ	சரித்திரமறிந்தவரே !
மம	என
பஹு	பெரும்
வ்ருத்தம் ச	சரித்திரமும்
தேன	அதனால் கோபத்தையே மேற்கொண்டதால்
புரஸ்க்ருதம் ந	கௌரவிக்கப்படவில்லை.''

न प्रमाणीकृतः पापिर्बाल्ये बालेन पीडितः ।
मम भक्तिश्च शीलं च सर्वं ते पृष्ठतः कृतम् ॥

ந ப்ரமாணீக்ருத: பாணிர் பால்யே பாலேன பீடித: ।
மம பக்திஸ்ச சீலம் ச ஸர்வம் தே ப்ருஷ்டத: க்ருதம் ॥ 17

பால்யே	''இளம் பருவத்தில்
பாலேன	பாலராகிய தேவரீரால்
பீடித:	கொள்ளப்பட்ட
பாணி:	கரமும்
ப்ரமாணீக்ருத: ந	மதிக்கப்படவில்லை;
மம	எனது
பக்தி: ச	அசையா பக்தியும்
சீலம் ச	நல்லொழுக்கமும் ஆகிய
ஸர்வம்	யாவும்
தே	தேவரீரால்
ப்ருஷ்டத: க்ருதம்	அலக்ஷ்யம் செய்யப்பட்டது.''

एवं ब्रुवाणा रुदती बाष्पगद्गदभाषिणी ।
अब्रवील्लक्ष्मणं सीता दीनं ध्यानपरं स्थितम् ॥

ஏவம் ப்ருவாணா ருததீ பாஷ்ப கத்கத பாஷிணீ ।
அப்ரவீல்லக்ஷ்மணம் ஸீதா தீனம் த்யானபரம் ஸ்திதம் ॥ 18

ருததீ	அழுது கொண்டு

பாஷ்ப கத்கத பாஷிணீ-கண்ணீருடன் தழதழத்துப் பேசிக் கொண்டு

ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணா	மொழிபவளாகிய
ஸீதா	ஸீதாதேவியார்
தீனம்	ஏக்கங் கொண்டவரும்
த்யான பரம்	சிந்தையிலாழ்ந்தவருமாய்
ஸ்திதம்	இருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	ல்க்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு மொழிந்தாள்;

चितां मे कुरु सौमित्रे व्यसनस्यास्य भेषजम् ।
मिथ्योपघातोपहता नाहं जीवितुमुत्सहे ॥

சிதாம் மே குரு ஸௌமித்ரே வ்யஸன்ஸ்யாஸ்ய பேஷஜம் ।
மித்யோபகாதோபஹதா நாஹம் ஜீவிது முத்ஸஹே ॥ 19

ஸௌமித்ரே	-	"லக்ஷ்மணரே !
மே	-	எனது
அஸ்ய	-	இந்த
வ்யஸனஸ்ய	-	துக்கத்திற்கு
பேஷஜம்	-	மருந்தாகிய
சிதாம்	-	சிதையை
குரு	-	செய்வீராக;
மித்யோபகாதோபஹதா	-	பொய்ப்பழியால் கேடுற்ற
அஹம்	-	நான்
ஜீவிதும்	-	உயிருடனிருக்க
உத்ஸஹே ந	-	பொறுக்க மாட்டேன்."

अप्रीतस्य गुणैर्भर्तुस्त्यक्ताया जनसंसदि ।
या क्षमा मे गतिर्गन्तुं प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनम् ॥

அப்ரீதஸ்ய குணைர்பர்துஸ் த்யக்தாயா ஜனஸம்ஸதி ।
யா க்ஷமா மே கதிர்கந்தும் ப்ரவேக்ஷ்யே ஹவ்யவாஹனம் ॥ 20

அப்ரீதஸ்ய	-	"திருப்தி கொள்ளாத
பர்து:	-	கணவரின்
குணை:	-	குணங்களால்
ஜனஸம்ஸதி	-	ஜனக்கூட்டத்தில்
த்யக்தாயா:	-	துறக்கப்பட்ட
மே	-	எனக்கு
யா	-	எந்த
கதி:	-	இடமானது
கந்தும்	-	செல்ல
க்ஷமா	-	தக்கதோ அந்த
ஹவ்ய வாஹனம்	-	அக்னியில்
ப்ரவேக்ஷ்யே	-	புகுவேன்."

एवमुक्तस्तु वैदेह्या लक्ष्मणः परवीरहा ।
अमर्षवशमापन्नो राघवाननमैक्षत ॥

ஏவமுக்தஸ் து வைதேஹ்யா லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
அமர்ஷ வசமாபந்நோ ராகவாநநமைக்ஷத ॥ 21

பரவீரஹா	-	சத்ருவீரஸம்ஹாரராகிய

லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
வைதேஹ்யா	-	ஜானகீதேவியால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லப்பட்டவராய்
து	-	அப்பொழுது
அமர்ஷ வசம்	-	கோபம்
ஆபந்ந:	-	மேலிட்டவராய்
ராகவாநநம்	-	ஸ்ரீராமரது முகத்தை
ஐக்ஷத	-	உற்று நோக்கினார்.

स विज्ञाय ततश्छन्दं रामस्याकारसूचितम् ।
चितां चकार सौमित्रिर्मते रामस्य वीर्यवान् ॥

ஸ விஞாய ததஸ் சந்தம் ராமஸ்யாகாரஸூசிதம் ।
சிதாம் சகார ஸௌமித்ரிர் மதே ராமஸ்ய வீர்யவான் ॥ 22

தத:	-	அப்பொழுது
வீர்யவான்	-	வீர்யவானாகிய
ஸ:	-	அந்த
ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
ஆகாரஸூசிதம்	-	குறிப்பால் தெரிவிக்கப்பட்ட
சந்தம்	-	திருவுள்ளத்தை
விஞாய	-	அறிந்து கொண்டு
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
மதே	-	திருவுள்ளத்தின் படி
சிதாம்	-	சிதையை
சகார	-	செய்தார்.

अधोमुखं तदा रामं शनैः कृत्वा प्रदक्षिणम् ।
उपासर्पत वैदेही दीप्यमानं हुताशनम् ॥

அதோ முகம் ததா ராமம் ஶனை: க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ।
உபாஸர்பத வைதேஹீ தீப்யமானம் ஹுதாஶனம் ॥ 23

ததா	-	அப்பொழுது
வைதேஹீ	-	ஜானகீதேவி
அதோ முகம்	-	முகம் குனிந்து நிற்கும்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ஶனை:	-	மெள்ள
ப்ரதக்ஷிணம்	-	பிரதக்ஷிணம்
க்ருத்வா	-	செய்து விட்டு
தீப்யமானம்	-	ஜ்வலிக்கும்
ஹுதாஶனம்	-	அக்னியை
உபாஸர்பத	-	அணுகி நின்றாள்.

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली ।
बद्धाञ्जलिपुटा चेदमुवाचाग्निसमीपतः ॥

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஸ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஸ்ச மைதிலீ ।
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நி ஸமீபத: ॥ 24

மைதிலீ ச	வைதேஹியும்
தேவதாப்ய: ச	தேவதைகளுக்கும்
ப்ராஹ்மணேப்ய:	பிராமணர்களுக்கும்
ப்ரணம்ய	நமஸ்கரித்து விட்டு
பத்தாஞ்ஜலிபுடா	அஞ்சலிபந்தம் செய்தவளாய்
அக்நிஸமீபத:	அக்னி ஸன்னிதியில்
இதம்	பின்வருமாறு
உவாச	சாற்றியருளினாள்;

यथा मे हृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् ।
तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः ॥

யதா மே ஹ்ருதயம் நித்யம் நாபஸர்பதி ராகவாத் ।
ததா லோகஸ்ய ஸாக்ஷீ மாம் ஸர்வத: பாது பாவக: ॥ 25

மே ஹ்ருதயம்	"எனது உள்ளம்
நித்யம்	எப்பொழுதும்
ராகவாத்	ஸ்ரீராமரிடத்தினின்று
அபஸர்பதி ந	அகலாதிருக்கின்றது
யதா ததா	என்றது உண்மையாகில்
லோகஸ்ய	உலகத்திற்கு
ஸாக்ஷீ	ஸாக்ஷியான
பாவக:	அக்னிபகவான்
மாம்	என்னை
ஸர்வத:	முற்றும்
பாது	ரக்ஷிப்பாராக."

यथा मां शुद्धचारित्रां दुष्टां जानाति राघवः ।
तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः ॥

யதா மாம் ஶுத்த சாரித்ராம் துஷ்டாம் ஜானாதி ராகவ: ।
ததா லோகஸ்ய ஸாக்ஷீ மாம் ஸர்வத: பாது பாவக: ॥ 26

ராகவ:	"ஸ்ரீராமர்
மாம்	என்னை
துஷ்டாம்	இழுக்குற்றவளாக
ஜானாதி	எண்ணுகின்றார்;
ஶுத்த சாரித்ராம்	புனிதமான ஒழுக்கங்கொண்ட

மாம்	என்னை
யதா ததா	உள்ளபடி
லோகஸ்ய	உலகத்திற்கு
ஸாக்ஷீ	ஸாக்ஷியான
பாவக:	அக்னிபகவான்
ஸர்வத:	முற்றும்
பாது	ரக்ஷிப்பாராக.’’

कर्मणा मनसा वाचा यथा नातिचराम्यहम् ।
राघवं सर्वधर्मज्ञं तथा मां पातु पावकः ॥

கர்மணா மனஸா வாசா யதா நாதிசராம்யஹம் ।
ராகவம் ஸர்வ தர்மஜ்ஞம் ததா மாம் பாது பாவக: ॥

आदित्यो भगवान् वायुर्दिशश्चन्द्रस्तथैव च ।
अहश्चापि तथा सन्ध्ये रात्रिश्च पृथिवी तथा ॥
यथान्येऽपि विजानन्ति तथा चारित्रसंयुताम् ।

ஆதித்யோ பகவான் வாயுர் திஶஶ்சந்த்ரஸ் ததைவ ச । 27
அஹஶ்சாபி ததா ஸந்த்யே ராத்ரிஶ்ச ப்ருதிவீததா ॥
யதான்யே஽பி விஜாநந்தி ததா சாரித்ரஸம்யுதாம் ॥ 28

அஹம்	‘‘நான்
ஸர்வ தர்மஜ்ஞம்	எல்லா தர்மங்களையும் உணர்ந்தவராகிய
ராகவம்	ஸ்ரீராமரிடம்
கர்மணா	செயலாலும்
மனஸா	மனத்தாலும்
வாசா	வாக்காலும்
அதிசராமி ந	பிழையுறாதிருக்கின்றேன்
யதா ததா	என்றது உண்மையானால்,
ஆதித்ய:	சூரி
பகவான் ச	பகவானும்
வாயு: ததா	வாயுபகவானும்
திஶ: ச	திக்குகளும்
சந்த்ர: ஏவ	சந்திரபகவானும்
அஹ: அபி ச	பகலும்
ஸந்த்யே ததா	இரு சந்திகாலங்களும்
ராத்ரி: ச	இரவும்
ப்ருதிவீ ததா	பூதேவியும்
அன்யே அபி	மற்றவர்களும்
சாரித்ர ஸம்யுதாம்	நல்லொழுக்கத்தோடு கூடியவளாக
விஜாநந்தி	அறிகின்றார்கள்

யதா ததா	- என்றது உண்மையாகில்,
பாவக:	- அக்னிபகவான்
மாம் பாது	- என்னை ரக்ஷிப்பாராக.''

एवमुक्त्वा तु वैदेही परिक्रम्य हुताशनम् ।।
विवेश ज्वलनं दीप्तं निःसङ्गेनान्तरात्मना ।

ஏவமுக்த்வா து வைதேஹீ பரிக்ரம்ய ஹுதாஶனம் ।
விவேஶ ஜ்வலனம் தீப்தம் நிஸ்ஸங்கேநாந்தராத்மநா ॥ 29

வைதேஹீ	- ஜானகீதேவி
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- மொழிந்து விட்டு
து	- அப்பொழுது
ஹுதாஶனம்	- அக்னியை
பரிக்ரம்ய	- வலம் வந்து
தீப்தம்	- ஜ்வலிக்கும்
ஜ்வலனம்	- அக்னியில்
நி: ஸங்கேந	- பற்றற்ற (சரீரத்தில் விருப்பமில்லா)
அந்தராத்மநா	- உள்ளத்துடன்
விவேஶ	- புகுந்தாள்.

जनः स सुमहांस्त्रस्तो बालवृद्धसमाकुलः ।।
ददर्श मैथिलीं तत्र प्रविशन्तीं हुताशनम् ।

ஜன: ஸ ஸுமஹான்த்ரஸ்தோ பால வ்ருத்த ஸமாகுல: ।
ததர்ஶ மைதிலீம் தத்ர ப்ரவிஶந்தீம் ஹுதாஶனம் ॥ 30

பால வ்ருத்த ஸமாகுல:-சிறுவர்களும், முதியவர்களும் நிறைந்த

ஸ:	- அந்த
ஸுமஹான்	- பெரிய
ஜன:	- ஜனக் கூட்டமானது
த்ரஸ்த:	- திகில் கொண்டு
தத்ர	- அப்பொழுது
மைதிலீம்	- ஜானகீதேவியாரை
ஹுதாஶனம்	- அக்னியில்
ப்ரவிஶந்தீம்	- புகுபவளாய்
ததர்ஶ	- கண்டது.

सा तप्तनवहेमाभा तप्तकाञ्चनभूषणा ।।
पपात ज्वलनं दीप्तं सर्वलोकस्य संनिधौ ।

ஸா தப்த நவஹேமாபா தப்த காஞ்சன பூஷணா ।
பபாத ஜ்வலனம் தீப்தம் ஸர்வ லோகஸ்ய ஸந்நிதௌ ॥ 31

தப்த நவஹேமாபா-உருக்கிய புதிய பொன்னின் ஒளி கொண்டவளும்
தப்த காஞ்சன பூஷணா-சுத்தப்பொன் பூஷணங்களைப் பூண்டவளுமா
ஸா - அவள் (ஸீதாதேவியார்)
ஸர்வ லோகஸ்ய ஸந்நிதௌ-எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில்
தீப்தம் - ஜ்வலிக்கும்
ஜ்வலனம் - அக்னியில்
பபாத - குதித்தாள்.

ददृशुस्तां विशालाक्षीं पतन्तीं हव्यवाहने ।
सीतां सर्वाणि रूपाणि रुक्मवेदिनिभां तदा ॥

தத்ருஶுஸ்தாம் விஶாலாக்ஷீம் பதந்தீம் ஹவ்யவாஹனே।
ஸீதாம் ஸர்வாணி ரூபாணி ருக்மவேதிநிபாம் ததா ॥ 32

ஸர்வாணி - எல்லா
ரூபாணி - பிராணிகளும்
ததா - அப்பொழுது
ருக்மவேதிநிபாம் - தங்கவேதியை நிகர்த்தவளும்
விஶாலாக்ஷீம் - தடங்கண்ணாளுமாகிய
தாம் ஸீதாம் - அந்த ஸீதாதேவியை
ஹவ்யவாஹனே - அக்னியில்
பதந்தீம் - இறங்குபவளாய்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

प्रचुक्रुशुः स्त्रियः सर्वास्तां दृष्ट्वा हव्यवाहने ॥
पतन्तीं संस्कृतां मन्त्रैर्वसोर्धारामिवाध्वरे ।

ப்ரசுக்ருஶு: ஸ்த்ரிய: ஸர்வாஸ்தாம் த்ருஷ்ட்வா ஹவ்யவாஹனே।
பதந்தீம் ஸம்ஸ்க்ருதாம் மந்த்ரைர் வஸோர்தாரா மிவாத்வரே ॥ 33

ஸ்த்ரிய: - ஸ்த்ரீகள்
ஸர்வா: - யாவரும்,
அத்வரே - யாகத்தில்
மந்த்ரை: - மந்திரங்களால்
ஸம்ஸ்க்ருதாம் - புனிதமாக்கப்பட்ட
வஸோ: - நெய்யின்
தாராம் இவ - தாரையைப் போல (ஸீதாதேவியை)
தாம் - அவளை
ஹவ்ய வாஹனே - அக்னியில்
பதந்தீம் - வீழ்பவளாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ப்ரசுக்ருஶு: - கதறினார்கள்.

ददृशुस्तां त्रयो लोका देवगन्धर्वदानवा: ।।
शप्तां पतन्तीं निरये त्रिदिवाद्देवतामिव ।

தத்ருஶுஸ் தாம் த்ரயோ லோகா தேவகந்தர்வ தானவா: ।
ஶப்தாம் பதந்தீம் நிரயே த்ரிதிவாத் தேவதாமிவ ॥ 34

த்ரய:	-	மூன்று
லோகா:	-	உலகங்களும்
தேவ கந்தர்வ தானவா:	-	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், தானவர்களும்
ஶப்தாம்	-	சபிக்கப்பட்டு
த்ரிதிவாத்	-	ஸ்வர்க்கத்தினின்று
நிரயே	-	நரகத்தில்
பதந்தீம்	-	விழும்
தேவதாம் இவ	-	ஒரு தேவதையைப் போல
தாம்	-	அவளை
தத்ருஶு:	-	கண்டார்கள்.

तस्यामग्निं विशन्त्यां तु हा हेति विपुल: स्वन: ।।
रक्षसां वानराणां च संबभूवाद्भुतोपम: ।।

தஸ்யாமக்நிம் விஶந்த்யாம் து ஹா ஹேதி விபுல: ஸ்வன: ।
ரக்ஷஸாம் வானராணாம் ச ஸம்பபூவ அத்புதோபம: ॥ 35

தஸ்யாம்	-	அவள் (ஸீதாதேவி)
அக்நிம்	-	அக்னியில்
விஶந்த்யாம் து	-	விழும் பொழுது,
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுடையவும்
வானராணாம் ச	-	வானரர்களுடையவும்
ஹா ஹா இதி	-	ஆ ! ஆ ! என்ற
விபுல:	-	பெரும்
ஸ்வன:	-	சத்தமானது
அத்புதோபம:	-	ஒப்பற்றதாய்
ஸம்பபூவ	-	உண்டாயிற்று.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஹுதாஶநப்ரவேஶோ நாம ஏகோநவிம்ஶத்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ततो हि दुर्मना रामः श्रुत्वैव वदतां गिरः ।
दध्यौ मुहूर्तं धर्मात्मा बाष्पव्याकुललोचनः ॥

ததோ ஹி துர்மனா ராம: ஶ்ருத்வைவ வததாம் கிர: ।
தத்யௌ முஹூர்தம் தர்மாத்மா பாஷ்பவ்யாகுல லோசன: ॥ 1

தர்மாத்மா	-	தர்மாத்மாவாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஏவம்	-	மேற்சொல்லியபடி
வததாம்	-	சத்தமிடுபவர்களின்
கிர:	-	சத்தங்களை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
தத: ஹி	-	அதனாலேயே
துர்மனா:	-	குழப்பமடைந்த மனத்தராய்
பாஷ்ப பவ்யா குல லோசன:	-	கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுற்றவராய்
முஹூர்தம்	-	சற்று நேரம்
தத்யௌ	-	தமக்குள்ளேயே ஆலோசித்தார்.

ततो वैश्रवणो राजा यमश्चामित्रकर्शनः ।
सहस्राक्षो महेन्द्रश्च वरुणश्च परंतपः ॥

ததோ வைஶ்ரவணோ ராஜா யமஶ்சாமித்ரகர்ஶன: ।
ஸஹஸ்ராக்ஷோ மஹேந்த்ரஶ் ச வருணஶ்ச: பரந்தப: ॥ 2

षडर्धनयनः श्रीमान् महादेवो वृषध्वजः ।
कर्ता सर्वस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥

ஷடர்தநயன: ஸ்ரீமான் மஹாதேவோ வ்ருஷத்வஜ: ।
கர்தா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மவிதாம் வர: ॥ 3

एते सर्वे समागम्य विमानैः सूर्यसंनिभैः ।
आगम्य नगरीं लङ्कामभिजग्मुश्च राघवम् ॥

ஏதே ஸர்வே ஸமாகம்ய விமானை: ஸூர்யஸந்நிபை: ।
ஆகம்ய நகரீம் லங்காமபிஜக்முஶ்ச ராகவம் ॥ 4

தத:	-	அதே ஸமயத்தில்
வைஶ்ரவண:	-	குபேரனும்
அமித்ர கர்ஶன:	-	வைரிகளைப் பொடியாக்கும்
யம: ராஜா ச	-	யமதர்மராஜனும்
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	-	ஆயிரங்கண்ணனான

மஹேந்த்ர: ச	மஹேந்திரனும்
பரந்தப:	தமது சத்ருக்களை தபிக்கச் செய்யும்
வருண: ச	வருணனும்
ஷடர்தநயன:	முக்கண்ணரானவரும்
வ்ருஷத்வஜ:	ரிஷபத்வஜம் பிடித்தவரும்
ஸ்ரீமான்	ஸ்ரீமானுமாகிய
மஹாதேவ:	மஹாதேவரும்
ஸர்வஸ்ய	ஸகல
லோகஸ்ய	உலகுக்கும்
கர்தா	கர்த்தாவும்
ப்ரஹ்மா விதாம்	பிரம்ம வித்துக்களில்
வர:	தலைமைப்பட்டவருமான
ப்ரஹ்ம ச	பிரம்மாவும்
ஏதே	இவர்கள்
ஸர்வே	எல்லோரும்
ஸூர்ய ஸந்நிபை: விமானை:	சூரியனையொத்த ஒளியுடைய விமானங்களிலேறிக் கொண்டு
ஸமாகம்ய	ஒன்று கூடி
லங்காம்	இலங்கை
நகரீம்	நகருக்கு
ஆகம்ய	வந்து
ராகவம்	ஸ்ரீராமரை
அபிஜக்மு:	தரிசித்தார்கள்.

ततः सहस्ताभरणान् प्रगृह्य विपुलान् भुजान् ।
अब्रुवंस्त्रिदशश्रेष्ठाः प्राञ्जलिं राघवं स्थितम् ॥

தத: ஸஹஸ்தாபரணான் ப்ரக்ருஹ்ய விபுலான் புஜான் ।
அப்ருவன் த்ரிதஶஶ்ரேஷ்டா: ப்ராஞ்ஜலிம் ராகவம் ஸ்திதம் ॥ 5

த்ரிதஶஶ்ரேஷ்டா:	தேவச்ரேஷ்டர்கள்
தத:	அப்பொழுது
ஸஹஸ்தாபரணான்	கைவளைகளணிந்த
விபுலான் புஜான்	நீண்ட கைகளை
ப்ரக்ருஹ்ய	உயரத்தூக்கிக் கொண்டு
ப்ராஞ்ஜலிம்	அஞ்ஜலி செய்து கொண்டு
ஸ்திதம்	நின்று கொண்டிருந்த
ராகவம்	ஸ்ரீராகவரைப் பார்த்து
அப்ருவன்	பின்வருமாறு சொன்னார்கள்.

कर्ता सर्वस्य लोकस्य श्रेष्ठो ज्ञानवतां वरः ।
उपेक्षसे कथं सीतां पतन्तीं हव्यवाहने ॥

கர்தா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஶ்ரேஷ்டோ ஞானவதாம் வர:।
உபேக்ஷஸே கதம் ஸீதாம் பதந்தீம் ஹவ்யவாஹனே ॥ 6

ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய-"ஸகல உலகுக்கும்
கர்தா - கர்த்தாவும்
ஞானவதாம் - ஞானிகளுக்குள்
வர: - உத்தமராய்
ஶ்ரேஷ்ட: - சிரேஷ்டரெனப் பெயர் பூண்டவருமான நீர்
ஸீதாம் - ஸீதையை
ஹவ்யவாஹனே - அக்னியில்
பதந்தீம் - குதிப்பவளாய்
கதம் - ஏனோ
உபேக்ஷஸே - பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர் ?"

कथं देवगणश्रेष्ठमात्मानं नावबुध्यसे ।

கதம் தேவகணஶ்ரேஷ்டம் ஆத்மானம் நாவபுத்யஸே। 7

ஆத்மானம் - "தம்மை
தேவகண ஶ்ரேஷ்டம்-தேவகணங்களில் ச்ரேஷ்டராய்
கதம் - ஏன்தானோ
ந அவபுத்யஸே - தெரிந்துக் கொள்ளாமலிருக்கின்றீர் ?"

ऋतधामा वसुः पूर्वं वसूनां त्वं प्रजापतिः ।
त्रयाणां त्वं हि लोकानामादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥

ருததாமா வஸு: பூர்வம் வஸூனாம் த்வம் ப்ரஜாபதி:।
த்ரயாணாம் த்வம் ஹி லோகானாம் ஆதிகர்தா ஸ்வயம் ப்ரபு:॥ 8

த்வம் - "தேவரீர்
பூர்வம் - சிருஷ்டிக்கு முன்
வஸூனாம் - வஸுக்களுக்குள்
ருததாமா - ருததாமா எனப்பெயர் பூண்ட
வஸு: - வஸு
ப்ரஜாபதி: - ஸ்ருஷ்டிக்கும் தெய்வம்;
ஸ்வயம் ப்ரபு: - தானாய் உண்டான
த்வம் ஹி - தேவரீரொருவரே
த்ரயாணாம் - மூன்று
லோகானாம் - உலகங்களுக்கும்
ஆதி கர்தா - முதல் கர்த்தா."

रुद्राणामष्टमो रुद्रः साध्यानामसि पञ्चमः ।
अश्विनौ चापि ते कर्णौ चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी ॥

ருத்ராணாமஷ்டமோ ருத்ர: ஸாத்யாநாம் அஸி பஞ்சம:। 9
அஶ்விநௌசாபிதேகர்ணௌ சந்த்ர ஸூர்யௌ ச சக்ஷுஷீ॥

ருத்ராணம் - "ருத்திரர்களுக்குள்
அஷ்டம: ருத்ர: - எட்டாவதான சங்கரரெனப் பெயர் பூண்ட ருத்திரராயும்
ஸாத்யாநாம் - ஸாத்யர்களென்ற தேவர்களுக்குள்
பஞ்சம: அஸி - வீரியவானென்ற ஐந்தாவதாயும் ஆகிறீர்;
தே - தேவரீருக்கு
கர்ணௌ ச - இரு செவிகள்
அஶ்விநௌ அபி - அச்வனி தேவர்களே;
சக்ஷுஷீ ச - இரு கண்கள்
சந்த்ர ஸூர்யௌ - சந்திரஸூர்யர்களே."

अन्ते चादौ च लोकानां दृश्यसे त्वं परंतप ।
उपेक्षसे च वैदेहीं मानुषः प्राकृतो यथा ॥

அந்தேசாதௌ ச லோகானாம் த்ருஶ்யஸே த்வம் பரந்தப ।
உபேக்ஷஸே ச வைதேஹீம் மானுஷ: ப்ராக்ருதோ யதா ॥ 10

பரந்தப - "பகைவர்களை தபிக்கச் செய்கிறவரே !
த்வம் - தேவரீர்
லோகானாம் - உலகங்களில்
ஆதௌ ச - முன்னும்
அந்தே ச - பின்னும்
த்ருஶ்யஸே - காணப்படுகிறீர்;
ச - அப்படியிருந்தும்
ப்ராக்ருத: - ஒன்றுமறியாத
மானுஷ: யதா - மானிடன் போல்
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
உபேக்ஷஸே - அசட்டை செய்கின்றீர்!"

इत्युक्तो लोकपालैस्तैः स्वामी लोकस्य राघवः ।
अब्रवीत्त्रिदशश्रेष्ठान् रामो धर्मभृतां वरः ॥

இத்யுக்தோ லோகபாலைஸ்தை: ஸ்வாமீ லோகஸ்ய ராகவ: ।
அப்ரவீத் த்ரிதஶஶ்ரேஷ்டான் ராமோ தர்மப்ருதாம் வர: ॥ 11

தை: - அந்த
லோக பாலை: - லோகபாலகர்களால்
இதி - இவ்வாறு
உக்த: - சொல்லக் கேட்டவரும்
லோகஸ்ய - உலகுக்கு
ஸ்வாமீ - பிரத்யக்ஷதெய்வமாய்
ராகவ: - ரகுகுலத்திலவதரித்தவரும்
தர்மப்ருதாம் - தர்மங்களை நிலைநிறுத்துபவர்களில்

வர:	உத்தமருமான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
த்ரிதஶஸ்ரேஷ்டான்	தேவச்ரேஷ்டர்களைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு சொன்னார்;

आत्मानं मानुषं मन्ये रामं दशरथात्मजम् ।।
योऽहं यस्य यतश्चाहं भगवांस्तद्ब्रवीतु मे ।

ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம் ।
யோSஹம் யஸ்ய யதஶ்சாஹம் பகவான் தத் ப்ரவீது மே ॥ 12

ஆத்மானம்	‘‘என்னை
தஶரதாத்மஜம்	தசரதரின் புத்திரனாய்
ராமம்	ராமனெனப் பெயர் பூண்டவனாய்
மானுஷம்	மானிடனென
மன்யே	அறிவேன்;
ச	ஆகையால்
அஹம்	யான்
ய:	யாரோ,
யஸ்ய	யாருடன் சம்பந்தமுடையவனோ,
அஹம்	நான்
யத:	எது காரணமாய்ப் பிறந்தவனோ
தத்	அதை
மே	எனக்கு
பகவான்	பிரம்மதேவர்
ப்ரவீது	உபதேசிக்கட்டும்.’’

इति ब्रुवन्तं काकुत्स्थं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ।।
अब्रवीच्छृणु मे राम सत्यं सत्यपराक्रम ।

இதி ப்ருவந்தம் காகுத்ஸ்தம் ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மவிதாம் வர: । 13
அப்ரவீத் ஶ்ருணு மே ராம ஸத்யம் ஸத்ய பராக்ரம ॥

ப்ரஹ்ம விதாம்	பிரம்மவித்துக்களில்
வர:	உத்தமரான
ப்ரஹ்மா	பிரம்மதேவர்
இதி	மேற்கண்ட விதம்
ப்ருவந்தம்	மொழிகின்ற
காகுத்ஸ்தம்	காகுத்ஸ்தரைப் பார்த்து
ஸத்ய பராக்ரம	‘‘உண்மையான பராக்ரமம் படைத்த
ராம	ஸ்ரீராமா !
மே	என்னுடைய
ஸத்யம்	உண்மை வாக்குக்கு

ஶ்ருணு - செவி கொடு'', என்று
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

भवान्नारायणो देवः श्रीमांश्चक्रायुधो विभुः ॥
एकशृङ्गो वराहस्त्वं भूतभव्यसपत्नजित् ।

பவான் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமான் சக்ராயுதோ விபு: ।
ஏகஶ்ருங்கோ வராஹஸ்த்வம் பூத பவ்ய ஸபத்நஜித் ॥ 14

பவான் - ''தேவரீர்
ஸ்ரீமான் - நித்ய லக்ஷ்மியையுடையவரும்
சக்ராயுத: - சக்ரத்தை ஆயுதமாயுடையவரும்
விபு: - எங்கும் நிறைந்தவருமான
நாராயண: தேவ: - நாராயண தேவர்;
த்வம் - தேவரீர்
ஏகஶ்ருங்க: - ஒரு கொம்புடன் தோன்றிய
வராஹ: - வராஹமூர்த்தி;
பூத பவ்ய ஸபத்நஜித்- சென்ற காலங்களிலும், எதிர்ககாலங்களிலும் பகைவர்களை வெல்லுகின்றவர்.''

अक्षरं ब्रह्म सत्यं च मध्ये चान्ते च राघव ॥
लोकानां त्वं परो धर्मो विष्वक्सेनश्चतुर्भुजः ।

அக்ஷரம் ப்ரம்ஹ ஸத்யம் ச மத்யேசாந்தே ச ராகவ ।
லோகானாம் த்வம் பரோ தர்மோ விஷ்வக்ஸேநஶ் சதுர்புஜ: ॥ 15

ராகவ - ''ஸ்ரீராகவா !
த்வம் - தேவரீர்
ச - எதற்கும் முந்தியும்
மத்யே ச - இடையிலும்
அந்தே ச - முடிவிலும்
அக்ஷரம் - அழிவற்றதாய்
ஸத்யம் - எப்போதுமிருக்கும்
ப்ரம்ஹ - பிரம்மம்;
லோகானாம் - உலகங்களுக்கு
பர: - மேன்மையுடைய
தர்ம: - தர்மஸ்வரூபி;
விஷ்வக்ஸேந: - ஸர்வஸ்வாமி;
சதுர் புஜ: - நான்கு வித புருஷாத்தங்களை அளிக்கும் நான்கு கைகளையுடையவர்.''

शार्ङ्गधन्वा हृषीकेशः पुरुषः पुरुषोत्तमः ॥
अजितः खड्गधृग्विष्णुः कृष्णश्चैव बृहद्बलः ।

ஶார்ங்கதன்வா ஹ்ருஷீகேஶ: புருஷ: புருஷோத்தம: ।
அஜித: கட்க த்ருத் விஷ்ணு: க்ருஷ்ணஶ்சைவ ப்ருஹத் பல: ॥ 16

த்வம்	''தேவரீர்
ஶார்ங்க தன்வா	சார்ங்கமென்கிற வில்லைக்கையிலுடையவர்;
ஹ்ருஷீகேஶ:	இந்திரியங்களை அடக்கி ஆள்பவர்;
புருஷ:	உலகமெல்லாம் நிறைந்துள்ளவர்;
புருஷோத்தம:	வேதங்களில் புருஷோத்தமரெனப்படுபவர்;
அஜித:	ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணையில் அணுவளவும் பங்கமடையாதவர்;
கட்க த்ருத்	கட்காயுதபாணி;
விஷ்ணு:	வியாபனசீலர்;
க்ருஷ்ண: ஏவ ச	பூஸம்ரக்ஷணார்த்தகரே;
ப்ருஹத் பல:	தாரண சாமர்த்தியமுடையவர்.''

सेनानीर्ग्रामणीश्च त्वं बुद्धिः सत्त्वं क्षमा दमः ।
प्रभवश्चाप्ययश्च त्वमुपेन्द्रो मधुसूदनः ॥

ஸேநாநீர் க்ராமணீஶ்ச த்வம் புத்தி: ஸத்த்வம் க்ஷமா தம: ।
ப்ரபவஶ்சாப்யயஶ் சத்வம் உபேந்த்ரோ மதுஸூதன: ॥ 17

த்வம்	''தேவரீர்
ஸேநாநீ:	தேவஸைன்ய நிர்வாஹகர்;
க்ராமணீ: ச	திவ்ய தேசங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்;
புத்தி:	புத்திப்ரவர்த்தகர்;
ஸத்த்வம்	ஸத்வகுணமானவர்;
க்ஷமா	பக்தாபராதங்களைப் பொறுப்பவர்;
தம:	இந்திரிய நிக்ரகங்களை நடத்துபவர்;
த்வம்	தேவரீர்
ப்ரபவ:	லோக சிருஷ்டிகர்த்தா;
ச	அப்படியே
அப்யய: ச	பிரளயகர்த்தா;
உபேந்த்ர:	இந்திரானுஜனாய் முதலவதரித்தவர்;
மதுஸூதன:	மதுவென்ற தைத்யனைக் கொன்றவர்.''

इन्द्रकर्मा महेन्द्रस्त्वं पद्मनाभो रणान्तकृत् ।
शरण्यं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः ॥

இந்த்ரகர்மா மஹேந்த்ரஸ்த்வம் பத்மநாபோ ரணாந்த க்ருத் । 18
ஶரண்யம் ஶரணம் ச த்வாமாஹுர் திவ்யா மஹர்ஷய: ॥

த்வம்	''தேவரீர்
இந்த்ர கர்மா	இந்திரனுடைய கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்;
மஹேந்த்ர:	அபரிமித ஐச்வர்ய ஸம்பன்னர்;

பத்மநாப: - நாபியில் விளங்கும் தாமரைமலருள்ளவர்;
ரணாந்த க்ருத் - போரில் சத்ரு நாசத்தைச் செய்பவர்;
திவ்யா: - தேவலோகத்து
மஹர்ஷய: - மஹரிஷிகள்
த்வாம் ச - தேவரீரையே
ஶரணம் - அடைக்கலம் புகுமிடமாயும்
ஶரண்யம் - ரக்ஷகராயும்
ஆஹு: - சொல்லுகிறார்கள்.''

सहस्त्रशृङ्गो वेदात्मा शतजिह्वो महर्षभः ।
त्वं त्रयाणां हि लोकानामादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥
सिद्धानामपि साध्यानामाश्रयश्चासि पूर्वजः ॥

ஸஹஸ்ர ஶ்ருங்கோ வேதாத்மா ஶதஜிஹ்வோ மஹர்ஷப: ।
த்வம் த்ரயாணாம் ஹி லோகானாம் ஆதிகர்தா ஸ்வயம் ப்ரபு: ॥ 19
ஸித்தாநாமபி ஸாத்யாநாமாஶ்ரயஶ்சாஸி பூர்வஜ: ॥ 20

த்வம் ஹி - ''தேவரீரே
ஸஹஸ்ர ஶ்ருங்க: - ஆயிரம் சாகைகளுடைய கொம்பையுடையவர்;
ஶதஜிஹ்வ: - அனேக விதமாய் பிரேரிப்பிக்கும் நாவுடையவர்;
மஹர்ஷப: - ஸகல கர்மாக்களையும் ஆலோசிக்கச் செய்யும்
வேதாத்மா - வேதஸ்வரூபி;
த்ரயாணாம் - மூன்று
லோகானாம் - உலகங்களுக்கும்
ஆதிகர்தா - ஆதிகர்த்தா;
ஸ்வயம் ப்ரபு: - வேறொருவரல் ஏவமுடியாதவர்;
ஸித்தாநாம் - சித்தர்களுக்கும்
ஸாத்யாநாம் அபி - சாத்யகர்களுக்கும்
பூர்வஜ: - முன் தோன்றிய
ஆஶ்ரய: ச அஸி - அடைக்கலமாகவும் இருக்கின்றீர்.

त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोंकारः परन्तपः ।
प्रभवं निधनं वा ते न विदुः को भवानिति ॥

த்வம் யஜுஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்த்வமோங்கார: பரந்தப: ।
ப்ரபவம் நிதனம் வா தே ந விது: கோ பவாநிதி ॥ 21

யஜு: - ''யக்ஞமென்பது
த்வம் - தேவரீரே
வஷட்கார: - வஷட்காரமென்பதும்
த்வம் - தேவரீரே;
ஓங்கார: - ஓங்காரமென்பதும்

பரந்தப: - மேலான தவமும்
த்வம் - தேவரீரே;
தே - உமது
ப்ரபவம் - உத்பத்தியையாவது
நிதனம் வா - முடிவையாவது
பவாந் - தேவரீர்
க: இதி - எப்படி உள்ளவரென்பதையாவது
ந விது: - எவரும் அறியார்கள்.''

दृश्यसे सर्वभूतेषु ब्राह्मणेषु च गोषु च ।
दिक्षु सर्वासु गगने पर्वतेषु वनेषु च ॥

த்ருஶ்யஸே ஸர்வ பூதேஷு ப்ராஹ்மணேஷு ச கோஷு ச।
திக்ஷு ஸர்வாஸு ககனே பர்வதேஷு வனேஷு ச॥ 22

ஸர்வ பூதேஷு - ''ஸர்வ ப்ராணிகளிடத்திலும்
ப்ராஹ்மணேஷு ச - பிராம்மணர்களிடத்திலும்
கோஷு ச - பசுக்களிடத்திலும்
ஸர்வாஸு - எல்லா
திக்ஷு - திக்குகளிலும்
ககனே - ஆகாயத்திலும்
பர்வதேஷு - பர்வதங்களிலும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
த்ருஶ்யஸே - விளங்குகின்றீர்.''

सहस्रचरणः श्रीमाञ्शतशीर्षः सहस्रदृक् ।
त्वं धारयसि भूतानि वसुधां च सपर्वताम् ॥

ஸஹஸ்ர சரண: ஶ்ரீமான் ஶதஶீர்ஷ: ஸஹஸ்ர த்ருக்। 23
த்வம் தாரயஸி பூதானி வஸுதாம் ச ஸபர்வதாம்॥

ஸஹஸ்ர சரண: - ''அனேகக் கால்களுடையவராய்
ஶதஶீர்ஷ: - பல முகங்களுடையவராய்
ஸஹஸ்ர த்ருக் - பல கண்களுடையவராய்
ஶ்ரீமான் - லக்ஷ்மியையுடைய
த்வம் - தேவரீர்
பூதானி - பிராணிகளையும்
ஸபர்வதாம் - மலைகளுள்ளிட்ட
வஸுதாம் ச - உலகத்தையும்
தாரயஸி - தாங்குகின்றீர்.''

अन्ते पृथिव्याः सलिले दृश्यसे त्वं महोरगः ।
त्रीँल्लोकान् धारयन् राम देवगन्धर्वदानवान् ॥

அந்தே ப்ருதிவ்யா: ஸலிலே த்ருஶ்யஸே த்வம் மஹோரக: ।
த்ரீன் லோகான் தாராயன் ராம தேவகந்தர்வ தானவான் ॥ 24

ராம	- "ஸ்ரீராமா !
த்வம்	- தேவரீர்
மஹோரக:	- ஆதிசேஷனது உடலில் படுத்துக் கொண்டவராய்
ப்ருதிவ்யா:	- பூமியினுடைய
அந்தே	- பிரளய காலத்தில்
த்ரீன் லோகான்	- மூவுலகங்களையும்
தேவ கந்தர்வ தானவான்	- தேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் தானவர்களையும்
தாராயன்	- தாங்கிக் கொண்டு
ஸலிலே	- ஜலத்தில்
த்ருஶ்யஸே	- காணப்படுகிறீர்."

अहं ते हृदयं राम जिह्वा देवी सरस्वती ।
देवा गात्रेषु रोमाणि निर्मिता ब्रह्मणा प्रभो ॥

அஹம் தே ஹ்ருதயம் ராம ஜிஹ்வா தேவீ ஸரஸ்வதீ ।
தேவா காத்ரேஷு ரோமாணி நிர்மிதா ப்ரஹ்மணா ப்ரபோ ॥ 25

ராம	- "ஸ்ரீராமா !
தே	- தேவரீருக்கு
அஹம்	- நான்
ஹ்ருதயம்	- ஹ்ருதயம்;
ஸரஸ்வதீ தேவீ	- ஸரஸ்வதீ தேவி
ஜிஹ்வா	- நாக்காயிருக்கிறாள்;
ப்ரபோ	- பிரபுவே,
ப்ரஹ்மணா	- பிரம்மனால்
காத்ரேஷு	- அவயவங்களில்
ரோமாணி	- உரோமங்களாய்
தேவா:	- தேவர்கள்
நிர்மிதா:	- சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்."

निमेषस्ते भवेद्रात्रिरुन्मेषस्ते भवेद्दिवा ।
संस्कारास्तेऽभवन् वेदा न तदस्ति त्वया विना ॥

நிமேஷஸ்தே பவேத் ராத்ரி: உன்மேஷஸ்தே பவேத் திவா ।
ஸம்ஸ்காராஸ்தே(அ)பவன் வேதா ந ததஸ்தி த்வயா விநா ॥ 26

தே	- "தேவரீரது
நிமேஷ:	- கண்ணிமைத்தல்
ராத்ரி:	- ஓர் இரவாய்

பவேத்	-	ஆகிறது;
தே	-	தேவரீரது
உன்மேஷ:	-	ஒரு தடவை கண் விழித்தல்
திவா	-	பகலாக
பவேத்	-	ஆகிறது;
வேதா:	-	வேதங்கள்
தே	-	தேவரீரது
ஸம்ஸ்காரா:	-	சுவாசங்களாக
அபவன்	-	இருக்கின்றன;
த்வயா விநா	-	தேவரீரில்லாத
நதத் அஸ்தி	-	வஸ்துவே இல்லை.''

जगत् सर्वं शरीरं ते स्थैर्यं ते वसुधातलम् ।
अग्निः कोपः प्रसादस्ते सोमः श्रीवत्सलक्षणः ॥
ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே ஸ்தைர்யம் தே வஸுதாதலம் ।
அக்நி: கோப: ப்ரஸாதஸ்தே ஸோம: ஶ்ரீவத்ஸ லக்ஷண: ॥ 27

தே	-	''தேவரீருக்கு
ஶரீரம்	-	சரீரம்
ஸர்வம் ஜகத்	-	எல்லா உலகமும்;
தே	-	தேவரீடைய
ஸ்தைர்யம்	-	பொறுமை என்பது
வஸுதாதலம்	-	பூமியே;
அக்நி:	-	அக்னி
தே	-	தேவரீரது
கோப:	-	கோபம்;
ஶ்ரீ வத்ஸ லக்ஷண:	-	ஶ்ரீவத்ஸம் போல் விளங்கும்
ஸோம:	-	சந்திரன்
ப்ரஸாத:	-	அருள்.''

त्वया लोकास्त्रयः क्रान्ताः पुरा स्वैर्विक्रमैस्त्रिभिः ।
महेन्द्रश्च कृतो राजा बलिं बद्ध्वा महासुरम् ॥
த்வயா லோகாஸ்த்ரய: க்ராந்தா: புரா ஸ்வைர்விக்ரமைஸ்த்ரிபி: ।
மஹேந்த்ரஶ்ச க்ருதோ ராஜா பலிம் பத்த்வா மஹாஸுரம் ॥ 28

புராணே	-	''முற்காலத்தில்
த்வயா	-	உம்மால்
த்ரிபி:	-	மூன்று
விக்ரமை:	-	காலடிகளால்
த்ரய: லோகா:	-	மூன்று உலகங்களும்
க்ராந்தா:	-	வியாபிக்கப்பட்டன;
மஹாஸுரம்	-	மஹாஸுரனான

பலிம் - பலிச்சக்ரவர்த்தியை
பத்த்வா - அடக்கி
மஹேந்த்ர: ச - மஹேந்திரனே
ராஜா - மன்னனாக
க்ருத: - ஆக்கப்பட்டான்.''

सीता लक्ष्मीर्भवान् विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः ।
वधार्थं रावणस्येह प्रविष्टो मानुषीं तनुम् ॥

ஸீதா லக்ஷ்மீர் பவான் விஷ்ணுர் தேவ: க்ருஷ்ண: ப்ரஜாபதி: ।
வதார்தம் ராவணஸ்யேஹ ப்ரவிஷ்டோ மானுஷீம் தநும் ॥ 29

ஸீதா - ''ஸீதாபிராட்டியார்
லக்ஷ்மீ: - லக்ஷ்மிதேவி;
ப்ரஜாபதி: - சிருஷ்டிதேவராகிய
விஷ்ணு: தேவ: - விஷ்ணுதேவராகும்
பவான் - தேவரீர்
க்ருஷ்ண: - சியாமளவர்ணராய்
ராவணஸ்ய - இராவணனுடைய
வதார்தம் - வதையின் பொருட்டு
இஹ - இம்மண்ணுலகில்
மானுஷீம் தநும் - மானிட உடலை
ப்ரவிஷ்ட: - கொண்டீர்.''

तदिदं नः कृतं कार्यं त्वया धर्मभृतां वर ।

ததிதம் ந: க்ருதம் கார்யம் த்வயா தர்மப்ருதாம் வர । 30

தர்ம ப்ருதாம் - ''தர்மத்தை நிலைநிறுத்தியவர்களுக்குள்
வர - தலைமைப்பட்டவரே !
தத் - அந்த
இதம் கார்யம் - இந்த கார்யம்
ந: - எங்களுக்காக
த்வயா - தேவரீரால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.''

निहतो रावणो राम प्रहृष्टो दिवमाक्रम ॥

நிஹதோ ராவணோ ராம ப்ரஹ்ருஷ்டோ திவமாக்ரம ॥ 31

ராம - ''ஸ்ரீராமா !
ராவண: - ராவணன்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்;
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - திருப்தியடைந்தவராய்
திவம் - தேவலோகத்திற்கு
ஆக்ரம - எழுந்தருளலாம்.''

अमोघं बलवीर्यं ते अमोघस्ते पराक्रमः ॥

அமோகம் பலவீர்யம் தே அமோகஸ்தே பராக்ரம: । 32

தே	-	''தேவரீரது
பலவீர்யம்	-	பலத்தினுக்கிரம்
அமோகம்	-	இலக்குத்தவறாதது;
தே	-	தேவரீரது
பராக்ரம:	-	பராக்கிரமம்
அமோக:	-	வீண் போகாதது.''

अमोघं दर्शनं राम न च मोघस्तवस्तव ॥

அமோகம் தர்ஶனம் ராம ந ச மோக: ஸ்தவஸ்தவ ॥ 33

ராம	-	''ஸ்ரீராமா !
தர்ஶனம்	-	உமது தர்சனம்
அமோகம்	-	வீண் போகாது;
தவ	-	தேவரீருடைய
ஸ்தவ: ச	-	தோத்திரமும்
மோக:	-	பயன்படாததாக
ந	-	ஆகிறதில்லை.''

अमोघास्ते भविष्यन्ति भक्तिमन्तश्च ये नराः ॥

அமோகாஸ்தே பவிஷ்யந்தி பக்திமந்தஶ்ச யே நரா: । 34

தே	-	''தேவரீருக்கு
பக்தி மந்த:	-	பக்தி பண்ணும்
நரா:	-	மனிதர்கள்
யே	-	எவர்களோ அவர்கள்
அமோகா: ச	-	கோரியவைகளைக் கண்டவர்களாய்
பவிஷ்யந்தி	-	ஆகிறார்கள்.''

ये त्वां देवं ध्रुवं भक्ताः पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
प्राप्नुवन्ति सदा कामानिह लोके परत्र च ॥

யே த்வாம் தேவம் த்ருவம் பக்தா: புராணம் புருஷோத்தமம் । 35
ப்ராப்நுவந்தி ஸதா காமான் இஹ லோகே பரத்ர ச ॥

புராணம்	-	''புராதனராயும்
த்ருவம்	-	எப்போதுமுள்ளவராயும்
புருஷோத்தமம்	-	வேதங்களில் புருஷோத்தமரெனக் கூறப்படும்
தேவம்	-	தேவருமான
த்வாம்	-	தேவரீருக்கு
பக்தா:	-	பக்தி பண்ணுபவர்கள்

யே	- எவர்களோ அவர்கள்
இஹ	- இந்த
லோகே	- உலகத்திலும்
பரத்ர ச	- மறுமையிலும்
ஸதா	- எக்காலத்திலும்
காமான்	- எதைப் பிரார்த்தித்தார்களோ அவைகளை
ப்ராப்நுவந்தி	- அடைகிறார்கள்.''

इममार्षं स्तवं नित्यमितिहासं पुरातनम् ।
ये नराः कीर्तयिष्यन्ति नास्ति तेषां पराभवः ॥

இமமார்ஷம் ஸ்தவம் நித்யமிதிஹாஸம் புராதனம் ॥
யே நரா: கீர்தயிஷ்யந்தி நாஸ்தி தேஷாம் பராபவ: ॥ 36

யே	- ''எந்த
நரா:	- மனிதர்கள்
இமம்	- இந்த
ஆர்ஷம்	- வேதசம்பந்தமானதும்
புராதனம்	- பழைய
இதிஹாஸம்	- இதிஹாஸமுமான
ஸ்தவம்	- ஸ்தோத்திரத்தை
நித்யம்	- நித்யமாய் (தினந்தோறும்)
கீர்தயிஷ்யந்தி	- கீர்த்தனை செய்கின்றார்களோ
தேஷாம்	- அவர்களுக்கு
பராபவ:	- தோல்வியென்பது
ந அஸ்தி	- கிடையாது.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ப்ரஹ்மக்ருத ராமஸ்தவோ நாம விம்ஶத்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகவிம்ஶத்யுத்தரஶததம: ஸர்க: - 121

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं पितामहसमीरितम् ।
अङ्केनादाय वैदेहीमुत्पपात विभावसुः ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா ஶுபம் வாக்யம் பிதாமஹஸமீரிதம் ।
அங்கேநாதாய வைதேஹீம் உத்பபாத விபாவஸு: ॥ 1

பிதா மஹ ஸமீரிதம்	- பிரம்மதேவரால் மொழிந்தருளப்பட்ட
ஏதத்	- இந்த
ஶுபம்	- மங்களமான
வாக்யம்	- திருமொழியை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு
விபாவஸு:	- அக்னிபகவான்
வைதேஹீம்	- ஜானகீதேவியை
அங்கேந	- மடிமீது
ஆதாய	- வகித்துக்கொண்டு
உத்பபாத	- வெளித் தோன்றினார்.

स विधूय चितां तां तु वैदेहीं हव्यवाहनः ।
उत्तस्थौ मूर्तिमानाशु गृहीत्वा जनकात्मजाम् ॥

ஸ விதூய சிதாம் தாம் து வைதேஹீம் ஹவ்யவாஹன: ।
உத்தஸ்தௌ மூர்திமாநாஶு க்ருஹீத்வா ஜனகாத்மஜாம் ॥ 2

மூர்திமாந்	- மூர்த்திகரித்தவரான
ஸ:	- அந்த
ஹவ்யவாஹன:	- அக்னிபகவான்
து	- அப்பொழுது
ஆஶு	- விரைவாய்
தாம்	- அந்த
சிதாம்	- சிதையை
விதூய	- விடுத்து
ஜனகாத்மஜாம்	- ஜனகர் திருமகளான
வைதேஹீம்	- ஸீதாதேவியை
க்ருஹீத்வா	- எடுத்துக் கொண்டு
உத்தஸ்தௌ	- வெளிவந்தார்.

तरुणादित्यसंकाशां तप्तकाञ्चनभूषणाम् ।
रक्ताम्बरधरां बालां नीलकुञ्चितमूर्धजाम् ॥

தருணாதித்ய ஸங்காஶாம் தப்த காஞ்சன பூஷணாம் । 3
ரக்தாம்பரதராம் பாலாம் நீல குஞ்சித மூர்தஜாம் ॥

अक्लिष्टमाल्याभरणां तथारूपां मनस्विनीम् ।
ददौ रामाय वैदेहीमङ्के कृत्वा विभावसुः ॥

அக்லிஷ்ட மால்யாபரணாம் ததாரூபாம் மனஸ்விநீம் ।
ததௌ ராமாய வைதேஹீம் அங்கே க்ருத்வா விபாவஸு: ॥ 4

விபாவஸு: - அக்னிபகவான்
தருணாதித்ய ஸங்காஶாம்-பாலசூரியனை நிகர்த்தவளும்
தப்த காஞ்சன பூஷணாம்-சுத்தப் பொன்னாபரணங்களைப் பூண்டவளும்
ரக்தாம் பரதராம் - செவ்விய ஆடையை அணிந்தவளும்
நீல குஞ்ஜித மூர்தஜாம்-கருத்து சுருண்ட குழலைக் கொண்டவளும்
அக்லிஷ்ட மால்யாபரணாம்-வாடாத புஷ்பங்களையும் ஆபரணங்களையும் பூண்டவளும்
ததாரூபாம் - அதே உருவத்தைக் கொண்டவளும்
மனஸ்விநீம் - உத்தமியும்
பாலாம் - பரிசுத்தையுமாகிய
வைதேஹீம் - ஜானகீதேவியை
அங்கே - மடிமீது
க்ருத்வா - கொண்டு
ராமாய - ஸ்ரீராமரிடம்
ததௌ - சமர்ப்பித்தார்.

अब्रवीच्च तदा रामं साक्षी लोकस्य पावकः ।

அப்ரவீச்ச ததா ராமம் ஸாக்ஷீ லோகஸ்ய பாவக: । 5

ததா - அப்பொழுது
லோகஸ்ய - உலகத்திற்கு
ஸாக்ஷீ - ஸாக்ஷியாகிய
பாவக: - அக்னிபகவான்
ராமம் ச - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு வின்னப்பித்துக் கொண்டார்;

एषा ते राम वैदेही पापमस्यां न विद्यते ॥

ஏஷா தே ராம வைதேஹீ பாபமஸ்யாம் ந வித்யதே ॥ 6

ராம - ''ஸ்ரீராமா !
தே - தேவரீரது
வைதேஹீ - ஸீதாதேவி
ஏஷா - இவள்;
அஸ்யாம் - இவளிடம்
பாபம் - தோஷமொன்றும்
வித்யதே ந - இல்லை.''

नैव वाचा न मनसा नानुध्यानान्न चक्षुषा ।
सुवृत्ता वृत्तशौण्डीर न त्वामतिचचार ह ॥

நைவ வாசா ந மனஸா நாநுத்யாநாந் ந சக்ஷுஷா।
ஸுவ்ருத்தா வ்ருத்த சௌண்டீர ந த்வாம் அதிசசார ஹ ॥ 7

வ்ருத்த சௌண்டீர	''நன்னெறி நாயகமே !
ஸு வ்ருத்தா	சற்குண சீலையான இவள்
த்வாம்	தேவரீரிடம்
அதிசசார ஹ ந	சிறிதும் பிழைபடவில்லை;
வாசா ஏவ	வாக்காலும்
ந	பிழைபடவில்லை;
மனஸா	மனத்தாலும்
ந	பிழைபடவில்லை;
அநுத்யாநாத்	ஸங்கல்பத்தாலும்
ந	பிழைபடவில்லை;
சக்ஷுஷா	பார்வையாலும்
ந	பிழைபடவில்லை.''

रावणेनापनीतैषा वीर्योत्सिक्तेन रक्षसा ।
त्वया विरहिता दीना विवशा निर्जिता वनात् ॥

ராவணேநாபநீதைஷா வீர்யோத்ஸிக்தேன ரக்ஷஸா।
த்வயா விரஹிதா தீனா விவஶா நிர்ஜிதா வநாத் ॥ 8

வீர்யோத் ஸிக்தேன	''வீர்யச்செருக்குற்ற
ரக்ஷஸா	அரக்கனான
ராவணேந	ராவணனால்
ஏஷா	இவள்,
த்வயா	தேவரீரை
விரஹிதா	விட்டுப்பிரிக்கப்பட்டு,
வநாத்	காட்டிலிருந்து
நிர்ஜிதா	சிறைப்படுத்தப்பட்டு,
தீனா	ஏங்கியவளாய்,
விவஶா	ஸ்வாதீனமிழந்தவளாய்,
அபநீதா	கொண்டு போகப்பட்டாள்.''

रुद्धा चान्तःपुरे गुप्ता त्वच्चित्ता त्वत्परायणा ।
रक्षिता राक्षसीसङ्घैर्विकृतैर्घोरदर्शनैः ॥

ருத்தாசாந்த:புரே குப்தா த்வச்சித்தா த்வத் பராயணா। 9
ரக்ஷிதா ராக்ஷஸீஸங்கைர் விக்ருதைர் கோரதர்ஶனை: ॥

த்வத் பராயணா	''தேவரீரையே சர்வமுமாய்க் கொண்டவளும்

த்வத் சித்தா ச	- தேவரீரிடமே மனத்தைச் செலுத்தியவளுமான இவள்
அந்த: புரே	- அந்தப்புரத்தில்
ருத்தா	- சிறைப்படுத்தப்பட்டு,
குப்தா	- மறைக்கப்பட்டு,
கோர தர்ஶனை:	- கொடிய தோற்றங் கொண்ட
விக்ருதை:	- பயங்கரமான
ராக்ஷஸீஸங்கை:	- அரக்கிக் கூட்டங்களால்
ரக்ஷிதா	- காவல் காக்கப்பட்டாள்.''

प्रलोभ्यमाना विविधं भर्त्स्यमाना च मैथिली ।
नाचिन्तयत तद्रक्षस्त्वद्गतेनान्तरात्मना ॥

ப்ரலோப்யமானா விவிதம் பர்த்ஸ்யமானா ச மைதிலீ।
நாசிந்தயத தத்ரக்ஷஸ் த்வத்கதேநாந்தராத்மநா ॥ 10

விவிதம்	- ''பலவிதமாய்
ப்ரலோப்யமானா	- ஆசை காட்டப்பட்டவளும்
பர்த்ஸ்யமானா	- மிரட்டப்பட்டவளுமான
மைதிலீ ச	- ஜானகீதேவியும்
த்வத்கதேந	- தேவரீரிடம் ஆழ்ந்த
அந்தராத்மநா	- உள்ளங்கொண்டு
தத்	- அந்த
ரக்ஷ:	- அரக்கனை
அசிந்தயத	- பொருட்படுத்தாதிருந்தாள்.''

विशुद्धभावां निष्पापां प्रतिगृह्णीष्व राघव ।
न किञ्चिदभिधातव्यमहमाज्ञापयामि ते ॥

விஶுத்த பாவாம் நிஷ்பாபாம் ப்ரதிக்ருண்ஹீஷ்வ ராகவ।
நகிஞ்சிதபிதாதவ்யமஹம் ஆஞாபயாமி தே ॥ 11

ராகவ	- ''ஸ்ரீராமா!
விஶுத்த பாவாம்	- நிர்மல உள்ளமமைந்தவளும்
நிஷ்பாபாம்	- கல்மஷமில்லாதவளுமாகிய இவளை
ப்ரதிக்ருண்ஹீஷ்வ	- அங்கீகரிப்பீராக;
கிஞ்சித்	- ஒன்றும்
அபிதாதவ்யம் ந	- சொல்வதற்கிடமில்லை;
அஹம்	- நான்
தே	- தேவரீருக்கு
ஆஞாபயாமி	- உறுதியாய் சொல்லுகின்றேன்.''

ततः प्रीतमना रामः श्रुत्वैतद्वदतां वरः ।
दध्यौ मुहूर्तं धर्मात्मा बाष्पव्याकुललोचनः ॥

தத: ப்ரீதமநா ராம: ஶ்ருத்வைதத் வததாம் வர: ।
தத்யௌ முஹூர்தம் தர்மாத்மா பாஷ்பவ்யாகுல லோசன: ॥ 12

வததாம்	-	பேசுபவர்களுள்
வர:	-	ச்ரேஷ்டரும்
தர்மாத்மா	-	தர்மாத்மாவுமாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஏதத்	-	இதற்கு
ஶ்ருத்வா	-	திருச்செவி சாய்த்து
தத:	-	அதனால்
ப்ரீதமநா:	-	மனத்திருப்தி கொண்டவராய்
பாஷ்ப வ்யாகுல லோசன:	-	கண்ணீர் ததும்பிய கண்களுற்றவராய்
முஹூர்தம்	-	சிறிது காலம்
தத்யௌ	-	ஆலோசித்தார்.

एवमुक्तो महातेजा द्युतिमान् दृढविक्रमः ।
अब्रवीत्त्रिदशश्रेष्ठं रामो धर्मभृतां वरः ॥

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா த்யுதிமான் த்ருடவிக்ரம: ।
அப்ரவீத் த்ரிதஶஶ்ரேஷ்டம் ராமோ தர்மப்ருதாம் வர: ॥ 13

ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	விண்ணப்பிக்கப்பட்டவரும்
மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜஸ்வியும்
த்யுதிமான்	-	மகிமை கொண்டவரும்
த்ருட விக்ரம:	-	பெரும் பராக்கிரமம் கொண்டவரும்
தர்ம ப்ருதாம்	-	தர்மிஷ்டர்களுள்
வர:	-	உத்தமருமான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
த்ரிதஶ ஶ்ரேஷ்டம்	-	தேவச்ரேஷ்டரை (அக்னிபகவானை)-ப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்.

अवश्यं त्रिषु लोकेषु सीता पावनमर्हति ।
दीर्घकालोषिता हीयं रावणान्तःपुरे शुभा ॥

அவஶ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா பாவனமர்ஹதி ।
தீர்ககாலோஷிதா ஹீயம் ராவணாந்த:புரே ஶுபா ॥ 14

ஶுபா	-	''நல்லொழுக்கமுள்ளவளும்
ராவணாந்த: புரே	-	ராவணனது அந்தப்புரத்தில்
தீர்க காலோஷிதா	-	நெடுங்காலம் வஸித்தவளுமான
இயம்	-	இந்த
ஸீதா ஹி	-	ஸீதையோவெனில்

அவஶ்யம் - அவச்யமாய்
த்ரிஷு - மூன்று
லோகேஷு - உலகங்களிலும்
பாவனம் - பரிசுத்திக்கு
அர்ஹதி - உரியவளாகிறாள்.''

बालिशः खलु कामात्मा रामो दशरथात्मजः ।
इति वक्ष्यन्ति मां सन्तो जानकीमविशोध्य हि ॥

பாலிஶ: கலு காமாத்மா ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
இதி வக்ஷ்யந்தி மாம் ஸந்தோ ஜானகீமவிஶோத்ய ஹி ॥ 15

ஜானகீ - ''ஸீதையை
அவிஶோத்ய ஹி - சுத்தி செய்யா விடிலோ
மாம் - என்னைப் பற்றி
ஸந்த: - ஸாதுக்கள்,
தஶரதாத்மஜ: - ''தசரதபுத்திரனான
ராம: - ராமன்
காமாத்மா - காமத்தில் மூழ்கிய உள்ளங்கொண்ட
பாலிஶ: கலு - முழுமூடனல்லவோ,''
இதி - என்று
வக்ஷ்யந்தி - ஏசுவார்கள்.''

अनन्यहृदयां भक्तां मच्चित्तपरिवर्तिनीम् ।
अहमप्यवगच्छामि मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥

அனன்ய ஹ்ருதயாம் பக்தாம் மச்சித்த பரிவர்தினீம் ।
அஹமப்யவகச்சாமி மைதிலீம் ஜனகாத்மஜாம் ॥ 16

அஹம் - 'நானும்
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகர் மகளான
மைதிலீம் - ஸீதையை
அனன்ய ஹ்ருதயாம்- வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தாது
பக்தாம் - அசஞ்சலாபத்திமை பூண்டும்
மச்சித்த பரிவர்தினீம்- என் மனத்திற்கிசைந்தபடி நடப்பவளுமாய்
அவகச்சாமி - உள்ளபடி அறிவேன்.''

प्रत्ययार्थं तु लोकानां त्रयाणां सत्यसंश्रयः ।
उपेक्षे चापि वैदेहीं प्रविशन्तीं हुताशनम् ॥

ப்ரத்யயார்தம் து லோகானாம் த்ரயாணாம் ஸத்யஸம்ஶ்ரய: ।
உபேக்ஷே சாபி வைதேஹீம் ப்ரவிஶந்தீம் ஹுதாஶனம் ॥ 17

ஸத்ய ஸம்ஶ்ரய: - ''சத்தியத்தையே சர்வமுமாய்க் கொண்ட நான்
த்ரயாணாம் லோகானாம்-மூவுலகங்களின்

ப்ரத்யயார்தம் து	நம்பிக்கைக்காகவே
ஹுதாஶனம்	அக்னியில்
ப்ரவிஶந்தீம்	புகும்
வைதேஹீம் அபி ச	ஜானகியையும் கூட
உபேக்ஷே	உபேக்ஷை செய்தேன்.''

इमामपि विशालाक्षीं रक्षितां स्वेन तेजसा ।
रावणो नातिवर्तेत वेलामिव महोदधिः ॥

இமாமபி விசாலாக்ஷீம் ரக்ஷிதாம் ஸ்வேன தேஜஸா ।
ராவணோ நாதிவர்தேத வேலாம் இவ மஹோததி: ॥ 18

ஸ்வேன தேஜஸா	''தனது மகிமையால்
ரக்ஷிதாம்	காத்துக் கொள்ளப் பெற்ற
விஶாலாக்ஷீம்	தடங்கண்ணாளான
இமாம்	இவளை (ஸீதையை)
ராவண: அபி	ராவணனும்
வேலாம்	கரையை
மஹோததி:	சமுத்திரம்
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அதிவர்தேத ந	பிழைபடுத்த மாட்டான்.''

न हि शक्तः स दुष्टात्मा मनसापि हि मैथिलीम् ।
प्रधर्षयितुमप्राप्तां दीप्तामग्निशिखामिव ॥

ந ஹி ஶக்த: ஸ துஷ்டாத்மா மனஸாபி ஹி மைதிலீம் ।
ப்ரதர்ஷயிதுமப்ராப்தாம் தீப்தாம் அக்நிஶிகாமிவ ॥ 19

ஸ:	''அந்த
துஷ்டாத்மா ஹி	துராத்மாவோ
அப்ராப்தாம்	இணங்காத
மைதிலீம்	ஜானகியை
தீப்தாம்	ஜ்வலிக்கும்
அக்நிஶிகாம்	அக்னி ஜ்வாலையை
இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
மனஸா அபி	மனத்தினாலுங் கூட
ப்ரதர்ஷயிதும்	கெடுக்க
ஶக்த: ந ஹி	வல்லனேயல்ல.''

नेयमर्हति चैश्वर्यं रावणान्तःपुरे शुभा ।
अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा ॥

நேயமர்ஹதி ச ஐஶ்வர்யம் ராவணாந்த:புரே ஶுபா । 20
அனன்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ॥

ஶுபா	-	''உத்தமியான
இயம்	-	இந்த (ஸீதை)
ராவணாந்த:புரே	-	ராவணனது அந்தப்புரத்தில்
ஐஶ்வர்யம் ச	-	ஐச்வர்யத்தை
அர்ஹதி ந	-	விரும்பாள்;
ஹி	-	ஏனெனில்
ஸீதா	-	ஸீதை
பாஸ்கரேண	-	ஸூர்யனோடு
ப்ரபா	-	ஒளி
யதா	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மயா	-	என்னுடன்
அனன்யா	-	வேறுபாடற்றவள்.''

विशुद्धा त्रिषु लोकेषु मैथिली जनकात्मजा ।
न हि हातुमियं शक्या कीर्तिरात्मवता यथा ॥

விஶுத்தா த்ரிஷு லோகேஷு மைதிலி ஜனகாத்மஜா ।
ந ஹி ஹாதுமியம் ஶக்யா கீர்திராத்மவதா யதா ॥: 21

த்ரிஷு	-	''மூன்று
லேகேஷு	-	உலகங்களிலும்
விஶுத்தா	-	மிகப் பரிசுத்தையான
இயம்	-	இந்த
ஜனகாத்மஜா	-	ஜனகபுத்திரியாகும்
மைதிலீ ஹி	-	ஸீதையோவெனில்
ஆத்மவதா	-	சத்புருஷனால்
கீர்தி:	-	கீர்த்தி
யதா	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஹாதும்	-	துறக்க
ஶக்யா ந	-	முடியாதவள்.''

अवश्यं तु मया कार्यं सर्वेषां वो वचः शुभम् ।
स्निग्धानां लोकमान्यानामेवं च ब्रुवतां हितम् ॥

அவஶ்யம் து மயா கார்யம் ஸர்வேஷாம் வோ வச: ஶுபம் ।
ஸ்நிக்தாநாம் லோகமான்யானாமேவம் ச ப்ருவதாம் ஹிதம் ॥ 22

ஸ்நிக்தாநாம்	-	''அன்பு கொண்டவர்களாய்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
ஹிதம்	-	நன்மையை
ப்ருவதாம்	-	எடுத்துரைப்பவர்களும்
லோகமான்யானாம் ச	-	லோகங்களால் கொண்டாடப்படுபவர்களுமான
வ:	-	உங்கள்

ஸர்வேஷாம்	-	யாவருடையவும்
ஹிதம்	-	நலந்தரும்
வச:	-	சொல்லானது
மயா	-	என்னால்
அவஶ்யம்	-	அவச்யம்
கார்யம் து	-	கொள்ளத்தக்கதே.''

इतीदमुक्त्वा विदितं महाबलैः प्रशस्यमानः स्वकृतेन कर्मणा ।
समेत्य रामः प्रियया महाबलः सुखं सुखार्होऽनुबभूव राघवः ॥

இதீதமுக்த்வா விதிதம் மஹாபலை:
ப்ரஶஸ்யமான: ஸ்வக்ருதேந கர்மணா ।
ஸமேத்ய ராம: ப்ரியயா மஹாபல:
ஸுகம் ஸுகார்ஹோऽநுபபூவ ராகவ: ॥

மஹாபலை:	-	மகிமை மிக்கவர்களால்
விதிதம்	-	விண்ணப்பிக்கப்பட்டதற்கு
இதி	-	மேற்கண்டவாறாய்
இதம்	-	இப்பொழுது
உக்த்வா	-	பதிலுரைத்து விட்டு
ஸ்வக்ருதேந	-	தன்னால் செய்தருளப் பெற்ற
கர்மணா	-	செயலால்
ப்ரஶஸ்யமான:	-	புகழப்பட்ட
மஹாபல:	-	மகாபலசாலியும்
ஸுகார்ஹ:	-	சுகத்திற்கே உரியவருமான
ராகவ:	-	ரகுகுலதிலகருமாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ப்ரியயா	-	காதலியுடன்
ஸமேத்ய	-	சேர்ந்து
ஸுகம்	-	மனத்திருப்தியை
அநுபபூவ	-	கொண்டார்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே ஸீதாப்ரதிக்ரஹோ நாம ஏகவிம்ஶத்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

த்வாவிம்ஶத் யுத்தரஶததம: ஸர்க: - 122

एतच्छुत्वा शुभं वाक्यं राघवेण सुभाषितम् ।
इदं शुभतरं वाक्यं व्याजहार महेश्वरः ॥

ஏதச்ச்ருத்வா ஶுபம் வாக்யம் ராகவேண ஸுபாஷிதம் ।
இதம் ஶுபதரம் வாக்யம் வ்யாஜஹார மஹேஶ்வர: ॥ 1

மஹேஶ்வர: - சங்கர பகவான்
ராகவேண - ஶ்ரீராமரால்
ஸுபாஷிதம் - மொழிந்தருளப் பெற்ற
ஶுபம் - மங்களமான
ஏதத் - இந்த
வாக்யம் - திருமொழிக்கு
ஶ்ருத்வா - திருச்செவி சாற்றி
ஶுபதரம் - மிக்க மங்களமாகிய
வாக்யம் - திருமொழியொன்றை
இதம் - பின்வருமாறு
வ்யாஜஹார - மொழிந்தருளினார்;

पुष्कराक्ष महाबाहो महावक्षः परन्तप ।
दिष्ट्या कृतमिदं कर्म त्वया शस्त्रभृतां वर ॥

புஷ்கராக்ஷ மஹாபாஹோ மஹாவக்ஷ: பரந்தப ।
திஷ்ட்யா க்ருதமிதம் கர்ம த்வயா ஶஸ்த்ரப்ருதாம் வர ॥ 2

புஷ்கராக்ஷ - "செந்தாமரைக் கண்ணனே !
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே
மஹாவக்ஷ: - அகன்ற மார்புற்றவனே !
பரந்தப - சத்ருஸம்ஹாரக !
ஶஸ்த்ர ப்ருதாம் - ஆயுதம் தரித்தவர்களுள்
வர - உத்தமனே !
த்வயா - உன்னால்
இதம் கர்ம - இந்தக் கார்யமானது
திஷ்ட்யா - பாக்ய வசத்தால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது."

दिष्ट्या सर्वस्य लोकस्य प्रवृद्धं दारुणं तमः ।
अपावृत्तं त्वया संख्ये राम रावणजं भयम् ॥

திஷ்ட்யா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ப்ரவ்ருத்தம் தாருணம் தம: ।
அபாவ்ருத்தம் த்வயா ஸங்க்யே ராம ராவணஜம் பயம் ॥ 3

ராம - "ராம !

ஸர்வஸ்ய	-	எல்லா
லோகஸ்ய	-	லோகத்தினிடம்
ப்ரவ்ருத்தம்	-	மூண்ட
தாருணம்	-	பயங்கரமான
தம:	-	இருளாகிய
ராவணஜம்	-	ராவணனால் உண்டான
பயம்	-	ஆபத்தானது
த்வயா	-	உன்னால்
ஸங்க்யே	-	போரில்
அபாவ்ருத்தம்	-	ஒழிக்கப் பெற்றது;
திஷ்ட்யா	-	பாக்யமே பாக்யம்.

आश्वास्य भरतं दीनं कौसल्यां च यशस्विनीम् ।
कैकेयीं च सुमित्रां च दृष्ट्वा लक्ष्मणमातरम् ।।

ஆஶ்வாஸ்ய பரதம் தீனம் கௌஸல்யாம் ச யஶஸ்விநீம் ।
கைகேயீம் ச ஸுமித்ரம்ச த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணமாதரம் ॥ 4

प्राप्य राज्यमयोध्यायां नन्दयित्वा सुहृज्जनम् ।
इक्ष्वाकूणां कुले वंशं स्थापयित्वा महाबल ।।

ப்ராப்ய ராஜ்யமயோத்யாயாம் நந்தயித்வா ஸுஹ்ருஜ்ஜனம் ।
இக்ஷ்வாகூணாம் குலே வம்ஶம் ஸ்தாபயித்வா மஹாபல ॥ 5

इष्ट्वा तुरगमेधेन प्राप्य चानुत्तमं यशः ।
ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा त्रिदिवं गन्तुमर्हसि ।।

இஷ்ட்வா துரகமேதேந ப்ராப்ய சானுத்தமம் யஶ: ।
ப்ராஹ்மணேப்யோ தனம் தத்வா த்ரிதிவம் கந்தும் அர்ஹஸி ॥ 6

மஹாபல	-	“மகாசக்தி கொண்டவனே !
தீனம்	-	ஏங்கியிருக்கும்
பரதம்	-	பரதனை
ஆஶ்வாஸ்ய	-	தேற்றரவுபடுத்தி,
யஶஸ்விநீம்	-	கீர்த்திமதியாகிய
கௌஸல்யாம் ச	-	கௌஸல்யையும்
கைகேயீம் ச	-	கைகேயியையும்
லக்ஷ்மண மாதரம்	-	லக்ஷ்மணனது அன்னையாகிய
ஸுமித்ராம் ச	-	சுமித்திரையையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	தரிசித்து,
அயோத்யாயாம்	-	அயோத்தியில்
ராஜ்யம்	-	அரசாளுகையை
ப்ராப்ய	-	கைக்கொண்டு

ஸுஹ்ருஜ்ஜனம்	-	நண்பர் வர்க்கத்தை
நந்தயித்வா	-	களிப்பித்து,
இக்ஷ்வாகூணாம்	-	இக்ஷ்வாகுகளின்
குலே	-	வம்சத்தில்
வம்ஶம்	-	குலமுறையை
ஸ்தாபயித்வா	-	நிலைநிறுத்தி,
துரகமேதேந	-	அச்வமேத யாகத்தால்
இஷ்ட்வா	-	யாகஞ் செய்து
அநுத்தமம்	-	மிகச் சிறந்த
யஶ: ப்ராப்ய	-	புகழையும் பெற்று,
ப்ராஹ்மணேப்ய:	-	அந்தணர்களுக்கு
தனம்	-	தனத்தை
தத்வா ச	-	அளித்து விட்டு,
த்ரிதிவம்	-	ஸ்வர்க்கத்திற்கு
கந்தும் அர்ஹஸி	-	செல்லக் கடவாய்.

एष राजा विमानस्थः पिता दशरथस्तव ।
काकुत्स्थ मानुषे लोके गुरुस्तव महायशाः ॥

ஏஷ ராஜா விமானஸ்த: பிதா தஶரதஸ்தவ ः
காகுத்ஸ்த மானுஷே லோகே குருஸ்தவ மஹாயஶா: ॥ 7

इन्द्रलोकं गतः श्रीमांस्त्वया पुत्रेण तारितः ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा त्वमेनमभिवादय ॥

இந்த்ரலோகம் கத: ஸ்ரீமான் த்வயா புத்ரேண தாரித: ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா த்வமேனமபிவாதய ॥ 8

காகுத்ஸ்த	-	"ஸ்ரீராம !
ஏஷ:	-	இதோ
விமானஸ்த:	-	விமானத்திலிருப்பவர்
தவ	-	உனது
பிதா	-	திருத்தந்தையாகிய
தஶரத: ராஜா	-	தசரத சக்கிரவர்த்தி,
மானுஷே லோகே	-	மானிட உடலில்
தவ	-	உனக்கு
குரு:	-	திருத்தந்தையாய்
மஹாயஶா:	-	பெரும்புகழ் கொண்டவர்,
ப்ராத்ரா	-	தம்பியான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ	-	லக்ஷ்மணரோடு கூட
புத்ரேண	-	புத்திரனான
த்வயா	-	உன்னால்
தாரித:	-	ஸம்ஸ்காரத்தால் கரையேற்றப்பட்டு

இந்த்ர லோகம் - இந்திரலோகத்தை
கத: - அடைந்து
ஸ்ரீமான் - திருவோடு விளங்குபவர்;
த்வம் ஏனம் - நீ இவரை
அபிவாதய - நமஸ்கரிப்பாயாக.''

महादेववचः श्रुत्वा काकुत्स्थः सहलक्ष्मणः ।
विमानशिखरस्थस्य प्रणाम्मकरोत् पितुः ॥

மஹாதேவ வச: ஶ்ருத்வா காகுத்ஸ்த: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
விமான ஶிகரஸ்தஸ்ய ப்ரணாமமகரோத் பிது: ॥

ஸஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணருடன் கூடவிருக்கப் பெற்ற 9
காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
மஹாதேவ வச: - சிவபெருமானது திருமொழியை
ஶ்ருத்வா - திருச்செவி சாய்த்துக்கேட்டு
விமான ஶிகரஸ்தஸ்ய-சிகரத்தையொத்த விமானத்திலிருக்கும்
பிது: - திருத்தந்தையாருக்கு
ப்ரணாமம் - நமஸ்காரத்தை
அகரோத் - செய்தார்.

दीप्यमानं स्वया लक्ष्म्या विरजोऽम्बरधारिणम् ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा ददर्श पितरं विभुः ॥

தீப்யமானம் ஸ்வயா லக்ஷ்ம்யா விரஜோऽம்பர தாரிணம் ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ததர்ஶ பிதரம் விபு: ॥ 10

விபு: - சர்வசக்தராகுமவர் (ஸ்ரீராமர்)
ஸ்வயா - தமது
லக்ஷ்ம்யா - திருவினால்
தீப்யமானம் - ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவரும்
விரஜோऽம்பர தாரிணம்-நிர்மலமான வஸ்திரத்தை உடுத்தவருமான
பிதரம் - திருத்தந்தையாரை
ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணருடன் கூட
ததர்ஶ - தரிசித்தார்.

हर्षेण महताविष्टो विमानस्थो महीपतिः ।
प्राणैः प्रियतरं दृष्ट्वा पुत्रं दशरथस्तदा ॥

ஹர்ஷேண மஹதாவிஷ்டோ விமானஸ்தோ மஹீபதி: ।
ப்ராணை: ப்ரியதரம் த்ருஷ்ட்வா புத்ரம் தஶரதஸ்ததா ॥ 11

आरोप्याङ्कं महाबाहुर्वरासनगतः प्रभुः ।
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य ततो वाक्यं समाददे ॥

ஆரோப்யாங்கம் மஹாபாஹுர் வராஸன கத: ப்ரபு: ।
பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ததோ வாக்யம் ஸமாததே ॥ 12

ததா	- அப்பொழுது
வராஸன கத:	- சிறந்த ஆஸனத்திலமர்ந்து
விமானஸ்த:	- விமானத்தில் வீற்றிருப்பவரும்
மஹாபாஹு:	- மகாபாகுவும்
ப்ரபு:	- ப்ரபுவுமான
தஶரத:	- தசரத
மஹீபதி:	- சக்கிரவர்த்தியார்
ப்ராணை:	- உயிரினும்
ப்ரியதரம்	- மிக இஷ்டமான
புத்ரம் த்ருஷ்ட்வா	- புதல்வரைப் பார்த்து
மஹதா	- பெரும்
ஹர்ஷேண .	- ஆனந்தத்தோடு .
ஆவிஷ்ட:	- கூடியவராய்
அங்கம்	- மடிமீது
ஆரோப்ய	- ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு
பாஹுப்யாம்	- இரு கைகளால்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய	- இறுக ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு
தத:	- அப்பொழுது
வாக்யம்	- ஒரு திருமொழியை
ஸமாததே	- புகன்றருளினார்.

न मे स्वर्गो बहुमतः संमानश्च सुरर्षिभिः ।
त्वया राम विहीनस्य सत्यं प्रतिशृणोमि ते ॥

ந மே ஸ்வர்கோ பஹுமத: ஸம்மானஶ்ச ஸுரர்ஷிபி: ।
த்வயா ராம விஹீனஸ்ய ஸத்யம் ப்ரதிஶ்ருணோமி தே ॥ 13

ராம	- "ராம !
தே	- உன்னிடம்
ஸத்யம்	- உண்மையாய்
ப்ரதிஶ்ருணோமி	- உறுதி கூறுகின்றேன்;
த்வயா	- உன்னை
விஹீனஸ்ய	- விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்
மே ஸ்வர்க:	- எனக்கு ஸ்வர்க்கமும்
பஹுமத: ந	- விரும்பப்பட்டதில்லை,
ஸுரர்ஷிபி:	- தேவரிஷிகளால்
ஸம்மான:	- வெகுமானமும்
ச	- அப்படியே விரும்பபப்பட்டதில்லை."

कैकेय्या यानि चोक्तानि वाक्यानि वदतां वर ।
तव प्रव्राजनार्थानि स्थितानि हृदये मम ॥

கைகேய்யா யாநிசோக்தானி வாக்யானி வததாம் வர ।
தவ ப்ரவ்ராஜநார்தானி ஸ்திதாநி ஹ்ருதயே மம ॥ 14

வததாம்	- "பேசுபவர்களில்
வர	- உத்தமனே !
கைகேய்யா	- கைகேயியால்
தவ	- உனது
ப்ரவ்ராஜநார்தானி	- வனவாஸ நிமித்தமாய்
யாநி	- எந்த
வாக்யானி	- வார்த்தைகள்
உக்தானி	- கூறப்பட்டனவோ அவைகள்
மம	- எனது
ஹ்ருதயே ச	- உள்ளத்திலேயே
ஸ்திதாநி	- பதிந்திருக்கின்றன."

त्वां तु दृष्ट्वा कुशलिनं परिष्वज्य सलक्ष्मणम् ।
अद्य दुःखाद्विमुक्तोऽस्मि नीहारादिव भास्करः ॥

த்வாம் து த்ருஷ்ட்வா குஶலினம் பரிஷ்வஜ்ய ஸலக்ஷ்மணம் ।
அத்ய துக்காத் விமுக்தோऽஸ்மி நீஹாராதிவ பாஸ்கர: ॥ 15

ஸலக்ஷ்மணம்	- "லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய
த்வாம்	- உன்னை
குஶலினம்	- க்ஷேமமாயிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டும்
பரிஷ்வஜ்ய	- இறுகத் தழுவி கொண்டும்
நீஹாராத்	- பனியினின்று
பாஸ்கர:	- ஸூர்ய பகவான்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அத்ய	- இப்பொழுது தான்
துக்காத்	- துக்கத்தினின்று
விமுக்த: குஸ்மி	- விடுபட்டிருக்கின்றேன்."

तारितोऽहं त्वया पुत्र सुपुत्रेण महात्मना ।
अष्टावक्रेण धर्मात्मा कहोलो ब्राह्मणो यथा ॥

தாரிதோऽஹம் த்வயா புத்ர ஸுபுத்ரேண மஹாத்மநா । 16
அஷ்டாவக்ரேண தர்மாத்மா கஹோலோ ப்ராஹ்மணோ யதா ॥

புத்ர	- "மைந்தா
ஸுபுத்ரேண	- சத்புத்திரனும்

மஹாத்மநா	-	மகாத்மாவுமான
த்வயா	-	உன்னால்
அஹம்	-	நான்
அஷ்டா வக்ரேண	-	அஷ்டாவக்ரரால்
தர்மாத்மா	-	தர்மாத்மாவான
கஹோல:	-	கஹோல
ப்ராஹ்மண:	-	பிராஹ்மணர்
யதா	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தாரித:	-	நற்கதியடைவிக்கப் பட்டேன்.''

इदानीं तु विजानामि यथा सौम्य सुरेश्वरैः ।
वधार्थं रावणस्येदं विहितं पुरुषोत्तम ॥

இதானீம் து விஜாநாமி யதா ஸௌம்ய ஸுரேஶ்வரை: ।
வதார்தம் ராவணஸ்யேதம் விஹிதம் புருஷோத்தம ॥ 17

ஸௌம்ய	-	''அப்பா,
புருஷோத்தம	-	புருஷோத்தம !
ஸுரேஶ்வரை:	-	தேவச்ரேஷ்டர்களால்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனது
வதார்தம்	-	வதைக்காக
இதம்	-	இவ்விதமாய்
விஹிதம் யதா	-	செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பதை
இதானீம் து	-	இப்பொழுது தான்
விஜாநாமி	-	நான் தெரிந்து கொண்டேன்.''

सिद्धार्था खलु कौसल्या या त्वां राम गृहं गतम् ।
वनान्निवृत्तं संहृष्टा द्रक्ष्यत्यरिनिषूदन ॥

ஸித்தார்தா கலு கௌஸல்யா யா த்வாம் ராம க்ருஹம் கதம் ।
வநாந்நிவ்ருத்தம் ஸம்ஹ்ருஷ்டா த்ரக்ஷ்யத்யரிநி ஷூத ந ॥ 18

அரிநி ஷூதந	-	''சத்ருஸம்ஹாரகரான
ராம	-	ஸ்ரீராம !
வநாத்	-	காட்டினின்று
நிவ்ருத்தம்	-	திரும்பி
க்ருஹம்	-	அரண்மனைக்கு
கதம்	-	வந்த
த்வாம்	-	உன்னை
யா	-	எவள்
ஸம்ஹ்ருஷ்டா	-	சந்தோஷங் கொண்டவளாய்
த்ரக்ஷ்யதி	-	பார்க்கப் போகிறாளோ அந்த
கௌஸல்யா கலு	-	கௌஸல்யை தான்
ஸித்தார்தா	-	கொடுத்து வைத்தவள்.''

सिद्धार्थाः खलु ते राम नरा ये त्वां पुरीं गतम् ।
जलार्द्रमभिषिक्तं च द्रक्ष्यन्ति वसुधाधिपम् ।।

ஸித்தார்தா: கலுதே ராம நரா யே த்வாம் புரீம் கதம் ।
ஜலார்த்ரமபிஷிக்தம் ச த்ரக்ஷ்யந்தி வஸுதாதிபம் ॥ 19

ராம	-	"ஸ்ரீராம !
புரீம் கதம்	-	நகரை அடைந்து
ஜலார்த்ரம்	-	தீர்த்தாபிஷிக்தனாய்
வஸுதாதிபம்	-	சக்கிரவர்த்தியாய்
அபிஷிக்தம்	-	பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவனாய்
த்வாம்	-	உன்னை
யே	-	எந்த
நரா:	-	மானிடர்கள்
த்ரக்ஷ்யந்தி ச	-	காணப் போகின்றார்களோ
தே கலு	-	அவர்கள் தான்
ஸித்தார்தா:	-	கொடுத்து வைத்தவர்கள்."

अनुरक्तेन बलिना शुचिना धर्मचारिणा ।
इच्छामि त्वामहं द्रष्टुं भरतेन समागतम् ।।

அநுரக்தேன பலிநா ஶுசிநா தர்ம சாரிணா ।
இச்சாமி த்வாமஹம் த்ரஷ்டும் பரதேன ஸமாகதம் ॥ 20

அநுரக்தேன	-	"அசஞ்சல அன்பு கொண்டவனும்
பலிநா	-	சக்திமானும்
ஶுசிநா	-	பரிசுத்தனும்
தர்ம சாரிணா	-	தர்மிஷ்டனுமான
பரதேன	-	பரதனோடு
ஸமாகதம்	-	சேர்ந்திருப்பவனாய்
த்வாம் த்ரஷ்டும்	-	உன்னைக் காண
அஹம்	-	நான்
இச்சாமி	-	விரும்புகின்றேன்."

चतुर्दश समाः सौम्य वने निर्यापितास्त्वया ।
वसता सीतया सार्धं लक्ष्मणेन च धीमता ।।

சதுர்தஶ ஸமா: ஸௌம்ய வனே நிர்யாபிதாஸ் த்வயா । 21
வஸதா ஸீதயாஸார்தம் லக்ஷ்மணேன ச தீமதா ॥

ஸௌம்ய	-	"அப்பா !
ஸீதயா	-	ஸீதையுடனும்
தீமதா	-	புத்திமானான
லக்ஷ்மணேன ச ஸார்தம்	-	லக்ஷ்மணனுடனும்

வனே	- காட்டில்
வஸதா	- வஸிக்கும்
த்வயா	- உன்னால்
சதுர்தஶ	- பதினான்கு
ஸமா:	- வருஷங்களும்
நிர்யாபிதா:	- கடத்தப்பட்டன.''

निवृत्तवनवासोऽसि प्रतिज्ञा सफला कृता ।
रावणं च रणे हत्वा देवास्ते परितोषिताः ॥

நிவ்ருத்த வனவாஸோ஽ஸி ப்ரதிஞா ஸபலா க்ருதா।
ராவணம் ச ரணே ஹத்வா தேவாஸ் தே பரிதோஷிதா: ॥ 22

நிவ்ருத்த வனவாஸ: அஸி-''வனவாஸத்தை பூர்த்தி செய்தவனாய் ஆகின்றனை,

ப்ரதிஞா	- பிரதிஜ்ஞை
ஸபலா	- பயனுற்றதாய்
க்ருதா	- செய்யப்பட்டது;
ராவணம்	- ராவணனை
ரணே ஹத்வா	- போரில் கொன்று
தே	- உன்னால்
தேவா: ச	- தேவர்களும்
பரிதோஷிதா:	- களிப்பிக்கப் பெற்றார்கள்.''

कृतं कर्म यशः श्लाघ्यं प्राप्तं ते शत्रुसूदन ।
भ्रातृभिः सह राज्यस्थो दीर्घमायुरवाप्नुहि ॥

க்ருதம் கர்ம யஶ: ஶ்லாக்யம் ப்ராப்தம் தே ஶத்ருஸூதன।
ப்ராத்ருபி: ஸஹ ராஜ்யஸ்தோ தீர்கமாயு: அவாப்நுஹி ॥ 23

ஶத்ருஸூதன	- ''சத்ருசம்ஹாரக !
தே	- உன்னால்
கர்ம	- மேற்கொண்ட காரியம்
க்ருதம்	- செய்து முடிக்கப்பட்டது,
ஶ்லாக்யம்	- சிறந்த
யஶ:	- புகழும்
ப்ராப்தம்	- அடையப்பட்டது;
ப்ராத்ருபி: ஸஹ	- தம்பிமார்களுடன் கூட
ராஜ்யஸ்த:	- அரசாளுபவனாய்
தீர்கம்	- நீண்ட
ஆயு:	- ஆயுளை
அவாப்நுஹி	- கொண்டிருப்பாயாக.''

इति ब्रुवाणं राजानं रामः प्राञ्जलिरब्रवीत् ।

இதி ப்ருவாணம் ராஜானம் ராம: ப்ராஞ்ஜலிரப்ரவீத் । 24

இதி	- மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம்	- மொழிந்தருளியவரான
ராஜானம்	- சக்ரவர்த்தியைப் பார்த்து
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ப்ராஞ்ஜலி:	- கைகூப்பியவராய்
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்;

कुरु प्रसादं धर्मज्ञ कैकेय्या भरतस्य च ।।

सपुत्रां त्वां त्यजामीति यदुक्ता कैकयी त्वया ।

குரு ப்ரஸாதம் தர்மஞ கைகேய்யா பரதஸ்ய ச ।
ஸபுத்ராம் த்வாம் த்யஜாமீதி யதுக்தா கைகயீ த்வயா ॥ 25

தர்மஞ	- "தர்மவழியுணர்ந்தவரே !
ஸ புத்ராம்	- புத்திரனுடன்
த்வாம்	- உன்னை
த்யஜாமி	- தள்ளி வைக்கின்றேன்,
இதி த்வயா	- என்று தேவரீரால்
கைகயீ	- கைகேயிதேவியார்
உக்தா	- சபிக்கப்பட்டாளே,
யத்	- அக்காரணத்தால்
கைகேய்யா:	- கைகேயிதேவியிடமும்
பரதஸ்ய ச	- பரதனிடமும்
ப்ரஸாதம்	- மனச் சாந்தியை
குரு	- கொண்டருள்வீராக.''

स शापः कैकयीं घोरः सपुत्रां न स्पृशेत् प्रभो ।।

ஸ ஶாப: கைகேயீம் கோர: ஸபுத்ராம் ந ஸ்ப்ருஶேத் ப்ரபோ ॥ 26

ப்ரபோ	- ''பிரபுவே !
ஸ:	- அந்த
கோர: ஶாப:	- பயங்கரமான சாபம்
ஸ புத்ராம்	- புத்திரனுடன்
கைகேயீம்	- கைகேயிதேவியை
ஸ்ப்ருஶேத் ந	- பற்ற வேண்டாம்.''

स तथेति महाराजो राममुक्त्वा कृताञ्जलिम् ।

लक्ष्मणं च परिष्वज्य पुनर्वाक्यमुवाच ह ।।

ஸ ததேதி மஹாராஜோ ராமமுக்த்வா க்ருதாஞ்ஜலிம் ।
லக்ஷ்மணம் ச பரிஷ்வஜ்ய புனர்வாக்யமுவாச ஹ ॥ 27

ஸ:	-	அந்த
மஹாராஜ:	-	சக்ரவர்த்தியார்
க்ருதாஞ்ஜலிம்	-	அஞ்சலிஹஸ்தரான
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ததா	-	'அப்படியே'
இதி	-	என்று
உக்த்வா	-	மொழிந்தருளி விட்டு
லக்ஷ்மணம் ச	-	லக்ஷ்மணரையும்
பரிஷ்வஜ்ய	-	இறுகத் தழுவிக் கொண்டு
புன:	-	மீளவும்
வாக்யம்	-	திருமொழியொன்றை
உவாச ஹ	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்;

रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया ।
कृता मम महाप्रीतिः प्राप्तं धर्मफलं च ते ॥

ராமம் ஶுஶ்ரூஷதா பக்த்யா வைதேஹ்யா ஸஹ ஸீதயா ।
க்ருதா மம மஹாப்ரீதி: ப்ராப்தம் தர்மபலம் ச தே ॥ 28

வைதேஹ்யா	-	"ஜனகர் புதல்வியான
ஸீதயா ஸஹ	-	ஸீதையுடன் கூட
ராமம்	-	ஸ்ரீராமனை
பக்த்யா	-	பக்தி கொண்டு
ஶுஶ்ரூஷதா	-	சுச்ரூஷை புரியும் உன்னால்
மம	-	எனக்கு
மஹாப்ரீதி:	-	பெரும் ப்ரீதியானது
க்ருதா	-	விளைவிக்கப்பட்டது;
தே	-	உன்னால்
தர்மபலம் ச	-	தர்மத்தின் பயனும்
ப்ராப்தம்	-	பெறப்பட்டது."

धर्मं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ यशश्च विपुलं भुवि ।
रामे प्रसन्ने स्वर्गं च महिमानं तथैव च ॥

தர்மம் ப்ராப்ஸ்யஸி தர்மஞு யஶஶ்ச விபுலம் புவி ।
ராமே ப்ரஸன்னே ஸ்வர்கம் ச மஹிமானம் ததைவ ச ॥ 29

தர்மஞு	-	"தர்மமறிந்தவனே !
ராமே	-	ஸ்ரீராமன்
ப்ரஸன்னே	-	மனத்திருப்தி கொண்டவளவில்
தர்மம் ச	-	தர்மப் பயனையும்
புவி	-	உலகில்
விபுலம்	-	நெடும்

யஶ: ச	- புகழையும்
ததா	- அவ்வண்ணமே
மஹிமானம் ஏவ	- மகிமையையும்
ஸ்வர்கம் ச	- ஸ்வர்க்கத்தையும்
ப்ராப்ஸ்யஸி	- நீ பெறுவாய்.''

रामं शुश्रूष भद्रं ते सुमित्रानन्दवर्धन ।
रामः सर्वस्य लोकस्य शुभेष्वभिरतः सदा ॥

ராமம் ஶுஶ்ரூஷ பத்ரம் தே ஸுமித்ராநந்த வர்தன ।
ராம: ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஶுபேஷ்வபிரத: ஸதா ॥

ஸுமித்ராநந்த வர்தன-''ஸுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனே ! 30

ராமம்	- ஸ்ரீராமனை
ஶுஶ்ரூஷ	- பரிசரிப்பாயாக;
தே	- உனக்கு
பத்ரம்	- மங்களம் பெருகும்;
ராம:	- ஸ்ரீராமன்
ஸர்வஸ்ய	- எல்லா
லோகஸ்ய	- உலகத்தின்
ஶுபேஷு	- நன்மைகளிலும்
ஸதா	- எப்பொழுதும்
அபிரத:	- வழுவாப்பற்றுடையவன்.''

एते सेन्द्रास्त्रयो लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
अभिगम्य महात्मानमर्चन्ति पुरुषोत्तमम् ॥

ஏதே ஸேந்த்ராஸ்த்ரயோ லோகா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: । 31
அபிகம்ய மஹாத்மானமர்சந்தி புருஷோத்தமம் ॥

ஏதே	- ''இந்த
ஸேந்த்ரா:	- இந்திரனுள்ளிட்ட
த்ரய:	- மூன்று
லோகா:	- உலகங்களும்
ஸித்தா: ச	- சித்தர்களும்
பரமர்ஷய:	- மகரிஷிகளும்
மஹாத்மானம்	- மஹாத்மாவாகிய
புருஷோத்தமம்	- புருஷோத்தமனை
அபிகம்ய	- அணுகி (ஸ்ரீராமரை)
அர்சந்தி	- பூஜிக்கின்றார்கள்.''

एतत्तदुक्तमव्यक्तमक्षरं ब्रह्मसंमितम् ।
देवानां हृदयं सौम्य गुह्यं रामः परन्तपः ॥

ஏதத் ததுக்தமவ்யக்தமக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம் ।
தேவானாம் ஹ்ருதயம் ஸௌம்ய குஹ்யம் ராம: பரந்தப: ॥ 32

ஸௌம்ய	‘‘அப்பா !
அவ்யக்தம்	மனோவாக்காயங்களுக்குப் புலப்படாததும்
அக்ஷரம்	அழிவற்றதும்
ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம்	வேதங்களால் கூறப்பட்டதும்
குஹ்யம்	ரஹஸ்யமானதுமான
தத்	பிரம்மமே தான்
பரந்தப:	சத்ருஸம்ஹாரகனாகிய
ராம:	ஸ்ரீராமன்;
ஏதத்	இந்த
ஹ்ருதயம்	ரகசியமானது
தேவானாம்	தேவர்களால்
உக்தம்	உபதேசித்தருளப்பட்டது.’’

अवाप्तं धर्मचरणं यशश्च विपुलं त्वया ।

रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया ॥

அவாப்தம் தர்ம சரணம் யஶஶ்ச விபுலம் த்வயா ।
ராமம் ஶுஶ்ரூஷதா பக்த்யா வைதேஹ்யா ஸஹ ஸீதயா ॥ 33

வைதேஹ்யா	‘‘விதேஹ மன்னன் புத்திரியான
ஸீதயா ஸஹ	ஸீதையுடன் கூட
ராமம்	ஸ்ரீராமனை
பக்த்யா	பக்தி கொண்டு
ஶுஶ்ரூஷதா	பரிசரிக்கும்
த்வயா	உன்னால்
தர்ம சரணம்	தர்ம பலன்
அவாப்தம்	அடையப்பட்டது;
விபுலம் யஶ:	சிறந்த புகழும்
ச	அப்படியே அடையப்பட்டது.’’

स तथोक्त्वा महाबाहुर्लक्ष्मणं प्राञ्जलिं स्थितम् ।

उवाच राजा धर्मात्मा वैदेहीं वचनं शुभम् ॥

ஸ ததோக்த்வா மஹாபாஹுர் லக்ஷ்மணம் ப்ராஞ்ஜலிம் ஸ்திதம் ।
உவாச ராஜா தர்மாத்மா வைதேஹீம் வசனம் ஶுபம் ॥ 34

தர்மாத்மா	தர்மாத்மாவும்
மஹாபாஹு:	மகாபாகுவுமான
ஸ:	அந்த
ராஜா	சக்ரவர்த்தியார்
ப்ராஞ்ஜலிம்	அஞ்சலிஹஸ்தராய்

ஸ்திதம்	- இருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ததா	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- மொழிந்தருளி விட்டு
வைதேஹீம்	- ஜானகீதேவியைப் பார்த்து
ஶுபம்	- மங்கள
வசனம்	- சொல்லொன்றை
உவாச	- பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்;

कर्तव्यो न तु वैदेहि मन्युस्त्यागमिमं प्रति ।
रामेण त्वद्विशुद्ध्यर्थं कृतमेतद्धितैषिणा ॥

கர்தவ்யோ நது வைதேஹி மன்யுஸ் த்யாகமிமம் ப்ரதி ।
ராமேண த்வத் விஶுத் த்யர்தம் க்ருதமேதத் ஹிதைஷிணா ॥ 35

வைதேஹி	- "ஜானகீ !
து	- இப்பொழுது
இமம்	- இந்த
த்யாகம் ப்ரதி	- பரித்தியாகத்தைக் குறித்து
மன்யு:	- கோபமானது
கர்தவ்ய: ந	- கொள்ளத்தகாது ;
ஹிதைஷிணா	- நலத்தையே நாடிய
ராமேண	- ஸ்ரீராமனால்
த்வத் விஶுத் த்யர்தம்	- உனது பரிசுத்திக்காக
ஏதத்	- இது
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது."

न त्वं सुभ्रु समाधेया पतिशुश्रूषणं प्रति ।
अवश्यं तु मया वाच्यमेष ते दैवतं परम् ॥

ந த்வம் ஸுப்ரு ஸமாதேயா பதி ஶுஶ்ரூஷணம் ப்ரதி । 36
அவஶ்யம்து மயா வாச்யமேஷ தே தைவதம் பரம் ॥

ஸுப்ரு	- "ஸ்த்ரீரத்னமே !
பதி ஶுஶ்ரூஷணம் ப்ரதி	- பதிசு ச்ரூஷையைப் பற்றி
த்வம்	- நீ
ஸமாதேயா ந	- எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியவளன்று;
தே	- உனக்கு
ஏஷ: து	- இவன் (ஸ்ரீராமன்) தான்
பரம்	- எதற்கும் மேம்பட்ட
தைவதம்	- தெய்வம் என்பது
மயா	- என்னால்
அவஶ்யம்	- கட்டாயமாய்
வாச்யம்	- சொல்லத்தக்கது."

इति प्रतिसमादिश्य पुत्रौ सीतां तथा स्नुषाम् ।
इन्द्रलोकं विमानेन ययौ दशरथो ज्वलन् ॥

இதி ப்ரதிஸமாதிஶ்ய புத்ரௌ ஸீதாம் ததா ஸ்நுஷாம் ।
இந்த்ரலோகம் விமானேன யயௌ தஶரதோ ஜ்வலன் ॥ 37

தஶரத:	-	தசரதசக்ரவர்த்தியார்
புத்ரௌ	-	இரு புதல்வர்களுக்கும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
ஸ்நுஷாம்	-	மருமகளான
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவிக்கும்
இதி	-	மேற்கண்டவாறு
ப்ரதிஸமாதிஶ்ய	-	புகன்றருளிவிட்டு
விமானேன	-	விமானத்தில்
ஜ்வலந்	-	ஜ்வலிப்பவராய்
இந்த்ர லோகம்	-	இந்திரலோகத்திற்கு
யயௌ	-	எழுந்தருளினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
தஶரத ப்ரதிஸமாதேஶோ நாம த்வாவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

த்ரயோவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 123

प्रतियाते तु काकुत्स्थे महेन्द्रः पाकशासनः ।
अब्रवीत् परमप्रीतो राघवं प्राञ्जलिं स्थितम् ॥

ப்ரதியாதே து காகுத்ஸ்தே மஹேந்த்ர: பாகஶாஸன: ।
அப்ரவீத் பரம ப்ரீதோ ராகவம் ப்ராஞ்ஜலிம் ஸ்திதம் ॥ 1

காகுத்ஸ்தே	-	காகுஸ்தவம்சத்தவர் (தசரதர்)
து	-	அப்பொழுது
ப்ரதியாதே	-	சென்றவுடன்
பாகஶாஸன:	-	பாகனென்ற அஸுரனைக் கொன்ற
மஹேந்த்ர:	-	இந்திரபகவான்
பரமப்ரீத:	-	மிகச் சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
ப்ராஞ்ஜலிம்	-	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
ஸ்திதம்	-	நிற்கும்
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்;

अमोघं दर्शनं राम तवास्माकं परंतप ।
प्रीतियुक्ताः स्म तेन त्वं ब्रूहि यन्मनसेच्छसि ॥

அமோகம் தர்ஶனம் ராம தவாஸ்மாகம் பரந்தப ।
ப்ரீதியுக்தா:ஸ்ம தேன த்வம் ப்ரூஹி யன்மனஸேச்சஸி ॥ 2

பரந்தப	-	"சத்ரு ஸம்ஹாரகா !
ராம	-	ஸ்ரீராம !
அஸ்மாகம்	-	எங்களுக்கு
தவ	-	உமது
தர்ஶனம்	-	தர்சனம்
அமோகம்	-	பரமபலம் தருவது;
தேன	-	அதனால்
ப்ரீதியுக்தா: ஸ்ம	-	மிகத்திருப்தி கொண்டோம்;
த்வம்	-	தேவரீர்
மனஸா	-	மனத்தால்
யத்	-	எதை
இச்சஸி	-	விரும்புகின்றீரோ அதை
ப்ரூஹி	-	தெரிவிப்பீராக."

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया ॥

ஏவ முக்தஸ்து காகுத்ஸ்த: ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்லி: । 3
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா ஸஹ பார்யயா ॥

ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த:	- சொல்லப்பட்ட
காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்
து	- அப்பொழுது
ப்ராத்ரா	- தம்பியான
லக்ஷ்மணேன	- லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ	- கூடவும்
பார்யயா	- தர்மபத்தினியாகிய
ஸீதயா	- ஸீதாதேவியோடு
ஸஹ	- கூடவும்
க்ருதாஞ்லி:	- அஞ்சலிஹஸ்தராய்
ப்ரத்யுவாச	- பின்வருமாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்;

यदि प्रीतिः समुत्पन्ना मयि सर्वसुरेश्वर ।
वक्ष्यामि कुरु ते सत्यं वचनं वदतां वर ॥

யதி ப்ரீதி: ஸமுத்பன்னா மயி ஸர்வஸுரேஶ்வர ।
வக்ஷ்யாமி குரு தே ஸத்யம் வசனம் வததாம் வர ॥ 4

ஸர்வஸுரேஶ்வர	- "எல்லா தேவர்களுக்கும் வேந்தரே !
மயி	- என்னிடம்
ப்ரீதி:	- ப்ரீதியானது
ஸமுத்பன்னா யதி	- ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால்
வக்ஷ்யாமி	- விண்ணப்பித்துக் கொள்வேன்;
வததாம்	- பேசுபவர்களுள்
வர	- உத்தமரே !
தே	- தேவரீரது
வசனம்	- திருவாக்கை
ஸத்யம்	- ஸத்யமாய்
குரு	- செய்தருள்வீராக."

मम हेतोः पराक्रान्ता ये गता यमसादनम् ।
ते सर्वे जीवितं प्राप्य समुत्तिष्ठन्तु वानराः ॥

மம ஹேதோ: பராக்ராந்தா யே கதா யமஸ்தானம் ।
தே ஸர்வே ஜீவிதம் ப்ராப்ய ஸமுத்திஷ்டந்து வானரா: ॥ 5

மம	- "என்
ஹேதோ:	- நிமித்தமாய்
பராக்ராந்தா:	- பிரதாபமுடைய
யே	- எந்த
வானரா:	- வானரர்கள்
யமஸாதனம்	- யமனுலகத்தை

கதா:	-	அடைந்தார்களோ
தே ஸர்வே	-	அவர்கள் யாவரும்
ஜீவிதம் ப்ராப்ய	-	உயிர் பெற்று
ஸமுத்திஷ்டந்து	-	எழுந்திருக்கட்டும்.''

मत्कृते विप्रयुक्ता ये पुत्रैर्दारैश्च वानराः ।
तान् प्रीतमनसः सर्वान् द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥

மத் க்ருதே விப்ரயுக்தா யே புத்ரைர் தாரைஶ்ச வானரா: ।
தான் ப்ரீத மனஸ: ஸர்வான த்ரஷ்டுமிச்சாமி மானத ॥ 6

மானத	-	''கௌரவத்தைக் கொடுப்பவரே !
யே	-	எந்த
வானரா:	-	வானரர்கள்
மத் க்ருதே ச	-	எனக்காகவே
புத்ரை தாரை:	-	புத்திரர்களையும் மனைவிகளையும்
விப்ர முக்தா:	-	விட்டுப்பிரிந்தார்களோ
தான்	-	அந்த
ஸர்வான்	-	யாவரையும்
ப்ரீத் மனஸ:	-	ஸந்துஷ்டி கொண்ட மனத்தினர்களாய்
த்ரஷ்டும் இச்சாமி	-	பார்க்க விரும்புகின்றேன்.''

विक्रान्ताश्चापि शूराश्च न मृत्युं गणयन्ति च ।
कृतयत्ना विपन्नाश्च जीवयैतान् पुरन्दर ॥

விக்ராந்தாஸ்சாபி ஶூராஸ்ச ந ம்ருத்யும் கணயந்திதே ।
க்ருதயத்னா விபன்னாஸ்ச ஜீவயைதான் புரந்தர ॥ 7

புரந்தர	-	''தேவேந்திரரே !
விக்ராந்தா:	-	பிரதாபத்துடன்
க்ருத யத்னா: ச	-	பெருமுயற்சி கொண்டவர்களான
ஸூரா:	-	சூரர்கள்
விபன்னா: ச	-	மரணமடைந்தவர்களாய்
ம்ருத்யும் அபி ச	-	மரணத்தையும்
கணயந்தி ந	-	மதியாதிருந்தார்கள்;
ஏதான்	-	அவர்களை
ஜீவய	-	பிழைப்பித்தருள்வீராக.''

मत्प्रियेष्वभियुक्ताश्च न मृत्युं गणयन्ति च ।
त्वत्प्रसादात् समेयुस्ते वरमेतमहं वृणे ॥

மத்ப்ரியேஷ்வ் பிரக்தாஸ்ச ந ம்ருத்யும் கணயந்திச ।
த்வத் ப்ரஸாதாத ஸமேயுஸ்தே வரமேதமஹம் வ்ருணே ॥ 8

மத்ப்ரியேஷு	-	''எனது விருப்பங்களிலேயே

அபிரக்தா: - அசஞ்சலாப்பற்றைக் கொண்டு
ம்ருத்யும் ச - மரணத்தையும்
கணயந்தி ந - மதியாதிருந்தார்கள்;
தே - அவர்கள்
த்வத் பர்ஸாதாத் - தேவரீரது அனுக்ஹரத்தால்
ஸமேயு: - எழுவார்களாக;
அஹம் - நான்
ஏதத் - இந்த
வரம் - வரத்தையே
வ்ருணே - வேண்டுகின்றேன்.''

नीरुजो निर्व्रणांश्चैव संपन्नबलपौरुषान् ।
गोलाङ्गूलांस्तथैवर्क्षान् द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥

கோலாங்கூலாம் ஸ்ததைவ ரிக்ஷான் த்ரஷ்டுமிச்சாமி மானத।
நீருஜோ நிர்வ்ருணாம்ஸ்சைவ ஸம்பன்ன பல பௌருஷான்॥ 9

மானத - ''கௌரவத்தையளிப்பவரே !
கோலாங்கூலான் - வானரர்களையும்
த்தா ஏவ - அவ்வண்ணமே
ரிக்ஷான் - கரடிகளையும்
நீருஜ: - வேதனையற்றவர்களாகவும்
நிர்வ்ரணான் ச - காயமற்றவர்களாகவும்
ஸம்பந்ந பல பௌருஷான் ஏவ-பூர்ணமான ஆற்றலும் ஆண்மையும் கொண்டவர்களாகவும்
த்ரஷ்டும் - காண
இச்சாமி - விரும்புகின்றேன்.''

अकाले चापि पुष्पाणि मूलानि च फलानि च ।
नद्यश्च विमलास्तत्र तिष्ठेयुर्यत्र वानराः ॥

நத்யஸ்ச விமலாஸ் தத்ர திஷ்டேயுர் யத்ர வானரா:।
அகாலேசாபி முக்யானி மூலானி ச பலானி ச॥ 10

வானரா: - ''வானரர்கள்.
யத்ர தத்ர - எங்கு இருக்கிறார்களோ அங்கு
அகாலே அபி ச - அகாலத்திலுங்கூட
முக்யானி - சிறந்த
மூலானி ச - கிழங்குகளும்
பலானி ச - பழங்களும்
விமலா: - நிர்மலமானக
நத்ய: ச - நதிகளும்
திஷ்டேயு: - இருக்க வேண்டும்.''

श्रुत्वा तु वचनं तस्य राघवस्य महात्मनः ॥
महेन्द्रः प्रत्युवाचेदं वचनं प्रीतिलक्षणम् ।

ஶ்ருத்வாது வசனம் தஸ்ய ராகவஸ்ய மஹாத்மன:।
மஹேந்த்ர: பிரத்யுவாசேதம் வசனம் ப்ரீதிலக்ஷணம் ॥ 11

மஹேந்த்ர:	-	தேவேந்திர பகவான்
து	-	அப்பொழுது
மஹாத்மன:	-	மஹாத்மாவான
தஸ்ய	-	அந்த
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
வசனம்	-	விண்ணப்பத்திற்கு
ஶ்ருத்வா	-	செவிசாய்த்து
ப்ரீதி லக்ஷணம்	-	ப்ரீதிபலமான
வசனம்	-	திருமொழி ஒன்றை
இதம்	-	பின்வருமாறு
ப்ரத்யுவாச	-	புகன்றருளினார்;

महानयं वरस्तात त्वयोक्तो रघुनन्दन ।
द्विर्मया नोक्तपूर्वं हि तस्मादेतद्भविष्यति ॥

மஹாநயம் வரஸ்தாத த்வயோகதோ ரகுநந்தன।
த்விர்மயா நோக்த பூர்வம்ஹி தஸ்மாதேதத் பவிஷ்யதி ॥ 12

தாத	-	“அப்பா !
ரகுநந்தன	-	ஸ்ரீராகவ !
த்வயா	-	தேவரீரால்
உக்த:	-	கூறப்பட்ட
அயம் வர:	-	இந்த வரமானது
மஹாந்	-	மிகப்பெரிது;
மயா	-	என்னால்
த்வி:	-	இருபிரகாரமாய்
உக்த பூர்வம் ந ஹி	-	சொல்லப்பட்டதேயில்லை;
தஸ்மாத்	-	ஆகையால்
ஏதத்	-	இது
பவிஷ்யதி	-	அப்படியே ஆகும்.”

समुत्थास्यन्ति हरयो ये हता युधि राक्षसैः ।
ऋक्षाश्च सहगोपुच्छा निकृत्ताननबाहवः ॥

ஸமுத்திஷ்டந்து தே ஸர்வே ஹதாயே யுதி ராக்ஷஸை:। 13
ரிக்ஷாஸ்ச ஸஹ கோபுச்சா நிக்ருத்தானை பாஹவ: ॥

யுதி	-	“போரில்

ராக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்
நிக்ருத்தானன பாஹவ:-முகங்களும், கைகளும் அறுக்கப்பட்டு
ஸஹ கோபுச்சா: - வானரர்களுடன்கூட
யே ரிக்ஷா: - எந்த கரடிகள்
ஹதா: - கொல்லப்பட்டார்களோ
தே - அவர்கள்
ஸர்வே ச - யாவரும்
ஸமுதிஷ்டந்து - எழுந்திருக்கட்டும்.''

नीरुजो निर्व्रणाश्चैव संपन्नबलपौरुषाः ।
समुत्थास्यन्ति हरयः सुप्ता निद्राक्षये यथा ॥

நீருஜோ நிர்வ்ரணாஸ்சைவ ஸம்பன்ன பல பௌருஷா: ।
ஸமுத்தாஸ்யந்தி ஹரய: ஸுப்தா நித்ராக்ஷயே யதா ॥ 14

ஹரய: - ''வானரர்கள்
நீருஜ: - வேதனையற்றவர்களாகவும்
நிர்வ்ரணா: ச - காயமற்றவர்களாகவும்
ஸம்பன்ன பல பௌருஷா: ஏவ-பூர்ண ஆற்றலும் ஆண்மையும் கொண்டவர்களாகவும்
ஸுப்தா: - தூங்கியவர்கள்
நித்ராக்ஷயே - நித்திரையின் முடிவில்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸமுத்தாஸ்யந்தி - எழுவார்கள்.''

सुहृद्भिर्बान्धवैश्चैव ज्ञातिभिः स्वजनैरपि ।
सर्व एव समेष्यन्ति संयुक्ताः परया मुदा ॥

ஸுஹ்ருத்பிர் பாந்தவைஸ்சைவ ஞாதிபி: ஸ்வஜனைரபி ।
ஸர்வ ஏவ ஸமேஷ்யந்தி ஸம்யுக்தா: பரயா முதா ॥ 15

ஸர்வ ஏவ - ''யாவரும்
பரயா முதா - பரமானந்தத்துடன்
ஸம்யுக்தா: - கூடியவர்களாய்
ஸுஹ்ருத்பி: ச - சிநேகிதர்களோடும்
பாந்தவை: ஏவ - பந்துக்களோடும்
ஞாதிபி: - ஞாதிகளோடும்
ஸ்வஜனை: அபி - தம் ஜனங்களோடும்
ஸமேஷ்யந்தி - சேர்ந்திருப்பார்கள்.''

अकाले पुष्पशबलाः फलवन्तश्च पादपाः ।
भविष्यन्ति महेष्वास नद्यश्च सलिलायुताः ॥

அகாலே புஷ்பஶபலா: பலவந்தஶ்ச பாதபா: ।
பவிஷ்யந்தி மஹேஷ்வாஸ நத்யஸ்ச ஸலிலாயுதா: ॥ 16

மஹேஷ்வாஸ - ''சிறந்த வில்லாளியே !

அகாலே ச	-	அகாலத்திலும்
பாதபா:	-	விருஷங்கள்
புஷ்பஸுபலா:	-	புஷ்பங்கள் நிறைந்தனவாகவும்
பலவந்த:	-	பழங்கள் செறிந்தனவாகவும்
நத்ய:	-	நதிகள்
ஸலிலாயுதா: ச	-	நீர்நிறைந்தனவாகவும்
பவிஷ்யந்தி	-	ஆகும்.''

सव्रणैः प्रथमं गात्रैः संवृत्तैर्निर्व्रणैः पुनः ॥
ततः समुत्थिताः सर्वे सुप्त्वेव हरिपुङ्गवाः ।
ते समेत्य मुदा युक्ता राघवायाभ्यवादयन् ॥

ஸவ்ரணை: ப்ரதமம் காத்ரை: ஸம்வ்ருத்தைர் நிர்வ்ரணை: புன: ।
தத ஸமுத்திதாஸ் ஸர்வே ஸுப்த்வேவ ஹரிபுங்கவா: ॥
தே ஸமேத்ய முதா யுக்தா ராகவாயாப்யவேதயன் ॥ 18

தத:	-	பிறகு
ஹரிபுங்கவா:	-	வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே	-	யாவரும்
ப்ரதமம்	-	முன்பு
ஸவ்ரணை:	-	காயமுற்றிருந்து
புன:	-	மீளவும்
நிர்வ்ரணை:	-	காயமற்றவைகளாய்
ஸம்வ்ருத்தை:	-	ஆன
காத்ரை:	-	அவயவங்களுடன்
ஸுப்த் வா ஏவ	-	தூங்கிவிட்டது போல
ஸமுத்திதா:	-	எழுந்தவர்களாய்
முதா	-	சந்தோஷத்துடன்
யுக்தா:	-	கூடியவர்களாய்
தே ஸமேத்ய	-	அவர்கள் ஒன்று கூடி
ரர்கவாய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
அப்யவாதயன்	-	நமஸ்கரித்தார்கள்.

तान् दृष्ट्वा युद्धनिहतान् पुनरेव समुत्थितान् ।
बभूवुर्वानराः सर्वे किमेतदिति विस्मिताः ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா யத்தநிஹதான் புனரேவ ஸமுத்திதான் । 19
பபூவுர் வானரா: ஸர்வே கிமேததிதி விஸ்மிதா: ॥

யுத்த நிஹதான்	-	யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
தான்	-	அவர்களை
புன: ஏவ	-	மீளவும்
ஸமுத்திதான்	-	எழுந்தவர்களாய்

த்ருஷ்ட்வா	- பாரர்த்து
வானரா:	- வானரர்கள்
ஸர்வே	- யாவரும்
ஏதத்	- இது
கிம் இதி	- என்ன என்று
விஸ்மிதா:	- ஆச்சர்யங்கொண்டவர்களாய்
பபூவு:	- இருந்தார்கள்.

काकुत्स्थं परिपूर्णार्थं दृष्ट्वा सर्वे सुरोत्तमाः ।
ऊचुस्ते प्रथमं स्तुत्वा स्तवार्हं सहलक्ष्मणम् ॥

காகுத்ஸ்தம் பரிபூர்ணார்தம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே ஸுரோத்தமா: ।
ஊசுஸ்தே ப்ரதமம் ஸ்துத்வா ஸ்தவார்ஹம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ 20

தே	- அந்த
ஸுரோத்தமா:	- தேவச்ரேஷ்டர்கள்
ஸர்வே	- யாவரும்
காகுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரை
பரிபூர்ணார்தம்	- மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராக
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
ஸ்தவார்ஹம்	- துதிக்குரியவரான
ஸஹலக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரோடுகூட விருக்கும் அவரை
ப்ரதமம்	- முதலில்
ஸ்துத்வா	- துதித்துவிட்டு
ஊசு:	- பின்வருமாறு விண்ணப்பத்துக் கொண்டார்கள்

गच्छायोध्यामितो वीर विसर्जय च वानरान् ।
मैथिलीं सान्त्वयस्वैनामनुरक्तां तपस्विनीम् ॥
शत्रुघ्नं च महात्मानं मातॄः सर्वाः परन्तप ॥

கச்சாயோத்யாமிதோ வீர விஸர்ஜய ச வானரான் ।
மைதிலீம் ஸாந்த்வயஸ்வைநாமநுரக்தாம் தபஸ்விநீம் ॥
ஶத்ருக்னம் ச மஹாத்மானம் மாத்ரூ: ஸர்வா: பரந்தப ॥ 21

பரந்தப	- "சத்ருஸம்ஹாரகரான
வீர	- விஷ்ணுபகவானே !
இத:	- இவ்விடத்தினின்று
அயோத்யாம்	- அயோத்திக்கு
கச்ச	- சென்றருள்வீராக;
வானரான் ச	- வானரர்களையும்
விஸர்ஜய	- விடைகொடுத்தனுப்புவீராக;
அநுரக்தாம்	- அசஞ்சலாப்பற்று கொண்டவளும்
தபஸ்விநீம்	- நற்றவசீலையுமாகிய

ஏநாம்	இந்த
மைதிலீம்	ஜானகீதேவியையும்
மஹாத்மானம்	மகாத்மாவாகிய
ஶத்ருக்னம் ச	சத்ருக்னரையும்
மாத்ரூ:	அன்னைமார்கள்
ஸர்வா:	யாவரையும்
ஸாந்த்வயஸ்வ	தேற்றியருள்வீராக.''

भ्रातरं पश्य भरतं त्वच्छोकाद्व्रतधारिणम् ।
अभिषेचय चात्मानं पौरान् गत्वा प्रहर्षय ॥

ப்ராதரம் பஶ்ய பரதம் த்வச்சோகாத்வ்ரததாரிணம் ।
அபிஷேசயசாத்மானம் பௌரான் கத்வா ப்ரஹர்ஷய ॥ 22

த்வச்சோகாத்	''தேவரீர் நிமித்தமான சோகத்தால்
வ்ரத தாரிணம்	விருதத்தை மேற்கொண்ட
ப்ராதரம்	தம்பியாகிய
பரதம்	பரதரை
பஶ்ய	பார்த்தருள்வீராக;
கத்வா	சென்று
பௌரான்	நகரவாஸிகளை
ப்ரஹர்ஷய	ஆனந்தப்படுத்துவீராக;
ஆத்மானம் ச	தேவரீருக்கும்
அபிஷேசய	திருமகுடாபிஷேகங் கொண்டருள்வீராக."

एवमुक्त्वा तमामन्त्र्य रामं सौमित्रिणा सह ।
विमानैः सूर्यसंकाशैर्हृष्टा जग्मुः सुरा दिवम् ॥

ஏவமுக்த்வா தமாமந்த்ரய ராமம் ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
விமானை: ஸூர்யஸங்காஶைர் ஹ்ருஷ்டா ஜக்மு: ஸுரா திவம் ॥ 23

ஸுரா	தேவர்கள்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	விண்ணப்பித்துவிட்டு
ஸௌமித்ரிணா	லக்ஷ்மணருடன்
ஸஹ	கூட
தம்	அந்த
ராமம்	ஸ்ரீராமரிடம்
ஆமந்த்ர	விடைபெற்றுக் கொண்டு
ஹ்ருஷ்டா:	ஆனந்தங்கொண்டவர்களாய்
ஸூர்யஸங்காஶை:	ஸூர்யனை நிகர்த்த
விமானை:	விமானங்களில்
திவம்	விண்ணுலகிற்கு
ஜக்மு:	சென்றார்கள்.

अभिवाद्य च काकुत्स्थः सर्वांस्तांस्त्रिदशोत्तमान् ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वासमाज्ञापयत्तदा ॥

அபிவாத்ய ச காகுத்ஸ்த: ஸர்வாம்ஸ்தாம்ஸ்த்ரிதஶோத்தமான்।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வாஸமாக்ஞபயத் ததா ॥ 24

காகுத்ஸ்த:	ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா	தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன	லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ	கூட
தான்	அந்த
த்ரிதஶோத்தமான்	தேவச்ரேஷ்டர்கள்
ஸர்வான்	யாவருக்கும்
அபிவாத்ய ச	நமஸ்கரித்து விட்டு
ததா	அப்பொழுது
வாஸம்	தங்கியிளைப்பாறுவதற்காக
ஆக்ஞாபயத்	கட்டளையிட்டார்.

ततस्तु सा लक्ष्मणरामपालिता महाचमूर्हृष्टजना यशस्विनी ।
श्रिया ज्वलन्ती विरराज सर्वतो निशा प्रणीतेव हि शीतरश्मिना ॥

ததஸ்து ஸா லக்ஷ்மணராமபாலிதா
மஹாசமூர் ஹ்ருஷ்ட ஜநா யஶஸ்விநீ।
ஶ்ரியா ஜ்வலந்தீ விரராஜ ஸர்வதோ
நிஶா ப்ரணீதேவ ஹி ஶீதரஶ்மிநா ॥ 25

தத:	அப்பொழுது
ஹ்ருஷ்ட ஜநா	களிப்புற்ற ஜனங்களைக் கொண்டதும்
யஶஸ்விநீ	புகழ் பெற்றதும்
ஸர்வத:	நாற்புறமும்
ஶ்ரியா	திருவினால்
ஜ்வலந்தீ	ஜ்வலிக்கின்றதும்
லக்ஷ்மணராமபாலிதா து	லக்ஷ்மணராலும் ஸ்ரீராமராலும் பரிபாலிக்கப்பட்டதுமான
ஸா	அந்த
மஹாசமூ:	பெரும் ஸேனையானது
ஶீதரஶ்மிநா	சந்திரனால்
ப்ரணீதா	விளங்குகின்ற
நிஶா	இரவு
இவ ஹி	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
விரராஜ	விளங்கிற்று.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம்
ஸம்ஹிதாயாம் ஆதிகாவ்யே யுத்த காண்டே
இந்த்ரவரதானம் நாம த்ரயோவிம்ஶத்யுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

சதுர்விம்ஶத்யுதர ஶததம: ஸர்க: - 124

तां रात्रिमुषितं रामं सुखोत्थितमरिन्दमम् ।
अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यं जयं पृष्ट्वा विभीषणः ॥

தாம் ராத்ரிமுஷிதம் ராமம் ஸுகோத்திதமரிந்தமம் ।
அப்ரவீத் ப்ராஞ்சலிர் வாக்யம் ஜயம் ப்ருஷ்ட்வா விபீஷண: ॥ 1

தாம்	-	அந்த
ராத்ரிம்	-	இரவு
உஷிதம்	-	உறங்கி
ஸுகோத்திதம்	-	ஸுகமாய் எழுந்தருளிய
அரிந்தமம்	-	சத்ருசம்ஹாரகராகிய
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரிடம்
விபீஷண:	-	விபீஷணர்
ப்ராஞ்சலி:	-	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
ஜயம் ப்ருஷ்ட்வா	-	'ஜய விஜயீ பவ' என்று முதலில் கூறி
வாக்யம்	-	விண்ணப்பமொன்றை
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டார்;

स्नानानि चाङ्गरागाणि वस्त्राण्याभरणानि च ।
चन्दनानि च दिव्यानि माल्यानि विविधानि च ॥

ஸ்நாநாநிசாங்கராகாணி வஸ்த்ராண்யாபரணாநி ச ।
சந்தநாநி ச திவ்யாநி மால்யாநி விவிதாநி ச ॥ 2

अलङ्कारविदश्चेमा नार्यः पद्मनिभेक्षणाः ।
उपस्थितास्त्वां विधिवत् स्नापयिष्यन्ति राघव ॥
प्रतिगृह्णीष्व तत् सर्वं मदनुग्रहकाम्यया ॥

அலங்காரவிதஶ் சேமா நார்ய: பத்மநிபேக்ஷணா: ।
உபஸ்திதாஸ்த்வாம் விதிவத் ஸ்நாபயிஷ்யந்தி ராகவ ॥ 3
ப்ரதி க்ருஹ்ணீஷ்வ தத்ஸர்வம் மதநுக்ரஹகாம்யயா ॥

ராகவ	-	"ஸ்ரீராம !
அலங்கார வித:	-	அலங்கரிப்பதில் நிபுணர்களும்
பத்மநிபேக்ஷணா: ச	-	தாமரைப் புஷ்பங்களையொத்த கண்களுடையவர்களுமான
இமா:	-	இந்த
நார்ய:	-	மடந்தையர்கள்
உபஸ்திதா:	-	வந்திருக்கின்றார்கள்;
த்வாம்	-	தேவரீருக்கு
விதிவத்	-	முறைப்படி
ஸ்நாபயிஷ்யந்தி	-	அபிஷேகஞ் செய்விப்பார்கள்;

மதநுக்ரஹகாம்யயா	என்னை அனுக்ரகிக்கத் திருவுளங்கொண்டு
ஸ்நாநாநி ச	ஸ்நானங்களையும்
அங்க ராகாணி	மேனிப்பூச்சுகளையும்
வஸ்த்ராணி	வஸ்திரங்களையும்
ஆபரணானி ச	ஆபரணகளையும்
திவ்யானி	சிறந்த
சந்தநாநி ச	சந்தனங்களையும்
விவிதானி	பலவகை
மால்யானி ச	மாலைகளையும்
தத்	அவை
ஸர்வம்	எல்லாவற்றையும்
ப்ரதி க்ருஹ்ணீஷ்வ	அங்கீகரித்தருள்வீராக.''

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणम् ।
हरीन् सुग्रीवमुख्यांस्त्वं स्नानेनाभिनिमन्त्रय ॥

ஏவமுக்தஸ்து காகுத்ஸ்த: ப்ரத்யுவாச விபீஷணம் ।
ஹரீன் ஸுக்ரீவமுக்யாம்ஸ்த்வம் ஸ்நாநேநாபிநிமந்த்ரய ॥ 4

து	அப்பொழுது
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	விஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
காகுத்ஸ்த:	ஸ்ரீராமர்
விபீஷணம்	விபீஷணரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச	பின்வருமாறு புகன்றருளினார்;
த்வம்	''நீ
ஸுக்ரீவமுக்யான்	ஸக்ரீவனை முதன்மையாகக் கொண்ட
ஹரீன்	வானரர்களை
ஸ்நாநேந	ஸ்நானத்தால்
அபிநிமந்த்ரய	உபசரிப்பாயாக.''

स तु ताम्यति धर्मात्मा मम हेतोः सुखोचितः ।
सुकुमारो महाबाहुः कुमारः सत्यसंश्रवः ॥

ஸ து தாம்யதி தர்மாத்மா மம ஹேதோ: ஸுகோசித: ।
ஸுகுமாரோ மஹாபாஹு: குமார: ஸத்ய ஸம்ஶ்ரவ: ॥ 5

து	''இப்பொழுது
ஸ:	அந்த
தர்மாத்மா	தர்மாத்மாவும்
மஹாபாஹு:	மகாபாகுவும்
ஸுகுமார:	கட்டழகனும்
ஸுகோசித:	ஸுகத்திற்கே உரியவனும்

ஸத்ய ஸம்ஸ்ரவ:	-	ஸத்யத்தையே எதற்கும் மேம்பட்டதாய்க் கொண்டவனுமான
குமார:	-	குழந்தை பரதன்
மம ஹேதோ:	-	என் காரணமாய்
தாம்யதி	-	தவித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.''

तं विना कैकयीपुत्रं भरतं धर्मचारिणम् ।
न मे स्नानं बहुमतं वस्त्राण्याभरणानि च ॥

தம் விநா கைகேயீபுத்ரம் பரதம் தர்மசாரிணம் ।
ந மே ஸ்நாநம் பஹுமதம் வஸ்த்ராண்யாபரணாநி ச ॥ 6

தம்	-	''அந்த
கைகேயீ புத்ரம்	-	கைகேயீதேவியாரின் புதல்வனும்
தர்மசாரிணம்	-	தர்மிஷ்டனுமான
பரதம் விநா	-	பரதனை விடுத்து
மே	-	எனக்கு
ஸ்நாநம்	-	ஸ்நானமும்
பஹுமதம் ந	-	விருப்பமில்லை;
வஸ்த்ராணி	-	வஸ்திரங்களும்
ஆபரணாநி	-	ஆபரணங்களும்
ச	-	அப்படியே விருப்பமில்லை.''

इत एव पथा क्षिप्रं प्रतिगच्छामि तां पुरीम् ।
अयोध्यामागतो ह्येष पन्थाः परमदुर्गमः ॥

இத ஏவ பதா க்ஷிப்ரம் ப்ரதிகச்சாமி தாம் புரீம் ।
அயோத்யாமாகதோஹ்யேஷ பந்தா: பரமதுர்கம: ॥ 7

இத:	-	''இந்த
பதா ஏவ	-	மார்க்கமாகவே
தாம் புரீம்	-	அந்த நகருக்கு (அயோத்திக்கு)
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவாய்
ப்ரதி கச்சாமி	-	நான் திரும்பிச் செல்கின்றேன்;
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
ஆகத:	-	செல்லும்
ஏஷ:	-	இந்த
பந்தா: ஹி	-	மார்க்கமோ
பரம துர்கம:	-	செல்லக் கஷ்டமானது.''

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थं प्रत्युवाच विभीषणः ।
अह्ना त्वां प्रापयिष्यामि तां पुरीं पार्थिवात्मज ॥

ஏவமுக்தஸ்து காகுத்ஸ்தம் ப்ரத்யுவாச விபீஷண: । 8
அஹ்நா த்வாம் ப்ராபயிஷ்யாமி தாம் புரீம் பார்திவாத்மஜ ॥

து - அப்பொழுது
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - மொழிந்தருளப்பட்ட
விபீஷண: - விபீஷணர்
காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்;
பார்திவாத்மஜ - ''சக்ரவர்த்தி திருமகனாரே !
த்வாம் - தேவரீரை
தாம் - அந்த
புரீம் - பட்டணத்திற்கு
அஹ்நா - ஒரு பகலிலேயே
ப்ராபயிஷ்யாமி - எழுந்தருளச் செய்கின்றேன்.''

पुष्पकं नाम भद्रं ते विमानं सूर्यसंनिभम् ।
मम भ्रातुः कुबेरस्य रावणेनाहृतं बलात् ॥

புஷ்பகம் நாம பத்ரம் தே விமானம் ஸூர்யஸந்நிபம் ।
மம ப்ராது: குபேரஸ்ய ராவணேநாஹ்ருதம் பலாத் ॥ 9

பத்ரம் தே - ''தேவரீர் கிருபை பெருகட்டும்;
மம - எனது
ப்ராது: - தமயனாராகிய
குபேரஸ்ய - குபேரரது
ஸூர்ய ஸந்நிபம் - ஸூர்யனை நிகர்த்த
புஷ்பகம் நாம - புஷ்பகமென்ற
விமானம் - விமானமானது
ராவணேந - ராவணரால்
பலாத் - பலாத்காரமாய்
ஆஹ்ருதம் - கொண்டு வரப்பட்டது.''

हृतं निर्जित्य संग्रामे कामगं दिव्यमुत्तमम् ।
त्वदर्थे पालितं चैतत्तिष्ठत्यतुलविक्रम ॥

ஹ்ருதம் நிர்ஜித்ய ஸங்க்ராமே காமகம் திவ்ய முத்தமம் ।
த்வதர்தே பாலிதம்சைதத் திஷ்டத்யதுலவிக்ரம ॥ 10

அதுல விக்ரம - ''ஒப்பற்ற பிரதாபம் கொண்டவரே!
ஸங்க்ராமே நிர்ஜித்ய- போரில் வென்று
ஹ்ருதம் - கொண்டு வரப்பட்டதும்
காமகம் - நினைத்தபடி செல்ல வல்லதும்
உத்தமம் - சிறந்ததும்
திவ்யம் - தெய்வத் தன்மையுற்றதுமான
ஏதத் - இது (விமானம்)

த்வதர்தே ச	- தேவரீருக்காகவே
பாலிதம்	- ரக்ஷிக்கப்பட்டு
திஷ்டதி	- காத்திருக்கிறது.''

तदिदं मेघसंकाशं विमानमिह तिष्ठति ।
तेन यास्यसि यानेन त्वमयोध्यां गतज्वरः ॥

ததிதம் மேகஸங்காஶம் விமானமிஹ திஷ்டதி ।
தேன யாஸ்யஸி யானேன த்வமயோத்யாம் கதஜ்வர: ॥ 11

தத்	- ''அந்த
இதம்	- இந்த
மேக ஸங்காஶம்	- மேகத்தையொத்த
விமானம்	- விமானம்
இஹ	- இங்கு
திஷ்டதி	- காத்து நிற்கின்றது;
த்வம்	- தேவரீர்
தேன	- அந்த
யானேன	- விமானத்தில்
அயோத்யாம்	- அயோத்திக்கு
கதஜ்வர:	- நிச்சிந்தையராக
யாஸ்யஸி	- எழுந்தருள்வீராக.''

अहं ते यद्यनुग्राह्यो यदि स्मरसि मे गुणान् ।
वस तावदिह प्राज्ञ यद्यस्ति मयि सौहृदम् ॥

அஹம் தே யத்யநுக்ராஹ்யோ யதி ஸ்மரஸி மே குணான் ।
வஸ தாவதிஹ ப்ராஞ யத்யஸ்தி மயி ஸௌஹ்ருதம் ॥ 12

ப்ராஞ	- ''பேரறிவாளரே !
அஹம்	- அடியேன்
தே	- தேவரீரால்
அநுக்ராஹ்ய: யதி	- அனுக்ரஹிக்கப்பாத்திரனாகில்
மே	- அடியேனது
குணான்	- குணங்களை
ஸ்மரஸி யதி	- திருவுளத்தில் கொள்வீராகில்,
மயி	- அடியேனிடம்
ஸௌஹ்ருதம்	- அன்பானது
அஸ்தி யதி	- இருக்குமாகில்
இஹ	- இங்கு
தாவத்	- இப்பொழுது
வஸ	- வஸித்தருள்வீராக.''

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ।
अर्चितः सर्वकामैस्त्वं ततो राम गमिष्यसि ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யாசாபி பார்யா ।
அர்சித: ஸர்வகாமைஸ்த்வம் ததோ ராம கமிஷ்யஸி ॥ 13

ராம - "ஸ்ரீராம !
த்வம் - தேவரீர்
ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூடவும்
பார்யயா - தர்மபத்னியான
வைதேஹ்யா அபி ச - ஜானகீதேவியோடும்,
ஸர்வ காமை: - ஸர்வ போகங்களாலும்
அர்சித: - பூஜிக்கப்பட்டவராய்
தத: - அதன் பின்னர்
கமிஷ்யஸி - எழுந்தருள்வீராக."

प्रीतियुक्तस्य मे राम ससैन्यः ससुहृद्गणः ।
सत्क्रियां विहितां तावद्गृहाण त्वं मयोद्यताम् ॥

ப்ரீதியுக்தஸ்ய மே ராம ஸஸைன்ய: ஸஸுஹ்ருத்கண: ।
ஸத்க்ரியாம் விஹிதாம் தாவத் க்ருஹாண த்வம் மயோத்யதாம் ॥ 14

ராம - "ஸ்ரீராம !
த்வம் - தேவரீர்
ஸஸைன்ய: - ஸைன்யங்களோடு கூடவும்
ஸஸுஹ்ருத்கண: - நண்பர்களோடு கூடவும்
ப்ரீதி யுக்தஸ்ய - வழுவாப்பற்று கொண்ட
மே - என்னிடம்
தாவத் - இப்பொழுது
மயா - அடியேனால்
விஹிதாம் - செய்யப்பட்டு
உத்யதாம் - சித்தமாயிருக்கும்
ஸத்க்ரியாம் - உபசரணையை
க்ருஹாண - ஏற்றுக் கொண்டருள்வீராக !"

प्रणयाद्बहुमानाच्च सौहृदेन च राघव ।
प्रसादयामि प्रेष्योऽहं न खल्वाज्ञापयामि ते ॥

ப்ரணயாத் பஹுமானாச்ச ஸௌஹ்ருதேன ச ராகவ ।
ப்ரஸாதயாமி ப்ரேஷ்யோऽஹம் ந கல்வாஞாபயாமி தே ॥ 15

ராகவ - "ஸ்ரீராம !

ப்ரேஷ்ய: - தாஸனான
அஹம் - நான்
ப்ரணயாத் - அபிமானத்தாலும்,
பஹுமானாத் ச - கௌரவத்தாலும்,
ஸௌஹ்ருதேன ச - நட்பினாலும்
ப்ரஸாதயாமி - வேண்டிக் கொள்கின்றேன்;
தே - தேவரீருக்கு
ஆஞாபயாமி ந - எடுத்துரைக்கவில்லை;
கலு - இது ஸத்யம்.''

एवमुक्तस्ततो रामः प्रत्युवाच विभीषणम् ।
रक्षसां वानराणां च सर्वेषां चोपशृण्वताम् ॥

ஏவமுக்தஸ்ததோ ராம: ப்ரத்யுவாச விபீஷணம் ।
ரக்ஷஸாம் வானராணாம் ச ஸர்வேஷாம் சோபஶ்ருண்வதாம் ॥ 16

ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - விஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களும்
வானராணாம் ச - வானரர்களும்
ஸர்வேஷாம் ச - யாவரும்
உபஶ்ருண்வதாம் - கேட்கையில்
விபீஷணம் - விபீஷணரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - மறுமொழி புகன்றருளினார்.

पूजितोऽहं त्वया सौम्य साचिव्येन परन्तप ।
सर्वात्मना च चेष्टाभिः सौहृदेनोत्तमेन च ॥

பூஜிதோSஹம் த்வயா ஸௌம்ய ஸாசிவ்யேன பரந்தப ।
ஸர்வாத்மநா ச சேஷ்டாபி: ஸௌஹ்ருதே நோத்தமேன ச ॥ 17

ஸௌம்ய - ''புண்யசீலனே !
பரந்தப - சத்ருஸம்ஹாரக !
அஹம் - நான்
த்வயா - உன்னால்
ஸாசிவ்யேன - மந்திராலோசனையாலும்
சேஷ்டாபி: ச - செயல்களாலும்
உத்தமேன - சிறந்த
ஸௌஹ்ருதேந - நட்பினாலும்
ஸர்வாத்மநா பூஜித: - முற்றும் கௌரவிக்கப்பட்டேன்.

न खल्वेतन्न कुर्यां ते वचनं राक्षसेश्वर ।
तं तु मे भ्रातरं द्रष्टुं भरतं त्वरते मन: ॥

ந கல்வேதன்னகுர்யாம் தே வசனம் ராக்ஷஸேஶ்வர ।
தம் து மே ப்ராதரம் த்ரஷ்டும் பரதம் த்வரதே மன: ॥ 18

मां निवर्तयितुं योऽसौ चित्रकूटमुपागत: ।
शिरसा याचतो यस्य वचनं न कृतं मया ॥

மாம் நிவர்தயிதும் யோSஸௌ சித்ரகூடமுபாகத: ।
ஶிரஸா யாசதோ யஸ்ய வசனம் ந க்ருதம் மயா ॥ 19

कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् ।
गुरूंश्च सुहृदश्चैव पौरांश्च तनयै: सह ॥

கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச கைகேயீம் ச யஶஸ்விநீம் ।
குரூம்ஶ்ச ஸுஹ்ருதஶ்சைவ பௌராம்ஶ்ச தனயைஸஹ ॥ 20

ராக்ஷஸேஶ்வர - ''ராக்ஷஸமன்னா
தே - உனது
ஏதத் - இந்த
வசனம் - விண்ணப்பத்தை
குர்யாம் ந - கொள்ளமாட்டேனென்பது
ந கலு - இல்லவே இல்லை;
து - ஆயினும்
ய: - எந்த
அஸௌ - இவன்
மாம் - என்னை
நிவர்தயிதும் - திரும்ப அழைத்துச் செல்வதற்கு
சித்ரகூடம் - சித்திரகூடத்திற்கு
உபாகத: - வந்தானோ
ஶிரஸா - முடிதாழ்த்தி
யாசத: - வேண்டிக் கொள்ளும்
யஸ்ய - எவனது
வசனம் - விண்ணப்பமானது
மயா - என்னால்
க்ருதம் ந - கொள்ளப் படவில்லையோ
தம் ப்ராதரம் - அந்த தம்பியாகிய
பரதம் - பரதனையும்
கௌஸல்யாம் ச - கோசலாதேவியாரையும்
ஸுமித்ராம் ச - சுமித்திராதேவியாரையும்
யஶஸ்விநீம் - கீர்த்திமதியான

கைகேயீம்	கைகேயீதேவியாரையும்
குரூன் ச	ஆசார்யர்களையும்
ஸுஹ்ருத: ஏவ ச	நண்பர்களையும்
தனயை: ஸஹ	புத்திரர்களுடன் கூடிய
பௌரன் ச	பட்டணத்து ஜனங்களையும்
த்ரஷ்டும்	காண
மே	எனது
மன:	மனமானது
த்வரதே	துடிக்கின்றது.''

उपस्थापय मे क्षिप्रं विमानं राक्षसेश्वर ।
कृतकार्यस्य मे वासः कथं स्विदिह संमतः ॥

உபஸ்தாபய மே க்ஷிப்ரம் விமானம் ராக்ஷஸேஶ்வர ।
க்ருதகார்யஸ்ய மே வாஸ: கதம்ஸ்விதிஹ ஸம்மத: ॥ 21

ராக்ஷஸேஶ்வர	''ராக்ஷஸமன்னா
விமானம்	விமானத்தை
க்ஷிப்ரம்	விரைவாய்
மே	எனக்கு
உபஸ்தாபய	அருகில் கொணர்ந்து நிறுத்துவாயாக;
க்ருத கார்யஸ்ய	மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்து விட்ட
மே இஹ	எனக்கு இவ்விடத்தில்
வாஸ:	வாஸமானது
கதம்ஸ்வித்	எப்படித்தான்
ஸம்மத:	ஸம்மதமாகும் ?''

अनुजानीहि मां सौम्य पूजितोस्मि विभीषण ।
मन्युर्न खलु कर्तव्यस्त्वरितं त्वानुमानये ॥

அநுஜாநீஹி மாம் ஸௌம்ய பூஜிதோऽஸ்மி விபீஷண ।
மந்யுர் ந கலு கர்தவ்யஸ் த்வரிதம் த்வாऽநுமானயே ॥ 22

ஸௌம்ய	''புண்யாத்மாவே !
விபீஷண.	விபீஷண !
பூஜித: அஸ்மி	பூஜிக்கப்பட்டு விட்டேன்;
மாம்	எனக்கு
அநுஜாநீஹி	விடைகொடுப்பாயாக;
மந்யு: கலு	கோபமே
கர்தவ்ய: ந	கொள்ளத்தக்கதன்று;
த்வா	உன்னிடம்
த்வரிதம்	விரைவாக
அநுமானயே	விடைகேட்கின்றேன்.''

राघवस्य वचः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो विभीषणः ।
तद्विमानं समादाय तूर्णं प्रतिनिवर्तत ॥

ராகவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரோ விபீஷண: ।
தத் விமானம் ஸமாதாய தூர்ணம் ப்ரதிநிவர்தத ॥ 23

ततः काञ्चनचित्राङ्गं वैदूर्यमयवेदिकम् ।
कूटागारैः परिक्षिप्तं सर्वतो रजतप्रभम् ॥

தத: காஞ்சன சித்ராங்கம் வைடூர்ய மயவேதிகம் ।
கூடாகாரை: பரிக்ஷிப்தம் ஸர்வதோ ரஜதப்ரபம் ॥ 24

पाण्डराभिः पताकाभिर्ध्वजैश्च समलङ्कृतम् ।
शोभितं काञ्चनैर्हर्म्यैर्हेमपद्मविभूषितम् ॥

பாண்டராபி: பதாகாபி: த்வஜைஶ்ச ஸமலங்க்ருதம் ।
ஶோபிதம் காஞ்சனைர் ஹர்ம்யைர் ஹேம பத்ம விபூஷிதம் ॥ 25

प्रकीर्णं किङ्किणीजालैर्मुक्तामणिगवाक्षितम् ।
घण्टाजालैः परिक्षिप्तं सर्वतो मधुरस्वनम् ॥

ப்ரகீர்ணம் கிங்கிணீஜாலைர் முக்தாமணி கவாக்ஷிதம் ।
கண்டாஜாலை: பரிக்ஷிப்தம் ஸர்வதோ மதுரஸ்வனம் ॥ 26

यन्मेरुशिखराकारं निर्मितं विश्वकर्मणा ।
बहुभिर्भूषितं हर्म्यैर्मुक्तारजतसंनिभैः ॥

யன் மேரு ஶிகராகாரம் நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா ।
பஹுபிர்பூஷிதம் ஹர்ம்யைர் முக்தாரஜதஸன்னிபை: ॥ 27

तलैः स्फाटिकचित्राङ्गैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः ।
महार्हास्तरणोपेतैरुपपन्नं महाधनैः ॥

தலை: ஸ்பாடிக சித்ராங்கைர் வைதூர்யைஶ்ச வராஸனை: ।
மஹார்ஹாஸ் தரணோ பேதைருப பன்னம் மஹாதனை: ॥ 28

ராக்ஷஸேந்த்ர: - ‘‘ராக்ஷஸமன்னரான
விபீஷண: - விபீஷணர்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
வச: - திருமொழிக்கு
ஶ்ருத்வா - செவிசாற்றி
தத: - அப்பொழுது
காஞ்சன சித்ராங்கம் - பொன்னாலிழைக்கப்பட்ட உருக்கொண்டதும்
வைடூர்ய மய வேதிகம்-வைடூர்யமயமான மேடைகளுற்றதும்
கூடாகாரை: - மண்டபங்களால்

பரிக்ஷிப்தம் - நிறைந்ததும்
ஸர்வத: - எங்கும்
ரஜதப்ரபம் - வெள்ளி ஒளிகொண்ட
பாண்டராபி: பதாகாபி: -வெண்நிசான்களாலும்
த்வஜை: ச - கொடிகளாலும்
ஸமலங்க்ருதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
காஞ்சனை: - ஸ்வர்ணமயமான
ஹர்ம்யை: - உப்பரிகைகளால்
ஶோபிதம் - அழகுற்று விளங்குவதும்
ஹேம பத்ம விபூஷிதம்-பொன் தாமரை மலர்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
கிங்கிணீ ஜாலை: - சதங்கைச்சரங்களால்
ப்ரகீர்ணம் - நிறைந்ததும்
முக்தாமணி கவாக்ஷிதம்-முத்துக்களாலும், ரத்னங்களாலும், இழைத்த
ஜன்னல்களுற்றதும்
கண்டாஜாலை: - மணி வரிசைகளால்
பரிக்ஷிப்தம் - நிறைந்து
ஸர்வத: - எங்கும்
மதுரஸ்வனம் - இனியவோசை கொண்டதும்
விஶ்வகர்மணா - விச்வகார்மாவால்
மேரு ஶிகராகாரம் - மேருபர்வத சிகரத்திற்கொப்பாய்
நிர்மிதம் யத் - செய்யப்பட்டதும்
முக்தாரஜத ஸன்னிபை:-முத்துக்களுக்கும் வெள்ளிக்கும் ஒப்பான
பஹுபி: - பல
ஹர்ம்யை: - மேன்மாடங்களால்
பூஷிதம் - அழகாய் விளங்குவதும்
ஸ்பாடிக சித்ராங்கை:-படிகக் கற்றகளமைந்த
தலை: - தரைகளோடும்
மஹார்ஹாஸ் தரணோ பேதை:-சிறந்த விரிப்புகள்
விரிக்கப்பட்டவைகளும்
மஹாதனை: - விலையுயர்ந்தவைகளும்
வைதூர்யை: ச - வைடூர்யமிழைக்கப் பெற்றவைவைகளுமான
வராஸனை: - சிறந்த ஆஸனங்களோடு
உப பன்னம் - கூடியதுமான
தம் விமானம் - அந்த விமானத்தை
ஸமாதாய - செலுத்திக் கொண்டு

தூர்ணம்	-	விரைவாய்
ப்ரதி நிவர்தத	-	திரும்பு வந்தார்.

उपस्थितमनाधृष्यं तद्विमानं मनोजवम् ।।
निवेदयित्वा रामाय तस्थौ तत्र विभीषणः ।।

உபஸ்தித மநாத்ருஷ்யம் தத் விமானம் மனோஜவம் ।
நிவேதயித்வா ராமாய தஸ்தௌ தத்ர விபீஷண: ॥ 29

தத்ர	-	அப்பொழுது
விபீஷண:	-	விபீஷணர்
ராமாய	-	ஸ்ரீராமரிடம்
அநாத்ருஷ்யம்	-	ஒப்பற்றதும்
மனோஜவம்	-	மனோவேகங் கொண்டதுமான
தத்	-	அந்த
விமானம்	-	விமானத்தை
உபஸ்தித ம்	-	வந்திருப்பதாய்
நிவேதயித்வா	-	தெரிவித்து
தஸ்தௌ	-	காத்து நின்றார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
புஷ்பகோபஸ்தாபநம் நாம சதுர்விம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

பஞ்சவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 125

उपस्थितं तु तं दृष्ट्वा पुष्पकं पुष्पभूषितम् ।
अविदूरस्थितो रामं प्रत्युवाच विभीषणः ॥

உபஸ்திதம் து தம் த்ருஷ்ட்வா புஷ்பகம் புஷ்பபூஷிதம் ।
அவிதூரஸ்திதோ ராமம் ப்ரத்யுவாச விபீஷண: ॥

அவிதூரஸ்தித:	அருகில் நிற்கும் 1
விபீஷண:	விபீஷணர்
ராமம் த்ருஷ்ட்வா	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
புஷ்பபூஷிதம்	புஷ்பங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட
தம் புஷ்பகம்	அந்த புஷ்பகவிமானத்தை
உபஸ்திதம்	வந்துவிட்டதாய்
து தம்	அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச	விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

स तु बद्धाञ्जलिः प्रह्वो विनीतो राक्षसेश्वरः ।
अब्रवीत्त्वरयोपेतः किं करोमीति राघवम् ॥

ஸ து பத்தாஞ்ஜலி: ப்ரஹ்வோ விநீதோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
அப்ரவீத் த்வரயோபேத: கிம் கரோமீதி ராகவம் ॥ 2

ஸ:	அந்த
ப்ரஹ்வ:	பக்தி கொண்டவரும்
விநீத: து	வினயஸம்பன்னருமான
ராக்ஷஸேஶ்வர:	ராக்ஷஸமன்னர்
பத்தாஞ்ஜலி:	கைகூப்பிக் கொண்டு
த்வரயா	பரபரப்புடன்
உபேத:	கூடியவராய்
ராகவம்	ஸ்ரீராமரிடம்
கிம் கரோமி	'அடியேன் செய்கிறதென்ன'
இதி	என்று
அப்ரவீத்	வினவினார்.

तमब्रवीन्महातेजा लक्ष्मणस्योपशृण्वतः ।
विमृश्य राघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतम् ॥

தமப்ரவீன் மஹா தேஜா லக்ஷ்மணஸ்யோபஶ்ருண்வத: । 3
விம்ருஶ்ய ராகவோ வாக்யம் இதம் ஸ்நேஹ புரஸ்க்ருதம் ॥

மஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்வியாகிய
ராகவ:	ஸ்ரீராமர்
விம்ருஶ்ய	ஆலோசித்து

லக்ஷ்மணஶ்ய - லக்ஷ்மணர்
உபஶ்ருண்வத: - கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில்
தம் - விபீஷணரிடம்
ஸ்நேஹ புரஸ்க்ருதம்-அன்பு ததும்பிய
வாக்யம் - சொல்லொன்றை
இதம் - இவ்வாறு
அப்ரவீத் - புகன்றருளினார்.

कृतप्रयत्नकर्माणो विभीषण वनौकसः ।
रत्नैरर्थैश्च विविधैर्भूषणैश्चापि पूजय ॥

க்ருத ப்ரயத்ன கர்மாணோ விபீஷண வனௌகஸ:।
ரத்னைரர்தைஶ்ச விவிதைர் பூஷணைஶ்சாபி பூஜய ॥ 4

விபீஷண - "விபீஷண !
க்ருத ப்ரயத்ன கர்மாண:-முடிக்கப்பட்ட அரிய செயல்களுடைய
வனௌகஸ: - வானரர்களை
ரத்னை: - ரத்னங்களாலும்
அர்தை: ச - பொருள்களாலும்
விவிதை: - பலவகை
பூஷணை: ச அபி - ஆபரணங்களாலும்
பூஜய - உபசரிப்பாயாக."

सहैभिरजिता लङ्का निर्जिता राक्षसेश्वर ।
हृष्टैः प्राणभयं त्यक्त्वा संग्रामेष्वनिवर्तिभिः ॥

ஸஹைபிரஜிதா லங்கா நிர்ஜிதா ராக்ஷஸேஶ்வர।
ஹ்ருஷ்டை: ப்ராணபயம் த்யக்த்வா ஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்திபி: ॥ 5

ராக்ஷஸேஶ்வர - "ராக்ஷஸமன்னா !
அஜிதா - வெல்லப்பட முடியாத
லங்கா - இலங்கையானது
ப்ராணபயம் - உயிரில் பயத்தையும்
த்யக்த்வா - விட்டொழிந்து
ஹ்ருஷ்டை: - உத்ஸாஹங் கொண்டவர்களும்
ஸங்க்ராமேஷு - போர்களில்
அநிவர்திபி: - புறங்கொடாதவர்களுமான
ஏபி: ஸஹ - இவர்களுடன் கூடி (வானரர்களுடன்)
நிர்ஜிதா - ஜயிக்கப்பட்டது.

त इमे कृतकर्माणः पूज्यन्तां सर्ववानराः ।
धनरत्नप्रदानेन कर्मैषां सफलं कुरु ॥

த இமே க்ருத கர்மாண: பூஜ்யந்தாம் ஸர்வ வானரா:।
தந ரத்ந ப்ராதானேன கர்மைஷாம் ஸபலம் குரு ॥ 6

க்ருத கர்மாண:	-	மேற்கொண்ட காரியங்களை செய்து முடித்த
தே	-	அந்த
இமே	-	இந்த
ஸர்வ வானரா:	-	எல்லா வானரர்களும்
தந ரத்ந ப்ராதானேன	-	பொருள்களுடையவும் இரத்தினகளுடையவும் கொடையால்
பூஜ்யந்தாம்	-	உபசரிக்கப்படட்டும்;
ஏஷாம்	-	இவர்களுடைய
கர்ம	-	காரியத்தை
ஸபலம்	-	பயன் பெற்றதாய்
குரு	-	செய்வாயாக.''

एवं संमानिताश्चैते मानार्हा मानद त्वया ।
भविष्यन्ति कृतज्ञेन निर्वृता हरियूथपा: ॥

ஏவம் ஸம்மாநிதாஶ்சைதே மாநார்ஹா மானத த்வயா।
பவிஷ்யந்தி க்ருதஞேன நிர்வ்ருதா ஹரியூதபா: ॥ 7

மானத	-	''மரியாதையளிப்பவனே !
மாநார்ஹா:	-	வெகுமதிக்குரியவர்களான
ஏதே	-	இந்த
ஹரியூதபா: ச	-	வானரஸேனைத் தலைவர்களும்
க்ருதஞேன	-	செய்நன்றியுணர்ந்தவனான
த்வயா	-	உன்னால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
ஸம்மாநிதா:	-	கௌரவிக்கப்பட்டவர்களாய்
நிர்வ்ருதா:	-	சந்தோஷங் கொண்டவர்களாய்
பவிஷ்யந்தி	-	ஆவார்கள்.

त्यागिनं संग्रहीतारं सानुक्रोशं यशस्विनम् ।
सर्वे त्वामवगच्छन्ति तत: संबोधयाम्यहम् ॥

த்யாகினம் ஸங்க்ரஹீதாரம் ஸாநுக்ரோஶம் யஶஶ்வினம்।
ஸர்வே த்வாமவகச்சந்தி தத: ஸம்போதயாம்யஹம் ॥ 8

ஸர்வே	-	யாவரும்
த்வாம்	-	உன்னை
த்யாகினம்	-	கொடையாளியாயும்
ஸங்க்ரஹீதாரம்	-	ஆதரிப்பவனாயும்
ஸாநுக்ரோஶம்	-	தயையுள்ளவனாயும்
யஶஶ்வினம்	-	புகழ்மிக்கவனாயும்
அவகச்சந்தி	-	அறிவார்கள்;
தத:	-	ஆகையால்

அஹம் - நான்
ஸம்போதயாமி - எடுத்துரைக்கின்றேன்.''

हीनं रतिगुणैः सर्वैरभिहन्तारमाहवे ।
त्यजन्ति नृपतिं सेनाः संविग्नास्तं नरेश्वरम् ॥

ஹீனம் ரதிகுணை: ஸர்வைரபிஹந்தார மாஹவே ।
த்யஜந்தி ந்ருபதிம் ஸேநா: ஸம்விக்நாஸ் தம் நரேஶ்வரம் ॥ 9

ரதிகுணை: - ''மனதைக்களிப்பிக்கும் குணங்கள்
ஸர்வை: - யாவற்றாலும்
ஹீனம் - சூன்யனும்
ஆஹவே - போரில்
அபிஹந்தாரம் - போரிடுபவனும்
நரேஶ்வரம் - ஜனங்களுக்கதிபதியுமான
தம் - அந்த
ந்ருபதிம் - மன்னனை
ஸைந்யா: - ஸைன்யங்கள்
ஸம்விக்நா: - மனம் குன்றியவர்களாய்
த்யஜந்தி - கைவிடுகின்றார்கள்.''

एवमुक्तस्तु रामेण वानरांस्तान् विभीषणः ।
रत्नार्थैः संविभागेन सर्वानेवाभ्यपूजयत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண வானரான் தான் விபீஷண: ।
ரத்நார்தை: ஸம்விபாகேன ஸர்வான் ஏவாப்யபூஜயத் ॥ 10

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
விபீஷண: து - விபீஷணரும்
தான் - அந்த
வானரான் - வானரர்கள்
ஸர்வான் ஏவ - யாவரையும்
ஸம்விபாகேன - முறைப்படி
ரத்நார்தை: - ரத்னங்களாலும் பொருள்களாலும்
அப்யபூஜயத் - பூஜித்தார்.

ततस्तान् पूजितान् दृष्ट्वा रत्नैरर्थैश्च यूथपान् ।
आरुरोह ततो रामस्तद्विमानमनुत्तमम् ॥

ததஸ்தான் பூஜிதான் த்ருஷ்ட்வா ரத்னைரர்தைஶ்ச யூதபான் ।
ஆருரோஹ ததோ ராமஸ்தத்விமான மநுத்தமம் ॥ 11

अङ्केनादाय वैदेहीं लज्जमानां यशस्विनीम् ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विक्रान्तेन धनुष्मता ॥

அங்கேநாதாய வைதேஹீம் லஜ்ஜமானாம் யஶஸ்விநீம் ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா விக்ராந்தேன தநுஷ்மதா ॥

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தத:	-	அப்பொழுது
தான்	-	அந்த
யூதபான்	-	ஸேனைத்தலைவர்களை
ரத்னை: ச	-	ரத்னங்களாலும்
அர்தை: ச	-	பொருள்களாலும்
பூஜிதான்	-	பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
தத:	-	அதன் மேல்
ப்ராத்ரா	-	தம்பியும்
விக்ராந்தேன	-	பராக்கிரமசாலியும்
தநுஷ்மதா	-	வில்லாளியுமான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ	-	லக்ஷ்மணருடன் கூட
லஜ்ஜமானாம்	-	லஜ்ஜை கொண்டவளும்
யஶஸ்விநீம்	-	கீர்த்திமதியுமாகிய
வைதேஹீம்	-	ஜானகிதேவியை
அங்கேந	-	மடி மீது
ஆதாய	-	கொண்டு
தத்	-	அந்த
அநுத்தமம்	-	சிறந்த
விமானம்	-	விமானத்தில்
ஆருரோஹ	-	ஏறினார்.

अब्रवीच्च विमानस्थः पूजयन् सर्ववानरान् ।
सुग्रीवं च महावीर्यं काकुत्स्थः सविभीषणम् ॥

அப்ரவீச்ச விமானஸ்த: பூஜயன் ஸர்வ வானரான் ।
ஸுக்ரீவம் ச மஹாவீர்யம் காகுத்ஸ்த: ஸவிபீஷணம் ॥

விமானஸ்த:	-	விமானத்தில் வீற்றிருக்கும்
காகுத்ஸ்த:	-	ஸ்ரீராமர்
மஹாவீர்யம்	-	மகாவீர்யவானாகிய
ஸவிபீஷணம்	-	விபீஷணருடன் கூடிய
ஸுக்ரீவம் ச	-	ஸுக்ரீவனையும்
ஸர்வ வானரான் ச	-	எல்லா வானரர்களையும்
பூஜயன்	-	கொண்டாடியவராய்
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு புகன்றருளினார்;

मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्भिर्वानरोत्तमाः ।
अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं प्रतिगच्छथ ॥

மித்ரகார்யம் க்ருதமிதம் பவத்பிர்வானரோத்தமா: ।
அநுஞாதா மயா ஸர்வே யதேஷ்டம் ப்ரதி கச்சத ॥ 14

பவத்பி: - ‘‘உங்களால்
மித்ரகார்யம் - மித்திரர்களின் கடமையானது
இதம் - இப்பொழுது
க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது;
வானரோத்தமா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
மயா - என்னால்
அநுஞாதா: - விடைகொடுக்கப்பட்டவர்களாய்
யதேஷ்டம் - ஸுகமாய்
ப்ரதி கச்சத - சென்று வாருங்கள்.’’

यत्तु कार्यं वयस्येन सुहृता वा परन्तप ।
कृतं सुग्रीव तत् सर्वं भवता धर्मभीरुणा ॥

யத்து கார்யம் வயஸ்யேன ஸுஹ்ருதா வா பரந்தப ।
க்ருதம் ஸுக்ரீவ தத் ஸர்வம் பவதாதர்மபீருணா ॥ 15

பரந்தப - ‘‘சத்ருஸம்ஹாரகராகிய
ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ !
வயஸ்யேன - நண்பனால் தானாகட்டும்
ஸுஹ்ருதா வா - பக்திகொண்டவனால் தானாகட்டும்
யத் - எது
கார்யம் - செய்யப்பட வேண்டியதோ
தத் - அது
ஸர்வம் து - எல்லாமும்
அதர்மபீருணா - அதர்மத்தில் அச்சங் கொண்ட
பவதா - உன்னால்
க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது’’

किष्किन्धां प्रति याह्याशु स्वसैन्येनाभिसंवृतः ।

கிஷ்கிந்தாம் ப்ரதி யாஹ்யாஶு ஸ்வஸைன்யேநாபி ஸம்வ்ருத: । 16

ஸ்வஸைன்யேந - ‘‘தனது ஸேனையால்
அபி ஸம்வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ஆஶு - விரைவாய்
ப்ரதியாஹி - திரும்பிச் செல்வாயாக.’’

स्वराज्ये वस लङ्कायां मया दत्ते विभीषण ।।
न त्वां धर्षयितुं शक्ताः सेन्द्रा अपि दिवौकसः ।

ஸ்வராஜ்யே வஸ லங்காயாம் மயா தத்தே விபீஷண ।
ந த்வாம் தர்ஷயிதும் ஶக்தா: ஸேந்த்ரா அபி திவௌகஸ: ॥ 17

விபீஷண	-	"விபீஷண !
மயா	-	என்னால்
தத்தே	-	கொடுக்கப்பட்ட
ஸ்வராஜ்யே	-	சொந்த ராஜ்யமான
லங்காயாம்	-	இலங்கையில்
வஸ	-	வஸித்து வருவாயாக;
த்வாம்	-	உன்னை
ஸேந்த்ரா:	-	இந்திரனுள்ளிட்ட
திவௌகஸ: அபி	-	தேவர்களும்
தர்ஷயிதும்	-	தகைக்க
ஶக்தா: ந	-	வல்லரல்லர்."

अयोध्यां प्रतियास्यामि राजधानीं पितुर्मम ।।
अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि सर्वांश्चामन्त्रयामि वः ।

அயோத்யாம் ப்ரதியாஸ்யாமி ராஜதாநீம் பிதுர்மம ।
அப்யனுஞாதுமிச்சாமி ஸர்வாம்ஶ்சாமந்த்ரயாமி வ: ॥ 18

மம	-	"எனது
பிது:	-	தந்தையாரது
ராஜதாநீம்	-	ராஜதானியாகிய
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
ப்ரதியாஸ்யாமி	-	செல்கின்றேன்;
அப்யனுஞாதும்	-	விடைகொடுக்க
இச்சாமி	-	வேண்டுகிறேன்;
வ:	-	உங்கள்
ஸர்வான் ச	-	யாவரிடமும்
ஆமந்த்ரயாமி	-	சொல்லிக்கொள்கிறேன்."

एवमुक्तास्तु रामेण वानरास्ते महाबलाः ।।
ऊचुः प्राञ्जलयो रामं राक्षसश्च विभीषणः ।

ஏவமுக்தாஸ்து ராமேண வானராஸ்தே மஹாபலா: । 19
ஊசு: ப்ராஞ்ஜலயோ ராமம் ராக்ஷஸஶ்ச விபீஷண: ॥

ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்தா:	-	சொல்லப்பட்ட

தே	அந்த
மஹாபலா:	மகாபலசாலிகளான
வானரா: து	வானரர்களும்
ராக்ஷஸ:	அரக்கராகிய
விபீஷண: ச	விபீஷணரும்
ப்ராஞ்ஜலய:	அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய்
ராமம்	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஊசு:	பின்வருமாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்;

अयोध्यां गन्तुमिच्छामः सर्वान्नयतु नो भवान् ॥
उद्युक्ता विचरिष्यामो वनानि नगराणि च ।

அயோத்யாம் கந்துமிச்சாம: ஸர்வான் நயது நோ பவான்।
உத்யுக்தா விசரிஷ்யாமோ வனாநி நகராணி ச ॥ 20

அயோத்யாம்	"அயோத்திக்கு
கந்தும்	வர
இச்சாம:	விரும்புகின்றோம்;
பவான்	தேவரீர்
ந:	எங்கள்
ஸர்வான்	எல்லோரையும்
நயது	அழைத்துச் செல்வீராக;
உத்யுக்தா:	ஜாக்ரதை கொண்டவர்களாய்
வனாநி	காடுகளிலும்
நகராணி ச	நகரங்களிலும்
விசரிஷ்யாம:	ஸஞ்சரிப்போம்."

दृष्ट्वा त्वामभिषेकार्द्रं कौसल्यामभिवाद्य च ॥
अचिरेणागमिष्यामः स्वान् गृहान्नृपतेः सुत ।

த்ருஷ்ட்வா த்வாமபிஷேகார்த்ரம் கௌஸல்யாமபிவாத்ய ச।
ஆசிரேணாகமிஷ்யாம: ஸ்வான் க்ருஹான் ந்ருபதே: ஸுத ॥ 21

ந்ருபதே:	"சக்ரவர்த்தியின்
ஸுத	திருக்குமாரரே,
த்வாம்	தேவரீரை
அபிஷேகார்த்ரம்	பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவராய்
த்ருஷ்ட்வா	தரிசித்து விட்டும்,
கௌஸல்யாம்	கோசலாதேவியை
அபிவாத்ய ச	நமஸ்கரித்து விட்டும்
அசிரேண	சீக்கிரமாகவே
ஸ்வான் க்ருஹான்	எங்களது வீடுகளுக்கு
ஆகமிஷ்யாம:	திரும்பிச் செல்வோம்."

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा वानरैः सविभीषणैः ।
अब्रवीद्राघवः श्रीमान् ससुग्रीवविभीषणान् ॥

ஏவமுக்தஸ்து தர்மாத்மா வானரை: ஸவிபீஷணை: ।
அப்ரவீத்ராகவ: ஸ்ரீமான் ஸஸுக்ரீவ விபீஷணான் ॥ 22

ஸ விபீஷணை:	-	விபீஷணருள்ளிட்ட
வானரை:	-	வானரர்களால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவரும்
தர்மாத்மா	-	தர்மாத்மாவும்
ஸ்ரீமான்	-	ஸ்ரீமானுமாகிய
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
து	-	அப்பொழுது
ஸஸுக்ரீவ விபீஷணான்	-	ஸுக்ரீவனுடனும், விபீஷணருடனும் கூடவிருக்கும் அவர்களைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்:

प्रियात्प्रियतरं लब्धं यदहं ससुहृज्जनः ।
सर्वैर्भवद्भिः सहितः प्रीतिं लप्स्ये पुरीं ततः ॥

ப்ரியாத் ப்ரியதரம் லப்தம் யதஹம் ஸஸுஹ்ருஜ்ஜன: ।
ஸர்வைர் பவத்பி: ஸஹித: ப்ரீதிம் லப்ஸ்யே புரீம் கத: ॥ 23

அஹம்	-	"நான்
பவத்பி:	-	உங்கள்
ஸர்வை: ஸஹித:	-	யாவரோடும் கூடி
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜன:	-	நண்பர் வர்க்கத்துடன் கூடியவனாய்
புரீம்	-	நகருக்கு
கத:	-	சென்று
ப்ரீதிம்	-	சந்துஷ்டியை
லப்ஸ்யே	-	அடைவேன்
யத்	-	என்ற இக்காரணத்தால்
ப்ரியாத்	-	ஆனந்தத்திலும்
ப்ரியதரம்	-	மிக்க ஆனந்தமானது
லப்தம்	-	அடையப்பட்டது."

क्षिप्रमारोह सुग्रीव विमानं वानरैः सह ।
त्वमध्यारोह सामात्यो राक्षसेन्द्र विभीषण ॥

க்ஷிப்ரமாரோஹ ஸுக்ரீவ விமானம் வானரை: ஸஹ । 24
த்வமத்யாரோஹ ஸாமாத்யோ ராக்ஷஸேந்த்ர விபீஷண ॥

ஸுக்ரீவ	-	"ஸுக்ரீவ !
வானரை: ஸஹ	-	வானரர்களுடன்

க்ஷிப்ரம் - விரைவாய்
விமானம் - விமனாத்தில்
ஆரோஹ - ஏறுவாயாக;
ராக்ஷஸேந்த்ர - அரக்கமன்னனாகிய
விபீஷண - விபீஷண !
ஸாமாத்ய: - மந்திரிகளுடன்
த்வம் - நீயும்
அத்யாரோஹ - ஏறுவாயாக.''

ततस्तत् पुष्पकं दिव्यं सुग्रीवः सह सेनया ।
अध्यारोहत्त्वरञ्शीघ्रं सामात्यश्च विभीषणः ॥

ததஸ் தத் புஷ்பகம் திவ்யம் ஸுக்ரீவ: ஸஹ ஸேனயா ।
அத்யாரோஹத்த்வரஞ்ஶீக்ரம் ஸாமாத்யஶ்ச விபீஷண: ॥ 25

தத: - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஸேனயா ஸஹ - ஸேனையுடன் கூட
ஶீக்ரம் - விரைவாய்
தத் - அந்த
திவ்யம் - தெய்வீகமான
புஷ்பகம் - புஷ்பகவிமானத்தில்
அத்யாரோஹத் - ஏறிக்கொண்டான்;
ஸாமாத்ய: - மந்திரிமார்களுடன் கூட
விபீஷண: - விபீஷணரும்
த்வரன் - துரிதமாய்
ச - அவ்விதமே ஏறிக்கொண்டார்.

तेष्वारूढेषु सर्वेषु कौबेरं परमासनम् ।
राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपात विहायसम् ॥

தேஷ்வாரூடேஷு ஸர்வேஷு கௌபேரம் பரமாஸனம் ।
ராகவேணாப்யநுஞாதமுத்பபாத விஹாயஸம் ॥ 26

தேஷு - அவர்கள்
ஸர்வேஷு - யாவரும்
ஆருடேஷு - ஏறிக்கொண்டவளவில்
கௌபேரம் - குபேரரது
பரமாஸனம் - விமானமானது
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
அப்யநுஞாதம் - ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டதாய்
விஹாயஸம் - ஆகாயத்தில்
உத்பபாத - கிளம்பிற்று.

ययौ तेन विमानेन हंसयुक्तेन भास्वता ।
प्रहृष्टश्च प्रतीतश्च बभौ रामः कुबेरवत् ॥

யயௌ தேந விமானேன ஹம்ஸயுக்தேன பாஸ்வதா ।
ப்ரஹ்ருஷ்டஶ்ச ப்ரதீதஶ்ச பபௌ ராம: குபேரவத் ॥ 27

ராம:	ஸ்ரீராமர்
ஹம்ஸயுக்தேன	அன்னப்பறவைகளுடன் கூடியதும்
பாஸ்வதா	பிரகாசிக்கின்றதுமான
தேன	அந்த
விமானேன	விமானத்திலேறி
யயௌ	சென்றார்;
குபேரவத்	குபேரன் போலவே
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ச	ஆனந்தங்கொண்டவராயும்
ப்ரதீத: ச	கொண்டாடப்பட்டவராயும்
பபௌ	விளங்கினார்.

ते सर्वे वानरा हृष्टा राक्षसाश्च महाबलाः ।
यथासुखमसंबाधं दिव्ये तस्मिन्नुपाविशन् ॥

தே ஸர்வே வானரா ஹ்ருஷ்டா ராக்ஷஸாஶ்ச மஹாபலா: ।
யதாஸுகமஸம்பாதம் திவ்யே தஸ்மின்நுபாவிஶன் ॥ 28

ஹ்ருஷ்டா:	உத்ஸாஹங்கொண்டவர்களும்
மஹாபலா:	மகாபலசாலிகளுமான
வானரா:	வானரர்களும்
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்களுமான
தே	அவர்கள்
ஸர்வே ச	யாவரும்
திவ்யே	தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த
தஸ்மின்	அதில் (விமானத்தில்)
யதாஸுகம்	ஸுகமாயும்
அஸம்பாதம்	வருத்தமில்லாமலும்
உபாவிஶன்	உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
புஷ்பகோத்பதநம் நாம பஞ்சவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

ஷட்விம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 126

अनुज्ञातं तु रामेण तद्विमानमनुत्तमम् ।
उत्पपात महामेघः श्वसनेनोद्धतो यथा ॥

அநுஞாதம் து ராமேண தத்விமானமநுத்தமம் ।
உத்பபாத மஹாமேக: ஸ்வஸநேநோத்ததோ யதா ॥ 1

து	-	அப்பொழுது
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
அநுஞாதம்	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
தத்	-	அந்த
அநுத்தமம்	-	மிக உத்தமமான
விமானம்	-	விமானமானது
ஸ்வஸநேந	-	காற்றால்
உத்தத:	-	ஏவப்பட்ட
மஹாமேக: யதா	-	பெரும் மேகம் போல
உத்பபாத	-	உயரப் பறந்து சென்றது.

पातयित्वा ततश्चक्षुः सर्वतो रघुनन्दनः ।
अब्रवीन्मैथिलीं सीतां रामः शशिनिभाननाम् ॥

பாதயித்வா தத: சக்ஷு: ஸர்வதோ ரகுநந்தன: ।
அப்ரவீன் மைதிலீம் ஸீதாம் ராம: ஶஶிநிபாநநாம் ॥ 2

ரகுநந்தன:	-	ரகுகுலதிலகரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தத:	-	அப்பொழுது
ஸர்வத:	-	நாற்புறமும்
சக்ஷு:	-	பார்வையை
பாதயித்வா	-	செலுத்தி,
ஶஶிநிபாநநாம்	-	சந்திரனையொத்த முகமண்டலமுடைய
மைதிலீம்	-	ஜனகர் திருமகளான
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு கூறினார்;

कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् ।
लङ्कामीक्षस्व वैदेहि निर्मितां विश्वकर्मणा ॥

கைலாஸ ஶிகராகாரே த்ரிகூட ஶிகரே ஸ்திதாம் ।
லங்காமீக்ஷஸ்வ வைதேஹி நிர்மிதாம் விஶ்வகர்மணா ॥ 3

வைதேஹி	-	"ஜானகி !

கைலாஸ ஶிகராகாரே-கைலாஸ சிகரத்தையொத்த

த்ரிகூட ஶிகரே	-	திரிகூடபர்வதத்தின் சிகரத்தில்
ஸ்திதாம்	-	இருக்கின்றதும்
விஶ்வ கர்மணா	-	விச்வகர்மாவால்
நிர்மிதாம்	-	சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுமான
லங்காம்	-	இலங்கையை
ஈக்ஷஸ்வ	-	பார்ப்பாயாக.''

एतदायोधनं पश्य मांसशोणितकर्दमम् ।
हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥

ஏததாயோதனம் பஶ்ய மாம்ஸஶோணித கர்தமம் ।
ஹரீணாம் ராக்ஷஸாநாம் ச ஸீதே விஶஸனம் மஹத் ॥ 4

ஸீதே	-	''ஸீதே !
மாம்ஸஶோணித கர்தமம்	-	மாம்ஸத்தாலும், ரத்தத்தாலும் சேறாகியதும்
ஹரீணாம்	-	வானரர்களுடையவும்
ராக்ஷஸாநாம் ச	-	அரக்கர்களுடையவும்
மஹத்	-	பெரும்
விஶஸனம்	-	கொலையுற்றதுமான
ஏதத்	-	இந்த
ஆயோதனம்	-	போர்க்களத்தை
பஶ்ய	-	பாராய்.''

अत्र दत्तवरः शेते प्रमाथी राक्षसेश्वरः ।
तव हेतोर्विशालाक्षि रावणो निहतो मया ॥

அத்ர தத்தவர: ஶேதே ப்ரமாதீ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
தவ ஹேதோர்விஶாலாக்ஷி ராவணோ நிஹதோ மயா ॥ 5

விஶாலாக்ஷி	-	''தடங்கண்ணாய் !
அத்ர	-	இவ்விடத்தில்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	அரக்கர் மன்னனும்
தத்தவர:	-	வரங்கள் பெற்றவனும்
ப்ரமாதீ	-	துரோகியுமான
ராவண:	-	ராவணன்
தவ ஹேதோ:	-	உனது காரணமாய்
மயா	-	என்னால்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டு
ஶேதே	-	சாய்ந்து கிடக்கின்றான்.''

कुम्भकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः ।
धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनूमता ॥

கும்பகர்ணோSத்ர நிஹத: ப்ரஹஸ்தஶ்ச நிஶாசர: । 6
தூம்ராக்ஷஶ்சாத்ர நிஹதோ வானரேண ஹநூமதா ॥

அத்ர - ''இவ்விடத்தில்
கும்பகர்ண: - கும்பகர்ணன்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்;
நிஶாசர: - அரக்கனான
ப்ரஹஸ்த: - பிரஹஸ்தனும்
ச - அவ்விதமே கொல்லப்பட்டான்;
அத்ர ச - இவ்விடத்தில் தான்
வானரேண - வானரராகிய
ஹநூமதா - ஹனுமாரால்
தூம்ராக்ஷ: - தூம்ராக்ஷன்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்.''

विद्युन्माली हतश्चात्र सुषेणेन महात्मना ॥

வித்யுன்மாலீ ஹதஶ்சாத்ர ஸுஷேணேன மஹாத்மநா। 7

அத்ர ச - ''இவ்விடத்தில் தான்
வித்யுன் மாலீ - வித்யுன் மாலீயென்பவன்
மஹாத்மநா - மகா ஆற்றல் கொண்ட
ஸுஷேணேன - ஸுஷேணனால்
ஹத: - கொல்லப்பட்டான்.''

लक्ष्मणेनेन्द्रजिच्चात्र रावणिर्निहतो रणे ।
अङ्गदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ॥

லக்ஷ்மணே நேந்த்ரஜிச்சாத்ர ராவணிர் நிஹதோ ரணே।
அங்கதேநாத்ர நிஹதோ விகடோ நாம ராக்ஷஸ: ॥ 8

அத்ர ச - ''இவ்விடத்தில் தான்
ரணே - போரில்
லக்ஷ்மணே ந - லக்ஷ்மணனால்
ராவணி: - ராவணனது புதல்வனான
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்;
அத்ர - இவ்விடத்தில்
அங்கதேந - அங்கதனால்
விகட: நாம - விகடன் என்ற
ராக்ஷஸ: - அரக்கன்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்.''

विरूपाक्षश्च दुर्धर्षो महापार्श्वमहोदरौ ।
अकम्पनश्च निहतो बलिनोऽन्ये च राक्षसाः ॥

விரூபாக்ஷஶ்ச துர்தர்ஷோ மஹாபார்ஶ்வ மஹோதரௌ।
அகம்பனஶ்ச நிஹதோ பலிநோSன்யே ச ராக்ஷஸா: ॥ 9

त्रिशिराश्चातिकायश्च देवान्तकनरान्तकौ ।
युद्धोन्मत्तश्च मत्तश्च राक्षसप्रवरावुभौ ॥

த்ரிஶிராஶ் சாதி காயஶ்ச்ச தேவாந்தக நராந்தகௌ।
யுத்தோன் மத்தஸ்ச மத்தஸ்ச ராக்ஷஸ ப்ரவரா வுபௌ॥

துர்தர்ஷ: - "வெல்லற்கரிய 10
விரூபாக்ஷ: ச - விரூபாக்ஷனும்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்;
மஹாபார்ஶ்வ மஹோதரௌ-மஹாபார்ச்வனும், முஹோதரனும்
அகம்பன: ச - அகம்பனனும்
அன்யே - மற்ற
பலிந: - பலசாலிகளான
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்களாகிய
த்ரிஶிரா: ச - த்ரிசிரஸூம்
அதிகாயச - அதிகாயனும்
தேவாந்தக நராந்தகௌ-தேவாந்தகனும் நராந்தகனும்
உபௌ - இரு
ராக்ஷஸப்ரவரௌ - ராக்ஷஸோத்தமர்களான
யுத்தோன் மத்த: ச - யுத்தோன் மத்தனும்
மத்த: ச - மத்தனும்
ச - அப்படியே இங்கு கொல்லப்பட்டார்கள்."

मकराक्षश्च दुर्धर्षो मया युधि निपातितः ।
यज्ञशत्रुर्ब्रह्मशत्रुः शोणिताक्षश्च वीर्यवान् ॥

மகராக்ஷச்ச துர்தர்ஷோ மயா யுதி நிபாதித:।
யக்ஞ ஶத்ருர் ப்ரஹ்ம ஶத்ரு: ஶோணிதாக்ஷஸ்ச வீர்யவான்॥ 11

யுதி - "போரில்
மயா - என்னால்
துர்தர்ஷ: - வெல்லற்கரிய
மகராக்ஷ: ச - மகராஷனும்
நிபாதித: - கொல்லப்பட்டான்;
யக்ஞஶத்ரு: - யஜ்ஞசத்ருவும்
ப்ரஹ்ம ஶத்ரு: - பிரம்மசத்ருவும்
வீர்யவான் - வீர்யவானான
ஶோணிதாக்ஷ: - சோணிதாக்ஷனும்
ச - கொல்லப்பட்டார்கள்."

सुपार्श्वश्च प्रजङ्घश्च निहतौ तु महाहवे ।
विद्युज्जिह्वोऽत्र निहतो राक्षसो भीमदर्शनः ॥

யூபாக்ஷஸ்ச ப்ரஜங்கஸ்ச நிஹதௌ து மஹாஹவே।
வித்யுஜ் ஜிஹ்வோத்ர நிஹதோ ராக்ஷஸோ பீம தர்ஶன: ॥ 12

அத்ர து	-	''இவ்விடத்தில் தான்
யூபாக்ஷ: ச	-	யூபாஷனும்
ப்ரஜங்க: ச	-	பிரஜங்கனும்
மஹாஹவே	-	பெரும் போரில்
நிஹதௌ	-	கொல்லப்பட்டார்கள்:
பீம தர்ஶன:	-	பயங்கரத் தோற்றமுடைய
ராக்ஷஸ:	-	அரக்கனான
வித்யுத் ஜிஹ்வ:	-	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனும்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டார்கள்.''

निकुम्भश्चैव कुम्भश्च कुम्भकर्णात्मजो बली ।
वज्रदंष्ट्रश्च दंष्ट्रश्च बहवो राक्षसा हताः ॥

நிகும்பஸ்சைவ கும்பஸ்ச கும்பகர்ணாத் மஜோ பலீ।
வஜ்ர தம்ஷ்டரஸ்ச தம்ஷ்டரஸ்ச பஹவோ ராக்ஷஸா ஹதா: ॥ 13

கும்பகர்ணாத் மஜ:	-	''கும்பகர்ணன் புதல்வனும்
பலீ	-	பலசாலியுமான
நிகும்ப: ச	-	நிகும்பனும்
கும்ப: ச	-	கும்பனும்
வஜ்ர தம்ஷ்டர: ச	-	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனும்
தம்ஷ்டர:	-	தம்ஷ்ட்ரனும் ஆகிய
பஹவ:	-	பல
ராக்ஷஸா: ஏவ	-	அரக்கர்களும்
ஹதா:	-	கொல்லப்பட்டார்கள்.''

अत्र मन्दोदरी नाम भार्या तं पर्यदेवयत् ॥
सपत्नीनां सहस्रेण सास्रेण परिवारिता ।

அத்ர மந்தோதரீ நாம பார்யா தம் பர்யதேவயத்।
ஸபத் நீநாம் ஸஹஸ்ரேண ஸாஸ்ரேண பரிவாரிதா ॥ 14

அத்ர	-	''இங்கு
பார்யா	-	ராவணன் மனைவியான
மந்தோதரீ நாம	-	மண்டோதரி என்பவள்
ஸாஸ்ரேண	-	கண்ணீர் கொண்ட
ஸபத்நீநாம்	-	சக்களத்திகளின்
ஸஹஸ்ரேண	-	ஆயிரத்தவரால்
பரிவாரிதா	-	சூழப்பட்டவளாய்
தம்	-	ராவணனைக் குறித்து
பர்யதேவயத்	-	புலம்பியழுதாள்.''

एत्तु दृश्यते तीर्थं समुद्रस्य वरानने ।
यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुषिता वयम् ॥

ஏதத்து த்ருஶ்யதே தீர்தம் ஸமுத்ரஸ்ய வரானனே ।
யத்ர ஸாகரமுத்தீர்ய தாம்ராத்ரிமுஷிதா வயம் ॥ 15

வரானனே	''ஸுந்தரி !
ஏதத்	இதோ
ஸமுத்ரஸ்ய	சமுத்திரத்தின்
தீர்தம்	கரை
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது ;
யத்ர து	இந்த இடத்தில் தான்
வயம்	நாங்கள்
ஸாகரம்	சமுத்திரத்தை
உத்தீர்ய	தாண்டி
தாம்	அந்த
ராத்ரிம்	இரவு
உஷிதா:	தங்கியிருந்தோம்.''

एष सेतुर्मया बद्धः सागरे लवणार्णवे ।
तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥

ஏஷ ஸேதுர் மயா பத்த: ஸாகரே லவணார்ணவே ।
தவஹேதோர் விஶாலாக்ஷி நளஸேது: ஸுதுஷ்கர: ॥ 16

விஶாலாக்ஷி	''தடங்கண்ணாய் !
தவஹேதோ:	உனது காரணமாய்
ஸலிலார்ணவே	நீர் நிறைந்த
ஸாகரே	சமுத்திரத்தில்
ஸுதுஷ்கர:	கட்டுவதற்கரிய
நள ஸேது:	நளஸேதுவென்ற
ஏஷ:	இந்த
ஸேது:	அணையானது
மயா	என்னால்
பத்த:	கட்டப்பட்டது.''

पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि वरुणालयम् ।
अपारमभिगर्जन्तं शङ्खशुक्तिनिषेवितम् ॥

பஶ்ய ஸாகரமக்ஷோப்யம் வைதேஹி வருணாலயம் । 17
அபாரமபிகர்ஜந்தம் ஶங்க ஶுக்தி நிஷேவிதம் ॥

வைதேஹி	''ஜானகி !
அக்ஷோப்யம்	கலக்க முடியாததும்

வருணாலயம் - வருணனுக்கிரிப்பிடமானதும்
அபாரம் - கரையில்லாததும்
அபிகர்ஜந்தம் - முழங்குவதும்
ஶங்க ஶுக்தி நிஷேவிதம்-சங்குகளாலும், முத்துச்சிப்பிகளாலும் நிறைந்ததுமான
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
பஶ்ய - பாராய்.''

हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिली ।
विश्रमार्थं हनुमतो भित्त्वा सागरमुत्थितम् ॥

ஹிரண்யநாபம் ஶைலேந்த்ரம் காஞ்சனம் பஶ்யமைதிலி ।
விஶ்ரமார்தம் ஹநுமதோ பித்த்வா ஸாகரமுத்திதம் ॥ 18

மைதிலி - ''ஜானகி !
ஹநுமத: - ஹனுமாருக்கு
விஶ்ரமார்தம் - களைப்பாறுவதற்காக
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
பித்த்வா - பிளந்து கொண்டு
உத்திதம் - வெளிவந்த
காஞ்சனம் - பொன்மயமான
ஹிரண்யநாபம் ஶைலேந்த்ரம்- மைனாகமலைச்சிரேஷ்டத்தை
பஶ்ய - பாராய்.''

एतत् कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ॥

ஏதத் குக்ஷௌ ஸமுத்ரஸ்ய ஸ்கந்தாவார நிவேஶனம் ॥ 19

ஸமுத்ரஸ்ய - ''சமுத்திரத்தின்
குக்ஷௌ - நடுவில்
ஏதத் - இது
ஸ்கந்தா வார நிவேஶனம்-ஸேனைக்கூட்டங்கள் தங்குமிடம்.''

सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ।
शुभं पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥
एतत्तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः ॥

ஸேதுபந்த இதி க்யாதம் த்ரைலோக்யேநாபி பூஜிதம் ।
ஶுபம் பவித்ரம் பரமம் மஹாபாதகநாஶநம் ॥
ஏதத்து த்ருஶ்யதே தீர்தம் ஸாகரஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 20

ஸேது பந்த: இதி - ''ஸேதுபந்தம் என்று
க்யாதம் - பிரசித்தமானதும்
த்ரை லோக்யேந - மூவுலகத்தாலும்
அபிபூஜிதம் - கொண்டாடப்பட்டதும்

ஶுபம்	நலந்தருவதும்
பரமம்	பரம
பவித்ரம்	பாவனமானதும்
மஹாபாதக நாஶநம்	பெரும் பாதகங்களை ஒழிக்கவல்லதுமான
மஹாத்மன:	மஹாத்மாவாகிய
ஸாகரஸ்ய	சமுத்திரத்தின்
தீர்தம்	கரையானது
ஏதத் து	இதோ
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகின்றது.''

अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोत् प्रभुः ॥

அத்ர பூர்வம் மஹா தேவ: ப்ரஸாதமகரோத் ப்ரபு: ॥ 21

அத்ர	''இவ்விடத்தில்
பூர்வம்	முன்பு
ப்ரபு:	சர்வசக்தராகிய
மஹா தேவ:	சிவபெருமான்
ப்ரஸாதம் அக்ரோத்	அனுக்ரஹித்தார்.''

अत्र राक्षसराजोऽयमाजगाम विभीषणः ॥

அத்ர ராக்ஷஸராஜோऽயமாஜகாம விபீஷண: । 22

அத்ர	''அந்த இடத்தில்
அயம்	இந்த
ராக்ஷஸராஜ:	ராக்ஷஸமன்னனான
விபீஷண:	விபீஷணன்
ஆஜகாம	வந்தான்.''

एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना ।
सुग्रीवस्य पुरी रम्या यत्र वाली मया हतः ॥

ஏஷா ஸா த்ருஶ்யதே ஸீதே கிஷ்கிந்தா சித்ரகானனா ।
ஸுக்ரீவஸ்ய புரீரம்யா யத்ர வாலீ மயா ஹத: ॥ 23

ஸீதே	''ஸீதே !
யத்ர	எந்த இடத்தில்
மயா	என்னால்
வாலீ	வாலி
ஹத:	கொல்லப்பட்டானோ,
ஸா	அந்த
ஏஷா	இந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய	ஸுக்ரீவனது
ரம்யா புரீ	அழகிய நகரான
சித்ரகானனா	அழகிய சோலைகளுற்ற

கிஷ்கிந்தா	-	கிஷ்கிந்தை
த்ருஶ்யதே	-	காணப்படுகிறது.''

अथ दृष्ट्वा पुरीं सीता किष्किन्धां वालिपालिताम् ।
अब्रवीत् प्रश्रितं वाक्यं रामं प्रणयसाध्वसा ॥

அத த்ருஷ்ட்வா புரீம் ஸீதா கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ।
அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ராமம் ப்ரணய ஸாத்வஸா ॥ 24

அத	-	''அப்பொழுது
ஸீதா	-	ஸீதாதேவி
வாலிபாலிதாம்	-	வாலியால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
கிஷ்கிந்தாம்	-	கிஷ்கிந்தா
புரீம்	-	நகரை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
ப்ரணய ஸாத்வஸா	-	அன்புடன் அச்சங்கொண்டவளாய்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரிடம்
ப்ரஶ்ரிதம்	-	வணக்கமாய்
வாக்யம்	-	சொல்லொன்றை
அப்ரவீத்	-	பின்வறுமாறு கூறினாள்;

सुग्रीवप्रियभार्याभिस्ताराप्रमुखतो नृप ।
अन्येषां वानरेन्द्राणां स्त्रीभिः परिवृता ह्यहम् ॥
गन्तुमिच्छे सहायोध्यां राजधानी त्वयानघ ॥

ஸுக்ரீவப்ரிய பார்யாபிஸ் தாரா ப்ரமுகதோ ந்ருப ।
அன்யேஷாம் வானரேந்த்ராணாம் ஸ்த்ரீபி: பரிவ்ருதா ஹ்யஹம் ॥
கந்துமிச்சே ஸஹாயோத்யாம் ராஜதானீம் த்வயானக ॥ 25

அனக	-	''களங்கமற்ற
ந்ருப	-	சக்ரவர்த்தியாரே !
அஹம்	-	நான்
தாரா ப்ரமுகத:	-	தாரை முதலான
ஸுக்ரீவப்ரிய பார்யாபி:	-	ஸுக்ரீவரது பிரிய மனைவிகளாலும்
அன்யேஷாம்	-	மற்ற
வானரேந்த்ராணாம்	-	வானரோத்தமர்களின்
ஸ்த்ரீபி:	-	மனைவிகளாலும்
பரிவ்ருதா ஹி	-	சூழப்பட்டவளாகவே
த்வயா ஸஹ	-	தேவரீருடன்
ராஜதானீம்	-	ராஜதானியாகிய
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
கந்தும்	-	செல்ல
இச்சே	-	விரும்புகிறேன்.

एवमुक्तोऽथ वैदेह्या राघवः प्रत्युवाच ताम् ।
एवमस्त्विति किष्किन्धां प्राप्य संस्थाप्य राघवः ॥
विमानं प्रेक्ष्य सुग्रीवं वाक्यमेतदुवाच ह ॥

ஏவமுக்தோSத வைதேஹ்யா ராகவ: ப்ரத்யுவாச தாம் ।
ஏவ்மஸ்த்விதி கிஷ்கிந்தாம் ப்ராப்ய ஸம்ஸ்தாப்ய ராகவ: ॥
விமானம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸுக்ரீவம் வாக்யமேததுவாச ஹ ॥ 26

அத	-	அப்பொழுது
வைதேஹ்யா	-	ஸீதாதேவியால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லப்பட்ட
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
தாம்	-	அவளைப் பார்த்து
ஏவம்	-	‘அப்படியே
அஸ்து	-	ஆகட்டும்’
இதி	-	என்று
ப்ரத்யுவாச	-	பதிலுரைத்தார்;
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
கிஷ்கிந்தாம்	-	கிஷ்கிந்தைக்கு
ப்ராப்ய	-	வந்து
விமானம்	-	விமானத்தை
ஸம்ஸ்தாப்ய	-	நிறுத்தி,
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனை
ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ஏதத்	-	பின்வரும்
வாக்யம்	-	சொல்லை
உவாச ஹ	-	மொழிந்தார்;

ब्रूहि वानरशार्दूल सर्वान् वानरपुङ्गवान् ।
स्वदारसहिताः सर्वे ह्ययोध्यां यान्तु सीतया ॥

ப்ரூஹி வானரஶார்தூல ஸர்வான் வானர புங்கவான் ।
ஸ்வதார ஸஹிதா: ஸர்வே ஹ்யயோத்யாம் யாந்து ஸீதயா ॥ 27

வானர ஶார்தூல	-	“வானரோத்தம !
ஸர்வான்	-	எல்லா
வானர புங்கவான்	-	வானரோத்தமர்களையும்
ப்ரூஹி	-	பின்வருமாறு ஆக்ஞாபிப்பாய்;
ஸர்வே ஹி	-	யாவரும்
ஸ்வதார ஸஹிதா:	-	தமது பத்னிகளுடன் கூடினவர்களாய்
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு

ஸீதயா	-	ஸீதையுடன்
யாந்து	-	புறப்பட்டு வரட்டும்.''

तथा त्वमपि सर्वाभिः स्त्रीभिः सह महाबल ।
अयोध्यां याहि सीतायाः काम एष प्रपूर्यताम्॥
अभित्वरस्व सुग्रीव गच्छामः प्लवगेश्वर ॥

ததா த்வமபி ஸர்வாபி: ஸ்த்ரீபி: ஸஹ மஹாபல ।
அயோத்யாம் யாஹி ஸீதாயா: காம ஏஷ ப்ரபூர்யதாம் ॥
அபித்வரஸ்வ ஸுக்ரீவ கச்சாம: ப்லவகேஶ்வர ॥ 28

மஹாபல	-	''மகாபலசாலியே !
ததா	-	அவ்வண்ணமே
த்வம் அபி	-	நீயும்
ஸர்வாபி:	-	எல்லா
ஸ்த்ரீபி:	-	மனைவிகளுடன்
ஸஹ	-	கூட
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
யாஹி	-	புறப்படுவாயாக;
ஸீதாயா:	-	ஸீதையின்
ஏஷ: காம:	-	இந்த மனோரதம்
ப்ரபூர்யதாம்	-	பூர்த்தி செய்யப்படட்டும்;
ப்லவகேஶ்வர	-	ராக்ஷஸமன்னனான
ஸுக்ரீவ	-	ஸுக்ரீவ !
அபித்வரஸ்வ	-	துரிதப்படுத்துவாயாக;
கச்சாம:	-	நாம் புறப்படுவோம்.''

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणामिततेजसा ।
वानराधिपतिः श्रीमांस्तैश्च सर्वैः समावृतः ॥
प्रविश्यान्तःपुरं शीघ्रं तारामुद्वीक्ष्य सोऽब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ ராமேணாமிததேஜஸா ।
வானராதிபதி: ஸ்ரீமான் தைஶ்ச ஸர்வை: ஸமாவ்ருத: ॥ 29
ப்ரவிஶ்யாந்த:புரம் ஶீக்ரம் தாராமுத்வீக்ஷ்ய ஸோऽப்ரவீத் ॥

அமித தேஜஸா	-	ஒப்பிலா மஹமை கொண்ட
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லப்பட்டவனும்
ஸ்ரீமான்	-	ஸ்ரீமானும்
வானராதிபதி:	-	வானரமன்னனுமாகிய
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
து	-	அப்பொழுது

தை: - அவர்கள்
ஸர்வை: ச - யாவராலும்
ஸமாவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஶீக்ரம் - விரைவாய்
அந்த: புரம் - அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிஶ்ய - சென்று
தாராம் - தாரையை
உத்வீக்ஷ்ய - பார்த்து
ஸ: - அவன்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்;

प्रिये त्वं सह नारीभिर्वानराणां महात्मनाम् ।
राघवेणाभ्यनुज्ञाता मैथिलीप्रियकाम्यया ।।

ப்ரியே த்வம் ஸஹ நாரீபிர் வானராணாம் மஹாத்மநாம் ।
ராகவேணாப்யநுஞாதா மைதிலீ ப்ரியகாம்யயா ॥ 30

ப்ரியே - "காதலி !
மஹாத்மநாம் - மகா ஆற்றல் கொண்ட
வானராணாம் - வானரர்களின்
நாரீபி: ஸஹ - மனைவிமார்களுடன் கூட
த்வம் - நீ
மைதிலீப்ரிய காம்யயா-ஜானகியின் மனோரதத்தை நிறைவேற்ற விருப்பத்தால்
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
அப்யநுக்ஞாதா - ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனை."

त्वर त्वमभिगच्छामो गृह्य वानरयोषित: ।
अयोध्यां दर्शयिष्याम: सर्वा दशरथस्त्रिय: ।।

த்வர த்வமபிகச்சாமோ க்ருஹ்ய வானர யோஷித: ।
அயோத்யாம் தர்ஶயிஷ்யாம: ஸர்வா தஶரத ஸ்த்ரிய: ॥ 31

த்வம் - "நீ
த்வர - துரிதப்படுவாயாக;
வானர யோஷித: - வானரஸ்த்ரீகளை
க்ருஹ்ய - அழைத்துக் கொண்டு
அயோத்யாம் - அயேத்திக்கு
அபிகச்சாம: - செல்வோம்;
தஶரத ஸ்த்ரிய: - தசரதரின் மனைவிமாகர்கள் -
ஸர்வா: - யாவரையும்
தர்ஶயிஷ்யாம: - தரிசிப்போம்."

सुग्रीवस्य वचः श्रुत्वा तारा सर्वाङ्गशोभना ।
आहूय चाब्रवीत् सर्वा वानराणां तु योषितः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா தாரா ஸர்வாங்க ஶோபனா।
ஆஹூயசாப்ரவீத் ஸர்வா வானராணாம் து யோஷித: ॥ 32

ஸர்வாங்க ஶோபனா-சர்வாங்கஸுந்தரியான

தாரா	-	தாரை
ஸுக்ரீவஸ்ய	-	ஸுக்ரீவனது
வச:	-	மொழியை
ஶ்ருத்வா	-	சிரமேற்கொண்டு
து	-	அப்பொழுது
வானராணாம்	-	வானரர்களுடைய
யோஷித:	-	மனைவிமார்கள்
ஸர்வா: ச	-	யாவரையும்
ஆஹூய	-	அழைத்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு புகன்றாள்;

सुग्रीवेणाभ्यनुज्ञाता गन्तुं सर्वैश्च वानरैः ।
मम चापि प्रियं कार्यमयोध्यादर्शनेन च ॥

ஸுக்ரீவேணாப்யநுஞாதா கந்தும் ஸர்வைஶ்ச வாநரை:।
மம சாபி ப்ரியம் கார்யம் அயோத்யா தர்ஶனேன ச ॥ 33

प्रवेशं चापि रामस्य पौरजानपदैः सह ।
विभूतिं चैव सर्वासां स्त्रीणां दशरथस्य च ॥

ப்ரவேஶம் சாபி ராமஸ்ய பௌரஜான பதை: ஸஹ।
விபூதிம் சைவ ஸர்வாஸாம் ஸ்த்ரீணாம் தஶரதஸ்ய ச ॥ 34

அயோத்யா தர்ஶனேன-"அயோத்தியின் தரிசனத்தோடு

தஶரதஸ்ய	-	தசரதரின்
ஸ்த்ரீணாம்	-	மனைவிமார்கள்
ஸர்வாஸாம்	-	எல்லோருடையவும்
விபூதிம் ச ஏவ	-	பெருமைக்காகவும்
பௌர ஜான பதை:	-	நகர ஜனங்களோடும்
ஸஹ	-	தேச ஜனங்களோடும் கூட
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
ப்ரவேஶம் ச அபி	-	பிரவேசத்திற்காகவும்
வாநரை:	-	வானரர்கள்
ஸர்வை: ச	-	யாவரோடும்
ச ச கந்தும்	-	தக்ஷணமே செல்ல
ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவரால்

அப்யநுஞாதா:	-	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்;
மம	-	எனது
ப்ரியம் அபி ச	-	இஷ்டமாகவும்
கார்யம்	-	செய்யப்பட வேண்டியது.''

तारया चाभ्यनुज्ञाताः सर्वा वानरयोषितः ।
नेपथ्यं विधिपूर्वेण कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥
தாரயாசாப்யநுஞாதா: ஸர்வா வானரயோஷித: ।
நேபத்யம் விதி பூர்வேண க்ருத்வாசாபி ப்ரதக்ஷிணம் ॥ 35

अध्यारोहन् विमानं तत् सीतादर्शनकाङ्क्षया ।
दृष्ट्वा सीतां ततः सर्वा विस्मिता वाग्भिरीडिरे॥
அத்யாரோஹன் விமானம் தத் ஸீதா தர்ஶன காங்க்ஷயா ।
த்ருஷ்ட்வா ஸீதாம் தத: ஸர்வா விஶ்மிதா வாக்பிரீடிரே ॥ 36

தாரயா	-	தாரையால்
அப்யநுஞாதா:	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
வானர யோஷித:	-	வானரஸ்த்ரீகள்
ஸர்வா: ச	-	யாவரும்
நேபத்யம்	-	அலங்காரத்தையும்
விதி பூர்வேண	-	முறைப்படி
ப்ரதக்ஷிணம்	-	நமஸ்காரத்தையும்
க்ருத்வா அபி ச்	-	செய்து விட்டும்
ஸீதா தர்ஶன காங்க்ஷயா	-	ஸீதாதேவியைக் காணும் ஆவலுடன்
தத் விமானம்	-	அந்த விமானத்தில்
அத்யா ரோஹன்	-	ஏறினார்கள்;
தத:	-	அங்கு
ஸர்வா:	-	யாவரும்
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியை
த்ருஷ்ட்வா	-	தரிசித்து
விஶ்மிதா:	-	ஆச்சர்யங்கொண்டவர்களாய்
வாக்பி:	-	மொழிகள் கொண்டு
ஈடிரே	-	துதித்தனர்.

ताभिः सहोत्थितं शीघ्रं विमानं प्रेक्ष्य राघवः ।
ऋश्यमूकसमीपे तु वैदेहीं पुनरब्रवीत् ॥
தாபி: ஸஹோத்திதம் ஶீக்ரம் விமானம் ப்ரேக்ஷ்ய ராகவ: ।
ரிஶ்யமூக ஸமீபே து வைதேஹீம் புனரப்ரவீத் ॥ 37

ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
விமானம்	-	விமானத்தை
தாபி: ஸஹ	-	அவர்களுடன் கூட

ஶீக்ரம் - விரைவாய்
உத்திதம் - உயரக் கிளம்பியதாய்
ப்ரேக்ஷ்ய - கவனித்து,
து - அப்பொழுது
ரிஶ்ய மூக ஸமீபே - ரிச்யமூக சமீபத்தில்
வைதேஹீம் - ஜானகீதேவியைப் பார்த்து
புன: - மீளவும்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்;

दृश्यतेऽसौ महान् सीते सविद्युदिव तोयदः ।
ऋश्यमूको गिरिश्रेष्ठः काञ्चनैर्धातुभिर्वृतः ॥

த்ருஶ்யதே(அ)ஸௌ மஹான் ஸீதே ஸவித்யுதிவ தோயத: ।
ரிஶ்யமூகோ கிரிஶ்ரேஷ்ட: காஞ்சனைர் தாதுபிர் வ்ருத: ॥ 38

ஸீதே - ''ஸீதே !
மஹான் - பெரிதும்,
காஞ்சனை: - பொன்
தாதுபி: - தாதுக்களால்
வ்ருத: - நிறைந்ததுமான
அஸௌ - இந்த
ரிஶ்யமூக: - ரிச்யமூக
கிரிஶ்ரேஷ்ட: - பர்வதோத்தமமானது
ஸவித்யுத் - மின்னல்களுடன் கூடிய
தோயத: இவ - மேகம் போல்
த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறது.''

अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।
समयश्च कृतः सीते वधार्थं वालिनो मया ॥

அத்ராஹம் வானரேந்த்ரேண ஸுக்ரீவேண ஸமாகத: ।
ஸமயஶ்ச க்ருத:ஸீதே வதார்தம் வாலிநோ மயா ॥ 39

ஸீதே - ''ஸீதே !
அத்ர - இவ்விடத்தில்
அஹம் - நான்
வானரேந்த்ரேண - வானரமன்னனான
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனோடு
ஸமாகத: - நட்புற்றேன்;
மயா - என்னால்
வாலிந: - வாலியின்
வதார்தம் - வதைக்காக
ஸமய: ச - பிரதிக்ஞையும்
க்ருத: - செய்யப்பட்டது.''

एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना ।
त्वया विहीनो यत्राहं विललाप सुदुःखितः ॥

ஏஷா ஸா த்ருஶ்யதே பம்பா நளினீ சித்ரகானனா ।
த்வயா விஹீநோ யத்ராஹம் விலலாப ஸுதுக்கித: ॥

யத்ர	-	“எவ்விடத்தில்	40
அஹம்	-	நான்	
த்வயா விஹீந:	-	உன்னைப் பிரிந்து	
ஸுதுக்கித:	-	மிகத் துயரம் மேலிட்டவனாய்	
விலலாப	-	புலம்பிக்கதறினேனோ	
ஸா	-	அந்த	
சித்ரகானனா	-	அழகிய சோலைகளுற்ற	
பம்பா	-	பம்பா	
நளினீ	-	ஸரஸ்	
ஏஷா	-	இதோ	
த்ருஶ்யதே	-	காணப்படுகிறது.”	

अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी ।
अत्र योजनबाहुश्च कबन्धो निहतो मया ॥

அஸ்யாஸ்தீரே மயா த்ருஷ்டா ஶபரீ தர்ம சாரிணீ ।
அத்ர யோஜனபாஹுஶ்ச கபந்தோ நிஹதோ மயா ॥ 41

அஸ்யா	-	“இதனது
தீரே	-	கரையில்
மயா	-	என்னால்
தர்ம சாரிணீ	-	தர்மிஷ்டையான
ஶபரீ	-	சபரி
த்ருஷ்டா	-	காணப்பட்டாள்;
அத்ர ச	-	இவ்விடத்தில் தான்
யோஜன பாஹு:	-	எட்டு மைல் நீண்ட கைகள் கொண்ட
கபந்த:	-	கபந்தன்
மயா	-	என்னால்
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டான்.”

दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान् वनस्पतिः ।
यत्र युद्धं महद्वृत्तं तव हेतोर्विलासिनि ॥
रावणस्य नृशंसस्य जटायोश्च महात्मनः ॥

த்ருஶ்யதே ச ஜனஸ்தானே ஸீதே ஶ்ரீமான் வனஸ்பதி: ।
யத்ர யுத்தம் மஹத் வ்ருத்தம் தவஹேதோர்விலாஸினி ॥ 42
ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய ஜடாயோஶ்ச மஹாத்மன: ॥

விலாஸினி	-	“ஸுந்தரீ !
ஸீதே	-	ஸீதே !

தவஹேதோ: - உனது நிமித்தமாய்
யத்ர - எவ்விடத்தில்
ந்ருஶம்ஸஸ்ய - கொடியோனான
ராவணஸ்ய ச - ராவணனுக்கும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஜடாயோ: ச - ஜடாயுவுக்கும்
மஹத் யுத்தம் - பெரும் போர்
வ்ருத்தம் - நிகழ்ந்ததோ அந்த
ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
ஸ்ரீமான் - கீர்த்தி பெற்ற
வனஸ்பதி: - விருக்ஷமானது
த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறது.''

खरश्च निहतो यत्र दूषणश्च निपातितः ।
त्रिशिराश्च महावीर्यो मया बाणैरजिह्मगैः ॥
एतत्तदाश्रमपदमस्माकं वरवर्णिनि ॥

கரஶ்ச நிஹதோ யத்ர தூஷணஶ்ச நிபாதித:।
த்ரிஶிராஶ்ச மஹாவீர்யோ மயா பாணைரஜிஹ்மகை:॥
ஏதத் ததாஶ்ரமபதமஸ்மாகம் வரவர்ணினி ॥ 43

வரவர்ணினி - ''உத்தமியே !
யத்ர - எவ்விடத்தில்
மயா - என்னால்
அஜிஹ்மகை: - குறி தப்பாது பாயவல்ல
பாணை: - பாணங்களால்
ச - கரனும்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டானோ,
தூஷண: ச - தூஷணனும்
நிபாதித: - வீழ்த்தப்பட்டானோ,
மஹாவீர்ய: - மகாவீர்யசாலியான
த்ரிஶிர: - த்ரிசிரஸும்
ச - அப்படியே கொல்லப்பட்டானோ,
தத் - அந்த
அஸ்மாகம் - நமது
ஆஶ்ரமபதம் - ஆச்ரமஸ்தானம்
ஏதத் - இது.''

पर्णशाला तथा चित्रा दृश्यते शुभदर्शना ।
यत्र त्वं राक्षसेन्द्रेण रावणेन हृता बलात् ॥

பர்ணஶாலா ததா சித்ரா த்ருஶ்யதே ஶுபதர்ஶனா।
யத்ர த்வம் ராக்ஷஸேந்த்ரேண ராவணேன ஹ்ருதா பலாத் ॥ 44

யத்ர	- "எங்கு
த்வம்	- நீ
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	- ராக்ஷஸமன்னனான
ராவணேன	- ராவணனனால்
பலாத்	- பலாத்காரமாய்
ஹ்ருதா	- அபகரிக்கப்பட்டனையோ
ததா	- அப்படிப்பட்ட
சித்ரா	- அழகியதும்
ஶுபதர்ஶனா	- மங்களமான தோற்றமுடையதுமான
பர்ணஶாலா	- பர்ணசாலை
த்ருஶ்யதே	- காணப்படுகிறது."

एषा गोदावरी रम्या प्रसन्नसलिला शिवा ।
अगस्त्यस्याश्रमो ह्येष दृश्यते पश्य मैथिलि ॥

ஏஷா கோதாவரீ ரம்யா ப்ரஸன்ன ஸலிலாஶிவா ।
அகஸ்த்யஸ்யாஶ்ரமோ ஹ்யேஷ த்ருஶ்யதே பஶ்ய மைதிலி ॥ 45

ஏஷா	- "இது
ரம்யா	- அழகியதும்
ப்ரஸன்ன ஸலிலா	- தெளிந்த ஜலமுற்றதும்
ஶிவா	- பாவனமானதுமான
கோதாவரீ	- கோதாவரி நதி;
மைதிலி	- ஜானகி !
ஏஷ:	- இதோ
அகஸ்த்யஸ்ய	- அகஸ்தியரது
ஆஶ்ரம: ஹி	- ஆச்ரமும்
த்ருஶ்யதே	- காணப்படுகிறது;
பஶ்ய	- பாராய் !"

दीप्तश्चैवाश्रमो ह्येष सुतीक्ष्णस्य महात्मनः ॥

தீப்தஶ்சைவாஶ்ரமோ ஹ்யேஷ ஸுதீக்ஷ்ணஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 46

மஹாத்மன:	- "மகாத்மாவான
ஸுதீக்ஷ்ணஸ்ய	- ஸுதீஷ்ணரது
தீப்த:	- ஜ்வலிக்கும்
ஆஶ்ரம: ஏவ ச	- ஆச்ரமும்
ஏஷ: ஹி	- இதோதான் இருக்கிறது."

वैदेहि दृश्यते चात्र शरभङ्गाश्रमो महान् ।
उपयातः सहस्राक्षो यत्र शक्रः पुरन्दरः ॥

வைதேஹி த்ருஶ்யதே சாத்ர ஶரபங்காஶ்ரமோ மஹான் । 47
உபயாத: ஸஹஸ்ராக்ஷோ யத்ர ஶக்ர: புரந்தர: ॥

வைதேஹி	- "ஜானகி !
யத்ர	- எங்கு
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	- ஆயிரம் கண்களுற்றவரும்
புரந்தர: ச	- சத்ருநகரங்களையழிப்பவருமான
ஶக்ர:	- இந்திரர்
உபயாத:	- எழுந்தருளினாரோ அந்த
மஹான்	- உத்தமமான
ஶரபங்காஶ்ரம:	- சரபங்காச்ரமம்
அத்ர	- இவ்விடத்தில்
த்ருஶ்யதே	- காணப்படுகிறது."

अस्मिन् देशे महाकायो विराधो निहतो मया ।

அஸ்மின் தேஶே மஹாகாயோ விராதோ நிஹதோ மயா । 48

அஸ்மின்	- "இந்த
தேஶே	- இடத்தில்
மஹாகாய:	- பேருடல் கொண்டவனான
விராத:	- விராதன்
மயா	- என்னால்
நிஹத:	- கொல்லப்பட்டான்."

एते हि तापसावासा दृश्यन्ते तनुमध्यमे ।
अत्रिः कुलपतिर्यत्र सूर्यवैश्वानरप्रभः ।।
अत्र सीते त्वया दृष्टा तापसी धर्मचारिणी ।।

ஏதே ஹி தாபஸாவாஸா த்ருஶ்யந்தே தநுமத்யமே ।
அத்ரி: குலபதிர்யத்ர ஸூர்யவைஶ்வானர ப்ரப: ॥
அத்ர ஸீதே த்வயா த்ருஷ்டா தாபஸீ தர்மசாரிணீ ॥ 49

தநு மத்யமே	- "நுண்ணிடையாய் !
ஸீதே	- ஸீதே !
ஏதே	- இதோ
தாபஸாவாஸா:	- முனிவர்களின் ஆச்ரமங்கள்
த்ருஶ்யந்தே	- காணப்படுகின்றன;
ஸூர்ய வைஶ்வானர ப்ரப:	-ஸூர்யனையும், அக்னியையும் நிகர்த்த ஒளிகொண்ட
குலபதி:	- குலபதியான
அத்ரி:	- அத்ரிமுனிவர்
யத்ர	- இருக்குமிடமானது
அத்ர ஹி	- இவ்விடத்தில் தான்
த்வயா	- உன்னால்
தர்மசாரிணீ	- தர்மிஷ்டையான
தாபஸீ	- முனிவர் மனைவி (அனஸூயாதேவி)
த்ருஷ்டா	- தரிசிக்கப்பட்டாள்."

असौ सुतनु शैलेन्द्रश्चित्रकूटः प्रकाशते ।
यत्र मां कैकयीपुत्रः प्रसादयितुमागतः ॥

அஸௌ ஸுதநு ஶைலேந்த்ரஶ்சித்ரகூட: ப்ரகாஶதே ।
யத்ர மாம் கைகயீபுத்ர: ப்ரஸாதயிதுமாகத: ॥ 50

ஸுதநு	-	"ஸுந்தரீ !
யத்ர	-	எங்கு
கைகயீபுத்ர:	-	பரதன்
மாம்	-	என்னை
ப்ரஸாதயிதும்	-	ப்ரார்த்திக்க
ஆகத:	-	வந்தானோ அந்த
சித்ர கூட:	-	சித்ரகூட
ஶைலேந்த்ர:	-	பர்வதச்ரேஷ்டம்
அஸௌ	-	இதோ
ப்ரகாஶதே	-	விளங்குகிறது."

एषा सा यमुना दूराद्दृश्यते चित्रकानना ॥

ஏஷா ஸா யமுநா தூராத் த்ருஶ்யதே சித்ரகானனா । 51

ஸா	-	"அந்த
ஏஷா	-	இந்த
சித்ர கானனா	-	அழகிய சோலைகளுற்ற
யமுநா	-	யமுனையானது
தூராத்	-	தூரத்தில்
த்ருஶ்யதே	-	காணப்படுகிறது."

भरद्वाजाश्रमो यत्र श्रीमानेष प्रकाशते ॥

பரத்வாஜாஶ்ரமோ யத்ர ஶ்ரீமாநேஷ ப்ரகாஶதே ॥ 52

யத்ர	-	"இந்த இடத்தில்
ஏஷ:	-	இதோ
ஶ்ரீமாந்	-	மகிமை மிக்க
பரத்வாஜாஶ்ரம	-	பரத்வாஜ முனிவரது ஆச்ரமம்
ப்ரகாஶதே	-	விளங்குகிறது.

एषा त्रिपथगा गङ्गा दृश्यते वरवर्णिनि ।
नानाद्विजगणाकीर्णा संप्रपुष्पितकानना ॥

ஏஷா த்ரிபதகா கங்கா த்ருஶ்யதே வரவர்ணினி । 53
நாநாத்விஜ கணாகீர்ணா ஸம்ப்ரபுஷ்பித கானனா ॥

வரவர்ணினி	-	"ஸுந்தரி
த்ரிபதகா	-	முவ்வழியாய் செல்வதும்

நாநாத்விஜ கணாகீர்ணா-பல பறவைக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும்
ஸம்ப்ர புஷ்பிதகானனா-நன்கு பூத்த சோலைகளுற்றதுமான

கங்கா	கங்கா நதி
ஏஷா	இதோ
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது.''

शृङ्गिबेरपुरं चैतद् गुहो यत्र समागतः ।।

ஶ்ருங்கிபேர புரம் சைதத் குஹோ யத்ர ஸமாகத: । 54

குஹ:	''குகன்
யத்ர ஸமாகத:	நட்புக்கொண்ட இடமான
ஶ்ருங்கிபேர புரம்	சிருங்கிபேரபுரம்
ஏதத் ச	இதுதான்.''

एषा सा दृश्यते सीते सरयूर्यूपमालिनी ।

नानातरुशताकीर्णा संप्रपुष्पितकानना ।।

ஏஷா ஸா த்ருஶ்யதே ஸீதே ஸரயூர்யூபமாலினீ।
நாநாதருஶதாகீர்ணா ஸம்ப்ரபுஷ்பிதகானனா ॥ 55

ஸீதே	''ஸீதே !
யூபமாலினீ	யூபஸ்தம்பங்களின் வரிசைகளைக் கொண்டதும்
நாநாதருஶதாகீர்ணா	பல மரங்களின் கூட்டங்களால் நிறைந்ததும்
ஸம்ப்ர புஷ்பிதகானனா	நன்கு பூத்த சோலைகளுற்றதுமான
ஸா	அந்த
ஸரயூ:	ஸரயூ நதி
ஏஷா	இதோ
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது.''

एषा सा दृश्यतेऽयोध्या राजधानी पितुर्मम ।

अयोध्यां कुरु वैदेहि प्रणामं पुनरागता ।।

ஏஷா ஸா த்ருஶ்யதே(அ)யோத்யா ராஜதாநீ பிதுர்மம।
அயோத்யாம் குரு வைதேஹி ப்ரணாமம் புனராகதா ॥ 56

மம பிது:	''எனது தந்தையாரது
ராஜதாநீ	ராஜதானியாகிய
ஸா	அந்த
அயோத்யா	அயோத்தியானது
ஏஷா	இதோ
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது;
வைதேஹி	ஜானகீ !
புன: ஆகதா	திரும்பி வந்து சேர்ந்தவளான நீ
அயோத்யாம்	அயேத்திக்கு
ப்ரணாமம்	நமஸ்காரத்தை
குரு	செய்வாயாக.''

ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसश्च विभीषणः ।।

उत्पत्योत्पत्य ददृशुस्तां पुरीं शुभदर्शनाम् ।।

ததஸ்தே வானரா: ஸர்வே ராக்ஷஸஶ்ச விபீஷண: ।
உத்பத்யோத்பத்ய தத்ருஶுஸ்தாம் புரீம் ஶுபதர்ஶனாம் ॥ 57

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
வானரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
ராக்ஷஸ: ச - அரக்கராகிய
விபீஷண: ச - விபீஷணரும்
உத்பத்ய உத்பத்ய - எழுந்தெழுந்து
தாம் - அந்த
ஶுபதர்ஶனாம் - மங்களகரமான தோற்றங் கொண்ட
புரீம் - நகரை
தத்ருஶு: - பார்த்தார்கள்.

ततस्तु तां पाण्डरहर्म्यमालिनीं विशालकक्ष्यां गजवाजिसंकुलाम् ।
पुरीमयोध्यां ददृशुः प्लवङ्गमाः पुरीं महेन्द्रस्य यथामरावतीम् ॥

ததஸ்து தாம் பாண்டர ஹர்ம்ய மாலினீம்
விஶாலகக்ஷ்யாம் கஜவாஜிஸங்குலாம் ।
புரீமயோத்யாம் தத்ருஶு: ப்லவங்கமா :
புரீம் மஹேந்த்ரஸ்ய யதாமராவீதம் ॥ 58

தத: - அப்பொழுது
ப்லவங்கமா : - வானரர்கள்
மஹேந்த்ரஸ்ய - தேவேந்திரனது
புரீம் - பட்டணமான
அமராவதீம் - அமராவதியை
யதா - போன்ற
தாம் - அந்த
அயோத்யாம் - அயோத்யா
புரீம் - பட்டணத்தை
பாண்டர ஹர்ம்ய மாலினீம்- வெளிறிய அரண்மனைகளின் வரிசைகள் கொண்டதாகவும்
விஶாலகக்ஷ்யாம் - விசாலமான கட்டிடங்கள் கொண்டதாகவும்
கஜவாஜி ஸங்குலாம் து-யானைகளாலும், குதிரைகளாலும் நிறைந்ததாகவும்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ப்ரத்யாவ்ருத்தி பத வர்ணனம் நாம ஷட்விம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

ஸப்த விம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 127

पूर्णे चतुर्दशे वर्षे पञ्चम्यां लक्ष्मणाग्रजः ।
भरद्वाजाश्रमं प्राप्य ववन्दे नियतो मुनिम् ॥

பூர்ணே சதுர்தஶே வர்ஷே பஞ்சம்யாம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
பரத்வாஜாஶ்ரமம் ப்ராப்ய வவந்தே நியதோ முனிம்: ॥ 1

லக்ஷ்மணாக்ரஜ:	-	ஸ்ரீராமர்
சதுர்தஶே	-	பதினான்காவது
வர்ஷே	-	வருஷம்
பூர்ணே	-	நிறைய
பஞ்சம் யாம்	-	பஞ்சமி திதியில்
பரத்வாஜாஶ்ரமம்	-	பரத்வாஜாச்ரமத்தை
ப்ராப்ய	-	அடைந்து
நியத:	-	பக்தி மிகுந்தவராய்
முனிம்	-	முனிவரை
வவந்தே	-	நமஸ்கரித்தார்.

सोऽपृच्छदभिवाद्यैनं भरद्वाजं तपोधनम् ॥

ஸோऽப்ருச்சதபிவாத்யைனம் பரத்வாஜம் தபோதனம் । 2

ஸ:	-	அவர் (ஸ்ரீராமர்)
ஏனம்	-	அந்த
தபோதனம்	-	தவத்தையே செல்வமாய்க்கொண்ட
பரத்வாஜம்	-	பரத்வாஜமுனிவரை
அபிவாத்ய	-	நமஸ்கரித்து
அப்ருச்சத்	-	பின்வருமாறு வினவினார்;

शृणोषि कच्चिद्भगवन् सुभिक्षानामयं पुरे ।
कच्चिच्च युक्तो भरतो जीवन्त्यपि च मातरः ॥

ஶ்ருணோஷி கச்சித் பகவன் ஸுபிக்ஷாநாமயம் புரே
கச்சிச்ச யுக்தோ பரதோ ஜீவந்த்யபி ச மாதர: ॥

பகவன்	-	"பகவானே !
புரே	-	நகரில்
ஸுபிக்ஷாநாமயம் கச்சித்	-	செழுமையும் ஆரேக்யமும்
பரத:	-	பரதன்
யுக்த: ச	-	அசையா அன்புடனிருக்கின்றார்
மாதர:	-	தாய்மார்கள்
ஜீவந்தி அபீ ச	-	ஸுகமாய் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள.
	-	ஆகிய இதை
ஶ்ருணோஷி கச்சித்	-	தேவரீர் அறிகின்றீர்களா ?"

एवमुक्तस्तु रामेण भरद्वाजो महामुनिः ।
प्रत्युवाच रघुश्रेष्ठं स्मितपूर्वं प्रहृष्टवत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண பரத்வாஜோ மஹாமுனி: ।
ப்ரத்யுவாச ரகுஶ்ரேஷ்டம் ஸ்மிதபூர்வம் ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ॥ 4

ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	வினவப்பட்ட
பரத்வாஜ:	-	பரத்வாஜ
மஹாமுனி:	-	மகரிஷியும்
து	-	அப்பொழுது
ப்ரஹ்ருஷ்டவத்	-	உவகையுடன்
ஸ்மித பூர்வம்	-	புன்னகையோடு
ரகுஶ்ரேஷ்டம்	-	ரகுகுலதிலகரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்;

पङ्कदिग्धस्तु भरतो जटिलस्त्वां प्रतीक्षते ।
पादुके ते पुरस्कृत्य सर्वं च कुशलं गृहे ॥

பங்கதிக்தஸ்து பரதோ ஜடிலஸ்த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே ।
பாதுகே தே புரஸ்க்ருத்ய ஸர்வம் ச குஶலம் க்ருஹே ॥ 5

பரத:	-	‘‘பரதன்
பங்கதிக்த:	-	அழுக்குப் படிந்து
ஜடில:	-	ஜடாதாரியாய்
தே	-	உனது
பாதுகே	-	இரு பாதுகைகளை
புரஸ்க்ருத்ய	-	முன் வைத்துக் கொண்டு
த்வாம் து	-	உன்னையே
ப்ரதீக்ஷதே	-	எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்;
க்ருஹே	-	அரண்மனையில்
ஸர்வம் ச	-	யாவும்
குஶலம்	-	க்ஷேமமே.’’

त्वां पुरा चीरवसनं प्रविशन्तं महावनम् ।
स्त्रीतृतीयं च्युतं राज्याद्धर्मकामं च केवलम् ॥

த்வாம் புரா சீரவஸனம் ப்ரவிஶந்தம் மஹாவனம் । 6
ஸ்த்ரீ த்ருதீயம் ச்யுதம் ராஜ்யாத் தர்மகாமம் ச கேவலம் ॥

पदाति त्यक्तसर्वस्वं पितुर्वचनकारिणम् ।
सर्वभोगैः परित्यक्तं स्वर्गच्युतमिवामरम् ॥

பதாதிம் த்யக்த ஸர்வஸ்வம் பிதுர்வசன காரிணம் ।
ஸர்வ போகை: பரித்யக்தம் ஸ்வர்கச்யுதமிவாமரம் ॥ 7

दृष्ट्वा तु करुणा पूर्वं ममासीत् समितिञ्जय ।
कैकेयीवचने युक्तं वन्यमूलफलाशिनम् ॥

த்ருஷ்ட்வா து கருணா பூர்வம் மமாஸீத் ஸமிதிஞ்ஜய ।
கைகேயீ வசனே யுக்தம் வன்யமூல பலாஶினம் ॥ 8

ஸமிதிஞ்ஜய	''போரில் வெற்றி சூடியவனே !
புரா	முன்பு
த்வாம்	உன்னை
சீரவஸனம்	மரவுரியுடுத்தவனாய்
ஸ்த்ரீ த்ருதீயம்	மனைவியை மூன்றாவதாகக் கொண்டு செல்பவனாய்
ராஜ்யாத்	ராஜ்யத்தினின்று
ச்யுதம்	அகன்றவனாய்
கேவலம்	தனித்து
தர்மகாமம் ச	தர்மத்தையே ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவனாய்
பதாதிம்	பாதசாரியாய்
த்யக்த ஸர்வஸ்வம்	பொருள்கள் யாவையும் (தள்ளி வைத்து)
பிது:	தந்தையாரது
வசன காரிணம்	ஆஜ்ஞைப்படி நடப்பவனாய்
ஸ்வர்கச்யுதம்	ஸ்வர்க்கத்தினின்று நழுவிய
அமரம் இவ	தேவன் போல்
ஸர்வ போகை:	எல்லா போகங்களாலும்
பரித்யக்தம்	நீங்கப் பெற்றவனாய்
கைகேயீ வசனே	கைகேயின் கட்டளையில்
யுக்தம்	அசையா பக்தி கொண்டவனாய்
வன்யமூல பலாஶினம்	து-காட்டிலுண்டாகும் கிழங்கு கனிகளைப் புசிப்பவனாய்
மஹாவனம்	பெருங்காட்டில்
ப்ரவிஶந்தம்	புகுபவனாக
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
மம	எனக்கு
பூர்வம்	முதலில்
கருணா	துக்கம்
ஆஸீத்	உண்டாயிற்று.''

सांप्रतं सुसमृद्धार्थं समित्रगणबान्धवम् ।
समीक्ष्य विजितारिं त्वां मम प्रीतिरनुत्तमा ॥

ஸாம்ப்ரதம் ஸுஸம்ருத்தார்தம் ஸமித்ரகண பாந்தவம் ।
ஸமீக்ஷ்ய விஜிதாரிம் த்வாம் மம ப்ரீதிரநுத்தமா ॥ 9

ஸாம்ப்ரதம்	-	"இப்பொழுது
விஜிதாரிம்	-	சத்ருக்களை ஜெயித்து
ஸுஸம்ருத்த்தார்தம்	-	மேற்கொண்ட கருமம் நிறைவேற்றி
ஸமித்ர கண பாந்தவம்	-	நண்பர்களோடும், சுற்றத்தார்களோடும் கூடியவனாய்
த்வாம்	-	உன்னை
ஸமீக்ஷ்ய	-	பார்த்து
மம	-	எனக்கு
அநுத்தமா	-	அளவிலா
ப்ரீதி:	-	ஆனந்தம் உண்டாகிறது.

सर्वं च सुखदु:खं ते विदितं मम राघव ॥

ஸர்வம் ச ஸுகதுக்கம் தே விதிதம் மம ராகவ ॥ 10

ராகவ	-	"ஸ்ரீராம !
தே	-	உனது
ஸுக துக்கம்	-	ஸுகம் துக்கம்
ஸர்வம் ச	-	யாவும்
மம	-	என்னால்
விதிதம்	-	அறியப்பட்டது."

यत्त्वया विपुलं प्राप्तं जनस्थानवधादिकम् ।
ब्राह्मणार्थे नियुक्तस्य रक्षितु: सर्वतापसान् ॥

யத் த்வயா விபுலம் ப்ராப்தம் ஜனஸ்தான வதாதிகம் ।
ப்ராஹ்மணார்தே நியுக்தஸ்ய ரக்ஷிது: ஸர்வதாபஸான் ॥ 11

रावणेन हृता भार्या बभूवेयमनिन्दिता ।
मारीचदर्शनं चैव सीतोन्मथनमेव च ॥

ராவணேன ஹ்ருதா பார்யா பபூவேயமநிந்திதா ।
மாரீச தர்ஶனம் சைவ ஸீதோன்மதனமேவச ॥ 12

कबन्धदर्शनं चैव पम्पाभिगमनं तथा ।
सुग्रीवेण च ते सख्यं यच्च वाली हतस्त्वया ॥

கபந்த தர்ஶனம் சைவ பம்பாபிகமனம் ததா ।
ஸுக்ரீவேண ச தே ஸக்யம் யச்ச வாலீ ஹதஸ்த்வயா ॥ 13

मार्गणं चैव वैदेह्या: कर्म वातात्मजस्य च ।
विदितायां च वैदेह्यां नलसेतुर्यथा कृत: ॥

மார்கணம் சைவ வைதேஹ்யா: கர்ம வாதாத்மஜஸ்ய ச।
விதிதாயாம் ச வைதேஹ்யாம் நளஸேதுர் யதா க்ருத: ॥ 14

यथा वा दीपिता लङ्का प्रहृष्टैर्हरियूथपैः ।
सपुत्रबान्धवामात्यः सबलः सहवाहनः ॥

யதா வா தீபிதா லங்கா ப்ரஹ்ருஷ்டைர் ஹரியூதபை:।
ஸபுத்ர பாந்தவா மாத்ய: ஸபல: ஸஹ வாஹன: ॥ 15

यथा विनिहतः संख्ये रावणो देवकण्टकः ।
समागमश्च त्रिदशैर्यथा दत्तश्च ते वरः ॥

யதா விநிஹத: ஸங்க்யே ராவணோ தேவகண்டக :।
ஸமாகமஶ்ச த்ரிதஶைர் யதா தத்தஶ்ச தே வர: ॥ 16

सर्वं ममैतद्विदितं तपसा धर्मवत्सल ।
संपतन्ति च मे शिष्याः प्रवृत्त्याख्याः पुरीमितः॥

ஸர்வம் மமைதத் விதிதம் தபஸா தர்மவத்ஸல ।
ஸம்பதந்தி ச மே ஶிஷ்யா: ப்ருவ்ருத்யாக்யா: புரீமித: ॥ 17

தர்மவத்ஸல - "தர்மத்தில் வழுவாப் பற்றுடையவ்னே !
த்வயா - உன்னால்
விபுலம் - பெரிய
ஜனஸ்தான வதாதிகம்-ஜனஸ்தானத்தில் வதை முதலியன
ப்ராப்தம் - நடத்தப்பட்டதே
யத் - அதுவும்,
ப்ராஹ்மணார்தே - பிராம்மணர்களுக்காக்
நியுக்தஸ்ய - அசையா பக்தி கொண்டு
ஸர்வதாபஸான் - எல்லா முனிவர்களையும்
ரக்ஷிது: - பாதுக்காக்கும் உனது
இயம் - இந்த
அநிந்திதா - நிர்தோஷயான
பார்யா - தர்மபத்னி
ராவணேன - ராவணனால்
ஹ்ருதா பபூவ - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள் என்பதும்,
மாரீச தர்ஶனம் ஏவ ச- மாரீசனைக் கண்டதும்,
ஸீதோன்மதனம் ஏவ ச-ஸீதா விஷயமாய் உண்டான பெரும் துக்கமும்,
கபந்த தர்ஶனம் ஏவ ச-கபந்தனைக் கண்டதும்,
பம்பாபிகமனம் ஏவ ச-பம்பாஸரஸிற்க்குச் சென்றதும்,
தே - உனக்கு
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனோடு
ஸக்யம் ச - நட்பு ஏற்பட்டதும்,

த்வயா	- உன்னால்
வாலீ	- வாலி
ஹத: யத் ச	- கொல்லப்பட்டதும்,
வைதேஹ்யா:	- ஸீதையை
மார்கணம் ச ஏவ	- தேடினதும்,
வாதாத்மஜஸ்ய	- மாருதியினது
கர்ம ச	- செயலும்,
வைதேஹ்யாம்	- ஜானகி இருக்குமிடம்
விதிதாயாம் ச	- தெரிந்தவுடன்
நள ஸேது:	- நளனால் அணை
யதா க்ருத:	- கட்டப்பட்டதே அதுவும்,
ப்ரஹ்ருஷ்டை:	- உத்ஸாஹங்கொண்ட
ஹரியூதபை:	- வானரஸேனைத்தலைவர்களால்
லங்கா	- இலங்கையானது
யதா வா	- எப்படி
தீபிதா	- கொளுத்தப்பட்டதோ அதுவும்,
தேவ கண்டக:	- தேவசத்ருவான
ராவண:	- ராவணன்
ஸங்க்யே	- போரில்
ஸபுத்ர பாந்தவா மாத்ய:	-புத்திரர்கள், பந்துக்கள், மந்திரிகளோடும்,
ஸபல:	- சேனைகளுடனும்,
ஸஹ வாஹன:	- வாஹங்களுடனும்,
யதா	- எப்படி
விநிஹத:	- கொல்லப்பட்டானோ அதுவும்,
த்ரிதஶை:	- தேவர்களோடு
ஸமாகம: ச	- கூடியதும்,
தே யதா	- உனக்கு எப்படி
வர:	- வரம்
தத்த: ச	- கொடுக்கப்பட்டதோ அதவும் ஆகிய
ஏதத் ஸர்வம்	- இவை யாவும்
தபஸா	- தபத்தால்
மம	- என்னால்
விதிதம்	- அறியப்பட்டது;
மே	" என்க்கு
ப்ருவ்ருத்யாக்யா:	- செய்தியைச் சொல்லும்
ஶிஷ்யா: ச	- சிஷயர்களும்
இத:	- இங்கிருந்து
புரீம்	- நகருக்கு
ஸம்பதந்தி	- சென்று வருகின்றார்கள்.''

अहमप्यत्र ते दद्मि वरं शस्त्रभृतां वर ॥

அஹமப்யத்ர தே தத்மி வரம் ஶஸ்த்ரப்ருதாம் வர ॥ 18

ஶஸ்த்ர ப்ருதாம் வர	- "வீரர்களுள் உத்தம !
அத்ர	- இப்பொழுது
அஹம் அபி	- நானும்
தே	- உனக்கு
வரம்	- ஒரு வரம்
தத்மி	- அளிக்கின்றேன்."

अर्घ्यमद्य गृहाणेदमयोध्यां श्वो गमिष्यसि ।

அர்க்யமத்ய க்ருஹாணேதமயோத்யாம் ஶ்வோ கமிஷ்யஸி । 19

அத்	- "இன்று
இதம் அர்க்யம்	- இந்தப் பூஜையை
க்ருஹாண	- ஏற்றுக்கொள்;
ஶ்வ:	- நாளைய தினம்
அயோத்யாம்	- அயோத்திக்கு
கமிஷ்யஸி	- செல்வாய்."

तस्य तच्छिरसा वाक्यं प्रतिगृह्य नृपात्मजः ॥
बाढमित्येव संहृष्टो धीमान् वरमयाचत ।

தஸ்ய தத் சிரஸா வாக்யம் ப்ரதிக்ருஹ்ய ந்ருபாத்மஜ: ।
பாடமித்யேவ ஸம்ஹ்ருஷ்டோ தீமான் வரமயாசத ॥ 20

ந்ருபாத்மஜ:	- சக்ரவர்த்தி திருமகனும் (ஸ்ரீராமரும்)
ஸம்ஹ்ருஷ்ட:	- ஆனந்தங்கொண்டு
தஸ்ய	- அவரது
தத்	அந்த
வாக்யம்	- கட்டளையை
சிரஸா	- சிரஸால்
ப்ரதிக்ருஹ்ய	- வகித்து
பாடம் ஏவ	- "அப்படியே ஆகட்டும்',
இதி	- என்று சொல்லி
தீமான்	- பேரறிவாளரான அவர்
வரம்	- வரத்தை
அயாசத	- பின்வருமாறு வேண்டினார்;

अकाले फलिनो वृक्षाः सर्वे चापि मधुस्रवाः ॥
फलान्यमृतकल्पानि बहूनि विविधानि च ।
भवन्तु मार्गे भगवन्नयोध्यां प्रति गच्छतः ॥

அகாலே பலிநோ வ்ருக்ஷா: ஸர்வே சாபி மதுஸ்ரவா: ।
பலான்யம்ருதகல்பானி பஹூநி விவிதாநி ச ॥
பவந்து மார்கே பகவன் அயோத்யாம் ப்ரதி கச்சத: ॥ 21

பகவன்	-	"பகவானே !
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
ப்ரதி கச்சத:	-	திரும்பிச் செல்லும் எனது
மார்கே	-	வழியில்
வ்ருக்ஷா:	-	மரங்கள்
ஸர்வே ச	-	எல்லாமும்
அகாலே அபி	-	காலமல்லாத காலத்திலும்
பலிந:	-	பழங்கள் செறிந்தனவும்
மதுஸ்ரவா:	-	தேனை பெருக்குவனவுமானவைகளாய்
விவிதாநி	-	பலவகை
பஹூநி	-	கணக்கற்ற
அம்ருத கல்பானி	-	அமிருதத்திற்கொப்பான
பலானி ச	-	பழங்களுடன்
பவந்து	-	இருக்க வேண்டும்."

तथेति च प्रतिज्ञाते वचनात् समनन्तरम् ।
अभवन् पादपास्तत्र स्वर्गपादपसन्निभाः ॥

ததேதி ச ப்ரதிஞாதே வசநாத் ஸமனந்தரம் ।
அபவன் பாதபாஸ்தத்ர ஸ்வர்கபாதப ஸன்னிபா: ॥ 22

வசநாத்	-	வேண்டுகோளுக்கு
ஸமனந்தரம் ச	-	மறுகணமே
ததா	-	"அவ்வண்ணமே யாகட்டும்"
இதி	-	என்று
ப்ரதிஞாதே	-	வாக்களிக்கப்பட்டவளவில்,
தத்ர	-	அங்கு
பாதபா:	-	விருஷங்கள்
ஸ்வர்கபாதப ஸன்னிபா:	-	ஸ்வர்க்கத்திலல் இருக்கும் விருக்ஷங்களை நிகர்த்தனவாய்
அபவன்	-	ஆயின.

निष्फलाः फलिनश्चासन् विपुष्पाः पुष्पशालिनः ।
शुष्काः समग्रपत्रास्ते नगाश्चैव मधुस्रवाः ॥
सर्वतो योजनात्रीणि गच्छतामभवंस्तदा ॥

நிஷ்பலா: பலிநஶ்சாஸன் விபுஷ்பா: புஷ்பஶாலின: ।
ஶுஷ்கா: ஸமக்ரபத்ராஸ்தே நகாஶ்சைவ மதுஸ்ரவா: ॥ 23
ஸர்வதோ யோஜநா த்ரீணி கச்சதாமபவம்ஸ்ததா ॥

ததா	-	அப்பொழுது
ஸர்வத:	-	எங்கும்
யோஜநா த்ரீணி	-	மூன்று யோஜனை தூரம்
கச்சதாம்	-	செல்லுமவர்களுக்கு
நிஷ்பலா:	-	கனியற்ற
நகா: ச	-	விருக்ஷங்களும்
பலிந:	-	பழங்கள் செறிந்தனவாக
ஆஸன்	-	இருந்தன;
விபுஷ்பா:	-	புஷ்பமற்ற
தே	-	அவைகள்
புஷ்ப ஶாலின: ச	-	புஷ்பங்கள் கொண்டனவாகவும்,
ஶுஷ்கா:	-	காய்ந்தவைகள்
ஸமக்ரபத்ரா: ச	-	இலைகள் நிறைந்தனவாயும்,
மதுஸ்ரவா: ஏவ	-	தேனைப் பெருக்குகின்றனனவாயும்
அபவன்	-	இருந்தன.

ततः प्रहृष्टाः प्लवगर्षभास्ते बहूनि दिव्यानि फलानि चैव ।
कामादुपाश्नन्ति सहस्रशस्ते मुदान्विताः स्वर्गजितो यथैव ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டா: ப்லவகர்ஷபாஸ்தே
பஹூனி திவ்யானி பலானி சைவ ।
காமாதுபாஶ்நந்தி ஸஹஸ்ரஶஸ்தே
முதான்விதா: ஸ்வர்கஜிதோ யதைவ ॥ 24

தத:	-	அப்பொழுது
தே	-	அந்த
ப்லவகர்ஷபா: ஏவ	-	வானரர்களும்
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	-	ஆனந்தங்கொண்டவர்களாய்
பஹூனி	-	பல
திவ்யானி	-	சிறந்த
பலானி ச	-	பழங்களையும்
ஸஹஸ்ரஶ:	-	ஆயிரக்கணக்காக
காமாத்	-	இஷ்டப்படி
உபாஶ்நந்தி	-	புசித்தார்கள்;
ஸ்வர்கஜித:	-	ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தவர்கள்
யதா ஏவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
தே	-	அவர்கள் (வானரர்கள்)
முதா அன்விதா:	-	ஆனந்தத்துடன் விளங்கினார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமயாணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ப்ரத்வாஜாமந்த்ரணம் நாம ஸப்தவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

அஷ்டா விம்ஶத் யுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 128

अयोध्यां तु समालोक्य चिन्तयामास राघवः ।
प्रियकामः प्रियं रामस्ततस्त्वरितविक्रमः ॥

அயோத்யாம் து ஸமாலோக்ய சிந்தயாமாஸ ராகவ: ।
ப்ரியகாமா: ப்ரியம் ராம: ததஸ்த்வரித விக்ரம: ॥ 1

த்வரித விக்ரம: - துரிதமான பராக்கிரமம் கொண்டவரும்
ப்ரியகாம: - பிரியத்தை ஸதா விரும்புவரும்
ராகவ: - ரகுகுலதிலகருமாகிய
ராம: - ஶ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
அயோத்யாம் - அயோத்தியையை
ஸமாலோக்ய - நினைத்து
ப்ரியம் து - க்ஷேமத்தைப் பற்றி
சிந்தயாமாஸ - சிந்தித்தார்.

चिन्तयित्वा ततो दृष्टिं वानरेषु न्यपातयत् ॥

சிந்தயித்வா ததோ த்ருஷ்டிம் வானரேஷு ந்யபாதயத் ॥ 2

தத: - அப்பொழுது
சிந்தயித்வா - ஆலோசித்து விட்டு
வானரேஷு - வானரர்களிடம்
த்ருஷ்டிம் - பார்வையை
நய்பாதயத் - செலுத்தினார்.

उवाच धीमांस्तेजस्वी हनूमन्तं प्लवङ्गमम् ।
अयोध्यां त्वरितो गत्वा शीघ्रं प्लवगसत्तम ॥
जानीहि कच्चित्कुशली जनो नृपतिमन्दिरे ॥

உவாச தீமான் தேஜஸ்வீ ஹநூமந்தம் ப்லவங்கமம் ।
அயோத்யாம் த்வரிதோ கத்வா ஶீக்ரம் ப்லவக ஸத்தம ॥ 3
ஜாநீஹி கச்சித் குஶலீ ஜனோ ந்ருபதிமந்திரே ॥

தீமான் - பேரறிவாளரும்
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியுமாகுமவர்
ப்லவங்கமம் - வானரரான
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
உவாச - பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தார்;
ப்லவக ஸத்தம - "வானரோத்தம !
த்வரித: - வேகமுற்றவனாய்
ஶீக்ரம் - சீக்கிரம்
அயோத்யாம் - அயோத்திக்கு
கத்வா - சென்று

ந்ருபதி மந்திரே	-	அரசர் மாளிகையில்
ஜன:	-	யாவரும்
குஶலீ கச்சித்	-	க்ஷேமமா என்று
ஜாநீஹி	-	அறிந்து வருவாயாக.''

शृङ्गिबेरपुरं प्राप्य गुहं गहनगोचरम् ।।
निषादाधिपतिं ब्रूहि कुशलं वचनान्मम ।।

ஶ்ருங்கிபேர புரம் ப்ராப்ய குஹம் கஹன கோசரம் ।
நிஷாதாதிபதிம் ப்ரூஹி குஶலம் வசநான்மம ॥ 4

ஶ்ருங்கிபேர புரம்	-	''சிருங்கிபேர நகருக்கு
ப்ராப்ய	-	சென்று
கஹன கோசரம்	-	வனவாஸியும்
நிஷாதாதி பதிம்	-	வேடுவத் தலைவனுமான
குஹம்	-	குஹனிடம்
மம	-	எனது
வசநாத்	-	சொற்படி
குஶலம்	-	க்ஷேமத்தை
ப்ரூஹி	-	வினவுவாயாக.''

श्रुत्वा तु मां कुशलिनमरोगं विगतज्वरम् ।
भविष्यति गुहः प्रीतः स ममात्मसमः सखा॥

ஶ்ருத்வா து மாம் குஶலிநமரோகம் விகதஜ்வரம் ।
பவிஷ்யதி குஹ ப்ரீத: ஸ மமாத்மஸம: ஸகா ॥ 5

குஹ:	-	''குஹன்
மாம்	-	என்னை
குஶலிநம்	-	க்ஷேமமாயும்
அரோகம்	-	ரோகமற்றவனாகவும்
விகதஜ்வரம்	-	மனக்கவலையில்லாதவனாகவும்
ஶ்ருத்வா து	-	கேட்டவுடன்
ப்ரீத:	-	ஆனந்தங்கொண்டவனாய்
பவிஷ்யதி	-	ஆவான்;
ஸ:	-	அவன்
மம	-	எனக்கு
ஆத்மஸம:	-	உயிருக்குச் சமமான
ஸகா	-	தோழன்.''

अयोध्यायाश्च ते मार्गं प्रवृत्ति भरतस्य च ।
निवेदयिष्यति प्रीतो निषादाधिपतिर्गुहः ॥

அயோத்யாயாஶ்ச தே மார்கம் ப்ரவ்ருத்திம் பரதஸ்ய ச ।
நிவேதயிஷ்யதி ப்ரீதோ நிஷாதாதிபதிர் குஹ: ॥ 6

ப்ரீத:	-	"ஆனந்தங்கொண்ட
நிஷாதாதிபதி:	-	வேடுவத் தலைவனான
குஹ:	-	குஹன்
தே	-	உனக்கு
அயோத்யாயா:	-	அயோத்தியின்
மார்கம் ச	-	மார்க்கத்தையும்
பரதஸ்ய	-	பரதனது
ப்ரவ்ருத்திம் ச	-	விருத்தாந்தத்தையும்
நிவேதயிஷ்யதி	-	தெரிவிப்பான்."

भरतस्तु त्वया वाच्यः कुशलं वचनान्मम ।
सिद्धार्थं शंस मां तस्मै सभार्यं सहलक्ष्मणम् ॥

பரதஸ்து த்வயா வாச்ய: குஶலம் வசநாந் மம ।
ஸித்தார்தம் ஶம்ஸ மாம் தஸ்மை ஸபார்யம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ 7

மம	-	"எனது
வசநாத்	-	சொல்லாக
த்வயா	-	உன்னால்
பரத:	-	பரதன்
குஶலம்	-	க்ஷேமத்தை
வாச்ய:	-	சொல்லப்படவேண்டியவன்;
ஸபார்யம்	-	பத்னியோடு கூடவும்
ஸஹ லக்ஷ்மணம் து	-	லக்ஷ்மணனோடு கூடவும்
மாம்	-	என்னை
ஸித்தார்தம்	-	மேற்கொண்ட கருமம் நிறைவேறப்பெற்றவனாக
தஸ்மை	-	அவனிடம்
ஶம்ஸ	-	தெரிவிப்பாயாக.

हरणं चापि वैदेह्या रावणेन बलीयसा ।
सुग्रीवेण च संसर्गं वालिनश्च वधं रणे ॥

ஹரணம் சாபி வைதேஹ்யா ராவணேன பலீயஸா ।
ஸுக்ரீவேண ச ஸம்ஸர்கம் வாலினஶ்ச வதம் ரணே ॥ 8

मैथिल्यन्वेषणं चैव यथा चाधिगता त्वया ।
लङ्घयित्वा महातोयमापगापतिमव्ययम् ॥

மைதில்யன்வேஷணம் சைவ யதா சாதிகதா த்வயா ।
லங்கயித்வா மஹாதோயமாபகாபதிமவ்யயம் ॥ 9

उपयानं समुद्रस्य सागरस्य च दर्शनम् ।
यथा च कारितः सेतू रावणश्च यथा हतः ॥

உபயானம் ஸமுத்ரஸ்ய ஸாகரஸ்ய ச தர்ஶனம் ॥
யதா ச காரித: ஸேது ராவணஶ்ச யதா ஹத: ॥ 10

वरदानं महेन्द्रेण ब्रह्मणा वरुणेन च ।
महादेवप्रसादाच्च पित्रा मम समागमम् ॥

வரதானம் மஹேந்த்ரேண ப்ரஹ்மணா வருணேன ச ।
மஹாதேவ ப்ரஸாதாச்ச பித்ரா மம ஸமாகமம் ॥ 11

उपयातं च मां सौम्य भरतस्य निवेदय ।
सह राक्षसराजेन हरीणां प्रवरेण च ॥

உபயாதம் ச மாம் ஸௌம்ய பரதஸ்ய நிவேதய ।
ஸஹ ராக்ஷஸராஜேன ஹரீணாம் ப்ரவரேண ச ॥ 12

ஸௌம்ய	- ''புண்யாத்மாவே !
பலீயஸா	- பலசாலியான
ராவணேன	- ராவணனால்
வைதேஹ்யா:	- ஸீதாதேவியின்
ஹரணம் அபி ச	- ஹரணத்தையும்
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவனுடன்
ஸம்ஸர்கம் ச	- நட்பையும்
ரணே	- போரில்
வாலின:	- வாலியின்
வதம் ச	- வதையையும்
மைதில்யன் வேஷணம் ச ஏவ	-ஸீதையைத் தேடியதையும்
மஹாதோயம்	- விரிநீருற்ற
அவ்யயம்	- குறைவற்ற
ஆபகாபதிம்	- ஸமுத்திரத்தை
லங்கயித்வா	- தாண்டி
த்வயா	- உன்னால்
யதா	- எப்படி
அதிகதா ச	- (ஸீதை) பார்க்கப்பட்டாளோ அதையும்
ஸமுத்ரஸ்ய	- ச்முத்திரத்தை
உபயானம்	- கிட்டியதையும்
ஸாகரஸ்ய	- சமுத்திரராஜனது
தர்ஶனம் ச	- தர்சனத்தையும்
யதா	- எப்படி
ஸேது:	- அணை
காரித: ச	- கட்டப்பட்டதோ அதையும்
ராவண: ச	- ராவணன்
யதா	- எவ்விதம்
ஹத: ச	- கொல்லப்பட்டானோ அதையும்

மஹேந்த்ரேண	தேவேந்திரராலும்
ப்ரஹ்மணா	பிரம்மதேவராலும்
வருணேன	வருணதேவராலும்
வரதானம் ச	வரதானத்தையும்
மஹாதேவ ப்ரஸாதாத்	சிவபெருமானது அனுக்ரகத்தால்
மம	எனக்கு
பித்ரா	தந்தையாரோடு
ஸமாகமம் ச	ஸமாகமத்தையும்
ராக்ஷஸராஜேன	ராக்ஷஸமன்னனோடும்
ஹரீணாம் ஈஶ்வரேண ச	வானரர்களின் மன்னரோடும்
ஸஹ	கூட
உபயாதம்	வந்திருப்பவனாய்
மாம் ச	என்னையும்
பரதஸ்ய	பரதனுக்கு
நிவேதய	தெரிவிப்பாயாக.''

जित्वा शत्रुगणान् रामः प्राप्य चानुत्तमं यशः ।
उपयाति समृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥

ஜித்வா ஶத்ருகணான் ராம: ப்ராப்யசாநுத்தமம் யஶ: ।
உபயாதி ஸம்ருத்தார்த: ஸஹ மித்ரைர் மஹா பலை: ॥ 13

एतच्छ्रुत्वा यमाकारं भजते भरतस्तदा ।
स च ते वेदितव्यः स्यात् सर्वं यच्चापि मां प्रति ॥

ஏதச்ச்ருத்வா யமாகாரம் பஜதே பரதஸ்ததா ।
ஸ ச தே வேதிதவ்ய:ஸ்யாத் ஸர்வம் யச்சாபி மாம் ப்ரதி ॥ 14

ராம:	''ஸ்ரீராமர்
ஶத்ரு கணான்	சத்ருவர்க்கங்களை
ஜித்வா	வென்று
அநுத்தமம்	ஒப்பற்ற
யஶ:	புகழை
ப்ராப்யச	அடைந்து
ஸம்ருத்தார்த:	மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராய்
மஹா பலை:	மகாபலசாலிகளான
மித்ரை: ஸஹ	நண்பர்களுடன் கூட
உபயாதி	வருகின்றார் என்ற
ஏதச் ச்ருத்வா	இதைக் கேட்டு,
ததா	அப்பொழுது
பரத:	பரதன்
யம்	எந்த
ஆகாரம்	முகக்குறியை

பஜதே - கொள்கின்றானோ
ஸ: ச - அதுவும்
தே - உன்னால்
வேதிதவ்ய: ஸ்யாத் - கவனிக்கத்தக்கதாகும்;
மாம் ப்ரதி - என்னைப் பற்றி
யத் - எதுவோ அது
ஸர்வம் அபி - எல்லாமும் அப்படியே
ச - கவனிக்கத்தக்கது.''

ज्ञेयाश्च सर्वे वृत्तान्ता भरतस्येङ्गितानि च ।
तत्त्वेन मुखवर्णेन दृष्ट्या व्याभाषणेन च ॥

ஜ்ஞேயாஶ்ச ஸர்வே வ்ருத்தாந்தா பரதஸ்யேங்கிதானி ச ।
தத்த்வேன முகவர்ணேன த்ருஷ்ட்யா வ்யாபாஷணேன ச ॥ 15

பரதஸ்ய - ''பரதனது
வ்ருத்தாந்தா: ஸர்வே ச- செய்திகள் யாவும்
ஜ்ஞேயா: - அறியத்தக்கன;
முகவர்ணேன - முகவொளியாலும்
த்ருஷ்ட்யா - பார்வையாலும்
வ்யாபர்ஷணேன ச - பேச்சாலும்
இங்கிதானி - உள்ளக் கருத்துக்கள்
தத்த்வேன - உள்ளபடி
ச - அங்ஙனமே அறியத்தக்கன.''

सर्वकामसमृद्धं हि हस्त्यश्वरथसंकुलम् ।
पितृपैतामहं राज्यं कस्य नावर्तयेन्मनः ॥

ஸர்வகாம ஸம்ருத்தம் ஹி ஹஸ்த்யஶ்வரத ஸங்குலம் ।
பித்ருபைதாமஹம் ராஜ்யம் கஸ்ய நாவர்தயேன்மன: ॥ 16

ஸர்வ காம ஸம்ருத்தம்-''எல்லா மனோரதத்தையும் பூர்த்தி செய்து வைப்பதும்
ஹஸ்த்யஶ்வ ரத ஸங்குலம்-யானைகளும், குதிரைகளும், ரதங்களும் நிறைந்ததும்
பித்ருபைதாமஹம் - தகப்பன் பாட்டன் முறையாய் வந்ததுமான
ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
கஸ்ய - எவனது
மன: ஹி - மனத்தைத் தான்
ஆவர்தயேத் ந - மாறுபடச் செய்யாது?''

संगत्या भरतः श्रीमान् राज्यार्थी चेत् स्वयम् भवेत् ।
प्रशास्तु वसुधां कृत्स्नामखिलां रघुनन्दनः ॥

ஸங்கத்யா பரத: ஶ்ரீமான் ராஜ்யார்த்தீ சேத் ஸ்வயம் பவேத் ।
ப்ரஶாஸ்து வஸூதாம் க்ருத்ஸ்னாமகிலாம் ரகுநந்தன: ॥ 17

ஶ்ரீமான்	-	"ஶ்ரீமானும்
ரகுநந்தன:	-	ரகுகுலபுத்திரனுமாகிய
பரத:	-	பரதன்
ஸங்கத்யா	-	ஆசையால்
ராஜ்யார்த்தீ	-	அரசை விரும்பியவனாய்
பவேத்	-	இருப்பானேயாகில்,
ஸ்வயம்	-	அவனே
அகிலாம்	-	அகண்டமான
வஸூதாம்	-	பூமி
க்ருத்ஸ்னாம்	-	முழுவதையும்
ப்ரஶாஸ்து	-	அரசாளட்டும்."

तस्य बुद्धिं च विज्ञाय व्यवसायं च वानर ।
यावन्न दूरं याताः स्म क्षिप्रमागन्तुमर्हसि ॥

தஸ்ய புத்திம் ச விஞாய வ்யவஸாயம் ச வானர ।
யாவன்ன தூரம் யாதா:ஸ்ம க்ஷிப்ரமாகந்து மர்ஹஸி ॥ 18

வானர	-	"வானர !
தஸ்ய	-	அவனது
புத்திம் ச	-	உள்ளத்தையும்
வ்யவஸாயம் ச	-	முயற்சியையும்
விஞாய	-	அறிந்து கொண்டு
தூரம்	-	நெடுவழி
யாதா: ஸ்ம ந யாவத்	-	நாம் வருவதற்குள்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவாய்
ஆகந்தும் அர்ஹஸி	-	நீ திரும்பி வரவேண்டும்."

इति प्रतिसमादिष्टो हनुमान् मारुतात्मजः ।
मानुषं धारयन् रूपमयोध्यां त्वरितो ययौ ॥

இதி ப்ரதிஸாமதிஷ்டோ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: । 19
மானுஷம் தாரயன் ரூபமயோத்யாம் த்வரிதோ யயௌ ॥

இதி	-	மேற்கண்ட வண்ணம்
ப்ரதி ஸாமதிஷ்ட:	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
மாருதாத்மஜ:	-	வாயுபுத்திரரான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
மானுஷம்	-	மானிட
ரூபம்	-	உருவம்
தாரயன்	-	கொண்டு
அயோத்யாம்	-	அயோத்தியை நோக்கி

த்வரித:	- விரைந்து
யயௌ	- சென்றார்.

अथोत्पपात वेगेन हनुमान् मारुतात्मजः ।
गरुत्मानिव वेगेन जिघृक्षन् भुजगोत्तमम् ॥

அதோத்பபாத வேகேன ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
கருத்மானிவ வேகேன ஜிக்ருக்ஷன் புஜகோத்தமம் ॥ 20

அத	- அப்பொழுது
மாருதாத்மஜ:	- வாயுமைந்தராகிய
ஹநுமான்	- ஹனுமார்,
புஜகோத்தமம்	- பெரும் பாம்பை
ஜிக்ருக்ஷன்	- கொள்ள விரும்பி
வேகேன	- வேகமாய் (பறக்கும்)
கருத்மான் இவ	- கருடன் போல
வேகேன	- வேகமாய்
உத்பபாத	- உயரக் கிளம்பினார்.

लङ्घयित्वा पितृपथं भुजगेन्द्रालयं शुभम् ।
गङ्गायमुनयोर्मध्यं सन्निपातमतीत्य च ॥

லங்கயித்வா பித்ருபதம் புஜகேந்த்ராலயம் ஶுபம் ।
கங்காயமுனயோர் மத்யம் ஸந்நிபாதமதீத்ய ச ॥ 21

शृङ्गबेरपुरं प्राप्य गुहमासाद्य वीर्यवान् ।
स वाचा शुभया हृष्टो हनुमानिदमब्रवीत् ॥

ஶ்ருங்கிபேர புரம் ப்ராப்ய குஹமாஸாத்ய வீர்யவான் ।
ஸ வாசா ஶுபயா ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமாநிதமப்ரவீத் ॥ 22

பித்ருபதம்	- ஆகாயத்தில்
லங்கயித்வா	- தாவி
புஜகேந்த்ராலயம்	- சிறந்த ஸர்ப்பங்களுக்கிடமானதும்
ஶுபம்	- மங்களகரமானதுமான
கங்கா யமுனயோ:	- கங்கையினுடையவும், யமுனையினுடையவும்
ஸந்நிபாதம்	- ஸங்கமமான
மத்யம்	- மத்தியப்பிரதேசத்தை
அதீத்ய ச	- கடந்ததும்
ஶ்ருங்கிபேர புரம்	- சிருங்கிபேரபுரத்தை
ப்ராப்ய	- அடைந்து
குஹம்	- குஹனை
ஆஸாத்ய	- அணுகி,
ஹ்ருஷ்ட:	- மகிழ்ச்சி கொண்ட

வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய
ஸ: - அந்த
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ஶுபயா - அழகிய
வாசா - சொற்கொண்டு
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - புகன்றார்:

सखा तु तव काकुत्स्थो रामः सत्यपराक्रमः ।
सहसीतः ससौमित्रिः स त्वां कुशलमब्रवीत् ॥

ஸகாது தவ காகுத்ஸ்தோ ராம: ஸத்ய பராக்ரம: ।
ஸஹ ஸீத: ஸ ஸௌமித்ரி: ஸ த்வாம் குஶலமப்ரவீத் ॥ 23

தவ - "உமது
ஸகா - தோழரும்
ஸத்ய பராக்ரம: - ஸத்யத்தையே பராக்கிரமமாய்க் கொண்டவரும்
காகுத்ஸ்த: து - ககுத்ஸ்த வம்சத்தவருமான
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஹஸீத: - ஸீதாதேவியாடு கூடவும்
ஸ ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணரோடு கூடவும்
த்வாம் - உம்மிடம்
குஶலம் - க்ஷேமத்தை
அப்ரவீத் - வினவினார்."

पञ्चमीमद्य रजनीमुषित्वा वचनान्मुने: ।
भरद्वाजाभ्यनुज्ञातं द्रक्ष्यस्यद्यैव राघवम् ॥

பஞ்சமீமத்ய ரஜநீமுஷித்வா வசனான் முனே: ।
பரத்வாஜாப்யநுஞாதம் த்ரக்ஷ்யஸ்யத்யைவ ராகவம் ॥ 24

முனே: - "முனிவரின்
வசனாத் - ஆஜ்ஞையால்
அத்ய - இன்று
பஞ்சமீம் - பஞ்சமியினது
ரஜநீம் - இரவு
உஷித்வா - இருந்து
பரத்வாஜாப்யநுஞாதம்-பரத்வாஜ முனிவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டு
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
அத்ய ஏவ - சடுதியிலேயே
த்ரக்ஷ்யஸி - காண்பீர்."

एवमुक्त्वा महातेजा संप्रहृष्टतनूरुहः ।
उत्पपात महावेगो वेगवानविचारयन् ॥

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: ।
உத்பபாத மஹாவேகோ வேகவாநவிசாரயன் ॥ 25

மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜஸ்வியாகிய
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	-	புகன்று விட்டு
மஹாவேக:	-	வேகம் மிகுந்தவராய்
ஸம்ப்ர ஹ்ருஷ்டதநூருஹ:	-	மயிர்ச்சிலிப்புற்றவராக
அவிசாரயன்	-	ஒன்றையும் கருதாதவராக
உத்பபாத	-	உயரக் கிளம்பினார்.

सोऽपश्यद्रामतीर्थं च नदीं वालुकिनीं तथा ।
गोमतीं तां च सोऽपश्यद्भीमं सालवनं तथा ॥
प्रजाश्च बहुसाहस्राः स्फीताञ्जनपदानपि ॥

ஸோऽபஶ்யத் ராமதீர்தம் ச நதீம் வாலுகினீம் ததா ।
கோமதீம் தாம் ச ஸோऽபஸ்யத் பீமம் ஸாலவனம் ததா ॥
ப்ரஜாஸ்ச பஹுஸாஹஸ்ரா: ஸ்பீதாஞ்ஜனதாநபி ॥ 26

ஸ:	-	அவர்
ராமதீர்தம் ச	-	ராமதீர்த்தத்தையும்
வாலுகினீம்	-	வாலுகினி என்ற
நதீம் ததா	-	நதியையும்
அபஸ்யத்	-	கண்டார்;
ஸ:	-	அவர்
தாம்	-	அந்த
கோமதீம் ச	-	கோமதீநதியையும்
பீமம்	-	பயங்கரமான
ஸாலவனம் ததா	-	ஆச்சாமரக் காட்டையும்
பஹுஸாஹஸ்ரீ:	-	பல்லாயிரக்கணக்கான
ப்ரஜா: ச	-	ஜனங்களையும்
ஸ்பீதான்	-	வளமுற்ற
ஜனபதாந் அபி	-	பட்டணங்களையும்
அபஸ்யத்	-	கண்டார்.

स गत्वा दूरमध्वानं त्वरितः कपिकुञ्जरः ।
आससाद द्रुमान् फुल्लान्नन्दिग्रामसमीपगान् ॥

ஸ கத்வா தூரமத்வானம் த்வரித: கபிகுஞ்ஜர: ।
ஆஸஸாத த்ருமான் புல்லான் நந்திக்ரரம ஸமீபகான் ॥ 27

स्त्रीभिः सपुत्रैर्वृद्धैश्च रममाणैरलङ्कृतान् ।
सुराधिपस्योपवने यथा चैत्ररथे द्रुमान् ॥

ஸ்த்ரீபி: ஸ புத்ரைர் வ்ருத்தைஶ்ச ரமமாணைரலங்க்ருதான் ।
ஸுராதிபஸ்யோபவனே யதா சைத்ரதே த்ருமான் ॥ 28

ஸ:	-	அந்த
கபிகுஞ்ஜர:	-	வானரோத்தமர்
த்வரித:	-	வேகமுற்றவராய்
தூரம்	-	நெடு
அத்வானம்	-	வழியை
கத்வா	-	கடந்து
நந்தி க்ராம ஸமீபகான்	-	நந்திக்கிராமத்தினருகிலிருப்பவைகளும்
புல்லான்	-	புஷ்பித்தவைகளும்
ஸ்த்ரீபி:	-	ஸ்த்ரீகளோடும்
ஸ புத்ரை:	-	புதல்வர்களோடு கூடிய
வ்ருத்தை: ச	-	முதியவர்களோடும்
ரமமாணை:	-	விளையாடுகிறவர்களால்
அலங்க்ருதான்	-	அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும்
ஸுராதிபஸ்ய	-	தேவேந்திரனுடைய
உபவனே	-	உத்தியான வனத்திலும்
சைத்ரதே	-	சைத்ரரத உத்தியான வனத்திலுமிருக்கும்
த்ருமான் யதா	-	மரங்களைப் போன்றவைகளுமான
த்ருமான்	-	விருக்ஷங்களை
ஆஸஸாத	-	அணுகினார்.

क्रोशमात्रे त्वयोध्यायाश्चीरकृष्णाजिनाम्बरम् ।
ददर्श भरतं दीनं कृशमाश्रमवासिनम् ॥
க்ரோஶமாத்ரேத்வயோத்யாயாஶ் சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் ।
ததர்ஶ பரதம் தீனம் க்ருஶமாஶ்ரம வாஸினம் ॥ 29

जटिलं मलदिग्धाङ्गं भ्रातृव्यसनकर्शितम् ।
फलमूलाशिनं दान्तं तापसं धर्मचारिणम् ॥
ஜடிலம் மல திக்தாங்கம் ப்ராதருவயனஸகர்ஶிதம் ।
பல மூலாஶினம் தாந்தம் தாபஸம் தர்மசாரிணம் ॥ 30

समुन्नतजटाभारं वल्कलाजिनवाससम् ।
नियतं भावितात्मानं ब्रह्मर्षिसमतेजसम् ॥
ஸமுன்னத ஜடாபாரம் வல்கலாஜின வாஸஸம் ।
நியதம் பாவிதாத்மானம் ப்ரஹ்மர்ஷி ஸமதேஜஸம் ॥ 31

पादुके ते पुरस्कृत्य शासन्तं वै वसुन्धराम् ।
चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य त्रातारं सर्वतो भयात् ॥
பாதுகே தே புரஸ்க்ருத்ய ஶாஸந்தம் வை வஸுந்தராம் ।
சாதுர்வர்ண்யஸ்ய லோகஸ்ய த்ராதாரம் ஸர்வதோ பயாத் ॥ 32

उपस्थितममात्यैश्च शुचिभिश्च पुरोहितैः ।
बलमुख्यैश्च युक्तैश्च काषायाम्बरधारिभिः ॥

உபஸ்திதமமாத்யைஶ்ச ஶுசிபிஶ்ச புரோஹிதை: ।
பலமுக்யைஶ்ச யுக்தைஶ்ச காஷாயாம்பர தாரிபி: ॥ 33

அயோத்யாயா: - அயோத்திக்கு
க்ரோஶமாத்ரே - கூப்பிடு தூரத்தில்
ஆஶ்ரம வாஸினம் - ஆச்ரமத்தில் வஸிப்பவரும்
சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம்-மரவுரியையும் மாந்தோலையுமுடுத்தவரும்
ஜடிலம் - ஜடாதாரியும்
மல திக்தாங்கம் - அழுக்குப் படிந்த மேனியுற்றவரும்
ப்ராத்ரு வ்யனஸகர்ஶிதம்-தமையனாரைக் குறித்து சோகத்தால் வாடியவரும்
பலமூலாஶினம் - கனிகளையும், கிழங்குகளையும் புசிப்பவரும்
தாந்தம் - மனத்தையடக்கிய வரும்
தாபஸம் - தபவேடங்கொண்டு
தர்மசாரிணம் - தர்மத்தையே மேற்கொண்டவரும்
ஸமுன்னத ஜடாபாரம்-நிமிர்ந்த ஜடாமண்டலங்களைக் கொண்டவரும்
வல்கலாஜின வாஸஸம்-மரவுரியையும் மான்தோலையும் போர்த்தவரும்
நியதம் - அசையா பக்தி கொண்டவரும்
பாவிதாத்மானம் - உள்ளத்தை தியானத்தில் செலுத்தியவரும்
ப்ரஹ்மர்ஷி ஸமதேஜஸம் -பிரம்மரிஷிக்கு நிகரான தேஜஸ் கொண்டவரும்
தே - அந்த
பாதுகே - இரு திருப்பாதுகைகளையும்
புரஸ்க்ருத்ய - முன்னிட்டுக் கொண்டு
வஸுந்தராம் வை - பூமியையே
ஶாஸந்தம் - ஆள்பவரும்
லோகஸ்ய - உலகத்தின்
சாதுர்வர்ண்யஸ்ய - சதுர்வர்ணங்களின் தருமத்தையும்
ஸர்வத: - எல்லா
பயாத் - ஆபத்தினின்றும்
த்ராதாரம் - ரக்ஷிப்பவரும்
காஷாயாம்பர தாரிபி:-காஷாய ஆடைகளையணிந்தவர்களும்
யுக்தை: ச - அசையாப் பற்றுடையவர்களுமான
அமாத்யை: ச - மந்திரிகளாலும்
ஶுசிபி: - பரிசுத்தர்களான
புரோஹிதை: ச - புரோகிதர்களாலும்
பலமுக்யை: ச - ஸேனைத்தலைவர்களாலும்

உபஸ்திதம்	-	ஸேவிக்கப் பெற்றவரும்
தீனம்	-	ஏக்கங்கொண்டு
க்ருஶம்	-	இளைத்திருப்பவருமான
பரதம்	-	பரதரை
து	-	அப்பொழுது
ததர்ஶ	-	கண்டார்.

न हि ते राजपुत्रं तं चीरकृष्णाजिनाम्बरम् ।
परिमोक्तुं व्यवस्यन्ति पौरा वै धर्मवत्सलम् ॥

ந ஹி தே ராஜபுத்ரம் தம் சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் ।
பரிபோக்தும் வ்யவஸ்யந்தி பௌரா வை தர்மவத்ஸலம் ॥ 34

சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம்-மரவுரியையும் மான்தோலையுமுடுத்தவரும்

தர்ம வத்ஸலம்	-	தருமத்திலசையாப் பற்றுடையவருமான
தம்	-	அந்த
ராஜபுத்ரம் வை	-	சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரரை (பரதரை)
தே பௌரா:	-	அந்த நகர ஜனங்கள்
பரிபோக்தும் ஹி	-	ஸுகித்திருக்கச் செய்ய
வ்யவஸ்யந்தி ந	-	துணியவில்லை.

तं धर्ममिव धर्मज्ञं देहवन्तमिवापरम् ।
उवाच प्राञ्जलिर्वाक्यं हनुमान् मारुतात्मजः ॥

தம் தர்மமிவ தர்மஜ்ஞம் தேஹவந்த மிவாபரம் ।
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யம் ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 35

மாருதாத்மஜ:	-	வாயுமைந்தராகிய
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ப்ராஞ்ஜலி:	-	அஞ்ஜலிஹஸ்தராய்
தேஹ வந்தம்	-	உருவெடுத்த
அபரம்	-	மற்றொரு
தர்மம் இவ	-	தர்மம் போன்றிருப்பவரும்
இவ	-	முற்றும்
தர்மஜ்ஞம்	-	அறநெறியுணர்ந்தவருமான
தம்	-	அவரிடம்
வாக்யம்	-	ஒரு சொல்லை
உவாச	-	சொன்னார்;

वसन्तं दण्डकारण्ये यं त्वं चीरजटाधरम् ।
अनुशोचसि काकुत्स्थं स त्वां कुशलमब्रवीत् ॥

வஸந்தம் தண்டகாரண்யே யம் த்வம் சீரஜடாதரம் । 36
அனுஶோசஸி காகுத்ஸ்தம் ஸ த்வாம் குஶலமப்ரவீத் ॥

த்வம்	-	“தேவரீர்
சீரஜடாதரம்	-	மரவுரியையும் ஜடைகளையும் தரித்து

தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரண்யத்தில்
வஸந்தம்	- வசிக்கின்றவரான
யம்	- எந்த
காகுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமருக்காக
அனுஶோசஸி	- துயரமுற்றிருக்கிறீரோ
ஸ:	- அவர் (ஸ்ரீராமர்)
த்வாம்	- தேவரீரிடம்
குஶலம் அப்ரவீத்	- க்ஷேமத்தை சொல்லி விடுத்திருக்கிறார்.''

प्रियमाख्यामि ते देव शोकं त्यक्ष्यसि दारुणम् ।
अस्मिन्मुहूर्ते भ्रात्रा त्वं रामेण सह सङ्गतः ॥
लक्ष्मणेन च वैदेह्या परां प्रीतिमवाप्स्यसि ॥

ப்ரியமாக்யாமி தே தேவ ஶோகம் த்யஜஸூதாருணம் ।
அஸ்மின் முஹூர்த்தே ப்ராத்ரா த்வம் ராமேண ஸஹ ஸங்கத: ॥
லக்ஷ்மணேன ச வைதேஹ்யா பராம் ப்ரீதிமாவாப்ஸ்யஸி ॥ 37

லக்ஷ்ம	
தேவ	- ''ஜயனே !
தே	- உமக்கு
ப்ரியம்	- பிரியமானதை
ஆக்யாமி	- தெரிவிக்கின்றேன்;
த்வம்	- தேவரீர்
அஸ்மின்	- இந்த
முஹூர்தே	- க்ஷணத்தில்
ப்ராத்ரா	- தமையனாரான
ராமேண	- ஸ்ரீராமரோடும்
லக்ஷ்மணேன	- லக்ஷ்மணரோடும்
வைதேஹ்யா ச	- ஜானகீதேவியாரோடும்
ஸங்கத:	- கூடியவராய்
தாருணம்	- கொடிய
ஶோகம்	- துயரத்தை
த்யக்ஷ்யஸி	- விட்டொழிப்பீர்;
பராம்	- பரமமான
ப்ரீதிம்	- மனச்சந்துஷ்டியை
அவாப்ஸ்யஸி	- அடைவீர்.''

निहत्य रावणं रामः प्रतिलभ्य च मैथिलीम् ।
उपयाति समृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥

நிஹத்ய ராவணம் ராம: ப்ரதிலப்ய ச மைதிலீம் ।
உபயாதி ஸம்ருத்தார்த: ஸஹமித்ரைர் மஹாபலை: ॥ 38

लक्ष्मणश्च महातेजा वैदेही च यशस्विनी ।
सीता समग्रा रामेण महेन्द्रेण यथा शची ॥

லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாதேஜா வைதேஹீ ச யஶஸ்விநீ ।
ஸீதா ஸமக்ரா ராமேண மஹேந்த்ரேண யதா ஶசீ ॥ 39

ராம:	-	"ஸ்ரீராமர்
ராவணம்	-	ராவணனை
நிஹத்ய	-	கொன்று
மைதிலீம் ச	-	ஜானகீ தேவியாரையும்
ப்ரதிலப்ய	-	மீட்டுக் கொண்டு
ஸம்ருத்தார்த:	-	மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராய்
மஹாபலை:	-	மகாபலசாலிகளான
மித்ரை: ஸஹ	-	நண்பர்களுடன் கூட
உபயாதி	-	வருகின்றார்;
மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜஸ்வியான
லக்ஷ்மண: ச	-	லக்ஷ்மணரும்
யஶஸ்விநீ	-	கீர்த்திமதியும்
வைதேஹி	-	ஜனகரின் திருமகளுமான
ஸீதா ச	-	ஸீதாப்பிராட்டியால்
மஹேந்த்ரேண	-	தேவேந்திரனோடு
ஶசீ யதா	-	இந்திராணீதேவி போல
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரோடு
ஸமக்ரா	-	கூடியவளாய்
ச	-	அப்படியே வருகின்றார்கள்."

एवमुक्तो हनुमता भरतो भ्रातृवत्सलः ।
पपात सहसा हृष्टो हर्षान्मोहं जगाम ह ॥

ஏவமுக்தோ ஹநுமதா பரதோ ப்ராத்ரு வத்ஸல: ।
பபாத ஸஹஸா ஹ்ருஷ்டோ ஹர்ஷான் மோஹம் ஜகாம ஹ ॥ 40

ஹநுமதா	-	ஹனுமாரால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	தெரிவிக்கப்பட்ட
ப்ராத்ரு வத்ஸல:	-	தமையனாரிடம் வழுவா அன்புகொண்ட
பரத:	-	பரதர்
ஹ்ருஷ்ட:	-	மனமகிழ்ந்தவராய்
ஸஹஸா	-	தத்க்ஷணமே
பபாத	-	வீழ்ந்தார்;
ஹர்ஷாத்	-	ஆனந்தத்தால்
மோஹம்	-	மூர்ச்சை
ஜகாம ஹ	-	அடைந்தார்.

ततो मुहूर्तादुत्थाय प्रत्याश्वस्य च राघवः ।
हनुमन्तमुवाचेदं भरतः प्रियवादिनम् ॥

ததோ முஹூர்தாதுத்தாய ப்ரத்யாஶ்வஸ்ய ச ராகவ: ।
ஹநுமந்தமுவாசேதம் பரத: ப்ரியவாதினம் ॥ 41

ராகவ:	-	ரகுகுலதிலகரான
பரத:	-	பரதர்
தத:	-	அப்பொழுது
முஹூர்தாத்	-	க்ஷணநேரத்தில்
ப்ரத்யாஶ்வஸ்ய ச	-	மூர்ச்சை தெளிந்து
உத்தாய	-	எழுந்து
ப்ரிய வாதினம்	-	பிரியத்தைத் தெரிவித்த
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
இதம் உவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்;

अशोकजैः प्रीतिमयैः कपिमालिङ्ग्य संभ्रमात् ।
सिषेच भरतः श्रीमान् विपुलैरस्त्रबिन्दुभिः ॥

அஶோகஜை: ப்ரீதிமயை: கபிமாலிங்க்ய ஸம்ப்ரமாத் ।
ஸிஷேச பரத: ஸ்ரீமான் விபுலைரஸ்ரபிந்துபி: ॥ 42

ஸ்ரீமான் பரத:	-	ஸ்ரீமானான பரதர்
ஸம்ப்ரமாத்	-	பரபரப்புடன்
கபிம் ஆலிங்க்ய	-	வானரரைத் தழுவி
ப்ரீதிமயை:	-	ப்ரீதிமயமானவைகளும்
அஶோகஜை:	-	ஆனந்தத்தால் பெருகியவைகளும்
விபுலை:	-	ஏராளமானவைகளுமான
ஆஸ்ரபிந்துபி:	-	கண்ணீர்த் துளிகளால்
ஸீஷேச	-	நனைத்தார்.

देवो वा मानुषो वा त्वमनुक्रोशादिहागतः ।
प्रियाख्यानस्य ते सौम्य ददामि ब्रुवतः प्रियम् ॥

தேவோ வா மானுஷோ வா த்வமநுக்ரோஶாதிஹாகத: ।
ப்ரியாக்யானஸ்ய தே ஸௌம்ய ததாமி ப்ருவத: ப்ரியம் ॥ 43

गवां शतसहस्त्रं च ग्रामाणां च शतं परम् ।
सुकुण्डलाः शुभाचारा भार्याः कन्याश्च षोडश ॥

கவாம் ஶதஸஹஸ்ரம் ச க்ராமாணாம் ச ஶதம் பரம் ।
ஸுகுண்டலா: ஶுபாசாரா பார்யா: கன்யாஶ்ச ஷோடஶ ॥ 44

हेमवर्णाः सुनासोरूः शशिसौम्याननाः स्त्रियः ।
सर्वाभरणसंपन्नाः संपन्नाः कुलजातिभिः ॥

ஹேம வர்ணா: ஸுநாஸோரூ: ஶஶிஸௌம்யாநநா: ஸ்த்ரிய:।
ஸர்வாபரண ஸம்பன்நா: ஸம்பன்நா: குலஜாதிபி: ॥

அநுக்ரோஶாத் - "கருணை கூர்ந்து 45
இஹ ஆகத: - இங்கு வந்தருளிய
த்வம் - தேவரீர்
தேவ: - தேவரோ
மாநுஷ: வா - மானிடரோ !
ஸௌம்ய - புண்யாத்மாவே !
ப்ரியாக்யானஸ்ய - பிரியமொழிக்கொண்டு
ப்ரியம் - பிரியமான செய்தி
ப்ருவத: - உரைக்கும்
தே - தேவரீருக்கு
கவாம் - பசுக்களின்
ஶத ஸஹஸ்ரம் ச - நூறாயிரத்தையும்
க்ராமாணாம் - கிராமங்களின்
பரம் ஶதம் ச - சிறந்த நூறையும்
ஸுகுண்டலா: - அழகிய குண்டலங்களையுடையவர்களும்
ஶுபாசாரா: - சிறந்த நடத்தையுடையவர்களும்
பார்யா: - விவாகத்திற்குரியவர்களுமான
ஷோடஶ - பதினாறு
கன்யா: ச - கன்னிகைகளையும்
ஹேம வர்ணா: - தங்கநிறங்கொண்டவர்களும்
ஸுநா ஸோரூ: - அழகிய தொடைகளையுடையவர்களும்
ஶஶிஸௌம்யாநநா:-சந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவர்களும்
ஸர்வாபரண ஸம்பன்நா:-எல்லா அணிகளுமுற்றவர்களும்
குலஜாதிபி: - பிறப்பினாலும் தன்மையாலும்
ஸம்பன்நா: - சிறந்தவர்களுமான
ஸ்த்ரிய: - ஸ்த்ரீகளையும்
ததாமி - அளிக்கின்றேன்."

निशम्य रामागमनं नृपात्मजः कपिप्रवीरस्य तदद्भुतोपमम् ।
प्रहर्षितो रामदिदृक्षयाभवत् पुनश्च हर्षादिदमब्रवीद्वचः ॥

நிஶம்ய ராமாகமனம் ந்ருபாத்மஜ:
கபி ப்ரவீரஸ்ய ததத்புதோபமம் ।
ப்ரஹர்ஷிதோ ராம தித்ருக்ஷயாபவத்
புனஶ்ச ஹர்ஷாதிதமப்ரவீத் வச: ॥ 46

ந்ருபாத்மஜ: - சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரர் (பரதர்)
கபி ப்ரவீரஸ்ய - வானரோத்தமரின் மூலம்
தத்அத்புதோபமம் - அந்த ஒப்பற்றதான

ராமாகமனம்	-	ஸ்ரீராமரது வரவை
நிஶம்ய	-	கேட்டு,
ராம தித்ருக்ஷயா	-	ஸ்ரீராமரைக்காண ஆவல்கொண்டு
ப்ரஹர்ஷித:	-	உள்ளம் பூரித்தவராய்
அபவத்	-	இருந்தார்;
ஹர்ஷாத்	-	களிப்புமிகையால்
புன: ச	-	மீளவும்
வச:	-	சொல்லொன்றை
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீம்த் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
பரதப்ரியாக்யாநம் நாம அஷ்டாவிம்ஶத்யுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகோந த்ரிம்ஶத் உத்தர ஶததம: ஸர்க: - 129

बहूनि नाम वर्षाणि गतस्य सुमहद्वनम् ।
शृणोम्यहं प्रीतिकरं मम नाथस्य कीर्तनम् ॥

பஹூநி நாம வர்ஷாணி கதஸ்ய ஸுமஹத்வனம் ।
ஶ்ருணோம்யஹம் ப்ரீதிகரம் மம நாதஸ்ய கீர்தனம் ॥

பஹூநி - “பல 1
வர்ஷாணி - வருஷங்களை
ஸுமஹத் - பெரும்
வனம் - காட்டிற்கு
கதஸ்ய - சென்று கடத்திய
மம - எனது
நாதஸ்ய - நாதரின்
ப்ரீதிகரம் - உவப்பளிக்கும்
கீர்தனம் - செய்தியை
அஹம் - நான்
ஶ்ருணோமி நாம - கேட்பது நிஜம் தானா ?”

कल्याणी बत गाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे ।
एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि ॥

கல்யாணீ பத காதேயம் லௌகிகீ ப்ரதிபாதி மே ।
ஏதி ஜீவந்தமாநந்தோ நரம் வர்ஷஶதாதபி ॥ 2

ஜீவந்தம் - “உயிர் வாழும்
நரம் - ஒரு மனிதனை
வர்ஷஶதாத் அபி - பல வருடங்கள் கழித்தாயினும்
ஆநந்த: - ஆனந்தமானது
ஏதி - வந்தடைகிறது
இயம் - என்ற இந்த
லௌகிகீ - உலகத்தாரால் வழங்கப்படும்
காதா - முதுமொழி
கல்யாணீ - உண்மையாகவே
மே - என் விஷயத்தில்
ப்ரதிபாதி - தோன்றுகிறது;
பத - மிகச் சந்தோஷம்.”

राघवस्य हरीणां च कथमासीत् समागमः ।
कस्मिन् देशे किमाश्रित्य तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः ॥

ராகவஸ்ய ஹரீணாம் ச கதமாஸீத் ஸமாகம: । 3
கஸ்மின் தேஶே கிமாஶ்ரித்ய தத்த்வமாக்யாஹி ப்ருச்சத: ॥

கஸ்மின் தேஶே - "எந்த தேசத்தில்
கிம் ஆஶ்ரித்ய - எதைக் கொண்டு
கதம் - எங்ஙனம்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கும்
ஹரீணாம் ச - வானரர்களுக்கும்
ஸமாகம: - நட்பு
ஆஸீத் - ஏற்பட்டது ?
ப்ருச்சத: - வினவும் எனக்கு
தத்த்வம் - உள்ளபடி
ஆக் யாஹி - தெரிவிப்பீராக."

स पृष्टो राजपुत्रेण बृस्यां समुपवेशितः ।
आचचक्षे ततः सर्वं रामस्य चरितं वने ॥

ஸ ப்ருஷ்டோ ராஜபுத்ரேண ப்ருஸ்யாம் ஸமுபவேஶித: ।
ஆசசக்ஷே தத: ஸர்வம் ராமஸ்ய சரிதம் வனே ॥ 4

ஸ: - அவர் (ஹனுமார்)
ராஜ புத்ரேண - சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரரால் (பரதரால்)
ப்ருஸ்யாம் - குசாஸனத்தில்
ஸமுபவேஶித: - உட்கார வைக்கப்பட்டு
ப்ருஷ்ட: - வினவப்பட்டவராய்
தத: - அப்பொழுது
வனே - காட்டில்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
சரிதம் - விருத்தாந்தம்
ஸர்வம் - முழுமையையும்
ஆசச க்ஷே - பின்வருமாறு பேசலுற்றார்;

यथा प्रव्राजितो रामो मातुर्दत्तो वरस्तव ।
यथा च पुत्रशोकेन राजा दशरथो मृतः ॥

யதா ப்ரவ்ராஜிதோ ராமோ மாதுர்தத்தோ வரஸ்தவ ।
யதா ச புத்ரஶோகேந ராஜா தஶரதோ ம்ருத: ॥ 5

यथा दूतैस्त्वमानीतस्तूर्णं राजगृहात् प्रभो ।
त्वयायोध्यां प्रविष्टेन यथा राज्यं न चेप्सितम् ॥

யதா தூதைஸ்த்வமாநீதஸ்தூர்ணம் ராஜக்ருஹாத் ப்ரபோ ।
த்வயாயோத்யாம் ப்ரவிஷ்டேன யதா ராஜ்யம் ந சேப்ஸிதம் ॥ 6

चित्रकूटं गिरिं गत्वा राज्येनामित्रकर्शन ।
निमन्त्रितस्त्वया भ्राता धर्ममाचरता सताम् ॥

சித்ரகூடம் கிரிம் கத்வா ராஜ்யேநாமித்ரகர்ஶன ।
நிமந்த்ரிதஸ் த்வயா ப்ராதா தர்மமாசரதா ஸதாம் ॥ 7

स्थितेन राज्ञो वचने यथा राज्यं विसर्जितम् ।
आर्यस्य पादुके गृह्य यथासि पुनरागतः ॥
ஸ்திதேந ராஜ்ஞோ வசனே யதா ராஜ்யம் விஸர்ஜிதம் ।
ஆர்யஸ்ய பாதுகே க்ருஹ்ய யதாஸி புனராகத: ॥ 8

सर्वमेतन्महाबाहो यथावद्विदितं तव ।
त्वयि प्रतिप्रयाते तु यद्वृत्तं तन्निबोध मे ॥
ஸர்வமேதன் மஹாபாஹோ யதாவத் விதிதம் தவ ।
த்வயி ப்ரதிப்ரயாதே து யத் வ்ருத்தம் தன்னிபோத மே ॥ 9

ப்ரபோ - "பிரபுவே !
அமித்ர கர்ஶன - சத்ருசம்ஹாரகரே !
மஹாபாஹோ - மகாபாஹுவே !
தவ - தேவரீரது
மாது: - தாயாருக்கு
வர: - வரம்
தத்த: - கொடுக்கப்பட்டு
ராம: - ஸ்ரீராமர்
யதா - எவ்வாறு
ப்ரவ்ராஜித: - காட்டிற்கனுப்பப்பட்டாரோ அதுவும்,
தஶரத: - தசரத
ராஜா - சக்ரவர்த்தியார்
புத்ரஶோகேந - புத்திர சோகத்தால்
யதா - எவ்விதம்
ம்ருத: ச - மறுலோகஞ்சென்றாரோ அதுவும்
த்வம் - தேவரீர்
தூதை: - தூதர்களால்
ராஜ க்ருஹாத் - (மாமன்) அரண்மனையினின்று
தூர்ணம் - விரைவாய்
யதா - எங்ஙனம்
ஆநீத: - அழைத்து வரப்பட்டீரோ அதுவும்,
அயோத்யாம் - அயோத்திக்கு
ப்ரவிஷ்டேன - வந்த
த்வயா - தேவரீரால்
யதா - எவ்வாறு
ராஜ்யம் - ராஜ்யம்
ஈப்ஸிதம் ந - விரும்பப்படவில்லையோ அதுவும்,

ஸதாம்	-	சான்றோர்களின்
தர்மம்	-	தர்மத்தை
ஆசரதா	-	பற்றியொழுகும்
த்வயா	-	தேவரீரால்
சித்ரகூடம்	-	சித்திரகூட
கிரிம்	-	மலைக்கு
கத்வா	-	சென்று
ப்ராதா	-	தமையனார்
ராஜ்யேந நிமந்திரித: ச	-	அரசை ஏற்றுக் கொள்ள பிரார்த்தித்தழைக்கப்பட்டதோ அதுவும்,
ராஞ:	-	சக்ரவர்த்தியாரது
வசனே	-	ஆஜ்ஞையிலேயே
ஸ்திதேந	-	இருக்கின்ற அவரால் (ஸ்ரீராமரால்)
ராஜ்யம்	-	அரச பதவி
யதா	-	எங்ஙனம்
விஸர்ஜிதம்	-	மறுக்கப்பட்டதோ அதுவும்,
ஆர்யஸ்ய	-	தமையனின்
பாதுகே	-	பாதுகைகளை
க்ருஹ்ய	-	வாங்கிக் கொண்டு
யதா	-	எவ்வாறு
புன:	-	மீளவும்
ஆகத: அஸி	-	திரும்பி வந்தீரோ அதுவும் ஆகிய
ஏதத்	-	இது
ஸர்வம்	-	யாவும்
தவ	-	தேவரீருக்கு
யதாவத்	-	உள்ளபடி
விதிதம்	-	தெரிந்ததே;
த்வயி	-	தேவரீர்
ப்ரயாதே	-	எழுந்தருளியவுடன்
யத்	-	எது
வ்ருத்தம்	-	நடைபெற்றதோ
தத்	-	அதை
மே	-	என்னிடம்
நிபோத	-	கேட்டருள்வீராக.''

अपयाते त्वयि तदा समुद्भ्रान्तमृगद्विजम् ।
परिद्यूनमिवात्यर्थं तद्वनं समपद्यत ॥

அபயாதே த்வயி ததா ஸமுத்ப்ராந்த ம்ருகத்விஜம் ।
பரித்யூன மிவாத்யர்தம் தத்வனம் ஸமபத்யத ॥ 10

த்வயி - "தேவரீர்
அபயாதே - எழுந்தருளியவளவில்
ததா - அப்பொழுது
தத் - அந்த
வனம் - வனம்
ஸமுத் ப்ராந்த ம்ருகத்விஜம்-கலவரமுற்ற மிருகங்களையும், பறவைகளையும் கொண்டதாய்
அத்யர்தம் - மிகவும்
பரித்யூனம் இவ - பரிதவிப்பது போன்றதாய்
ஸமபத்யத - ஆயிற்று."

तद्धस्तिमृदितं घोरं सिंहव्याघ्रमृगायुतम् ।
प्रविवेशाथ विजनं सुमहद्दण्डकावनम् ॥

தத் ஹஸ்தி ம்ருதிதம் கோரம் ஸிம்ஹவ்யாக்ரம்ருகாயுதம் ।
ப்ரவிவேஶாத விஜனம் ஸுமஹத் தண்டகாவனம் ॥ 11

அத - "அப்பொழுது
ஹஸ்தி ம்ருதிதம் - யானைகளால் அழிக்கப்பட்டதும்
ஸிம்ஹ வ்யாக்ரம்ருகாயுதம்-சிங்கங்களும், புலிகளும், மான்களும் வஸிக்கப்பெற்றதும்
விஜனம் - நிர்ஜனமானதும்
கோரம் - பயங்கரமானதுமான
தத் - அந்த
ஸுமஹத் தண்டகாவனம்-பெரும் தண்டகாவனத்திற்குள்
ப்ரவிவேஶ - ஸ்ரீராமர் புகுந்தார்."

तेषां पुरस्ताद्बलवान् गच्छतां गहने वने ।
निनदन् सुमहानादं विराधः प्रत्यदृश्यत ॥

தேஷாம் புரஸ்தாத் பலவான் கச்சதாம் கஹனே வனே ।
நிநதன் ஸுமஹாநாதம் விராத: ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 12

கஹனே - "அடர்ந்த
வனே - வனத்தில்
கச்சதாம் - செல்லும்
தேஷாம் - அவர்களது
புரஸ்தாத் - முன்பாக
பலவான் - பலசாலியான
விராத: - விராதனென்பவன்
ஸுமஹாநாதம் - பேரோசை கொண்டு
நிநதன் - கர்ஜிக்கின்றவனாய்
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத - தோன்றினான்."

तमुत्क्षिप्य महानादमूर्ध्वबाहुमधोमुखम् ।
निखाते प्रक्षिपन्ति स्म नदन्तमिव कुञ्जरम् ॥

ஸமுத்க்ஷிப்ய மஹாநாதமூர்த்வபாஹு மதோமுகம் ।
நிகாதே ப்ரக்ஷிபந்திஸ்ம நதந்திமிவ குஞ்ஜரம் ॥ 13

மஹாநாதம் - "பேரோசை எழுப்புகின்றவனும்
நதந்தம் - பிளிறுகின்ற
குஞ்ஜரம் இவ - யானை போன்றவனும்
ஊர்த்வ பாஹு ம் - உயர்த்திய கைகள் கொண்டவனுமான
தம் - அவனை
உத்க்ஷிப்ய - தூக்கியெறிந்து
அதோமுகம் - தலைகீழாக
நிகாதே - குழியொன்றில்
ப்ரக்ஷிபந்தி ஸ்ம - தள்ளினார்கள்."

तत् कृत्वा दुष्करं कर्म भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
सायाह्ने शरभङ्गस्य रम्यमाश्रममीयतुः ॥

தத் க்ருத்வா துஷ்கரம் கர்ம ப்ராதரௌ ராம லக்ஷ்மணௌ ।
ஸாயாஹ்னே ஶரபங்கஸ்ய ரம்யமாஶ்ரமமீயது: ॥ 14

ப்ராதரௌ - "பிராதாக்களாகிய
ராம லக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
தத் - அந்த
துஷ்கரம் - செயற்கரிய
கர்ம - செயலை
க்ருத்வா - செய்து முடித்து,
ஸாயாஹ்னே - மாலையில்
ஶரபங்கஸ்ய - சரபங்கரது
ரம்யம் - அழகான
ஆஶ்ரமம் - ஆச்ரமத்திற்கு
ஈயது: - வந்து சேர்ந்தார்கள்."

शरभङ्गे दिवं प्राप्ते रामः सत्यपराक्रमः ।
अभिवाद्य मुनीन् सर्वाञ्जनस्थानमुपागमत् ॥

ஶரபங்கே திவம் ப்ராப்தே ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
அபிவாத்ய முனீன் ஸர்வாஞ் ஜனஸ்தானமுபாகமத் ॥
த்ருஷ்ட்வாऽகஸ்த்யம் மஹாத்மானாம் தேன தத்தவராயுத: ॥ 15

ஸத்ய பராக்ரம: - "வீண்போகா பராக்கிரமம் கொண்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஶரபங்கே - சரபங்க முனிவர்

திவம்	-	தேவலோகத்தை
ப்ராப்தே	-	அடைந்தவுடன்
ஸர்வான்	-	எல்லா
முனீன்	-	மகரிஷிகளையும்
அபிவாத்ய	-	நமஸ்கரித்து விட்டு
ஜனஸ்தானம்	-	ஜனஸ்தானத்திற்கு
உபாகமத்	-	வந்து சேர்ந்தார்;
மஹாத்மானம்	-	மகாத்மாவாகிய
அகஸ்த்யம்	-	அகஸ்தியரை
த்ருஷ்ட்வா	-	தரிசித்து
தேன	-	அவரால்
தத்தவராயுத:	-	சிறந்த ஆயுதங்கள் கொடுத்தருளப்பட்டார்.''

ततः पश्चाच्छूर्पणखा रामपार्श्वमुपागता ॥

தத: பஶ்சாத் ஶூர்பணகா ராமபார்ஶ்வ முபாகதா । 16

தத: பஶ்சாத்	-	''அதன் பிறகு
சூர்பணகா	-	சூர்பணகை என்பவள்
ராம பார்ஶ்வம்	-	ஸ்ரீராமரது ஸமீபம்
உபாகதா	-	வந்தாள்.''

ततो रामेण संदिष्टो लक्ष्मणः सहसोत्थितः ।
प्रगृह्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासं महाबलः ॥

ததோ ராமேண ஸந்திஷ்டோ லக்ஷ்மண: ஸஹஸோத்தித: ।
ப்ரக்ருஹ்ய கட்கம் சிச்சேத கர்ணநாஸம் மஹாபல: ॥ 17

தத:	-	''அப்பொழுது
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஸந்திஷ்ட:	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
மஹாபல:	-	மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஸஹஸா	-	சடக்கென
உத்தித:	-	எழுந்து
கட்கம்	-	கத்தியை
ப்ரக்ருஹ்ய	-	கையிலெடுத்து
கர்ணநாஸம்	-	காதுகளையும் மூக்கையும்
சிச்சேத	-	அறுத்து விட்டார்.''

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ।
हतानि वसता तत्र राघवेण महात्मना ॥

சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ।
ஹதாநி வஸதா தத்ர ராகவேண மஹாத்மநா ॥ 18

தத்ர - "அங்கு
வஸதா - வஸிக்கும்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
பீமகர்மணாம் - பயங்கரமான செயல் கொண்ட
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி-பதினான்காயிரத்தவர்களும்
ஹதாநி - கொல்லப்பட்டார்கள்."

एकेन सह संगम्य रणे रामेण सङ्गताः ।
अह्नश्चतुर्थभागेन निःशेषा राक्षसाः कृताः ॥
ஏகேன ஸஹ ஸங்கம்ய ரணே ராமேண ஸங்கதா: ॥
அஹ்னஶ்சதுர்தபாகேன நி: ஶேஷா ராக்ஷஸா: க்ருதா: । 19

ரணே - "போரில்
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
ஸங்கதா: - ஒன்று கூடியவர்களாய்
ஏகேன - தனித்த
ராமேண - ஸ்ரீராமர் ஒருவரோடு
ஸஹ - கூட
ஸங்கம்ய - பொருதி
அஹ்ன: - பகலின்
சதுர்த பாகேன - மாலை நேரத்தில்
நி: ஶேஷா: க்ருதா: - எல்லோரும் கொல்லப்பட்டார்கள்."

महाबला महावीर्यास्तपसो विघ्नकारिणः ।
निहता राघवेणाजौ दण्डकारण्यवासिनः ॥
மஹாபலா மஹாவீர்யாஸ் தபஸோ விக்ன காரிண: ।
நிஹதா ராகவேணாஜௌ தண்டகாரண்ய வாஸின: ॥ 20

மஹாபலா: - "பலம் மிக்கவர்களும்
மஹாவீர்யா: - ஆண்மை மிகுந்தவர்களும்
தபஸ: - தவத்திற்கு
விக்ன காரிண: - இடையூறு செய்பவர்களுமான
தண்ட காரண்ய வாஸின:-தண்டகாரண்ய வாஸிகள் (அரக்கர்கள்)
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
ஆஜௌ - போரில்
நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்."

राक्षसाश्च विनिष्पिष्टाः खरश्च निहतो रणे ॥
ராக்ஷஸாஶ்ச விநிஷ்பிஷ்டா: கரஶ்ச நிஹதோ ரணே ॥ 21

ராக்ஷஸா: ச	“அரக்கர்களும்
விநிஷ்பிஷ்டா:	அழிக்கப்பட்டார்கள்;
கர: ச	கரனும்
ரணே	போரில்
நிஹத:	கொல்லப்பட்டான்.”

ततस्तेनार्दिता बाला रावणं समुपागता ।।

ததஸ்தேநார்திதா பாலா ராவணம் ஸமுபாகதா । 22

தத:	“அப்பொழுது
தேந	அவரால் (லக்ஷ்மணரால்)
ஆர்திதா	ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட
பாலா	ஸ்த்ரீ (சூர்ப்பணகை)
ராவணம்	ராவணனிடம்
ஸமுபாகதா	சென்றாள்.”

रावणानुचरो घोरो मारीचो नाम राक्षसः ।
लोभयामास वैदेहीं भूत्वा रत्नमयो मृगः ।।

ராவணாநுசரோ கோரோ மாரீசோ நாம ராக்ஷஸ: ॥
லோபயமாஸ வைதேஹீம் பூத்வா ரத்நமயோ ம்ருக: । 23

ராவணாநுசர:	“ராவணனது ஏவலாளும்
கோர:	பயங்கரனுமான
மாரீச: நாம	மாரீசனென்ற
ராக்ஷஸ:	அரக்கன்
ரத்நமய:	ரத்னமயமான
ம்ருக:	மானாக
பூத்வா	ஆகி
வைதேஹீம்	ஜானகீதேவியாருக்கு
லோபயாமாஸ	ஆசை காட்டினான்.”

अथैनमब्रवीद्रामं वैदेही गृह्यतामिति ।
अहो मनोहरः कान्त आश्रमो नो भविष्यति ।।

அதைநமப்ரவீத் ராமம் வைதேஹீ க்ருஹ்யதா மிதி ।
அஹோ மனோஹர: காந்த ஆஶ்ரமோ நோ பவிஷ்யதி ॥ 24

வைதேஹீ	“ஜானகீதேவியார்
ஏநம்	இந்த
ராமம்	ஸ்ரீராமரிடம்
க்ருஹ்யதாம்	‘இது பிடிக்கப்படட்டும்’
இதி	என்றும்,
அத	பின்வருமாறும்

அப்ரவீத் - தெரிவித்துக் கொண்டாள்;
காந்த - 'நாதா !
ந: - நமது
ஆஶ்ரம: - ஆச்ரமமானது
மனோஹர: - அழகியதாய்
அஹோ - ஆச்சர்யகரமாய்
பவிஷ்யதி - ஆகப் போகிறது.''

ततो रामो धनुष्पाणिर्धावन्तमनुधावति ।।
स तं जघान धावन्तं शरेणानतपर्वणा ।।

ததோ ராமோ தனுஷ்பாணிர் தாவந்தமநுதாவதி ।
ஸ தம் ஜகான தாவந்தம் ஶரேணாநத பர்வணா ॥ 25

தத: - 'அப்பொழுது
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தநுஷ்பாணி: - கோதண்டபாணியாய்
தாவந்தம் - ஓடும் மானை
அநுதாவதி - பின் தொடர்ந்தோடினார்;
ஸ: - அவர்
தாவந்தம் - (பிடிப்படாமல்) ஓடிக் கொண்டிருக்கும்
தம் - அதை
ஆனத பர்வணா - நுனிவளைந்த
ஶரேண - பாணத்தால்
ஜகான - கொன்றார்.''

अथ सौम्य दशग्रीवो मृगं याते तु राघवे ।
लक्ष्मणे चापि निष्क्रान्ते प्रविवेशाश्रमं तदा ।।

அத ஸௌம்ய தஶக்ரீவோ ம்ருகம் யாதே து ராகவே ।
லக்ஷ்மணேசாபி நிஷ்க்ராந்தே ப்ரவிவேஶாஶ்ரமம் ததா ॥ 26

ஸௌம்ய - ''புண்யாத்மாவே !
அத - அப்பொழுது
ராகவே - ஸ்ரீராமர்
ம்ருகம் - மானை
யாதே து - பின்பற்றியவளவில்
லக்ஷ்மணே அபி - லக்ஷ்மணரும்
நிஷ்க்ராந்தே - வெளிச் சென்றவளவில்
தஶக்ரீவ: - தசக்ரீவன்
ததா - அப்பொழுது
ஆஶ்ரமம் - ஆச்ரமத்திற்குள்
ப்ரவிவேஶ - நுழைந்தான்.''

जग्राह तरसा सीतां ग्रहः खे रोहिणीमिव ।
त्रातुकामं ततो युद्धे हत्वा गृध्रं जटायुषम् ।।
प्रगृह्य सीतां सहसा जगामाशु स रावणः ।।

ஜக்ராஹ தரஸா ஸீதாம் க்ரஹ: கே ரோஹிணீமிவ ।
த்ராதுகாமம் ததோ யுத்தே ஹத்வா க்ருத்ரம் ஜடாயுஷம் ॥ 27
ப்ரக்ருஹ்ய ஸீதாம் ஸஹஸா ஜகாமாஶு ஸ ராவண: ॥

ஸ:	-	“அந்த
ராவண:	-	ராவணன்
கே	-	ஆகாயத்தில்
க்ரஹ:	-	ஒரு கிரகமானது
ரோஹிணீம்	-	ரோகிணியை
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியை
தரஸா	-	விரைவாய்
ஜக்ராஹ	-	திருடிச் சென்றான்;
தத:	-	அப்பொழுது
த்ராது காமம்	-	ரக்ஷிக்க ஆவல்கொண்ட
ஜடாயுஷம்	-	ஜடாயு என்ற
க்ருத்ரம்	-	கழுகை
யுத்தே	-	போரில்
ஹத்வா	-	வதைத்து
ஸஹஸா	-	தத்க்ஷணமே
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியை
ப்ரக்ருஹ்ய	-	எடுத்துக் கொண்டு
ஆஶு	-	விரைவாய்
ஜகாம	-	சென்று விட்டான்.”

ततस्त्वद्भुतसंकाशाः स्थिताः पर्वतमूर्धनि ।
सीतां गृहीत्वा गच्छन्तं वानराः पर्वतोपमाः ।।
ददृशुर्विस्मितास्तत्र रावणं राक्षसाधिपम् ।।

ததஸ்த்வத்புத ஸங்காஶா: ஸ்திதா: பர்வத மூர்தநி ।
ஸீதாம் க்ருஹீத்வா கச்சந்தம் வானரா: பர்வதோபமா: ॥ 28
தத்ருஶுர் விஸ்மிதாஸ் தத்ர ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ॥ 29

தத:	-	“அப்பொழுது
பர்வத மூர்தநி	-	பர்வதசிகரத்தில்
ஸ்திதா:	-	இருப்பவர்களும்
அத்புத ஸங்காஶா:	-	ஆச்சர்யமான உருவங் கொண்டவர்களும்
பர்வதோபமா: து	-	பர்வதத்தை நிகர்த்தவர்களுமான
வானரா:	-	வானரர்கள்

தத்ர	அங்கு
ஸீதாம்	ஸீதாதேவியை
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக் கொண்டு
கச்சந்தம்	செல்கின்ற
ராக்ஷஸாதிபம்	ராக்ஷஸமன்னனான
ராவணம்	ராவணனை
விஸ்மிதா:	ஆச்சர்யங்கொண்டவர்களாய்
தத்ருஶு:	கண்டார்கள்.’’

प्रविवेश ततो लङ्कां रावणो लोकरावणः ॥

ப்ரவிவேஶ ததோ லங்காம் ராவணோ லோக ராவண: ॥ 30

தத:	‘‘அனந்தரம்
லோக ராவண:	லோகத்தைக் கதறச் செய்யும்
ராவண:	ராவணன்
லங்காம்	இலங்கையை
ப்ரவிவேஶ	அடைந்தான்.’’

तां सुवर्णपरिक्रान्ते शुभे महति वेश्मनि ।
प्रवेश्य मैथिलीं वाक्यैः सान्त्वयामास रावणः ॥

தாம் ஸுவர்ண பரிக்ராந்தே ஶுபே மஹதி வேஶ்மனி ।
ப்ரவேஶ்ய மைதிலீம் வாக்யை: ஸாந்த்வயாமாஸ ராவண: ॥ 31

ராவண:	‘‘ராவணன்
தாம்	அந்த
மைதிலீம்	ஸீதாதேவியை
ஸுவர்ண பரிக்ராந்தே	பொன்னால் கட்டப்பட்ட
ஶுபே	அழகிய
மஹதி	பெரும்
வேஶ்மனி	அரண்மனையில்
ப்ரவேஶ்ய	இருக்க வைத்து
வாக்யை:	நன்மொழிகள் கொண்டு
ஸாந்த்வயாமாஸ	தேற்றரவு கூறினான்.’’

तृणवद्भाषितं तस्य तं च नैर्ऋतपुङ्गवम् ।
अचिन्तयन्ती वैदेही अशोकवनिकां गता ॥

த்ருணவத் பாஷிதம் தஸ்ய தம் ச நைர்ருதபுங்கவம் ।
அசிந்தயந்தீ வைதேஹீ அஶோகவனிகாம் கதா ॥ 32

அஶோக வனிகாம்	‘‘அசோகவனத்தில்
கதா	இருக்கும்
வைதேஹீ	ஜானகீதேவி
தஸ்ய	அவனது

பாஷிதம்	-	சொல்லை
த்ருணவத்	-	திருணமாய் மதித்து
தம்	-	அந்த
நைர்ருத புங்கவம்	-	ராக்ஷஸமன்னனையும்
அசிந்தயந்தீ	-	பொருட்படுத்தாதிருந்தாள்.''

न्यवर्तत ततो रामो मृगं हत्वा महावने ।
निवर्तमानः काकुत्स्थोऽदृष्ट्वा सीतां प्राविव्यथे ॥
ந்யவர்தத ததோ ராமோ ம்ருகம் ஹத்வா மஹாவனே ।
நிவர்தமான: காகுத்ஸ்தோऽ த்ருஷ்டவா க்ருத்ரம் ப்ரவிவ்யதே ॥
खगं हतं ततो दग्ध्वा रामः प्रियसखं पितुः । 33
मार्गमाणस्तु वैदेहीं राघवः सहलक्ष्मणः ॥
गोदावरीमन्वचरद्वनोद्देशांश्च पुष्पितान् ॥
ககம ஹதம் ததோ தக்த்வா ராம: ப்ரியஸகம் பிது: ।
மார்கமாணஸ்து வைதேஹீம் ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ॥
கோதாவரீமன்வசரத் வனோத்தேஶாம்ஸ்ச புஷ்பிதான் ॥ 34

தத:	-	''அப்பொழுது
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
மஹாவனே	-	பெருங்காட்டில்
ம்ருகம்	-	மானை
ஹத்வா	-	கொன்று
ந்யவர்தத	-	திரும்பினார்;
நிவர்தமான:	-	திரும்பி வந்த
காகுத்ஸ்த:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியை
அத்ருஷ்டவா	-	காணாது
ப்ரவிவ்யதே	-	தவித்தார்;
து	-	அப்பொழுது
ஸஹ லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணருடன் கூட
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
மார்கமாண:	-	தேடி வருபவராய்
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
பிது:	-	தந்தையாரது
ப்ரியஸகம்	-	உற்ற நண்பரும்
ககம்	-	பக்ஷியும்
ஹதம்	-	வீழ்த்தப்பட்டுக் கிடப்பவருமான
ககம்	-	கழுகை (ஜடாயுவை)
தத:	-	அப்பொழுது
தக்த்வா	-	தஹனம் செய்து விட்டு

கோதாவரீம் - கோதவரீ நதிப்பிரதேசங்களிலும்
புஷ்பிதான் - பூத்த
வனோத்தேஶான் ச - வனப்பிரதேசங்களிலும்
அன்வசரத் - சஞ்சரித்தார்.''

आसेदतुर्महारण्ये कबन्धं नाम राक्षसम् ॥

ஆஸேததுர் மஹாரண்யே கபந்தம் நாம ராக்ஷஸம் ॥ 35

மஹாரண்யே - ''பெருங் காட்டில்
கபந்தம் நாம - கபந்தனென்ற
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ஆஸேதது: - தாக்கினார்கள்.''

ततः कबन्धवचनाद्रामः सत्यपराक्रमः ।
ऋश्यमूकं गिरिं गत्वा सुग्रीवेण समागतः ॥

தத: கபந்த வசநாத் ராம: ஸத்ய பராக்ரம: ।
ரிஶ்யமூகம் கிரிம் கத்வா ஸுக்ரீவேண ஸமாகத: ॥ 36

ஸத்ய பராக்ரம: - ''வீண்போகாப் பராக்கிரமங் கொண்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
கபந்த வசநாத் - கபந்தனது விஜ்ஞாபனத்தால்
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமூக
கிரிம் - பர்வதத்திற்கு
கத்வா - சென்று
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவருடன்
ஸமாகத: - நட்புக் கொண்டார்.''

तयोः समागमः पूर्वं प्रीत्या हार्दो व्यजायत ।
भ्रात्रा निरस्तः क्रुद्धेन सुग्रीवो वालिना पुरा ॥
इतरेतरसंवादात् प्रगाढः प्रणयस्तयोः ॥

தயோ: ஸமாகம: பூர்வம் ப்ரீத்யா ஹார்தோ வ்யஜாயத ।
ப்ராத்ரா நிரஸ்த: க்ருத்தேன ஸுக்ரீவோ வாலிநா புரா ॥
இதரேதர ஸம்வாதாத் ப்ரகாட: ப்ரணயஸ்தயோ: ॥ 37

தயோ: - ''அவ்விருவர்களுக்கும்
பூர்வம் - முதலில்
ப்ரீத்யா - அன்புடன்
ஹார்த: - மனமொப்பிய
ஸமாகம: - நட்பு
வ்யஜாயத - ஏற்பட்டது;
இதரேதர ஸம்வாதாத்-ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷணையால்
தயோ: - அவ்விருவர்களுடைய

ப்ரணய: - சிநேகம்
ப்ரகாட: - அதிகமாயிற்று;
புரா - முன்னொருகால்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
க்ருத்தேன - கோபங் கொண்ட
ப்ராத்ரா வாலிநா - தமையனான வாலியால்
நிரஸ்த: - ராஜ்யத்திலிருந்து வெருட்டப்பட்டார்.''

रामस्य बाहुवीर्येण स्वराज्यं प्रत्यपादयत् ।
वालिनं समरे हत्वा महाकायं महाबलम् ।।

ராமஸ்ய பாஹு வீர்யேண ஸ்வராஜ்யம் ப்ரத்யபாதயத் ।
வாலினம் ஸமரே ஹத்வா மஹாகாயம் மஹாபலம் ॥ 38

ராமஸ்ய - ''ஸ்ரீராமரது
பாஹு வீர்யேண - பாகு பலத்தால்
ஸமரே - போரில்
மஹாபலம் - மகாபலசாலியும்
மஹா காயம் - பெருஞ்சரீரம் கொண்டவனுமான
வாலினம் - வாலியை
ஹத்வா - கொன்று
ஸ்வராஜ்யம் - தனது ராஜ்யத்தை
ப்ரத்ய பாதயத் - அவர் (ஸுக்ரீவர்) பெற்றார்.''

सुग्रीवः स्थापितो राज्ये सहितः सर्ववानरैः ।
रामाय प्रतिजानीते राजपुत्र्याश्च मार्गणम् ।।

ஸுக்ரீவ: ஸ்தாபிதோ ராஜ்யே ஸஹித: ஸர்வவாநரை: ।
ராமாய ப்ரதிஜாநீதே ராஜபுத்ர்யாஶ்ச மார்கணம் ॥ 39

ராஜ்யே - ''ராஜ்யத்தில்
ஸ்தாபித: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டு
ஸர்வ வாநரை: - எல்லா வானரர்களோடும்
ஸஹித: - கூடியவரான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ராஜபுத்ர்யா: ச - ராஜகுமாரியை (ஸீதாதேவியை)
மார்கணம் ச - கண்டுபிடித்தலைப் பற்றி
ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
ப்ரதிஜாநீதே - வாக்களித்தார்.''

आदिष्टा वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण महात्मना ।।
दश कोट्यः प्लवङ्गानां सर्वाः प्रस्थापिता दिशः ।।

ஆதிஷ்டா வானரேந்த்ரேண ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
தஶ கோட்ய: ப்லவங்கானாம் ஸர்வா: ப்ரஸ்தாபிதா திஶ: ॥ 40

வானரேந்த்ரேண	''வானரமன்னரும்
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவுமான
ஸுக்ரீவேண	ஸுக்ரீவரால்
ஆதிஷ்டா:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
ப்லவங்கானாம்	வானரர்களின்
தஶ கோட்ய:	பத்துக் கோடிகள்
ஸர்வா:	எல்லா
திஶ:	திக்குகளிலும்
ப்ரஸ்தாபிதா:	சென்றார்கள்.''

तेषां नो विप्रकृष्टानां विन्ध्ये पर्वतसत्तमे ।।

भृशं शोकाभितप्तानां महान् कालोऽत्यवर्तत ।।

தேஷாம் நோ விப்ரக்ருஷ்டானாம் விந்த்யே பர்வதஸத்தமே ।
ப்ருஶம் ஶோகாபிதப்தாநாம் மஹான் காலோऽத்யவர்தத ॥ 41

விந்த்யே	''விந்தி
பர்வத ஸத்தமே	மஹாபர்வதத்தில்
விப்ர க்ருஷ்டானாம்	தாமதித்து
ப்ருஶம்	மிக
ஶோகாபிதப்தாநாம்	துயரத்தால் தபிக்கும்
தேஷாம்	அந்த
ந:	எங்களுக்கு
மஹான்	நீண்ட
கால:	காலமானது
அத்யவர்தத	கடந்தது.

भ्राता तु गृध्रराजस्य संपातिर्नाम वीर्यवान् ।।

समाख्याति स्म वसतिं सीताया रावणालये ।।

ப்ராதா து க்ருத்ரராஜஸ்ய ஸம்பாதிர்நாம வீர்யவான் ।
ஸமாக்யாதிஸ்ம வஸதிம் ஸீதாயா ராவணாலயே ॥ 42

க்ருத்ர ராஜஸ்ய	''கழுகு அரசரின் (ஜடாயுவின்)
ப்ராதா	தமையனாரும்
வீர்யவான்	வீர்யசாலியுமான
ஸம்பாதி: நாம	ஸம்பாதி என்பவர்
து	அப்பொழுது
ராவணாலயே	ராவணனது அரண்மனையில்
ஸீதாயா:	ஸீதாதேவியாரின்
வஸதிம்	வாஸத்தை
ஸமாக்யாதிஸ்ம	தெரிவித்தார்.''

सोऽहं शोकपरीतानां दुःखं तज्ज्ञातिनां नुदन् ।।

आत्मवीर्यं समास्थाय योजनानां शतं प्लुतः ।।

ஸோSஹம் ஶோகபரீதாநாம் துக்கம் தத்ஞாதிநாம் நுதன் ।
ஆத்ம வீர்யம் ஸமாஸ்தாய யோஜநாநாம் ஶதம் ப்லுத: ॥ 43

ஸ:	‘‘அந்த
அஹம்	நான்
ஶோக பரீதாநம்	துயரம் மேலிட்டிருந்த
ஞாதிநாம்	இனத்தவர்களின்
தத் துக்கம்	அந்த துக்கத்தை
நுதன்	போக்குபவனாய்
ஆத்ம வீர்யம்	எனது வீர்யத்தை
ஸமாஸ்தாய	மேற்கொண்டு
யோஜநாநாம் ஶதம்	நூறுயோஜனை தூரம்
ப்லுத:	தாண்டிச் சென்றேன்.’’

तत्राहमेकामद्राक्षमशोकवनिकां गताम् ॥

कौशेयवस्त्रां मलिनां निरानन्दां दृढव्रताम् ॥

தத்ராஹமேகாமத்ராக்ஷமஶோகவனிகாம் கதாம் ।
கௌஶேயவஸ்த்ராம் மலினாம் நிராநந்தாம் த்ருடவ்ரதாம் ॥ 44

தத்ர	‘‘அங்கு
அஶோக வனிகாம்	அசோகவனத்தில்
கதாம்	இருப்பவளும்
ஏகாம்	தனித்திருப்பவளும்
கௌஶேய வஸ்த்ராம்	வெண்பட்டை உடுத்தியவளும்
மலினாம்	புழுதிபடிந்தவளும்
நிராநந்தாம்	மகிழ்ச்சியற்றவளும்
த்ருடவ்ரதாம்	பர்த்தாவிடம் அசையா பக்தி கொண்டவளுமாகிய ஸீதாதேவியை
அஹம் அத்ராக்ஷம்	நான் தரிசித்தேன்.’’

तया समेत्य विधिवत् पृष्ट्वा सर्वमनिन्दिताम् ॥

अभिज्ञानं च मे दत्तमर्चिष्मान् स महामणिः ॥

தயா ஸமேத்ய விதிவத் ப்ருஷ்ட்வா ஸர்வமநிந்திதாம் ।
அபிஞானம் ச மே தத்தமர்சிஷ்மான் ஸ மஹாமணி: ॥ 45

தயா	‘‘அவளிடம்
ஸமேத்ய	அணுகி
அநிந்திதாம்	நிர்தோஷையான ஸீதாதேவியிடம்
விதிவத்	ஆதரவுடன்
ஸர்வம்	யாவற்றையும்
ப்ருஷ்ட்வா	வினவி
மயா	என்னால்
ராமநாமாங்குளீயகம்	ஸ்ரீராமரது திருநாமம் வரைந்த கணையாழி
அபிஞானம்	அடையாளமாய்
தத்தம்	ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.’’

तं दृष्ट्वा परमप्रीता विशश्वास च मैथिली ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா பரமப்ரீதா விஶஸ்வாஸ ச மைதிலீ । 46

தம்	"அதை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மைதிலீம் ச	ஜானகீதேவியாரும்
பரமப்ரீதா	மிக மகிழ்ச்சிகொண்டவளாய்
விஶஸ்வாஸ ச	தேற்றரவு கொண்டார்."

रावणं च ततो दृष्ट्वा कृत्वा लङ्कां च भस्मसात् ।
अभिज्ञानं मणिं लब्ध्वा चरितार्थोऽहमागतः ॥

ராவணம் ச ததோ த்ருஷ்ட்வா க்ருத்வா லங்காம் ச பஸ்மஸாத் ।
அபிஞானம் மணிம் லப்த்வா சரிதார்தோऽஹமாகத: ॥ 47

தத:	"அனந்தரம்
ராவணம்	ராவணனையும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்துவிட்டு,
லங்காம்	இலங்கையை
பஸ்மஸாத் க்ருத்வா	நீறாக்கி,
அபிஞானம்	அடையாளமான
மணிம்	சூடாமணியை
லப்த்வா	பெற்றுக் கொண்டு,
சரிதார்த:	மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவனாய்,
அஹம்	நான்
ச ச	தத்க்ஷணமே
ஆகத:	வந்து சேர்ந்தேன்."

मया च पुनरागम्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
अभिज्ञानं मया दत्तमर्चिष्मान् स महामणिः ॥

மயா ச புனராகம்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: ।
அபிஞானம் மயா தத்தமர்சிஷ்மான் ஸ மஹாமணி: ॥ 48

மயா	"என்னால்
புன: ச	திரும்ப
ஆகம்ய	வந்து சேர்ந்து
அக்லிஷ்ட கர்மண:	குற்றமற்ற செயல் கொண்ட
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரிடம்
அர்சிஷ்மான்	ஒளிபொருந்திய
ஸ:	அந்த
மஹாமணி:	சிறந்த ரத்தினம்
அபிஞானம்	அடையாளமாக
மயா	என்னால்
தத்தம்	ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது."

श्रुत्वा तु मैथिली हृष्टस्त्वाशशंसे च जीवितम् ।
जीवितान्तमनुप्राप्तः पीत्वामृतमिवातुरः ॥

ஶ்ருத்வா து மைதிலீம் ஹ்ருஷ்டஸ் த்வாஶஶம்ஸே ச ஜீவிதம் ।
ஜீவிதாந்தமனுப்ராப்த: பீத்வாம்ருதமிவாதுர: ॥ 49

மைதிலீம் து - "மைதிலீதேவியாரைப் பற்றி
ஶ்ருத்வா - அறிந்து
ஹ்ருஷ்ட: - மகிழ்வுற்றவராய் (ஸ்ரீராமர்)
ஜீவிதாந்தம் - மரணாவஸ்தையை
அனுப்ராப்த: - அடைந்த
ஆதுர: - நோயாளி ஒருவன்
அம்ருதம் - அமிருதத்தை
பீத்வா இவ - பருகியது போல
து - அப்பொழுது
ஜீவிதம் ச - உயிரில்
ஆஶஶம்ஸே - ஆசை கொண்டார்."

उद्योजयिष्यन्नुद्योगं दधे कामं वधे मनः ।
जिघांसुरिव लोकान्ते सर्वांल्लोकान् विभावसुः ॥

உத்யோஜயிஷ்யந்நுத்யோகம் தத்ரே காமம் வதே மன: ।
ஜிகாம்ஸுரிவ லோகாந்தே ஸர்வான் லோகான் விபாவஸு: ॥ 50

லோகாந்தே - "ப்ரளய காலத்தில்
ஸர்வான் - எல்லா
லோகான் - உலகங்களையும்
ஜிகாம்ஸு: - அழிக்க விருப்பங் கொண்ட
விபாவஸு: - அக்னிபகவான்
இவ - போன்றிருக்குமவர்
உத்யோகம் - ப்ரயத்னத்தை
உத்யோஜயிஷ்யந் - மேற்கொண்டவராய்
வதே - ராவண வதையில்
காமம் மன: தத்ரே - திடமான உறுதி கொண்டார்."

ततः समुद्रमासाद्य नलं सेतुमकारयत् ।
अतरत् कपिवीराणां वाहिनी तेन सेतुना ॥

தத: ஸமுத்ரமாஸாத்ய நளம் ஸேதுமகாரயத் ।
அதரத் கபிவீராணாம் வாஹினீ தேந ஸேதுநா ॥ 51

தத: - "அதன் பிறகு
ஸமுத்ரம் - ஸமுத்திரத்துக்கு
ஆஸாத்ய - வந்து
நளம் - நளனால்

ஸேதும்	-	அணை
அகாரயத்	-	கட்டுவித்தார்;
தேந ஸேதுநா	-	அந்த அணை வழியாய்
கபி வீராணாம்	-	வானரவீரர்களின்
வாஹினீ	-	ஸேனை
அதரத்	-	கடலைக் கடந்தது.''

प्रहस्तमवधीन्नीलः कुम्भकर्णं तु राघवः ।
लक्ष्मणो रावणसुतं स्वयं रामस्तु रावणम् ॥

ப்ரஹஸ்தமவதீன் நீல: கும்பகர்ணம் து ராகவ: ।
லக்ஷ்மணோ ராவணஸுதம் ஸ்வயம் ராமஸ்து ராவணம் ॥ 52

ப்ரஹஸ்தம்	-	''ப்ரஹஸ்தனை
நீல:	-	நீலன்
அவதீத்	-	கொன்றான்;
கும்பகர்ணம்	-	கும்பகர்ணனை
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
து	-	அப்படியே கொன்றார்;
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ராவணஸுதம்	-	ராவணன் புதல்வனான இந்திரஜித்தையும்
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸ்வயம்	-	தானே
ராவணம்	-	ராவணனை
து	-	அப்படியே கொன்றார்.''

स शक्रेण समागम्य यमेन वरुणेन च ।
महेश्वरस्वयंभूभ्यां तथा दशरथेन च ॥

ஸ ஶக்ரேண ஸமாகம்ய யமேன வருணேன ச ।
மஹேஶ்வர ஸ்வயம்பூம்யாம் ததா தஶரதேன ச ॥ 53

तैश्च दत्तवरः श्रीमानृषिभिश्च समागतैः ।
सुरर्षिभिश्च काकुत्स्थो वराँल्लेभे परन्तपः ॥

தைஶ்ச தத்தவர: ஸ்ரீமான் ரிஷிபிஶ்ச ஸமாகதை: ।
ஸுரர்ஷிபிஶ்ச காகுத்ஸ்தோ வரான்லேபே பரந்தப: ॥ 54

ஸ:	-	''அந்த
பரந்தப:	-	சத்ருஸம்ஹாரகரும்
ஸ்ரீமான்	-	ஸ்ரீமானுமான
காகுத்ஸ்த:	-	ஸ்ரீராமர்
ஶக்ரேண	-	இந்திரரோடும்
யமேன	-	யமதர்மதேவரோடும்
வருணேன ச	-	வருணதேவரோடும்

ததா - அவ்வண்ணமே
மஹேஶ்வர ஸ்வயம்பூம்யாம்-சிவபெருமானோடும், பிரம்மதேவரோடும்
ததா - அவ்வாறே
தஶரதேன ச - தசரதரோடும்
ஸமாகம்ய - ஒன்று சேர்ந்து
ஸமாகதை: - எழுந்தருளிய
தை: - அவர்களாலும்,
ரிஷிபி: ச - மகரிஷிகளாலும்
ஸுரர்ஷிபி: ச - தேவரிஷிகளாலும்
தத்த வர: - வரமளிக்கப் பெற்று
வரான் - மனோரதங்களை
லேபே - பெற்றிருக்கின்றார்.''

स तु दत्तवरः प्रीत्या वानरैश्च समागतः ।
समग्रबलसंयुक्तो राज्यं दत्त्वा विभीषणे ।।
पुष्पकेण विमानेन किष्किन्धामभ्युपागमत् ।।

ஸ து தத்தவர: ப்ரீத்யா வானரைஶ்ச ஸமாகத: ।
ஸமக்ரபல ஸம்யுக்த: ராஜ்யம் தத்வா விபீஷணே ॥
புஷ்பகேண விமானேன கிஷ்கிந்தாமப்யுபாகமத் ॥ 55

தத்த வர: - ''வரங்கள் கொடுக்கப்பெற்று
ஸமக்ரபல ஸம்யுக்த:- ஸமஸ்தமான ஸைன்யங்களுடன் கூடியவரான
ஸ: - அவர்
து - அப்பொழுது
ப்ரீத்யா - அன்பு கொண்டு
விபீஷணே - விபீஷணரிடம்
ராஜ்யம் - (லங்கா) ராஜ்யத்தை
தத்வா - அளித்து
வானரை: ச - வானரர்களுடன்
ஸமாகத: - கூடியவராய்
புஷ்பகேணவிமானேன-புஷ்பகவிமானத்திலேறிக் கொண்டு
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
அப்யுபாகமத் - வந்து சேர்ந்தார்.''

तं गङ्गां पुनरासाद्य वसन्तं मुनिसंनिधौ ।
अविघ्नं पुष्ययोगेन श्वो रामं द्रष्टुमर्हसि ।।

தம் கங்காம் புனராஸாத்ய வஸந்தம் முனி ஸந்நிதௌ ।
அவிக்நம் புஷ்யயோகேன ஶ்வோ ராமம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥ 56
கங்காம் - ''கங்காதீரத்திற்கு

புன:	திரும்பவும்
ஆஸாத்ய	வந்து
முனி ஸந்நிதௌ	முனிவரின் (பரத்வாஜரின்) ஸன்னிதியில்
வஸந்தம்	வஸிக்கும்
தம்	அந்த
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
புஷ்ய யோகேன	புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தின் யோகத்தால்
அவிக்நம்	குற்றமற்ற
ஶ்வ:	நாளைய தினம்
த்ரஷ்டும்	தரிசிக்க
அர்ஹஸி	கடவீர்.''

ततस्तु सत्यं हनुमद्वचो महन्निशम्य हृष्टो भरतः कृताञ्जलिः ।
उवाच वाणीं मनसः प्रहर्षिणीं चिरस्य पूर्णः खलु मे मनोरथः ॥

ததஸ்து ஸத்யம் ஹநுமத்வசோ மஹந்
நிஶம்ய ஹ்ருஷ்டோ பரத: க்ருதாஞ்ஜலி: ।
உவாச வாணீம் மனஸ: ப்ரஹர்ஷிணீம்
சிரஸ்ய பூர்ண: கலு மே மனோரத: ॥ 57

தத:	அப்பொழுது
ஸத்யம்	உண்மையானதும்
மஹத்	சிறந்ததுமான
ஹநுமத் வச:	ஹனுமாரது மொழிக்கு
நிஶம்ய	செவி சாய்த்து
ஹ்ருஷ்ட:	உள்ளம் பூரித்த
பரத:	பரதர்
க்ருதாஞ்ஜலி:	அஞ்ஜலிஹஸ்தராய்
சிரஸ்ய	'வெகுகாலத்திய
மே	எனது
மனோரத:	மனோரதமானது
து	இப்பொழுது
பூர்ண: கலு	நிறைவேறியதன்றோ' என்ற
மனஸ:	மனத்தை
ப்ரஹர்ஷிணீம்	மகிழ்விக்கும்
வாணீம்	திருமொழியை
உவாச	சொல்லிக் கொண்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஹநூமத் பரதஸம்பாஷணம் நாம ஏகோநத்ரிம்ஶதுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

த்ரிம்ஶத்உத்தர ஶததம: ஸர்க: - 130

श्रुत्वा तु परमानन्दं भरतः सत्यविक्रमः ।
हृष्टमाज्ञापयामास शत्रुघ्नं परवीरहा ॥

ஶ்ருத்வா து பரமாநந்தம் பரத: ஸத்யவிக்ரம: ।
ஹ்ருஷ்டமாஜ்ஞாபயாமாஸ ஶத்ருக்நம் பரவீரஹா ॥ 1

ஸத்யவிக்ரம:	- வீண்போகா பராக்கிரமமுடையவரும்
பரவீரஹா ॥	- சத்ரு வீரர்களை யொழிப்பவருமான
பரத:	- பரதர்
பரமாநந்தம்	- மிக ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றதை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு
ஹ்ருஷ்டம்	- மிகச் சந்துஷ்டியுடனிருந்த
ஶத்ருக்நம்	- சத்ருக்னனைப் பார்த்து
து	- அப்பொழுது
ஆஜ்ஞாபயாமாஸ	- பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்;

दैवतानि च सर्वाणि चैत्यानि नगरस्य च ।
सुगन्धमाल्यैर्वादित्रैरर्चन्तु शुचयो नराः ॥

தைவதாநி ச ஸர்வாணி சைத்யாநி நகரஸ்ய ச ।
ஸுகந்தமால்யைர் வாதித்ரைரர்சந்து ஶுசயோ நரா: ॥ 2

ஶுசய:	- 'பரிசுத்தர்களாகிய
நரா:	- மனிதர்கள்
தைவதாநி	- தெய்வ விக்கிரகங்கள்
ஸர்வாணி ச	- எல்லாவற்றையும்
நகரஸ்ய	- பட்டணத்திலுள்ள
சைத்யாநி ச	- மண்டபங்களையும்
ஸுகந்த மால்யை	- நல்ல வாஸனை பொருந்திய மலர்களாலும்
வாதித்ரை:	- வாத்திய கோஷங்களாலும்
அர்சந்து	- பூஜை செய்யட்டும்.''

सूताः स्तुतिपुराणज्ञाः सर्वे वैतालिकास्तथा ।
सर्वे वादित्रकुशला गणिकाश्चापि सङ्घशः ॥

ஸூதா: ஸ்துதிபுராணஜ்ஞா: ஸர்வே வைதாலிகாஸ்ததா ।
ஸர்வே வாதித்ரகுஶலா கணிகாஶ்சாபி ஸங்கஶ: ॥ 3

राजदारास्तथाऽमात्याः सैन्या सेनागणाङ्गनाः ।
ब्राह्मणाश्च सराजन्याः श्रेणीमुख्यास्तथा गणाः ॥
अभिनिर्यान्तु रामस्य द्रष्टुं शशिनिभं मुखम् ॥

ராஜதாராஸ்ததாமாத்யா: ஸைன்யா: ஸேநாகணாங்கநா: ॥
ப்ராஹ்மணாஶ்ச ஸராஜன்யா: ஶ்ரேணீமுக்யாஸ் ததா கணா: ॥ 4
அபிநிர்யாந்து ராமஸ்ய த்ரஷ்டும் ஶஶிநிபம் முகம் ॥ 5

ஸ்துதி புராணஞா:	ஸ்தோத்திரங்களையும், புராணங்களையும் நன்கறிந்த
ஸூதா:	பாடகர்களும்
ததா	அவ்வண்ணமே
வைதாலிகா:	வைதாலிகர்கள்
ஸர்வே	எல்லோரும்
வாதித்ரகுஶலா:	வாத்தியங்களில் சமர்த்தர்களான
ஸர்வே	எல்லோரும்
கணிகா: அபி ச	விலைமாதர்களும்
ததா	அவ்வண்ணமே
ராஜதாரா:	ராஜபத்னிகளும்
ஆமாத்யா:	மந்திரிகளும்
ஸைன்யா:	ஸேனைகளும்
ஸேநாகணாங்கநா:	ஸைன்யக் கூட்டங்களின் பெண்மணிகளும்
ஸராஜன்யா:	க்ஷத்திரியர்களுடன் கூடிய
ப்ராஹ்மணா: ச	பிராம்மணர்களும் .
ஶ்ரேணீமுக்யா:	வியாபாரத் தலைவர்களும்
ததா	அவ்வண்ணமே
கணா:	பரிவார ஜனங்களும்
ஸங்கஶ:	கூட்டங் கூட்டமாக
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
ஶஶிநிபம்	சந்திரனுக் கொப்பான
முகம்	திருமுகத்தை
த்ரஷ்டும்	தரிசிக்க
அபிநிர்யாந்து	எதிர்கொண்டு செல்லட்டும்.''

भरतस्य वचः श्रुत्वा शत्रुघ्नः परवीरहा ।
विष्टीरनेकसाहस्राश्चोदयामास वीर्यवान् ॥

பரதஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ஶத்ருக்ந: பரவீரஹா ।
விஷ்டீரநேகஸாஹஸ்ராஶ் சோதயாமாஸ வீர்யவான் ॥ 6

பரவீரஹா	சத்ரு வீரர்களையழிக்கும்
வீர்யவான்	வல்லமை வாய்ந்த
ஶத்ருக்ந:	சத்ருக்னன்
பரதஸ்ய	பரதரது
வச:	ஆஜ்ஞையை
ஶ்ருத்வா	சிரமேற்கொண்டு

அநேக ஸாஹஸ்ரா:	பல்லாயிரக்கணக்காயிருந்த
விஷ்டீ:	சம்பளம் வாங்காது கைங்கர்யம் செய்து வந்தவரைப் பார்த்து
சோதயாமாஸ	பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தார்;

समीकुरुत निम्नानि विषमाणि समानि च ।
स्थलानि च निरस्यन्तां नन्दिग्रामादितः परम् ॥

ஸமீகுருத நிம்நாநி விஷமாணி ஸமாநி ச ।
ஸ்தலாநி ச நிரஸ்யந்தாம் நந்திக்ராமாதித:பரம் ॥ 7

நந்திக்ராமாத்	"நந்திக் கிராமத்திலிருந்து
இத:பரம்	இதுவரைக்கும்
நிம்நாநி	பள்ளத்தாக்குகளையும்
விஷமாணி ச	மேடுபள்ளங்களையும்
ஸமாநி ச	ஸமமானவைகளாக
ஸமீகுருத	சரியாகச் செய்யுங்கள்;
ஸ்தலாநி ச	மேடுபூமிகளும்
நிரஸ்யந்தாம்	சீர்ப்படுத்தப்படட்டும்."

सिञ्चन्तु पृथिवीं कृत्स्नां हिमशीतेन वारिणा ।
ततोऽभ्यवकिरन्त्वन्ये लाजैः पुष्पैश्च सर्वशः ॥

ஸிஞ்சந்து ப்ருதிவீம் க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமஶீதேந வாரிணா ।
ததோऽப்யவகிரந்த்வன்யே லாஜை: புஷ்பைஶ்ச ஸர்வஶ: ॥ 8

அன்யே	"வேறு சிலர்
ப்ருதிவீம்	பூதலத்தை
க்ருத்ஸ்நாம்	எங்கும்
ஹிமஶீதேந	பனிபோல் குளிர்ந்த
வாரிணா	ஜலத்தால்
ஸிந்சந்து	நனைக்கட்டும்;
தத:	அதன் மேல்
லாஜை:	பொரிகளாலும்
புஷ்பை: ச	புஷ்பங்களாலும்
ஸர்வஶ:	எல்லா பக்கங்களிலும்
அப்யவகிரந்து	இறைக்கட்டும்."

समुच्छ्रितपताकास्तु रथ्याः पुरवरोत्तमे ।
शोभयन्तु च वेश्मानि सूर्यस्योदयनं प्रति ॥

ஸமுச்ச்ரிதபதாகாஸ்து ரத்யா: புரவரோத்தமே ।
ஶோபயந்து ச வேஶ்மானி ஸூர்யஸ்யோதயனம் ப்ரதி ॥ 9

स्रग्दामभिर्मुक्तपुष्पैः सुगन्धैः पञ्चवर्णकैः ।
राजमार्गमसंबाधं किरन्तु शतशो नराः ॥

ஸ்ரக்தாமபிர் முக்தபுஷ்பை: ஸுகந்தை: பஞ்சவர்ணகை: ।
ராஜமார்கமஸம்பாதம் கிரந்து ஶதஶோ நரா: ॥ 10

ஶதஶ:	-	"நூற்றுக்கணக்கான
நரா:	-	மானிடர்கள்
புரவரோத்தமே	-	சிரேஷ்ட நகர்களில் முதன்மையாய் விளங்குமிதில்
ஸூர்யஸ்ய உதயனம் ப்ரதி	-	சூரியோதயத்திற்குள்
ரத்யா: து	-	ராஜவீதிகளையும்
ஸமுச்ச்ரிதபதாகா:	-	உயரத்தூக்கி நிறுத்தப்பட்ட கொடிகளையுடையவைகளாகவும்
வேஶ்மானி ச	-	கிருகங்களையும்
ஸ்ரக்தாமபி:	-	மாலைகளாலும்
முக்தபுஷ்பை:	-	விடுதி மலர்களாலும்
ஶோபயந்து	-	அலங்கரிக்கட்டும்;
அஸம்பாதம்	-	விஸ்தாரமாயுள்ள
ராஜமார்கம்	-	சக்ரவர்த்திவரும் மார்க்கத்தை
ஸுகந்தை:	-	நல்ல வாசனை வீசுகின்ற
பஞ்சவர்ணகை:	-	ஐவகைக் கோலப் பொடிகளாலும்
கிரந்து	-	கோலமிடட்டும்."

धृष्टिर्जयन्तो विजयः सिद्धार्थो ह्यर्थसाधकः ।
अशोको मन्त्रपालश्च सुमन्त्रश्चापि निर्ययुः ॥
मत्तैर्नागसहस्रैश्च शातकुम्भविभूषितैः ॥

த்ருஷ்டிர் ஜயந்தோ விஜய: ஸித்தார்தோ ஹ்யர்தஸாதக: ।
அஶோகோ மந்த்ரபாலஶ்ச ஸுமந்த்ரஶ்சாபி நிர்யயு: ॥
மத்தைர் நாக ஸஹஸ்ரைஶ்ச ஶாதகும்பவிபூஷிதை: ॥ 11

த்ருஷ்டி:	-	திருஷ்டியும்
ஜயந்த:	-	ஜயந்தரும்
விஜய:	-	விஜயரும்
ஸித்தார்த:	-	ஸித்தார்த்தரும்
அர்த ஸாதக:	-	அர்த்தஸாதகரும்
அஶோக: ச	-	அசோகரும்
மந்த்ர பால: ச	-	மந்த்ரபாலரும்
ஸுமந்த்ர: ச	-	ஸுமந்திரரும்
ஶாத கும்ப விபூஷிதை:	-	பொன்னாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட
மத்தை:	-	கொழுத்த
நாக ஸஹஸ்ரை: ச	-	ஆயிரக்கணக்கான யானைகளோடும்
நிர்யயு:	-	புறப்பட்டார்கள்.

अपरे हेमकक्ष्याभिः सगजाभिः करेणुभिः ।
निर्ययुस्तुरगाक्रान्तैः रथैश्च सुमहारथाः ॥

அபரே ஹேமகக்ஷ்யாபி: ஸகஜாபி: கரேணுபி: ।
நிர்யயு:ஸ் துரகாக்ராந்தை: ரதைஶ்ச ஸுமஹாரதா: ॥ 12

அபரே	-	வேறு
ஸுமஹாரதா:	-	பிரஸித்திபெற்ற மஹாரதர்கள்
ஹேம கக்ஷ்யாபி:	-	பொன்னாலான பட்டைகளையுடையவைகளும்
ஸகஜாபி:	-	ஆண்யானைகளோடு கூடிய
கரேணுபி:	-	பெண்யானைகளோடும்
துரகாக்ராந்தை:	-	குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற
ரதை: ச	-	ரதங்களோடும்
நிர்யயு:	-	புறப்பட்டார்கள்.

शक्त्यृष्टिप्रासहस्तानां सध्वजानां पताकिनाम् ।
तुरगाणां सहस्रैश्च मुख्यैर्मुख्यनरान्वितैः ॥
पदातीनां सहस्रैश्च वीराः परिवृता ययुः ॥

ஶக்த்ய்ருஷ்டி ப்ராஸ ஹஸ்தாநாம் ஸத்வஜாநாம் பதாகிநாம் ।
துரகாணாம் ஸஹஸ்ரைஶ்ச முக்யைர் முக்ய நரான்விதை: ॥
பதாதீனாம் ஸஹஸ்ரைஶ்ச வீரா: பரிவ்ருதா யயு: ॥ 13

வீரா:	-	வீரர்கள்
ஶக்த்ய்ருஷ்டி ப்ராஸ ஹஸ்தாநாம்	-	சக்தி, ரிஷ்டி, ப்ராஸம் இவைகளைக் கையிலுடையவர்களும்
ஸத்வஜாநாம்	-	த்வஜங்களை கையில் கொண்டவர்களுமான
பதாகிநாம்	-	நிசான்களையுடையவர்களுடைய
துரகாணாம்	-	குதிரைகளின்
ஸஹஸ்ரை: ச	-	ஆயிரங்களாலும்
பதாதீநாம்	-	காலாட்படைகளின்
முக்ய நரான்விதை:	-	சிறந்த மானிடர்களோடு கூடிய
முக்யை:	-	சிறந்த
ஸஹஸ்ரை:ச	-	அனேகங்களாலும்
பரிவ்ருதா:	-	சூழப்பட்டவர்களாய்
யயு:	-	புறப்பட்டார்கள்.

ततो यानान्युपारूढाः सर्वा दशरथस्त्रियः ।
कौसल्यां प्रमुखे कृत्वा सुमित्रां चापि निर्ययुः ॥

ததோ யாநாந்யுபாரூடா: ஸர்வா தஶரத ஸ்த்ரிய: ।
கௌஸல்யாம் ப்ரமுகே க்ருத்வா ஸுமித்ராம் சாபி நிர்யயு: ॥ 14

தத:	அப்பொழுது
தஶரத ஸ்த்ரிய:	தசரதசக்ரவர்த்தியின் மனைவிமார்கள்
ஸர்வா:	எல்லோரும்
யாநாநி	வாகனங்களில்
உபாரூடா:	ஏறிக்கொண்டு
கௌஸல்யாம் ச	கௌஸல்யா தேவியையும்
ஸுமித்ராம் அபி	ஸுமித்திரா தேவியையும்
ப்ரமுகே க்ருத்வா	முன்னிட்டுக் கொண்டு
நிர்யயு:	புறப்பட்டார்கள்.

कैकेय्या सहिताः सर्वा नन्दिग्राममुपागमन् ॥

கைகேய்யா ஸஹிதா: ஸர்வா நந்திக்ராமமுபாகமன் ॥ 15

ஸர்வா:	எல்லோரும்
கைகேய்யா	கைகேயி தேவியோடு
ஸஹிதா:	கூட இருப்பவர்களாக
நந்திக்ராமம்	நந்திக்ராமத்தை
உபாகமன்	அடைந்தார்கள்.

अश्वानां खुरशब्देन रथनेमिस्वनेन च ।
शङ्खदुन्दुभिनादेन संचचालेव मेदिनी ॥

அஶ்வாநாம் குர ஶப்தேந ரதநேமிஸ்வனேன ச ।
ஶங்கதுந்துபிநாதேந ஸஞ்சசாலேவ மேதினீ ॥ 16

गजानां बृंहितैश्चापि शङ्खदुन्दुभिनिस्वनैः ।
कृत्स्नं च नगरं तत्तु नन्दिग्राममुपागमत् ॥

கஜாநாம் ப்ரும்ஹிதைச்சாபி ஶங்க துந்துபி நிஶ்வன ।
க்ருத்ஸ்னம் ச நகரம் தத்து நந்திக்ராமமுபாகதம் ॥ 17

மேதினீ	பூமியானது
அஶ்வாநாம்	குதிரைகளின்
குர ஶப்தேந ச	குளம்படிகளின் சத்தத்தாலும்
ரதநேமி ஸ்வனேன ச	தேர்ச்சக்ரவட்டைகளின் சத்தத்தாலும்
ஶங்க துந்துபி நாதேந	சங்க துந்துபியின் கோஷத்தாலும்
ஶங்கதுந்துபி நிஶ்வன:	சங்கதுந்துபிகோஷங்களோடு
கஜானாம்	யானைகளின்
ப்ரும்ஹிதை: அபி	கர்ஜனைகளாலும்
ஸஞ்ச சால இவ	முற்றும் அசைந்தது;
தத்	அப்பொழுது
நகரம்	பட்டணம்
க்ருத்ஸ்னம் ச	எல்லாமுமே

நந்திக்ராமம் து	-	நந்திக்கிராமத்திற்கே
உபாகமத்	-	வந்து சேர்ந்தது.

द्विजातिमुख्यैर्धर्मात्मा श्रेणीमुख्यैः सनैगमैः ।
माल्यमोदकहस्तैश्च मन्त्रिभिर्भरतो वृतः ॥

த்விஜாதிமுக்யைர் தர்மாத்மா ஶ்ரேணீ முக்யை: ஸநைகமை: ।
மால்ய மோதக ஹஸ்தைஶ்ச மந்த்ரிபிர் பரதோ வ்ருத: ॥ 18

शङ्खभेरीनिनादैश्च बन्दिभिश्चाभिवन्दितः ।
आर्यपादौ गृहीत्वा तु शिरसा धर्मकोविदः ॥

ஶங்கபேரீ நிநாதைஶ்ச வந்திபிஶ்சாபி வந்தித: ।
ஆர்யபாதௌ க்ருஹீத்வா து ஶிரஸா தர்மகோவித: ॥ 19

पाण्डरं छत्रमादाय शुक्लमाल्योपशोभितम् ।
शुक्ले च वालव्यजने राजार्हे हेमभूषिते ॥

பாண்டரம் சத்ரமாதாய ஶுக்லமால்யோபஶோபிதம் ।
ஶுக்லே ச வாலவ்யஜனே ராஜார்ஹே ஹேம பூஷிதே ॥ 20

उपवासकृशो दीनश्चीरकृष्णाजिनाम्बरः ।
भ्रातुरागमनं श्रुत्वा तत्पूर्वं हर्षमागतः ॥
प्रत्युद्ययौ ततो रामं महात्मा सचिवैः सह ॥

உபவாஸ க்ருஶோ தீனஶ் சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பர: ।
ப்ராதுராகமனம் ஶ்ருத்வா தத்பூர்வம் ஹர்ஷமாகத: ॥ 21
ப்ரத்யுத்யயௌ ததோ ராமம் மஹாத்மா ஸசிவை: ஸஹ ॥ 22

தர்மாத்மா	-	தார்மாத்மாவும்
தர்ம கோவித:	-	தர்மத்தின் நுட்பமறிந்தவரும்
உபவாஸ க்ருஶ:	-	உபவாஸத்தால் உடம்பு இளைத்தவரும்
தீன:	-	பரிதாபத் தோற்றமுடையவரும்
சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பர:	-	மரவுரியும் மான்தோலுமுடுத்தவரும்
ப்ராது:	-	தமையனாரின்
ஆகமனம்	-	வரவை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
தத் பூர்வம்	-	அதுமுதல்
ஹர்ஷம் ஆகத:	-	மனஸ்ஸந்துஷ்டி கொண்டவரும்
மஹாத்மா	-	மகாத்மாவுமான
பரத:	-	பரதர்
த்விஜாதி முக்யை:	-	பிராம்மணோத்தமர்களாலும்
ஸநைகமை:	-	வியாபாரிகளுள்ளிட்ட

ஶ்ரேணீ முக்யை: - கைத்தொழிலாளிகளோடும்
மால்ய மோதக ஹஸ்தை:-மாலைகளையும், மோதகங்களையும் வைத்துக்கொண்டிருந்த
மந்த்ரிபி: - மந்த்ரிகளாலும்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவராய்,
ஶங்க பேரீ நிநாதை: ச-சங்கம் பேரி இவைகளினொலிகளாலும்
வந்திபி: - வந்தியர்களாலும்
அபி வந்தித: ச - பெருமைப் படுத்தப்பட்டவராகவும்
ஶுக்லே மால்யோபஶோபிதம்-வெண் மாலைகளால் விளங்கும்
பாண்டுரம் - வெண்
சத்ரம் - குடையையும்
ஹேம பூஷிதே - தங்கப்பிடியுள்ளவைகளும்
ராஜார்ஹே - மன்னர்களுக்குரியவைகளுமான
ஶுக்ல வால வ்யஜனே ச-இரண்டு வெண்சாமரங்களையும்
ஆதாய ச - எடுத்துக் கொண்டும்
ஸசிவை: - மந்திரிமார்களோடு
ஸஹ: - கூடவே
தத: து - அப்பவும்
ஆர்ய பாதௌ - பெரியவரின் பாதுகைகளை
ஶிரஸா - முடிமீது
க்ருஹீத்வா - எடுத்துக் கொண்டு
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ப்ரத்யுத்யயௌ - எதிர்கொண்டு சென்றார்.

समीक्ष्य भरतो वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥

ஸமீக்ஷ்ய பரதோ வாக்யமுவாச பவநாத்மஜம் । 23
பரத: - பரதர்
பவநாத்மஜம் - ஹனுமாரை
ஸமீக்ஷ்ய ா - பார்த்து
வாக்யம் - ஒருமொழியை
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்;

कच्चिन्न खलु कापेयी सेव्यते चलचित्तता ।
न हि पश्यामि काकुत्स्थं राममार्यं परन्तपम् ॥
कच्चिन्न खलु दृश्यन्ते वानराः कामरूपिणः ॥

கச்சின்ன கலு காபேயீ ஸேவ்யதே சலசித்ததா ।
ந ஹி பஶ்யாமி காகுத்ஸ்தம் ராமமார்யம் பரந்தபம் ॥ 24
கச்சின்ன கலு த்ருஶ்யந்தே வானரா: காமரூபிண: ॥
காபேயீ - ''குரங்குகளுக்கியல்பான

சலசித்ததா	சஞ்சலபுத்தி
ஸேவ்யதே ந	உம்மால் கொள்ளப்படவில்லை
கச்சித்	என்று நான் நம்புகிறேன்;
கலு ஹி	ஆனாலோ
காகுத்ஸ்தம்	ககுத்ஸ்த வம்சத்தில் பிறந்தவரும்
பரந்தபம்	சத்ருக்களை தவிக்க அடிப்பவரும்
ஆர்யம்	பூஜ்யருமான
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
பச்யாமி ந	நான் காணவில்லை;
காமரூபிண:	நினைத்த உருவம் எடுக்கவல்ல
வானரா: கலு	வானரர்கள் தானாகட்டும்
கச்சித்	ஏனோ
ந த்ருச்யந்தே	காணப்படவில்லை.''

अथैवमुक्ते वचने हनुमानिदमब्रवीत् ।
अर्थं विज्ञापयन्नेव भरतं सत्यविक्रमम् ॥

அதைவமுக்தே வசனே ஹநுமாநிதமப்ரவீத்।
அர்தம் விஞாபயன்நேவ பரதம் ஸத்யவிக்ரமம்॥ 25

ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
வசனே முக்தே அத	ஒரு சொல் சொல்லப்பட்டதும்
ஹநுமாந்	ஹனுமார்
அர்தம் ஏவ	காரணத்தையே
விஞாபயன்	விண்ணப்பம் செய்கின்றவராய்
ஸத்யவிக்ரமம்	வீண்போகா விக்ரமசாலியான
பரதம்	பரதரைப் பார்த்து
இதம்	இவ்வாறு
அப்ரவீத்	பதிலுரைத்தார்;

सदाफलान् कुसुमितान् वृक्षान् प्राप्य मधुस्रवान् ।
भरद्वाजप्रसादेन मत्तभ्रमरनादितान् ॥

ஸதாபலான் குஸுமிதான் வ்ருக்ஷாந் ப்ராப்ய மதுஸ்ரவான்।
பரத்வாஜ ப்ரஸாதேன மத்தப்ரமர நாதிதான்॥ 26

तस्य चैष वरो दत्तो वासवेन परन्तप ।
ससैन्यस्य तथातिथ्यं कृतं सर्वगुणान्वितम् ॥

தஸ்யசைஷ வரோ தத்தோ வாஸவேன பரந்தப।
ஸஸைன்யஸ்ய ததாதித்யம் க்ருதம் ஸர்வ குணான்விதம்। 27

பரந்தப	''சத்ருக்களை தவிக்க அடிப்பவரே !
ஸ ஸைன்யஸ்ய	ஸைன்யத்தோடு கூடிய
தஸ்ய	அவருக்கு

வாஸவேன ச	- இந்திரனால்
வ்ருக்ஷான்	- மரங்களை
ஸதா பலான்	- எக்காலத்திலும் பழம் தருபவைகளாகவும்
குஸுமிதான் ச	- புஷ்பங்களுடன் இருக்கின்றவைகளாகவும் என்கிற
ஏஷ: வர:	- இந்த வரமானது
தத்த:	- அளிக்கப்பட்டது;
ததா	- அப்படியே
மதுஸ்ரவான்	- மதுவைப் பெருக்குகின்றவைகளும்
மத்த ப்ரமர நாதிதான்	- கொழுத்த வண்டுகளால் சப்திக்கப் பெற்றவைகளுமான அவைகளை
ப்ராப்ய	- அடைந்து
பரத்வாஜ ப்ரஸாதேன	- பரத்வாஜமுனிவரது அருளால்
ஸர்வ குணான் விதம்	- ஸகலமேன்மை குணங்களுடன் விளங்கும்
ஆதித்யம்	- அதிதிபூஜையானது
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது.''

निस्वनः श्रूयते भीमः प्रहृष्टानां वनौकसाम् ।
मन्ये वानरसेना सा नदीं तरति गोमतीम् ॥

நி:ஸ்வன: ஶ்ரூயதே பீம: ப்ரஹ்ருஷ்டாநாம் வனௌகஸாம்।
மன்யே வானரஸேநா ஸா நதீம் தரதி கோமதீம் ॥ 28

ப்ரஹ்ருஷ்டாநாம்	- ''மிக்க மனஸ்ஸந்துஷ்டி கொண்ட
வனௌகஸாம்	- வானரர்களுடைய
பீம:	- பெரும்
நிஸ்வன:	- சத்தம்
ஶ்ரூயதே	- கேட்கப்படுகிறது;
ஸா:	- அந்த
வானர ஸேநா	- வானரஸேனை
கோமதீம்	- கோமதி
நதீம்	- நதியை
தரதி	- தாண்டுகிறது என்று
மன்யே	- நான் நினைக்கிறேன்.''

रजोवर्षं समुद्धूतं पश्य वालुकिनीं प्रति ।
मन्ये सालवनं रम्यं लोलयन्ति प्लवङ्गमाः ॥

ரஜோவர்ஷம் ஸமுத்தூதம் பஶ்ய வாலுகிநீம் ப்ரதி ।
மன்யே ஸாலவனம் ரம்யம் லோலயந்தி ப்லவங்கமா: ॥ 29

வாலுகிநீம் ப்ரதி	- ''வாலுகினீ நதியை
பஶ்ய	- பாரும்;

ரஜோவர்ஷம்	தூளிவர்ஷமானது
ஸமுத்தூதம்	கிளம்பியிருக்கிறது;
ப்லவங்கமா:	வானரர்கள்
ரம்யம்	அழகிய
ஸாலவனம்	ஸாலவனத்தில்
லோலயந்தி	குதிக்கின்றார்கள் என்று
மன்யே	நினைக்கிறேன்.''

तदेतद्दृश्यते दूराद्विमलं चन्द्रसन्निभम् ।
विमानं पुष्पकं दिव्यं मनसा ब्रह्मनिर्मितम् ॥
रावणं बान्धवैः सार्धं हत्वा लब्धं महात्मना ॥

ணததேதத் த்ருஶ்யதே தூராத் விமலம் சந்த்ர ஸந்நிபம் ।
விமானம் புஷ்பகம் திவ்யம் மனஸா ப்ரஹ்ம நிர்மிதம் ॥
ராவணம் பாந்தவை: ஸார்தம் ஹத்வா லப்தம் மஹாத்மநா ॥ 30

தூராத்	''தூரத்தில்
ஏதத்	இந்த
விமலம்	களங்கற்றதும்
சந்த்ர ஸந்நிபம்	சந்திரனை நிகர்த்ததும்
மனஸா	தன்னிஷ்டத்தால்
ப்ரஹ்ம நிர்மிதம்	பிரம்மதேவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
திவ்யம்	தெய்வத்தன்மை கொண்டதும்
பாந்தவை:	பந்துக்களோடு
ஸார்தம்	கூட
ராவணம்	ராவணனை
ஹத்வா	கொன்று
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவினால்
லப்தம்	அடையப்பட்டதுமான
புஷ்பகம்	புஷ்பக
விமானம்	விமானம்
தத்	இப்பொழுது
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது.''

तरुणादित्यसंकाशं विमानं रामवाहनम् ।
धनदस्य प्रसादेन दिव्यमेतन्मनोजवम् ॥

தருணாதித்ய ஸங்காஶம் விமானம் ராம வாஹனம் ।
தனதஸ்ய ப்ரஸாதேன திவ்யமேதன் மனோஜவம் ॥ 31

ஏதத்	''இந்த
ராம வாஹனம்	ஸ்ரீராமருடைய வாஹனமாயிருக்கிற
விமானம்	புஷ்பக விமானமானது

தனதஸ்ய - குபேரனுடைய
ப்ரஸாதேன - மஹிமைக் குணத்தால்
திவ்யம் - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது;
மனோஜவம் - மனோவேகமாய் செல்லவல்லது;
தருணாதித்ய ஸங்காஶம்-இளஞ் சூரியனை நிகர்த்தது.''

एतस्मिन् भ्रातरौ वीरौ वैदेह्या सह राघवौ ।
सुग्रीवश्च महातेजा राक्षसश्च विभीषणः ॥

ஏதஸ்மின் ப்ராதரௌ வீரௌ வைதேஹ்யா ஸஹராகவௌ।
ஸுக்ரீவஸ்ச மஹாதேஜா ராக்ஷஸஸ்ச விபீஷண:॥ 32

ஏதஸ்மின் - ''இதில் தான்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடு கூட
வீரௌ - வீரர்களும்
ப்ராதரௌ - ப்ராதாக்களுமான
ராகவௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
மஹாதேஜா: - வெகு ஆற்றலுடைய
ஸுக்ரீவ: ச - ஸுக்ரீவரும்
ராக்ஷஸ: - அரக்கர்மன்னரான
விபீஷண: ச - விபீஷணரும் இருக்கின்றார்கள்.''

एवं ब्रुवति काकुत्स्थं हनूमत्यतिवेगिना ।
विमानेनाभवन्सर्वे नन्दिग्रामसमीपगाः ॥

ஏவம் ப்ருவதி காகுஸ்த்தம் ஹநூமத்யதி வேகினா।
விமானேனா பவன் ஸர்வே நந்திக்ராம ஸமீபகா:॥ 33

காகுஸ்த்தம் - பரதரிடம்
ஹநுமதி - ஹனுமார்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவதி - சொல்லுகையில்
ஸர்வே - எல்லோரும்
அதி வேகினா - மிக வேகமாய்ச் செல்லும்
விமானேன - புஷ்பகவிமானத்தோடு
நந்தி க்ராம ஸமீபகா: அபவன்-நந்திக்கிராமத்திற்குச் சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ततो हर्षसमुद्भूतो निःस्वनो दिवमस्पृशत् ।
स्त्रीबालयुववृद्धानां रामोऽयमिति कीर्तिते ॥

ததோ ஹர்ஷ ஸமுத்பூதோ நி:ஸ்வநோ திவமஸ்ப்ருஶத்।
ஸ்த்ரீபாலயுவவ்ருத்தாநாம் ராமோSயமிதி கீர்திதே ॥ 34

தத: - அப்பொழுது

ஸ்த்ரீ பால யுவவ்ருத்தாநாம்	பெண்கள், குழந்தைகள், சிறுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுடைய
அயம்	'இதோ
ராம:	ஸ்ரீராமர் !'
இதி	என்ற
கீர்திதே	சொல்லில்
ஹர்ஷ ஸமுத் பூத:	ஸந்தோஷத்தால் விளைந்த
நிஸ்வந:	சத்தமானது
திவம்	ஆகாயத்தை
அஸ்ப்ருஶத்	முட்டிற்று.

रथकुञ्जरवाजिभ्यस्तेऽवतीर्य महीं गताः ।
ददृशुस्तं विमानस्थं नराः सोममिवाम्बरे ॥

ரத குஞ்ஜர வாஜிப்யஸ் தே(அ)வதீர்ய மஹீம் கதா: ।
தத்ருஶுஸ்தம் விமானஸ்தம் நரா: ஸோமமிவாம்பரே ॥ 35

தே	அந்த
நரா:	மானிடர்கள்
ரத குஞ்ஜர வாஜிப்ய:	ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினின்று
அவதீர்ய	இறங்கி
மஹீம் கதா:	பூமியில் நிற்கின்றவர்களாய்
அம்பரே	ஆகாயத்தில்
ஸோமம் இவ	சந்திரனைப் போன்ற
விமானஸ்தம்	புஷ்பகவிமானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
தம் தத்ருஶு:	அவரை தரிசித்தார்கள்.

प्राञ्जलिर्भरतो भूत्वा प्रहृष्टो राघवोन्मुखः ।
स्वागतेन यथार्थेन ततो राममपूजयत् ॥

ப்ராஞ்ஜலிர் பரதோ பூத்வா ப்ரஹ்ருஷ்டோ ராகவோன்முக: ।
ஸ்வாகதேன யதார்தேன ததோ ராமமபூஜயத் ॥ 36

ராகவோன்முக:	ஸ்ரீராமரை எதிர்பார்த்த வண்ணமேயிருந்த
பரத:	பரதர்
யதார்தேன	வாக்களித்த வண்ணமே
ஸ்வாகதேன	நல்வரவால்
ப்ரஹ்ருஷ்ட:	உள்ளம் பூரித்தவராய்
தத:	அப்பொழுது
ப்ராஞ்ஜலி: பூத்வா	கைகூப்பியவராய்
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
அபூஜயத்	தனது மனத்தினுள் கொண்டாடினார்.

मनसा ब्रह्मणा सृष्टे विमाने भरताग्रजः ।
रराज पृथुदीर्घाक्षो वज्रपाणिरिवापरः ॥

மனஸா ப்ரஹ்மணா ஸ்ருஷ்டே விமானே பரதாக்ரஜ: ।
ரராஜ ப்ருது தீர்காக்ஷோ வஜ்ரபாணிரிவாபர: ॥ 37

ப்ருது தீர்காக்ஷ:	-	அகன்று நீண்ட கண்களுற்ற
பரதாக்ரஜ:	-	பரதன் தமையனார் (ஸ்ரீராமர்)
ப்ரஹ்மணா	-	பிரம்மதேவரால்
மனஸா	-	மனத்தால்
ஸ்ருஷ்டே	-	சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
விமானே	-	புஷ்பகவிமானத்தில்
அபர:	-	இரண்டாவது
வஜ்ரபாணி:	-	தேவேந்திரன்
இவ	-	போல்
ரராஜ	-	விளங்கினார்.

ततो विमानाग्रगतं भरतो भ्रातरं तदा ।
ववन्दे प्रयतो रामं मेरुस्थमिव भास्करम् ॥

ததோ விமானாக்ரகதம் பரதோ ப்ராதரம் ததா ।
வவந்தே ப்ரயதோ ராமம் மேருஸ்தமிவ பாஸ்கரம் ॥ 38

ததா	-	அப்பொழுது
ப்ரயத:	-	கல்மஷமற்ற தருமமூர்த்தியான
பரத:	-	பரதர்
விமானாக்ர கதம்	-	விமானத்தினது ஓரத்தில் வந்திருந்த
ப்ராதரம்	-	தமையனாராகிய
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ததா:	-	அவ்விடத்திலேயே
மேருஸ்தம்	-	மேருபர்வதத்திலிருக்கும்
பாஸ்கரம்	-	சூரியபகவானை
இவ	-	ஸேவிப்பது போலவே
வவந்தே	-	ஸேவித்தார்.

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् ।
हंसयुक्तं महावेगं निष्पपात महीतले ॥

ததோ ராமாப்யநுஞாதம் தத்விமானமநுத்தமம் ।
ஹம்ஸயுக்தம் மஹாவேகம் நிஷ்பபாத மஹீதலே ॥ 39

தத:	-	அப்பொழுது
தத்	-	அந்த
அநுத்தமம்	-	ஒப்புயர்வில்லாததும்

ஹம்ஸ யுக்தம்	- அன்னப்பறவைகளின் சித்திரம் வரையப் பெற்றதும்
மஹாவேகம்	- வெகுவேகமாகச் செல்லவல்லதுமான
விமானம்	- புஷ்பகவிமானம்
ராமாப்யநுஞாதம்	- ஸ்ரீராமருடை ஆஜ்ஞையைப் பெற்றதாய்
மஹீதலே	- பூமியில்
நிஷ்பபாத	- இறங்கிற்று.

आरोपितो विमानं तद्भरतः सत्यविक्रमः ।
राममासाद्य मुदितः पुनरेवाभ्यवादयत् ॥

ஆரோபிதோ விமானம் தத் பரத: ஸத்யவிக்ரம: ।
ராமமாஸாத்ய முதித: புனரேவாப்யவாதயத் ॥ 40

தத்	- அந்த
விமானம்	- விமானத்தில்
ஆரோபித:	- ஏற்றிக்கொள்ளப் பெற்றவரும்
ஸத்ய விக்ரம:	- சத்தியமே பராக்கிரமமாயுடையவருமான
பரத:	- பரதர்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஆஸாத்ய	- தரிசித்து
முதித:	- களிப்புற்றவராகி
புன: ஏவ	- மீளவும்
அப்ய வாதயத்	- முடிதாழ்த்தி விழுந்து வணங்கினார்.

तं समुत्थाप्य काकुत्स्थश्चिरस्याक्षिपथं गतम् ।
अङ्के भरतमारोप्य मुदितः परिषस्वजे ॥

தம் ஸமுத்தாப்ய காகுத்ஸ்தஶ் சிரஸ்யாக்ஷிபதம் கதம் ।
அங்கே பரதமாரோப்ய முதித: பரிஷஸ்வஜே ॥ 41

காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்
சிரஸ்ய	- வெகுகாலத்திற்கப்பால்
அக்ஷிபதம் கதம்	- நேரில் பார்க்கப்படும் தசையில் இருக்கின்றவரான
தம்	- அந்த
பரதம்	- பரதரை
ஸமுத்தாப்ய	- எழுப்பி
அங்கே	- மடியில்
ஆரோப்ய	- ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு
முதித:	- திருவுளமுவந்தவராய்
பரிஷஸ்வஜே	- கட்டித் தழுவினார்.

ततो लक्ष्मणमासाद्य वैदेहीं च परन्तपः ।
अभिवाद्य ततः प्रीतो भरतो नाम चाब्रवीत् ॥

ததோ லக்ஷ்மணமாஸாத்ய வைதேஹீம் ச பரந்தப: ।
அபிவாத்ய தத: ப்ரீதோ பரதோ நாம சாப்ரவீத் ॥ 42

பரந்தப:	-	சத்ருக்களைத் தபிக்க அடிக்கம் அவர்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
ஆஸாத்ய ச	-	கண்டுவிட்டு
தத:	-	அதன்மேல்
வைதேஹீம்	-	ஸீதாதேவியை
ப்ரீத:	-	மனநிம்மதி கொண்டவராய்
அபிவாத்ய	-	திருவடிகளில் விழுந்து ஸேவித்து விட்டு
தத:	-	அதன் மேல்
பரத: நாம ச	-	பரதன் என்பது எனது பெயர் என்கிற அபிவாதனத்தையும்
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

सुग्रीवं कैकयीपुत्रो जाम्बवन्तं तथाङ्गदम् ।
मैन्दं च द्विविदं नीलमृषभं परिषस्वजे ॥

ஸுக்ரீவம் கைகயீபுத்ரோ ஜாம்பவந்தம் ததாங்கதம் ।
மைந்தம் ச த்விவிதம் நீலம் ருஷபம் பரிஷஸ்வஜே ॥ 43

கைகயீ புத்ர:	-	கைகேயின் புதல்வர் (பரதர்)
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனையும்
ஜாம்ப வந்தம்	-	ஜாம்பவந்தனையும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
அங்கதம்	-	அங்கதனையும்
மைந்தம்	-	மைந்தனையும்
த்விவிதம்	-	த்விவதனையும்
நீலம்	-	நீலனையும்
ருஷபம் ச	-	ரிஷபனையும்
பரிஷஸ்வஜே	-	ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்.

सुषेणं च नलं चैव गवाक्षं गन्धमादनम् ।
शरभं पनसं चैव भरतः परिषस्वजे ॥

ஸுஷேணம் ச நளம் சைவ கவாக்ஷம் கந்தமாதனம் ।
ஶரபம் பனஸம் சைவ பரத: பரிஷஸ்வஜே ॥ 44

பரத:	-	பரதர்
ஸுஷேணம் ச	-	ஸுசேஷணனையும்
நளம்	-	நளனையும்

கவாக்ஷம் ஏவ	-	கவாக்ஷனையும்
கந்த மாதனம் ச	-	கந்தமாதனனையும்
ஶரபம் ஏவ	-	சரபனையும்
பனஸம் ச	-	பனஸனையும்
பரிஷஸ்வஜே	-	ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்.

ते कृत्वा मानुषं रूपं वानराः कामरूपिणः ।
कुशलं पर्यपृच्छंस्ते प्रहृष्टा भरतं तदा ॥

தே க்ருத்வா மானுஷம் ரூபம் வானரா: காமரூபிண: ।
குஶலம் பர்யப்ருச்சம்ஸ்தே ப்ரஹ்ருஷ்டா பரதம் ததா ॥ 45

தே	-	அந்த
வானரா:	-	வானரர்கள்
காமரூபிண:	-	நினைத்த உருவம் எடுக்க வல்லவர்கள்;
தே	-	அவர்கள்
ததா	-	அப்பொழுது
மானுஷம் ரூபம்	-	மானிட ரூபம்
க்ருத்வா	-	கொண்டு
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	-	களிப்புற்றவர்களாய்
பரதம்	-	பரதரை
குஶலம்	-	க்ஷேமம்
பர்ய ப்ருச்சன்	-	விசாரித்தார்கள்.

अथाब्रवीद्राजपुत्रः सुग्रीवं वानरर्षभम् ।
परिष्वज्य महातेजा भरतो धर्मिणां वरः ॥

அதாப்ரவீத் ராஜபுத்ர: ஸுக்ரீவம் வானரர்ஷபம் ।
பரிஷ்வஜ்ய மஹாதேஜா பரதோ தர்மிணாம் வர: ॥ 46

ராஜபுத்ர:	-	சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரரும்
மஹாதேஜா:	-	மஹாதேஜஸ்வியும்
தர்மிணாம்	-	தர்மங்களை ஆராய்ந்தறிந்தவருள்
வர:	-	உத்தமருமான
பரத:	-	பரதர்
வானரர்ஷபம்	-	வானரோத்தமரான
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவரை
பரிஷ்வஜ்ய	-	கட்டித்தழுவிக் கொண்டு
அத	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தார்.

त्वमस्माकं चतुर्णां तु भ्राता सुग्रीव पञ्चमः ।
सौहृदाज्जायते मित्रमपकारोऽरिलक्षणम् ॥

த்வமஸ்மாகம் சதுர்ணாம் து ப்ராதா ஸுக்ரீவ பஞ்சம: ।
ஸௌஹ்ருதாஜ்ஜாயதே மித்ரமபகாரோऽரிலக்ஷணம் ॥ 47

ஸுக்ரீவ	-	"ஸுக்ரீவரே !
த்வம்	-	தேவரீர்
அஸ்மாகம்	-	எங்கள்
சதுர்ணாம்	-	நால்வர்களுக்கும்
து	-	அப்பால்
பஞ்சம:	-	ஐந்தாவது
ப்ராதா	-	சகோதரர் ஆகுவீர்;
மித்ரம்	-	ஸ்நேஹமானது
ஸௌஹ்ருதாத்	-	உபகாரத்தால்
ஜாயதே	-	விளங்குகறிது ;
அபகார:	-	அபகாரமானது
அரிலக்ஷணம்	-	சத்ருக்களின் லக்ஷணம்."

विभीषणं च भरतः सान्त्ववाक्यमथाब्रवीत् ।
दिष्ट्या त्वया सहायेन कृतं कर्म सुदुष्करम् ॥
விபீஷணம் ச பரத: ஸாந்த்வ வாக்ய மதாப்ரவீத் ।
திஷ்ட்யா த்வயா ஸஹாயேன க்ருதம் கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ॥ 48

பரத:	-	பரதர்
விபீஷணம்	-	விபீஷணரைப் பார்த்து
ஸாந்த்வ வாக்யம்	-	குளிர்ந்த சொல்லொன்றை
அத	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தார்;
ஸுதுஷ்கரம்	-	"எவராலும் செய்ய முடியாத
கர்ம	-	செயலானது
த்வயா	-	தேவரீரது
ஸஹாயேன ச	-	உதவியாலேயே
க்ருதம்	-	செய்து முடிக்கப்பட்டது
திஷ்ட்யா	-	எங்களது பாக்ய விசேஷமே."

शत्रुघ्नश्च तदा राममभिवाद्य सलक्ष्मणम् ।
सीतायाश्चरणौ पश्चाद्ववन्दे विनयान्वितः ॥
ஶத்ருக்நஶ்ச ததா ராமமபிவாத்ய ஸலக்ஷ்மணம் ।
ஸீதாயாஶ் சரணௌ பஶ்சாத் வவந்தே வினயான்வித: ॥ 49

விநயான்வித:	-	மரியாதைகளை நன்கு அறிந்த
ஶத்ருக்ந: ச	-	சத்ருக்னரும்
ஸ லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணருடனிருக்கும்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ததா	-	அப்பொழுது

அபிவாத்ய	-	ஸேவித்து விட்டு
பஶ்சாத்	-	அதன் மேல்
ஸீதாயா:	-	ஸீதாதேவியின்
சரணௌ	-	திருவடிகளில்
வவந்தே	-	விழுந்து ஸேவித்தார்.

रामो मातरमासाद्य विषण्णां शोककर्शिताम् ।
जग्राह प्रणतः पादौ मनो मातुः प्रसादयन् ।।

ராமோ மாதரமாஸாத்ய விஷண்ணாம் ஶோககர்ஶிதாம் ।
ஜக்ராஹ ப்ரணத: பாதௌ மனோ மாது: ப்ரஸாதயன் ॥ 50

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
விஷண்ணாம்	-	உத்ஸாகம் குன்றி
ஶோக கர்ஶிதாம்	-	சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த
மாதரம்	-	தாயாரை
ஆஸாத்ய	-	கிட்டி
மாது:	-	தாயின்
மன:	-	மனத்தை
ப்ரஸாதயன்	-	குளிரச் செய்கின்றவராகி
ப்ரணத:	-	ஸாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து ஸேவிக்கின்றவராய்
பாதௌ	-	திருவடிகளை
ஜக்ராஹ	-	பிடித்துக் கொண்டார்.

अभिवाद्य सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् ।
स मातॄश्च ततः सर्वाः पुरोहितमुपागतम् ।।

அபிவாத்ய ஸுமித்ரம் ச கைகேயீம் ச யஶஸ்விநீம் ।
ஸ மாத்ரூஶ்ச தத: ஸர்வா: புரோஹிதமுபாகதம் ॥ 51

ஸ:	-	அவர்
ஸுமித்ரம் ச	-	ஸுமித்திராதேவியையும்
யஶஸ்விநீம்	-	புகழ் பெற்ற
கைகேயீம் ச	-	கைகேயீதேவியையும்
மாத்ரூ:	-	தாய்மார்கள்
ஸர்வா: ச	-	எல்லோரையுமே
அபிவாத்ய	-	முடிதாழ்த்தி நமஸ்கரித்து விட்டு
புரோஹிதம்	-	குலகுருவை
உபாகமத்	-	அடைந்தார்.

स्वागतं ते महाबाहो कौसल्यानन्दवर्धन ।
इति प्राञ्जलयः सर्वे नागरा राममब्रुवन् ।।

ஸ்வாகதம் தே மஹாபாஹோ கௌஸல்யாநந்தவர்தன ।
இதி ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே நாகரா ராமமப்ருவன் ॥ 52

மஹாபாஹோ - ''மஹாபாகுவே,
கௌஸல்யா நந்தவர்தன்-கௌஸல்யையின் ஆனந்தத்தைப் பெருகச் செய்பவரே !
ஸ்வாகதம் - நல்வரவால் நன்மனத்தோடு போற்றுகிறோம்''
இதி - என்று
தே - அந்த
நாகரா: - நகரவாஸிகள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ப்ராஞ்ஜலய: - கைகூப்பிக் கொண்டு
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்ருவன் - கூறினார்கள்.

तान्यञ्जलिसहस्राणि प्रगृहीतानि नागरैः ।
व्याकोशानीव पद्मानि ददर्श भरताग्रजः ॥

தான்யஞ்ஜலி ஸஹஸ்ராணி ப்ரக்ருஹீதானி நாகரை:।
வ்யாகோஶாநீவ பத்மானி ததர்ஶ பரதாக்ரஜ: ॥ 53

பரதாக்ரஜ: - பரதரின் தமையனாரான அவர்
நாகரை: - பட்டணத்து ஜனங்களால்
ப்ரக்ருஹீதானி - கொள்ளப்பட்ட
தானி - அந்த
அஞ்சலி ஸஹஸ்ராணி- பல அஞ்ஜலிகளை
வ்யாகோஶாநி - நன்கு மலர்ந்த
பத்மானி இவ - தாமரைகள் போல
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

पादुके ते तु रामस्य गृहीत्वा भरतः स्वयम् ।
चरणाभ्यां नरेन्द्रस्य योजयामास धर्मवित् ॥

பாதுகே தே து ராமஸ்ய க்ருஹீத்வா பரத: ஸ்வயம் ।
சரணாப்யாம் நரேந்த்ரஸ்ய யோஜயாமாஸ தர்மவித் ॥ 54

தர்மவித் - தர்மத்தையறிந்த
பரத: - பரதர்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமபிரானது
தே - அந்த
பாதுகே - பாதுகைகளிரண்டையும்
ஸ்வயம் து - தானே
க்ருஹீத்வா - எடுத்துக் கொண்டு
நரேந்த்ரஸ்ய - புருஷோத்தமரது
சரணாப்யாம் - இரு திருவடிகளிலும்
யோஜயாமாஸ - பூட்டினார்.

अब्रवीच्च तदा रामं भरतः स कृताञ्जलिः ।।

அப்ரவீச்ச ததா ராமம் பரத: ஸ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ 55

ததா	-	அப்பொழுது
ஸ:	-	அந்த
பரத:	-	பரதர்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
க்ருதாஞ்ஜலி: ச	-	அஞ்சலிஹஸ்தராகவே
அப்ரவீத்த்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்;

एतत्ते रक्षितं राजन् राज्यं निर्यातितं मया ।
अद्य जन्म कृतार्थं मे संवृत्तश्च मनोरथः ।।

ஏதத்தே ரக்ஷிதம் ராஜன் ராஜ்யம் நிர்யாதிதம் மயா ।
அத்ய ஜன்ம க்ருதார்தம் மே ஸம்வ்ருத்தஶ்ச மனோரத: ॥ 56

ராஜன்	-	‘‘சக்ரவர்த்தியே !
ஏதத்	-	இது
தே	-	தேவரீருக்கா
ரக்ஷிதம்	-	பாதுகாக்கப்பட்டது;
மயா	-	அடியேனால்
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யமானது
நிர்யாதிதம்	-	திரும்பி அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது;
அத்ய ச	-	இப்பொழுது தான்
மே	-	அடியேனது
ஜன்ம	-	பிறப்பானது
க்ருதார்தம்	-	பயன் பெற்றதாகிறது;
மனோரத:	-	மனத்தில் ஸர்வமுமாய்க் கொண்டிருந்ததும்
ஸம்வ்ருத்த:	-	ஈடேறியதாகிறது.

यस्त्वां पश्यामि राजानमयोध्यां पुनरागतम् ।
अवेक्षतां भवान् कोशं कोष्ठागारं पुरं बलम् ।।
भवतस्तेजसा सर्वं कृतं दशगुणं मया ।।

யஸ்த்வாம் பஶ்யாமி ராஜாநமயோத்யாம் புனராகதம் ।
அவேக்ஷதாம் பவான் கோஶம் கோஷ்டாகாரம் புரம் பலம் ॥
பவதஸ் தேஜஸா ஸர்வம் க்ருதம் தஶகுணம் மயா ॥ 57

ய:	-	‘‘எவனோ அந்த அடியேன்
த்வாம்	-	தேவரீரை
அயோத்யாம்	-	அயோத்திக்கு
புன: ஆகதம்	-	திரும்பி வந்தவராய்
ராஜாநம்	-	சக்ரவர்த்தியாய்

பஶ்யாமி - கண்குளிரப் பார்க்கின்றேன்;
பவான் - தேவரீர்
கோஶம் - பொக்கிஷத்தையும்
கோஷ்டாகாரம் - தான்யசாலையையும்
புரம் - நகரத்தையும்
பலம் - ஸேனையையும்
அவேக்ஷதாம் - கடாக்ஷித்தருள்வீராக;
ஸர்வம் - எல்லாமும்
பவத: - தேவரீருடைய
தேஜஸா - அருளால்
மயா - அடியேனால்
தஶகுணம் - பதின்மடங்கதிகமாக
க்ருதம் - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.''

तथा ब्रुवाणं भरतं दृष्ट्वा तं भ्रातृवत्सलम् ।
मुमुचुर्वानरा बाष्पं राक्षसश्च विभीषणः ॥

ததா ப்ருவாணம் பரதம் த்ருஷ்ட்வா தம் ப்ராத்ருவத்ஸலம் ।
முமுசுர்வானரா பாஷ்பம் ராக்ஷஸஶ்ச விபீஷண: ॥ 58

வானரா: - வானரர்களும்
ராக்ஷஸ: - அரக்கர்மன்னனா
விபீஷண: ச - விபீஷணனும்
ததா - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - விண்ணப்பம் செய்யும்
தம் - அந்த
பரதம் - பரதரை
ப்ராத்ரு வத்ஸலம் - தமையனாரிடம் அசையா பற்றுடையவராக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
பாஷ்பம் - ஆனந்த பாஷ்பத்தை
முமுசு: - வடித்தார்கள்.

ततः प्रहर्षाद्भरतमङ्कमारोप्य राघवः ।
ययौ तेन विमानेन ससैन्यो भरताश्रमम् ॥

தத: ப்ரஹர்ஷாத் பரதம் அங்கமாரோப்ய ராகவ: ।
யயௌ தேன விமானேன ஸஸைன்யோ பரதாஶ்ரமம் ॥ 59

தத: - அதன்மேல்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸஸைன்ய: - தனது ஸேனையுடன்
ப்ரஹர்ஷாத் - மிக்க ஸந்தோஷத்தால்
பரதம் - பரதரை

அங்கமம் ஆரோப்ய	-	மடிமீது ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு
தேன	-	அந்த
விமானேன	-	புஷ்பகவிமானத்தில் எழுந்தருளிய வண்ணமே
பரதாஶ்ரமம்	-	பரத்ருடைய ஆச்ரமத்திற்கு
யயௌ	-	எழுந்தருளினார்.

भरताश्रममासाद्य ससैन्यो राघवस्तदा ।
अवतीर्य विमानाग्रादवतस्थे महीतले ।।

பரதாஶ்ரமமாஸாத்ய ஸஸைன்யோ ராகவஸ்ததா ।
அவதீர்ய விமாநாக்ராதவதஸ்தே மஹீதலே ॥ 60

ததா	-	அப்பொழுது
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸ ஸைன்ய:	-	தனது ஸேனையோடு கூடவே
பரதாஶ்ரமம்	-	பரதருடைய ஆச்ரமத்தை
ஆஸாத்ய	-	அடைந்து
விமாநாக்ராத்	-	உத்தம புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து
அவதீர்ய	-	இறங்கி
மஹீதலே	-	பூமியில்
அவதஸ்தே	-	நின்றார்.

अब्रवीच्च तदा रामस्तद्विमानमनुत्तमम् ।
वह वैश्रवणं देवमनुजानामि गम्यताम् ।।

அப்ரவீச்ச ததா ராமஸ் தத் விமானமநுத்தமம் ।
வஹ வைஶ்ரவணம் தேவம் அநுஜாநாமி கம்யதாம் ॥ 61

தத:	-	அப்பொழுது
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
அநுத்தமம்	-	ஒப்புயர்வில்லாத
தத்	-	அந்த
விமானம்	-	புஷ்பகவிமானத்தைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தருளினார்;
வைஶ்ரவணம்	-	"குபேர
தேவம் ச	-	தேவருக்கே
வஹ	-	வாஹனமாயிருப்பாயாக
அநுஜாநாமி	-	போக விடை தருகின்றேன்;
கம்யதாம்	-	திரும்பிச் செல்லப்படட்டும்."

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् ।
उत्तरां दिशमागम्य जगाम धनदालयम् ।।

ததோ ராமாப்யநுஞாதம் தத்விமானமநுத்தமம் ।
உத்தராம் திஶமாகம்ய ஜகாம தனதாலயம் ॥ 62

தத	அதன்மேல்
தத்	அந்த
அநுத்தமம்	ஒப்புயர்வில்லாத
விமானம்	புஷ்பகவிமானம்
ராமாப்யநுஜ்ஞாதம்	ஸ்ரீராமரால் விடைகொடுக்கப்பட்டதாய்
உத்தராம்	வடக்கு
திஶம்	திசையை
ஆகம்ய	நோக்கி
தனதாலயம்	குபேரனது திருமாளிகைக்கு
ஜகாம	சென்றது.

पुरोहितस्यात्मसमस्य राघवो बृहस्पतेः शक्र इवामराधिपः ।
निपीड्य पादौ पृथगासने शुभे सहैव तेनोपविवेश वीर्यवान् ॥

புரோஹிதஸ்யாத்மஸமஸ்ய ராகவோ
ப்ருஹஸ்பதே: ஶக்ர இவாமராதிப: ।
நிபீட்ய பாதௌப்ருத காஸனே ஶுபே
ஸஹைவ தேநோபவிவேஶ வீர்யவான் ॥ 63

வீர்யவான்	வீர்யசாலியான
ராகவ:	ஸ்ரீராமர்
ஆத்ம ஸமஸ்ய	தனக்கேற்றவராகிய
புரோஹிதஸ்ய	குலகுருவினது
பாதௌ	திருவடிகளில்
அமராதிப:	தேவர்கள் மன்னரான
ஶக்ர:	தேவேந்திரன்
ப்ருஹஸ்பதே:	ப்ருகஸ்பதியினிடத்தில்
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிபீட்ய	விழுந்து ஸேவித்து
ஶுபே	ம்ங்களமான
ப்ருத காஸனே	வேறு ஆஸனமொன்றில்
தேந	அவரோடு
ஸஹ ஏவ	கூடவே
உபவிவேஶ	உட்கார்ந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
பரதஸமாகமோ நாம த்ரிம்ஶதுத்தரஶததம: ஸர்க: ॥

ஏகத்ரிம் ஶதுத்தர ஶததம: ஸர்க: - 131

शिरस्यञ्जलिमाधाय कैकेय्यानन्दवर्धनः ।
बभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम् ॥

ஶிரஸ்யஞ்ஜலி மாதாய கைகேய்யாநந்தவர்தன: ।
பபாஷே பரதோ ஜ்யேஷ்டம் ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம் ॥ 1

கைகேய்யா நந்தவர்தன:-கைகேயியின் பிரியத்திற்கு பாத்திரமான

பரத:	-	பரதர்
ஜ்யேஷ்டம்	-	மூத்தவரும்
ஸத்ய பராக்ரமம்	-	வீண்போகாத பராக்கிரமமுடையவருமான
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஶிரஸி	-	சிரஸில்
அஞ்ஜலிம்	-	அஞ்சலிபந்தம்
ஆதாய	-	செய்து கொண்டு
பபாஷே	-	பின்வருமாறு விண்ணப்பஞ் செய்தார்;

पूजिता मामिका माता दत्तं राज्यमिदं मम ।
तद्ददामि पुनस्तुभ्यं यथा त्वमददा मम ॥

பூஜிதா மாமிகா மாதா தத்தம் ராஜ்யமிதம் மம ।
தத்ததாமி புனஸ்துப்யம் யதா த்வமததா மம ॥ 2

மாமிகா	-	''எனது
மாதா	-	தாயார்
பூஜிதா	-	பெருமைப்படுத்தப்பட்டாள்;
இதம்	-	இந்த
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யமானது
மம	-	எனக்கு
தத்தம்	-	கொடுக்கப்பட்டது;
த்வம்	-	தேவரீர்
மம	-	எனக்கு
யதா அததா:	-	எப்படிக் கொடுத்தீரோ அப்படியே
தத்	-	அதை
புன:	-	மீளவும்
துப்யம்	-	தேவரீருக்கு
ததாமி	-	திருப்பிக் கொடுக்கிறேன்.''

धुरमेकाकिना न्यस्तामृषभेण बलीयसा ।
किशोरवद्गुरुं भारं न वोढुमहमुत्सहे ॥

துரமேகாகிநா ந்யஸ்தாம் ரிஷபேண பலீயஸா ।
கிஶோரவத் குரும் பாரம் ந வோடுமஹமுத்ஸஹே ॥ 3

ஏகாகிநா	-	"உதவி வேண்டாத
பலீயஸா	-	வெகு பலம் பொருந்திய
ரிஷபேண	-	ஓர் எருதால்
ந்யஸ்தாம்	-	ஒப்புவிக்கப்பட்ட
துரம்	-	பாரத்தை
கிஸோரவத்	-	இளங்கன்று எப்படியோ அப்படி
அஹம்	-	நான்
குரும்	-	மஹத்தான
பாரம்	-	பொறுப்பை
வோடும்	-	வஹிக்க
ந உத்ஸஹே	-	வல்லவனல்லன்."

वारिवेगेन महता भिन्नः सेतुरिव क्षरन् ।
दुर्बन्धनमिदं मन्ये राज्यच्छिद्रमसंवृतम् ॥

வாரிவேகேன மஹதா பின்ன:ஸேதுரிவ க்ஷரன் ।
துர்பந்தனமிதம் மன்யே ராஜ்யச்தித்ரமஸம்வ்ருதம் ॥ 4

மஹதா	-	"அளவு கடந்த
வாரிவேகேனே	-	ஜலப்ரவாஹத்தால்
பின்ன:	-	உடைந்து
க்ஷரன்	-	கரைந்தோடும்
ஸேது:	-	கரை
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே
அஸம்வ்ருதம்	-	ஒருவராலும் மூடப்படாத
இதம் ராஜ்யச் தித்ரம்	-	இந்த ராஜ்யக்குறையானது
துர்பந்தனம்	-	சரிப்படுத்த முடியாததாய்
மன்யே	-	நான் நினைக்கிறேன்."

गतिं खर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः ।
नान्वेतुमुत्सहे राम तव मार्गमरिन्दम ॥

கதிம் கர இவாஶ்வஸ்ய ஹம்ஸஸ்யேவ ச வாயஸ: ।
நான்வேதுமுத்ஸஹே ராம தவ மார்கமரிந்தம ॥ 5

ராம	-	"ஸ்ரீராம !
அரிந்தம	-	சத்ருக்களையடக்குபவரே !
அஶ்வஸ்ய	-	குதிரையின்
கதிம்	-	கமனத்தை
கர:	-	கழுதை
இவ	-	எப்படியோ அப்படியும்
ஹம்ஸஸ்ய ச	-	ஹம்ஸத்தினடைய கதியை
வாயஸ:	-	காகம்

இவ	-	போலவும்
தவ	-	தேவரீருடைய
மார்கம்	-	அரிய செயலை
அன்வேதும்	-	அனுஷ்டிக்க
ந உத்ஸஹே	-	நான் வல்லனல்லேன்.''

यथा चारोपितो वृक्षो जातश्चान्तर्निवेशने ।
महांश्च सुदुरारोहो महास्कन्धप्रशाखवान् ॥

யதாசாரோபிதோ வ்ருக்ஷோ ஜாதஶ்சாந்தர்நிவேஶனே।
மஹாம்ஶ்ச ஸுதுராரோஹோ மஹாஸ்கந்த ப்ரஶாகவான்॥ 6

शीर्येत पुष्पितो भूत्वा न फलानि प्रदर्शयन् ।
तस्य नानुभवेदर्थं यस्य हेतोः स रोप्यते ॥

ஶீர்யேத புஷ்பிதோ பூத்வா ந பலானி ப்ரதர்ஶயன்।
தஸ்ய நானுபவேதர்தம் யஸ்ய ஹேதோ: ஸ ரோப்யதே॥ 7

एषोपमा महाबाहो त्वमर्थं वेत्तुमर्हसि ।
यद्यस्मान्मनुजेन्द्र त्वं भक्तान् भृत्यान्न शाधि हि ॥

ஏஷோபமா மஹாபாஹோ த்வதர்தம் வேத்துமர்ஹஸி।
யத்யஸ்மான்மநுஜேந்த்ர த்வம் பக்தான் ப்ருத்யாந்நஶாதி ஹி॥ 8

மஹாபாஹோ	-	''மஹாபாஹுவே !
மநுஜேந்த்ர	-	சக்ரவர்த்தியே !
த்வம்	-	தேவரீர்
பக்தான்	-	பக்தியுள்ள
ப்ருத்யாந்	-	அடிமைகளான
அஸ்மான் ஹி	-	எங்களையே
ந ஶாதி யதி	-	பரிபாலனம் செய்யாவிடில்,
வ்ருக்ஷ:	-	ஒரு மரம்
அந்தர் நிவேஶனே	-	வீட்டினுள்
ஆரோபித:	-	வைக்கப்பட்டு
மஹான் ச	-	பெரிதாயும்
மஹாஸ்கந்த ப்ரஶாகவான்	-	பெருங்கிளைகளையும், சிறுக்கப்புகளையுடையதாயும்
ஸுதுரா ரோஹ: ச	-	ஏறமுடியாததாயும்
ஜாத:	-	வளர்ந்து,
புஷ்பித: ச	-	பூத்ததாகவும்
பூத்வா	-	ஆகி
பலானி	-	பழங்களை
ந ப்ரதர்ஶயன்	-	கொடாது

ஶீர்யேத யதா	பட்டுப் போகுமேயானால்
ஸ:	அது
யஸ்ய ஹேதோ:	எது காரணமாய்
ரோப்யதே	வளர்க்கப்பட்டதோ
தஸ்ய	அதனுடைய
அர்தம்	பலனை
ந அநுபவேத்	ஒருவன் அனுபவிக்க மாட்டான்;
ஏஷா	இந்த
உபமா	திருஷ்டாந்தம்
த்வதர்தம்	தேவரீர் விஷயத்திலும் பொருந்துவதாய்
வேத்தும் அர்ஹஸி	அறியக் கடவீர்.''

जगदद्याभिषिक्तं त्वामनुपश्यतु सर्वतः ।
प्रतपन्तमिवादित्यं मध्याह्ने दीप्ततेजसम् ॥

ஜகதத்யாபிஷிக்தம் த்வாமநுபஶ்யது ஸர்வத: ।
ப்ரதபந்தமிவாதித்யம் மத்யாஹ்னே தீப்த தேஜஸம் ॥ 9

த்வாம்	''தேவரீரை
அத்ய	இப்பொழுதே
அபிஷிக்தம்	பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராய்
மத்யாஹ்னே	நடுப்பகலில்
தீப்த தேஜஸம்	மிக்கவொளியுடையவராய்
ப்ரத பந்தம்	ஜ்வலிக்கம்
ஆதித்யம் இவ	சூரியபகவானைப் போன்றவராய்
ஜகத்	உலகு
ஸர்வத:	முழுதும்
அநுபஶ்யது	கண்ணாரக்காணட்டும்.

तूर्यसङ्घातनिर्घोषैः काञ्चीनूपुरनिःस्वनैः ।
मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व राघव ॥

தூர்யஸங்காத நிர்கோஷை: காஞ்சீநூபுரநி:ஸ்வனை: ।
மதுரைர்கீத ஶப்தைஶ்ச ப்ரதிபுத்யஸ்வ ராகவ ॥ 10

ராகவ	''ஸ்ரீ ரகுகுலதிலக !
தூர்ய ஸங்காத நிர்கோஷை:	வீணை, குழல், வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம் இவை சேர்ந்த கச்சேரிகளின் ஒலிகளாலும்
காஞ்சீ நூபுர நிஸ்வனை:	ஆடலின் மேகலை, சிலம்பு இவைகளின் ஒலிகளாலும்
மதுரை:	இனிய
கீத ஶப்தை: ச	துயிலெழுப்பும் பாடல்களாலும்
ப்ரதி புத்யஸ்வ	தினந்துயிலெழும்''

यावदावर्तते चक्रं यावती च वसुन्धरा ।
तावत् त्वमिह सर्वस्य स्वामित्वमनुवर्तय ॥

யாவதாவர்ததே சக்ரம் யாவதீ ச வஸுந்தரா ।
தாவத்த்வமிஹ ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமித்வமநுவர்தய ॥ 11

சக்ரம்	-	''சூரிய சந்திரர்களடங்கிய ஜோதிர் மண்டலம்
யாவத்	-	எவ்வளவு காலம்
ஆவர்ததே	-	சுழலுகிறதோ,
வஸுந்தரா	-	பூமி
யாவதீ ச	-	எவ்வளவு காலமிருக்கிறதோ
தாவத்	-	அவ்வளவு காலம்
ஸர்வஸ்ய	-	அந்த எல்லாவற்றிற்கும்
ஸ்வாமித்வம்	-	சக்ரவர்த்தியாயிருத்தலை
த்வம்	-	தேவரீர்
இஹ	-	இப்பொழுது
அநுவர்தய	-	வகித்தருள்வீராக.''

भरतस्य वचः श्रुत्वा रामः परपुरञ्जयः ।
तथेति प्रतिजग्राह निषसादासने शुभे ॥

பரதஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ராம: பரபுஞ்ஜய: ।
ததேதி ப்ரதிஜக்ராஹ நிஷஸாதாஸனே ஶுபே ॥ 12

பர புஞ்ஜய:	-	சத்ருக்களை அடக்கிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
பரதஸ்ய	-	பரதருடைய
வச:	-	விண்ணப்பத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
ததா	-	அப்படியே ஆகட்டும்
இதி	-	என்று
ப்ரதி ஜக்ராஹ	-	ஒப்புக்கொண்டார்;
ஶுபே	-	அழகான
ஆஸனே	-	ஓர் ஆஸனத்தில்
நிஷஸாத	-	அமர்ந்தார்.

ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः श्मश्रुवर्धकाः ।
सुखहस्ताः सुशीघ्राश्च राघवं पर्युपासत ॥

தத: ஶத்ருக்னவசநாந்நிபுணா: ஶ்மஶ்ருவர்தகா: ।
ஸுகஹஸ்தா: ஸுஶீக்ராஶ்ச ராகவம் பர்யுபாஸத ॥ 13

தத:	-	அப்பொழுது
ஶத்ருக்ன வசநாத்	-	சத்ருக்னராஜ்ஞை கொண்டு

ஸுக ஹஸ்தா:	-	வேலை செய்கிறதே தெரியாதபடி வேலை செய்பவர்களும்
ஸு ஶீக்ரா:	-	சீக்கிரம் வேலை செய்பவர்களும்
நிபுணா: ச	-	சாமர்த்தியசாலிகளுமான
ஶ்மஶ்ருவர்தகா:	-	நாவிதர்கள்
ராகவ	-	ஸ்ரீராமருக்கு
பர்யுபாஸத	-	வபனம் பண்ணினார்கள்.

पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले ।
सुग्रीवे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे ॥

பூர்வம் து பரதே ஸ்நாதே லக்ஷ்மணே ச மஹாபலே ।
ஸுக்ரீவே வானரேந்த்ரே ச ராக்ஷஸேந்த்ரே விபீஷணே ॥ 14

विशोधितजटः स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः ।
महार्हवसनो रामस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन् ॥

விஶோதிதஜட: ஸ்நாதஶ் சித்ரமால்யாநுலேபன: ।
மஹார்ஹ வஸநோ ராமஸ் தஸ்தௌ தத்ர ஶ்ரியா ஜ்வலன் ॥ 15

பூர்வம்	-	முதலில்
பரதே	-	பரதர்
ஸ்நாதே	-	ஸ்நானம் செய்த பின்னர்
து	-	அப்படியே
மஹாபலே	-	மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மணே ச	-	லக்ஷ்மணரும் அவ்வாறே ஸ்நானம் செய்த பின்
வானரேந்த்ரே	-	வானரராஜனான
ஸுக்ரீவே	-	ஸுக்ரீவரும்
ராக்ஷஸேந்த்ரே	-	அரக்கர் மன்னரான
விபீஷணே ச	-	விபீஷணரும் அப்படியே ஸ்நானம் செய்த பின்னர்
தத்ர	-	அப்பொழுது
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
விஶோதிதஜட:	-	சிக்குநீக்கிய முடியுடையவராய்
ஸ்நாத:	-	ஸ்நானம் செய்தவராயும்
மஹார்ஹ வஸந:	-	மிகச்சிறந்த ஆடையணிந்தவராய்
சித்ர மால்யாநுலேபன:	-	சிறந்த மாலைகளையும், பூச்சுக்களையுமுடையவராய்
ஶ்ரியா	-	காந்தியால்
ஜ்வலன்	-	விளங்கிக்கொண்டு
தஸ்தௌ	-	இருந்தார்.

प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास वीर्यवान् ।
लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवानिक्ष्वाकुकुलवर्धनः ॥

ப்ரதிகர்ம ச ராமஸ்ய காராயமாஸ வீர்யவான் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச லக்ஷ்மீவான் இக்ஷ்வாகு குலவர்தன: ॥ 16

வீர்யவான்	-	வீர்யவானும்
லக்ஷ்மீவான்	-	ஸ்ரீமானுமான
இக்ஷ்வாகு குல வர்தன:	-	இக்ஷ்வாகுகுலதிலகர் (சத்ருக்னர்)
ராமஸ்ய ச	-	ஸ்ரீராமருக்கும்
லக்ஷ்மணஸ்ய ச	-	லக்ஷ்மணருக்கும்
ப்ரதி கர்ம	-	அலங்காரத்தை
காராயாமாஸ	-	செய்வித்தார்.

प्रतिकर्म च सीतायाः सर्वा दशरथस्त्रियः ।
आत्मनैव तदा चक्रुर्मनस्विन्यो मनोहरम् ॥

ப்ரதிகர்ம ச ஸீதாயா: ஸர்வா தஶரத ஸ்த்ரிய: ।
ஆத்மனைவ ததா சக்ருர் மனஸ்வின்யோ மனோஹரம் ॥ 17

ததா	-	அப்பொழுது
மனஸ் வின்ய:	-	உத்தமிகளான
தஶரத ஸ்த்ரிய:	-	தசரதன் மனைவிகள்
ஸர்வா: ச	-	எல்லோரும்
ஆத்மனைவ	-	தாமே
ஸீதாயா:	-	ஸீதைக்கு
மனோஹரம்	-	அழகிய
ப்ரதி கர்ம	-	அலங்காரத்தை
சக்ரு:	-	செய்தார்கள்.

ततो वानरपत्नीनां सर्वासामेव शोभनम् ।
चकार यत्नात् कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रलालसा ॥

ததோ வானர பத்நீநாம் ஸர்வாஸாமேவ ஶோபனம் ।
சகார யத்நாத் கௌஸல்யா ப்ரஹ்ருஷ்டா புத்ரலாலஸா ॥ 18

தத:	-	அப்பொழுது
புத்ர வத்ஸலா	-	புத்திரனிடத்தில் பேரன்பு வைத்தவளான
கௌஸல்யா	-	கௌஸல்யாதேவி
ப்ரஹ்ருஷ்டா	-	மிக மகிழ்ந்து
ஸர்வாஸாம்	-	எல்லா
வானர பத்நீநாம் ஏவ	-	வானரபத்னிகளுக்கும்
ஶோபனம்	-	அலங்காரத்தை
யத்நாத்	-	சிரத்தையுடன்
சகார	-	செய்தாள்.

ततः शत्रुघ्नवचनात् सुमन्त्रो नाम सारथिः ।
योजयित्वाभिचक्राम रथं सर्वाङ्गशोभनम् ॥

தத: ஶத்ருக்நவசநாத் ஸுமந்த்ரோ நாம ஸாரதி: ।
யோஜயித்வாபிசக்ராம ரதம் ஸர்வாங்க ஶோபனம் ॥ 19

தத:	-	பிறகு
ஶத்ருக்ந வசநாத்	-	சத்ருக்னர் ஆஜ்ஞையால்
ஸுமந்த்ரோ நாம	-	சுமந்த்ரரென்ற
ஸாரதி:	-	ஸாரதி
ஸர்வாங்க ஶோபனம்	-	எங்குமழகு வாய்ந்த
ரதம்	-	ரதத்தை
யோஜயித்வா	-	தயாரித்து
அபிசக்ராம	-	கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்.

अर्कमण्डलसंकाशं दिव्यं दृष्ट्वा रथोत्तमम् ।
आरुरोह महाबाहू रामः सत्यपराक्रमः ॥

அர்கமண்டல ஸங்காஶம் திவ்யம் த்ருஷ்ட்வா ரதோத்தமம் ।
ஆருரோஹ மஹாபாஹு ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥ 20

ஸத்ய பராக்ரம:	-	வீண்போகா பராக்கிரமத்தையுடைய
மஹாபாஹு:	-	மஹாபாஹுவான
ராம:	-	ஶ்ரீராமர்
அர்க மண்டல ஸங்காஶம்	-	ஸூர்ய மண்டலத்தை நிகர்த்த
திவ்யம்	-	அழகாயுள்ள
ரதோத்தமம்	-	சிறந்த ரதத்தை
த்ருஷ்ட்வா	-	வந்துவிட்டதாகக் கண்டு
ஆருரோஹ	-	ஏறிக்கொண்டார்;

सुग्रीवो हनुमांश्चैव महेन्द्रसदृशद्युती ।
स्नातौ दिव्यनिभैर्वस्त्रैर्जग्मतुः शुभकुण्डलौ ॥

ஸுக்ரீவோ ஹநுமான்ஶ்சைவ மஹேந்த்ர ஸத்ருஶத்யுதீ ।
ஸ்நாதௌ திவ்யநிபைர்வஸ்த்ரைர் ஜக்மது: ஶுப குண்டலௌ ॥ 21

ஸ்நாதௌ	-	ஸ்நானம் செய்தவர்களும்
ஶுப குண்டலௌ	-	அழகிய குண்டலங்களையணிந்தவர்களும்
திவ்ய நிபை:	-	திவ்யகாந்தி பெற்ற
வஸ்த்ரை:	-	ஆடைகளால்
மஹேந்த்ர ஸத்ருஶத்யுதீ	-	இந்திரனை நிகர்த்து ஒளிகொண்டு விளங்குபவருமான
ஸுக்ரீவ: ச	-	ஸுக்ரீவரும்
ஹநுமான் ஏவ	-	ஹனுமாரும்
ஜக்மது:	-	புறப்பட்டார்கள்.

वराभरणसंपन्ना ययुस्ताः शुभकुण्डलाः ।
सुग्रीवपत्न्यः सीता च द्रष्टुं नगरमुत्सुकाः ॥

வராபரணஸம்பந்நா யயுஸ்தா: ஶுப குண்டலா: ।
ஸுக்ரீவபத்ந்ய: ஸீதா ச த்ரஷ்டும் நகரமுத்ஸுகா: ॥ 22

ஸீதா - ஸீதாபிராட்டியாரும்
வரா பரண ஸம்பந்நா:-உயர்ந்த ஆபரணங்களையணிந்து
ஶுப குண்டலா: - அழகிய கம்மல்களைப் பூண்டு
நகரம் - பட்டணத்தை
த்ரஷ்டும் - பார்க்க
உத்ஸுகா: - ஆவலுடனிருந்த
தா: - அந்த
ஸுக்ரீவ பத்ந்ய: ச - ஸுக்ரீவபத்னிகளும்
யயு: - போனார்கள்.

अयोध्यायां तु सचिवा राज्ञो दशरथस्य ये ।
पुरोहितं पुरस्कृत्य मन्त्रयामासुरर्थवत् ॥

அயோத்யாயாம் து ஸசிவா ராஞோ தஶரதஸ்ய யே ।
புரோஹிதம் புரஸ்க்ருத்ய மந்த்ரயாமாஸுரர்தவத் ॥ 23

அயோத்யாயாம் - அயோத்தியில்
தஶரதஸ்ய ராஞ: - தசரத சக்ரவர்த்தியின்
ஸசிவா: - மந்திரிமார்கள்
யே து - எவர்களோ அவர்கள் எல்லோரும்
புரோஹிதம் - புரோஹிதரை (வஸிஷ்டரை)
புரஸ்க்ருத்ய - முன்னிட்டு
அர்தவத் - சிறப்பாய் நடக்க வேண்டியதைக் குறித்து
மந்த்ரயாமாஸு: - ஆலோசித்தார்கள்.

अशोको विजयश्चैव सुमन्त्रश्चैव संगताः ।
मन्त्रयन् रामवृद्ध्यर्थमृद्ध्यर्थं नगरस्य च ॥

அஶோகோ விஜயஶ்சைவ ஸுமந்த்ரஶ்சைவ ஸங்கதா: ।
மந்த்ரயந் ராமவ்ருத்தயர்தம்ருத்த்யர்தம் நகரஸ்ய ச ॥ 24

அஶோக: ச - அசோகரும்
விஜய: ச - விஜயரும்
ஸுமந்த்ர: ஏவ - சுமந்த்ரரும்
ஸங்கதா: - ஒன்று கூடி
ராமவ்ருத்தயர்தம் - ஸ்ரீராமரின் பெருமைக்காகவும்
நகரஸ்ய - பட்டணத்தின்
ருத்த்யர்தம் ச - க்ஷேமத்திற்காகவும்
மந்த்ரயந் - பின்வருமாறு சொன்னார்கள்;

सर्वमेवाभिषेकार्थं जयार्हस्य महात्मनः ।
कर्तुमर्हसि रामस्य यद्यन्मङ्गलपूर्वकम् ॥

ஸர்வமேவாபிஷேகார்தம் ஜயார்ஹஸ்ய மஹாத்மன: ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய யத்யன் மங்கள பூர்வகம் ॥ 25

ஜயார்ஹஸ்ய - "வெற்றிக்குரிய
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
அபிஷேகார்தம் - பட்டாபிஷேகத்திற்காக
மங்கள பூர்வகம் - மங்களபூர்வமாக
யத் யத் - எது எதுவோ
ஸர்வம் ஏவ - அது எல்லாவற்றையும்
கர்தும் - நீர் செய்ய
அர்ஹத - வேண்டும்."

इति ते मन्त्रिणः सर्वे संदिश्य तु पुरोहितम् ।
नगरान्निर्ययुस्तूर्णं रामदर्शनबुद्धयः ॥

இதி தே மந்த்ரிண: ஸர்வே ஸந்திஶ்ய து புரோஹிதம் ।
நகரான் நிர்யயுஸ் தூர்ணம் ராம தர்ஶன புத்தய: ॥ 26

தே மந்த்ரிண: - அந்த மந்திரிமார்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
புரோஹிதம் - புரோஹிதரைப் பார்த்து
இதி - மேற்கண்டவாறு
ஸந்திஶ்ய து - சொல்லிவிட்டு
ராம தர்ஶன புத்தய: - ஸ்ரீராமரைக்காண ஆசை உள்ளவர்களாய்
நகராத் - நகரத்தினின்று
தூர்ணம் - விரைவில்
நிர்யயு: - வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवानघः ।
प्रययौ रथमास्थाय रामो नगरमुत्तमम् ॥

ஹரியுக்தம் ஸஹஸ்ராக்ஷோ ரதமிந்த்ர இவானக: । 27
ப்ரயயௌ ரதமாஸ்தாய ராமோ நகரமுத்தமம் ॥

ஹரியுக்தம் - குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட
ரதம் - ரதத்தில்
ஸஹஸ்ராக்ஷ: - ஆயிரம் கண்ணனான
இந்த்ர: இவ - இந்திரன் போலவே
அனக: - தோஷரஹிதரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்

ரதம்	-	ரதத்தில்
ஆஸ்தாய	-	ஏறிக்கொண்டு
உத்தமம்	-	உத்தமமான
நகரம்	-	நகரத்திற்கு
ப்ரயயௌ	-	புறப்பட்டார்.

जग्राह भरतो रश्मीञ्शत्रुघ्नश्छत्रमाददे ।
लक्ष्मणो व्यजनं तस्य मूर्ध्नि संपर्यवीजयत् ॥

ஜக்ராஹ பரதோ ரஶ்மீன் ஶத்ருக்னஶ்சத்ரமாததே ।
லக்ஷ்மணோ வ்யஜனம் தஸ்ய மூர்த்னி ஸம்பர்யவீஜயத் ॥ 28

பரத:	-	பரதர்
ரஶ்மீன்	-	குதிரைக்கடிவாளங்களை
ஜக்ராஹ	-	பிடித்துக் கொண்டார்;
ஶத்ருக்ன:	-	சத்ருக்னர்
சத்ரம்	-	குடையை
ஆததே	-	பிடித்தார்,
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
தஸ்ய	-	அவரது
மூர்த்னி	-	சிரஸில்
வ்யஜனம்	-	வெண்சாமரத்தை
ஸம்பர்யவீஜயத்	-	வீசினார்.

श्वेतं च वालव्यजनं जग्राह पुरतः स्थितः ।
अपरं चन्द्रसंकाशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥

ஶ்வேதம் ச வாலவ்யஜனம் ஜக்ராஹ புரத: ஸ்தித: ।
அபரம் சந்த்ரஸங்காஶம் ராக்ஷஸேந்த்ரோ விபீஷண: ॥ 29

ராக்ஷஸேந்த்ர:	-	அரக்கர்மன்னனான
விபீஷண: ச	-	விபீஷணரும்
புரத:	-	முன்
ஸ்தித:	-	நின்றுகொண்டு
அபரம்	-	மற்றொரு
சந்த்ர ஸங்காஶம்	-	சந்திரனை நிகர்த்த
ஶ்வேதம் வாலவ்யஜனம்	-	வெண்சாமரத்தை
ஜக்ராஹ	-	வீசினார்.

ऋषिसङ्घैस्तदाकाशे देवैश्च समरुद्गणैः ।
स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः ॥

ரிஷிஸங்கைஸ்ததாகாஶே தேவைஶ்ச ஸமருத்கணை: ।
ஸ்தூயமானஸ்ய ராமஸ்ய ஶுஶ்ருவே மதுரத்வனி: ॥ 30

ததா	அப்பொழுது
ஆகாஶே	ஆகாயத்தில்
ரிஷிஸங்கை:	ரிஷிகணங்களாலும்
ஸமருத்கணை:	மருத்கணங்களோடு கூடிய
தேவை:	தேவர்களாலும்
ராமஸ்ய	ஶ்ரீராமர்
ஸ்தூயமானஸ்ய	புகழப்படும்
மதுரத்வனி:	இன்னொலி
ஶுஶ்ருவே	கேட்கப்பட்டது.

ततः शत्रुञ्जयं नाम कुञ्जरं पर्वतोपमम् ।
आरुरोह महातेजाः सुग्रीवः प्लवगर्षभः ॥

தத: ஶத்ருஞ்ஜயம் நாம குஞ்ஜரம் பர்வதோபமம்।
ஆருரோஹ மஹாதேஜா: ஸுக்ரீவ: ப்லவகர்ஷப: ॥ 31

மஹாதேஜா:	மஹாபலவானும்
ப்லவகர்ஷப:	வானரமன்னருமான
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவர்
தத:	அப்பொழுது
ஶத்ருஞ்ஜயம் நாம	சத்ருஜ்ஞயமெனும்
பர்வதோபமம்	மலைபோல் விளங்கும்
குஞ்ஜரம்	யானை மீது
ஆருரோஹ	ஏறிக்கொண்டார்.

नवनागसहस्राणि ययुरास्थाय वानराः ।
मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः ॥

நவ நாக ஸஹஸ்ராணி யயுராஸ்தாய வானரா:।
மானுஷம் விக்ரஹம் க்ருத்வா ஸர்வாபரண பூஷிதா: ॥ 32

வானரா:	வானரர்கள்
மானுஷம் விக்ரஹம்	மானிட உருவத்தை
க்ருத்வா	பெற்று
ஸர்வா பரண பூஷிதா:	எல்லாவகை ஆபரணங்களையும் அணிந்தவராய்
நவ நாக ஸஹஸ்ராணி	ஒன்பதினாயிரம் யானைகளின் மீது
ஆஸ்தாய	ஏறிக்கொண்டு
யயு:	சென்றார்கள்.

शङ्खशब्दप्रणादैश्च दुन्दुभीनां च निःस्वनैः ।
प्रययौ पुरुषव्याघ्रस्तां पुरीं हर्म्यमालिनीम् ॥

ஶங்க ஶப்த ப்ரணாதைஶ்ச துந்துபீநாம் ச நி:ஸ்வனை: ।
ப்ரயயௌ புருஷவ்யாக்ரஸ் தாம் புரீம் ஹர்ம்யமாலிநீம் ॥ 33

புருஷ வ்யாக்ர:	- புருஷோத்தமர்
ஶங்க பேரீ ப்ரணாதை: ச	-சங்கு, பேரி இவைகளின் ஒலிகளோடும்
துந்துபீநாம்	- துந்துபி வாத்யங்களுடைய
நிஶ்ஸ்வனை: ச	- ஒலிகளோடும்
ஹர்ம்யமாலிநீம்	- பல் அரண்மனைகளுடன் விளங்கும்
தாம்	- அந்த
புரீம்	- நகருக்கு
ப்ரயயௌ	- புறப்பட்டார்.

ददृशुस्ते समायान्तं राघवं सपुरःसरम् ।
विराजमानं वपुषा रथेनातिरथं तदा ॥

தத்ருஶுஸ்தே ஸமாயாந்தம் ராகவம் ஸபுர:ஸரம் ।
விராஜமானம் வபுஷா ரதேநாதிரதம் ததா ॥ 34

தே	- அவர்கள்
ஸபுர:ஸரம்	- பரிவாரங்களோடு கூடினவராய்
வபுஷா	- அழகால்
விராஜமானம்	- விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்
அதிரதம்	- மகாபோர் வீரரான
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரை
ததா	- அப்பொழுது
ரதேந	- ரதத்திலேறிக் கொண்டு
ஸமாயாந்தம்	- வந்து கொண்டிருக்கின்றவராய்
தத்ருஶு:	- கண்டார்கள்.

ते वर्धयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनन्दिताः ।
अनुजग्मुर्महात्मानं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥

தே வர்தயித்வா காகுத்ஸ்தம் ராமேண ப்ரதிநந்திதா: ।
அநுஜக்முர் மஹாத்மானம் ப்ராத்ருபி: பரிவாரிதம் ॥ 35

தே	- அவர்கள்
ப்ராத்ருபி:	- சகோதரர்களால்
பரிவாரிதம்	- சூழப்பட்டவரான
மஹாத்மானம்	- மஹாத்மாவான
காகுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரை
வர்தயித்வா	- 'ஜய விஜயீ பவ' என வாழ்த்திவிட்டு
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ப்ரதி நந்திதா:	- பிரதி மரியாதை செய்யப் பெற்றவர்களாய்
அநுஜக்மு:	- பின்பற்றி வந்தார்கள்.

अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिर्वृतः ।
श्रिया विरुरुचे रामो नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः ॥

அமாத்யைர் ப்ராஹ்மணைஶ்சைவ ததா ப்ரக்ருதிபிர்வ்ருத: ।
ஶ்ரியா விருருசே ராமோ நக்ஷத்ரைரிவ சந்த்ரமா: ॥ 36

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
அமாத்யை: ஏவ	- மந்திரிகளாலும்
ப்ராஹ்மணை: ச	- பிராம்மணர்களாலும்
ப்ரக்ருதிபி: ததா	- குடிகளாலும்
வ்ருத:	- சூழப்பட்டவராய்
சந்த்ரமா:	- சந்திரபகவான்
நக்ஷத்ரை:	- நக்ஷத்திரங்களால்
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
ஶ்ரியா	- தேஜஸ்ஸினால்
விருருசே	- விளங்கினார்.

स पुरोगामिभिस्तूर्यैस्तालस्वस्तिकपाणिभिः ।
प्रव्याहरद्भिर्मुदितैर्मङ्गलानि ययौ वृतः ॥

ஸ புரோகாமிபிஸ்தூர்யைஸ் தாலஸ்வஸ்திக பாணிபி: ।
ப்ரவ்யாஹரத்பிர் முதிதைர் மங்களானி யயௌ வ்ருத: ॥ 37

புரோகாமிபி:	- முன் செல்லும்
தூர்யை:	- தூர்யவாத்யங்களாலும்
தால ஸ்வஸ்திக பாணிபி:	-தாளம், ஸ்வஸ்திகம் என்னும் வாத்யங்களை கையிலெடுத்துச் சென்றவர்களாலும்
மங்களானி	- ஆசீர்வாதங்களை
முதிதை:	- பேரானந்தம் கொண்டு
ப்ரவ்யாஹரத்பி:	- பாடுபவர்களாலும்
வ்ருத:	- சூழப்பெற்றவராய்
ஸ:	- அவர்
யயௌ	- சென்றார்.

अक्षतं जातरूपं च गावः कन्यास्तथा द्विजाः ।
नरा मोदकहस्ताश्च रामस्य पुरतो ययुः ॥

அக்ஷதம் ஜாதரூபம் ச காவ: கன்யாஸ்ததா த்விஜா: ।
நரா மோதகஹஸ்தாஶ்ச ராமஸ்ய புரதோ யயு: ॥ 38

ஜாதரூபம்	- மஞ்சள் குங்குமம் இடப்பட்ட
அக்ஷதம் ச	- மங்களாக்ஷதையும்
காவ:	- பசுக்களும்

கன்யா:	கன்னிகைகளும்
த்விஜா: ததா	பிராம்மணர்களும்
மோதகஹஸ்தா:	மோதகத்தை கையிலேந்திய
நரா: ச	மனிதர்களும்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு
புரத:	முன்னே
யயு:	சென்றார்கள்.

सख्यं च रामः सुग्रीवे प्रभावं चानिलात्मजे ।
वानराणां च तत् कर्म राक्षसानां च तद्बलम् ॥
विभीषणस्य संयोगमाचचक्षे च मन्त्रिणाम् ॥

ஸக்யம் ச ராம: ஸுக்ரீவே ப்ரபாவம் ச அநிலாத்மஜே ।
வானராணாம் ச தத் கர்ம ராக்ஷஸானாம் ச தத்பலம் ॥
விபீஷணஸ்ய ஸம்யோகம் ஆசசக்ஷே ச மந்த்ரிணாம் ॥ 39

ராம:	ஸ்ரீராமர்
ஸுக்ரீவே	ஸுக்ரீவன் விஷயத்தில்
ஸக்யம் ச	நட்பைப் பற்றியும்
அநிலாத்மஜே	வாயுகுமாரர் விஷயத்தில்
ப்ரபாவம் ச	அமானுஷ்ய சக்தியைப் பற்றியும்
வானராணாம்	வானரர்களுடைய
தத் கர்ம ச	அற்புதச் செயலைப் பற்றியும்
ராக்ஷஸானாம்	அரக்கர்களுடைய
தத்பலம் ச	ஆச்சர்யமான பலத்தைப் பற்றியும்
விபீஷணஸ்ய	விபீஷணருடைய
ஸம் யோகம் ச	சரணாகதியைப் பற்றியும்
மந்த்ரிணாம்	மந்திரிகளுக்கு
ஆசசக்ஷே	சொன்னார்.

श्रुत्वा तु विस्मयं जग्मुरयोध्यापुरवासिनः ॥

ஶ்ருத்வாது விஸ்ம்யம் ஜக்முர் அயோத்யாபுரவாஸின: ॥ 40

அயோத்யா புரவாஸின:-அயோத்யா நகரவாஸிகள்

ஶ்ருத்வா	கேட்டு,
து	அதனால்
விஸ்மயம்	ஆச்சர்யத்தை
ஜக்மு:	அடைந்தார்கள்.

द्युतिमानेतदाख्याय रामो वानरसंवृतः ।
हृष्टपुष्टजनाकीर्णामयोध्यां प्रविवेश ह ॥

த்யுதிமானேததாக்யாய ராமோ வானரஸம்வருத: ।
ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட ஜநாகீர்ணாமயோத்யாம் ப்ரவிவேஶ ஹ ॥ 41

த்யுதிமான்	-	தேஜஸ்வியான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஏதத்	-	இதை
ஆக்யாய	-	சொல்லி விட்டு
வானர ஸம்வருத:	-	வானரர்களால் சூழப்பட்டவராய்
ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட ஜநாகீர்ணாம்	-	முற்றிலும் மனத்திருப்தி கொண்ட ஜனங்களால் நிறைந்துள்ள
அயோத்யாம்	-	அயோத்தி நகரினுள்
ப்ரவிவேஶ ஹ	-	புகுந்தார்.

ततो ह्यभ्युच्छ्रयन् पौराः पताकास्ते गृहे गृहे ॥

ததோ ஹ்யப்யுச்ச்ரயன் பௌரா: பதாகாஸ்தே க்ருஹே க்ருஹே । 42

தத:	-	அப்பொழுது
தே	-	அந்த
பௌரா:	-	பட்டணத்து ஜனங்கள்
பதாகா:	-	கொடிகளை
க்ருஹே க்ருஹே ஹி	-	ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
அப்யுச்ச்ரயன்	-	உயர்த்தி நாட்டினார்கள்.

ऐक्ष्वाकाध्युषितं रम्यमाससाद पितुर्गृहम् ॥

ஐக்ஷ்வாகாத்யுஷிதம் ரம்யம் ஆஸஸாத பிதுர்க்ருஹம் ॥ 43

ஐக்ஷ்வாகாத்யுஷிதம்	-	இஷ்வாகு வம்சத்தவர்களால் வாஸம் செய்யப்பட்ட
பிது:	-	தந்தையின்
ரம்யம்	-	அழகிய
க்ருஹம்	-	திருமாளிகையை
ஆஸஸாத	-	அடைந்தார்.

पितुर्भवनमासाद्य प्रविश्य च महात्मनः ।
कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीमभिवाद्य च ॥

பிதுர்பவன மாஸாத்ய ப்ரவிஶ்ய ச மஹாத்மன: । 44
கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச கைகேயீமபிவாத்ய ச ॥

अथाब्रवीद्राजपुत्रो भरतं धर्मिणां वरम् ।
अर्थोपहितया वाचा मधुरं रघुनन्दनः ॥

அதாப்ரவீத் ராஜபுத்ரோ பரதம் தர்மிணாம்வரம் । 45
அர்தோபஹிதயா வாசா மதுரம் ரகுநந்தன: ॥

அத - அப்பொழுது
ராஜஸுத: - சக்ரவர்த்தித் திருமகனான
ரகுநந்தன: - ஸ்ரீராமர்
மஹாத்மன: - மஹாத்மாவாகிய
பிது: - தந்தையின்
பவனம் - அரண்மனையை
ஆஸாத்ய - அடைந்து
ப்ரவிஶ்ய ச - நுழைந்து
கௌஸல்யாம் ச - கௌஸல்யாதேவியையும்
ஸுமித்ராம் ச - ஸுமித்ராதேவியையும்
கைகேயீம் ச - கைகேயீதேவியையும்
அபிவாத்ய - முடி தாழ்த்தி நமஸ்கரித்து
தர்மிணாம் - தர்மிஷ்டர்களுக்குள்
வரம் - உத்தமரான
பரதம் - பரதரைப் பார்த்து
அர்தோபஹிதயா - அன்பார்ந்த
வாசா - சொற்கொண்டு
மதுரம் - இனிமையாய்
அப்ரவீத் - ஆஜ்ஞாபித்தார்;

यच्च मद्भवनं श्रेष्ठं साशोकवनिकं महत् ।
मुक्तावैदूर्यसंकीर्णं सुग्रीवाय निवेदय ॥

யச்ச மத்பவனம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸாஶோகவனிகம் மஹத் ।
முக்தா வைதூர்ய ஸங்கீர்ணம் ஸுக்ரீவாய நிவேதய ॥ 46

ஸாஶோகவனிகம் - "அசோக மரங்களடர்ந்த உத்யான வனத்துடனிருக்கிறதும்
முக்தா வைதூர்ய ஸங்கீர்ணம்-முத்துக்கள், வைடூர்யங்கள் பதிக்கப் பெற்றதும்
ஶ்ரேஷ்டம் - சிறந்ததும்
மஹத் - விசாலமானதுமான
மத்பவனம் - எனது மாளிகை
யத் ச - எதுவோ அதையே
ஸுக்ரீவாய நிவேதய-ஸுக்ரீவருக்குக் கொடு."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः ।
पाणौ गृहीत्वा सुग्रीवं प्रविवेश तमालयम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா பரத: ஸத்யவிக்ரம: ।
பாணௌ க்ருஹீத்வா ஸுக்ரீவம் ப்ரவிவேஶ தமாலயம் ॥ 47

ஸத்யவிக்ரம: - சரியான பராக்கிரமம் பெற்ற

பரத:	பரதர்
தஸ்ய	அவரது
தத் வசனம்	அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா	சிரமேற்கொண்டு
ஸுக்ரீவம்	ஸுக்ரீவரை
பாணௌ க்ருஹீத்வா	கைபிடித்தழைத்துக் கொண்டு
தம்	அந்த
ஆலயம்	மாளிகைக்கு
ப்ரவிவேஶ	சென்றார்.

ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यङ्कास्तरणानि च ।
गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शत्रुघ्नेन प्रचोदिताः ॥

ததஸ்தைல ப்ரதீபாம்ஸ்ச பர்யங்காஸ் தரணா ச।
க்ருஹீத்வா விவிஶு: க்ஷிப்ரம் ஶத்ருக்னேன ப்ரசோதிதா: ॥ 48

தத:	அப்பொழுது
ஶத்ருக்னேன	சத்ருக்னரால்
ப்ரசோதிதா:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட வேலையாட்கள்
தைல ப்ரதீபான் ச	எண்ணெய் விளக்குகளையும்
பர்யங்காஸ் தரணாநி ச	கட்டில்களையும் விரிப்புக்களையும்
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக் கொண்டு
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரம்
விவிஶு:	வந்தனர்.

उवाच च महातेजाः सुग्रीवं राघवानुजः ।
अभिषेकाय रामस्य दूतानाज्ञापय प्रभो ॥

உவாச ச மஹாதேஜா: ஸுக்ரீவம் ராகவாநுஜ:।
அபிஷேகாய ராமஸ்ய தூதாநாஜ்ஞாபய ப்ரபோ ॥ 49

மஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்வியான
ராகவாநுஜ:	பரதர்
ஸுக்ரீவம்	ஸுக்ரீவரைப் பார்த்து
உவாச	பின்வருமாறு சொன்னார்;
ப்ரபோ	"பிரபுவே !
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
அபிஷேகாய	அபிஷேகத்தின் பொருட்டு
தூதாந்	தூதர்களை
ஆஜ்ஞாபய ச	நீர் கட்டளையிடும்."

सौवर्णान् वानरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान् ।
ददौ क्षिप्रं च सुग्रीवः सर्वरत्नविभूषितान् ॥

ஸௌவர்ணான் வாநரேந்த்ராணாம் சதுர்ணாம் சதுரோ கடான்।
ததௌ க்ஷிப்ரம் ஸ ஸுக்ரீவ: ஸர்வரத்ன விபூஷிதான் ॥ 50

ஸ:	-	அந்த
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவர்
க்ஷிப்ரம்	-	உடனே

ஸர்வரத்ன விபூஷிதான்-எல்லாவகை ரத்னங்களுமிழைக்கப் பெற்ற

ஸௌவர்ணான்	-	பொன்
கடான்	-	குடங்கள்
சதுர:	-	நான்கை
வாநரேந்த்ராணாம்	-	வானரோத்தமர்கள்
சதுர்ணாம்	-	நால்வர்களிடம்
ததௌ	-	கொடுத்தார்.

यथा प्रत्यूषसमये चतुर्णां सागराम्भसाम् ।
पूर्णैर्घटैः प्रतीक्षध्वं तथा कुरुत वानराः ॥

யதா ப்ரத்யூஷஸமயே சதுர்ணாம் ஸாகராம்பஸாம்।
பூர்ணைர்கடை: ப்ரதீக்ஷத்வம் ததா குருத வானரா: ॥ 51

வானரா:	-	"வானரோத்தமர்களே !
சதுர்ணாம்	-	நான்கு
ஸாகராம்பஸாம்	-	ஸாகர தீர்த்தங்களால்
பூர்ணை:	-	நிறைந்த
கடை:	-	குடங்களோடு
ப்ரத்யூஷஸமயே	-	அதிகாலையில்

ப்ரதீக்ஷத்வம் யதா ததா-காத்துக் கொண்டிருக்கும் வண்ணம்

குருத	-	செய்யுங்கள்."

एवमुक्ता महात्मानो वानरा वारणोपमाः ।
उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडानिलशीघ्रगाः ॥

ஏவமுக்தா மஹாத்மாநோ வானரா வாரணோபமா:।
உத்பேதுர் ககனம் ஶீக்ரம் கருடாநில ஶீக்ரகா: ॥ 52

ஏவம்	-	இங்ஙனம்
உக்தா:	-	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
மஹாத்மாந:	-	மஹாத்மாக்களும்
வாரணோபமா:	-	யானைகளை நிகர்த்தவர்களும்
கருடா: இவ	-	கருடபகவானைப் போல்
ஶீக்ரகா:	-	சீக்கிரம் செல்பவர்களுமான
வானரா:	-	வானரர்கள்
ஶீக்ரம்	-	விரைவில்
ககனம்	-	ஆகாயத்தில்
உத்பேது:	-	கிளம்பினார்கள்.

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः ।
ऋषभश्चैव कलशान् जलपूर्णानथानयन् ॥

ஜாம்பவாம்ஶ்ச ஸுஷேணஶ்ச வேகதர்ஶீ ச வானரா: ।
ரிஷபஶ்சைவ கலஶான்ஜலபூர்ணாநதாநயன் ॥ 53

ஜாம்பவான் ச - ஜாம்பவானும்
வானரா: - வானரரான
ஹனுமான் ச - ஹனுமாரும்
வேகதர்ஶீ ச - வேகதர்சியும்
ரிஷப: ச - ரிஷபனும்
ஜல பூர்ணாந் - தீர்த்தம் நிறைந்த
கலஶான் - குடங்களை
அத ஏவ - அப்பொழுதே
ஆநயன் - கொண்டு வந்தார்கள்.

नदीशतानां पञ्चानां जलं कुम्भेषु चाहरन् ॥

நதீஶதாநாம் பஞ்சானாம் ஜலம் கும்பேஷு சாஹரன் । 54

கும்பேஷு - கும்பங்களில்
பஞ்சானாம் நதீ நதீஶதாநாம்-ஐநூறு நதிகளுடைய
ஜலம் ச - தீர்த்தத்தையும்
ஆஹரன் - கொண்டு வந்தார்கள்.

पूर्वात् समुद्रात् कलशं जलपूर्णमथानयत् ।
जाम्बवान् सत्त्वसंपन्नः सर्वरत्नविभूषितम् ॥

பூர்வாத் ஸமுத்ராத் கலஶம் ஜலபூர்ணமதாநயத் ॥
ஜாம்பவான் ஸத்த்வஸம்பன்ன: ஸர்வரத்ன விபூஷிதம் । 55

ஸத்த்வ ஸம்பன்ன: - பலசாலியான
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவந்தர்
பூர்வாத் - கிழக்கு
ஸமுத்ராத் - ஸமுத்திரத்திலிருந்து
ஜலபூர்ணம் - ஜலம் நிறைந்த
ஸர்வரத்ன விபூஷிதம்-பலவித ரத்னமிழைக்கப்பட்ட
கலஶம் - குடத்தை
அத - அப்பொழுது
ஆநயத் - கொண்டு வந்தார்.

ऋषभो दक्षिणात्तूर्णं समुद्राज्जलमाहरत् ।
रक्तचन्दनशाखाभिः संवृतं काञ्चनं घटम् ॥

ரிஷபோ தக்ஷிணாத் தூர்ணம் ஸமுத்ராஜ்ஜலமாஹரத் ॥
ரக்த சந்தன ஶாகாபி: ஸம்வ்ருத்தம் காஞ்சனம் கடம் । 56

ரிஷப:	ரீஷபனென்ற வானரர்
தக்ஷிணாத்	தென்
ஸமுத்ராத்	சமுத்திரத்திலிருந்து
ரக்த சந்தன ஶாகாபி:	சிவந்த சந்தனமரக் கொம்புகளால்
ஸம்வ்ருத்தம்	மூடப்பட்ட
காஞ்சனம் கடம்	பொன் குடத்தில்
ஜலம்	தீர்த்தத்தை
தூர்ணம்	விரைவாய்
ஆஹரத்	கொண்டு வந்தார்.

गवयः पश्चिमात् तोयमाजहार महार्णवात् ।
रत्नकुम्भेन महता शीतं मारुतविक्रमः ॥

கவய: பஶ்சிமாத்தோயம் ஆஜஹார மஹார்ணவாத் ।
ரத்னகும்பேன மஹதா ஶீதம் மாருதவிக்ரம: ॥ 57

மாருத விக்ரம:	வாயுவேகம் பெற்ற
கவய:	கவயனென்ற வானரர்
பஶ்சிமாத்	மேற்கு
மஹார்ணவாத்	பெரும் கடலினின்றும்
மஹதா	பெரிய
ரத்ன கும்பேன	ரத்னக் குடத்தில்
ஶீதம்	குளிர்ந்த
தோயம்	தீர்த்தத்தை
ஆஜஹார	கொண்டு வந்தார்.

उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः ।
आजहार स धर्मात्मा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

உத்தராச்ச ஜலம் ஶீக்ரம் கருடாநில விக்ரம: ।
ஆஜஹார ஸ தர்மாத்மா ஹனுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 58

தர்மாத்மா	தர்மாத்மாவும்
கருடாநில விக்ரம:	கருடனையும், வாயுபகவானையும் நிகர்த்த வேகமுற்றவரும்
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரருமான
ஸ:	அந்த
ஹநுமான்	ஹனுமார்
உத்தராத் ச	வடசமுத்திரத்தினின்றும்
ஜலம்	தீர்த்தத்தை
ஶீக்ரம்	சீக்கிரமே
ஆஜஹார	கொண்டு வந்தார்.

ततस्तैर्वानरश्रेष्ठैरानीतं प्रेक्ष्य तज्जलम् ।
अभिषेकाय रामस्य शत्रुघ्नः सचिवैः सह ॥
पुरोहिताय श्रेष्ठाय सुहृद्भ्यश्च न्यवेदयत् ॥

ததஸ்தைர் வானரஸ்ரேஷ்டைர்ஆநீதம் ப்ரேக்ஷ்ய தஜ்ஜலம் ।
அபிஷேகாய ராமஸ்ய ஶத்ருக்ன: ஸசிவை: ஸஹ ॥
புரோஹிதாய ஸ்ரேஷ்டாய ஸுஹ்ருத்பயஶ்ச ந்யவேதயத் ॥ 59

தத: - அப்பொழுது
தை: - அந்த
வானர ஸ்ரேஷ்டை: - வானரோத்தமர்களால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
அபிஷேகாய - அபிஷேகத்திற்கு
ஆநீதம் - கொண்டு வரப்பட்ட
தத் - அந்த
ஜலம் - தீர்த்தத்தை
ஶத்ருக்ன: - சத்ருக்னர்
ஸசிவை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடு கூட
ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து
ஸ்ரேஷ்டாய - பெரியவராகிய
புரோஹிதாய - புரோஹிதருக்கும்
ஸுஹ்ருத்பய: ச - நண்பர்களுக்கும்
ந்யவேதயத் - தெரிவித்தார்.

ततः स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह ।
रामं रत्नमये पीठे सहसीतं न्यवेशयत् ॥

தத: ஸ ப்ரயதோ வ்ருத்தோ வஸிஷ்டோ ப்ராஹ்மணை: ஸஹ ।
ராமம் ரத்னமயே பீடே ஸஹஸீதம் ந்யவேஶயத் ॥ 60

தத: - அதன் பிறகு
வ்ருத்த: - பெரியவரும்
ப்ரயத: - அதி ஆசையுடனிருந்தவருமான
ஸ: - அந்த
வஸிஷ்ட: - வஸிஷ்டபகவான்
ப்ராஹ்மணை: ஸஹ - பிரமணர்களோடு கூட
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸஹஸீதம் - ஸீதாதேவியுடன்
ரத்னமயே - ரத்னமயமான
பீடே - ஸிம்ஹாஸனத்தில்
ந்யவேஶயத் - வீற்றிருக்க வைத்தார்.

वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः ।
कात्यायनः सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा ॥

வஸிஷ்டோ வாமதேவஶ்ச ஜாபாலிரத காஶ்யப: ।
காத்யாயன: ஸுயஞஶ்ச கௌதமோ விஜயஸ்ததா ॥ 61

अभ्यषिञ्चन् नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।

सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

அப்யஷிஞ்சன் நரவ்யாக்ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுகந்திநா ।
ஸலிலேன ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா ॥ 62

வஸிஷ்ட:	-	வஸிஷ்டபகவானும்
வாமதேவ: ச	-	வாமதேவரும்
ஜாபாலி: அத	-	ஜாபாலியும்
காஶ்யப:	-	காச்யபரும்
காத்யாயன:	-	காத்யாயனரும்
ஸுயஞ: ச	-	ஸுயக்ஞரும்
கௌதம:	-	கௌதமரும்
விஜய: ததா	-	விஜயரும்,
வஸவ:	-	* அஷ்டவஸுக்கள்
வாஸவம்	-	திரிலோகாதிபதியான
ஸஹஸ்ராக்ஷம்	-	இந்திரனை
யதா	-	எப்படியோ அப்படியே
ஸுகந்திநா	-	நறுமணங்கமழும்
ப்ரஸந்நேந	-	மந்திரமோதிப் புனிதமான
ஸலிலேன	-	தீர்த்தத்தால்
நரவ்யாக்ரம்	-	புருஷோத்தமரை
அப்யஷிஞ்சன்	-	மங்களாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.''

(அப அல்லது ஆஹ, துருவ, ஸோம, தர அல்லது தவ, அனில, அனல, ப்ரத்யூஷ, ப்ராபாஸ ஆகிய)*

ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः पूर्वं कन्याभिर्मन्त्रिभिस्तथा ।
योधैश्चैवाभ्यषिञ्चंस्ते संप्रहृष्टाः सनैगमैः ॥

ரித்விக்பிர் ப்ராஹ்மணை: பூர்வம் கன்யாபிர் மந்த்ரிபிஸ் ததா ।
யோதைஶ்சைவாப்யஷிஞ்சஸ்தேஸம்ப்ருஹ்ருஷ்டா: ஸநைகமை: ॥

सर्वौषधिरसैर्दिव्यैर्दैवतैर्नभसि स्थितैः ।
चतुर्भिर्लोकपालैश्च सर्वैर्देवैश्च संगतैः ॥

ஸர்வௌஷதி ரஸைர் திவ்யைர் தைவதைர் நபஸி ஸ்திதை: ।
சதுர்பிர் லோகபாலைஶ்ச ஸர்வைர்தேவைஶ்ச ஸங்கதை: ॥ 64

தே	அவர்கள்
ஸம்ப்ர ஹ்ருஷ்டா:	உள்ளம் பூரித்தவர்களாய்
பூர்வம்	முதலில்
ரித்விக்பி:	ரித்விக்குகளைக் கொண்டும்
ப்ராஹ்மணை:	பிராம்மணர்களைக் கொண்டும்
ததா	பிறகு
கன்யாபி:	கன்னிகைகளைக் கொண்டும்
மந்த்ரிபி: ஏவ	மந்திரிகளைக் கொண்டும்
ஸநைகமை:	வியாபாரிகளுடன் கூடிய
யோதை: ச	ஸேனாபதிகளைக் கொண்டும்
நபஸி	ஆகாயத்தில்
ஸ்திதை:	வஸிப்பவர்களான
தைவதை:	தேவதைகளைக் கொண்டும்
சதுர்பி:	நான்கு
லோகபாலை: ச	லோகபாலர்களைக் கொண்டும் (பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திர)
ஸங்கதை: ச	ஒன்று கூடிய
ஸர்வை: தேவை: ச	எல்லா தேவதைகளைக் கொண்டும்
திவ்யை:	திவ்யங்களான
ஸர்வௌஷதி ரஸை:	எல்லா மூலிகைகளுடைய ரஸங்களாலும்
அப்யஷிஞ்சன்	அபிஷேகஞ் செய்வித்தனர்.

छत्रं तु तस्य जग्राह शत्रुघ्नः पाण्डरं शुभम् ।
श्वेतं च वालव्यजनं सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥
अपरं चन्द्रसंकाशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥

சத்ரம் து தஸ்ய ஜக்ராஹ ஶத்ருக்ன: பாண்டரம் ஶுபம் ।
ஶ்வேதம் ச வாலவ்யஜனம் ஸுக்ரீவோ வானரேஶ்வர: ॥ 65
அபரம் சந்த்ரஸங்காஶம் ராக்ஷஸேந்த்ரோ விபீஷண: ।

ஶத்ருக்ன:	சத்ருக்னர்
ஶுபம்	அழகான
பாண்டரம் சத்ரம்	வெண்குடையை
தஸ்ய	அவருக்கு
ஜக்ராஹ	பிடித்தார்;
வானரேஶ்வர:	வானரமன்னரான
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவர்
ஶ்வேதம் வாலவ்யஜனம்	வெண்சாமரத்தை
து	அப்படியே அவருக்க வீசினார்;
ராக்ஷஸேந்த்ர:	ராஷஸமன்னரான
விபீஷண:	விபீஷணர்

சந்த்ர ஶங்காஶம் - சந்திரனை நிகர்த்த
அபரம் - மற்றொரு சாமரத்தை
ச - அப்படியே அவருக்கு வீசினார்.

मालां ज्वलन्तीं वपुषा काञ्चनीं शतपुष्कराम् ।
राघवाय ददौ वायुर्वासवेन प्रचोदितः ॥

மாலாம் ஜ்வலந்தீம் வபுஷா காஞ்சனீம் ஶத புஷ்கராம் ।
ராகவாய ததௌ வாயுர் வாஸவேன ப்ரசோதித: ॥ 66

வாஸவேன - இந்திரனால்
ப்ரசோதித: - ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
வாயு: - வாயுபகவான்
காஞ்சனீம் - பொன்மயமான
ஶத புஷ்கராம் - நூறு தாமரை மலர்கள் வைத்துக் கட்டப்பட்டு
வபுஷா - அழகால்
ஜ்வலந்தீம் - ஒளியுற்று விளங்கும்
மாலாம் - ஒரு மாலையை
ராகவாய - ஶ்ரீராகவருக்கு
ததௌ - அளித்தார்.

सर्वरत्नसमायुक्तं मणिरत्नविभूषितम् ।
मुक्ताहारं नरेन्द्राय ददौ शक्रप्रचोदितः ॥

ஸர்வரத்ன ஸமாயுக்தம் மணிரத்ன விபூஷிதம் ।
முக்தாஹாரம் நரேந்த்ராய ததௌ ஶக்ரப்ரசோதித: ॥ 67

ஸர்வரத்ன ஸமாயுக்தம்-எல்லா ரத்னங்களுமிழைக்கப் பெற்று
மணிரத்ன விபூஷிதம்-நடுநாயகமணியால் அழகுற்று விளங்கும்
முக்தா ஹாரம் - ஒரு முத்துமாலையை
நரேந்த்ராய - புருஷோத்தமருக்கு
ஶக்ர ப்ரசோதித: - இந்திரனால் ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டு
ததௌ - அளித்தார்.

प्रजगुर्देवगन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः ।
अभिषेके तदर्हस्य तदा रामस्य धीमतः ॥

ப்ரஜகுர் தேவகந்தர்வா நந்ருதுஶ்சாப்ஸரோ கணா: ।
அபிஷேகே ததர்ஹஸ்ய ததா ராமஸ்ய தீமத: ॥ 68

ததா - அப்பொழுது
ததர்ஹஸ்ய - அதற்கேற்றவரான
தீமத: - அறிவிற் சிறந்த
ராமஸ்ய - ஶ்ரீராமருடைய
அபிஷேகே - பட்டாபிஷேகத்தில்

தேவ கந்தர்வா: - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும்
ப்ரஜகு: - கானம் செய்தனர்;
அப்ஸரோ கணா: ச - அப்ஸர ஸ்த்ரீ கணங்களும்
நந்ருது: - நர்த்தனம் செய்தனர்.

भूमिः सस्यवती चैव फलवन्तश्च पादपाः ।
गन्धवन्ति च पुष्पाणि बभूवू राघवोत्सवे ॥

பூமி: ஸஸ்யவதீ சைவ பலவந்தஶ்ச பாதபா: ।
கந்தவந்தி ச புஷ்பாணி பபூவூ ராகவோத்ஸவே ॥ 69

ராகவோத்ஸவே - ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகத்தில்
பூமி: ஏவ - பூமி முழுமையும்
ஸஸ்யவதீ ச - செழித்துப் பயிர்களையுடையதாகவும்
பாதபா: - விருக்ஷங்கள்
பலவந்த: ச - பழுத்துச்செறிந்தவைகளாகவும்
புஷ்பாணி - புஷ்பங்கள்
கந்தவந்தி ச - நறுமணங் கமழ்கின்றவைகளாகவும்
பபூவு - ஆயின.

सहस्रशतमश्वानां धेनूनां च गवां तथा ।
ददौ शतं वृषान् पूर्वं द्विजेभ्यो मनुजर्षभः ॥

ஸஹஸ்ர ஶதமச்வானாம் தேனூனாம் ச கவாம் ததா ।
ததௌ ஶதம் வ்ருஷான் பூர்வம் த்விஜேப்யோ மனுஜர்ஷப: ॥ 70

மனுஜர்ஷப: - புருஷோத்தமர்
அச்வானாம் ஸஹஸ்ர ஶதம்-லக்ஷம் குதிரைகளையும்
ததா ச - அப்படியே லக்ஷம்
தேனூனாம் - அப்போதீன்ற
கவாம் - பசுக்களையும்
ஶதம் - நூறு
வ்ருஷான் - காளை மாடுகளையும்
பூர்வம் - முதலில்
த்விஜேப்ய: - பிராம்மணர்களுக்கு
ததௌ - தானம் செய்தார்.

त्रिंशत्कोटीर्हिरण्यस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः ।
नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः ॥

த்ரிம்ஶத் கோடீர் ஹிரண்யஸ்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ ததௌ புன: ।
நானாபரண வஸ்த்ராணி மஹார்ஹாணி ச ராகவ: ॥ 71

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
புன: - மீண்டும்

ப்ராஹ்மணேப்ய:	பிராம்மணர்களுக்கு
த்ரிம்ஶத் கோடீ:	முப்பது கோடி
ஹிரண்யஸ்ய	பொன் நாணயங்களையும்
மஹார்ஹாணி	மிக விலையுயர்ந்த
நாநாபரண வஸ்த்ராணி	ச-பலவகை ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும்
ததௌ	தானம் செய்தார்.

अर्करश्मिप्रतीकाशां काञ्चनीं मणिविग्रहाम् ।
सुग्रीवाय स्रजं दिव्यां प्रायच्छन्मनुजर्षभः ॥

அர்கரஶ்மி ப்ரதீகாஶாம் காஞ்சநீம் மணி விக்ரஹாம் ।
ஸுக்ரீவாய ஸ்ரஜம் திவ்யாம் ப்ராயச்சத் மநுஜர்ஷப: ॥ 72

மநுஜர்ஷப:	புருஷோத்தமர்
அர்க ரஶ்மி ப்ரதீகாஶாம்	சூரியகிரணங்களை நிகர்த்து
மணி விக்ரஹாம்	ரத்னங்களிழைக்கப் பெற்று
திவ்யாம்	அழகாய் விளங்கிய
காஞ்சநீம்	பொன்மயமான
ஸ்ரஜம்	ஒரு ஹாரத்தை
ஸுக்ரீவாய	ஸுக்ரீவருக்கு
ப்ராயச்சத்	அளித்தார்.

वैदूर्यमणिचित्रे च चन्द्ररश्मिविभूषिते ।
वालिपुत्राय धृतिमानङ्गदायाङ्गदे ददौ ॥

வைதூர்ய மணி சித்ரே ச சந்த்ர ரஶ்மி விபூஷிதே ।
வாலிபுத்ராய த்ருதிமான் அங்கதாயாங்கதே ததௌ ॥ 73

த்ருதிமான்	மிக மகிழ்ந்த அவர்
வைதூர்ய மணி சித்ரே	வைடூர்ய ரத்னங்கள் பதிக்கப்பெற்று
வஜ்ர ரத்ன விபூஷிதே	நடுநாயகமணியாலழகுற்று விளங்கும்
அங்கதே	இரு தோள்வளைகளை
வாலி புத்ராய	வாலிமைந்தனான
அங்கதாய	அங்கதனுக்கு
ததௌ	அளித்தார்.

मणिप्रवरजुष्टं च मुक्ताहारमनुत्तमम् ।
सीतायै प्रददौ रामश्चन्द्ररश्मिसमप्रभम् ॥

மணி ப்ரவர ஜுஷ்டம் ச முக்தாஹாரமநுத்தமம் ।
ஸீதாயை ப்ரததௌ ராமஶ் சந்த்ரரஶ்மி ஸமப்ரபம் ॥ 74

ராம:	ஸ்ரீராமர்
மணி ப்ரவர ஜுஷ்டம்	சிறந்த மணிகளிழைக்கப் பெற்று

சந்த்ர ரஶ்மி ஸமப்ரபம்-சந்திரிகை போல் சோபையுடையதும்
அநுத்தமம் ச - ஒப்புயர்வில்லாததுமான
முக்தா ஹாரம் - முக்தாஹாரமொன்றை
ஸீதாயை - ஸீதாதேவிக்கு
ப்ரததௌ - அளித்தார்.

अरजे वाससी दिव्ये शुभान्याभरणानि च ।
अवेक्षमाणा वैदेही प्रददौ वायुसूनवे ।।

அரஜே வாஸஸீ திவ்யே ஶுபான்யாபரணாநி ச ।
அவேக்ஷமாணா வைதேஹீ ப்ரததௌ வாயுஸூநவே ॥ 75

வைதேஹீ - ஸீதாபிராட்டியார்
அவேக்ஷமாணா - கடாக்ஷிக்கின்றவளாய்
வாயுஸூநவே - ஹனுமாருக்கு
அரஜே - பரிசுத்தமாய்
திவ்யே - திவ்யமான
வாஸஸீ - இரண்டு வஸ்திரங்களையும்
ஶுபானி - சிறந்த
ஆபரணாநி ச - ஆபரணங்களையும்
ப்ரததௌ - அளித்தனள்.

अवमुच्यात्मनः कण्ठाद्धारं जनकनन्दिनी ।
अवैक्षत हरीन् सर्वान् भर्तारं च मुहुर्मुहुः ।

அவமுச்யாத்மன: கண்டாத் ஹாரம் ஜனகநந்தினீ ।
அவைக்ஷத ஹரீன் ஸர்வான் பர்தாரம் ச முஹுர்முஹு: ॥ 76

ஜனக நந்தினீ - ஜனகரின் திருமகள்
ஆத்மன: - தனது
கண்டாத் - கழுத்தினின்றும்
ஹாரம் - ஹாரமொன்றை
அவமுச்ய - கழற்றி
ஹரீன் - வானரர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
பர்தாரம் ச - கணவரையும்
முஹு: முஹு: - பலதரம்
அவைக்ஷத - பார்த்தாள்.

तामिङ्गितज्ञः संप्रेक्ष्य बभाषे जनकात्मजाम् ।
प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टासि भामिनि ।।

தாமிங்கிதஜ்ஞ: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய பபாஷே ஜனகாத்மஜாம் ।
ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமினி ॥ 77

तेजो धृतिर्यशो दाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयो नयः ।
पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि सर्वशः ॥

தேஜோ த்ருதிர் யஶோ தாக்ஷ்யம் ஸாமர்த்யம் விநயோ நய: ।
பௌருஷம் விக்ரமோ புத்திர் யஸ்மின்நேதானி நித்யதா ॥ 78

இங்கிதஜ்ஞ:	-	முகக்குறிகளால் மனோரதங்களை அறிவதில் நிபுணரான அவர்
ஜனகாத்மஜாம்	-	ஜனகர் திருமகளான
தாம்	-	அவளை (ஸீதையை)
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
பபாஷே	-	பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்;
ஸுபகே	-	"அன்பார்ந்த
பாமினி	-	ஸுந்தரீ
தேஜ:	-	அமானுஷ்ய சக்தியும்
த்ருதி:	-	விடாமுயற்சியும்
யஶ:	-	புகழும்
தாக்ஷ்யம்	-	ஸத்யப்ரவர்த்தனையும்
ஸாமர்த்யம்	-	சாமர்த்யமும்
விநய:	-	மரியாதையும்
நய:	-	முன்னாலோசனையும்
பௌருஷம்	-	ஆற்றலும்
விக்ரம:	-	சத்ருக்களையடக்கும் சக்தியும்
புத்தி:	-	நன்னோக்கமும்
ஏதானி	-	ஆகிய இவைகள்
ஸர்வஶ:	-	எல்லாமும்
யஸ்மின்	-	யாரிடத்திலிருக்கின்றனவோ
யஸ்ய	-	எவன் விஷயத்தில்
துஷ்டா	-	சந்தோஷங் கொண்டவளாய்
அஸி	-	நீ இருக்கிறாயோ அவனுக்கு
ஹாரம்	-	ஹாரத்தை
ப்ரதேஹி	-	கொடு."

ददौ सा वायुपुत्राय तं हारमसितेक्षणा ॥

ததௌ ஸா வாயுபுத்ராய தம் ஹாரமஸிதேக்ஷணா ॥ 79

அஸிதேக்ஷணா	-	கருத்த கண்களையுடைய
ஸா	-	அவள்
தம்	-	அந்த
ஹாரம்	-	ஹாரத்தை
வாயு புத்ராய	-	வாயுகுமாரருக்கு (ஹனுமாருக்கு)
ததௌ	-	அளித்தாள்.

हनुमांस्तेन हारेण शुशुभे वानरर्षभः ।
चन्द्रांशुचयगौरेण श्वेताभ्रेण यथाचलः ॥

ஹநுமான் தேன ஹாரேண ஶுஶுபே வாநரர்ஷப: ।
சந்த்ராம்ஶுசய கௌரேண ஶ்வேதாப்ரேண யதாசல: ॥ 80

வாநரர்ஷப: - வானரோத்தமரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
சந்த்ராம் ஶுசய கௌரேண-மிகுத்த நிலவொளி போன்று வெண்மையான
தேன ஹாரேண - அந்த ஹாரத்தால்
அசல: - ஓர் மலையானது
ஶ்வேதாப்ரேண - வெண்மேகத்தால்
யதா - எவ்வண்ணமே அவ்வண்ணமே
ஶுஶுபே - விளங்கினார்.

ततो द्विविदमैन्दाभ्यां नीलाय च परंतपः ।
सर्वान् कामगुणान् वीक्ष्य प्रददौ वसुधाधिपः ॥

ததோ த்விவித மைந்தாப்யாம் நீலாய ச பரந்தப: ।
ஸர்வான் காமகுணான் வீக்ஷ்ய ப்ரததௌ வஸுதாதிப: ॥ 81

பரந்தப: - சத்ருஸம்ஹாரகராகிய
வஸுதாதிப: - சக்ரவர்த்தியாகுமவர்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
வீக்ஷ்ய - பார்த்து
தத: - அதன்மேல்
த்விவித மைந்தாப்யாம்-த்விவிதன், மைந்தன் இருவர்களுக்கும்,
நீலாய ச - நீலனுக்கும்
காம குணான் - ஏற்ற சிறந்த பரிசுகளை
ப்ரததௌ - அளித்தார்.

सर्वे वानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरेश्वराः ।
वासोभिर्भूषणैश्चैव यथार्हं प्रतिपूजिताः ॥

ஸர்வே வானர வ்ருத்தாஶ்ச யே சான்யே வானரேஶ்வரா: ।
வாஸோபிர் பூஷணைஶ்சைவ யதார்ஹம் ப்ரதி பூஜிதா: ॥ 82

ஸர்வே வானர வ்ருத்தா:-வானரப் பெரியோர்களெல்லோரும்
அன்யே - மற்றுமுள்ள
வானரேஶ்வரா: - வானரத்தலைவர்கள்
யே ச - எவர்களோ அவர்களும்
வாஸோபி: ச - ஆடைகளாலும்
பூஷணை: ஏவ - ஆபரணங்களாலும்

யதார்ஹம் - அவரவருக்கேற்றபடி
ப்ரதி பூஜிதா: - கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

विभीषणोऽथ सुग्रीवो हनुमान् जाम्बवांस्तथा ।
सर्वे वानरमुख्याश्च रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥

விபீஷணோSத ஸுக்ரீவோ ஹநுமான் ஜாம்பவான்ஸ்ததா ।
ஸர்வே வானர முக்யாஶ்ச ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥ 83

यथार्हं पूजिताः सर्वैः कामै रत्नैश्च पुष्कलैः ।
प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरेव यथागतम् ॥

யதார்ஹம் பூஜிதா: ஸர்வை: காமை ரத்னைஶ்ச புஷ்கலை: ।
ப்ரஹ்ருஷ்ட மனஸ: ஸர்வே ஜக்முரேவ யதா கதம் ॥ 84

அத - அனந்தரம்
விபீஷண: - விபீஷணரும்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவரும்
ஹநுமான் - ஹனுமாரும்
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவானும்
ததா - மற்ற
ஸர்வே வானர முக்யா: ச-வானரச்ரேஷ்டர்களெல்லோருமே
ஸர்வை: - ஸகலவித
காமை: - சிறந்த
புஷ்கலை: - அளவுகடந்த
ரத்னை: ச - ரத்னங்களாலும்
அக்லிஷ்ட கர்மணா - எதையும் குறைவின்றி முடிக்கும்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
யதார்ஹம் - அவரவருக்கேற்றபடி
பூஜிதா: - கௌரவிக்கப்பட்டவர்களாய்
ஸர்வே - எல்லோருமே
ப்ரஹ்ருஷ்ட மனஸ: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாகி
யதா கதம் ஏவஜக்மு:- வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார்கள்.

नत्वा सर्वे महात्मानं ततस्ते प्लवगर्षभाः ।
विसृष्टाः पार्थिवेन्द्रेण किष्किन्धामभ्युपागमन् ॥

நத்வா ஸர்வே மஹாத்மானம் ததஸ்தே ப்லவகர்ஷபா: ।
விஸ்ருஷ்டா: பார்திவேந்த்ரேண கிஷ்கிந்தாம் அப்யுபாகமன் ॥ 85

தே - அந்த
ப்லவகர்ஷபா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
மஹாத்மானம் - மஹாத்மாவை

நத்வா	நமஸ்கரித்து விட்டு
தத:	அதன்மேல்
பார்திவேந்த்ரேண	சக்ரவர்த்தியால்
விஸ்ருஷ்டா:	விடைகொடுக்கப்பட்டு
கிஷ்கிந்தாம்	கிஷ்கிந்தைக்கு
அப்யுபாகமன்	போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

सुग्रीवो वानरश्रेष्ठो दृष्ट्वा रामाभिषेचनम् ।

पूजितश्चैव रामेण किष्किन्धां प्राविशत् पुरीम् ।।

ஸுக்ரீவோ வானர ப்ஸ்ரேஷ்டோ த்ருஷ்ட்வா ராமாபிஷேசனம் ।
பூஜிதப்ஸ்சைவ ராமேண கிஷ்கிந்தாம் ப்ராவிஶத் புரீம் ॥ 86

வானர ப்ஸ்ரேஷ்ட:	வா்னரோத்தமராகிய
ஸுக்ரீவ: ச	ஸுக்ரீவரும்
ராமாபிஷேசனம்	ஸ்ரீராமரது பட்டாபிஷேகத்தை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்துவிட்டு
ராமேண ஏவ	ஸ்ரீராமராலேயே
பூஜித:	கௌரவிக்கப்பட்டவராய்
கிஷ்கிந்தாம்	கிஷ்கிந்தை
புரீம்	நகரை
ப்ராவிஶத்	அடைந்தார்.

विभीषणोऽपि धर्मात्मा सह तैर्नैर्ऋतर्षभैः ।

लब्ध्वा कुलधनं राजा लङ्कां प्रायाद्विभीषणः ।।

விபீஷணோऽபி தர்மாத்மா ஸஹ தைர் நைர்ருதர்ஷபை: ।
லப்த்வா குலதனம் ராஜா லங்காம் ப்ராயாத் விபீஷண: ॥ 87

மஹாயஶா:	பெரும் புகழ் படைத்தவரும்
தர்மாத்மா	தர்மாத்மாவுமான
விபீஷண:	விபீஷண
ராஜா அபி	மன்னரும்
குலதனம்	குலபூஜையை (குலச்செல்வத்தை)
லப்த்வா	பெற்றுக் கொண்டு
தை:	அந்த
நைர்ருதர்ஷபை: ஸஹ	அரக்கச்ரேஷ்டர்களுடன்
லங்காம்	இலங்கைக்கு
ப்ராயாத்	போய்ச் சேர்ந்தார்.

स राज्यमखिलं शासन्निहतारिर्महायशाः ।

राघवः परमोदारो रराज परया मुदा ।।

ஸ ராஜ்யமகிலம் ஶாஸன் நிஹதாரிர் மஹாயாஶா: ।
ராகவ: பரமோதாரோ ரராஜ பரயா முதா ॥ 88

நிஹதாரி:	-	சத்ருக்களையொழித்தவராய்
மஹாயஶா:	-	பெரும் புகழ் பெற்ற
ஸ:	-	அந்த
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யம்
அகிலம்	-	எல்லாவற்றையும்
ஶாஸன்	-	காப்பாற்றிக் கொண்டு
பரமோதார:	-	மிக்க ஔதார்யமுள்ளவராய்
பரயா	-	மிக்க
முதா	-	சந்தோஷத்துடன்
ஶஶாஸ	-	ஆண்டு வந்தார்.

उवाच लक्ष्मणं रामो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः ॥

உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ தர்மஜ்ஞம் தர்மவத்ஸல: ॥ 89

தர்ம வத்சல:	-	தர்மத்தில் அசையாப்பற்றுடைய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தர்மஜ்ஞம்	-	அறநெறி அறிந்த
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
உவாச	-	பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்;

आतिष्ठ धर्मज्ञ मया सहेमां गां पूर्वराजाध्युषितां बलेन ।
तुल्यं मया त्वं पितृभिर्धृता या तां यौवराज्ये धुरमुद्वहस्व ॥

ஆதிஷ்ட தர்மஜ்ஞ மயா ஸஹேமாம்
காம் பூர்வராஜாத்யுஷிதாம் பலேன ।
துல்யம் மயா த்வம் பித்ருபிர்த்ருதா யா
தாம் யௌவராஜ்யேதுரமுத்வஹஸ்வ ॥ 90

தர்மஜ்ஞ	-	"அறநெறியறிந்தவனே !
பூர்வராஜாத் யுஷிதாம்	-	முன்னோர்களான சக்ரவர்த்திகளால் பரிபால்னஞ் செய்யப்பட்ட
இமாம்	-	இந்த
காம்	-	பூமியை
பலேன	-	ஸஹாயனான
மயா ஸஹ	-	என்னோடு கூட
ஆதிஷ்ட	-	அரசு புரிவாயாக !
பித்ருபி:	-	தகப்பனார் முதலிய முன்னோர்களால்
த்ருதா	-	பரிபாலிக்கப்பட்டது
யா	-	எதுவோ
தாம்	-	அதை
த்வம்	-	நீ

மயா துல்யம்	-	எனக்கு ஸமானமாகவே
யௌவராஜ்யே	-	இளவரசில்
துரம்	-	பொறுப்பை
உத்வஹஸ்வ	-	வகிப்பாயாக.”

सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो यदा न सौमित्रिरुपैति योगम् ।
नियुज्यमानोऽपि च यौवराज्ये ततोऽभ्यषिञ्चद्भरतं महात्मा ॥

ஸர்வாத்மநா பர்யனுநீயமானோ
யதா ந ஸௌமித்ரிருபைதி யோகம்।
நியுஜ்யமானோSபி ச யௌவராஜ்யே
ததோSப்யஷிஞ்சத் பரதம் மஹாத்மா ॥ 91

ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
ஸர்வாத்மநா	-	பலவகையாலும்
பர்யனுநீயமான:	-	பலமுறை நல்வார்த்தை சொல்லப்பட்டவராகவும்
நியுஜ்யமான:	-	வேண்டப்பட்டவராக
அபி ச	-	ஆகியும்
யோகம்	-	பொறுப்பை
உபைதி ந	-	ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை;
யதா	-	அப்பொழுது
தத:	-	அக்காரணத்தால்
மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமர்
பரதம்	-	பரத்ரை
யௌவராஜ்யே	-	இளவரசராக
அப்யஷிஞ்சத்	-	அபிஷேகம் பண்ணி வைத்தார்.

पौण्डरीकाश्वमेधाभ्यां वाजपेयेन चासकृत् ।
अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरयजत्पार्थिवर्षभः ॥'

பௌண்டரீகாஶ்வமேதாப்யாம் வாஜபேயேன சாஸக்ருத்।
அன்யைஶ்ச விவிதைர் யஜ்ஞைரயஜத் பார்திவர்ஷப: ॥ 92

பார்திவர்ஷப:	-	திருச்சக்ரவர்த்தியார்
பௌண்டரீ காஶ்வமேதாப்யாம்	-	பௌண்டரீகம், அச்வமேதமெனும் யாகங்களாலும்
வாஜபேயேன ச	-	வாஜபேயமெனும் யாக்த்தாலும்
அன்யை:	-	வேறு
விவிதை:	-	பல
யஜ்ஞை: ச	-	யாகங்களாலும்
அஸக்ருத்	-	பலமுறை
அயஜத்	-	தேவதைகளை ஆராதித்தார்.

राज्यं दश सहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः ।
शताश्वमेधानाजह्रे सदश्वान् भूरिदक्षिणान् ॥

ராஜ்யம் தஶ ஸஹஸ்ராணி ப்ராப்ய வர்ஷாணி ராகவ: ।
ஶதாஶ்வமேதா நாஜஹ்ரே ஸதஶ்வான் பூரி தக்ஷிணான் ॥ 93

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தஶ ஸஹஸ்ராணி	- பதினாயிரம்
வர்ஷாணி	- வருஷங்கள்
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
ப்ராப்ய	- பரிபாலித்து
ஶத ஶ்வான்	- சிறந்த குதிரைகளைக் கொண்டதும்
பூரி தக்ஷிணான்	- மிகுந்த தக்ஷிணைகளுள்ளதுமான
ஶதாஶ்வமேதான்	- நூறு அச்வமேதயாகங்களை
ஆஜஹ்ரே	- செய்தார்.

आजानुलम्बबाहुः स महास्कन्धः प्रतापवान् ।
लक्ष्मणानुचरो रामः पृथिवीमन्वपालयत् ॥

ஆஜாநுலம்ப பாஹு: ஸ மஹாஸ்கந்த: ப்ரதாபவான் ।
லக்ஷ்மணாநுசரோ ராம: ப்ருதிவீமன்வபாலயத் ॥ 94

ஆஜாநுலம்ப பாஹு:	-முழங்கால் வரை தொங்கும் கைகளையுடையவரும்
மஹாஸ்கந்த:	- பெரும் தோள்களையுடையவரும்
ப்ரதாபவான்	- பிரதாபசாலியுமான
ஸ: ராம:	- அந்த ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணாநுசர:	- லக்ஷ்மணரால் திருத்தொண்டு செய்யப்பட்டவராய்
ப்ருதிவீம்	- பூமியை
அன்வபாலயத்	- அரசாண்டு வந்தார்.

राघवश्चापि धर्मात्मा प्राप्य राज्यमनुत्तमम् ।
ईजे बहुविधैर्यज्ञैः ससुहृज्ज्ञातिबान्धवैः ॥

ராகவஶ்சாபி தர்மாத்மா ப்ராப்ய ராஜ்யமநுத்தமம் ।
ஈஜே பஹுவிதைர் யஜ்ஞை: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜ்ஞாதி பாந்தவை: ॥ 95

தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான
ராகவ: அபி	- ஸ்ரீராமரும்
அநுத்தமம்	- ஒப்புயர்வற்ற
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
ஸஸுஹ்ருஜ் ஞாதி பாந்தவை:	-நண்பர்கள், ஞாதி, சுற்றத்தார் இவர்களோடு கூடி

ப்ராப்ய ச - அனுபவித்துக் கொண்டும்
பஹு விதை: - பலவித
யஜ்ஞை: - யாகங்களால்
ஈஜே - தேவர்களை ஆராதித்தார்.

न पर्यदेवन् विधवा न च व्यालकृतं भयम् ।
न व्याधिजं भयं वापि रामे राज्यं प्रशासति ॥

ந பர்யதேவன் விதவா ந ச வ்யால க்ருதம் பயம் ।
ந வ்யாதிஜம் பயம் வாபி ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥ 96

ராமே - ஸ்ரீராமர்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரஶாஸதி - பரிபாலனம் பண்ணிவந்த காலத்தில்
விதவா: - ஸ்த்ரீகள் விதவைகளாகி
ந பர்யதேவன் - புலம்பவில்லை;
வ்யால க்ருதம் - துஷ்டமிருகங்களாலுண்டாகும்
பயம் - ஆபத்து என்பதே
ந - கிடையாது;
வ்யாதிஜம் - வியாதிகளாலுண்டாகும்
பயம் அபி வா - கஷ்டமென்பதும்
ந - உண்டாகவில்லை.

निर्दस्युरभवल्लोको नानर्थः कंचिदस्पृशत् ।
न च स्म वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते ॥

நிர்தஸ்யுரபவல்லோகோ நாநர்த: கஞ்சிதஸ்ப்ருஶத் ।
ந ச ஸ்ம வ்ருத்தா பாலானாம் ப்ரேதகார்யாணி குர்வதே ॥ 97

सर्वं मुदितमेवासीत् सर्वो धर्मपरोऽभवत् ।
राममेवानुपश्यन्तो नाभ्यहिंसन् परस्परम् ॥

ஸர்வம் முதித மேவாஸீத் ஸர்வோ தர்மபரோऽபவத் ।
ராமமேவாநு பஶ்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸன் பரஸ்பரம் ॥ 98

आसन् वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः ।
निरामया विशोकाश्च रामे राज्यं प्रशासति ॥

ஆஸன வாஷ ஸஹஸராணி ததா புதர ஸஹஸரிண: ।
நிராமயா விஶோகாஶ்ச ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥ 99

ராமே - ஸ்ரீராமர்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரஶாஸதி - பரிபாலனம் பண்ணி வந்த காலத்தில்
லோக: - உலகம்

நிர்தஸ்யு:	-	திருடர்களற்றதாக
அபவத்:	-	இருந்தது;
அநர்த:	-	கெடுதி
கஞ்சித்	-	ஒருவனையும்
ந அஸ்ப்ருஶத்	-	அணுகவில்லை;
வ்ருத்தா:	-	பெரியவர்கள்
பாலானாம்	-	சிறுவர்களுக்கு
ப்ரேத கார்யாணி	-	உத்தரக்கிரியைகளை
ந குர்வதே ஸ்ம ச	-	செய்யவேயில்லை;
ஸர்வம்	-	எல்லாமும்
முதிதம் ஏவ	-	சந்தோஷமுற்றதாகவே
ஆஸீத்	-	இருந்தது;
ஸர்வ:	-	ஒவ்வொருவனும்
தர்மபர:	-	தர்மத்தில் பற்றுடையவனாய்
அபவத்	-	இருந்தான்;
ராமம் ஏவ	-	ஸ்ரீராமரையே
அநு பஶ்யந்த:	-	சரணமாகக்கொண்டு (பார்த்துப் பின்பற்றி)
பரஸ்பரம்	-	ஒருவர்க்கொருவர்
அப்யஹிம்ஸன் ந	-	தீங்கு விளைவிக்கவில்லை;
ததா	-	அவ்வண்ணமே
புத்ர ஸஹஸ்ரிண:	-	மிக மக்கட்பேறைப் பெற்றவர்களாய்
நிராமயா:	-	நோயற்றவர்களாகவும்
விஶோகா: ச	-	குறையற்றவர்களாகவும்
வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி	-	பல ஆண்டுகள்
ஆஸன்	-	இருந்தனர்.

रामो रामो राम इति प्रजानामभवन् कथाः ।
रामभूतं जगदभूद् रामे राज्यं प्रशासति ॥

ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவன் கதா: ।
ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥ 100

ராமே	-	ஸ்ரீராமர்
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யத்தை
ப்ரஶாஸதி	-	ஆண்டு வந்த காலத்தில்
ராம: ராம: ராம:	-	'ராம ராம ராம'
இதி	-	என்று
கதா:	-	சம்பாஷணைகள்
ப்ரஜானாம்	-	குடிகளுக்குள்
அபவன்	-	நிகழ்ந்தன;
ஜகத்	-	உலகு

ராமபூதம்	-	ராம மயமாகவே
அபூத்	-	ஆயிற்று.

नित्यपुष्पा नित्यफलास्तरवः स्कन्धविस्तृताः ।
काले वर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥

நித்ய புஷ்பா நித்யபலாஸ் தரவ: ஸ்கந்த விஸ்த்ருதா: ।
காலே வர்ஷீ ச பர்ஜன்ய: ஸுகஸ்பர்ஶ்ச்ச மாருத: ॥ 101

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा लोभविवर्जिताः ।
स्वकर्मसु प्रवर्तन्ते तुष्टाः स्वैरेव कर्मभिः ॥

ப்ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைஶ்யா: ஶூத்ரா லோப விவர்ஜிதா: ।
ஸ்வகர்மஸு ப்ரவர்தந்தே துஷ்டா: ஸ்வைரேவ கர்மபி: ॥ 102

आसन् प्रजा धर्मरता रामे शासति नानृताः ।
सर्वे लक्षणसंपन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः ॥

ஆஸன் ப்ரஜா தர்மரதா ராமே ஶாஸதி நாந்ருதா: ।
ஸர்வே லக்ஷண ஸம்பன்னா: ஸர்வே தர்மபராயணா: ॥ 103

ராமே	-	ஶ்ரீராமர்
ஶாஸதி	-	ஆளுகையில்,
தரவ:	-	விருக்ஷங்கள்
நித்ய புஷ்பா:	-	எப்பொழுதும் புஷ்பிக்கின்றவைகளாகவும்
நித்ய பலா:	-	எப்பொழுதும் பழங்களைத் தருகின்றவைகளாகவும்
ஸ்கந்த விஸ்த்ருதா:	-	பரவிய கிளைகளையுடையவைகளாகவும் ஆயின;
பர்ஜன்ய:	-	இந்திரன்
காலே	-	சரியான காலத்தில்
வர்ஷீ ச	-	மழை பொழிந்தான்;
மாருத:	-	வாயுபகவான்
ஸுகஸ்பர்ஶ: ச	-	வேண்டிய அளவு வீசுபவனாக இருந்தான்;
ப்ராஹ்மணா:	-	பிராம்மணர்களும்
க்ஷத்ரியா:	-	க்ஷத்திரியர்களும்
வைஶ்யா:	-	வைச்யர்களும்
ஶூத்ரா:	-	சூத்ரர்களும்
லோப விவர்ஜிதா:	-	பேராசையற்றவர்களாகி (எதையும் தனக்குரியதாக நினைக்கும் பேராசையற்று)
ஸ்வை:	-	அவரவர்களது
கர்மபி: ஏவ	-	கர்மங்களின் பயன்களாலேயே
துஷ்டா:	-	மனத்திருப்தி கொண்டவர்களாய்

ஸ்வ கர்மஸு	-	அவரவர்கள் காரியங்களில்
ப்ரவர்தந்தே	-	ஈடுபட்டனர்;
ப்ரஜா:	-	பிரஜைகள்
தர்மரதா:	-	தர்ம சிந்தனையுற்றவர்களாக
ஆஸன்	-	இருந்தனர்;
அந்ருதா:	-	பொய் பேசுபவர்கள்
ந	-	இல்லை;
ஸர்வே	-	யாவரும்
லக்ஷண ஸம்பன்னா:	-	ஸகல ஸௌபாக்யங்களும் பெற்றார்கள்;
ஸர்வே	-	யாவரும்
தர்ம பராயணா:	-	அறநெறி வழுவாதவர்களாயிருந்தனர்.

दश वर्षसहस्राणि दश वर्षशतानि च ।
भ्रातृभिः सहितःश्रीमान् रामो राज्यमकारयत् ॥

தஶ வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தஶ வர்ஷ ஶதானி ச ।
ப்ராத்ருபி: ஸஹித: ஸ்ரீமான் ராமோ ராஜ்யமகாரயத் ॥ 104

ஸ்ரீமான்	-	ஸ்ரீமானாகிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ருபி:	-	தம்பிமார்களோடு
ஸஹித:	-	கூட இருந்து கொண்டு
தஶ வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தஶ வர்ஷ ஶதானி ச	-	பதினோராயிரம் வருஷங்கள்
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யபரிபாலனம்
அகாரயத்	-	செய்தருளினார்.

धन्यं यशस्यमायुष्यं राज्ञां च विजयावहम् ।
आदिकाव्यमिदं त्वार्षं पुरा वाल्मीकिना कृतम् ॥
यः पठेच्छृणुयाल्लोके नरः पापाद्विमुच्यते ॥

தன்யம் யஶஸ்யமாயுஷ்யம் ராஜ்ஞாம் ச விஜயாவஹம் ।
ஆதிகாவ்யமிதம் த்வார்ஷம் புரா வால்மீகிநா க்ருதம் ॥
ய: படேச்ச்ருணயால்லோகே நர: பாபாத் விமுச்யதே ॥ 105

புரா	-	பூர்வீகத்தில்
வால்மீகிநா	-	வால்மீகிபகவானால்
க்ருதம்	-	இயற்றப்பட்டதும்
தன்யம்	-	பொருளையளிக்க வல்லதும்
யஶஸ்யம்	-	புகழையளிக்க வல்லதும்
ஆயுஷ்யம்	-	நோயற்ற நீண்ட ஆயுளையளிக்க வல்லதும்
ராஜ்ஞாம்	-	மன்னர்களுக்கு
விஜயா வஹம் ச	-	விசேஷ வெற்றியையளிக்க வல்லதும்
து	-	இப்படியாய்

ஆர்ஷம் - அமானுஷ்ய பயனைத் தரும்
இதம் - இந்த
ஆதி காவ்யம் - காவ்யங்களில் முதல் காவ்யத்தை
லோகே - உலகில்
ய: நர: - எந்த ஒரு மனிதன்
படேத் - படிக்கின்றானோ,
ச்ருணுயாத் - கேட்கின்றானோ அவன்
பாபாத் - தீவினைப் பயனிலிருந்து
விமுச்யதே - விடுபடுகிறான்.

पुत्रकामस्तु पुत्रान् वै धनकामो धनानि च ।
लभते मनुजो लोके श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥

புத்ரகாமஸ்து புத்ரான்வை தனகாமோ தநாநி ச।
லபதே மநுஜோ லோகே ஶ்ருத்வா ராமாபிஷேசனம் ॥ 106

महीं विजयते राजा रिपूंश्चाप्यधितिष्ठति ।
राघवेण यथा माता सुमित्रा लक्ष्मणेन च ॥
भरतेन च कैकेयी जीवपुत्रास्तथा स्त्रियः ॥

மஹீம் விஜயதே ராஜா ரிபூம்ஶ்சாப்யதிதிஷ்டதி।
ராகவேண யதா மாதா ஸுமித்ரா லக்ஷ்மணேன ச ॥
பரதேநச கைகேயீ ஜீவபுத்ராஸ்ததா ஸ்த்ரிய: ॥ 107

லோகே - உலகில்
மநுஜ: - மனிதன்
ராமாபிஷேசனம் - ஸ்ரீராமரது பட்டாபிஷேகத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
து - அதனால்
புத்ரகாம: - புத்திரபாக்யத்தை பிரார்த்திக்கிறவன்
புத்ரான் வை - புதல்வர்களையும்,
தன காம: - பொருளைப் பிரார்த்திக்கிறவன்
தநாநி ச - செல்வங்களையும்
லபதே - அடைகிறான்;
ராஜா அபி - அரசனும்
மஹீம் - பூமியை
விஜயதே - வெற்றி கொள்கிறான்;
ரிபூன் ச - சத்ருக்களையும்
அதி திஷ்டதி - அடக்கியாளுகிறான்;
ஸ்த்ரிய: - ஸ்த்ரீகள்,
மாதா - தாய், கௌஸல்யாதேவி
ராகவேண யதா - ஸ்ரீராமரால் போலும்
ஸுமித்ரா - ஸுமித்ராதேவி

லக்ஷ்மணேன ச	-	லக்ஷ்மணரால் போலும்
கைகேயீ	-	கைகேயீதேவி
பரதேந இவ	-	பரதனால் போலும்
ஜீவபுத்ரா: ததா	-	தீர்க்ககாயுஸ்ஸுடைய புதல்வர்களையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

श्रुत्वा रामायणमिदं दीर्घमायुश्च विन्दति ।
रामस्य विजयं चैव सर्वमक्लिष्टकर्मण: ।।

ஶ்ருத்வா ராமாயணமிதம் தீர்கமாயுஶ்ச விந்ததி ।
ராமஸ்ய விஜயம் சைவ ஸர்வமக்லிஷ்ட கர்மண: ॥ 108

அக்லிஷ்ட கர்மண:	-	குற்றமற்ற செயலை உடைய
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
விஜயம் ச	-	வெற்றியைப் பற்றிய
இதம்	-	இந்த
ராமாயணம்	-	ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை
ஸர்வம் ஏவ	-	முழுமையுமே
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
தீர்கம்	-	நீண்ட
ஆயு: ச	-	ஆயுளையும்
விந்ததி	-	அடைகிறான்.

शृणोति य इदं काव्यमार्षं वाल्मीकिना कृतम् ।
श्रद्दधानो जितक्रोधो दुर्गाण्यतितरत्यसौ ।।

ஶ்ருணோதி ய இதம் காவ்யமார்ஷம் வால்மீகிநா க்ருதம் ।
ஶ்ரத்ததானோ ஜிதக்ரோதோ துர்காண்யதிதரத்யஸௌ ॥ 109

समागमं प्रवासान्ते लभते चापि बान्धवै: ।
प्रार्थितांश्च वरान् सर्वान् प्राप्नुयादिह राघवात् ।।

ஸமாகமம் ப்ரவாஸாந்தே லபதேசாபி பாந்தவை: ।
ப்ரார்திதாம்ஶ்ச வரான் ஸர்வான் ப்ராப்நுயாதிஹ ராகவாத் ॥ 110

ய:	-	எவன்
வால்மீகிநா	-	வால்மீகிமகரிஷியால்
க்ருதம்	-	இயற்றப்பட்ட
இதம்	-	இந்த
ஆர்ஷம்	-	புராதனமான
காவ்யம்	-	காவ்யத்தை
ஶ்ரத்ததான:	-	மிகுந்த சிரத்தையுடையவனாய்
ஶ்ருணோதி	-	கேட்கிறானோ
அஸௌ	-	அவன்,
ஜிதக்ரோத	-	கோபத்தை வென்றவனாகி,

துர்காணி	-	பேராபத்துகளையும்
அதி தரதி	-	எளிதில் கடக்கின்றான்.
அபி ச	-	அன்றியும்
ப்ரவாஸாந்தே	-	தூரயாத்ரையின் முடிவில்
பாந்தவை:	-	பந்துக்களோடு
ஸமாகமம்	-	சேர்க்கையை
லபதே	-	அடைகிறான்;
ராகவாத்	-	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து
ப்ரார்திதான்	-	பிரார்த்திக்கப்படும்
வரான்	-	மனோரதங்கள்
ஸர்வான் ச	-	எல்லாவற்றையும்
இஹ	-	இவ்வுலகில்
ப்ராப்நுயாத்	-	அடைவான்.

श्रवणेन सुराः सर्वे प्रीयन्ते संप्रशृण्वताम् ।
विनायकाश्च शाम्यन्ति गृहे तिष्ठन्ति यस्य वै ।

ஶ்ரவணேன ஸூரா: ஸர்வே ப்ரீயந்தே ஸம்ப்ரஶ்ருண்வதாம் ।
விநாயகாஶ்ச ஶாம்யந்தி க்ருஹே திஷ்டந்தி யஸ்ய வை ॥ 111

ஸூரா:	-	தேவர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ஶ்ரவணேன	-	ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணத்தைச் ச்ரவணம் செய்வதால்
ஸம்ப்ரஶ்ருண்வதாம்	-	சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களுக்கு
ப்ரீயந்தே	-	அருள் புரிகின்றார்கள்;
யஸ்ய	-	எவனது
க்ருஹே	-	வீட்டில்
விநாயகா:	-	இடையூறுகள்
திஷ்டந்தி வை ச	-	இருக்கின்றனவோ அவைகள்
ஶாம்யந்தி	-	ஒழிகின்றன.

विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान् व्रजेत् ।
स्त्रियो रजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान् सूयुरनुत्तमान् ॥

விஜயேத மஹீம் ராஜா ப்ரவாஸீ ஸ்வஸ்திமான் வ்ரஜேத் ।
ஸ்த்ரியோ ரஜஸ்வலா: ஶ்ருத்வா புத்ரான் ஸூயுரநுத்தமான் ॥ 112

ஶ்ருத்வா	-	ராமாயணத்தைக் கேட்டு
ராஜா	-	அரசன்
மஹீம்	-	பூமியை
விஜயதே	-	வெற்றி கொண்டு ஆளுவான்;
ப்ரவாஸீ	-	யாத்ரை செய்பவன்
ஸ்வஸ்திமான்	-	க்ஷேமமாகவே

வ்ரஜேத் - செல்வான்;
ரஜஸ்வலா: - புத்திரர்களைப் பெற ஏற்றவயதிலிருக்கும்
ஸ்த்ரிய: - ஸ்த்ரீகள்
அநுத்தமான் - சிறந்த
புத்ரான் - புத்ரர்களை
ஸூயு: - பெறுவார்கள்.

पूजयंश्च पठंश्चेममितिहासं पुरातनम् ।
सर्वपापात्प्रमुच्येत दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥

பூஜயம்ஶ்ச படம்ஶ்சேமம் இதிஹாஸம் புராதனம் ।
ஸர்வ பாபாத்: ப்ரமுச்யேத தீர்கமாயுரவாப்நுயாத் ॥ 113

இமம் - இந்த
புராதனம் - புராதனமான
இதிஹாஸம் - உண்மையான சரித்திரத்தை
பூஜயன் ச - பூஜை செய்கிறவனும்
படன் ச - பாராயணம் செய்கிறவனும்
ஸர்வ பாபாத் - ஸகல பாபங்களினின்றும்
ப்ரமுச்யேத - விடுபடுவான்;
தீர்கம் ஆயு: - நீண்ட ஆயுளையும்
அவாப்நுயாத் - அடைவான்.

प्रणम्य शिरसा नित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्द्विजात् ।
ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः ॥

ப்ரணம்ய ஶிரஸா நித்யம் ஶ்ரோதவ்யம் க்ஷத்ரியைர் த்விஜாத் ।
ஐஶ்வர்யம் புத்ரலாபஶ்ச பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ॥ 114

க்ஷத்ரியை: - க்ஷத்திரியர்களால்
நித்யம் - பிரதி தினமும்
ஶிரஸா - முடிதாழ்த்தி
ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து
த்விஜாத் - பிராமணனிடமிருந்து
ஶ்ரோதவ்யம் - கேட்கத்தக்கது;
ஐஶ்வர்யம் - ஐச்வர்யம்
பவிஷ்யதி - உண்டாகும்;
புத்ரலாப: - புத்திரப் பேறும்
ச - உண்டாகும்;
ஸம்ஶய: ந - இதற்கையமில்லை.

रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा ।
प्रीयते सततं रामः स हि विष्णुः सनातनः ॥
आदिदेवो महाबाहुर्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥

ராமாயணமிதம் க்ருத்ஸ்நம் ஶ்ருண்வத: படத: ஸதா ।
ப்ரீயதே ஸததம் ராம: ஸ ஹி விஷ்ணு: ஸநாதன: ॥
ஆதிதேவோ மஹாபாஹுர் ஹரிர்நாராயண: ப்ரபு: ॥ 115

விஷ்ணு:	-	விஷ்ணுவும்
ஹரி:	-	ஹரி என்கிற நாமம் பூண்டவரும்
நாராயண:	-	பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டதால் நாராயணனென திருநாமங் கொண்டவரும்,
ஸநாதன:	-	ஆதியந்தமில்லாதவரும்,
ப்ரபு:	-	ஸர்வேச்வரரும்,
மஹாபாஹு:	-	புருஷோத்தமரும்,
ஆதி தேவ:	-	ஆதிதேவருமாகிய
ஸ:	-	அந்த
ராம: ஹி	-	ஸ்ரீராமரே
இதம்	-	இந்த
ராமாயணம்	-	ராமாயணத்தை
க்ருத்ஸ்நம்	-	முழுமையும்
ஸதா	-	எப்பொழுதும்
ஶ்ருண்வத:	-	கேட்கிறவனுக்கும்
ஸததம்	-	எப்பொழுதும்
படத:	-	படிக்கின்றவனுக்கும்
ப்ரீயதே	-	அருள்புரிகின்றார்.

कुटुम्बवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च ।
श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं प्राप्नोति सर्वां भुवि चार्थसिद्धिम् ॥

குடும்ப வ்ருத்திம் தனதான்ய வ்ருத்திம்
ஸ்த்ரியஶ்ச முக்யா: ஸுகமுத்தமம் ச ।
ஶ்ருத்வா ஶுபம் காவ்யமிதம் மஹார்தம்
ப்ராப்நோதி ஸர்வாம் புவி சார்தஸித்திம் ॥ 116

இதம்	-	இந்த
மஹார்தம்	-	பெரும் பொருளடங்கிய
ஶுபம்	-	புண்யமான
காவ்யம்	-	காவ்யத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
புவி ச	-	இவ்வுலகிலேயே
குடும்ப வ்ருத்திம்	-	வம்ச விருத்தியையும்
தன தான்ய வ்ருத்திம்	-	தன தான்ய விருத்தியையும்
முக்யா:	-	குணவதிகளான
ஸ்த்ரிய:	-	மனைவிகளையும்
உத்தமம்	-	உத்தமமான
ஸுகம் ச	-	மனதிருப்தியையும்

ஸர்வாம் - எல்லா
அர்த ஸித்திம் ச - மனோரதங்களின் சித்தியையும்
ப்ராப்நோதி - அடைகிறான்.

आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं सौभ्रातृकं बुद्धिकरं शुभं च ।
श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्भिराख्यानमोजस्करमृद्धिकामैः ॥

ஆயுஷ்ய மாரோக்யகரம் யஶஸ்யம்
ஸௌப்ராத்ருகம் புத்திகரம் ஸுபம் ச ।
ஶ்ரோதவ்ய மேதந்நியமேன ஸத்பிர்
ஆக்யாநமோஜஸ்கரம் ரித்தி காமை: ॥ 117

ரித்தி காமை: - ஸம்பத்தைக் கோரும்
ஸத்பி: - புண்யாத்மாக்களால்
ஆயுஷ்யம் - தீர்க்காயுஸ்ஸை அளிக்க வல்லதும்
ஆரோக்ய கரம் - ஆரோக்யத்தையளிக்க வல்லதும்
யஶஸ்யம் - புகழையளிக்க வல்லதும்
ஸௌ ப்ராத்ருகம் - ப்ராதாக்களின் நட்பை அளிக்க வல்லதும்
புத்திகரம் - நற்புத்தி புகட்ட வல்லதும்
ஸுகம் - செவிக்கினியதும்
ஓஜஸ்கரம் ச - தேஜஸையளிப்பதுமான
ஏதத் - இந்த
ஆக்யாநம் - ஆக்யானம் (பெருங்கதை)
நியமேன - சிரத்தையுடன்
ஶ்ரோதவ்யம் - கேட்கத்தக்கது.

एवमेतत् पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः ।
प्रव्याहरत विस्रब्धं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥

ஏவமேதத் புராவ்ருத்தம் ஆக்யானம் பத்ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்தம் பலம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்ததாம் ॥ 118

ஏவம் - இந்தப்பிரகாரம்
புரா வ்ருத்தம் - முன் நடந்த
ஏதத் - இந்த
ஆக்யானம் - சரித்திரத்தை
விஸ்ரப்தம் - நம்பிக்கையுடன்
ப்ரவ்யாஹரத - சொல்லுங்கள் !
வ: - உங்களுக்கு
பத்ரம் - மங்களம்
அஸ்து - உண்டாகட்டும் !
விஷ்ணோ: - மகாவிஷ்ணுவின் அனுக்ரகத்தாலுண்டாகும்
பலம் - பலமானது
பரவர்ததாம் - லோகத்தில் விருத்தி அடையட்டும் !

देवाश्च सर्वे तुष्यन्ति ग्रहणाच्छ्रवणात् तथा ।
रामायणस्य श्रवणात् तुष्यन्ति पितरस्तथा ॥

தேவாஶ்ச ஸர்வே துஷ்யந்தி க்ரஹணாத் ஶ்ரவணாத் ததா ।
ராமாயணஸ்ய ஶ்ரவணாத் துஷ்யந்தி பிதரஸ் ததா ॥ 119

ஸர்வே	-	எல்லா
தேவா: ச	-	தேவர்களும்
க்ரஹணாத்	-	சரியாய் அறிதலாலும்
ததா	-	அப்படியே
ஶ்ரவணாத்	-	கேட்பதாலும்
துஷ்யந்தி	-	திருப்தியடைகின்றார்கள்;
ராமாயணஸ்ய	-	ராமாயணத்தை
ஶ்ரவணாத்	-	கேட்பதால்
பிதர:	-	பித்ரு தேவதைகளும்
ததா துஷ்யந்தி	-	மிகவும் திருப்தியடைகின்றார்கள்.

भक्त्या रामस्य ये चेमां संहितामृषिणा कृताम् ।
लेखयन्तीह च नरास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥

பக்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்ஹிதாம் ரிஷிணா க்ருதாம் ।
லேகயந்தீஹ ச நராஸ் தேஷாம் வாஸஸ்த்ரிவிஷ்டபே ॥ 120

ரிஷிணா	-	ரிஷியினால்
க்ருதாம்	-	இயற்றப்பட்ட
இமாம்	-	இந்த
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
ஸம்ஹிதாம்	-	சரித்திர காவ்யத்தை
இஹ	-	இவ்வுலகில்
யே நரா:	-	எந்த மனிதர்கள்
பக்த்யா	-	பக்தியுடன்
லேகயந்தி ச	-	எழுதுகிறார்களோ
தேஷாம்	-	அவர்களுக்கு
த்ரிவிஷ்டபே	-	ஸ்வர்க்கத்தில்
வாஸ: ச	-	வாஸம்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி
ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் யுத்த காண்டே
ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகோ நாம ஏகத்ரிம்ஶதுத்தர ஶததம: ஸர்க: ॥

॥ இதி ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணே
யுத்தகாண்ட: ஸம்பூர்ண: ॥

37. **ஸ்ரீ ஞானேஸ்வரரின் ஹரிபாட்**
தொகுப்பு – அபங்கம் வி. ஆர். ராதாக்ருஷ்ணன்
பாவஅர்த்தங்கள் உள்ளது. முதல் பதிப்பிலிருந்து வெகுவாக
விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. 10/-

38. **ஸ்ரீ போதேந்திராள் கீர்த்தனைகள்**
ப்ராசீன கீர்த்தனைகள் – மற்றும் அபூர்வ கீர்த்தனைகள்
அடங்கியது 5/-

39. **ஸ்ரீ போதேந்திராள் நாம வந்தனம்**
ஸ்ரீ போதேந்திராள் அதிஷ்டானத்தில் பின்பற்றப்படும் நாம
வந்தனம் 5/-

40. **ஸ்ரீ போதேந்திராள் அஷ்டோத்திரம்**
இதனுடன்பாதுகாஷ்டோத்திரமும்அடங்கியது.
– ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள் அனுக்ரஹித்தது 5/-

41. **ஸ்ரீ ராம நாம மஹிமை**
ராமபத்ராச்சாரி பரிசாக அளிக்க உகந்தது 5/-

42. **ஸ்ரீமத் பாகவத ரஹஸ்யம்**
மொழியாக்கம் நந்தலா – ஸ்ரீ டோங்ரே மஹாராஜின் குஜராத்தி
உபன்யாஸத்தில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டது.பகவன் நாம
நோட்டுக்கான உதவி செய்பவருக்கு ப்ரசாதமாக
வழங்கப்படுகிறது. மேலும் விபரங்களுக்கு தொடர்பு
கொள்ளவும்.

43. **ஸ்ரீமத் ராமாயணரஹஸ்யம்**
மொழியாக்கம் நந்தலா – ஸ்ரீ டோங்ரே மஹாராஜின் குஜராத்தி
உபன்யாஸத்தில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டது. 120/-

44. **கலியுக தர்ம சாஸ்திரம்**
வலங்கைமான் வெங்கடராம பாகவதர். நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தம். 20/-

45. **பூஜா கல்பம்**
ஒன்பது பூஜை முறைகள் அடங்கியது. 15/-

46. **கோஸம்ரக்ஷணம் (பசு பாதுகாப்பு)**
ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹா பெரியவாள் அனுக்ரஹித்தது. 10/-

47. **பாதுகா ஸஹஸ்ரம் – பாசுரங்கள்**
ஆத்தூர் வீரவல்லி ஸந்தானம் ஐயங்கார். பாசுரங்கள் தமிழில்
மற்றும் தேசிகரின் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகங்களின்
அர்த்தத்துடன் 60/-

ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம

ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम

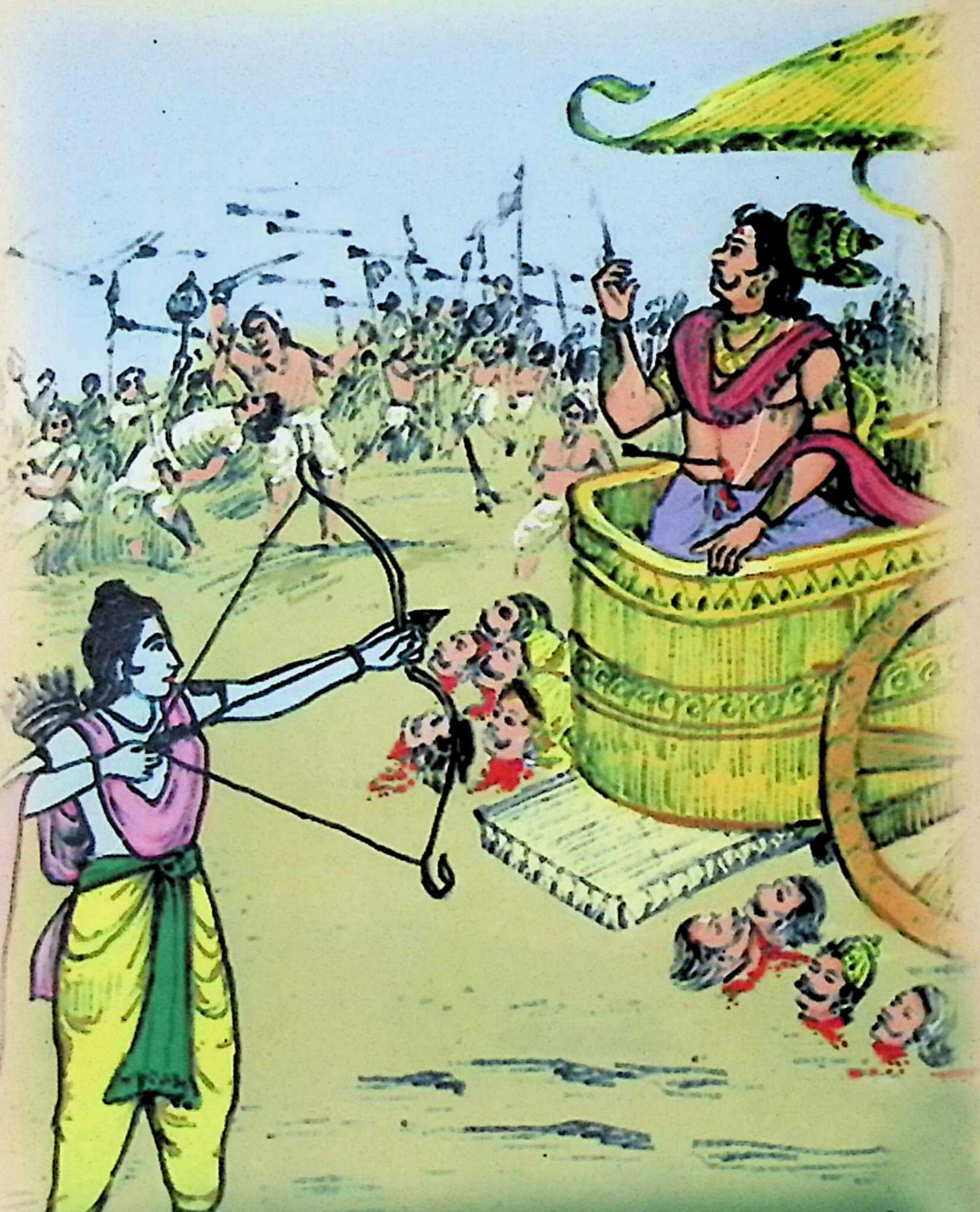

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்
2/3, விநாயகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
போன் : 044 - 24893736. web: www.ramanamabank.org
e-mail: rama@ramanamabank.org